Anno D[omi]ni 1745. Die 25 Decembris
Intravi Novitiatum 6ta vero Februarij
Habitum Sanctum A.D. 1746 suscepi Proffessio
nem feci A.D. 1747. 11. Die Febrarij in
Festo S. Scholasticae Virginis O.S.P.B.
Sacerdotio Initiat[us] 21. 7bris A.D. 1752.
In Eremo M. Pacis habitationem ac
quisivi A.D. 1751 die 4 Martij In Sa
cristia perduravi ad A.D. 1754 principio
Demum discessi ex Eremo Montis
Pacis 10. 9bris A.D. 1754 ad Eremum
Wigriensem ad tempus permanendum

Perillustri & Reuerendissimo Domino,

D. ANTONIO ANDREÆ

De Krześimow

KRZESIMOWSKI,

Diuinâ Vocatione ABBATI COPRIVNICENSI, Sacri Ordinis Cisterciéń. per vtramq; Poloniam, Prussiam, ac Magnum Ducatum Lithuaniæ

COMMISSARIO & VICARIO GENERALI,

Sacræ Regiæ Maiestatis Secretario, Domino & Patrono Amplissimo,

AVCTORI OPERIS.

Viatorem Christianum, per Motus Anagogicos ampliore orbitâ in Patriam Conducenti:

Ode Gratulatoriâ,

In vim debiti obsequij, & venerationis

Typographus applaudit.

NOn sic repandum permeat æthera,
Suetus, Deorum pandere Nuntia,
Atlantis è Maia Nepos: cum,
Itque, reditq; viam; supernè.
Non sic, Fauonî, flamine prospero
Impulsa, ludunt per mare carbasa:
Plaudente Neptuni & Tridente,
Mitè carina volat per altum.

Motus

Motus per altos, proût Anagogisos,
Christum secutus, deproperat Viam,
In Patriam tendens Viator:
Te Duce; & Elisium reuisens,
Dum viuit, almum. Qui benè temperas.
Virûm recessus Spiritualium,
Cisterciensûm grande Nomen
Ordinis eximij Corona.
Perplexa multis munia Gordijs,
Doctè resoluens Progeneralis &
Summum Caput, Prussas per Oras,
Per Lechicum Lithavumq; Cælum.
Abbatiali præradians Pedo
Vir KRZESIMOWSKI ductus ab auréo
Seclô Virorum, splendor alti.
Sanguinis; & pietatis Altor.
Quantis amoris ferueat ignibus
Intùs decori, pectus amabile.
Veri Tonantis, monstrat ardor
Astra petens, alijsq; flammâ
Signans iter; quo, præ Zephiris volent,
Stellarum in aulam, motibus Entheis
Acti, quêis coquis medullas;
Cordolijs cumulasq; pectus:
Ardens supernam cernere gloriam.
Per saxa, flammas, pergere non piget,
Quà præis Orator Supremi
Numinis, Arbiter & Viarum.

Ditis

Ditis furores ſint procùl ab Ioue,
Auſtros furentes ſemita non timet
Quam mulcet Æther lenis aurâ,
Quam ſuperi magè protegentes,
Altè fauent. Hoc, namq; Tuus meret
Diuus Viator. gemmea Regula
Vitam recenſens Chriſtianam
Conciliat pia corda Cælo.
Tantùm Ioui non contulit, horridi
Ales ſatelles baiula fulminis,
Auſpex Giganteo in triumpho,
Obſequij: aut Ganimede rapto:
Quantùm DEO, Tu conſilij potens
Salubrioris, ex Anagogicis
Victor trophæis, laurearum
Approperas. animis ſacratis
Pulchrè redonans lucida ſidera.
Affectat illò, miſſile, quem ferit,
Quod iuſtior vibras Apollo
Spolia digna parans Olympo;
Venator haûd tam cuſpide vulnerat
Damas feroces; vt tua ſpicula,
Orationum flammearum,
Vulnera pectoribus refigunt.
Gratus ſed ictus, dulcia vulnera
Plagæ, perennis pignora gloriæ,
Quam ſauciatis hoc ab arcu,
Spondet amor Deitatis almus.

Tam

Tam non quietâ mente reuoluitur.
Omnis poteſtas, quæ ſuperûm loco
Fungens; Olympi vim ſereni
Sollicitis agitat procellis.
Hic Te procellæ Spiritus impulit,
Diuinioris; vt benè conſcius
Cæleſtis Aulæ; quà ſequendum,
Dirigeres, in amæna Tempe,
Mentes piorum, curſibus arduis.
Quorum recenti veſtigio calet,
Auctus Viator ſanctiori
Præſidio pretioq; Cæli,
Per Te: cujus, non ſufficit indoli
Magnæ, reduci pectora dedita
Aſtris, per anguſtos agones.
Amplior area, cordis icti,
Telo ſuperni fulminis, exigit
Latè remitti, ſidera in aurea:
Quæ grandineat gemmis & auro;
Macte Tibi meritisq; celſis.
Votum Viator fert Tuus hoc: mihi
Sed, (quo refulget gloria Nominis)
Magni fauoris gratioſum
Poſcit onus meritamq; palmam.
Nam tunc Viator tempora gloriæ
Viuet, Tuus quando Accipiter Cruce,
Hunc ducet, æternas in Arces:
Vnde Tui pretium laboris.

Insula Vigrensis

MARIÆ DEIPARÆ,

Serenissimæ, Cæli terrarumquè REGINÆ.

Ter Optimæ, Ter Maximæ IMPERATRICI.

Augustissima Domina.

Opusculum hoc tenue, seruitutis demississimæ, obsequij humillimi, amoris Studiosissimi monumentū supplex ad Tuæ Maiestatis aram appendo. Et ne mihi in Via Vires animiquè deficiant, ad tuum ô MARIA

 Sinum

Sinum, Cursum hunc dirigo : quia à Sæculo non est auditum, quenquam ad tua currentem præsidia, tua implorantem auxilia, tua petentem Suffragia, à Te esse derelictum. Quam diu aduenæ & peregrini sumus in regione longinqua, & procul à Patriæ finibus extorres degimus, ad Te omnes ô Stella Maris, super hoc mare magnum, & spatiosum necessariò subleuata, micans meritis, illustrans exemplis, sicut ad medium, sicut ad præsidium, sicut ad portum, sicut ad negotium sæculorum respiciunt omnes viatores, & qui nos præcesserunt, & nos qui sumus, & qui sequuntur, & nati natorum, & qui nascentur ab illis. Tu Mater misericordiæ de via fessos reficis, si qui torpent excitas, benè currentes ad Cursum consummandum animas. Te sequens Viator non deuiat; Te rogans non desperat; Te cogitans non errat; Te tenente non corruit; Te protegente non metuit; Te ductrice non fatigatur, & ad portum peruenit. Tu igitur Mater viuentium, Virgo via Regia, per quam ad nos Saluator

venit,

venit, procedens ex tuo vtero tanquam Sponsus de thalamo trahe nos post Te, vt deponentes omne pondus, & circumstans nos peccatum, curramus ad propositum nobis certamen, aspicientes in Auctorem fidei & Consummatorem IESVM *Filium Tuum, vt non fatigemur animis nostris deficientes,* (Hebr. 12.) *sed feruidè, & constanter sub Tua protectione Cursum consummantes perueniamus ad Patriam. Vbi Tu Mulier amicta sole, gaudium omnium cælitum, post Filium Tuum, illuminas vniuersum Cœlum, omnes lætificas stellas, accendis soles. Vbi Tu Esthere felicior, formosa valdè, & incredibili pulchritudine, omnium Sanctorum oculis grata, & amabilis videris, & videberis, æternum decus cœli & delicium. Vbi Tu Iuditha fortior, gloria Ierusalem, lætitia Israël, honorificatio populi honorificati, æternùm triumphabis. O Domina! trahe nos omnes post Te, & sicut Aquila prouoca pullos tuos ad volandum, vt assumentes pennas velut aquilæ, volemus & requiescamus in monte illo, vbi*

 felix

felix iucunditas, & iucunda felicitas (teste Augustino) Sanctos videre, cum Sanctis esse, & esse Sanctum: DEVM videre, & DEVM habere in æternum, & vltra. Vbi vacabimus, & videbimus; videbimus & amabimus; amabimus & laudabimus.

Hæc vota mea & conatus, vt benignè accipias intra Sacrarium exauditionis tuæ, humillimè obsecro.

Augustissimæ Maiestatis Tuæ,

Minimus & indignissimus Seruorum,

A. K. *A. C.*

APPROBATIO.

EGo M. FRANCISCVS PRZEWOSKI, S. Theolog. Doctor & Professor, Ecclesiarum Collegiatarum SS. Omnium Crac: Præpositus, Scholasticus Cureloui-ensis, S. FLORIANI Clepardiæ Canonicus, Ordinarius Librorum per Diœcesim Cracou: Censor, S. R. M. Secretarius. Librum cui titulus VIATOR CHRISTI-ANVS, Authore Perillustri & Reuerendissimo Dño ANDREA ANTONIO KRZESIMO-WSKI Abbate B. MARIÆ Virginis de Copriunico Sacri Ordinis Cistercień. per vtramq; Poloniam, Prussiam, ac Magnũ Ducatum Lithuaniæ Progenerali, S. R. M. Secretario: accuratè & di-

ligenter

ligenter legi, qui cùm nihil in se Orthodoxæ fidei bonisq; moribus dissonum contineat: quin imò sit verè Asceticus, ad mentem eleuandam in Deum, eliciendosque omnium Virtutum actus, non solùm Vitam Monasticam & solitariam viuentibus, verùm Omnibus Christi fidelibus summè proficuus: Eapropter eundem antea cum Licentia Superiorum iam impressum, nunc magis auctum & locupletatum reimprimi, & in publicam lucem edi, do & concedo facultatem. Datum Cracouiæ in Collegio Maiori, die 29. Ianuarij, Anno Domini 1693.

Idem qui supra. m. pp.

CA-

Eremi Vigrensis Catalogo inscriptus

CAPVT I.

Manuductio Viatoris.

Cui recta via proponitur ad Patriam.

I.

Omnes, Viatores sumus & peregrini.

Omnis qui ad supernam pertinet Ciuitatē peregrinus est mundi, & dum temporali vtitur vitâ, in Patria viuit aliena. **S. August.**

SIcut omnes, quotquot nascimur, siue pauperes, siue principes, mortales sumus, ita omnes Viatores, omnes Peregrini. Toto aberraret cælo, qui sibi Patriam in exilio fingeret, qui manentem Ciuitatem in itinere somniaret. Mundus omnibus diuersorium est.

Vnde benè S. Bernardus: *Sancti Viri Peregrini sunt:*

sunt & hospites in hoc sæculo. Hinc reprehenditur Petrus, quòd tabernaculum in monte fieri voluerit: quia Sanctis in hoc mundo tabernaculum non est. Et S. Augustinus, cuinis diuiti modum pecunijs vtendi præscribens ait: *Vtere nummo, quemadmodum Viator in hospitio, vtitur mensâ, calice, vrceo, dimissurus, non permansurus.* Tract. 40. in Ioan.

Quia omnes peregrinamur, imitemur homines peregrinos, & Viatores. Viator seu peregrinus semper ad Patriam suspirat, ad Patriam solicitè tendit, vestitum & victum habens: non vult alijs onerari. Peregrino diu stare, quiescere, sedere, epulari splendidè moras hic nectere, amœnitatibus, alijsq; illicijs, distineri non licet. *Nam stultus ille Viator est* (inquit S. Gregorius) *qui in itinere, amæna prata conspiciens, obliuiscitur ire, quò tendebat. In via es ô homo, ambula vt peruenias, ne te nox in via occupet.*

Idem inculcat nobis mellifluus Doctor cùm dicit: *Peregrinus viâ regiâ incedit, non declinat ad dextram, neq; ad sinistram; si fortè iurgantes viderit, non attendit, si nubentes aut choros ducentes, aut aliud quodlibet facientes, nihilominùs transit, quia Peregrinus est, & non pertinet ad eum de talibus.* Serm. 7. in Quadr.

Infelicissimam Viator fuge viam illorum, qui mundo & mente capti, hîc sibi præfigunt Patriam, hîc fines vanissimos, honorum, voluptatumque eligentes, homicidam animæ suæ præponunt Christo, voluptatulam pestilentem delicijs cæli, *hic ob res caducas, animam suam & æterna bona* (teste S. Aug.) *vendunt diabolo, acceptô tanquam pretio, dulcedine temporalis voluptatis, cursumq; eheu! miserè abripiunt,* O mortalium (exclamat B. Laurent. Iustin.)

lugenda

lugenda conditio! quæ cùm sit exul á patria, exultat in via!

Cùm ergo vita nostra, sit breuissima in hoc mundo peregrinatio, (vti inclamat sæpiùs auribus nostris D. Paulus ad Corinth. c. 7. *Hoc itaq; dico fratres, tempus breue est, & qui cunq; vtuntur hoc mundo, tanquam non vtantur.*) omnes dies peregrinationis nostræ, quos decurrimus, benè & fructuosè impendamus.

Vbi in nouissima hora, exierit è corpore spiritus, mox tibi dicetur. Tempus non erit ampliùs, vt ergo in hac vita, quæ est Phase (Exod. 12.) id est transitus, sic transeamus per bona temporalia, vt non amittamus æterna, imò vt nouissimâ horâ cum Christo transeamus ex hoc mundo ad Patrẽ, sæpius insonet nobis vox eiusdem Pauli: *Hora est* (Roman. 13.) *iam nos de somno surgere.* Habes in anno 12 Menses, 52 hebdomadas, 365 dies, 8. millia horarum & 760, in articulo illius diei, dum anima tua ibit in domum æternitatis, recogitabis omnes annos, dies, omnes horas in amaritudine animæ tuæ.

De Mercatore quodam legitur, (apud Costerum in domin. 21 post Pentec:) quòd dum morti proximus sanâ adhuc mente vigeret, in præsentia testium sequens condiderit testamentum dicendo: Relinquo corpus meum terræ. animam uerò diabolo consigno, quia hæc propter iniustitias meas ad ipsum pertinet. Huic insuper consigno animas uxoris & filiarum mearum, quæ dum superbis indui voluerunt vestimentis, me còégerunt, vt ad illa requisita, per fas & nefas congregarem pecunias, totum vitæ meæ tempus hisce impendendo.

Com-

Commendo quoq; eidem diabolo animam Confessoris mei, qui mihi absolutioné impertitus est à peccatis meis, nec tamen me ob illa vnquam reprehendit, aut ad restitutionem iniquè partorum adstrinxit.

Chrysaorius ille, de quo magnus Gregorius, cum à dæmone citaretur ad reddendum flagitiosissimæ vitæ suæ rationem, magnis vociferationibus obtestari cœpit, vt modicum aliquid temporis indulgerent: *Inducias vsq; mane*. Quid non obtulisset ad exigui temporis vsuram? Non pepercisset opibus, & facultatibus suis, si tam vili, tanta res venalis fuisset; sed non potest pretio vel breue tempus emi.

Tempore nihil pretiosius, ait S. Bernardus, cuius vel horam vnicam felicitati totius mundi præeligerent beati, & damnati omnes, hi vt salutem, illi vt augmentum æternæ gloriæ operari possent. Imò tam pretiosum est (attestante S. Antonino p. 2. t. 9. c. 1.) tempus, quòd damnati darent omnes thesauros mundi, si haberent in potestate sua, pro habendo momento temporis, in quo possent pænitere: & euadere tantas pænas.

O vita præsens (ingemiscit S. Bernardinus t. 1. ser. 13) quam multos decipis, quæ dum cognosceris, nihil es, dum videris vmbra es, qvi te quærunt non te cognoscunt, & qui te cognoscunt, non te quærunt. Vera non est via, quam tu ostendis, fugitiua est velut somnium. Alijs ostendis te longam, vt perdas in finem, alijs largam, vt faciant quæcunque volunt.

Quanta tamen o Deus! fugientis & auolantis temporis vitæque habetur ratio. Transit inter verecundia infantia, inter leuitates & libidines ado-

lescentia

scentia & iuuentus, inter vanissimas rerum caducarum curas ætas reliqua. Præsentis diei 24. horas in computum voca, quot ex his sibi rapiunt somnus non necessarius, gula, otium, ludi, confabulationes. Volat verbum irreuocabile, volat tempus irremeabile, nec aduertit insipiens, quid amittat.

Vade nunc ad aulas Principum, & quid in illis inuenies, quàm homines nauci, qui Deum offendant, tempus perdant. Exi in plateas, perambula vicos, & videbis ingentem erronum & vagabundorum turbam, qui amore suorum cadauerum capti spatientur, & ijs placere concupiscant. O vitam miserrimã! ô gentem ingratã! ô immemorem! ecquid cogitas? quò vadis? hac ne tu ratione te Deo satisfacturã arbitraris? ita sanguinẽ Christi remuneraturam?

O homines insensati, sequimini perfidos hæreticos, qui traducentes tempus otio, voluptatibus, & oblectamentis nolunt bonum operari, inquientes: Christus mortuus est pro nobis, quod sufficit, sed in fine animaduertent: *Ecce venio citò, & merces mecum est reddere vnicuiq; secundum opera sua. Quia qui fecit te* (inquit S. Aug.) *sine te, non saluabit te sine te.*

Totum ergo illud tempus amittitur, quod Dei amori eiusque obsequijs non impenditur. Animum etiam aduerte ad Sacros Regum libros, ubi Saul nonnisi duobus annis regnasse dicitur, cùm tamen manifestum sit, eum diademate coronatum publiceq; regem habitum, per annos omninò quadraginta. Vtrumq; istud Sacer textus asserit, quod tamen conciliari non potest, nisi D. Gregorio assentiamur, quòd cum Saul duobus tantum annis amauerit

uerit Deum, eique fideliter seruierit, reliqui regiminis nulla in Dei volumine ratio habeatur, ita vt anni triginta octo euanuerint, nobisq; insigne relictum est documentum, plures nos vitæ annos numerare non posse, quàm quot benè vtiliterque impendimus.

Multos etiam reperies Religiosos, qui de viginti aut triginta annis in religione traductis gloriabuntur, qui forte nonnisi horam aut diem vnicum vixere, cum propter Deum pauca, plurima verò propter vsus suos, propter amorem proprium tepidè ignauiterquè peregerint. Quæ res à Thoma Kempensi has voces extorsit: *Multi computant annos conuersionis, sed sæpè paruus est fructus emendationis.*

Pudeat meminisse illius, quod de Iacob dicitur (Gen. 29.) *Seruiuit Iacob pro Rachel septem annis*, & tu pro Deo nec septem diebus, imò potius neq; septem horis. Tot ergo saltem consecra dies Deo pro tua salute, quot Iacob Labano annos pro sua Rachele. Dicebat ille, *Seruiam tibi pro Rachele septem annis.* Quid tu? Seruiam tibi ô Deus pro anima mea septem diebus! O verè sacrum septenarium! si per septem dies totum te impendas in Dei obsequium.

Illa Christi (Lucæ 9.) ad Ierosolymam, querimonia, sit tibi quotidiana meditandi materia. *Quia si cognouisses & tu, & quidem hac die tua, quæ tibi ad pacem.*

O si cognosceres, quæ tibi euenient super omnem fidem incredibilia, super omnem timorem horribilia, super omnem stuporem admirabilia, in articulo illius diei, quando recoles pauida mente & rope-

repetes querula voce illa verba: (Iob 7.) *dies mei transierunt!*

Ergo infigatur menti nostræ illud S. Bernardi monitum ep. 23. *Nunquam iustus arbitratur se comprehendisse, nunquam dicit satis est, sed semper esurit sititque iustitiam Ita vt si semper viueret, semper quantum in se est, iustior esse contenderet, semper de bono in melius proficere totis viribus conaretur. Non enim ad annū vel ad tempus instar mercenarii, sed æternum diuino mancipat se famulatui.* Vis coronari? esto fidelis vsque ad mortem. *Iustorum enim semita quasi lux splendens* (Prou. 4) *crescit vsque ad perfectum diem.*

Affectuosæ Aspirationes.

HEu! ingratitudo mea pessima, Optime & Benignissime Deus! æternis tibi beneficijs sum obligatus, & nullo momento temporis, vt debui gratus fui. Tota vita mea, purissimum est donum tuum ; omniaque vitæ meæ momenta, merissima beneficia tua.

Creasti me ad imaginem & similitudinem tuam, ad gloriam tuam, & salutem meam. Conseruasti me hactenus, tantis vniuersi impensis, & Propter me omnia. Redemisti me à morte æterna, vitâ & morte Vnigeniti tui. Illuminasti me fide tuâ. Iustificasti me toties gratiâ tuâ indignum, Pepercisti mihi toties, damnationis reo & in spem salutis me reuocasti. Subduxisti tot peccandi occasionibus. Liberasti me à tot malis, quæ euenire mihi poterant. Suppeditasti mihi plurima ad salutem media. Benefactorem te agnoui & non colui.

Vtinam!

Vtinam! ô Benefactor meus, liceret ad hoc punctum, totam vitam reuocare, & quidquid neglectum est compensare! Vtinam possem redimere, & excellentissimis excelsissimæ tuæ charitatis actibus implere omnes horas illas, ô Deus! qui charitas, qui ignis consumens es!

O si à primò instanti vsûs rationis ardentissimè summeque te amassem! ô si nullum vitæ meæ momentum sine tui amore præterijsset! ô si liceret retrouertere annos meos & peractæ ætatis spatia amoris tui actibus replere! Vtinam omnia, quæ cogitaui, dixi, & operatus sum, ex tui ardentissimo amore semper fuissent!

O quàm serò te cognoui ô pulchritudo diuina! ô quam sero amaui te ô bonitas infinita! Eheu perijt hora, perijt momentum, quo non amaui! Vtinam nulla hactenus fuisset, nulla deinceps sit reliqua vitæ meæ actio, nulla corporis animique motio, nullum virium, sensuum, aut potentiarum mearum internarum externarumque exercitium aut functio, quæ non in quàm maximum gustum tuum, oblectationemque cedat tibi.

Hoc volo, hoc desidero, hoc intendo, & incipiendo ab hac actione, quam hoc momento ago, omnes & singulas reliquas, vsque ad ultimum halitum vitæ meæ, imò per totam æternitatem, omnes inquam & singulas actiones meas, sanguine Filij tui aspersas, ac ipsius meritis vnitas, tibi per Filium tuum offerre.

Omne momentum uitæ meæ volo & opto, ac intendo, vt sit continuus amor tuus mi Deus! quo te amem, laudem, honorem, benedicam super omnia, omni possibili amore, quo te omnes amant, benedicunt, ac laudant.

Serui-

Seruiat tibi Domine Deus meus, & ad infinities, infinities, maiorem honorem, gloriamque cedat, quidquid cogito, quidquid loquor, & quidquid totâ vitâ meâ agam, loquar, cogitabo.

Quàm pænitet me, quòd alia extra te dilexi! O si tot hodie millena haberem corda, quot annis, mensibus, hebdomadis, diebus, horis, momentis vixi, vt possem recompensare amorem neglectum Dei mei: saltem ex hac hora volo & desidero, quolibet anno, mense, hebdomadâ, momento, imò per omnem æternitatem, cor meum millies millesies, Christiformiter, Marianè, offerre in holocaustum tibi.

Sit in posterum omnis respiratio mea, & potissimum vltima exhalatio mea, viuum holocaustum amori tuo & honori tuo, altissima charitate oblatum. Scio tempus breue esse, igitur non patiar dies vitæ meæ, imò neque horas & momenta sine fructu præterire.

Amem te Deus meus, quia dignissimus es, optima bonitas, pulcherrima pulchritudo, charitas infinita. Ament demum mecum, omnes tribus, linguæ, populi. O amo! amo, amo te Deus meus totâ animâ meâ, & totis viribus meis, & ab omnibus amari volo.

Vtinam continuò eâ flamma amoris tui arderem, quâ ardent Seraphini, quâ ardet totum cælum, quâ ardes tu: Vtinam possem Deus meus hoc momento, & quoad vixero omnibus momentis facere aliquid, quod tibi summè placet. Vtinam innumera millia cordium, quotquot tibi placuêre, vel placere possunt ipse possiderem, vt continuò immensis tui desiderijs æstuarem!

O mi Deus! da mihi continuum amoris tui incendium, trahe me post te, curram ad te & non deficiam. Accende ô Deus meus, viuam flammam beati amoris tui in medio cordis mei,

II.

Viator, Quasi à facie Colubri fuge peccata. *Eccl.* 21.

PEccatum mortale, non tantùm actu exteriori consummatum, sed sola interna deliberata, aduertente ad grauem Dei offensam, adeoquè voluntaria cogitatione, delectatione, vel assensu, Commissum importat, ingratã, iniuriosã, impudentẽ, periuram, perfidam & sacrilegam auersionem, & conuersionem á Christo ad Antichristum, ab æterno Patre omnium Conditore, ad Sathanam orbis exterminatorem.

Nam peccatum est offensa & contemptus Dei summi boni. Est deinde sanguinis Christi conculcatio, & ad instar rei immundæ reputatio, quia peccans proiicit animam tinctam sanguine Christi in cænum peccati. Est rebellis creatura contra Supremum Principem, imò voluntas perdendi Deum si perdi posset eumquè perimendi quidam conatus, *quo* (vt ait S. Bernardus) *homo peccando vult interimere aut Sapientiam Dei, volendo ne suum peccatum videat, aut iustitiam volendo ne puniat, aut omnipotentiam, volendo ne possit punire*, adeoque peccatum est quoddam in voto Deicidium, quo vult interimere Deum qui sine sapientia & iustitia esse non potest.

Hinc Spiritus S. testatur Prou 18. quòd *impius* *cum*

cum in profundum venerit contemnit. Vbi quia indefinitè dictum est contemnit, voluit idem Spiritus indicare, peccatorem actu mortaliter peccantem, omnia excogitabilia in cœlo & in terra, & subtus terram, creata & increata (præter sui criminis obiectum) contemnere, diuina & humana, cœlestia & inferna. Videlicet tremendam SS. Trinitatis potestatem, Iesu Christi Saluatoris sui vulnera, passionem, mortem. & sanguinem, Angelorũ custodiam, Sanctorum intercessionem, Ecclesiæ triumphantis gloriam, militantis suffragia.

O Deus! quis non timebit quasi à facie Colubri fugere peccatum? quod simul ac semel tot pulcherrimorum spirituum milliones tam infanda fuligine tinxit, & transformauit in turpissima monstra, quibus nec tota natura creata, nec humanum vel Angelicum ingenium, aliquid fædius aut horribilius concipere, vel exprimere valeat

Vnde non immeritò S. Ioan. Chrisos hom. 28. in Epistol. ad Rom, peccatum appellauit magnum dæmonem, dæmonem voluntarium dæmone maius, animamquè hominis per peccatum conuerti in dæmonem non quidem substantiâ sed voluntate. S. Catharina Senensis peccatorem vocat, diabolum incarnatum.

Ea nimirum obstupescenda, quæ in vita B.Catharinæ Genuensis leguntur apud Lancie opus. 26. n. 7. Certum habeo inquit illa, quòd si quis cerneret quàm enorme unum tantùm peccatum sit, potiùs eligeret, animâ & corpore in succensa fornace viuus consistere, quàm in se peccatum tolerare. Etsi vniuersum mare ignis esset, ad effugiendum peccatum sese in medium eius vsq; ad fundum demergeret

Eadem Virgo ostensâ sibi cœlitùs ad vnicum temporis momentum minimæ actionis Deo displicentis, quasi vmbratili deformitate ac turpitudine, adeo fuit consternata, vt in has voces proruperit: si hæc sola obscura visio, quæ nonnisi momentanea fuit, diutiùs durasset, licet corpus habuissem prorsus adamantinum, interijssem.

S. Catharina Senensis impudicæ secum loquentis mulieris fœtorem non tolerans, nares obturauit: suo verò confessori Raimundo casum hunc admiranti, dixit, se, nî hoc fecisset, præ animæ illius fœtore vomituram. Surius in vita.

Legitur de quadam Virgine (vti testatur S. Antonin. p. 4. t. 14.) quæ diu castè vixerat, & cum instigaretur à diabolo de luxuria ad experiendam delectationem eius maximam, & quidam etiam videns honestè nimis familiariter cum ea conuersaretur, etiam tentatus est ad similem actum. Demum victi à diabolo, commixti sunt simul. Quâ delectatione expertâ ad tantam amaritudinem deuenit, quòd virginitatem amisisset, propter vilem & turpem & momentaneam delectationem, vt præ amaritudine mortua sit.

Hinc S. Anselmus Archipræsul Cantuar. non dubitauit, sequentia verba, tum voce, tum scripto posteritati notificare & peccatorum cordibus insculpere: *Si hic peccati pudorem & illic cernerem inferni horrorem, & necessariò vni illorum deberem immergi, priùs me in infernum mergerem, quàm peccatum in me committerem, mallem enim purus à peccato, & innocens gehennam introire, quàm peccati sorde pollutus cœlorum regna tenere.*

Sanctus quidam Eremita miraculis clarus, & in dæmo-

dæmones potens, ne vanâ gloriâ elatus Deum offenderet, ab eodem postulauit impetrauitq; , vt ipse à dæmone possideretur. Ita Viro Sancto peccatum erat ipso dæmone formidabilius. Surius 8. Ian.

Refert S. Hieronymus in vita S. Pauli Eremitæ, quòd cùm Decius persecutor Ecclesiæ grauissimè excruciaret Christianos, Iuuenem quendam uti callidus hostis occidere nitebatur, quem iuuenili ætate florentem in amænissimos hortulos adduci præcepit, & super stratum plumis lectulum resupinari iussit: & ne inde se excutere posset blandis serico nexibus irretitum, relinqui. Quò, cum recedentibus cunctis meretrix speciosa venisset, cæpit delicatis stringere colla complexibus. Quid ageret miles Christi, quò se conuerteret nesciebat. Et quem tormenta non vicerant, superaret voluptas? tandem cœlitùs inspiratus, præcisam mordicus linguam in osculantis se faciem expuit, sic libidinis sensum succedens doloris magnitudo superauit.

Cum ergo te appetitus (vti nos S. Basilius magnus adhortatur) inuaserit peccandi, *velim cogites horribile illud & intollerabile Christi tribunal, in quo præsidebit Iudex in alto & excelso throno. Ad hæc cogites profundũ barathrum, inexplicabiles tenebras.* Habitatio reproborũ paucis describitur à misero eiusdem loci incola diuite Epulone Luc. 16. Est locus tormentorũ.

Deinde cum in periculo verseris peccandi, illud benè scias ac consideres, quia peccatum mortale tuis viribus committere potes, sed tuis uiribus delere non potes, supernaturali auxilio opus est. Nam ad talem peccati detestationem, eiusque tam perfectum odium, sicut perfectum Dei amorem, vires naturæ nullo modo sufficiunt.

Opus est spiritus sancti gratiâ, quâ illustretur intellectus ad peccati malitiam benè apprehendendum, (iuxta illud Ierem. 31. *Postquam conuertisti me, egi pænitentiam, & postquam ostendisti mihi, percussi femur meum confusus sum & erubui*) & voluntas excitetur & adiuuetur ad tantum malum dignè odio habendum.

Etsi verum est (quod docet S. Thomas 1. 2. q. 113. a. 9.) quòd iustificatio impij aut conuersio peccatoris, non solùm sit opus gratiæ excitantis & adjuuantis infirmitatem voluntatis humanæ, sed inter omnia Dei opera maximum & excellentissimum, & maius sit conuertere impium, quàm creare cælum & terram (qui enim solo verbo creauit cœlum & terram, ad delendum peccatum, & conuertendum impium fecit potentiam in brachio suo, nec solùm potentiam, sed & misericordiam suam infinitam adhibere debuit, neq; solo verbo vsus, sed ipsum Verbum caro fieri debuit, quod & multa dixit, & multa fecit, & multa indignissima tulit, vt perditus quæreretur, & inuentus iustificaretur) si itaq; tanta res sit conuersio peccatoris, quæ fit per actum contritionis, profectò solus homo ad hoc non sufficit.

Sicut aliquis catenis ferreis constrictus, non seipsum liberare potest, nec cæcus natus se ipsum illuminare, sed solus ille, qui solvit compeditos & illuminat cæcos, Hæc est enim voluntatis humanæ natura, vt dicit S. August. *Vt ad malũ prior quidem sit; ad bonum verò eius, siue vt eam faceret, quæ nulla erat, siue vt reficeret quæ lapsa erat, Creatoris eius.*

Ex his ergo motiuis Viator tanquam à facie Colubri fuge peccatum, nam cum gustas paululum

mellis,

mellis, time ne postea cogaris absorbere Oceanum fellis, ac time ne pro vnica gutta consolationis, accipias mare ærumnarum, & æternæ plorationis. B. Polycarpus ait Herodi Proconsuli rogum minitanti. Octoginta & sex annos seruiui Christo, & in nullo me læsit vnquam, quomodo ei maledicam? eum lædam? Euseb. l. 4. O Viator nemo tibi rogum minitatur, guttula mellis duntaxat proponitur, & Deo tanto benefactori maledicis. Audi S. Cyprianum de duplici martyrio ad Fortunatum. Tam vili mercedula solicitatus sponte deficis ad eum, á cuius tyrannide te Christus suo sanguine redemit? cuius Sacramentis es initiatus.

Idem diabolum Christo & peccatori in die iudicij sic insultantem introducit. Ego pro istis quos mecum vides, nec alapas accepi, nec flagella sustinui, nec crucem pertuli, nec sanguinem fudi, nec regnum cæleste illis promisi, & tamen vsq; ad lassitudinem multam, mihi in via iniquitatis seruierunt, pro vna voluptatula carnem titillante, me audierunt, nonne ergo iustum est, Vt in eandem sortem descendant?

Affectus animi contriti.

Eheu! peccaui peccatum maximum! contremiscite omnes artus mei ad immane & horrificum hoc nomen, peccaui contra Deum Creatorem & Patrem meum, rem commisi, (ô non commisissem) commisi inquam rem adeò admirabilem, quam infinito odio & detestatione persequitur Deus. Quid aliud possim velle, quàm lachrymas, gemitus, eiulatus, dolorem, pænitudinem,

Deus

Deus ipse tametsi mutabilitatis expers ac beatus, ad quem accedere malum non potest, tamen peccati super terram malitiam intuitus, quasi cum acerbo sensu ac gemitu tactum se dolore cordis intrinsecùs fatetur, & proclamat, atq; opera ipse sua damnat, infectaq; vult esse: Pœnitet inquit me fecisse hominem, & cum lacrymari per se ipse non possit, cælum quodammodo substituit, vt ploratu & lacrymis, hominum scelere prouocatis, terrarum orbem, totis laxatis, & effusis imbrium habenis, totis cataractis apertis, etiam cum rerum creatarum interitu, inundet atq; obruat.

Quis etiam dabit capiti meo aquas & oculis meis fontem lacrymarum? & plorabo die ac nocte. O quám congruentes! quàm optabiles mihi sunt lacrymæ! O quis mihi det vt sit magna velut mare contritio mea, ex quo lacrymarum flumina exeant! & in illud intrent, vt iterum ac perenniter fluant.

Peccaui, miserum me! & peccatis meis Deo, Deo inquam, Deo (& ausim ego abominatio & execramentum, nomen illud sanctum & ineffabile pronunciare?) summo illi & æterno ac infinito Numini me hostem, plùs quàm bello indicto constitui, Maiestatem illam increatam violaui & spreui, illam Bonitatem, quæ sola bonitas est, illam amabilitatem offendi! Multiplicatæ sunt iniquitates meæ super capillos capitis mei, & super numerum arenæ maris supergressæ sunt caput meum.

Vix inter homines homo (si tamen homo & non brutum aut bruto insensatior) compa-rui, vix libertatis arbitrio vti, cum ferè simul eo abuti cœpi, & Dei mandato ac voluntati, idq; penè continenter in singulos non modo annos, & menses, sed

etiam

etiam dies ac propè horas aduersari, quasi idcirco in hanc lucem prodijssem, vt Deum mihi aduersarium, contra quem agerem, proponerem, ad quem amandum laudandumq; conditus eram! Proh dolor! vix benè discretionis annos attigi, & iam primo ætatis illo vere, vitâ planè lacteâ tot pœnales actus exercui, multiplices numero, vno alios atq; alios peiores.

Porrò quid dicam de annis maturioribus vsq; ad hodiernum? nihil omninò intactum reliqui, quod non mouerem in Tui offensam. ah! quoties deliberatam! Dies diei, momenta momentis tradebant malitiam meam, contabescebam in fece peccatorum, & vulnera mea non sensi, multiplicatæ sunt iniquitates meæ super arenam maris, & tamen me securum reputaui.

Quæ? quot? & quales in districtum iudicium tuum venient cogitationes, dicta, & actus mei, contra legem tuam, debitam vrgentia vindictam! Aderunt ex aduerso tot gratiæ tuæ propè infinitè neglectæ, si non contemptæ, tot instinctus, tot diuini pulsus, cordis mei dilati, vel reiecti.

O quàm bonum erat mihi si natus non fuissem! & vt quid etiamnũ viuo? aut moriendũ mihi dolore, aut vivendũ dolori est. O dolor! ô amaræ, & ô amatæ lacrymæ singultibus intermixtæ, vos ego vos solas volo, obruite me, & mergite. replete me amaritudinibus. Vos ô lacrymæ este mihi panes die ac nocte. Vobiscum ô lacrymæ potum meum misce-bo, potum expressum ex vua fellis & botro amarissimo. Vobis lauabo per singulas noctes lectum meum, vobis stratum meum rigabo.

O vos imbres, siue qvi olim cataclismo mundum

dum obruïſtis, ſiue qui etiamnum in terras perpetim caditis, aut caſuri aliquando eſtis, non iam à nubibus poſthac vos abrumpite, ſed ex oculis meis omnes decidite. O flumina! ô fontes! ne ex mari deinceps, ſed ex oculis meis originem multò vtiq; iuſtiorem ducite. O maria omnia & abyſſi magnæ! ô collectiones omnes aquarum! in meo vos pectore, in meo capite colligite, & per hos infelices oculos exite! His demum lacrymis, his vndis mergatur mundus, his, ſi ita vult mecum intereat, neq; ille mihi, neq; ille mihi ſuperſtes.

Quanquam quid hæ lacrymæ? quid hi gemitus? quid hi dolores criminibus meis eluendis expiandiſque ſunt? ſi mille mundos fletibus meis operiam, ne vnicum quidem abluam aut abſtergam ſcelus.

Heu me mi Ieſu! quænam poteſt eſſe abyſſus doloris, vt in eam me conijciam? quæ poſſibilis animi acerbitas, vt ſufficiat ſceleri meo? O inferni ignes & flammarum vortices, frigidi etiam vos eſtis ad mea vrenda ſcelera! O quantò meliùs feciſſem, ſi priùs quàm peccaſſem, in vos potiùs ſine peccato cum D. Anſelmo inſilire voluiſſem.

Ergo deprehenſus coram te, in delicto meo & opertus velut diploide confuſione mea, pronus in terram, & procumbens in faciem meam, hoc vnum ore confuſo, oculis lacrymantibus, ſpiritu contrito & humiliato, hoc inquam vnum inclamo: Pater! ô Pater! Ergonè te patrem voco? ita eſt, tu Pater, ſed ego non filius. ô Pater mi! & plùs quàm Pater! ô Pater peccaui in cælum & coram te, peccaui in omnem iuſtitiam tuam, iàm non ſum dignus vocari creatura tua, fac de me quod vis, tantum dele iniquitatem meam, & á peccato meo munda me.

Mereor

Mereor equidem, mereor repelli à te, & in mortem, ac omnia mala detrudi, ſed tu moriens pro me expandis brachia, & manus tuas ad me quantuuis contradicentem, & aduerſantem tibi, vt dulciſſimè amplexeris & ſtringas me, imò & caput tuum inclinas ſiue vt ſuauiſſima mihi oſcula figas, melle dulciſſimi cordis & amoris tui illita, ſiue vt hæc poſtrema verba mihi moriens in aurem inſuſurres: En morior amore tui, tu viciſſim ama me!

O amo! amo, amo te totâ animâ meâ, & totis viribus meis mi Deus! O pænitet pænitet me, pænitebitq; ſemper! ô doleo iterumq; doleo, & ſi poſſem infinito dolore dolerem. O ſi quod factum eſt, poſſem infectum reddere! ô ſi tempus præteritum reuocare!

O millies iterumq; millies doleo, neq; aliam ob cauſam doleo, quàm quia te offendi, ſummum Bonum, adeoq; mi Deus, ſi ſcirem quòd annihilare me velles, aut ad æternas pænas detrudere, dolerem etiam de peccatis ob eius amorem Propono cum gratia tua omnia in poſterum ſubire mala potius, & millies mori, quàm tibi peccare.

Actus breuiores Pænitentis.

DOmine qui es ſummum bonum meum, quàm longè per peccatum receſſi à te, & habito in regione hac longinqua miſeriarum, vbi perdidi me, indignus plane quem terra ſuſtineat. Miſerere mei & ſalua me;

Deus tu ſcis inſipientiam meam, & delicta mea à te non ſunt abſcondita. Delicta iuuentutis meæ & ignorantias meas ne memineris Domine, Deus propitius eſto mihi peccatori. Ieſu Fili Dei viui miſe-

rere mei. Ablue me Domine sanguine tuo, sana me vulneribus tuis.

Hìc vre Domine hìc seca, vt in æternum parcas, hìc me castiga, & noli in futurum reseruare mala mea. Domine ne in furore tuo arguas me, neque in ira tua corripias me. Non intres in iudicium cum seruo tuo Domine, quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis viuens.

Verè, verè, agnosco commissa mea, & pauesco, ne me proijcias ô Deus meus! vt iratus Pater à facie tua, neq; me tantis meis enormibus malis irritatus hereditate cælesti prives. & velut inutile terræ pondus, imò diaboli mancipium æternam tradas ad pænam, sed parce pijssime Saluator, qui latronem in cruce exaudisti, & Petrum lacrymantem ac Magdalenam pænitentem suscepisti.

O Deus meus! amo te amo! & ideo doleo quòd te offenderim Deus meus! amo, amo, amo te ex toto corde meo, ex tota mente mea, & ex omnibus viribus meis. Et ideo doleo, doleo ex toto corde meo, ex tota anima mea, ex totis viribus meis de omnibus, de omnibus etiam occultis peccatis meis.

Amo & ideo doleo, & doleo quòd non magis amem, doleo, quòd non magis doleam, amo & desidero plus amare. doleo & desidero plùs dolere, ô Deus amoris, Deus doloris, & desiderij mei, fine me aut amore aut dolore, aut potiùs vtroq; abrumpi & mori.

O quantum hoc esset mihi bonum, vel hoc exiguo modulo, compensare quadantenus amorem tuum, & indulgere dolori meo. Famula tua Theressia ex amoris erga te vehementia mortua est. O invidenda beatitas! ô mors optabilis & beata! Altera itidem

dem magna serua tua Magdalena de Pazzis amanti te animæ dicebat martyrium esse quoddam, quòd videat te à se, non tantùm amari, quantùm amandus es.

Quale igitur martyrium & omni acerbius morte tormentum esse debet mihi, qui sic te amabilem, quemq; nunc prout possum amo, non modo non amaui, sed offendi, sed spreui, sed occidi?

Formula propositi emendationis.

REgressus sum ô amantissime Iesu, sicut filius prodigus ad brachia & amplexus tuæ bonitatis, ah miserum me! quæ nubes tam densa affectûs deprauati efficere potuit, vt non viderem & amarem te, Solem veritatis? Cæcus fui, cum te offendi, & amavi cæcitatem meam.

O infelix tempus in quo te non cognoui? ô misera cæcitas, in qua te non vidi! ô nefanda surditas in qua non audiui voces tuas! ô durum & infatuatum cor, quod se immiscuit pulchritudini & amori corruptibili tuarum creaturarum, te deserens, qui es pulchritudo, & bonitas æterna!

Sed ô bonitas infinita, tu mihi oculos aperuisti vt agnoscerem & horrerem peccata mea omnia propter te, vt cognoscerem & amarem te super omnia, serò quidem te amaui amor æterne, meliùs tamen est serò quàm nunquam, faciam quòd nunquam feci, exhibebo me ex tota anima tibi gratum.

Procul hinc esto vita vetus, procul profanæ deliciæ, procul honores vani, procul omne peccatum. Nunquam ô mi Deus ampliùs recedam ab amicitia & gratia tua, nunquam per vllum peccatum elongabor à te,

Si vis mi Deus! potes me ita mundare, vt te non offendam amplius, dic mihi obsecro, quod dixisti olim leproso, volo mundare, dic mihi quod dixisti Paralytico: Ecce sanus factus es iam noli ampliùs peccare. Ita propono, ita profiteor, & protestor coram tua Diuina Maiestate, coram Beata V. Maria, & tota cælesti curia, nolo ampliùs peccare; in æternum non peccabo, cum gratia tua.

Ne quæso sinas Domine Iesu, & tu Sanctissima Mater, vt in posterum tam immani scelere me obstringam. Voluntate libenti præeligo infernum, & omnium dæmonum ac damnatorum etiam possibilium cruciatus, cum gratia tua mi Deus! quàm cælum cum omni sua amænitate, iucunditate, delicijs existendo in peccato.

III.

Via recta ad Cælum Via Crucis.

Per quam viam ascendemus? 4. Reg 3.

Maximus ille & amabilissimus Gigas, paratus ad currendam cælestem viam, duas commemorat vias, quibus Viatores tendunt ad felicem vel infelicem terminum. *Spatiosa* (inquit Mat. 7.) *via est, quæ ducit ad perditionem, & multi sunt, qui intrant per eam. Arcta via est, quæ ducit ad vitam & pauci sunt, qui inueniunt eam.*

Spatiosa via, quâ currunt cæco impetu homines reprobi, quorum Deus venter est, qui ducunt in bonis dies suos. & eheu! in puncto honoris in momento lætitiæ, in exultationis exiguo fluxu ad inferna descendunt, est plenissima omni fraude & dolo, plena reptilibus ac bestijs omnium scelerum,

nimi-

nimirum auaritiæ, luxuriæ, odij, superbiæ. Per hanc viam, mundus mercator perduellis, suis spargit misera solatia, fallaces spes, breuem vilemq; fortunam, quæ vix afficit, & deficit, vix proficit & proijcit, vix exponit & deponit, vix concedit & recedit.

Omissâ hoc loco spatiosâ ac periculosâ viâ in omni pio statu ac professione, non tantùm scilicet Religiosorum, sed etiam cuiuscunque conditionis sæcularium arcta via est eligenda, nimirum via crucis, quia in genere omnibus dictum est: *Per multas tribulationes oportet nos intrare in regnum DEI.* Deinde, *Regnum cælorum vim patitur, & violenti rapiunt illud.* Non vinolenti, non somno, gulæ, luxuriæ, aut deliciis dediti. Frustra existimamus obtineri cælum posse, nihil patiendo, & carni indulgendo, quidquid illa appetit. *Impossibile est* (inquit S. Hieronymus) *vt præsentibus quis & futuris fruatur bonis, vt hic ventrem, & ibi mentem expleat, vt à deliciis transeat ad delicias.*

Hâc viâ Dux & Antesignanus noster Christus præiuit. Primus ille crucem baiulauit, primus passus est, nobis relinquens exemplum, vt sequamur vestigia eius. Neq; tantùm passus fuit ad finem vitæ suæ, quando fuit crudelissimè cæsus, spinis coronatus, & cruci affixus, sed ab instanti suæ Incarnationis, tota ipsius vita fuit passio, fuit continua Crux.

Post Christum Ducem nostrum transierunt hâc viâ Crucis & Virgines, transierunt Martyres, transierunt pueri & puellæ. Tu solus hâc viâ Crucis ire renues? Christus portauit spinas, tu vis te blandis rosis coronare? innocentissima Christi caro tam diris cruciatibus lacerata est amore tui, tu Dei amore non vis carnem tuam rebellem, nisi indulgenter tractare?

Deum

Deum seriò amare, est vnicum compendium, ne commoda nostra quæramus, vt secundùm Deum non secundùm nos viuamus. D. Prosper. de vita Contempl. l. 3. c. 1, hæc omnia scitè ita complectitur depingens hominem suis commodis inhiantem: secundùm se ipsum viuit, qui si potuerit esse cum quibus vult, pergit quò vult, dormit quando & quamdiu vult, loquitur quæ vult & ubi vult, manducat & bibit, quando & quod vult. Qui autem secundùm Deum viuit, non quod eum carnaliter delectat, sed quod ædificat spiritualiter, facit, & omnia desideria carnis spiritualis desiderij delectatione compescit, futura præsentibus antepo- nit, carnem spiritui subdit.

Indulgenter tractare carnem est illam immortaliter odisse, ac ad æternum, quod cruciat ducere per momentaneum, quod delectat. Vnde S. Bernar. (epist. 2.) Commoditates, porcorum siliquas vocat, quæ cælestium famem extinguunt. Quomodo potest inquit esurire vel sitire Christum, plenus quotidie siliquis porcorum? Quomodo ignis & aqua simul esse non possunt, ita spirituales & carnales deliciæ. Verè ait aureus ille Asceta Thom. de Kem. 1. c. 24. *Nos ipsos decipimus per inordinatum amorem, quem ad carnem habemus.* Quanto ampliùs tibi ipsi nunc parcis, & carnem sequeris, tantò duriùs postea pænas lues, & maiorem materiam comburendi reseruas.

Vnde Hosius Cordubensis Episcopus ex mente S. Hilarij se perdidit; quòd sepulchri sui nimium amans fuerit, id est nimis corpus suum coluerit, totque cum illo alij æternum periêre, quòd carnem suam luxu eduliorum, & vestium, alijsq; sensuum deli-

delicijs & voluptatibus nimium indulgenter habuerint, cum obsequi D. Paulo debuissent dicenti (2. Cor. 4) *semper mortificationem Iesu in corpore nostro circumferentes, vt & Iesus manifestetur in corporibus nostris.*

Multi etiam sunt alij filij tenebrarum, qui carnem suam suauiantur vt filiolam, qui iugiter & molliter fouent, qui rectâ in Epicuri hortulos & delicatæ inertiæ vmbrâ feruntur. Et illâ nimiâ corporis curâ fit, vt homines toti pulpæ fiant, & tanquam sues, non animam habere alia de causa videantur, quàm nè caro & pinguedo putrescat. Illi nihil sapiunt altum, nihil cogitant diuinum, nunquam se humo attollunt; mens omnis & cogitatio apothecæ cancellis definitur, donec vita finiatur.

Diogenes vno in dolio cubabat, illi totos dies peregrinantur inter dolia & ollas, totas noctes volutantur inter plumas & rosas, animus totus est in patinis & potiùs in paropside quàm in obside, plùs in foro quàm in choro, plùs in macello, quàm in sacello, deniq; in cæno, quàm in cælo.

Quàm tu delicatus es miles, si speras te posse sine pugna vincere, sine certamine triumphare. Stat sanguine palma, dolore lætitia emitur, sola in Christi castris patientia coronatur. *Nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit, ipsum solum manet.* Silex nisi inter verbera non scintillat, aurum nisi ab igne non lucet, adamas nisi sectus, atq; detritus non fulget.

Crux ergo seu mortificatio est arcta via, per quam cælum ingredi contendamus. Qui verò Crucem seu quamcunq; mortificationem fugit in quocunq; statu, fugit viam arctam, semitam salutis, & incidit in vias difficiles.

Duplicem verò communiter Ascetæ assignant mortificationem, nimirum continuam, & discretam seu discontinuam. B. Albertus magnus (Paradisi animæ c. 38.) macerationis seu mortificationis continuæ actiones has ponit. Primò, sponte castigare corpus ieiunijs, vigilijs, humicubationibus, orationibus, cilicijs, disciplinis, abstinentiâ cibi & potûs delectabilis, vt in omnibus caro spiritui subiaceat. Secundo carni nullam voluptatem, sed solam necessitatem impendere. Tertiò non tantùm ventrem, & os suum coercere à cibi & potûs voluptate, sed & linguam compescere à verbis illicitis: & tactum refrenare à delectationibus, & cor à cogitationibus & affectionibus voluptuosis.

Continuam mortificationem suadent nobis authoritates & exempla.

S. Paulus monet: semper mortificationem in corpore nostro circumferentes. Et de se ipso alijsq; ait. Propter te mortificamur totâ die, non habuit requiem caro nostra. Et S. Bernardus suadet ad Fratres de monte Dei scribens, *Semper exhibere corpus suum hostiam Deo placentem.* Hanc hostiam per continuam mortificationem Deo amor sacerdos immolat, quando corpus ieiunio, somno parco, cilicio, flagris, duro inter orandum, vel lecto, situ, alijsq; actibus, affligat.

In vitis Patrum in ea regula, quam Angelus dedit Pachomio Macarij successori de mortificatione ita præscribit Deus per Angelum: *Corpora vestra affligatis per omnia, quia hæc est delectatio bonorum operum, orantes semper ac ieiunantes, vt possimus scaturientium dæmonum superare naturam.*

Hoc

Hoc incitamento mouet filios suos magnus ille mortificationis vrgendæ Author S. Franciscus de Paula sic scribens opus c. 7. *Mortificate membra vestra, salutari pœnitentia, quia taliter immunes eritis, nec in laqueos & tentationes sathanæ cadatis, qui nisi pigros, nescit vincere.*

Primum exemplum continuæ mortificationis seu crucis accipe in B. Virgine, de ea scribit Gregorius Turonensis, quòd ex quo templum ingressa est, semper sit vsa cilicio, somnus illi super nuda humo, vel duris tabulis, parcissimus fuerit.

De S. Bernardo in uita ipsius legitur: Beatus Bernardus in afflictione corporis sui vsq; adeo sibi mundum, seq; mundo reddidit crucifixum, vt confidamus Martyrum quoq; eum merita obtinere sanctorum, quem confessionis ordine, & parsimoniâ vitæ tám longum constat duxisse martyrium.

Scribitur de Iuditha l. 4. quia *habens super lumbos suos cilicium, ieiunabat omnibus diebus vitæ suæ præter festa domûs Israël.*

Ioannes Rhod. de mágna virgine Ioanna à S. Cruce refert, quâ se industriâ cruciauit: ait illam ingenti cruci adhæsisse, apprehensisq; prominentibus è stipite clauis, diductis latè brachijs diu pependisse suspénsam, ac volutatam fuisse inter spinas à flagris iam ante cruentatam.

Aiunt S. Ludouicum Galliæ Regem, si quandó Confessarij iussu consuetum cilicium deponebat, ob valetudinem afflictam ad tempus, eo die concessam hanc ut ipse dicebat, corpori suo indulgentiam, erogatis quadraginta scutis in pauperes, redemisse.

Robertus Galliarum Rex, quintâ cuiusuis hebdomadis feriâ, vestem regiam exuebat, & cilicio ad

carnem coopertus centum sexaginta pauperum pedes abluebat, ac prolixo suo capillo tergebat. Lyræus l. 2. c. 3.

S. Paula etiam in grauissima febri, mollia lectuli strata non habuit, sed super durissimam humum stratis ciliciolis quiescebat. de ea S. Chris. ep. 108.

Lectus S. Martini erat nuda humus.

Tiberius Bisiniani Princeps sæpiùs nonnisi pane vescebatur, aquam bibebat, ferreâ catenâ collo circumdatâ, quâ se Deiparæ mancipium testabatur.

Gratum sibi esse S. Edmundi nostri cilicium ostendit Deus, quando illud ab igne seruauit illæsum. Dum enim eius cubicularius (inquit Surius) cilicium & femoralia cilicina, quæ vsu diuturno contriuerat, ab eo comburenda accepit, & ille quidem misit ea in ignem, sed ignis lambens ea consumere non potuit, tanquam vereretur sacrilegij notam sibi inustum iri, si læderet ea, quæ beati viri carnem attigissent.

S. Eligius de sua prædestinatione anxius animi, hanc sibi vocem (nempè dæmonis instinctu) audire videbatur: Quidquid agis inutile est: casurus es, quia de numero es reproborum. At ille in consueta mortificationis exercitatione pergebat. Et verò inter cilicina lintea orantem noctu vox è cælo lapsa recreauit: securus es, si ita ad finem perseueraueris.

S. Theresia post obitum cuidam apparens dixit: Si qua ex causa vellem carere beatitudine tantisper, certè vt ampliùs pati possem, cuius nunc tantam mercedem in cælis video.

Eidem Sanctæ notus à dira & varia corporis afflictione

flictione S. Petrus de Alcantara post mortem apparuit, ac lætus dixit: O felix pænitentia, quæ tantam mihi promeruit gloriam!

S. Agapitus ardentes prunas capiti impositas sentiens, sic se animabat: Age anime mi,ne graue putes, si modò caput ignem ferat, quod paulò post coronâ redimitum immortalitatis, æternùm triumphabit.

Abbas Olympius aliquando interrogatus, qualiter speluncæ suæ inhabitare posset angustias, & excessiuos supportare calores, præter apũ, muscarum, & culicum sanguinem continuò elicientiũ morsus & puncturas? Respondit; culices sustineo, quia vermem timeo immortalem, flocci facio calorem, quia ignem pertimesco æternum. Hæ afflictiones finem habebunt non illæ. S. Climacus in scala paradisi.

Altera mortificatio est discreta seu discontinua, quam in varijs actionibus totius diei & in omni occasione possumus facere, videlicet in sensibus externis, & internis, in potentijs tribus animæ, in linguæ vsu, in prauis consuetudinibus, in mortificatione honoris, amoris proprij.

Ita dum egrederis in publicum, oculorum cohibe curiositatem: ne aspice quod desiderare non licet, visum modestum & depressum gere. Magdalena Redonia tertij Ordinis S. Dominici professa per Vrbem incedens, nihil præter silices & lutum intuebatur. Vidit aliquando S. Mechtildis, dum in festo S. Ioan Euang. sacris interesset, B. Virginem & hunc S. Apostolum illustrem radio splendoris admirabili, qui ex oculis emicans, in faciem Deiparæ dirigebatur, dumq; hæret isto prodigio attonita, audit à Ioanne, illum dum intra mortales uiueret, eâ

fuisse erga Virginem Matrem reuerentiâ, vt defigere in illam oculos nunquam fuerit ausus.

Cum S. Franciscus in quodam domicilio propè Assisium valde stricto cum fratribus suis moram traheret, accidit vt Romæ coronandus Imperator Otto cùm magna pompa illàc transiret. At Vir sanctus cum secus viam maneret nec ipse, nec aliquis fratrum saltem aspicere de tugurio voluit, præter vnum ex ipsis, qui gloriam huiusmodi modicùm duraturam Imperatori constanter nunciari præcepit. Manip. ex. v. visus.

Offert se aliqua curiositatis occasio? adhibe mortificationem. S. Carolus Boromæus nunquam per vllam fenestram prospiciebat. Pia Magdalena Redonia, quando ad eam filij literæ deferebantur, ad tres quatuorue dies tenebat obsignatas, tum vt curiositatem suam frænaret, tum vt temeritudinem affectus materni compesceret.

Aliquis te verbo, repulsâ, contemptu, aut alia ratione offendit, optima adest te mortificandi occasio. Argumento est illa historia, quam sanctus Bernardus de maledica muliere posteris reliquit. Pessima hæc assueta quibusuis obtrectare, ausa est aliquando in publica plurium corona calumniari S. Malachiam Episcopũ, & præsentẽ iniurijs petere, caluũ hypocritã, alijsq; probrosis nominibus compellans. *At ille nil respondit* (inquit S. Bern.) *quia mitis erat & verecundus.*

Versaris in periculo, violandi silentij, aut regulæ alicuius, aut præstandæ inutilis & otiosæ vrbanitatis? Generoso recessu & mortificatione declina. Memoriæ proditum est de Ioanna Celersia Attrebati Religiosa, quòd raiò ad locum congressûs seu colloquij

loquij veniret, nec vnquam nisi de rebus necessarijs loqueretur. Vnde ab alijs quibusdã sororibus maiori licentiæ deditis, soror syluestris appellata est, sed illa tali conuitio immobilis á sua cōsuetudine non recessit.

Cibum sumis? etiam hic in quo franges appetitum tuum inuenies, siue a qualitate ciborum siue quantitate. Nunquam sine aliqua victoria recedendum est Franciscus Arias aftert è B. Petro Card. Damiani, Abbatem, qui allatum sibi piscem, cuius edendi desiderio tenebatur, cum pauper ad portam peteret sibi pro eleemosyna dari id quod Abbati appositum est, audito eo, illi vnâ cum scutella misisse pro eleemosyna, vt seipsum mortificaret, seu per uinceret, pauperem autem, vná cum accepta scutella in conspectu plurium è terra sublatum in cælum.

Dum grauiter à carne, mundo, & diabolo tentaris, generoso animo recede, eligas cum S. Casimiro millies mori quám fædari & in DEVM tuum peccare. Refert Iacobus de Vitriaco, sanctimonialem quandam pulchram fuisse facie, quam Princeps diues & potens, (in cuius potestate fundatum erat Monasterium) concupiuit, & cum nec precibus nec muneribus eam sibi vsurpare posset, mandauit per nuntios Abbatissæ, vt vnum ex duobus eligeret, aut scilicet Monialem illam sibi corrumpendam transmitteret, aut ipse totum Monasterium ignibus succenderet. Terretur vehemẽter Abbatissa, vtpotè quæ sciret, quoniã nisi quæ desiderabat obtineret, faceret peiora quã dixerat Pauida igitur Moniali illi sanctæ, Regis edictũ crudele denũciat. Quæ tremẽs & dolens cæpit inquirere, cur eam præ cæteris Monialib⁹ sic amaret, audiuit ex nuntijs: propter pulchritudinem

inquiunt oculorum tuorum in te ardenti amore succensus est. Exhilarata illa, atque segregata parum à cæteris, ambos sibi oculos pia crudelitate euulsit, atq; componens in disco præsentauit ministris Principis dicens: Ite & Principi uestro hæc præsentate ex me, ei dicentes: Ecce sagittæ, quæ cor tuum importuno ardore confoderant. Habes quod desiderasti, nunc eis vtere pro libitu atq; oculos cordis mei intactos atquè illæsos relinque. Specul. exem. 20.

Nunc ergo & nobis gemendum est, sub iugo mortificationis, nunc mortificemus membra nostra, quæ sunt super terram, vt illa collocemus in cælo, vbi gaudebimus de amaritudine, de molestia, de dolore, diuini amoris causâ suscepto. Magnum prædestinationis pignus est assidua corporis mortificatio. Nam sicut reprobi mirum in modum quærunt ea, quæ postea carni in sartagine inferni cruciandæ, immortaliter torrendæ, commoda, blanda, grata sunt, ita prædestinati contra carni suæ infensi hoc agunt, quod nunc illam cruciat. *In nouissimis enim* (Eccles. 6.) *inuenient requiem in ea*, id est mortificatione, & conuertetur in oblectationem.

O quam felix est ista mortificatio (ait Thom à Kemp op. 8 n 2.) quæ mihi aperit ianuam æternæ vitæ, id quod fit in portis mortis, per quas eximus è tugurio temporis, & intramus per angustam mortificationis portam in immensum æternitatis palatium. *Tunc mortificatio quasi myrrha electa dabit nobis suauitatem odoris*

Hâc te Viator consolatione solare, crucem vnius horulæ, æterno præmio & solatio compensari. *Curramus ergo* (vt Anselmus vrget) *credendo, spe-*

rando,

rando, diligendo corpus affligendo, bene operãdo. Certè abstinentiæ, lacrymæ, preces, vigiliæ, ipsæ sunt viæ, quæ in cælum ducunt, teste Ephrem.

Actus desiderij patiendi pro Christo.

QVis me separabit à charitate tua mi Deus? non timor mortis, non fames, non nuditas, non persecutio, non gladius, non flagella, crux, ærumnæ, mors, & quæ dura, horridaq; mortalibus videntur.

Tibi mi Domine me totum addico, totus in tui amorem concedo, totus tibi adhæreo, quod tu amas, meq; amare vis, amo, quod non vis nolo, quod de me disponis accepto, siue in vita, siue in morte, siue in tempore, siue in æternitate, sequar te quocunq; ieris, ibo quo duces, si per spinas & cruces, per inopiam & contemptum, per labores & ærumnas, per sanguinem & mortem.

Patiar quia tu præcipis, quem ardentissimè amo super omnia. Tibi me totum in holocaustum consecro ô DEVS cordis mei & pars mea DEVS in æternum! Nolo vivere sine vulnere, quia te mi IESV video pro me totum vulneratum.

Quidquid vnquam perpessus sum, & quidquid patior, patiaruè, omne illud ex motiuo sanctissimi amoris tui offero gloriæ tuæ. Amor tuus perficiat dolores meos, efficiatq;, vt quantum me cruciant, tantùm delectent.

Tu Rex & Dominus meus passus es amore mei tanta pro me! & ego sub spinoso capite membrum ero delicatum? Sensit hoc orbis & ingemuit, sensit terra & contremuit, & ego non sentiam? Ecce paratum cor meum ire extra castra, & improperium tuum portare, ferre crucem tuam & sequi te.

Amo,

Amo te DEVS meus, & paratus sum pro te omnes morbos & dolores, omnes cruces & tormenta, famem & sitim, dæmonum tentationes, quamlibet ignominiam & iniuriam, quemlibet mei contemptum tolerare. insuper pro te pati & mori millies, millies, millies.

O si possem pro tui amore & honore vitam & sanguinem profundere, ac perferre vniuersa Martyria, quæ SS. Martyres pertulerunt, ac omnes labores subire, Vtinam saltem omnes habitus mei sint gemitus dolentis ac pænitentis cordis mei.

Insuper mi DEVS! Si tibi placeret, aduoca ipsas etiam tartareas potestates, inferni vires omnes dæmonesq; euoca, qui quidquid possunt funestum, dirum, horridum, atrox, exaggerent. Neq; cupio vt animam meam mihi vt Iobo facere coacti sunt, seruent, sed vt eam etiam cruciatuum immanitate à corpore separent. En collum & pectus. Exige sanguinem, exige spiritum, mille gladijs, ignibus, rotis exhibebo singula membra, & membrorum articulos.

Accipe Domine cor serui tui in holocaustum gloriæ tuæ, sim tibi totus hostia diuini tui beneplaciti. Dispone de me liberè vt de tuo proprio iumento pro gloria tua.

IV.

Compendium viæ cælestis est breuissimum per Heroica.

Vidisti Virum velocem in opere suo. Prou. 22.

VIator, viâ Regia, seu viâ crucis incedens ad patriam, si velit quandoq; breuissimo tempore iter suum conficere, & peruenire ad terminum, in spi-

ritu feruoris, seu per actiones heroicas progredi debet. Per has citiùs summum attingitur, & quod alij diuturno tempore, Viator heroicus breuissimis momentis assequitur.

Præstantissimus est talis feruor eorum, qui incumbunt actionibus heroicis, generosis, insolitis, & ita celeribus, vt incredibili velocitate sua, omnes alias vulgares transcendant actiones, & ad thronum gloriæ magni Dei peruenientes Angelos omnes & ipsum DEVM in sui admirationem & amorē abripiant.

Talis fuit actus Abrahæ, qui ad vnicam vocem Domini, exnunc voluit unicum filium suum immolare. Vnde audiuit, *Quia fecisti hanc rem, benedicam tibi.*

Eius generis fuit actus heroicus S. Bernardi. Clericus quidam veniens ad hunc sanctum Abbatem importunè instabat, vt in Monachum reciperetur. Dum eidem suaderet S. Pater, vt ad suam reuerteretur Ecclesiam homo ille velut insanus, totâ vi percussit maxillam sancti Patris ad hunc tam grauem ictum, ne minimum Pater sanctus edidit impatientiæ signum l. 3. c. 6.

Alexius prima nocte nuptiarum, sponsam intactam reliquit, paupertatis propter Iesum experiendæ studio, & amore castitatis S. Casimirus, maluit vitam amittere, quàm Virginitatem.

Charitate inter se contenderunt apud Antiochiam Theodora Virgo; & quidam miles. Illa ob Christi confessionem ab infidelibus in prostibulum truditur: miles verò eam primus adiens persuadet, vt mutatis secum vestimentis virili habitu euadens, virginitatem intactam conseruet. Cumq; ipse cum muliebri vestitu deprehensus, pro Virgine ad supplicia

trahe-

traheretur, non sustinuit illa, vt cuius ope pudicitia turata fuerat, ei necis causa fieret: palàm proclamat, se esse ei pœnæ addictam, non ipsum: è contra ille, se iudicis sententiâ damnatum, non illam: diu certârunt, vterq; alterum sua morte redimere cupientes. At verò quoniam Christum confitentibus, mori, viuere erat, Deo disponente, ambo simul capitis obtruncatione gloriosum Martyrium peregerunt, S Ambros. l. 2 de Virg. sub finem tom. 4.

Eximius ille vir Cæsar Buzius, dum quodam tempore videret Augustissimum Sacramentum deferri ad ædes ægroti, statim nudato capite, facem manu præferens contempto nobilium virorum occursu, à quibus se videndum & vilipendendum sperabat, præibat ad ædes ægroti.

Theodosius Imperator magnam sanctimoniam & perfectionem consecutus est vnico actu heroico. Nimirum in ludis theatralibus frænando oculorum licentiam & curiositatem: quotiescunq; enim occurreret aliquid aspectu iucundum, gratumq;, & populus magnis lætitiæ vociferationibus, spectaculo acclamaret, tum se demittere, aut omninò claudere oculos solebat, ne quid eorum cupiditati indulgeret.

Considera Viator, quia Deus à creaturis suis vinci humanitatis officio non vult, amat illas, blanditur, & longè alia ratione, quàm soleant terrarum Domini suorum subditorum agnoscere obsequium, remunerat.

Discimus ex Historijs Ottomanorum, quendam Machometem, qui intimus & carissimus Solymanno fuit, non aliter peruenisse ad tantos honorum & fauorum gradus, quàm actionis vnius feruore animosoq; plenæ officio epistolam legebat Solymanus

nus innixus fenestræ, quâ in viridarium erat aspe-
ctus, hæc legentis manibus excidit, & viridario il-
lapsa est, illico tota nobilitas aulæ ad gradus cur-
rere, volare ad chartam; vt quisq; prior referenda-
rum literarum honorem occuparet. Quid fecit Ma-
chomet, vt anteuerteret cæteros? præcipitem se de
fenestra dedit, sublatamq; epistolam primus Prin-
cipi suo retulit. Actus ille tam acceptus fuit So-
lymano, vt statim Machometem, authoritate di-
gnitateq; præ cæteris, auxerit, atq; per omnē vitam
habuerit in delicijs.

Ament sanè Solymani & orbis moderatores tam
illustrem, & amore plenam actionē, faciliùs tamen &
admirabiliùs capitur diuina bonitas, vt ob vnicum
opus plenum affectu & feruore, obitum in eius ser-
uitio, tales amantes non solùm in hac vita, singula-
ribus fauoribus, verùm etiam in altera magno glo-
riæ incremento prosequatur.

Vnus actus heroicus & extra ordinem feruens
(si ita loqui liceat) rapit in ad-
diuinam maiestatem (si ita loqui liceat) rapit in ad-
mirationem, & incredibilia elicit reciproci amoris
argumenta. Ob hanc rationem surrexit è throno IE-
SVS, stansq; Stephanum pro inimicis toto ardore
supplicantem spectauit, veluti huius stupore pro-
digij attonitus.

Fecerat aliquando S. Theressia illustre & feruens
nescio quod opus: crederes Deum sibi imperare
non potuisse, quin diceret: Theressia, si mundum
non condidissem, illum iam tui gratiâ, & ex pro-
pensissimo erga te affectu, crearem.

Sic accipio illud Cantici Canticorum, vbi spon-
sus affirmat se abreptum esse vnicâ cogitationum
illius: *Vulnerasti cor meum soror mea sponsa in vno*
crine

crine colli tui. Prima B. Virginis cogitatio quâ se sub immaculatam Conceptionem suam, integrè Deo dedicabat, sic diuinum cor, & affectum rapuit, vt illico fauores omnes & gratias in illam congesserit.

Mariam aliam adeamus videlicet Magdalenam, hæc ob vnicam heroicam actionem, & feruentem, insolitum illum Christi fauorem & beneuolentiam consecuta fuit. En puella nobilis ad pedes IESV prosternitur, præsentibus conuiuis. *Pia impudentiâ* inquit Augustinus, *quæsiuit sanitatem, irruens importuna conuiuio, opportuna beneficio.* Vocet ille piam impudentiam, ego feruorem indagitare malo, & assero hoc unicum opus fuisse fontem, ex quo admirandi illi diuini amoris riui, quibus deinde affluxit, emanârunt.

Hæ nimirùm nobilissimæ ac generosæ actiones, mirum in modum accelerant iter ad egregiam sanctitatem. Hæ actiones sunt, gratiæ prodigia, & germina spiritalis feruoris, ita vt subinde vnus actus heroicus, non solùm aucupari soleat, singulares fauores diuinos in hac vita, sed etiam in altera incredibilia consequantur amoris diuini & gloriæ argumenta.

Affectus animæ ad heroica anhelantis.

O mi Deus! ô amor infinite! ô diuina bonitas quid dicā, aut quid respondebo tibi? non possum respondere vnum pro mille, imò infinitis excessibus charitatis tuæ, quæ me in admirationem rapiunt.

Quid non egisti? quid non agis vt ameris? vt corda nostra tibi deuincias atq; alliges? Prior enim mirabiliter dilexisti nos, sic vt filium tuum vnigenitum dares. O nimia charitas! ô in immensum excessus

cessus! Ergonè amoris tui in nos contestatio ac tes. sera, imò pretij, quo nostrum amorem licitaris, quasi auctarium est Filius tuus Vnigenitus?

O amor mundi & gaudium cæli, quid tibi & mihi, qui debeo odium esse & horror totius vniuersi, similis similem amat, quid tu optimus diligis me pessimum? quid tu sapientia amas stultitiam? potentia infirmitatem? misericordia miseriam? pulchritudo turpitudinem? quid deniq; Tu Bonitas amas me malitiam?

Qua verò in re animum meum & ingenium occupo, si non excogito modos, quibus testificer me diligere te? O ingeniose amor, nunquam te tantùm amabo, quantùm dignus es!

O si omnibus actionibus meis & operibus tam feruenti, tam heroico affectu & obsequio possem te glorificare, amare, recreare, & exhilarare dulcissimum Cor tuum, purissimè & perfectissimè propter te Deum meum, propter gloriam tuam, gustumq; tuum quàm maximum, & consolationem dulcissimi & beatissimi cordis tui!

O si possibile foret, desiderarem agere, heroicè, Marianè, Christiformiter, & egisse quidquid actum, quidquid agitur, agi potuit, agetuiq; placitè ac dignè te Deo meo, à quocunq; vbicunq; in omni intensione & intentione, ac extensione possibili, in omni multiplicatione, replicatione & modo quouis possibili, & exoptabili, ac desiderabili

Vtinam mi Deus! agendo semper, aut quod tibi omitti placet, omittendo, patiendo item quæcunq; in anima & corpore propter te, ad quæ omnia in tui gratiam, amorem & gustum, paratum promptumq; exhibeo, vtinam inquam tibi totus ac pe-

nitùs

nitùs secundùm omnia in purissimum acceptissimumq; holocaustum cedam, & totus instar thuris? aut thymiamatis tibi in suauissimum odorem consumar, imò & annihiler!

Vtinam haberem omnium Martyrum animas, omnes vellem exspirare pro te martyrio doloris & amoris tui ô Deus, dignè pro quo per martyriũ omnis vita omnium mortalium immoletur. Pro te mi Devs semper & vbiq; colliquari, guttatim interire, & omnes tyrannicas Antichristi, ac diabolorum persecutiones si voluntas tua aderit, volo pati.

Hæc sunt vota, hæc suspiria, quæ sacrifico tibi, hæc desideria cordis mei, quæ offero tibi. Accende quæso cor meum mi Devs! in amorem tui, vt diligam te ex penitissimis cordis mei medullis.

CAPVT II.

De prædestinatione Viatoris, quæ est scopus & terminus uiæ nostræ, & medijs ad eandem consequendam.

I.

Si non es prædestinatus, fac vt prædestineris. S. Augustinus. *Satagite, vt per bona opera certam vestrã vocationem & electionem faciatis* 2. Pet. 1.

Cogitanti mihi de inscrutabili prædestinationis diuinæ mysterio, silere magis liberet, quàm loqui,

qui, (habendo præ oculis mentis effatum illud à Salomone prolatum Prou. 25. quoniam, *qui scrutator est Maiestatis opprimetur à gloria*) & quod olim Ezechieli Prophetæ, hoc mihi humilitèr profitendum esset, huius torrentis aquas ita profundas & altas esse, vt transuadari omninò non possint. Vnde meritò exclamat Apostolus Rom. 11. *O altitudo diuitiarum sapientiæ & scientiæ Dei, quàm incomprehensibilia sunt iudicia eius!*

Certùm tamen est (vt cætera omnia inscrutabili Dei sapientiæ, & incomprehensibilibus iudicijs relinquamus) quòd prædestinatio nihil est aliud, quàm æterna & omne tempus præcedens destinatio, quâ Deus ante mundi constitutionem creaturas aliquas ad gloriam, & beatitudinem cælestem elegit & destinauit. Vnde dicit eo sensu Apostolus Ephes. 1. *Elegit nos in ipso ante mundi constitutionem*.

Ita S. August. lib. de bono perseuer. cùm dicit: quòd prædestinatio *est præscientia & præparatio beneficiorum Dei: quibus certissimè liberantur quicunq; liberantur.* Ex his autem verbis S. Aug. colligitur ad completam rationem prædestinationis, prout ab illo & SS. Patribus sumitur, debere per eam intelligi, non tantùm electionem & destinationem ad gloriam & beatitudinem, sed etiam præparationem omnium mediorum, ad illam consequendam, propositumq; ac voluntatem media illa tribuendi, ita vt prædestinatio non tantùm respiciat gloriam conferendam, sed etiam simul omnia gratiæ dona, quibus ad illam gloriam homines perducuntur.

Et sic tres præcipui effectus prædestinationis numerantur, nempe vocatio, iustificatio, & glori-

ficatio iuxta doctrinam Apoftoli Rom. 8. *Quos prædeſtinauit hos & vocauit, & quos vocauit, hos & iuſtificauit, quos autem iuſtificauit, illos & glorificauit* Ad gratiam vocationis reducuntur omnia auxilia & adiumenta, non folùm interna, sed etiam externa, quæ ad iuftificationem fuo modo fimul cum internis concurrunt: vt externa Euangelij prædicatio, à parentibus Chriftianis ortus & educatio, occafionum peccandi remotio, cum pijs & bonis conuerfatio, fraterna correctio, & his fimilia. Ad gratiam iuftificationis pertinent omnes alij habitus fupernaturales, qui fimul cum ipfa gratia habituali infunduntur, vt habitus fidei, fpei, charitatis, & aliarum virtutum fupernaturalium, item dona Spiritûs Sancti, gratiæ Sacramentales, ac donum finalis perfeuerantiæ.

Duo autem funt effectus reprobationis, Primus eft permiffio peccati, vnde dicit Apoftolus Rom. 9. *Quòd Deus volens oſtendere iram, & notam facere potentiam ſuam, ſuſtinuit in multa patientia vaſa iræ apta in interitum.* Et ad hũc effectũ reducitur obduratio, feu excæcatio reprobi: Cum nihil aliud fit quàm ipfa peccati permiffio, quatenus Deus permittendo peccatum, fimul iufta aliquâ ex caufâ fubtrahit reprobo peculiare aliquod gratiæ fuæ auxiliũ, quo eius cor emolliretur, vel illuminaretur intellectus. Secundus verò effectus reprobationis eft, æterna ipfius reprobi punitio, vt patet ex illis Chrifti verbis, Matt. 25. *diſcedite a me maledicti in ignem æternum.*

Firmiter ergo tenendum eft, & fide Catholicâ credendum, neminem à Deo reprobari & ad pœnã æternam damnationis deputari, nifi ratione præuiforum

sorum demeritorum. Huic veritati oppositus est error Caluini, qui lib 3 Instit. c. 23. parag. 5. asseruit Deum ante præuisionem cuiuscunq; peccati, non tantùm exclusisse aliquos à cælesti gloria, sed etiam efficaci voluntate eos ad pænam æternam deputasse. Vide c, 23. parag 9 ait; Deum vt ipsi reprobi efficaciter ad hunc finem à se intentum perueniant, non tantùm eos gratijs ad salutem necessarijs priuare, sed etiam inijcere ijs peccandi necessitatem, quam euadere non possint.

Hæc blasphemia refellitur, & veritas nostræ fidei probatur authoritate scripturæ varijs in locis, in quibus testatur Deus se nolle, vt ullus pereat, sed vt omnes peccatores ad pænitentiam conuertantur, & sic vitam æternam consequantur. Ezech. 18. *Nunquid voluntatis meæ est mors impij dicit Dominus Deus, & non conuertatur à vijs suis & viuat?* Et c. 33. *Viuo ego dicit Dominus, nolo mortē impij, sed vt conuertatur impius à via sua & viuat*. S. Matt 18. *Non est voluntas ante Patrem vestrum, vt pereat ex his pusillis.* Luc. 11 *Quis ex vobis Patrem petit panem, nunquid lapidem dabit illi?* Axioma Theologicum est. *facienti quod in se est, Deus non denegat gratiam.*

Docet etiam S. Thomas q. 14. de veritat. a. 11. ad 1. Si quis in siluis nutritus ductum rationis naturalis sequeretur, in appetitu boni & fuga mali, certissimè est tenendum, quòd Deus ei vel per internam inspirationem reuelaret necessaria, vel ad eum prædicatorem dirigeret.

Imò si Deus reuelaret per Angelum, quòd quis sit futurus ex numero damnatorum, non ideò esset desistendum à bono faciendo, quia nesciret, an

illa revelatio ſit abſoluta vel tantùm conditionata. v g, Petrus certò damnatorum erit ex numero, niſi ſe emendauerit, hoc fecerit vel omiſerit. Ita locutio fuit conditionata, quâ per Ionam Deus fuit vſus ad terrendos & ad pœnitentiam mouendos Niniuitas : *Adhuc quadraginta dies & Niniue ſubuertetur*, Ionæ. 3. c. Quid inde? Deus quia prædixit per Ionam non parcet? nequaquam, pro locutione acceperunt conditionata : Crediderunt viri Niniuitæ in Deum & prædicauerunt ieiunium & veſtiti ſunt ſaccis &c. Niſi ergo Deus adderet, ſe non loqui conditionatè ſed abſolutè, tunc neceſſariò ſeu infallibiliter ſequeretur damnatio.

Communiter itaq; docent SS. Patres, electionem abſolutam & efficacem prædeſtinatorum ad gloriam factam eſſe, nonniſi poſt præuiſionem meritorum ac finalis in gratia perſeuerantiæ. Clarè patet ex ſcriptura hæc veritas Matt. 20, ubi Chriſtus dicit : *Sedere ad dextram meam vel ſiniſtram non eſt meum dare vobis, ſed quibus paratum eſt à Patre meo.* Quibus verbis (vt SS. Patres docent) Chriſtus innuit, non fauori & gratiæ, ſed laboribus & meritis paratā eſſe ſeſſionem in regno ſuo. Ita hunc locum explicant S. Epiph. hæreſi 69. S. Cyrill. l. 10. theſauri c. 16. & Hieron. lib. contra Iouinianum, vbi ait, ideò Chriſtum Dominum ibi diuinianum, vbi ait, ideo Chriſtum Dominum ibi diuiniſcere. Non eſt meum dare vobis, vt nouerit vnuſquiſq; manſionem ſibi in cœlo non ex ſola Chriſti largitate, ſed etiam ex proprijs operibus eſſe præparandam.

Item S. Math. 25. *Venite benedicti &c : poßidete paratum vobis regnum &c: eſuriui enim &c :* quibus verbis apertè inſinuatur, regnum cœlorum ab æter-

æterno esse iustis præparatum ob præuisa eorum bona opera, quod patet ex particula causali, *enim*. S. Ambrosius l 5. de fide c. 3. expreisè concludit: *Quorum merita præsciuit, eorum præmia prædestinauit.* S. Augustin. Ser. 7. de verbis Domini ait; *Quos voluit hos Deus elegit, elegit autem* (sicut dicit Apostolus) *& secundùm suam gratiam, & secundùm illorum iustitiam.*

His SS Patribus adiungi potest Franciscus Salesius, qui in opusculo de amore Dei l. 3 c. 5. id expresse docet, & probat ex verbis cuiusdam Collectæ, in qua Ecclesia Deum alloquens dicit, illum misereri omnium, quos suos fide & opere futuros esse prænoscit. Quibus uerbis (vt ille dicit) fatetur Ecclesia, gloriam ijs esse destinatam, quos diuina sapientia præuidit gratiæ suæ uocationi obtemperaturos, & per illam ad fidem viuam, quæ per charitatem operatur, esse peruenturos.

At verò non paucos intricata hæc quæstio potest anxios reddere, & non abs re, si illud in mentē venerit, quod dicit Apostolus: *Cuius vult miseretur, & quem vult indurat, Voluntati eius quis resistit? ô homo tu quis es qui respondeas Deo? an non habet potestatem figulus luti ex eadem massa facere aliud quidem vas &c:* Et 2. Tim 2. *in magna domo non solùm sunt vasa aurea & argentea, sed etiam lignea & fictilia, & quædam quidem in honorem, quadam in contumeliam.* Vnde S. Augustin. dicit super Ioannem: Quare hunc trahat & illum non trahat, noli velle dijudicare si non vis errare.

Hæc tamen omnia & similia Sacræ scripturæ loca intelligenda sunt de diuinis decretis ex præuisione bonorum vel malorum operum prouenientibus.

entibus, quod docet Apostolus: *Quos præsciuit, hos & prædestinauit*, id est quos præsciuit benè victuros, hos prædestinauit. Vbi Deus dicitur priùs præsciuisse, deinde prædestinasse. Porrò præscientia ante prædestinationem nulla alia rectiùs intelligitur, quàm præscientia meritorum, puta fidei, dilectionis, pænitentiæ, vt exponunt SS. Patres in hunc locum, Cyrillus, Chrysostomus, Theodoretus, clarissimè autem S. Ambr. de fide c. 3. lib. 5. *Quos præsciuit prædestinauit, non enim ante prædestinauit, quàm præsciuit; sed quorum merita præsciuit, eorum merita prædestinauit.*

Hoc ipsū expressè ipsa æterna Veritas insinuat Mat. 19. *Si vis ad vitam ingredi serua mandata*, ex quibus verbis Christi patet, merita esse motiuum prædestinationis, ac conditionaliter fieri prædestinationem Dei, nihil enim sine aliqua prædestinatum est conditione Prædestinatum est vt saluetur mundus, sed per aquam baptismatis & mortem filij Dei, Prædestinati sunt omnes boni ad gloriam; eâ tamen conditione, si fidem tenuerint, si charitatem, si humilitatem, si misericordiam, pietatem, & his similia habuerint, atq; perseuerauerint in via pia & Sancta: tales enim futuros eos præuidit, quos Deus ad vitam prædestinauit, & quasi prædestinando eis diceret. Ego quidem ad vitam vos prædestino, si tamen mandata mea custodieritis, & si in bono tandem fine inuenti fueritis.

Communis etiam SS. Patrum est doctrina, nostram prædestinationē non esse simplicem, sed esse compositam ex duobus, prædestinatos videlicet nos esse ad Crucem Christi & regnum, ad patientiam Christi & ad gloriam Dei. Ad primum ceu medium, ad posterius ceu finem.

I nunc

I nunc, quisquis es quære, si pauci sunt vel plures, qui saluandi erunt. Videbis paucissimos ad gloriam, propter huius conditionis defectum videlicet merita, prædestinatos. Hæc saluandorum paucitas omni æuo proposita, nobis est ad cautelam.

Ante diluuium ex tanta hominum multitudine octo solùm animæ in illo nauigio sunt seruatæ. Sodomæam terram Dominus euersurus, nec decem reperit probos Cùm Moyses sexcenta millia virorum absq; paruulis & mulieribus educeret Ægypto, duo tantùm è tanto numero in terram promissionis peruenerunt exceptis Sacerdotibus.

In amplissima Niniue solus Tobias cum vxore & filio: in Babylone Daniel cum tribus socijs ambulabant coram Deo & erant perfecti: In omni terra vnicus Iob inueniebatur iustus. Non minùs flebili Ieremias Propheta questu hanc proborum paucitatem deflet: *Nullus est qui agat pænitentiam super peccato suo dicens, quid feci?*

Deplorat eandem beatorum paucitatem ipse Christus: *Væ vobis diuitibus qui habetis hic consolationem vestram: Væ qui saturati estis, væ vobis qui ridetis.* Inuitati ad lautissimam cænam, cæperunt simul excusare. E tot diuitibus, onustis scilicet camelis; vnicus Zachæus, depositâ gibbi sarcinâ, (sic Beda loquitur) hoc est opum onere relicto Christum sequitur Vnica Magdalena è vitæ prostibulo ad vitæ innocentiam transit.

S. Chrysostomus ausus est quondam dicere de Vrbe Antiochia populosissima, idq; eo tempore, quo spiritus primæuæ Ecclesiæ nondum intepuerat: Quot esse putatis in ciuitate nostra, qui salui fiant? infestum quidem est, quod dicturus sum, dicam

tamen: Non possunt in tot millibus centum inueniri, qui saluentur, quin & de his dubito. Quanta enim in iuuenibus malitia, quantus in senibus tepor.

Mirabilis & stupendus casus refertur à S. Vincentio Ferrar: qui postquam (vt Deo liberiùs vacaret) resignauit sua beneficia, petijt desertum, ibiq; piè ac sanctè viuens postea obijt. Nocte sequenti suo Episcopo apparuit lumine coruscans, eiq; dixit: Reuerendissime Domine, age pœnitentiam, emenda vitam, alioqui æternâ priuaberis gloriâ: & scias velim, quòd heri eodem, quo discessi, momento, ante Iudicem mecum comparuerunt triginta animarum millia, ex quibus ego & S. Bernardus statim obtinuimus cælum, tres aliæ venerunt ad purgatorium, reliquæ omnes damnatæ fuerunt ad infernum: Et hoc dicto disparuit.

Horrendum est, quod Franciscanorum historiæ referunt; Bertholdum virum eiusdem familiæ insignem, in Germania inter verbi diuini promulgationem ex cathedra in vitium quoddam ita acriter intonasse, vt mulier quædam eodem vitio detenta, & ab alto dolore intrinsecùs tacta, in media concione exanimis conciderit, omnibus viso spectaculo, & in genua procumbentibus, mulierem reuixisse, & inter alia dictu audituq; horribilia retulisse: Vnâ secum ad districti Iudicis tribunal adducta simul esse sexaginta animarum millia, ex diuersis mundi partibus, & ex omnibus ijs, tres tantùm purgatorio adiudicatas, cæteras omnes ad supplicium æternum damnatas.

Omnibus etiam Religiosis illud sit benè impressum: Vidimus multos & audiuimus à patribus nostris (quod non sine timore confiteor) ascendisse pri-

mitus quodammodo vsq; ad cœlos, & inter syde-ra nidum suum collocasse, postmodum autem ce-cidisse vsq, ad abyssos. Quæ cum considero, con-tremiscunt omnia ossa mea: Quoniam non securatur homo viuens super terram, S August. Soliloq c. 9.

Multi enim sunt vocati ad statum religiosum, sed horresco dicere, pauci electi! dicam ergo pro maiori consolatione nostra: Non omnes electi; Verè enim non omnes electi! si enim ex duodecim Apostolis, omnibus à Christo ad Apostolatum vocatis, non omnes erant electi, Iudâ videlicet prævaricatore; quis credet, quis sibi imaginabitur, omnes, quotquot ad statum Religiosum vocantur, electos esse? Si inter duodecim membra sacratissimi illius Collegij, cuius caput ipsemet Christus, putridum vnum inventum est, quas reflexiones facere poterimus, super ea religiosa habitacula, in quibus non duodecim tantùm, sed triginta, quadraginta, quinquaginta imò cētū quādoq; Religiosi cohabitantɫ.

Audite Bernardum nostrum: Nusquam est securitas fratres, neq; in cœlo, neq; in paradyso, multò minùs in mundo: In cœlo enim cecidit Angelus in præsentia diuinitatis, Adam in paradyso de loco voluptatis: Iudas in mundo de schola Saluatoris. Hæc idcircò dixerim, ne quis sibi de illo blandiatur; quia dicitur: Locus ille Sanctus est: *Quia non locus homines, sed homines locum sanctificant.*

Miserabilem Iudæ lapsum considerans D. Hieronymus omnibus terrorem incutit in Psal. 108. *Episcopatum eius accipiat alter*, ita discurrens: Non solùm illo tempore de Iuda dictum est, sed vsq; hodie dicitur, & vsq; in iudicij diem: Si ipse Iudas Apostolatum perdidit, custodiant se Sacerdotes

& E-

& Epiſcopi: Si Apoſtolus cecidit; faciliùs poteſt Monachus cadere.

Ad cautionem ergò & terrorem aliorum permiſit Deus tragicos in quibuſdam religioſis caſus, vt diſcamus, ſecundùm doctrinam Pauli, cum metu & tremore noſtram ſalutem operari. Quantùm enim diſpliceat Deo in religioſo tepor, neglectus regulæ, contemptus obſeruantiæ regularis patet ex hac hiſtoria.

Fuit in quodam Monaſterio Frater quidam, qui ſuâ regulâ neglectâ exorbitauit per modum continui. De ſuis admonitus exceſſibus hæc elatis repoſuit ſupercilijs: *quod fieri debet, fiet infallibiliter.* Non ero in fine vitæ alius, quàm me Deus, quòd ſim & qualis ſim futurus, præuidit. Sic monaſterio valedicens ac omnibus peccatorum ſordibus ſe inquinans orco ceſſit præda August: lib. de bono perſeuerant. In eiuſmodi alio in loco ait: *Quorũ cor ſi non eſſet fatuum, non crederet fatum, &c.*

Quantũ etiã Deo diſpliceat, ſibi ipſi attribuere donum perſeuerantiæ, & quàm Deo recedente ſimus fragiles, expertus eſt inter alios Monachus ille, de quo Diſcipulus in ſerm, de temp. Ser. 107. In ſolitudine Angelicam vt ita dicam duxerat Monachus vitam, nihil in eo deſiderari poterat, niſi quòd bona à ſe acta ſibi adſcriberet, quaſi hucuſq; ſuâ perſeueraſſet virtute in bono, non reuocans ad mentem Chriſti effatum: *Sine me nihil poteſtis facere Joan 15 c.* Dæmon ingruente nocte fæminam mentitur, à via per eremum aberrantem. Tam ad motum (multa prætẽdens, vt intromittatur, motiua) dixit, vt voti ſui fuerit facta particeps. Intuetur monachus hoſpitem, ſpecioſæ, quæ præferebat fæminæ, ſpeciem

speciem. Hæc ornatè loquendo, ridendo, ita inescauit solitariũ, vt in turpes abierit ac consenserit amores. Extendit brachia, in amplexus fictæ ruiturus Helenæ. At dæmon se retrahens vnà cum alijs dæmonibus eum irrisit in aëre. Monachus verò in malo, qui longo prius tempore in bono fixerat, luxuriosè viuendo, pedem fixit, de conuersione omnem abijciens spem, quamuis pessimè.

Quid ergo consilij, quid remedij ad hoc, vt non tantùm Vocati sed & Electi esse possimus? Dignè nimirum ambulandum vocatione nostra. Quod ipsum innuit Apostolus: *Quapropter fratres magis satagite, vt per bona opera certam vestram vocationem & electionem faciatis*. Coincidit, quod monet D. Angelicus: Prædestinatis conandum est ad benè operandum & orandum, quia per eiusmodi prædestinationis effectus, certitudinaliter impletur. Quod etiam expressè insinuat Mellifluus Bernardus: Ipsa cælestis regni prædestinatio ita ab omnipotenti Deo præordinata est, vt ad hoc electi ex labore perueniant, quatenus mereantur precibus & meritis obtinere, quod ipse Omnipotens DEVS ante tempus dispoluit donare.

Affectuosæ aspirationes ad DEVM vt est prædestinator.

ACtum esset de nobis, Christe Redemptor amantissime, nisi tuo interuentu & sanguine ab interitu erepti, spem vitæ haberemus. Gratias igitur tibi habeo, quia hæc redemptio tua sufficientissima est ad saluandum omnes, quantùm in se est, modò uelimus, nostrum flectere arbitrium, & adniti quantùm in nobis est, vt cum gratia tua salui fiamus.

Quia

Quia tu ore Prophetarum dixisti: *Quid ultra potui facere & non feci? Perditio tua ex te est.* Et vt Augustinus testatum reliquit: *Creare te potui sine te, saluare te, non poßum sine te.*

Quòd sim capax æternæ vitæ tu dedisti, perfice quod dedisti, dispone, transmitte me ad finem illum quem proposuisti mihi, & ad quem viribus meis peruenire non possum. Potero vero & spero, perueniam per te, qui fecisti me ad te.

Tu scis quâ mihi eundum sit ad te. Tu nosti finem tu media, Tu dispone ascensiones in corde meo è valle lacrymarum ad te. Da mihi gradus, da scalas, per quas ascendam, tene me ne excidam, duc ne errem firma me, ne lubricè præcipiter, ne superbia, morsus diaboli me infelici vertigine deorsùm agat in præcipitium superborum, in abyssum impurorum, in barathrum æternum, & igneum carcerem damnatorum.

Et cum non simus sufficientes cogitare aliquid à nobis quasi ex nobis, nec ullum possit quod cogitationem antecedat principium reperiri, non est à nobis sed à te salutis nostræ initium. Tu das gratiam vt gloriam mereamur. Quicquid est in me ordinans me ad saluté, comprehenditur totum sub effectu prædestinationis, etiam ipsa præparatio ad gratiam. Præparà me ad gratiam, & per hanc ad gloriam tuam Da ut obediam inspirationibus tuis. Quia dum illis non pareo, timeo, ne me subtraham à gratia illa, quam mihi præparabas, & per quam me ad gloriam disponebas in mirabili serie prædestinationis tuæ.

Da, vt quidquid ad prædestinationis felicis statum pertinet, nunc statim exequar. Hoc erit signum, quod

quòd dilexeris & elegeris me, si docueris me bene semper id eligere, quòd tu magis diligis.

Domine sit cor meum lingua mea, omnia opera mea calamus manus tuæ velociter in libro tuo scribentis me. Doce cor meum, cogitationes, verba, opera mea, manus meas, quomodo inscribere me etiam illa debeant in libro tuo sancto. O qui non vis mortem peccatoris, sed vt conuertatur & viuat, viuam per te in notitia & albo electorum.

Ne me omitte, ne me proscribe, uiuâ in gratia hîc semper, ibi æternùm in gloria; non in morte ignominiæ ac odij tui, Ne permittas vt me deleam, vel merear deleri de libro uitæ. Qui enim à gratia tua per mortiferum peccatum deficiunt, delent se, quantum in illis est de libro gratiæ & gloriæ. Neq; in te DEVS est illa mutatio, sed in illo, qui liberè consentiens peccato, se delet de libro tuo & inscribit se inferno. Tu autem scis illum ordinatum ad gloriam, dum est in gratia si perseueret: non ordinatum, dum excidit, si non redeat. Doleam Domine, ac deleam quidquid est in me, quod me potest delere de libro viuentium, & cum iustis non scribi me facit. Tu iuua tuâ gratiâ me præueniente, comitante, subsequente, coronante.

Tu cōuertis nos ad te & cōuertimur, Ne ergo permittas vt sim inter vasa iræ tuæ apta in interitū, sed inter uasa misericordiæ. Ostēde diuitias misericordiæ tuæ in me Deus. Dirige, accipe meā libertatē, seruiat illa tibi, & sit mihi salutis nō æternæ perditionis istrumētū.

Non sum solicitus, an tot simus saluandi quot Angeli remanserunt, an verò tot, quot rebelles Angeli ceciderunt, & quot Angeli sunt creati. Tibi soli cognitus est numerus electorum, in superna fe-

licitatè

licitate locandus. Fac me ita de me solicitum, vt sim in illo numero beatorum ?da vt ad id consequendum nihil planè omittam.

Da mihi talem hac in re tam perplexa solicitudinē, quæ tibi maximè placet, vt hâc solicitudine non piger, spiritu feruens, tibi seruiam Domino prædestinationis meæ à quo pendeo.

Iuuet me obsecro ad felicem illam vitam janua cæli & Regina, quæ amabili elogio vocatur Mater primogeniti, ac Regis prædestinatorum, ac Mater pulchræ dilectionis, & sanctæ spei, tessera prædestinationis nostræ: per quam dedisti nobis Iesum, cuius sanguine spero me inscribendū libro tuo; per illam te rogo, vt illo sanguine deleas de corde meo quidquid potest me delere de libro vitæ. Moue tuos omnes qui tecum sunt & qui mecum sunt, moue corda omnium, qui aliquid in hoc possunt vt me adiuuent.

Adoro in hoc etiam infinitam misericordiam bonitatis tuæ, quòd aliquos è stercore in illam salutem erigas, à qua plurimi deficiunt, secundùm communem cursum & inclinationem naturæ in perniciem æternam pronæ. Tremo ad ista ego! ideoquè dicam cum publicano; *DEVS propitius esto mihi peccatori!* Dicam cum cæco: *IESV Fili David miserere mei! Domine Vt Videam,* vt videam te in æternum, ne sim inter cæcos æternùm.

Quamvis verò etiam mi DEVS! à merito redemptionis me unicum tanquam indignum, super quem effunderetur diuinus sanguis tuus amoueres, & libro saluandorum deleres, tamen amarem te, desiderarem desiderare te, amare te, propter eundem te, prout & nunc scio incertus licet; an amore, an

odio

odio dignus sim, & hunc actum meum continuo ac in æternum continuari cupio.

Plùs adhuc vltra dulcissime Amor meus me resoluo & declaro, si voluntatis tuæ esset mihi vnico nutu significare me isto temporis momento vivum cum corpore & anima ab inferni faucibus absorbendum, & solum pænas omnes damnatorum (illis liberatis) æternaliter sustinere debere: ah! horreo quidem & tremo secundùm naturam, tamen ex diuinæ gratiæ motu, ad tuæ uoluntatis beneplacitum adimplendum statim dicerem: *Dominus es quod bonum est in oculis tuis, hoc facias.*

II.

Pactum cum Deo Viatoris.

Pactum sempiternum erit eis. Ezech. 37.

INter alia media ad finem prædestinationis consequendum, est etiam hoc efficacissimum, cum sæpiùs mente ad Deum euolamus. Nam frequenter cogitare de Deo ac ex toto corde amare Deum, est negotium maximum, & pretiosissima omnino occupatio, quâ nihil nobilùs etiam in cælo agitur. Christus ipse Mechtildem (l. 3 c. 2. spir. grat.) docuit, optimum cordis negotium seu occupationem esse, Deum toto corde feruenter amare, & desiderare, atq; in meditatione dulciter de ipso cogitare.

Expende tenerrima illa, & tibi quoq; (Deutor. 10.) à Deo dicta verba: *Et nunc Israël, quid Dominus Deus petijt á te nisi Vt timeas Dominum Deum tuum, & diligas eum ac seruias Domino Deo tuo ex toto corde tuo?* Et Eccl. 7, idem nobis inculcat. *In*

omni virtute tua dilige eum qui te fecit. Vbi legunt alij: In omni potentia tua, omni vi, omni tempore, Deus & quod Creator, & quod summum Bonum ac vltimus noster finis sit, amari à nobis debet.

Notum est illud de mellifluo nostro Bernardo sibi sæpiùs dicente: *Bernarde ad quid venisti?* Idem tibi dic: Ad quid existi de nihilo? ad quid venisti in mundum? ad quid creatus es ad quid natus? vt otio torpeas? vt cibo, potui, somno, voluptatibus te dedas? Pecori quod bonum est quæ natura eius est? nonnisi complere ventrem, dormire, gestire, tale tu bonum quæris? cohæres Christi quid gaudes, quia socius es pecorum? Duc in altum! ad quid existi de nihilo, & venisti in mundum, vt Dominum Deum tuum laudes continuò, & reuereáris, eiq; seruias, tandem saluus fias.

Mente reuolue similia Augustini verba: Vt amor Dei inte ampliùs excitetur, & crescat, considera diligenter, à quo, quare, vel ad quid, creatus sit homo, Ad laudandum Deum, ad seruiendum ei, ad fruendum eo. Ipse Christus hoc incitamento vsus est dicens S, Brigittæ l. 1 c. 1. *dilige me ego creaui te*: S. Chrysost. *homo ideo factus est, vt Deo placeat.*

Beata Catharina Genuen. dicebat: *Ego sum creata ad amandum Deum & eum oblectandum.* Eadem sæpiùs exclamabat! ô Devs! ô amor! ô Domine mi! cessa, cessa tantopere amare. Amor quò hanc creaturam amplecteris nimius est, & ille quo te creaturæ diligunt, nimis exiguus.

Audiamus Angelicam S. M. Magdalenæ de Pazzis vocem, sic in æstu suauissimo exclamantis. O animæ creatæ ad amorem, quare non amatis Amorem? Quid est Amor nisi Devs? ecquid est, quod nobilissi-

nobilissimâ hâc occupatione ferè neglectâ, nos amore rerum amore nostro indignarum destinemus? Miratur etiam S. Philippus Nerius cum quærit: *Potestne fieri, ut homo qui Deum credit, possit aliud præter Deum amare?*

Nec immeritò B. Petrus Card: Damiani Iuditham Virginem ab hoc laudat: *Iudith igne diuini æstuabat amoris.* in populosâ vrbe artifex, amor solitudinem reperit. Et Agneti Imperatrici scribebat idem: *Mens humana intra silentium in amore Dei per ardorem spiritûs inflammatur.*

Considera quòd aliquando DEVS dixerit Philippo Nerio in Metropoli orbis habitanti: *Philippe in Vrbe Roma tanquam in deserto viuendum est.* Id enim clarè docere erat, posse vbivis locorum haberi illam cordis solitudinem, ita vt nec impedire eam possint occupationes ex charitate susceptæ, neq; conuersatio hominum, quam status cuiusq; exigit & cui se hic sanctus ex instituto Ordinis sui impendebat.

Vt ergo inter mundanas varietates per amorem DEI, ibi nostra fixa sint corda, vbi est finis noster, ac nihil sit in nobis vanum, nihil casu ac temerè factum; sed quidquid est, sit actus humanus & supernaturalis, ac à nobis tendat ad Deum tali obsequio dignum, anima cum Deo inire fædus societatis non trepidet.

DEVS dignatus est olim pactum inire cum homine, ac etiam ipsi mali sæpiùs pangunt fædus cum inferno iuxta illud Isaiæ: *Cum inferno fecimus pactum*, quidni etiam nos cùm cælo & Deo illud ineamus? Fiat hoc pactum coram Beatissima Virgine, Seraphinis, & omni amantium Deum choro, per quos petamus gratiam, vt sicut pauper illa vidua

 dando

dando duo minuta plùs omnibus dedit, quia desiderabat dare, quidquid diuites dabant, & plùs, ita nos modicum id quod facimus, offeramus cum desiderio faciendi, quidquid gratissimũ Deo esse potest.

Non tantùm verò generatim omnia, sed exemplo S. Gertrudis minutim singula vt consecrentur, Deo consecres & offeras videlicet voces singulas quas lecturus, characteres quos scripturus, bolos quos confecturus, verba quæ prolaturus, gressus quos facturus, anhelitus omnes quos dormiens, vigilans, ducturus es. Hoc non tantùm est Dei gratiam habere, sed cum gratia perpetuò operari.

Pactum Dominica.

VNde mihi vt præsumam loqui ad Dominum meum cum sim puluis & cinis, imò verò execrabilis & abominabilis peccator? ignosce Domine, & fac mecum misericordiam tuam, ac simul dignare pactum amoris mei admittere, quo paciscor tecum.

Quoties hâc die, horâ, & quouis momento vitæ meæ dixero: Benedictus DEVS! vel Laus tibi Domine! ille actus sit interpres cordis & amoris mei, quo vellem tibi inclinare cælum terram, cum omnibus abyssis, ô TRINITAS sancta, TRINITAS supermirabilis, & superinenarrabilis, & superinaccessibilis, superincomprehensibilis, & superintelligibilis, exsuperans omnem sensum, omnem rationem, omnem intellectum ac intelligentiam, omnem essentiam super cælestium animorum.

Toties volo omnia, quæ debentur tibi Deo nostro à creatura omni perfectione ac intensione, item quæ tibi unquam exhibita vel exhibenda sunt, & quæ à te ipso fiunt, te comprehensiuè cognoscente,

Toties

Toties omnibus cogitatis, dictis, ac factis meis hoc nomen tuum DEVS! seraphico quopiam compendio complecti vellem, ac in hoc nomine DEVS! collectas omnes infinitæ æternitatis laudes offerre.

Sæpè sæpiùs corde procidam ante te, aut dicet tibi lingua mea: Domine ego seruus tuus! vel Dominus meus & DEVS meus.

Toties agnosco te DEVS meus principium meum, propterea toto animo & corpore te prostratus adoro, in centrum nihili mei, ac infra omnes me demitto, & Maiestati tuæ in persona cælestium terrestrium & infernorum inclino, omnes omnium creaturarum affectus assumo, ijsq; te colo, veneror, adoro, hancq; adorationẽ in æternũ continuare cupio.

Toties corde protestor, quod si plures animas haberem, plures vitas, plura corda adeòq; infinita, ea omnia tibi in holocaustum lubens darem; & si ego pluries essem ego, adeoq; innumerabiliter, quoties essem ego, toties pro te vellem esse.

Quoties signum Missæ vel eleuationis Sanctissimæ Hostiæ percepero; tunc volo ac desidero conglobare ac congregare omnia omnium sacrificia, cultumq; tui, & omnes sacrificantium affectus & celebraturorum vsq; ad diem iudicij, etiam à sacerdotibus noui orbis.

Toties compensare cupio omnes superstitiones & adorationes subtractas tibi DEO vno & vero, impensas lapidi & falsis, numinibus. Hoc eodem actu te mi DEVS præfero, & exalto appretiatiuè super omnia, ac demum me scabellum pedum tuorum ac totum mundum tuis pedibus profundè subijcio.

Toties omnes pios affectus, quos unquam IESVS & MARIA singuliq; electi tui elicuerunt, eliciunt,

& in æternitate elicient, tibi offero, quos vniuersos approbo, renouo, gaudeo, pro illis gratias ago, & tanquam meos tibi præsento, & in æternũ cõtinuo.

Quoties pectus percussero: aut dixero: Peccaui Domino! vel: pænitet me peccasse! Omne tunc odium detestationem, dolorem, omnes intensissimos compunctionis, contritionis, affectus assumo, quos vnquam vere pænitentes, & sua vel aliena peccata deflentes elicuerunt, imò exhibitis etiam omnium actibus amoris alijsq; possibilibus, volo cum oblatione satisfactionis Christi, & eius actuum infiniti valoris, implere momenta actionum peccaminosarum.

Toties doleo, quòd peccatores, præsciti, condemnati, & reprobi omnes te non diligunt, ô si exilis amor meus & minutus suppleret amorem, odia & defectus illorum! ô si irritare, annullare, possem omne malum ab omni creatura commisſum!

Toties doleo dolore Sanctorum & ipsius Beatissimæ indolentis ad offensas Dei, & hoc parum est, doleo dolore tuo Theandrico.

Quidquid cogitatione agitauero, quidquid de te dixero, audiero, legero: toties desidero suspirare ad te, atq; totis medullis cordium amare te, amare te cordibus omnium hominum & Angelorum, mille obsequijs seruire tibi, mille millenis laudibus delectare te, omnes guttas sanguinis mei mutare in corda, & immolare eadem tibi DEO meo igne amoris tui, ac demum omnes actus sanctissimos cuiusuis creaturæ intellectualis, & possibilis, ad gustum tuum concentrare in cor meum.

Toties opto clamare die noctuq;: Benedictus DEVS! Te decet laus, te decet hymnus, tibi benedictio

dictio & claritas, honor virtus & fortitudo DEO nostro, in cælo, Eucharistia, ac vbiq; præsenti in sæcula sæculorum.

Non verò corde solo, non linguâ solâ te amo mi DEVS, & ad te feror, sed omni gestu, omni passu, omni actu animæ meæ, omni motu corporis mei, omnia mea in holocaustum offerò tibi, Tua hæc est anima, tuum corpus. Tuum hoc est caput meum vt cogitem de te, oculi vt non videant nisi quod delectet te, aures, manus, pedes; & reliqua omnia, vt suis munijs non alia de causa fungantur, nisi propter te. Tibi seruiat omnis creatura tua, omnis cogitatio mea, omnia membra ac momenta mea.

Quia verò vitæ meæ necessitates & occupationes me non sinunt, huic semel expressæ intentioni actualiter semper intentum esse, idcirco cupio & declaro hanc meam oblationem toties pro renouata & actuali valere debere, quoties oculis in cœlum aspexero, aut suspirauero : dicens : Renouo omnia : vel ô amor : ô DEVS meus ! vel quid simile ; protestando expresè contra omnes diabolicas tentationes suggestiones fraudes : & contra omnes distractiones obliuiones, cogitata, dicta, vel facta huic meæ intentioni & pacto contraria.

Quæ omnia mea & totius mundi opera licet abiecta & inutilia sanguine IESV aspergo, meritis Beatissimæ Virginis & omnium Electorum vnio, in corde IESV depono, ac per manus ipsius tibi DEO meo viuo & vero dono, offero, consecro ad purissimum gustum tuum, ad nullum præmium meum, eo solo respectu, quia dignus es coli, laudari, amari, ac ideò quia DEVS meus es !

Pactum

Pactum feriæ secundæ.

O Corde toto, mente totâ, viribus totis, totâ animâ & fortitudine spiritûs corporisq; amabilis, & amans bonitas amantissimi Dei mei! nunquam cor ullum exhauriet te amando! nunquam tantùm amabit quantùm es amabilis, quantùm amas, & quantùm bonus es!

Ab æterno mi Devs fuisti! & ego te necdum amabam! sed amabas te! gaudeo, nunc saltem effice, vt in æternum amem te tecum, qui ab æterno amasti te sine me, & me tecum. Vtinam ab æterno incepissem amare, adorare, delectare te! Vtinam nunc suppleam ea tempora omnia, quibus non amaui te, vtinam, quamdiu fuero amem te.

In manibus tuis tempora mea, ô Devs æternitas! seruiant tibi, ament te, ancillæ horæ meæ ac ultimæ potissimum! Da mi Devs, vt nihil perdam temporis mei, sed illud impendam tibi, ac redimam horas meas, & momenta temporis infelicis, quo te offendi.

O alpha & omega temporum, ac rerum mearum omnium. Dies meus totus est quoddam alphabetum uiginti quatuor horis, velut literis totidem constans, è quibus variè compositis vniuersum æternitatis meæ volumen colligitur: Fac tibi ex his horis, velut literis laudem tuam, orationem talem quotidie, qualis tibi maximè placet super omnia Devs meus! vt singulæ meæ horæ sint ad te, sint laudes tuæ.

Vtinam in vno corde cordibus infinitis, per momenta singula infinitis seculis in vno actu bono infinitis bonis actibus possim amare te Devs meus! ô si per possibile, impossibile liceret mihi hodie per

die per æternum continuandam, Theandricam te dignam, statuerem, grātitudinem & amorem tibi! O si maiestuoso tuo honori impendere quouis suspirio & respirio possem, quidquid supernæ mentes & electi tui impenderunt, impendent posthac & si superare liceret, in id pia æmulatione intenderem.

Vtinam mi Domine! quotiescunq; hoc tuum nomen DEVS! mente, voce, calamo expressero, illa ipsius memoria sit humillima, & cordialissima gratulatio quòd sis DEVS! sit detestatio peccatorum meorum & totius mundi quibus iniuria irrogata est à nobis tibi DEVS! sit effusio cordis mei, quia amo te toto me, toto te!

Sit immensum desiderium meum, quo vellem omnium idololatrarum, atheorum, politicorum disfidentium, & omnium te verbis vel factis negantium, & vacuum quoddam DEI nomen in ore gerentium malitiam fide mea, spe mea, charitate mea, æterna & exaggeratissimâ reuerentiâ resarcire! imò in persona omnium dæmonum ac damnatorum, & omnium irrationalium creaturarum, procidere ante te, in omnibus locis adorare te, ita vt omne genu flectatur, dum flectitur meum.

Et quia particeps ego sum omnium timentium te, ideo quoties etiam orantes alios videro, aut Religiosos intentos tuis laudibus canentes & psallentes audiero, toties verto me ad quatuor mūdi climata & clamo amoroso affectu: Regna terræ cantate DEO psallite Domino! Benedicamus Patrem & Filium cum S. Spiritu, laudemus & superexaltemus eum in sæcula: Laudent illum gloriosum, cæli & terra, & omnis creatura quæ in cælo est super terram, mare & quæ in eo sunt, & laudent, & superexaltent eum in sæcula.

Quo-

Quoties horologij sonitus vel arteriæ meæ pulsus animaduersus à me fuerit: toties quidquid in toto orbe boni actum est approbo & renouo: toties maiori quàm vnquam feruore spiritûs millies'q; & millies maiori ac maiori proportione illius ad purum gustum tuum, ad nullum præmium meum vellem mi DEVS! te omni amore dignissimum amare mille millibus cordium, millibus cogitationum, suspiriorum, desideriorum, amore tuo, & igne feruentissimorum Seraphinorum.

DEVS meus per omne quidquid in IESV, MARIA, in omnibus electis tuis; & in te ipso amas, offero tibi singula momenta vitæ ac mortis meæ, cum omnibus quæ agam vllo sensu interno vel externo, ad summam super omnia gloriam tuam.

Eadem singula mea, & si tibi placet DEVS meus omnium creaturarum opera tibi sacrifico, & illa coniungo cum omnibus meritis Christi, Beatissimæ, & Ecclesiæ triumphantis, aspergo illa Sanguine IESV.

Pactum feriæ tertiæ.

O Amabilissime DEVS! tu es Dominus meus, & ego subditus tuus, quid iam imperas Domine? aliud nihil quàm amorem. O quale regnum DEI mei! in quo regit bonitas, in quo lex amor est, & amare tributum est; quàm bonus es mi Domine! cuius imperium amor est.

O amantium Rex!! tantine est amor meus vt nisi amem, oderis me, & morte afficias me, eâq; æternâ? ita scilicet sum carus, vt tantis minis ad amorem me tui id est ad felicitatem meam compellas. Quid possum aliud mi DEVS, quàm amare te, non quia minaris, sed quia ex amore minaris?

Quæ

Quæ verò eſt impudentia mea, ſi hoc unum cor quod habeo, & id miſerum; non totum amori tuo impendam? non conſecrem? nunquid dignus ſum tot infernis, quot in cælo ſtellæ micant, ſi non totum cor meum, vitam & animam meam tibi dedicem?

Beati in cælo te DEVS meus videntes, potiùs paterentur inferni flammas, & omnes poſſibiles alios cruciatus, quàm ceſſarent vel momento à te amando.

Ac proinde mi Domine, ſiue ſaluandus, ſiue damnandus ſim, omni poſſibili modo te etiam exnunc volo colere, amare, delectare. Nam ſi ex miſericordia tua, quod ſpero, ſaluabis me, poſſum ne tàm bonum non amare? ſin ob peccata mea, adeoq; iuſtè damnabor, ſaltem nunc amabo te amore digniſſimum. Amo te non tantùm quia bonis tuis me cumulas, ſed etiamſi his retractis omnibus malis nunc & in æternum me ſubijceres te amarem, quia te amo non tàm ob id, quod ego ſum ex munere tuo, quàm ob id, quod tu es ex natura tua.

Quoties igitur Viuens dixero: Paciſcor, vel: Benedicam Dominum in omni tempore. aut quid ſimile, tunc omnia excogitabilia & poſſibilia amoris, honoris, laudis, glorificationis, ac ſeruitutis obſequia præſtare, non attentâ etiam futurâ mea damnatione, in æternum volo ac conſtituo. Eo etiam pacto, vt me poſtea ad inferorum ſupplicia relegatum, præſerues ab illo exitiali dæmonibus ac damnatis infixo tui odio, blaſphemijs, ac maledictionibus rabioſis ac deſperatis,

Hanc enim gratiam corde & corpore proſtratus, peto à te mi Domine! vt ſicut ab omnium beatorum cœtu iudiciorum tuorum rectitudo infinitis laudibus

dibus celebratur in cælis, ita si ego (stante tali & quidem æternùm de me duraturâ dispositione) in profundissima illa voragine constitutus fuero, incessabili laudis & benedictionis præconio valeam correspondere (etiam frendentibus contra me diabolorum & damnatorũ cateruis) ita vt vnus & solus ego in medio illius maledictæ cohortis, approbem, adorem, & laudem fines ac motiua rectissimorum iudiciorum tuorum, quibus me & omnes infernũ meritos damnasti, ac solus ego tot tibi benedictiones rependam, quot in te à cæteris maledictiones euomentur.

Tu scis Domine desiderium meum, quia amo te, amo in vita, in morte, in æternitate. Ad vnicum honorem, laudem, gloriam & gustum diuinissimi cordis tui dono & offero tibi animam meã, cor meum, & corpus meum, cum vniuersis potentijs, membris, ac sensibus internis atq; externis? videlicet intellectu, memoriâ voluntate, visu, gustu, auditu, odoratu, & tactu: cum carne, ossibus, vita, sanguine, venis, arterijs, respirationibus, atq; gemitibus.

Omnes insuper cogitationes, verba, opera, gressus, gestus, motus, & singulos oculorum ictus, & nutus: deniq; omnes animæ & corporis functiones, vsum, motus, & operationes in vigilia, & somno, bonas & indifferentes; omniaq; temporis mei momenta: mortem meam, æternitatem meam, ac totum meum esse in natura, & gratia in obsequiũ seruitutis, laudis, glorificationis, amoris, ac beneplaciti tui tibi dedico.

Et hæc omnia, quæcunquè per gratiam tuam sum dicturus, cogitaturus, & facturus, agere volo eodem affectu, spiritu, & intentione,

quibus

quibus Christus filius tuus operabatur in terris, ita vt tibi omni actu, respirio, ac suspirio, omnem laudem, cultum, honorem, & gloriam tribuam, quam tibi suis ille actionibus theandricis exhibuit.

Pactum feriæ quartæ.

QVid petis à me Deus meus? audio suauissimam tuam vocem: Præbe fili mi cor tuum mihi: Ecce habes! tibi sponte & hilariter dono, quidquid mihi dedisti, cor, animam, vitam, sanguinem, intellectum, & voluntatem meam.

Nolo cor meum nisi tuum, nolo amare nisi te, nolo vivere nisi in te & propter te, nolo sapere nisi te, nolo velle nisi te, Iam tuus sum, non sum meus.

Quia verò mi DEVS viuo ego, quasi non ego, sed tu vivis in me; utinam mi Domine, qui es omnia in omnibus, per quamcunq; hypotesim in me fungereris vice cordis, mentis, animæ, virium fortitudinis meæ, quàm benè ex toto corde, mente, anima viribus fortitudine amarem te!

Omnia opera nostra operatus es in nobis Domine: (Isai: 26). Tibi ergo sit unicè, tibi gloria ex me, non mihi. Tu ergo tui amorem in me operare, Tu te in me ama, & hoc sit exaggeratissimum solatium meum! nam licet ego te amare non possim, quantùm mereris, tu certè id potes, & vis, & facis semper, semper es in me, & in me existens, non minus amas te, quàm existens in empyreo illo gloriæ tuæ throno.

Ament etiam & loquantur tibi oculi mei: quoties illis toto vitæ meæ tempore cælum aspexero, toties desidero tibi offere omnia illa cordium sanctorum,

ctorum desideria, quibus accendebantur sancti, cum cælum aspicerent: toties offere tibi desidero totum illum amorem, quo amaris in cælo à te ipso, à MARIA, & ab omnibus electis tuis, & desidero illis adiungi vt amem: toties eo dilectionis ardore omne bonum volo tibi quo filius tuus suo diuino humanoq; vult de tuo bono, gaudio ipsius gaudeo.

Amet te & benedicat tibi lingua mea; quoties illam mouebo, toties vellem omnia membra mea conuertere in corda & linguas ardentissimorum Seraphinorum, vt ament & laudent te: toties desidero loqui linguis omnium gentium, imò omnes guttas arenas, atomos, in choros & cælos te laudantium conuertere omnium Sanctorum, possibili affectu ac brachijs amoris te constringere, huncq; amorem & adorationem in æternùm continuare.

Amet te cor meum, & amore tui ardeat, quia dignus es, ac simul dolore, quia offendi te disrumpatur. O si in hoc actu amoris simul & doloris non immorer tantùm sed etiam immoriar! O si hoc instanti cor istud perfidum obrueret pudor, disrumperet dolor, Doleo millies, doleo infinities, quia ex toto corde diligo te o amantissime DEVS! Ah! vtinam optime DEVS offense à me? vtinam quidquid temporis, quidquid operæ, quidquid cordis impendi amãdis alijs rebus tibi vnicè impẽderem.

Ament te omnes cogitationes meæ, & quoties illas ad te direxero, toties mi DEVS mente procido ante te! pronus ac supplex adoro te factorem meum, ego figmentum tuum; toties opto corde IESV filij tui te laudare, per quem majestatem tuam laudant Angeli, cum quibus laudo, & adoro cum

Domi-

Dominationibus, tremo cum poteſtatibus, concelebro cum Virtutibus, amo cum Seraphinis.

Ament te omnes reſpirationes meæ, ſed ultima potiſſimùm, dum exſpirabo, ſit holocauſtum amori tuo & honori, ſit gratulatio, ſit amor, ſit compendium omnium bonorum actuum, qui vnquam ab vllo viuente facti ſunt vel fient. Nunc offero, & millies ac millies oblatas volo meas omnes reſpirationes vſq; ad vltimam, ad ſummam gloriam tuam.

Inſuper quidquid dixero quidquid cogitauero & fecero, totum opto vt tuum, vt & ad maiorem tui gloriam, cum omni pura & ſimplici ac deiformi intentione quam vnquam habuit Beatiſſima Virgo, & omnes ſancti, & ipſe Sanctus Sanctorum Redemptor noſter IESVS CHRISTVS.

Deſidero omnibus actibus ac operibus meis, ac totius mundi addere numerum & pretium infinitum ac fines omnes, qui vnquam in diuina tua mēte ſunt optimi, ac augere numerum ſingulorum bonorum operum & intentionum bonarum quouis momento infinito, quibus à me vel ab vlla creatura honoraris. Imò opto ſingula quæ facio, ad ſupremum tibi placendi, ſeu intentionis eminentiſſimæ apicem eleuare.

Pactum feriæ quintæ.

OBſecro Domine, ſi inueni gratiam in oculis tuis, liceat mihi pauca quærere. ô bonitas. quid eſt quod me ames, & ſic ames, cum odiſſe me deberent omnes creaturæ? quid eſt quòd amari cupis à me, inter amatores tuos me ſeligens, qui indignus ſum, qui ſim inter dæmones ſeruus eorū factus?

Imò verò præcipis bone DEVS! vt te amem, & niſi

nisi faciam, minaris, an opus est his vinculis, vt ad tui amorem obstringar? an careo corde, quo te infinitum bonum amem? iam si amor amore compensari debet, quis amor amori diuino par esse potest?

Ab æterno amasti me, cum necdum essem, aut redamare possem, mundum creasti & conseruas etiamnum mei causâ. Angelis mandasti, vt me custodiant, merces mea magna voluisti nimis, peccantem ad pænitentiam & gratiam reuocas, sed illud amabilius, quod volueris DEVS Homo fieri, tam dira pati ac deniq; in cruce mori pro me, insuper vicinus morti corpus & sanguinem tuum in Sacramento reliquisti, pignus tui amoris admirabile.

O IESV pluiquam amabilis! post tantum amorem non amabo te? aut non amabo te intensiùs, quàm aliqua tuarum creturarum? imò in testificationem amoris mei, vellem omnes excedere te amando. Vellem omnibus actibus simul sumptis totâ æternitate elicitis, ac eliciendis, aut vno aliquo illis omnibus, præstantiore eoq; in infinitum multiplicato, & aucto te DEVM meum colere, amare, & exhilarare.

Sit tibi satis DEVS meus! amo te totó me, toto te! amo te millies omnibus momentis vitæ meæ, plùs quàm me, plùs quam satietatem animæ meæ, plùs quàm ipsam beatitudinem meam, in hoc morior amo te!

Et quia magis ac magis opto amare te, hoc cum anima mea pactum ineo, quotiescunq; dixero, amo te, paciscor, peto à te, laudo te, rogo vt intelligas omne id, quod hactenùs dixi, & quod ulla creatura & omnes in cælo in terra simul sumptæ tibi gratum egerunt, agentq; tanquam denuo repetitum & millies approbatum,

Obſecro vt intelligas, quia eo momento, quo ad te ſuſpirauero, intendo tibi Domine omnes laudes dare & offerre, quæ dantur & dari poſſunt, quouis modo, libris, voce, ſilentio, admiratione, amore, obedientiâ, opere, quaſq; tu ô Sanctiſſima Trinitas vnus DEVS tibi das in æternum & vltra.

Opto tunc omnes actus meritorios, & quicunq; tibi DEO meo grati fuerint, & erunt in Chriſto, in Virgine Beata, in Sacrificijs, Martyrijs, conuerſionibus animarum, mortificationibus, eleëmoſynis, actibus heroicis, approbare, ratificare, offerre, cuiuis actioni includere, replicare in momentis & atomis rerum.

Quoties ſignum Miſsæ vel eleuationis Sanctiſſimæ hoſtiæ percepero, toties in perſona omnium hominum, quicunq; fuerunt, ſunt, & erunt, volo mi DEVS procidere ante te, agere tibi gratias pro inſtitutione huius Sanctiſſimi Sacramenti. Vbi vera fide credo, & profiteor te eſſe viuum Deum, & hominem ſub ſpeciebus panis & vini, per verba tua conſecratiua, ore Sacerdotis, habentis intentionem agendi, quod tu egiſti prolata. Credo & profiteor, quòd ſit vera realis tranſubſtantiatio panis in carnem tuam diuinam, vini in ſanguinem, remanentibus ſolummodò accidentibus panis & vini per tuam omnipotentiam.

Toties ago tibi gratias, pro abyſſali, ac imperceptibili bonitate tua, quâ hoc Sacramentum tuum inſtituiſti, vt in hac lacrymarum valle exiſtentem, diuinitatis tuæ quodammodo faceres participem. Gratias tibi pro ſtupenda, in æternitate reuelanda, patientia tua, quâ tàm execranda toleras à Paganis, idololatris, hæreticis, ac malis catholicis.

Ac inſu-

Ac insuper benedico te pro magnificentissima inuisibili quidem oculis nostris, certissima tamen assistentia, quam præstant tibi in Eucharistico Sacramento beatorum spirituum ordines.

Eadem verò singula mea, & si tibi placet DEVS meus omnium creaturarum tibi opera sacrifico, & illa coniungo cum omnibus omninò veteris legis & nouæ sacrificijs cruentis & incruentis, cuperemq; omnibus quæ facta sunt, vel fieri possunt missæ sacrificijs interesse, omni omnium sacrificantium, eisq; assistentium, adeoq; ipsius, IESV & MARIÆ pietate.

Vtinam etiam singulis momentis possem IESVM in Eucharistiæ Sacramento percipere cum illo apparatu, quo illum vlla vnquam anima, vel re ipsâ vel etiam desiderio accepit vnquam! ac te DEVS ipso corde IESV amare infinitis modis in infinitum

Pactum feria sextæ.

O Deus! si me ad thronum illum gloriæ tuæ vel semel euocares ad te, ad vnam quasi horam, quomodo istic ego, quâ reuerentiâ me prosternerem, te adorarem, te amarem, veniam peterem. Ecce nunc idem es in me intimè qui istic es, nec esse minor potes, da ergo, vt ita, vti tunc facerem apud te, hic adorem, amem, deprecer te, dum es apud me, in me.

Quia verò mi DEVS tu idem es semper, ego verò tædio, alijs cogitationibus, ex alio in aliud eo ambulatoriâ inconstantiâ voluntatis, adeòq; non sum semper is, qui sum nunc, nec semper ita expeditus, vt de te cogitem, & excogitem actus, qui tibi placent exquisitæ ac profundæ humilitatis, contritionis, gratulationis, amoris, intentionis, quâ

vitam totam, vltimum vitæ punctum & ipſam æternitatem meam offeram tuæ diuinitatis amori & honori æterno, illo modo qui tibi maximè placet, nunc petitâ à te ſuppliciter veniâ, hoc tibi Domine de me certum eſſe velim.

Quoties reſpiratione aut motu cordis ad te ſuſpirauero, vel hoc nomen tuum DEVS pronunciauero, ille actus ſit interpres cordis mei, quo vellem, vt nomen tuum pronuntiatum ſit inſtar voluminis, vel bibliothecæ infinitæ continentis omnes actus placentes tibi, ſignificetq; deſiderium meum, omnibus illis actibus, qui vnquam fuerunt vel erunt tibi grati te amandi, laudandi, adorandi, gratulandi, pro te patiendi!

Quoties mi Redemptor amantiſſime! tuam imaginem aut crucem aſpexero: toties ſupplex corde & ſpiritu procido ante te, pro me incarnatum, in horto orantem, ac ſanguinem ſudantem, poſitum in agone, ab Angelo confortatum, oſculo Iudæ proditoris traditum, comprehenſum, vinctum, per tot tribunalia tractum, tota nocte incarceratum, productum ad Pontifices, ferreâ militis manu colaphizatum, reum mortis condemnatū.

Procido ante te crudeliſſimè flagellatum, doloroſiſſimâ ſpineâ coronâ redimitum, innocentem ſceleratiſſimo Barrabæ poſtpoſitum, ad infame ſupplicium damnatum, extra portam Caluariæ locum cruce onuſtum protractum, veſtimentis nudatum, attritis clauis cruci affixum, felle & aceto potatum, tot blaſphemijs illuſum, pro crucifixoribus exorantem, capite inclinato exſpirantem, ex aperto pectore aquam & ſanguinem, profundentem, ac demum de cruce depoſitum, nouo ſepulchro illatum.

Quotiescunq; signum Sanctissimæ Crucis fronti, ori, cordi impressero: toties gratias tibi ago dulcis IESV quia cum potuisses propè infinities modo longè faciliori, genus humanum saluare, tamen elegisti, vsq; adeo difficilem, plenum doloris & ignominiarum, vsq; ad vltimam guttam sanguinis pretiosi in ara Crucis effusi.

Gratias tibi Domine, quia ab æterno ita dilexisti me (dum illo momento æternali, & decreto ab æterno facto resoluisti te, vt assumptâ naturâ humanâ in personam Verbi, hominem, DEVS factus homo à peccatis redimeres, mortis chyrographum deleres) vt si totum genus humanum esset immune à peccato, nec vllâ egeret redemptione, & solus ego ac vnicus præuaricator essem, tu pro me solo, vitam & sanguinem æterno Patri exposuisses.

Quoties mediator efficacissime, de tua passione, sanguine, morte, dixero, audiero aut cogitauero vel scripsero: toties in persona omnium Ethnicorum de te nescientium, aut scire nolentium, in persona omnium in peccato mortali existentium, ac demum omnium Schismaticorum, Hæreticorum, Persarum, Iaponiorum, Turcarum, Sinensium, & quicunq; infideles sunt & erunt ad orientem & meridiem, ad occidentem & septentrionem, ac demum nomine cælestium, terrestrium, & infernorum adoro veneror & exalto te ab his omnibus adorari & exaltari cupio, dignus enim es Domine vt à toto mundo adoreris & ameris in æternum.

Quoties mi DEVS! tua recolenda beneficia, cor meum intra me incaluerit, aut ad te suspirauerit: aut lingua dixerit: ô mi DEVS! ô amor! quid retribuam tibi pro omnibus, quæ tu tribuisti mihi? toties

toties cupio millies millesies in mille diuidi partes, & tot millenis cordibus te amare : toties opto omnibus omnium quæ à te creari possunt, cordium viribus & amoribus, ad te ferri.

Imò toties libentissimè cor meum totum transcribo, cedo, dono, vt iam non sit meum, sed tuum cor; vt iam nihil sui, aut mei amoris habeat, sed tantū tui; imò, vt iam non tā ego te amem, quàm tu ipse te corde meo ames, iam non meo. O ama, ama te illo ardentissimè Creator meus, & omne bonum meum, ama te quia dignus es, vtere illo ad omne arbitrium tuum, posthabito omni arbitrio meo, quod in tuum transfero, & cuius tibi clauem, iusq; omne permitto, resigno, trado.

Hæc omnia & singula tibi mi DEVS offero in vnione perfectissima, & inseparabili omnium sanctissimarum cogitationum, verborum, operum, actionū, virtutum, laborum, dolorum, passionis, mortis, & effusi pretiosissimi sanguinis, de viuifico & amabilissimo latere & corpore tuo.

Pactum Sabbathi.

HÆc est voluntas tua, tuo Bernardo dicente ac reuelante Deus, qui nos totū voluisti habere per MARIAM, vt illam totis medullis cordium, totis præcordiorum affectibus veneremur. Fiat voluntas tua mi DEVS! da quod iubes, da vt illam tuo exemplo amem, qui illā adeo honorasti, da vt illā plùs amem, quàm illam oderint omnes diaboli, & omnes hæretici, omnesq; inimici tui.

Indignus quidem sum Virgo Beatissima ego peccator homuncio, vt labijs pollutis loquar de te, & colam te. Fac me tamen obsecro saltem vnum

de mancipijs tuis, Summa felicitatis meæ hæc eſt, eſſe aliquid tui En habe me corde & corpore proſtratum tuis pedibus! calca hunc aſpidem, quia tibi dictum eſt : ſuper aſpidem & Baſiliſcum ambulabis, De meo ſcriptum accipio: Ipſa conteret caput tuum,

In ſignum ergo perpetuæ ſeruitutis meæ & amoris mei, liceat mihi nunc vobiſcum ô IESV, ô MARIA, perpetuum inire pactum.

Quoties de tua MATRE loquendo,ſcribendo dixero, Domine gratias ago: toties pro omnibus donis naturæ, gratiæ,gloriæ, Virgini Beatiſſimæ conceſſis laudo & benedico te, quam immaculatè concipi atq; naſci, licet generis noſtri filiam, omnipotenti imperio tuo iuſſiſti ac voluiſti.

Gratias tibi S. Trinitas pro decreto redemptionis humanæ a te facto, idq; per incarnationem Verbi æterni. Pro eo, quod DEVS Verbum ſuſcepturus hominem non horruerit Virginis vterum, ſed cũ nouem menſibus diebus ducentis ſeptuaginta ſex eundem inhabitare dignatus ſit, ſimilis per omnia nobis factus eſt.

Gratias liberalitati tuæ mi DEVS! pro omni donorum theſauro, quem in Sanctiſſimam puriſſimam ac pretioſiſſimam Matrem tuam effudiſti, præcipuè pro amore illo, quo eandem amas, pro omni dignitate in cælo & in terra, & quicquid miraculorum, imaginum, librorum eſt, quidquid illius honori fiet vel factum eſt vnquam, ac pro beneficijs orbi vniuerſo per MARIAM conceſſis ac deſtinatis,

Quoties de te Virgo Beatiſſima dixero, aut imaginem tuam aſpexero, aut alios loquentes de te audiero:

dixero: toties credo ô veritatis Mater MARIA, quidquid de virtutibus, gloria, beneficijs tuis reuelatum vnquam, aut credibiliter assertum fuit. Speciatim verò credo te DEO magìs placere, atq; apud eundem preces tuas plùs posse, quàm omnium electorum simul tam Angelorum quàm hominum. Credo te solis tuis precibus in cælo pro animabus purgatorij fusis à purgatorio eas liberare, & pænas illarum mitigare. Credo dolorem tuum in passione filij omnium Martyrum tormentis intensiorem fuisse. Credo te cum glorioso corpore in cælos assumptam Filio tuo proximam exorare, quidquid oras.

Quoties te salutauero & dixero: Aue gratia plena. Rogo clementissima, purissima, vt intelligas ac si dicerem.

Aue ancilla Trinitatis humillima.

Aue Maria prælecta Dei Patris Filia sublimissima.

Aue Maria Sponsa Spiritûs S. amabilissima.

Aue Maria Mater Domini nostri Iesu Christi dignissima.

Aue Maria sponsa Sanctissimi Ioseph castissima.

Aue Maria Soror Angelorum pulcherrima.

Aue Maria promissa Prophetarum desideratissima.

Aue Maria Regina Patriarcharum gloriosissima.

Aue Maria Magistra Euangelistarum veracissima.

Aue Maria Doctrix Apostolorum sapientissima.

Aue Maria confortatrix Martyrum validissima.

Aue Maria fons & plenitudo Confessorum suauissima.

Aue Maria honor & festiuitas Virginum iucundissima.

Aue Maria consolatrix viuorum & mortuorum promptissima.

Aue candidissimum lilium, fulgidæ semperq; tranquillæ Trinitatis, rosaq; præfulgida cælicæ amænitatis, de qua nasci, & cuius lacte pasci, Rex cælorum voluit.

Cupio te reuereri omni eâ reuerentiâ, cuius es capax, quâ te in terris honorauit Filius tuus obedienter tibi subditus, quam idem tibi exhibet etiamnum in cælo; quam exhibent omnes pijs tuis imaginibus præcipuè miraculosis, in toto orbe aut nomini, & exhibebunt in sæcula.

Laudo te omni illâ laude, quam tibi exhibuit in terra & in cælo Filius tuus Deus: omni laude, quâ te vnquam laudârunt deuoti tui, seu verbo, seu scripto, & quâ laudabunt te in omnem æternitatem; tum illi, tum omnes Angelorum chori, & quâ te laudarent singulæ maris guttæ, terræ puluisculi, herbulæ, arbores, si linguam & loquendi facultatem haberent.

Saluto te ex affectu Gabrielis Archangeli, omnium cælestium spirituum & electorum Dei, omnium qui te iam salutârunt, salutant, & salutabunt, imò vellem salutare corde & ore filij tui, modo tibi gratissimo mihiq; possibili: te saluto, ac in persona omnium cælestium, terestrium, & infernorum ante te Dei Matrem procido. Affectus, & amores, ac honores omnes tuos approbo, de illis gaudeo.

Quoties dixero amo te! toties ita te diligo ô dilectissima Deo & hominibus MARIA, vt paratus mihi videar gehennam pati priùs, quàm culpâ meâ minimum gloriæ tuæ detrimentum pati. Desidero amare te si fieri posset, amore quo te amat SS. Trinitas, humanitas tui IESV, quo omnes Angeli hominesq;

hominesq; te amant vel amabunt, desiderando, vt orbis terrarum vniuersus te norit, amet, colat perfectè, etiamsi ad hæc tibi procuranda, sine spe vllius præmij deberem pati ingentia, & mori millies.

Quoties dixero : offero tibi ; toties ô Domina mea, me in tuam benedictam fidem, ac singularem custodiam, & in sinum misericordiæ tuæ, hodie & quotidie, & in hora exitûs mei, animam meam, & corpus meum tibi commendo, omnem spem meam & consolationem meam, omnes angustias & miserias meas, vitam meam, & finem vitæ meæ, tibi committo, vt per tuam sanctissimam intercessionem, & per tua merita, omnia mea dirigantur, & disponantur opera, secundùm tuam tuiq; filij voluntatem.

Omnes has, ac indifferentes actiones meas, & totius mundi, ad tuam gloriam mi Deus offero, vt omnia & singula vitæ meæ ac mortis momenta, sint mihi, tibiq; æterno solatio, IESV & MARIÆ æterno honori, & amori, in felici beatorum Angelorum æternitate.

De cultu Magnæ DEI Matris.

Inter omnia Dei creata, nihil est Dei Matre excelsius, *Hæc est enim honos totius creaturæ & præcipuè generis nostri, quæ nec primam similem visa est, nec habere sequentem* ait S. Bernar. *Hæc est, quâ minus est, quidquid sub Deo magnum est.* S. Anselm. Si ergo Deum amas, & semper plùs amare vis, ama etiam id, quod maximè amat Devs. Ergo post Devm æstima, ama, cole, super omnia Virginem. Sicut enim Devs summè colendus est, quia summè bonus & dignus est, ita vnumquodq; aliorum,

prout magis minusuè ad primam bonitatem dignitatemq; accedit, æstimandū, & obseruandum est.

Hæc enim dignissima Mater DEI, est aduocata, Patrona, & Mater nostra, *tam pia, tam potens, vt omnem ad eā conuersum & ab illa respectum impossibile sit perire* S. Anselm. *Imò nullus est qui saluus fiat, nisi per hanc Sanctissimam: nemo est qui liberetur à malis, nisi per hanc purissimam; nemo cui cæleste donum conferatur, nisi per hanc charissimam* S. German.

Si à dæmone infestaris, si criminum immanitate turbatus, iudicij horrore perterritus, tristitiæ & desperationis barathro incipis absorberi, cogita MARIAM, MARIAM inuoca; Si Filij Dei in hac vita gratiam & consolationem ambis, eiusdemq; aspectu in vita altera beari quæris, Matrem honora. Si demum corporalibus premeris necessitatibus, si quibuscunq; in hoc oceano iactaris fluctibus, respice stellam maris, voca MARIAM. Suadet S. Bernar:

Deinde SS. Doctores censent, peculiarem deuotionem erga Beatissimam Virginem MARIAM, probabile admodùm prædestinationis, seu electionis esse signum. Ita expressè S. Bonau. in speculo Virg.: *Qui dignè coluerit illam, iustificabitur, & qui neglexerit illam, morietur in peccatis suis.* Reddit rationem S. Bernardus: Quia *quando pro homine peccatore exhibet Filius Patri latus & vulnera, Mater Filio pectus & vbera, non potest fieri repulsa, vbi tot concurrunt charitatis indicia.* Nec tamen illi beati aut felices statim dici debent, qui leue aliquod obsequium Virgini Beatissimæ impendunt, & mores eius, vestigia & virtutes imitari negligunt, tales

enim

enim non incongruè, qui quotidie peccata peccatis accumulant, & Virginem aliquibus colunt precibus, assimilari possunt Philistæis, qui genu unum coram Arca Domini flectebant, alterum coram idolo Dagon.

Affectuosæ salutationes Virginis Beatissimæ.

SAluto te humillimè Domina mea clementissima, purissima. Quæ es ab æterno Patre in filiam electa ante sæcula; à DEI Filio electa in Matrem, à Spiritu Sancto electa in sponsam, Promissa & expectata à constitutione mundi. Impetrata precib⁹ sterilium parentũ, cõcepta citra omnimodam labem, ab omni actuali peccato præseruata: Omnibus virtutibus maternitatem diuinam docentibus exornata. Nata ad orbis decus & salutem: insignita Sacro nomine MARIÆ, decimo quinto die à natali.

Laudo & glorifico te Sanctissima Virgo, quæ es trimula in templo oblata, Virginitatem prima voto firmans. Vitam in templo cælestem agens vsq; ad 14. ætatis annum. Purissimo Patriarchæ IOSEPHO cælitùs in sponsam data. A Legato supremæ TRINITATIS submissè salutata & compellata. Responso pudoris atq; obedientiæ pleno tuum assensum exhibens. DEI Filio grauida facta. Elisabetham inuisens, & Baptistam necdum natum implens diuino spiritu. Pro sponsi angore ad virginei vteri tumorem stupentis piè solicita. A IOSEPHO diuini arcani cõscio facto, longè magis dilecta magisq; culta.

Aue MARIA expectans & desiderio desiderans horam.

horam falutari partûs. Bethlehemum veniens & ab omnibus diuerforijs exclufa. Sanctam fpeluncam DEI ortu nobilitandam reuerenter fubiens. Nixa Virgineis genibus ad orandum, altâq; imminentis Myfterij contemplatione fufpenfa. Virgo quem genuifti, adorans & amplectens. Sitibundum paruulum Hominem DEVM lactans. Hebræorum Paftorum pietati, oftenfo recens nato Meffiâ, fatisfaciens. Circumcifi Puelli gemitibus ingemifcens. Nomen IESV imponens, idq; cum fumma veneratione pronuntians. In barbaris Regibus Natum adorantibus gentilis ecclefiæ primitias comite excipiens.

Procido ante te, Virgo Deipara purganda legali ritu templum ingrediens, & Primogenitum tuum offerens. Dans IESVLVM Simeoni amplectendum, ac funeftas vaticinationes audiens. Fugiens in Ægiptum, dum innocentes obtruncantur. Rediens poft feptennale exilium in Paleftinam. Commorans in Nazareth & tanti Pueri diuino contubernio fruens. Subtractum fponte Filium duodenem folicitè veftigans. Poft tres dolore plenos dies, repertum in templo Filium vnà abducens. Chariffimo Sponfo IOSEPHO morienti oculos claudens. Primum miraculum in nuptijs Canæ à Filio impetrans. Filium Apoftolicis laboribus occupatum affiduè affectans, eiufq; diuinas conciones obferuans.

Amo te, clementiffima ac puriffima Virgo Filium dilectiffimum ad cænam vltimam & mortem properantem fupremum falutans. Compaffa Filio comprehenfo, à difcipulis deferto, per varia tribunalia raptato, flagellato, fpinis coronato, iniquiffimè condemnato. Occurrens Filio crucem baiulanti & ad Caluariæ montem fuccedenti. Audiens crudeles

deles ictus malleorum. Spectans Filium latrones inter medium pendentem, Ioannem tibi á Filio commendatum acceptans, & in Ioanne nos omnes. Filiũ Dei ac tuum in medijs doloribus exspirantem intuens. Cernens Filio iam mortuo lanceâ latus aperiri. Depositum è Cruce sancto gremio dolenter excipiens, Tumulo diuinum Corpus inferens, tum in mæstam cubiculi solitudinem te abdens.

Sis in æternum benedicta MARIA Rediuiui Nati conspectu & amplexu prima exhilarata Filium cælos penetrantem contemplata. Spiritum sanctum tibi atq; Apostolis superfusum excipiens, Inter Apostolorum Missas Filij cruentam mortem incruento sacrificio recolens. Filium sæpè in Eucharistico Pane præsertim Ioannis manibus ad Materna viscera reuocans. Solicita de fidei propagatione & populorum conuersione ad fidem, curam gerens sub vitæ mortalis finem ad Filij perpetuũ in cælo conspectum ardenter aspirans Suauissimè in mortis somnum conniuens ex Sancti amoris vehementiore impetu. Exequijs celeberrimis, Apostolorum Virgineo feretro succolantium humeris elata. E tumulo excitata, corpore & animo gloriosa in cælum cum triumpho illata. Coronam supremæ potestatis accipiens, ab æterno Patre.

Breuior salutatio Beatissimæ.

Aue MARIA gratia plena Dominus tecum. Aue Filia Dei Patris, Aue Mater DEI Filij, Aue Sponsa Spiritûs Sancti, Aue templum totius SS. Trinitatis In Patris potentia, Filij sapientiâ, Spiritûs S. gratia, SS. Trinitatis efficacia; ex affectu Gabrielis Archangeli, omnium ac singulorum cælestium Spi-

um Spirituum & electorum DEI, corde & ore Filij tui; modo tibi gratissimo, mihiq; possibili te saluto.

Beatam te dicant omnes generationes, & magnificent in æternum, quia te Ancillam humilem respexit DEVS, ac fecit tibi magna qui potens est, vt esses Mater DEI, Regina cæli, Domina mundi.

Concludo oratione S. Bernardi. serm. 2. de aduentu Domini.

PEr te accessum habeamus ad Filium ô benedicta, Inuentrix gratiæ, Genitrix vitæ, Mater salutis: vt per te nos suscipiat, qui per te datus est nobis. Excuset apud ipsum integritas tua, culpam nostræ corruptionis, & humilitas Deo grata, nostræ veniam impetret vanitati. Copiosa charitas tua, nostrorum cooperiat multitudinē peccatorū, & fæcunditas gloriosa fæcūditatē nobis conferat meritorū. Domina nostra, mediatrix nostra, tuo Filio nos reconcilia, tuo nos Filio commenda, tuo Filio nos repræsenta. Fac ô benedicta per gratiam, quam inuenisti; per prærogatiuam, quam meruisti; per misericordiam quam peperisti: vt qui te mediante, fieri dignat⁹ est particeps infirmitatis & miseriæ nostræ, te quoq; intercedente, participes faciat nos gloriæ, & beatitudinis suæ, IESVS CHRISTVS Filius tuus, Dominus noster; qui est super omnia DEVS benedictus in sæcula. Amen.

Actus gratitudinis ad finem septimanæ eliciendi.

QVid retribuam tibi Domine, pro omnibus quæ hisce diebus, & omnibus momentis vitæ meæ tribuisti

tribuisti mihi? quid merui, quia inter tot milliones hominum, quos pro vno solo peccato, alios pro paucis admodùm, iusto iudicio tuo damnasti, æternis pœnis addixisti, à Tui visione beatifica elongasti, mihi post tot innumera peccata, abyssali decreto, ad resipiscendum pænitendum, spatium ad vsq; hodie, ad id momentū misericordissimè cōtulisti?

Quid pro bonis publicis & priuatis, pro conseruatione, cooperatione, & gubernatione omnium creaturarum retribuam? Quid pro bonis operibus, verbis, cogitationibus, te donante à me conceptis referam, quippe, qui nihil boni cogitare possum, nisi te largiente! Quid pro auxilijs & inspirationibus tuis? O Domine, pro his omnibus sis benedictus in æternum.

Quid autem pro his omnibus reddidi tibi: Eheu! reddidi mala pro bonis, quia toties ausus sū grauissimis peccatis meis te offendere, te contristare. O vtinam ea nunquam commisissem, non corde, non ore, non opere.

O amabilissime DEVS! amore tui solius, odi, execror, & abominor omnia ab annis adolescentiæ meæ, vsq; in hanc horam commissa facinora mea, ac totius mundi specie diuersissima, qualitate infanda, & pudenda, quantitate immensa, frequentatione assidua, numero inexplicabilia, malitiæ autem grauitate per omnem æternitatem & mille inferno inexpiabilia

O si præ infiniti doloris & contritionis magnitudine, propter hos enormissimos excessus meos perpetratos contra te, cor meum intra me colliquesceret! ô si mi Deus eadem peccata mea & me, in puluerem & in nihilum redigeres, eo præcipuè mo-

tiuo

tiuo, vt infamis & infernalis ille character, macula, & offensa, oculis infinitæ bonitatis tuæ in æternum amplius non appareat, sed maneat oblite-rata, ac funditus extincta

Ac demum in supletionem amoris & laudis, quam tibi vt debui, non impendi, offero tibi mi Domine, innono omnia obsequia iustorum, omnes deuotiones, ieiunia, vigilias; omnem pænitentiam, mortificationem, & austeritatem Religiosorum: omnia vota, omnes cultus, adorationes, & omnia SS. Missæ Sacrificia, ac demum, si quæ facta sunt Martyria. Offero tibi incendia amoris omnium Angelorum, omnes laudes Sanctorum totius triumphantis Ecclesiæ. Hæc omnia quasi mea essent, dono tibi, & offero.

Suppleo omnes defectus meos sanguine Domini mei, meritis Beatissimæ & Sanctorum omnium.

III.

Decet Viatorem semper & ubiq; Dei sui meminisse.

In omnibus viis tuis cogita Dominum & ipse diriget gressus tuos. Prou. 3.

Viator aspirans ad Patriam, ne erret in terra deserta inuia & inaquosa, semper ambulet coram Deo, & cogitet Deum sibi intime præsentem; quia *in Deo viuimus, mouemur, & sumus.*

Vnde nos admonet S Bonau. Attende vt quidquid agas, & vbicunq; steteris, & quibuscunq; negotijs impliceris die ac nocte, omni momento & ho-

rà De-

rà DEVM semper habeas in memoria, credens & cogitans te esse verè coram eo, & ipsum cogita te vbiquè aspicere. Hæc autem cogita cum magna reuerentia ac timore pariter & amore.

Quidquid semper operor (inquit S. Aug. c. 14. soliloq.) *tu pariter semper præsens ades, & potè perpetuus inspector omnium cogitationum, intentionum, delectationum & operationum mearum.* Idem ser. 46. de verbis Dom. Ipse timendus est in publico, ipse in secreto; procedis? videns. Lucerna ardet? videt te. In cubile intras? videt te. In corde versaris? videt te si peccaueris, quære vbi te non videat, & fac quod vis. S. Franciscus Xauerius (Manss disc. 8. n. 1.) dicere solebat: *Vbicunq; fuero, meminero, me in orbis terræ theatro in cælestis Regis & superum oculis versari.*

Prælianres nos, & fidei congressione pugnantes spectat DEVS, spectant Angeli, spectat & Christus. Quanta est dignitas, quanta felicitas, præsente DEO congredi & Christo Iudice coronari! S. Cyprianus ep. ad Tiburit. Ergo non tàm sæpe respirare oportet, (concludit S. Gregorius Nazian.) quàm DEI sui meminisse. DEVS enim continuò & continenter nobis benefacit.

Certè continuò, cuius DEVS benefacit, quia per eum nobis terra stat, fluit aqua, diffunditur àër, ardet ignis, lucet sol, cælum vertitur, nobis bruta animalia viuunt, seruiunt Angeli. Verbo quæcunq; sub visum, gustum, odoratum, & tactum cadunt, omnia munera tua comperies, quibus DEVS te pascit cum esuris, potat cum sitis, operit cum nudus es, fouet cum friges, reficit cum deficis, sanat cum ægrotas.

Vnde est summa infelicitas hominis, quòd raro præ oculis Authorem bonorum habeat, quòd in huiusmodi actione supinè negligens sit, perinde vt bruti pisces, cùm in mari viuant, moueantur, & sint, se tamen ibi viuere, & moueri & esse ignorant.

Expende tecum, quia tu in mente Dei ab æterno eras, & iam te amabat, ac tibi beneficia destinabat. Sit etiam Deus in mente tua. Tobias Filio suo (Tob. 4.) dicebat: *Audi fili mi verba oris mei, & ea in corde tuo, quasi fundamentum construe. Omnibus diebus vitæ tuæ in mente habeto Deum.* Sit hoc fundamentum vitæ tuæ Spiritualis, vt præsentis Dei memor in mente habeas Deum, qui te in mente habuit ab æterno. Nunquam fuit Deus, quin te amauerit. Et tu quando incipies amare DEVM? Vel iam serio incipe, ita, vt qui ab æterno illum amare non potuisti, iam nihil amittas temporis, quo eum non ames.

Et sicut nullum est momentum, quo homo non vtitur vel fruitur bonitate ac misericordiâ DEI, sic nullum debet esse momentum, quo eum non præsentem habeat (inquit S. Bernardus) in memoria. Sicut enim assiduè respiramus, ita deberemus amare assiduè ac orare. Est qui putet (inito numero) se intra horæ spatium millies centies & ferè quinquagesies respirare. Toties corde saltem orandum esset, ac tot actus amoris erga DEVM edendi essent, si id fieri posset.

Est & summè periculosum homini non meminisse Dei sibi præsentis, quia sicut pisciculus ex aqua extractus, mox perit & moritur, ita homo ex Dei præsentia per obliuionem egressus, necesse est, vt subitò pereat. *Non est, ait Propheta, Deus in con-*

ſpectu eius (ideo) *inquinatæ ſunt viæ illius in omni tempore*, ideo homo ſine præſentia DEI ſæpiùs in grauiſſima ruit & labitur peccata, in mentis cæcitatem, cordis obſtinati duritiem, ac demum cæco impetu ruit in præcipitium infernale. Nam ſine præſentia DEI homo fit, aut per luxuriam velut beſtia, aut per ſuperbiam velut dæmon.

Idem nobis inculcat Clemens Alexandrinus lib. 3. de Pædag. c. 5. *Hâc ſolùm ratione fit, inquit ille, vt quis nunquam labatur, ſi Deum ſibi ipſi ſemper adesse existimet.*

Suſanna ad adulterium inuitata dicebat; Dan. c. 13. *Meliùs eſt mihi incidere abſq; opere in manus veſtras, quàm peccare in conſpectu Domini.* Hoc remedio S. Paphnucius Thaidem meretricem ſanauit.

S. Ephrem Syrus in cella ſua herbas quasdam legens & mundans, vidit laſciuam quandam fæminam per feneſtram cellam ſuam introſpicientem ; quæ vt illum ad illicita permoueret ; interrogauit eum, an quidpiam ei deeſſet; qui reſpōdit illi. calcē ſibi deeſſe & lapides, quib⁹ feneſtrā illā obturare & claudere poſſet. Petulans verò mulier non ceſſabat verborum blanditie illū ſollicitare ad illicita, proteſtando, quòd inde receſſura non eſſet, niſi eius obtinuiſſet conſenſum. Cui Ephrem reſpondit: Agedum igitur, contentus ſum & condeſcendo tecum ad peccandum, cum hac tamen conditione, vt in poteſtate mea ſit eligere locū, vbi peſſimæ tuæ cōcupiſcentiæ ſatisfacere poſſim; locus autem hic alius non erit, præterquam vrbis Edeſſæ publicum forum. Cumq; illa hunc locum repudiaret, eò, quòd tantam nollet ſubire confuſionem, in conſpectu omnium hominum peccando; S. Ephrem confeſtim ſubiunxit : Tu hominum

times præſentiam, nec tamen in conſpectu Angelorum, imò ipſiusmet DEI verecundaris? an ignoras DEVM vbiq; locorum præſentem, cunctorumq; operum tuorum ſpectatorem eſſe? Quæ verba, impellente cor eius Spiritu ſancto, eam ad compunctionem veramq; perduxerunt pœnitentiam, adeò, vt deinceps caſtam omnino ſanctamq; egerit vitam. Manſi n. 2.

Iugis præſentiæ DEI memoria eſt compendium, & ſumma perfectionis in hac vita; Docuit ipſe Deꝰ Abrahamum (Gen 17) hanc veritatem dicens illi: *Ambula coram me, & eſto perfectus.* Maximè placuerunt DEO illi ſervi DEI, ob memoriam præſentiæ ipſius, qui ſunt reſeruati ad certamen cum Antichriſto, hoc de illis refert ſcriptura. *Ambulauit Henoch* (Gen. 5.) *coram Deo.* in ore Eliæ, hoc frequentiſſimum fuit, intuendo mentis oculis ſemper præſentem DEVM: *Viuit Dominus in cuius conſpectu ſto.*

De Pretioſiſſima Filij DEI Matre innuitur in Canticis: *Ego dormio & cor meum vigilat* c. 5. Quæ verba multi SS. Patres explicãt de B. Virgine, dicũtq; eam etiam in ſomno DEI memorem fuiſſe. Vnde pluribus Sanctis reuelatum eſt, quòd B. Virgo integras ferè noctes orando & meditando traduxerit, vt adnotat Cornelius in hunc locum. Et S. Bernardinus ait tom. 2. ſer. 51. Somnus qui abyſſat & ſepelit in nobis rationis & liberi arbitrij actus, & per conſequens actum merendi, non credo, quòd talia in Virgine operatus fuerit, ſed anima eius liberè ac meritorio actu tunc tendebat in DEVM.

Maximam vtilitatem viatori adfert diuina præſentia, præcipue verò quia nos arcet à grauioribus

peccatis,

peccatis, puritatem cordis adfert, & in timore Dei conseruat.

Sanctus Antonius Abbas cum in fine certaminis cum dæmone habiti dixisset; vbi eras ô bone IESV? Dominum sibi respondentem audiuit. Hic eram, sed expectabam videre certamẽ tuũ Mans, dis. 3. n. 8. Idem sanctus habendo quouis tempore præ oculis semper intimè sibi præsentem DEVM, insigne pudoris exemplum reliquit, qui Lycum flumen vado transmissurus, cum nudandi essent pedes, iussit Theodorum vitæ comitem longiùs à se abesse, sed ne hoc quidem pudori eius facti satis fuit, siquidem ipse aliquid sui nudum videre erubescens, veste se exuere non potuit: Id quàm superis gratum esset, DEVS miraculo testatus est, qui famulum suum vno momento in aliam ripæ partem intactâ aquâ transuexit. S. Athan. in vita

Simile patet exemplum pudicitiæ in mellifluo nostro Doctore S. Bernardo. Contigit, Bernardus adhuc adolescens apud Matronã quandam hospitaretur. Considerans mulier adolescentem decorum aspectu, capta est laqueo oculorum suorum, & in concupiscentiam eius exarsit. Cumq; adolescens quiesceret, surgens ipsa de nocte impudenter accessit ad eum, quam Bernardus sentiens, nec consilij inops exnunc clamare cæpit. *Latrones, Latrones.* Et ita vsq; tertiò improba mulier fuit repulsa. Quonam hic inuictus Heros scuto munitus de carne & diabolo tàm generosè triumphauit? certè scuto diuinæ præsentiæ. Et verò quis coram Iudice præsente peccare audeat?

Huc spectat Innocentius tertius (l. 3. de cont. mundi c. 14.) cum ait: Quis non timeat Iudicem

potentissimum, sapientissimum, iustissimum? potentissimum; quem nemo potest effugere; sapientissimum, quem nemo potest latere, iustissimum, quem nemo potest corrumpere? iuxta hæc, quis est, qui videns talem potentiam, tàm magnum Dominum offendat?

Deinde præsentia diuina in nobis flammas diuini amoris succendit. *Vis DEVM amare?* quærit S. Thom. op. 61. c. 2. & respondet: *Prius oportet cognoscere.* Summum delectabile oportet præapprehendere, cogitando, vt possimus diligere apperendo. Vide ergo intellectu semper DEVM, vt cōcipias affectu. Ad maiorem in dies & momenta flammam amoris diuini concipiendam ex continuo obtutu quasi præsentis DEI, S Mariæ Magdalenæ de Pazzis frequentissimum fuit, cursare per domum obuias Sorores apprehensâ dexterâ ardentibus verbis ad amorem DEI excitare, hortum ingredi, spatia citato gressu conficere identidem succlamare: O amorem! ad æris campani turrim accurrere, illudq; totis obnixè viribus pulsare, cum illis vocibus: Excitemus mortales omnes, vt amorem hunc ament. O amor! si mihi ferrea vox foret, quam inclamarem? Amate hunc amorem mortales amate!

Insuper præsentia DEI nos ipsis Seraphinis assimilat. Pulcherrima Seraphinorum occupatio est coram DEO stare, clamando & amare, vt Isaias vidit c. 6. Quisquis DEVM amat conatur illum ferre vbiq; in oculis imitatur Seraphinos Vnde S. Gregorius. Seraphin ex singulari propinquitate Conditoris sui, incomparabili ardent amore. Tantò magis ardent, quantò viciniores hunc vident.

Cùm ergo præsentem DEVM semper habemus Angelorum

gelorum ritu viuimus, quamuis enim illi ad nostram tutelam deputati, curandis nostris negotijs intensissimi sint, non omittunt tamen DEVM aspicere, de illo cogitare, illum continuo stabiliq; amore complecti. Ita Raphaël Angelus Tobiæ comes, & inter homines versatus, omnia peragebat more aliorum differebat, loquebatur, cibum sumebat: interim tamen versabatur cum DEO, eundem sibi semper præsentem habebat, alio cibo & potu, qui ab hominibus videri non potest vtebatur, & Angelus erat.

Quidquid ergo facis, siue legis, siue oras, comedis, bibis, loqueris, ambulas, in omni loco & actione accede ad DEVM viator, ad DEVM intimè tibi semper præsentem. Accedere autem potes, triplici viâ, vel vt reus de peccatis ingemiscens, per viam purgatiuam, vel carens virtutibus per viam illuminatiuam, aut velut sponsa ardens amore, per viam vnitiuã.

Viã purgatiuã vocât viri spirituales, quando intellectus animæ peccati fæditatem proponit, vt illud detestetur, atq; exterminet quibus ipsa permota affectuum suorum pedibus (vt sic loquar) per voluntatem abit in timorem DEI, & à peccatis cum magna detestatione recedit.

Via illuminatiua est, quando intellectus voluntati proponit amandam pulchritudinem virtutis, omniq; studio quærendam maximè Christi & sanctorum exemplo.

Via vnitiua dicitur, quâ beneficiorum DEI & perfectionum consideratione, voluntas in DEVM fertur per amorem, eiusq; voluntati se conformat, atq; ad perfectam cum eo vnionem aspirat.

Hinc apparet triplex affectuum genus, quod triplici viæ respondet, in partes plures diuidi posse.

Affectus viæ purgatiuæ sunt pudor & confusio de peccatis, dolor de ijsdem, timor diuinæ iustitiæ, atq; hinc mortificationis desiderium, vt homo illi satisfaciat.

Illuminatiuæ: virtutum omnium amor, spes ac desiderium eas acquirendi, rerum terrenarum & voluntatis propriæ abnegatio, imitatio CHRISTI, & Sanctorum.

Vnitiuæ: amor DEI, gratiarum actio, Zelus animarum, lætitia & admiratio de perfectionib⁹ diuinis, suspirium ad cælestem gloriam. Hâc ergo triplici viâ, seu affectibus iaculatorijs, sæpiùs pedem potest viator ad DEVM, & patriam Beatorum accedere.

Orationes iaculatoriæ, & Motus Anagogici quid sint? exemplis Sanctorum Patrum approbantur.

DIcuntur orationes iaculatoriæ, quia instar iaculorum seu sagittarum velocissimè transeuntium, in cor Diuinum, tanquam in scopum iaciuntur, vt abeo dona cælestia obtineamus. De his S. Augustin⁹ ad Probam ep. 121. dicuntur Fratres in Egypto crebras quidem habere orationes, eas tamen breuissimas, & raptim quodam modo iaculatas, ne illa vigilanter erecta, quæ oranti plurimùm necessaria est, per productiores moras euanescat atq, hebetetur intentio. Et Cassianus in collationibus: *Frequenter sed breuiter orandum est, ne immorantibus nobis, inserere aliquid, cordi nostro insidiator possit inimicus.*

Hunc

Hunc breuem orandi modum per orationes iaculatorias seu motus Anagogicos exemplo suo nos Christus docuit. In horto enim iterabat hæc verba: *Pater si possibile est, transeat á me calix iste.* Sancti in cælo continuò clamant: *Sanctus Sanctus.* Basilius suadet peccatori, vt ad imitationem Chananeæ identidem inclamet illud: *Miserere mei fili Dauid.* Thais olim meretrix edocta à Paphnutio Abbate sic orabat. *Qui plasmasti me, miserere mei.* Beata Clara de monte Falco millies quotidie DEVM adorabat genua flectens, & totidem fundens Orationes iaculatorias. S. Franciscus totâ nocte orabat, hæc sola verba repetens: *DEVS meus & omnia.* Narrat Theodoretus l. 9. Simeonem stylitam, innumeras quotidie adorationes peregisse, adeò, vt vnus numerauerit aliquando mille ducentas quadraginta quatuor, alias omittés, quia lapsus destitit numerare.

Dicuntur motus Anagogici, id est sursum ducentes, nimirum, quia illis à rebus terrenis abducimur, & ad superna leuamur, ac tandem ad beatam cum DEO vnionem euehimur.

Exercitium Aspirationum in via Purgatiua.

O Miseram animam meam peccatricem! ah quid feci, quid cogitaui, quid dereliqui, quantum bonum offendi, quid amisi?

Pater mi! quid feci? peccaui in cælum & coram te, peccaui super numerum arenæ, quæ est in littore maris.

Quis dabit capiti meo aquam, & oculis meis fontem lacrymarum, & plorabo die ac nocte:

Tibi soli peccaui Domine! & malũ corã te feci.

Qui plasmasti me miserere mei.

O me infelicissimũ! qui omniũ peccatorũ sũ reus

Quo ibo à spiritu tuo, & quo à facie tua mi DEVS fugiam?

O mi DEVS! si me eijcis, quis me recipiet?

Delicta iuuentutis meæ & ignorantias, ne memineris Domine.

O IESV! sis mihi IESVS.

Hic vre, hic seca, modo in æternum parcas.

DEVS propitius esto mihi peccatori.

Non audeo mi IESV! in cælum oculos leuare, propter peccata mea.

DEVS in adiutorium meum intende.

Sancte DEVS, Sancte Fortis, Sancte & Immortalis miserere mei.

O Domina mea monstra te esse Matrem!

Quæ vtilitas mi IESV in sanguine tuo & meo; si descendero in infernum?

Non mortui laudabunt te Domine! sed nos qui viuimus benedicimus tibi.

Quid mali fecisti mi Domine, quia offendi te?

O mi Deus! malo in posterum in ipso inferno ardere, quàm te offendere.

Peccaui Domino!

O IESV! ô summum bonum meum, cur vnquam offendi te?

Væ tempori illi, quo te offendi mi Deus!

Pactum facio mi Domine tecum! ego tuus & tu meus eris in æternum.

Exitus aquarum deducant oculi mei, quia non custodierunt legem tuam.

O Domine respice in me, quia ego seruus tuus & filius ancillæ tuæ.

O Domine

O Domine etiamsi me occideris in te sperabo. Ah! doleo, doleo, quòd aliquando ita me habuerim atq; si nullus esset DEVS! aut, atq; si dissimularem credere vel aduertere, quòd sit DEVS!

In Via Illuminatiua.

O Domine ante te omne desiderium meum, & gemitus meus à te non est absconditus.

Redde mihi lætitiam salutaris tui & spiritu principali confirma me.

O Domine miserere mei. Non enim est volentis neq; currentis, sed tui miserentis.

Serò te cognoui pulchritudo tam antiqua, serò te cognoui bonitas infinita.

Ibo & ibo, quæram, quem diligit anima mea.

Domine IESV, nouerim me, nouerim te, nec aliud cupiam nisi Te.

Quocunq; loco fuero, meum IESVM desidero.

Viuat IESVS! & exaltetur DEVS salutis meæ.

Væ tempori illi, quo te mi DEVS! non amaui.

Loquere Domine quia audit seruus tuus.

Domine ante te omne desiderium meum.

Adiuua me & saluus ero Domine.

O Domine ego seruus tuus, & mancipium ancillæ tuæ MARIÆ.

Illumina oculos meos, ne vnquam obdormiam in morte.

Nolo viuere mi IESV, sine vulnere, quia te pro me video totum vulneratum.

Gaudens gaudebo in Domino, exultabo in DEO IESV meo.

Ex te, in te, & pro te mi DEVS! sint omnia mea.

Bene dic mihi ô SS. Trinitas, ô Dulcissima Virgo Mater, ô Angele mi Custos, ô Patroni mei. Eia

Eia quæso multiplica in anima mea virtutes Domine DEVS virtutum.

In Via Vnitiua.

MIsericordias Domini in æternum cantabo.

Benedicam Dominum in omni tempore, semper laus eius in ore meo,

O ignis qui semper ardes accende me! Paratum cor meum DEVS, paratum cor meum!

Quis mihi det, vt diligam te mi DEVS, amore Seraphico, & Theandrico, & Diuino?

O patria nostra! patria secura! à longè te video, ab hoc mari & exilio te saluto.

Cupio dissolui & esse tecum mi IESV!

Tædet animam vitæ meæ, quia lumen cæli DEVM meum non video.

Vnam petij à Domino hanc requiram, vt inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitæ meæ.

Quid mihi & tibi ô IESV Fili MARIÆ Virginis?

Amo IESVM amore MARIÆ, amo MARIAM amore IESV.

O patria quando reuertar ad te?

Viuat IESVS in corde meo!

O mi DEVS! quando transibo in te? quando abibo in cineres dilectionis tui?

Vulnerastis cor meum ô IESV! ô MARIA! vulnerastis cor meum.

O felix hora quando liberabor de corpore mortis huius!

O amor me⁹! ô DEVS me⁹! vellem te amare mille cordibus, si tot haberem, & amore ardentissimorum Seraphinorum.

Cupio mi DEVS! transire in te, transformari in te, perire propter te!

Nihil cupio mi DEVS extra te, quia inquietum est cor nostrum, donec requiescat in te.

Moriar mi IESV moriar! modò inter desideratissimos & suauissimos amoris tui amplexus,

Age, age bone IESV: tolle amorem meum totum à me, & conuerte ad te, accende & rape, flagra & dulcesce, iam amem te, iam rapiar in te.

O liquescam! ô conflagrem amore DEI mei!

Vtinam viuere possim ego sed non ego, sed viuat in me DEVS, amor meus.

IV.

Viatori per creaturas ad Creatorem ascendendum.

Cor hominis disponit viam suam Prou. 16.

VAriæ Viatori aspiranti ad Patriam solent occurrere creaturæ DEI, & opera eius, si ergo Viator noluerit errare, sciat & curet per eas DEVM inuestigare, & per omnes semper amoris gressibus ad Creatorē suū aspirare. Viatori creatura nō sit Remora.

Philo disertissimus Iudæorum lib. de præmijs, scalas ad DEVM esse omnia creata asseuerat. Via etenim patet nobis ab his quæ videmus & contrectamus, ad opificem DEVM, quem non videmus. Consonat Basili⁹ Seleu. Episcop⁹ orat. 1. dicēs *Cum Deus res creatas in morem scalæ Viatoribus adaptauerit, per eas sui amantibus ascensum ad se extruxit.*

Per creaturas DEVS tuum ô Viator venatur amorem, cui capiendo, toto orbe, creaturarum ponit laqueos. Vtinam & tu capiaris! vtinam sis amoris Diuini præda, ne fias alterius amoris prædo. Omnis Cre-

nis Creatura inclamat: tibi hæc tua. Accipe, redde caue. Accipe creaturas vt beneficium, redde Creatori earum officium, caue abutens illis supplicium.

Cur amas hæc terrena, nisi quia pulchra & bona sunt? possunt esse tàm pulchra & bona, atq; ipse à quo facta sunt? quis sic delectat, quàm ille qui fecit omnia quæ delectant? Interroga creaturam, si à se ipsa est, remane in illa; si autem ab illo est, non ob aliud est perniciosa amatori, nisi quia præponitur Creatori.

Ad hanc piam erga DEVM affectionem & continuum accessum omnes Viatorem Christianum creaturæ hortantur, siue enim rationales illæ, siue non, laudem tamen DEI sui, vel apertè vel occultè enuntiant.

Nulli ergo dubium, quin facillimè possit, quicunq; huic studio animum applicauerit, ex aspectu cuiuslibet creaturæ in Deum assurgere, & pijs affectibus ad DEVM aspirare. Habemus huius rei exemplum in Sanctis.

Scribitur de S. Fulgentio Ep. Ruspensi, Videns quondam hic Sanctus, in generali conuentione nobilium Romanorum, tot dominorum præsentium splendorem, Theodorico Gothorum Rege concionante, exclamauit: O DEVS! quàm pulchra oportet, vt sit cælestis illa ciuitas Ierusalem, si hic in terris sic splendet Roma terrestris. Et si in hoc mundo tantus splendor concessus est amatoribus vanitatis, quanta gloria reseruata esse debet contemplatoribus Diuinæ Majestatis.

Constantinus Magnus honorificè quondam scripsit S. Antonio Abbati, quod factum Religiosi, qui cum illo erant, valdè admirabantur. Tunc inquit Sanctus

Sanctus ad illos: Quid admiramini Regem scribere homini? potiùs admiramini DEVM æternam suam legẽ scribere mortalib⁹, imò in persona Filij illis locutũ.

S. Franciscus videns ouem solam inter hædos derelictam: Ecce inquit vt misera ista ouicula mansueta est inter capellas, sic Saluator noster inter Pharisæos mansuetus erat. Idem S. videns quodam tempore agnellum à porco comestum; Ah parue agnelle, (inquit plorans) quàm ad viuum Saluatoris mei amarissimam mortem exprimis.

Anima quædam deuota, intuens fluuium, cui cælum cum stellis, nocte serenâ repræsentatum erat, exclamauit: O mi DEVS! eædem illæ stellæ sub pedibus meis erunt, quando recipies me in Sancta tabernacula tua.

Francisca considerans pulcherrimum fluuium in ripa, in qua ipsa flexis genibus sedebat ad orandum, in extasimq; rapta aliquoties, hæc verba lenta voce repetijt: Tam dulciter & suauiter fluit gratia DEI, sicuti fluuius iste.

Cum nouercali die, igni medullæ coquerentur, pia cogitatio mentem Diui Francisci Borgiæ pupugit: ecquænam illos flammæ vrerent, qui ob flagitia apud inferos pœnas æternas penderent?

Alius arbores videns florentes suspirabat: vt quid ego solus deflorui in horto Ecclesiæ? vt quid sum sicca arbor nullum fructum faciens?

Alius intuens cursum solis dicebat: Quando mi DEVS! anima mea sequetur Agnum, solem iustitiæ quocunq; ierit?

Regiâ & rectâ intentione creaturis vsa est Esther Regina, quando dixit: *Tu scis* (DEO loquebatur) *quod nunquam lætata sit ancilla tua, ex quo huc trãslata*

lata sum, & usq; in præsentem diem, nisi in te Domine. Esther 4.

S. Antonius magnus in rerum creatarum contemplatione, tanquam in libro studens, citra aliarum scientiarum notitiam, summam sibi quâ pollebat, adsciuit scientiam. Nesciebat literas, sed sedebat in monte, & studebat in libro creaturarum. S. Athanasius in vita S. Antonij. Præclarè scripsit S. Basilius in Hexamero. Vniuersa hæc mundi moles perinde est, ac liber literis exaratus, passim contestans, & deprædicans gloriam DEI, illiusq; augustissimam majestatem, arcanam alioquin, & invisibilé tibi intellectuali creaturæ copiose annuntiás.

Quocunq; ergo per vniuersam sublunarem mundi machinam, quam admirabili ordine, in numero, pondere & mensura creauit DEVS, & ingens quoddam volumen te docens hominem exposuit, ac quotidianis vsibus, concessit, oculos tuos conuerteris, in omnibus lauda Creatorem

Continuò ad hanc laudem excitant te sol mundi oculus, quem DEVS facit oriri super bonos & malos, luna noctis Domina, Planetæ suas terræ communicantes influentias, stellæ, orbes cæléstes, ignis, áér, aqua, terra, volatilia, fluminum & maris natatilia, quadrupedia, colorum & odorum flores, arborum fructus, herbæ, prata, campi, colles, mineralia, pretiosi lapides, gemmæ & omnia quæ in firmamento, áére, terra, mari continentur.

Ex his omnibus bonæ cogitationes, & sanctæ aspirationes ex obiecto pro varietate huius mortalis vitæ & negotiorum diuersitate elici possunt. Damnatione sanè æternâ digni sũt, qui abducunt creaturas à Creatore, & ex illis peccati materiam desumunt.

sumunt Sed beati illi & verè beati, qui conuertunt creaturam ad gloriam sui Creatoris, & impendunt vanitatem ad honorem veritatis.

V.

Praxis Aspirationum seu Affectuum pro qualibet occasione & actione

Dum cælum conspicis.

1. DOmine non sum dignus videre altitudinem cæli, præ multitudine iniquitatis meæ.

2. O patria nostra! patria secura, à longe te video! ad te suspirat peregrinatio mea! Tædet animam meam vitæ meæ, quia non video DEVM DEORVM in Syon.

3. Vtinam mi DEVS! tantum te nunc amare possem, quãtùm omnes Beati in cælo hacten⁹ te amârunt.

Dum aliqua grata & venustá vides.

1. SI tanta mi DEVS! facis nobis in carcere, quid ages in palatio? si tãta solatia in hac die lacrymarum, quanta conferes in die nuptiarum?

2. Quidquid mihi dare vult Dominus meus, præter se ipsum, dulce mihi non est; auferat totum & se mihi det.

3. Quam durus & aridus es anime mi sine IESV! quàm insipiens & vanus, si cupis aliquid extra IESVM! esse sine IESV grauis est infernus, & esse cum IESV dulcis paradisus.

Dum animum relaxas.

1. O Dilecte IESV! vnicum cordis mei gau-

dium

dium quia amoris mei delicium! da vt amando te semper sim hilaris, quia offendi te meritò sim tristis.

2. Ego autem in Domino gaudebo, & exultabo in Deo IESV meo.

3. Vtinam efficere possim dulcissime DEVS, vt omnia gaudia, quæ sunt & erunt in mundo non fiat nisi de te? Tu enim es vera dulcedo cordium, excedens omne gaudium, & omne desiderium.

In aspectu Solis, Stellarum.

1. O Sol mundi ocule, qui me toties peccantem aspexisti, vtinam me deinceps, nonnisi dolentem & lugentem aspiceres,

2. O mi IESV candor lucis æternæ! quando in lumine tuo videbo lumen tuum? quando me totum liquefacies penetratum efficaci suauitate tuâ?

3. Ardeant tibi & luceant DEVS meus sydera tua, & tot accende tædas amoris in corde meo, quot in cælo splendent stellæ.

In aspectu Ignis.

1. HIc vre Domine: hic seca, modò in æternum parcas.

2. O Domine amoris! deficiat & conuertatur in cineres cor meum, si non permitto, vt amoris tui flammis æstuet, & ardescat.

3. O si citiùs vt ferrum igni, ita & ego, tibi DEO meo vniri, ac in te transformari possem.

In aspectu Aquæ.

1. O Si deriuare possem in oculos meos, flumina, maria, Oceanum, efflerem ist. omnia hoc luctu: Eheu! peccaui Domino: dereliqui fontem aquæ viuæ!

O mi

2. O mi DEVS! quot ſunt guttæ aquarum in fluuijs, lacubus, fontibus & mari, tot tibi laudes, tot ardentiſſimos amoris affectus in omnibus & pro omnibus offero, & in te transfundo.

3. Immenſa dulcedo mi DEVS! vtinam me totum rapiens abſorberes & abſconderes! Quod enim eſt mari abſorbere vnam guttam, hoc tibi eſt abſorbere me.

Ante quodlibet opus.

1. O Mi DEVS! titulus & inſcriptio omnium actionum & cogitationum mearum eſt nomen tuum, quod eſt IESVS: tua enim ſunt omnia, & propter magnam gloriam tuam, omnia mea do, dico, & addico tibi.

2. Quidquid videro, quidquid audiero, quidquid ſenſero, totum tibi ſeruiat mi IESV, omne opus à te incipiat, & per te cæptum finiatur.

3. Deſidero vt quæuis actio mea non tàm ſit actio, quàm amor tui & maior continu⁹, mi Domine!

Actus ante diſciplinæ Exercitium.

1. MEmor ſum ô Domine! opprobrij & confuſionis, quam pro me paſſus es, in crudeliſſima flagellatione tua, quando virgineum corpus tuum virgis ſpineis cruentabant, loris nodoſis & vncis ferreis dilaniabant, catenis oſſa ipſa & coſtas diuellebant.

2. O anime mi! ad tàm funeſtam Saluatoris tui tragædiam ne quidem ingemiſcis? ſi feram aliquam ſic ex carnificari cerneres, an commiſeratione non tangereris?

3. Æquum eſt mi IESV! vt qui flagellationis

tuæ causa fui, illius quodammodo particeps fiam. Vnde offero tibi eam Domine in vnione acerbissimæ passionis tuæ: omnes ictus & flagella tuo aspergo sanguine. vt hoc pœnitentiæ exercitium gratius tibi sit, cedatq; in satisfactionē pro peccatis meis.

Actus ante susceptum iter.

1. OFfero tibi mi DEVS, tot actus fidei, spei, charitatis, quot in hoc itinere intercedent superficierum per corporis mei permutationes.

2. Sicut ero in continua loci mutatione, ita vellem mi IESV! continuò benedicere & laudare te pro omnibus, & sudoribus, quos præcipuè per triennium tuæ sanctissimæ prædicationis sustinuisti.

3. Quia procliuis sum ego ad omne malum & peccatum, ideò commendo me tibi dulcis IESV, commendo me tibi Virgo Beatissima, & vobis SS Angeli & speciales SS. Patroni mei, vestro præsidio munitus non timebo mala.

In ipso itinere.

1. O Mi DEVS! quoties in hoc itinere cælum suspiciam, toties venerari volo omnes illos cælestes spiritus, illasq; Intelligentias cælorum motrices, commendans illis necessitates colonorum, per quorum agros transibo, ne grandines, tonitrua, tempestates illis noceant, vt maleficia dissipent, inducantq; àëris temperiem.

2. Transeundo oppida, pagos, gratias tibi ago Domine pro beneficijs omnibus spiritualibus & temporalibus concessis huius loci incolis. Innouo tibi omnes cultus, laudes, affectus, & vota omnia, hìc facta & facienda; simulq; detestor omnia peccata, hìc commissa & committenda. In

3. In omnibus Ecclesijs tractûs mei, adoro te mi IESV ibidem Sacramentaliter existentem: tibi offero & repræsento omnia Sacrificia inibi facta, omnes deuotiones & affectus cuiuscunq; orationis, & adorationis, siue elicitos siue eliciendos.

Dum insurgunt tentationes impuræ.

1. AMor meus crucifixus est, & ego voluptati operam dabo? Absit! non decet sub spinoso capite membrum esse delicatum.

2. Discerpar in mille partes, rumparquè potiùs, quàm vt amori Diuino rem quampiam præponam. Malo Domine millies mori, quàm tædari. Malo in ipsum exnunc infernum descendere, quàm te deliberatè vel minimo peccato offendere.

3. Eia adesto optime IESV, ne sanguis tuus in me pereat. Adsis clienti tuo MARIA. Amore tui Domina mea, non cogitabo, non dicam, non faciam. Adeste Sancti omnes, vestris præsidijs munitus sperabo in Domino: & licet consurgant aduersû me castra, non timebit cor meum. IESV, MARIA, IOSEPH dono vobis cor meum.

Cum deambulas.

1 O Quanti sunt infirmi & claudi, quibus ambulare concessum nõ est! Gratias tibi Domine, quia corpus integrum dedisti mihi, & me hactenus incolumem conseruasti.

2 Domine non sum dignus calcare hoc pauimentum, per quod transeunt tot serui tui, quibus comparatus, Vermis sum & non Homo, opprobriû hominum & abiectio plebis

3. O si quouis momento vitæ meæ, quouis gres-

ſu accurrere poſſem ad pedes tuos mi IESV, illosquè lamberem, illos amplecterer!

Cum vides aliquod peccatum proximi.

1. COmpatior mi DEVS peccato huius hominis, non credo tamen illud eſſe tantum malum, quantum mihi videtur. In ſupplementum offenſæ tuæ offero tibi pretioſum ſanguinem Filij tui, & in illo hoc peccatum depono.

2. Ego Domine maiora peccata perpetraui, proh dolor! & grauiùs te offenderem, niſi tua me gratia præſeruaret. Vnde etiam toto corde tibi gratias ago pro auxilio mihi præſtito.

3. Amore tui mi DEVS! doleo de omnibus peccatis, à quocunq; vnquam contra te commiſſis, & committendis, quæ ſi poſſem impedire, & ſanguine meo delere, vellem.

Cum vides aliquod bonum proximi.

1. SEruiat tibi mi Domine, quidquid eſt in cælo & in terra, quia dignus es accipere laudem & gloriam & honorem ab omni creatura.

2. Sis benedictus Domine in firmamento cæli pro omnibus bonis aſpirationibus, & auxilijs, quæ tam huic perſonæ, quàm omnibus tribuiſti.

3. O ſi & ego poſſem te amare omnibus illis affectibus, omnibus cordibus, quibus amatus es & amaberis, quàm libenter id præſtarem!

Dum occurris diuitibus.

1. O Quàm diues eſt mi dilecte! cui tu ſufficis. O amor meus! quid extra te quæram? deſint omnia, modò tu me & ego te poſſideam.

2. Alij

2. Alij alia quærant, te solum ego mi IESV quæro, te solum desidero: DEVS meus & omnia.

3. O si omnium hominum, quotquot fuerunt, sunt, & erunt, corda & voluntates, solus haberem, ijs omnibus te solum quærerem, te summè diligerem vnicum bonum meum.

Cum das Elëemosynam.

1. SI ego possem Domine DEVS meus, omnium egenorum miserijs subuenirem.

2. Offero tibi DEVS omnes diuitias, omnes thesauros hujus mundi, omnia regna, omnes reditus, ita vt si hæc omnia mea essent, illa amore tui pauperibus erogarem, & in tui cultum effunderem.

3. Gratias tibi Domine, quia me pascis à iuuentute mea, nam inops & pauper sum ego.

In aspectu Imaginis alicuius Sancti.

1. O Sancti Sanctæq; omnes fideles sponsæ CHRISTI, saluto & veneror vos. Gratias ago DEO meo, quòd vos elegerit, & in sublimi gloria collocauerit.

2. Scribite me Sancti DEI in libro afflictorum, quia affligi semper desidero propter DEVM. Scribite me cum SS. Virginibus, quia desidero cum illis sequi agnum, quocunq; ierit. Scribite me in corde IESV, & in corde MARIÆ, vt nunquam obliuiscantur animæ meæ.

3. O felices animæ! quando vobiscum gustabo & videbo, quàm suauis sit Dominus? ô longa mora! o tædiosa dilatio!

Cum vides Imaginem Crucifixi.

1. O Pater æterne! respice dulcem natum, toto corpore extensum, cerne manus innoxias pio manantes sanguine: vide inerme latus crudeli perfossum cuspide, & dimitte nostra crimina.

2. In tantùm me diligis DEVS meus, vt te odisse videaris, cum posset gutta redimere non dico cruoris, sed sudoris, redemit vnda.

3. Adoramus te Christe & benedicimus tibi, quia per Crucem tuam redemisti mundum.

In aspectu Imaginis SS. Virginis.

1. AVe gratiâ plena Dominus tecum, vel salue Regina Mater misericordiæ.

2. Quis non diliget te Regina cordium, & Mater sancti amoris, quis non diliget te? vtinam omnes creaturæ tibi seruiant.

3. Substerno tibi Virgo Beatissima me tuum, licet indignissimum mancipium, tuisq; Virgineis pedibus cor meum subijcio, quia meliùs apud te erit; quàm apud me.

Dum recordaris alicuius peccati.

1. O Quàm iustè me iam pridem in infernum detrudere poteras, Iustissime Iudex, pro peccatis meis, & mihi clementer pepercisti.

2. O si quod factum est, possem Infectum reddere! ô si tempus præteritum reuocare! ô quàm bonum erat mihi, si natus non fuissem: neq; enim vitam mihi dedisti, vt te offenderem DEVS meus.

3. Detestor peccata mea corde Saluatoris mei: sicut

ficut cor IESV ea fleuit, ita ea ploro & abominor. Nolo ampliùs in æternum peccare.

Dum conſpicis hortos, agros, prata.

1. O Mi DEVS! hæc omnia quæ nunc video videlicet agros, hortos, & ſimul omnes agros per totum mundum, omnia prata, & quidquid in eis ab initio mundi excreuit, nunc creſcit, creſcetq; ad finem mundi, omnes ſegetes, herbas, flores, gramina, & totam entitatem, ſubſtantiam, tibi tanquam mea & me totum cum eis, & in eis, in holocauſtum ſuauiſſimum tibi offero, pro eis gratias ago, in eis te adoro, te laudo & magnifico.

2. O si poſſem omnes arenas, atomos, folia, maris ac pluuiarum guttas, atq; niuium grana in cælos & choros Angelorum te amantium & laudantium conuertere, ô quàm libentiſſimè id facerem!

3. Vellem mi DEVS toties æſtuantiſſimis deſiderijs ad te moueri, quoties mouentur folia & rami in arboribus, herbæ & gramina in campis, ſegetes in agris, animalia in terris.

In aſpectu volucrum.

1. BEnedicite omnes volucres cæli Domino.

2. Quid eſt homo quòd memor es eius mi Domine? omnia ſubieciſti ſub pedibus eius, volucres cæli & piſces maris.

3. Quis dabit mihi pennas ſicut columbæ & volabo, & requieſcam ſub vmbra illiûs, quem deſiderat anima mea!

Cum noctu decumbis.

1. O Amabiliſſime DEVS: quàm dormit ſe-

curę, pro quo vigilat amor! nullas metuo insidias, vbi amor habet excubias.

2. O mi DEVS lux indeficiens! dum clauduntur oculi mei: fac ne simul amori tuo claudatur cor meum.

3. Gratias tibi Domine, quia dum nox in suo cursu medium iter haberet, omnipotens sermo tuus è regalibus sedibus venit.

Ante concionem.

1. DIgnus es Domine accipere gloriam & honorem, Vtinam & ego omnes ad te Creatorem meum conuertere possem!

2. Eia Domine video, vt infiniti pereant tuo sanguine & laboribus empti: & nemo potest venire ad te, nisi tu traxeris eum: quid ergo pollutis labijs & corde præstare potero sine te? da igitur mihi gratiam, ad quod vocasti me, & adsint mihi SS. Angeli & Patroni mei, vt ad tuam vnius gloriam fiant vniuersa.

3. O Sanctissima TRINITAS! aperi os meum ad benedicendum & laudandum nomen sanctum tuum. O IESV! da mihi guttam sanguinis tui cordialis, vt illo cor meum conspersum incalescat, O MARIA! da mihi guttam lactis tui Virginei.

Ante confessionem audiendam.

1. O IESV vnica salus, sana quæso per me hanc animam peccatricem, quia tu cor contritum & humiliatum non soles despicere.

2. En pretium sanguinis tui Sponsa tua ab hoste vulnerata. Doce me vt prudenter cæcam & ægram ducam in viam salutis æternæ, quia tu

tu nihil horum odisti, quæ fecisti, & redemisti.

3. O IESV adsis, ô spes nostra miserere! O SS. Angeli! ô SS. Patroni adiuuate me En volo Domine potestate à te mihi & ab Ecclesia collatâ absoluere pænitentes meos. Quod fiat ad gloriam diuinæ Maiestatis tuæ.

In aspectu Iudæi, Hæretici, Ethnici. &c.

1. AMore tui mi DEVS! doleo de omnibus hæresibus, blasphemijs, irreuerentijs, quibus ab omnibus vnquam Iudæis, Hæreticis, diffidentibus offensus es, & offenderis.

2. In persona omnium, qui nunquam tibi debitum honorem, laudem, & reuerentiam reddiderunt; nec reddent; vt sunt Hæretici, Athei, Iudæi, Turcæ, Idololatræ, magi, blasphemi, & omnes infideles, ego te mi IESV adoro, laudo, veneror, benedico, & exalto.

3. Supplico tibi mi DEVS, vt in omnibus toto orbe diffusis hominibus sanctificetur nomen tuum, vt omnes in obsequium fidei, quam mundo intulisti, tandem subdant colla, vt agnoscant te Dominum nostrum IESVM Christum Vt omnis illa infelix communitas, siue infidelis synagogæ Iudaicæ, siue obcæcatæ infidelitatis deponat, tum obstinatam non credendi pertinaciam, tum velum, quod obijcit idololatria.

In aspectu hominis cæci, claudi, muti &c.

1. PRocido ante te DEVS meus, gratias tibi ago, pro me ipso, quia me talem esse voluisti,

isti, qualis sum, & si me alium esse voluisses, quàm sim, easdem humilis persoluo gratias.

2. Gratias tibi ago, pro corpore meo, quod integris formasti sensibus: visu, auditu, olfactu, gustu, & tactu, sine vllo naturali defectu.

3. Etsi fecisset me tua abyssalis præuidentia defectuosissimum, non ideo cessarem, à gratiarum actione. Idem ego cæcus, luscus, mancus, surdus, mutus, claudus, gibbosus, plicatus, leprosus & quidquid in me reperiretur, naturalis defectûs, laudarem te, benedicerem te, gratias agerem tibi, quia me talem esse voluisses, qualis essem.

In aspectu Energumeni.

1. O Si quemadmodùm integræ dæmonum legiones, vnius hominis corpus ferunt ingressæ, ita ego vno corde cælum totum, id est omnes beatos spiritus complecti possem, & quemadmodum dæmon per os energumeni loquitur, quem possidet, ita vellem, vt in corde meo per os meum omnes tui Angeli, omnes electi tui, tuum amorem, gratias, gloriam loquerentur. O quàm felix tunc esset cor adeo plenum choris te canentium Angelorum.

2. Supplico tibi mi DEVS vt potestates tenebrarum harum, per Sanctum Angelum tutelæ meæ deputatum, iubeas pro vltimo momento, obmutescere, nec obijcere ea, quæ potest anima reformidare, atq; ijs perturbari.

3. Gratias tibi DEVS meus, pro sedibus Beatorum, & Inferis damnatorum, quia ibi, & hîc agnosco, reuereor te D E V M supremum remuneratorem: Vtinam possem & liceret mihi (de-

purata videlicet si id possibile esset illorum malitiâ) dæmonum ac damnatorum omnium, odium, blasphemias, in laudem tuam, & incendia amoris tui commutare.

Dum accipis aut aspicis librum.

1. QVia mi DEVS! aduerto reatum, & culpam profiteor ante te, totus suffusus rubore, pijs obortis lacrymis, aperio nunc librum, actorum meorum pænitendorum, vt in vltimo, quando libri conscientiarum aperientur, non damner cum hoc mundo.

2. Aut me dele de libro filiorum, imò creaturarum, aut parce ô Pater! delere me iubet impietas, & tua iustitia, sed vetat Patris misericordia.

3. O DEVS, in cuius mente est liber vitæ, liber gloriæ, liber viuentium; qui liber est notitia tua, quâ prædestinasti ad vitam saluandos omnes; est firma notitia significatiua prædestinatorum descriptorum in cælis, quâ firmiter retines te, hos, & illos prædestinasse ad vitam æternam. Da vt sim inter filios conscriptos tuos. Domine qui nosti, qui sint tui, Tuus sum ego, saluum me fac.

In aspectu hominis, aut ipsius imaginis.

1. CReatus sum ad imaginem tuam mi DEVS, non secundùm corpus, sed secundùm rationem & intellectum? Exorna tuam in me imaginem, ita ne illam fœdem vnquam, sed mundam seruem, Tuq; illam postea reponas inter alias imagines viuas in domo æternitatis tuæ.

2. In tua mëte Domine ideæ seu formæ omnes obiectiuè fuerunt semper, ad quarum similitudinem nos & omnia condidisti. Sed ipsa illa rerum omnium exemplaria, seu idea omnis est ipsa tua essentia.

Tu ipse

Tu ipse similitudo mirabilis es, amabilis idea, ac exemplar omnium quæ fecisti. Da Domine vt tu sis idea & exemplar omnium quæ facio etiam ego, nec discedam à forma tua.

3. O mirabiliter amabilis, ô amabiliter mirabilis conditor meus DEVS! idea mea æterna. Sim secundùm cor tuum totâ mente cordis mei. Permaneas quæso in mente mea semper, vt habeam te in intellectu meo, cum tu me in mente tua, & exemplari habueris ab æterno.

Dum in periculo versaris peccati.

1. TImeo te, ô vindex iustitia, ô mare, cuius tu mentis super me fluctus, ego in me ipse miserabilis excitaui. Timeo abyssum, & rudentes inferni, cataclysmum ignium æternorum. Timeo ne in illas tentationes incidam, quas, veluti pœnam, peccatis meis commerui; & ne subtrahas mihi illa auxilia, quibus me indignum reddidi, sine quibus tamen vides, me posse quidem vincere, sed non victurum. Ne intres in iudicium cum seruo tuo; sed illa mihi suggere, quibus misericordiam impetrem, loco iustitiæ.

2. Domine mi DEVS, da mihi cordatissimum mei odium, vt ipse me puniam, ne incidam in manus iustitiæ tuæ. Potes me deserere, potes tentationes, quibus me prosternendum scis, à me non auertere, potes non dare illam efficacem gratiam, quam nosti in thesauris tuis mihi fore accommodatam, vt saluer; dare autem illam tantùm, quæ sufficiat ad salutem. Parce Domine, peccatis meis, quibus hanc iram merui; & da, vt non minus deinceps merear misericordiam tuam, quàm hactenus iram meruerim.

3. Quid

3. Quid si obcæcatus, & obstinatè durus, illâ mentis diritate obsurdescam, & obrigescam, quâ tot alij post tot gratias à te acceptas in frigus quoddam ac tenebras inciderunt? O si semper tuis, nunquam dæmonis, instinctibus paruissem! Quantùm fuissem lucratus gratiarum, auxiliorum, cum quibus eram saluandus, & sine quibus, vel longè difficiliùs, saluabor, vel fortè etiam non saluabor! Et sic vtrinq; tremo cum nec sim securus de peccatis mihi vere dimissis à te: & si dimissa scirem nescio, an non sis mihi subtracturus illam seriem auxiliorum, in qua sola eram saluandus, si illam peccato non abrupissem. Domine da mihi spiritum pænitentiæ vt discam præterita mea tempora redimere cum pænitentibus, Petro, Magdalena, Augustino, & omnibus quos conuertisti ad te.

In occursu pergentium ad templa, vel icones thaumaturgas Beatissimæ.

1. EXosculor millies eorum vestigia, qui supplicum ritu ad ædes tuas ô admirabilis & incomparabilis Virgo Mater MARIA procedunt, his me in spiritu pedissequum iungo, vnaq; te veneror, amo, glorifico.

2. Quis mihi nunc det pennas columbæ, & volabo ad te & requiescam in te! Quod corpore non licet, animo licet. Statuo me itaq; prono corde & corpore ante omnes clementiæ tuæ aras, icones thaumaturgas, & reliquias sacrosanctas, in ijsq; te DEI mei Matrem & vniuersorum Dominam, omnium nomine, & affectu possibili admiror, benedico, obtestor, inuoco.

3. Hos aliosq; omnes omnium possibiles affe-

ctus

ctus elicere desidero, etiam cum dispendio ob eorum intensionem vitæ meæ, vt instar thymiamatis tibi in odorem suauitatis consumar, sine vllo respectu ad commodum vel præmium meum, sed ob merum tuum gustum & consolationem dulcissimi cordis tui, quia digna es,

Dum moueris è loco vno in alium.

1. QVocunq; in loco sum ego, tu mecum es, at in quocunq; loco tu es, non sum etiam ego tecum. Ego sine te nusquam & nunquam esse possum, tu sine me potes & es. Ah! sis mecum etiam in hoc vt sim semper tecum per gratiam tuam hic. & per gloriam tuam ibi, vbi sedes in gloria.

2. Diceris Domine moueri ad nos, appropinquare nobis, nempe per influentiam bonitatis tuæ in nos! O appropinqua mihi! ne recedas à me!

3. O immensitatis diuinæ immensitas infinita! Tu es in me! ego sum in te! sentiam ô semper sanctè sentiam te esse intra me, super me, extra me, circa me! satia me te ipso thesaure mi DEVS!

Cum occurrit cogitatio de æternitate.

1. O Verè æternum sempiterne sæculorum Rex, æternitatis nec inchoatæ vnquam, nec vllis sæculorum myriadibus exhauriendæ, da mihi vt nihil perdam temporis mei, sed illud erudiam tibi; ac redimam horas meas, & momenta temporis infelicis quo te offendi. Vellem singula illa malè à me, vel alijs impensa momenta, verti in æternas laudes tuas, & in totidem sæcula, tibi gloriam canentium in æternum.

2. Omni, quem ab æterno bonum vidisti, fines offero;

offero tibi in tributum æternitatis tuæ dies, & momenta singula vitæ huius meæ, ac futuræ, singula illa quæ in vita, morbo, morte, purgatorio patiar, omnia illa spatia infinitæ æternitatis, visionem, quâ te videbo, quâ te amabo, & omnem felicem occupationem beatæ apud te æternitatis meæ, & quidquid æternùm agemus, nos electi tui omnes, quando misericordias tuas cantabimus in æternum! amorem tuum amabimus in æternum, & de tuo erga te, ac nos, deq; nostro erga te amore & gaudio gratulabimur in æternùm.

3. O æternitas tua DEVS! vtinam sicut æternitas vno amplexu omnia tempora complectitur, ita ego possim omnia mea, & omnium tuorum electorum sancta tempora, vno amoris tui amplexu implere, & in singula momenta dignos æternitate tuâ eminentissimi amoris actus exaggerare. Quicquid ab æterno à te, quicquid postea à tuis creaturis factum est, & quicquid in æternum fiet, quod tibi placeat, hoc tibi offero in satisfactionem pro malis meis, in gratiarum actionem pro donis tuis, in gratulationem de bonis tuis, quæ habes, & quæ vlli creaturæ dedisti, vel dabis!

Cogitando de æterna beatitudine.

1. NE patere mi DEVS! vt intellectu te visuro abutar ad ea, quæ tibi non placent, ne patere vt eo non strenuè vtar ad ea quæ tibi placent. Aufer ab eo pulueres vanitatis, superflua, curiosa; & totum intellectum meum à te tàm nobilem, tam tibi charum, tu totus occupa DEVS meus! ne ad vilia ista & suâ nobilitate indigna se dignetur demittere, & quot cogitationes habebit, tot holocausta tibi offerat ô DEVS intellectûs mei!

2. Dum ab intellectu creato videris, ipsa tua essentia fit forma intelligibilis intellectûs: ad quam excelsitatem intellectum eleuans, illam per supernaturalem dispositionem, per lumen gloriæ, aptum reddis, vt illi superaccrescat virtus intelligendi, quæ est illuminatio intellectûs. Ita claritas tua illuminabit nos, & nos faciet Deiformes. Nam cum apparueris, similes tibi erimus, & videbimus te, sicuti es. Domine, fac, ne me tantâ dignitate reddam indignum!

3. Intellectus plùs de illo lumine gloriæ participans meliùs te videbit, ô Pater luminum! Plùs verò habebit luminis, & gloriæ qui plùs habebit desiderij, & charitatis; quo desiderio præparamur ad illud, quod amamus & desideramus ampliùs hauriendum. Et tunc omnes videbimus essentiam tuam, alius tamen alio perfectiùs, sicut stella differt à stella in claritate. Domine auge in me charitatem, auge desiderium tui, & sic perfectiùs te videbo & amabo: ita vt amorem ac desiderium sequatur visio, & è visione iterum nascatur amor tui beatum me faciens, te magis delectans in me, ac me in te amando occupans in æternum. O quid erit istud, quando experiar. Desidero desiderare, doce me amare!

CAPVT III.

Diarium Viatoris.

Siue actionum per diem ordinatio.

1. MEmineris semper & vbiq; DEVM, te, cum cælesti curia intueri: Angelum & dæmonem te tuaq; omnia diligentissimè obseruare.

2. Con

2. Considera quænam agenda hodie, quid status, vocatio exigat; perinde. quasi in stadio curreres, opera tua omnia, ac passus dirige ad metam, id est ad DEI gloriam corde ardenti.

3. Sæpiùs ex te percunctare: Quò pergis anima mea? quid intendis studijs, cogitationibus, & occupationibus tuis? ad quem finem tendis?

4. Vtere tempore, velut re omnium prætiosissimâ, & particula boni diei non te prætereat. Volat sæpiùs verbum irreuocabile (inquit S. Bern.) volat tempus irremeabile, nec aduertit insipiens, quid amittat, libet fabulari, libet otiari, dicit donec hora prætereat. O donec prætereat hora, quam tibi ad agendum pœnitentiam, ad obtinendam veniam, ad acquirendam gratiam, ad promerendam gloriam, miseratio Conditoris indulget! donec transeat tempus, quo debueras properare ad Angelicam societatem, suspirare ad amissam hæreditatem, flere admissam iniquitatem.

5. In omnibus actionibus, locutionibus, & cogitationibus dic tibi, monet Melliff. Doct. *Itane ageres, si hanc scires pro-certo horam nouissimam.* Et Doctor Angel. op. 62: diligentiam apponere debemus, vt singula opera nostra, & salus nostra, & omnis laus DEI, & vniuersitatis vtilitas, quasi ex vno opere dependeat: quasi nunquam ad id opus reuersuri, neq; aliud postmodùm facturi.

6. In omnibus operibus tuis præcellens esto: dum oras, bene ora; dum confiteris, cantas, laboras, fac singula, quâ potes perfectione maximâ, quia DEVS non est remunerator verborum, sed aduerbiorum. Imò omnia opera tua ita fac, ac si iam tibi sepulchrum foderetur.

7. In progressu cuiusuis etiam minimi operis & colloquij, sæpè cor tuum ad DEVM eleua, vt inspicias, an illud ei placeat.

8. Vt verò semper collectus in DEO esse valeas, orationibus, quas iaculatorias nuncupant, frequentissimè per diem vtere.

9. Quotiescunq; Domini DEI obliuisceris, ita vt magna pars transierit temporis sine interiori ad eum motu & conuersione, ingemisce ac pugnis percute pectus tuum, cum ille debeat esse solus vnicus dilectus, & amor tuus totus, nec unquam ille tui obliuiscatur.

10. Sæpiùs per diem Sanctos velut præsentes inuoca, maximè Virginem Beatissimam, & SS. Patronos tuos cum Angelo custode viæ duce & comite.

11. Si lapsus fueris in via, mox contritione resurge & amore in DEVM.

12. Vt omnes actiones & opera tua gratiora fiant DEO, demerge & depone illa sæpiùs in vulneribus IESV, asperge illa sanguine cordis IESV, offer per manus Beatissimæ, operibus & meritis Sanctorum vnias.

13. Dum aliqua occurrit occasio peccandi, protestare exnunc, quòd malis mori, malis in ipsum infernum descendere, quàm DEVM tuum, summum & infinitum bonum, vel minimo peccato deliberato offendere.

14. Sæpiùs per diem excita in te desiderium corde ardenti videndi DEVM in cælo, illum cum sanctis amandi & laudandi.

15. Dum in mentem occurrunt tibi peccata tua, ante commissa, exnunc illa detestare, tanquam rem summè detestabilem, exosam & execrandam, atq;

atq; corde contrito dolens eiula, quia peccatis tuis amorem tuum IESVM tàm grauiter toties offendisti.

15. Deinde omnibus modis, quibus potes te vilifica, & credas omnes homines esse bonos, & meliores te, magisq; placere DEO.

17. Ante omnia verò semper primò mane per Actum Intentionis, omnes cogitationes verba, & actiones illius diei etiam indifferentes, ad DEI gloriam dirige. Quia non in magnis solùm actionibus Amoris diuini magnitudo reperitur; etiam in paruis, humilibus, & secretis existit. Amor inaurat & amplificat omnia. Et IESVS laudibus extollit viduam illam, quæ duo minuta æris contulit, & silentio præterit Salomonem, qui plùs quàm mille milliones auri ad templi structuram contribuerat. Totum tempus huius vitæ nobis concessum est, ad merendum præmium æternum, ne igitur sine merito vel instans tibi elabatur, ipsa cibi potusq; sumptio, & omne aliud opus coram DEO meritorium erit, si S. Paulum monentem audieris. 1. Cor. 10. *Siue manducatis, siue bibitis, siue aliud quid facitis, omnia in gloriam DEI facite.* Curandum ergò tibi, ne unquam opera tua regat casus, sed ratio. Sunt enim aliqua opera, quæ de se non sunt meritoria, neq; demeritoria, si tamen altiori intentione eleuentur, euadunt meritoria.

18. Quâlibet horâ vel quadrante, aut quando vacat, renoua illam voluntatem, quâ velis omnia deinceps à te elicienda esse maiori feruore ad DEI gloriam, ac omnem actum virtutis, idq; semper maiorem ac intensiorem.

Actus Matutini.

In IESVM & MARIAM primos oculos somno euoluto Viator aperiat, ac si præsentes, & suo lecto adstantes conspiceret: proinde prima quasi sit respiratio; IESVS MARIA: *Deinde paulò sibi factus præsentior, dicat.*

O IESV & MARIA, mei dulcissimi amores, dono vobis cor & animam meam: totus sim vester, nullus meus in æternum. O IESV, candor lucis æternæ, DEVS, DEVS meus ad te de luce vigilo. Anima mea desiderauit te in nocte. Paratum cor meum DEVS, paratum cor meum. O Domine quia ego seruus tuus, ego seruus tuus! & mancipium Ancillæ tuæ MARIÆ.

E lectulo surgens, seq; muniens signo S. Crucis dicat.

In Nomine Patris, & Filij, & Spiritûs Sancti.

CVrandum postea diligenter, ne ulla negotia peragas, antequam mentem ad DEVM, tanquam primum principium, & vltimum finem eleues, ac SS TRINITATI debitum reddas homagium. Adeoq; cum summa humilitate & reuerentia in genua procidendo, intuere quasi cælum apertum, & innumera millia Angelorum continuò clamantium & psallentium sacrum Trisagion, cum quibus magnâ animi alacritate clama amoroso affectu.

Sanctus

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus DEVS Sabaoth. Pleni sunt cæli & terra gloriâ tuâ.

Benedicta sit sancta TRINITAS, atq; indiuisa vnitas, Pater, & Filius, & Spiritus Sanctus. Confitebimur ei, quia fecit nobiscum misericordiam suam.

Benedictus sit DEVS Pater, qui me creauit & conseruat, vnigenitusq; DEI Filius qui me redemit, Sanctus quoquè Spiritus, qui sanctificauit me. Gloria Patri qui me sustentat per suam potentiam. Gloria Filio qui me gubernat per suam sapientiam. Gloria Spiritui Sancto, qui me sanctificat per suum amorem.

Benedicta sit Sancta & indiuidua TRINITAS ab omnibus Angelis & Sanctis, & ab omnibus creaturis, nunc & semper & in sæcula sæculorum.

Regi sæculorum immortali & inuisibili soli DEO honor & gloria.

Adoro, laudo, & saluto te dulcissimum & vernans cor IESV Christi, & ex totis viribus cordis mei ago tibi gratias, quòd me hâc nocte custodieris, DEOquè Patri pro me laudes & gratiarum actiones persolueris.

Immortales etiam vobis gratias ago SS. Virgo MARIA, SS. Angeli & Patroni mei pro speciali tutela, mihi & omnibus in toto mundo hominibus hâc nocte exhibita: benedicant & collaudent vos omnes omnium anhelitus & respiria, psallat cor nostrum vobis gratiarum canticum, vt semper præsertim in agone nostro à vobis adiuuari mereamur.

Dum surgis, aduerte num diabolus te somno aliquo lasciuo, aut motu quopiam sensuali ex tua occasione contaminare conatus sit, quod si factum fuerit, amaritudinem & dolorem assume, dicendo

O Domine iustitiæ & DEVS clementiæ: en detestabilis peccator omnia scelera & fætores peccatorum meorum in immensum ignem amoris tui proijcio: in sanguinolentis tuis vulneribus IESV crucifixe ea abscondo: in abyssum misericordiarum ea immergo: veniam da obsecro cunctis imperfectionibus meis, Domine mi IESV ablue me pretioso sanguine. da, vt non ampliùs offendam te.

O MARIA peccatorum aduocata & refugium! obsecro te per IESVM. O IESV obtestor te per MARIAM, miserere & ignosce, Adgeniculor vobis, & à tribunali Iustitiæ ad tribunal misericordiæ appello. Malo mori millies, quàm peccare ampliùs. Sic me IESVS! sic MARIA adiuuet.

Deinde petat benedictionem.

BEnedic mihi hodie & quotidie Sancta & indiuidua TRINITAS, Benedic mihi inestabilis potentia Patris. Benedicite mihi manus, cor dulcissimum cum Filio Virginis Matris. Benedicat me virtus Spiritûs Sancti.

Anima Virginis MARIÆ lucidissima illumina me. Corpus Virginis immaculatissimum custodi me. Lac Virginis nitidissimum MARIÆ pasce me. Fletus Virginis MARIÆ in passione Christi effusus confirma me. O Dulcissima Parens fons diuinæ pietatis & gratiæ intercede pro me. O Virgo Mater misericor-

misericordiæ impetra mihi, vt à Filio tuo præuissam hodie implere possim mensuram meritorum meorum: vt casto ac humili corde & corpore Filio tuo, & tibi in omnibus actionibus meis seruire & placere valeam.

Sancte Michaël Archangele, tuere nos in prælio, ne pereamus in tremendo iudicio. S. Gabriel, S. Raphaël, omnes Sancti Angeli & Archangeli DEI succurrite mihi peccatori.

Rogo vos cunctas virtutes cælorum, vt nullus inimicus mihi nocere possit, nec in via, nec in aqua, nec in igne, nec in domo, nec dormiendo, nec vigilando, nec aliquid aliud faciendo.

O Crux Christi adiuua me, † ô Crux Christi salua me, † ô Crux Christi libera me, † ô pretiose sanguis Christi ne permittas damnari & perire me, ô purpurea vulnera Christi abscondite me.

O Sancti Sanctæq; DEI, omnes Sancti Innocentes, SS. Patriarchæ & Prophetæ, SS. Apostoli, Martyres, Confessores, Virgines, Sancti ad quorum Ecclesiam viuo, Sancti Angeli custodes statûs & officij mei. Sancti veteris testamenti, orate pro me indignissimo peccatore.

Per merita Sanctorum Patronorum meorum, per Crucem & pretiosum sanguinem Saluatoris mei IESV Christi, per merita totius triumphantis & militantis Ecclesiæ; Sancte DEVS, Sancte Fortis, Sancte & immortalis miserere mei. A subitanea & improuisa morte libera me Domine: à peccandi occasione; à carnalibus desiderijs; à damnatione perpetua: à corde obstinato & in peccatis obdurato: à spiritu superbiæ: ab omni praua intentione: ab appetitu terrenæ consolationis: ab appetitu voluptatum

poralium: ab omni inani gloria: ab amaritudine, ira & indignatione; à deliberato etiam veniali peccato libera me Domine.

Actus Intentionis.

O Ter magne DEVS! ex quo, per quem, & in quo sunt omnia, proinde supremi iure dominij seruiunt tibi omnia: tu scis desiderium meum, & gemitus meus à te non est absconditus, Sed quia præsentis vitæ necessitates minùs sinunt mentem indesinenter laudidus tuis intendere, hinc tale tecum pactum mi Domine inire cupio.

Quoties hodie cælum suspexero: toties cordialiter cupio videre, & possidere te, dissolui & requiescere in te, deficere à me & transformari in te: toties intensissimo affectu cum Sanctis Seraphinis volo exclamare, Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus DEVS Sabaoth. Pleni sunt cæli & terra gloriâ tuâ.

Quoties de te cogitauero, dixero, audiero; toties offero tibi vitam, passionem, & sanguinem D. N.I. Christi, Cor SS. Matris ipsius & Matris meæ. Incendia amoris omnium Angelorum, cineres, tormenta, sanguinem omnium Martyrum, suspiria, lacrymas, labores, affectus omnium Confessorum. Lilia, rosas, corda omnium SS. Virginum

Quoties pectus percussero; toties amore tui detestor & abominor omnia peccata mea, & aliorum commissa ab initio mundi. O si hodie committenda vbiq; impedire possem! ô si vni impetrare gratiam, ne te offendat.

Quoies librum, rosarium vel quampiam rem in manus accepero; toties quicquid boni habent omnes

biblio-

bibliothecæ, omnes linguæ, calami, cogitationes omnes, totum tibi offero: toties vellem tuos dulcis IESV pedes amplecti, osculari, lambere.

Quoties signum Missæ vel eleuationis SS. Hostiæ percepero: toties offero tibi omnia Missæ sacrificia peracta, & ad finem mundi peragenda: toties omnes actus falsi cultûs ab Ethnicis factos, à malitia depuratos tibi offero.

Quoties imaginem alicuius Sancti vel Sanctæ videro; toties pro omnibus naturæ, gratiæ, & gloriæ donis Sanctorum, præcipuè, quorum hodie dies annua ingressûs in cælum agitur, te laudo & benedico: toties vellem gloriam accidentalem Sanctis tuis omnibus, & lumen animabus purgatorij impetrare.

Quoties ore vel corde dixero: Benedictus DEVS! toties supplere volo actus diuinæ laudis, amoris, & adorationis, quos poterant per totam æternitatem exercere apostatæ Angeli, & animæ damnatorum, aliæq; creaturæ rationales, possibiles.

Quotquot hodie passus ambulando fecero: tot elicere desidero actus charitatis: quo appretio æstimo, & præfero te DEVM meum super omnia, ita vt secundo passu, sit duplo, triplo, decuplo, centuplo, & millies millies feruentior & intensior actus charitatis meæ, quo magis appretiem, æstimem, & superexaltem te DEVM meum super omnia.

Insuper quoties cor meum, cor omnium animatorum mouebitur: toties in omnibus cordibus replicari vellem & illis te amare intensissimè: quoties cadent guttæ roris vel pluuiæ, quoties cadent niues vel folia decident: toties nomine omnium cælestium, terrestrium, & infernorum projcio & prouoluo me ante te, in cælo, Eucharistia, ac vbiquè præsentem,

Et

Et hæc omnia in vnione mutui amoris SS Trinitatis, in vnione omnium altiſſimarum intentionum, ad guſtum tibi dandum & ad maiorem gloriam tuam. In proteſtationem ſupremi tui dominij, & noſtræ ſubiectionis. In gratiarum actionem pro omnibus beneficijs mihi & toti mundo præſtitis & præſtandis. In ſatisfactionem pro omnibus peccatis meis. Ad ſolatium viuorum præcipuè N. & defunctorum ſuffragijs carentium, & pro quibus orare teneor. Per manus Beatiſſimæ Virginis MARIÆ, per cor tuum ô IESV, & in corde tuo depoſita, ac tecum mi IESV, do, dono & offero diuinæ Maieſtati.

Actus diuerſarum virtutum.

O Mi DEVS! gratulor tibi & gaudeo cum toto cælo & terra, de tua diuinitate, vnitate, ordine, amore, nexu, coæternitate, gloria, ac de omnibus excellentijs & perfectionibus tuis, & quòd ſis vnus in eſſentia, trinus in perſonis.

Gratulor tibi de te beato DEVS: de oceano illo felicitatis immenſæ, incircumſcriptæ dulcedinis, gaudij exundantis in omnem æternitatem, & quòd tibi benè ſit ab æterno in æternum.

Adoro ex profunda abyſſo mei nihili, infinitam Maieſtatem, Sanctitatem, Bonitatem, Potentiam & Sapientiam; Adoro te & amo ſumma & beatiſſima TRINITAS exiſtentem in te ipſa, & unio hanc adorationem & amorem meum, cum amore, quo amas infinitè te ipſam.

Illo etiam meo actu, omnes alias adorationes, alios cultus, quibus hactenùs affectus es, & quibus affici te conueniebat, vno faſciculo comprehenſos tibi offero ac dedico.

Accipio personam omnium hominum in quatuor mundi partibus viuentium, præcipuè verò illorum, qui te non adorant sed blasphemant, & illorum nomine ante te procido, te adoro cultu latriæ, tibi genu flecto.

Amo te & amare desidero amore tuo, amore Mariano, amore supplente amorem eorum, qui te non amant, vt damnati & non creandi.

Cupio vt pauperculus amor meus tuo infinito vnitus recreet, & exhilaret semper dulcissimum & amabilissimum cor tuum.

Gratulor tuæ diuinæ Maiestati, quòd adæquatè amari tantùm nonnisi à te ipso possis, quantùm amabilis es Et gaudeo quòd ameris à te amore infinito, & quantùm amari es dignus.

Non inuideo Seraphinis gradum illum gloriæ, quem in cælis obtinent, sed quòd plusquam ego te diligant, hoc demum inuideo ac doleo.

Desidero quouis respirio & suspirio vitæ meæ, congerere ad tuam mi DEVS! maiestatem adorandam omnes actus latriæ, adorationis, laudis, benedictionis, glorificationis, amoris, omnium existentium, & possibilium, cælestium & terrestrium creaturarum.

Doleo de omnibus peccatis meis & totius mundi, quæ contra te DEVM meum quomodocunq; vnquam facta sunt, fientq;, eo affectu quo Christus de illis doluit. Nolo offendi te à præterita, præsente, futura vita, & damnata creatura.

Pactum facio tecum, quòd in æternum nullo peccato voluntario te offendere velim, vt dum à multis peccatoribus offenderis, à me pacem habeas.

Pro omnibus & singulis beneficijs tuis mihi, & omni-

& omnibus alijs in vita, & post vitam præstandis gratias ago, quantas possum, quantas debeo, quantas Christus pro suis obtulit, & Beatissima Virgo.

Pia Viatoris desideria, siue scintillæ ad flammam diuini amoris concipiendam.

EMorior mi IESV! emorior quolibet momento desiderio, millies ac millies plùs amandi, plùs exardescendi, plùs laudandi te, quia tu es centrum cordis mei, tu vita, & omne bonum, sine quo nihil est bonum.

Quare autem ô DEVS meus, cum tam amabilis sis, & ita præceperis te amari, dedisti nobis vnum cor & adhuc tàm paruum?

Vtinam haberem latitudinem cordis, sicut arena maris, sicut totus mundus, vt amare te possem latissimè.

Vtinam millies millena millia talium cordium haberem, quale fuit cor IESV & MARIÆ: & omnes omnium beatorum virtutes vnus possiderem, vt amarem & seruirem tibi DEO meo illis cordibus, & exercitatione omnium illarum virtutum.

Vtinam quotquot vllo calamo scribi, vel vllâ mente concipi possunt numero, tot Cherubinorum & Seraphinorum cordibus, te amarem in infinitum, tot thesaurorum talentis pro gloria tua expensis te honorarem in infinitum, tot linguis, tot desiderijs, tot gaudijs tibi gratularer in infinitum; tot holocaustis tibi pro peccatis meis satisfacerem, & pro beneficijs gratias agerem in infinitum; tot desiderijs optarem id amore tui agere, quod tibi super omnia placeret, in infinitum,

O si cor meum ob tui amorem in tot minutas partes, quot sunt arenæ maris, quot sunt guttæ in aquis, quot atomi in àére posset diuidi, & quælibet pars amaret te amore infinito, & omni possibili creato.

Vtinam omnia corporis mei ossa forent lampades aureæ, & sanguis omnis per venas & per membra diffusus balsamum foret, & lampades arderent, & balsamum consumeretur, in tui solius amorem & honorem, sicq; totus in holocaustum tibi conflagrare possem.

O si & venæ meæ omnes, & nerui, vincula forent aurea, te cordi meo alligatem mi DEVS! & nunquam amplius dimitterem.

O si tibi placeret DEO meo, etiam desiderarem vniri tibi DEO meo, vnione personali & Hypostaticâ, non propter meam excellentiam, vt appetijt Lucifer, sed ideo purè, vt eò plùs diligerem te DEVM meum, nempe amore infinito, & tibi adæquato, ne te amplius possem offendere.

O mihi si dares vel ad vnicam saltem horam, ardentissimum illúm Seraphinorum amorem, vt illo vehementissimo amoris igne succensus, omnes homines in tuo amore succendere possem.

Et heu! quàm doleo quòd tu dulcis amor meus à me non ameris? Eheu quàm doleo, quòd tu dulcis amor meus ab alijs ita contemnaris, & insuper offendaris.

Compatior tibi DEVS meus, amor meus, super omni contumelia & iniuria, quæ tibi irrogatur: & si præualerem, libentissimè tibi persoluerem omne damnum, in quo est detrimentum honoris & amoris tui.

Actus

Actus varij pro opportunitate temporis & occasionis eliciendi.

Ante recitationem Officij Diuini.

ERubesco Domine! cogitans quis tu, & quis sim ego! nempe audet vilis terræ vermiculus & putris ranancula è palude sua prorepere ad thronum gloriæ summi DEI! Egone comparebo coram te & loquar ad Dominum meum, cum sim puluis & cinis, imò quod grauius est indignus, exosus, & ingratus peccator. Sed quia me Domine tam amanter inuitas ad orationem & colloquium tuum, cupio, tale tecum sancire pactum.

Quoties in oratione linguam mouebo: toties vellem mihi dari linguas ardentissimorum Seraphin ad benedicendum & laudandum te, corde & affectu Seraphico, toties pro omnibus qui te ignorant vel blasphemant, siue in terris, siue in inferno, ego clamo amoroso affectu: Benedictus DEVS!

Quoties oculos aperiam & literam aspiciam: toties desidero videre Christum Dominum & Virginem Beatissimam: toties vellem innouare affectus cuiuscunq; orationis, à quocunq; Sanctorum in hac vita, vel in altera, tibi oblatæ vel offerendæ.

Quoties cor meum mouebitur, toties vellem cor meum mutare cum tuo, vnâq; recitare Officium, vt concessum S. Catharinæ Senensi; toties vellem cum S. Francisco cordialiter dicere DEVS meus & & omnia; toties desidero transfigi mihi cor cuspide amoris cum S. Theresia.

Quoties

Quoties reſpirauero: toties gaudeo ob amorem, quo te electi tui æternùm proſequentur, & laudes quas tibi in perpetuum dicent; toties deſidero, vt quælibet reſpiratio oris, ſit ad te DEVM meum aſpiratio cordis.

Quoties hoc nomen DEVS ore vel mente pronuntiabo: volo vt ſit idem, atq; ſi tunc vno corde complecterer amorem tui ſummum, acſi tunc amarem amore increato, & omni poſſibili creato.

Quoties me inclinabo: toties volo exhibere illos digniſſimos actus adorationis, quos Mater SS. exercuit erga Dominum IESVM cum alijs Sanctis, in terris, toties omnes inclinationes, genuflexiones, & omnes venerantium geſtus tibi offero.

Placeat ergo tibi DEVS meus hoc ſacrificium laudis, & benigne digneris acceptare has preces, non vt à me procedentes, ſed à te inſpiratas & ſanguine Domini noſtri aſperſas. Per illas, ſupplico tibi DEO meo, vt verum concipiam de peccatis meis dolorem, agam pænitentiam, pænas expiem; ac vt in gratia tua & amicitia diſcedam ex hac vita. Supplico etiam tibi pro omnibus propinquis, amicis, ac inimicis, & benefactoribus meis. Succurre illis, qui ſe meis precibus commendauerunt, conuerte miſeros peccatores ad te. Reuoca Hæreticos & Schiſmaticos, illumina infideles omnes te ignorantes. Da animabus fidelium defunctorum lucem, & requiem ſempiternam.

In ipſa recitatione Diuini Officij.

CONſideret qui pſallit, aut recitat, ſe officium Angelorum obire, quorum in cælo perpetuum eſt exercitium, DEI laudes celebrare. Sed ipſis,

ipsis exemplis melius demonstrari potest, Officium diuinum esse Angelorum Officium.

S. Magdalena triginta annis ab hominum consuetudine seiuncta, quotidie septies ab Angelis eleuabatur in altum, ad audiendas cælestium Spirituum laudes, & cum illis persoluendas.

S. Bernardus noster, in matutinis horis vidit Angelos, qui Fratrum orationes scribebant, aliorum quidem auro, aliorum argento, nimirum qui deuotè canebant, aliorum aquâ, videlicet tepidorum.

S. Guduualdus Archiep. ambulans aliquando per mare, cùm preces in naui persoluturus inchoaret more Ecclesiæ dicens: DEVS in adiutorium meum intende, Angeli subiunxerunt: Domine ad adiuuandum me festina, & ita totum Officium alternis vicibus cum viro DEI persoluerunt. Sur. 6. Iun.

Vnde Thomas à Kemp. loquens ijs qui in choro preces absoluunt, sic dicebat: Chorus est DEI & SS. Angelorum locus Sacratus, sicut Angeli in cælo, sic ministri ordinati sunt in choro. Sic ergo sta in choro, & canta inter Fratres, quasi in medio Angelorum stares ante Christum in dextera Patris residentem, vel ante Beatissimam Virginem, Filium suum infantem in gremio gestantem.

Contra verò, quantùm DEO displiceat negligentia in diuino Officio, præceps quædam celeritas, absquè vlla ferè significatione reuerentiæ, patet è vita S. Ludgardis, vbi diuinitùs innotuit, pestem, fuisse pænam culpæ istius. Vnde quàmprimùm horæ Canonicæ cum reuerentia sunt recitatæ; pestis cessauit, Sur. 16. Iun.

Recentius est id quod memoriæ prodidit Nebridius

dius Canon. Regul. S. Augustini, qui ait Gratiano Capucino pio Nouitio in templo nocte intempestâ DEVM oranti cælites in cultu splendidissimo conspectos dixisse: Dicas Guardiano, vt curet in choro horas Canonicas lentiùs recitari, quia nihil in Ecclesia, post vsum Sacramentorum, DEO gratiùs est, recitatione horarum Canonicarum.

Iacobus Card. Vitriacen: ait: Sancto cuipiam visum dæmonem in humeris onustum sacco pleno syllabarum in horis canonicis celeritate præcipiti omissarum.

Iustinum in extasim raptum Anno 1547. narrat è Bouerio Nebridius, peruenisse in Ecclesiam, cùm Religiosi matutinum Officium peragerent. Sperabat se auditurum concentum Angelorum; sed ecce nihil percipere potuit, quàm horrendos latratus canum, grunitus porcorum, mugitus boum, & verba blasphemiæ. Mirabatur! Et vox ad eum. Illorum Religiosorum preces, qui eas negligenter persoluunt, qui Regulam negligunt, aliosq; rectè viuentes impediunt, nihil aliud esse, quàm voces belluarum.

Post diuinum Officium.

Orationem sequentem deuotè recitantibus Leo X. defectus in eo persoluendo ex humana fragilitate contractos indulsit.

SAcrosanctæ & indiuiduæ TRINITATI, Crucifixi Domini nostri IESV Christi Humanitati, Beatissimæ & Gloriosissimæ semperquè Virginis MARIÆ foecundæ integritati, & omnium Sanctorum

vniuersitati, sit sempiterna laus, honor, virtus, & gloria ab omni creatura, nobisq; remissio omnium peccatorum, per infinita secula seculorum.

Beata viscera MARIÆ Virginis, quæ portauerunt æterni Patris Filium, & beata vbera, quæ lactauerunt Christum Dominum.

Oratio quam Christus Dominus B: Gertrudem docuit, post Horas recitanda.
Blos. Mon. c. 3.

O Bone IESV propitius esto peccatori. Ego tepidum, distractum, & imperfectum seruitium meum commendo mellifluo cordi tuo emendandum, & perficiendum, tibiq; ipsum offero, in vnione illius attentissimæ orationis, quâ tu Patrem orasti & laudasti in terris. Responde quæso, satisfac, & supple pro me plenissimè.

O pijssima Mater supple hoc imperfectum obsequium meum apud dilectum Filium tuum, Monstra te esse Matrem.

O pijssime IESV, suscipe hoc idem de manu SS. Matris tuæ, vnitumq; tuis ac eiusdem, omniumq; Sanctorum meritis offer æterno Patri.

S. Gertrudis ora pro me. Offer preces meas cordi IESV, á quo has didicisti.

Affectus post Horas Canonicas vel alias priuatas Orationes eliciendi.

O Pater misericordiarum scio & verè cognosco, quòd me peccatorem miserum magis deceret coram te iacere prostratum, & cum fletu gemitu, ac rugitu peccatorum meorum veniam postulare, quàm te ore polluto laudare.

Igno-

Ignoſce Domine, ignoſce pie Saluator, ignoſce & miſerere. Noli me tanquam temerarium reprobare, quòd audeam ſeruus valdè malus te omnipotentem DEVM terribilem, ac nimis tremendum, ſine cordis contritione, & lacrymarum fonte, ſinè reuerentia & tremore laudare.

Vtiquè Domine Angeli te DEVM ſuum adorantes & laudantes tremunt mirâ exultatione repleti; ego peccator dum tibi aſſiſto, laudes dico, peccatorum veniam poſtulo; cur non corde paueo, vultu palleo, labijs tremo, toto corpore inhorreſco, ſicq; obortis lacrymis coram te indeſinenter lugeo. Volo ſed non valeo! O amor vim patior! tu reſponde pro me, quia neſcio, quid dicam DEO vitæ meæ.

Et quia mi Domine non eſt ſpecioſa laus in ore peccatoris. Laudet te pro me Domine DEVS tua æterna Deitas, immenſa Majeſtas, infinita bonitas. Laudet te pro me tua altiſſima Sapientia, tua latiſſima miſericordia, tua profundiſſima iuſtitia.

Tibi Domine DEVS meus iubilet & benedicat Humanitas I. C. ſanctiſſima eius vita, diuiniſſimæ eius virtutes, pretioſus ipſius ſanguis & lacrymæ, diuiniſſima eius vulnera & liuores, cor illius apertum

Iubilet tibi pro me Mater glorioſiſſima Filij tui, tabernaculum admirabile gloriæ tuæ.

Tibi Domine DEVS meus cantet & iubilet SS. Mater Eccleſia, te honorent omnes Pſalmi & preces, omnes eius affectus, & amores, omnia eius vota & deſideria, quibus ad te gemit in hac lacrymarum valle.

Iubilent tibi pro me omnes Sancti Angeli. Omnes Sancti & Sanctæ, omnis electorum tuorum exercitus.

Iubilent tibi pro me & laudent te omnes creaturæ, quæcunquè cæli, terræ, & abyssi ambitu, continentur.

Benedictum sit in omni loco totius vniuersi nomen tuum Domine, quod est sanctum, & laudabile & gloriosum in secula.

Iubilent etiam tibi & gratias agant cor meum & anima mea, tibi seruiant omnes corporis & animæ meæ vires: tibi iubilent omnes nerui & arteriæ meæ, omnia ossa & carnes meæ, omnis intellectus, memoria, & voluntas mea.

Numquid enim Domine ideo te non laudabo, quia me indignum & immundum esse agnosco?

Nonne & vermes & ranæ immundæ coaxitantes in paludibus suis te suum creatorem laudare cupiunt, prout sciunt?

O Domine amoris! quamdiu halitus erit in ore meo, benedicam te Dominum meum in omni tempore, semper laus tua in ore meo. Linguâ etiam deficiente omnis respiratio mea sit laudis significatio. Corpore verò extincto & in puluerem redacto laudes tibi infinitas dicant minutissima quæq; pulueris grana vsq; ad extremum iudicij diem.

Hoc enim dilecte IESV adijcio desiderans corde affectuoso, vt quando corpus meum fuerit in pulueres minutissimos redactum, & lapide clausum, vt videlicet de quâlibet particula minutissima vox amæna laudis, & intensissimi amoris tui exurgat, quæ durissimum lapidem penetrans cælorum altitudinem transcendat, & vsquè ad extremum iudicij diem viuæ laudis præconium extollat: donec in resurrectione beata corpus & anima pariter vnita in tuæ laudis glorificatione copulentur.

Actu

Actus ante meditationem.

O DEVS Omnipotens, adorande, colende, tremende, ante cuius conſpectum omnis Beatorum exercitus cum ſumma reuerentia & tremore, procidit; teq; iugiter adorat, reueretur, & contemplatur: quomodo & ego vermis immundus, canis mortuus; cadauer putridum, ego ingratiſſimus & infideliſſimus peccator, non tantùm coram te aſſiſtere, & nomen tuum laudare, ſed ad tuæ diuinitatis contemplationem, fruitionem, & vnionem aſpirare audebo?

O Domine! quia tanta tua eſt dignatio, vt velis & gratum habeas à me adorari, & mecum colloqui, ideo ingredere in ſolitudinis meæ requiem, & concede, vt hic ſecus pedes tuos cum Sancta amante tua Magdalena, diſcam modum ac rationem, quâ vni neceſſario ſollicitè vacem, atquè vnicè intendam.

Excita me Domine ab omni negligentia & ſenſuum euagatione, Da vt in meditatione mea exardeſcat ignis. O ſi vt ferrum igni, ita & ego vniar amori meo. O ſi vel ad vnicum momentum transferar in te, abſorbearq; á te DEO meo.

At quomodo ſeruus tàm inutilis inueniet gratiam in conſpectu tuo? Reſpice ô Pater in faciem Chriſti tui, in quo tibi bene complacuit, in cuius nomine ſupplex rogo, vt clementer exaudias me.

Vt feliciùs tibi ſuccedat meditatio.

1. INprimis imaginare quaſi cælum apertum, & puta te videre DEVM Patrem ibi Angelis circumdatum, teq; conſiderantem, quidnam agere ve-

lis. Roga eum, vt auream ſagittam aduerſum te dirigat, quâ cor tuum ſancto amore ſuo vulneret.

2. Puta te videre DEVM Filium cum vulnerum ſuorum cicatricibus mirificè radiantibus; deprecare eum, vt tuo pectori immittat guttam Sanguinis ſui, quâ cor tuum veluti viuo igne ſucceuſum in amore Diuino incaleſcat.

3. Imaginare te contemplari Spiritum ſanctum ſole longè ſplendidiorem, roga eum, vt ad te candidam gratiæ ſuæ columbam demittat, & inflammet cor tuum.

4. Finge te à latere obtueri Virginem Beatam ſtellis coronatam, ei cor tuum præſenta, vt ipſa Filio ſuo offerat.

5. Imaginare deniquè te cernere innumeras Beatorum Spirituum phalanges, qui ei myſterio, quod contemplaturus es, aſſiſtent. Tu verò poſtea perge ad pedes IESV aſſumptâ ſimilitudine vel ſerui ingrati, vel proditoris, vel exilio damnati, &c:

Poſt Meditationem.

TE DEVM laudamus, vel Collectæ conſuetæ cum verſibus recitentur.

In ingreſſu Eccleſiæ.

ERgonè credibile eſt, quòd verè DEVS habitet ſuper terram? ſi cælum & cæli cælorum te capere non poſſunt, quantò minùs hæc domus?

Domine in multitudine miſericordiæ tuæ, introibo in domum tuam, adorabo ad templum ſanctum tuum, & confitebor nomini tuo.

Omnes Sancti & Sanctæ DEI, quorum reliquiæ & imagines hìc ſunt, ſaluto, & veneror vos, intercedite obſecro pro me.

Saluete omnes Christi fideles animæ: det vobis requiem ille, qui est vera requies, IESVS Christus Filij DEI viui, ille benedicat vos, & à pœnis liberet, faciatq; resurgere in die iudicij, Angelisq; suis sociari.

Visitando SS. SACRAMENTVM.

COram te ô Sanctissimum Sacramentum cum summa reuerentia procido, & cum omnibus Angelis & Archangelis, cum Thronis & dominationibus, cumq; omni militia cælestis exercitûs hymnum gloriæ tuæ concino dicens: Centies millies laudetur Sanctissimum Altaris Sacramentum.

Credo mi IESV firmissimè, quòd sub his speciebus tu Dominus meus & DEVS meus contineris. Innouo & offero tibi omnes affectus, & actus adorationis, salutationis & recognitionis hìc elicitos & impensos. Et non tantùm hìc, sed in omnibus Ecclesijs per totum mundum existentibus.

Gratias tibi Domine pro thesauris omnibus beneficiorum, quos hìc aliquando effudisti, effundes. Doleo de omnibus peccatis & irreuerentijs, quibus aliquando in hoc loco offensus es & offenderis. Desidero vt laus & gloria tua hìc permaneat vsq; ad tempora Antichristi.

O si accendere tibi possem cor meum tanquam lampadem, vt hìc ante te arderet continuò; & totum consumeretur! O si continuò assistere possem tibi DEO meo hìc præsenti!

Quia mi Domine id præstare non possum, saltem anticipatò omnes affectus laudis, amoris, adorationis ab omnibus fidelibus hìc tibi impendendos nunc approbo, tibi innouo, & repræsento.

Vos verò Sancti Angeli, SS. Patroni ad quorum Ecclesiam viuo, & in qua sepeliar, adorate, magnificate pro me istum Dominum meum, hic præsentem, omni modo, omni tempore, in æternum.

Obseruanda circa Sacrificium MISSÆ.

Explicatio vestitûs sacrificantis.

VOluit CHRISTUS Sacrificium hoc in memoriam Passionis & mortis suæ fieri, simulq; per idem repræsentari sacrificium illud cruentum, quod ipse in ara crucis Patri suo obtulit.

Proinde vestes sacrificantis ad eandem passionem & mortem significandam ab Ecclesia ordinatæ sunt.

1. Amictus seu Humerale, significat pannum seu velamen illud, quo Christum velauerunt, & percutiebant faciem eius, & interrogabant eum, dicentes: *Prophetiza, quis est qui te percussit?* Luc. 22. v. 64.

2. Tunica linea, seu alba, indicat vestem illam, quâ Herodes Christum indutum cum exercitu suo illusit, & remisit ad Pilatum Luc. 23.

3. Stola, Manipulus, & Cingulum, referunt funes & catenas, quibus Christus toto corpore ligatus, per vrbem Ierosolymam, tanquam homo nefarius, tractus est. Ioan. 18. 12.

4. Casula nobis vestem purpuream proponit, quâ circumdederunt eum.

5. Tonsura in modum coronæ Sacerdotis crinibus incisa, Coronam spineam indicat, quam milites plectentes imposuerunt capiti eius, & dicebant:

Aue

Aue Rex Iudæorum: Et dabant ei alapas. Ioan. 19.

6. Crux casulæ inserta, illius nos Crucis admonet, quam Christus humeris suis portauit, & in qua IESVS emisit spiritum Matth. 27. 58.

7. Altare, in quo nunc tanquam incruentum sacrificium DEO Patri offertur: montem Caluariæ repræsentat, in quo olim Redemptor noster IESVS Christus, se ipsum cruentum fecit sacrificium, quo Patrem suum damnato mundo reddidit propitium.

8. Velum, & ea quibus Calix inuoluitur, significant linteamina, quibus CHRISTI Corpus fuit inuolutum.

9. Cruces, quas Sacerdos crebrò format, varios Christi cruciatus indicant.

Praxis offerendi Sacrificium Missæ cum Sacerdote celebrante.

In quantum est Adoratiuum.

O Ter magne DEVS! ego puluis & cinis, ac indignus peccator & seruus tuus, ardentissimo quo possum reuerentiæ gratitudinis, amoris, & deuotionis affectu.

Offero tibi hoc sacrificium, quod auditurus sum, vnâ cum sacrificijs omnibus tibi placitis vnquam, oblatis a principio mundi, & ad finem offerendis, in vnione Sanctissimi illius sacrificij, quod tu mi IESV! summus sacerdos & Pontifex ab æterno, ac primo ingressu in mundum & totâ vitâ offerre desiderasti, in vltima cæna, & cruce moriens obtulisti, & nunc offers tanquam summus & sempiternus Pontifex assistens ad dexteram Patris & interpellans pro nobis.

Ad maximam æternamq; diuinæ maiestatis tuæ laudem, cultum, obsequium, honorem, & gloriam. In protestationem supremæ tuæ excellentiæ, & principij omnium creaturarum, dominijq; tui, & omnimodæ nostræ subiectionis.

In memoriam & honorem vitæ passionis, omnium suspiriorum, lacrymarum, vulnerum, dolorum, guttarumq; sanguinis pro nobis à te mi IESV effusi.

In adorationem diuinarum dignitatum tuarum, Attributorum, Excellentiarum omnium, infinitæ tuæ perfectionis, beatitudinis & gloriæ, omniumq; operum tuorum, quæ summoperè gaudeò à nulla creatura dignè posse æstimari.

In quantum est Gratiarum actiuum.

GRatias tibi Domine hoc sacrificio ago, pro illa ineffabili naturæ tuæ diuinæ cum natura humana in Hypostasi vnione ac pro admirabili supra captum intellectûs creati, Tui, generi humano communicatione.

Gratias tibi pro omnibus donis, gratijs, priuilegijs, concessis V. B. quam ab æterno ex meritis tuis præuisis, in tempore vsq; adeò sublimasti, vt omnino non esset sub maledicto Adæ, originali videlicet peccato non fuerit, imò magis ad maternitatem tuam euexisti, in cælo super omnes Angelos & Beatos collocasti, Reginam cæli dedisti mundo, Matrem Ecclesiæ, peccatoribus Aduocatam.

Gratias tibi pro beneficijs concessis omnibus comprehensoribus ac prædestinatis in via & in patria, ac etiam concessis beneficijs omnibus idololatris, paganis, hæreticis, imò etiam dæmonibus & damnatis.

Gratias

Gratias tibi ob beneficium creationis nostræ & tot creaturarum ad vsum nobis collatarum, ob beneficium redemptionis, conseruationis, iustificationis, finalis perseuerantiæ, glorificationis.

Et quomodo Domine mi obliuiscar beneficiorum mihi indignissimo collatorum? Infinitas tibi gratias ago pro infinito amore, quo me prosecutus es, eligens me ante mundi constitutionem, vt sim non lapis, non arbor, non brutum, sed homo, creatura rationalis, quodq; tempore præfinito ex abysso nihili eduxeris me, & nasci feceris in Ecclesia tua, extra quam non est salus, tot media ad salutem aptissima ab æterno mihi præparaueris, copiosis naturæ, gratiæ donis ditaueris, quæ me extra cæterum vulgus naturæ, imò milliones hominum, & tuam ordinariam ad omnes prouidentiam, magis segregarunt.

In quantum est impetratorium.

SVpplico tibi Domine pro omnibus Prælatis Ecclesiæ, Principibus spiritualibus & politicis, & toto Clero, Seculari Potestate, Religiosis omnibus, Virginibus, Viduis,

Commendo tibi omnes benefactores spirituales & temporales, omnes necessitate pressos & in suis periculis; tentationibus ad te recurrentes, omnes consanguineos meos, amicos, prædestinatos & eos qui insigniùs DEVM amant & Beatissimam, iustos ac iniustos, atq; inimicos meos,

Supplico tibi Domine pro omnibus afflictis, peregrinantibus, captiuis, tentatis, infirmis, agonizantibus, & pro tota indigentium vniuersim farragine. Pro omnibus Hæreticis, Schismaticis, infidelibus

libus, paganis, Iudæis, & obstinatis, quotquot sunt peccatoribus.

Pro omnibus Deiparæ Clientibus, vt augeantur, ampliusq; benedicantur. Pro paruulis in materno vtero existentibus, vt baptismi gratiam assequantur. Pro ijs item paruulis, qui si excrescerent, perirent, vt in innocentia sua moriantur.

Pro me ipso infelicissimo peccatore exoro mi DEVS! clementiam tuam, da mihi remissionem peccatorum quæ multiplicata sunt super numerum arenæ maris. Da mihi victoriam omnium, sed vel maximè earum tentationum, quibus de facili succumbo. Da mihi præseruationem à malis animæ & corporis ac perseuerantiam in bono finalem. Da maximum & perfectissimum tui diuini amoris supernaturalis, nunquam si fieri possit cessaturi affectum.

Peto deniq; vt proposita mea sancta sint & firma, vt demum viuam in te per gratiam, de te per Sacramentum, tecum per gloriam, moriarq; filius gratiæ, viatico corporis tui munitus, hæres salutis.

In quantum est Propitiatorium.

OFfero etiam hoc missæ sacrificium, & quotquot præterea in toto orbe fient, aut facta sunt, in propitiationem & satisfactionem innumerabilium peccatorum, & negligentiarum nostrarum commissarum, & committendarum vsq; ad diem iudicij.

Præcipuè verò offero pro peccato primo originali, Ethnicorum infidelitatibus, Hæreticorum & Schismaticorum blasphemijs. Pro omnibus despectibus Eucharistiæ, contemptibus, ac derisionibus factis à diffidentibus, puncturis à Iudæis & sagis, ac pro ipso abominabilissimo Christicidio, & Antichristi peccatis, ac eius sequacium. Offe-

Offero pro omnibus ſceleratiſſimis facinoribus meis, quæ cum maiori Majeſtatis tuæ indignatione, proximi ſcandalo perpetraui, & notabiliter pro primo pecccato, quo vnquam reſolui me vt offenderim te. Ac pro omnibus negligentijs & imperfectionibus meis, & quidquid vnquam contra tuam infinitam Majeſtatem, cogitatione, verbo, opere, omiſſione feci & deliqui.

Memento Viuorum.

MEmento Domine per viſcera pietatis tuæ, & miſerere omnium pro quibus mori dignatus es, præcipuè memor ſis Eccleſiæ tuæ Sanctæ quam pretioſo ſanguine redemiſti, eiusq; capitis Summi Pontificis N. cum ſuo Clero.

Miſerere Chriſtianiſſimi Imperatoris, Regum, Principum, Prælatorum, Paſtorum, omniumq; ſtatuum Eccleſiaſticorum, Religioſorum, ſecularium, eorumquè præcipuè, qui maximè poſſunt gloriæ tuæ, & ſaluti animarum prodeſſe: omnium pro quibus ſingulariter orare teneor Parentum, fratrum, amicorum, benefactorum, affinium meorum: omnium qui ſe mihi commendauerunt, qui me contriſtarunt, vel quos ego contriſtaui, offendi, ſcandalizaui verbo & opere,

Ad eleuationem Hoſtiæ.

SAlue nobiliſſimum Corpus & pretioſiſſime ſanguis Domini mei IESV Chriſti, ſub hac panis ſpecie verè præſens, te adoro tali cultu & adoratione, quâ te nouem Angelorum chori, quâ totum

cælum

cælum & terra te colunt & adorant, quâ tuam divinitatem humanitas Christi adorauit.

Vel: Assumo omnes omnium creaturarum affectus, ijsq; te nunc hìc præsentem & latentem adoro, colo venerorq;, hancquè adorationem in æternum continuò.

Vel: Omnes beatissimi Angeli & Sancti omnes, adorate & exultate, iubilate, & reuerentiam facite pro me huic IESV, qui est etiam in manibus sacerdotis, sicut in diuino throno ad dexteram Patris.

O si potestatem haberem vt cælum & terram & infernum cum omni creatura tibi dulcissimo amatori cum omni reuerentia inclinarem!

Vel: O clemens, ô pie, ô dulcis IESV, fili MARIÆ Virginis miserere mei. Et da vt sicut te nunc videre merui in forma panis, ita cum ad iudicandum veneris, securus ac gaudens, merear te videre in gloria tuæ Majestatis.

Vel: Adoro te Domine DEVS cum Christo tuo, & per Christum tuum Aduocatum meum, hìc & vbiquè, affectu ipsius, & modo tibi infinitè grato,

Ne reminiscaris peccata mea, neq; fratrum & proximorum meorum, in hoc mundo positorum, sed respice in faciem Christi tui te infinitè per totum mundum, in tot locis, in Sacrificio Missæ honorantis, & colentis, eoq; te infinitè oblecta, & per illum nobis tribue gratiam, vt peccatis liberati, nos quoquè te bonis operibus semper & quàm maximè oblectemus. Amen.

Ad eleuationem Calicis.

SAlue nobilissime sanguis de latere Domini mei IE-

IESV Christi profluens, totiûs veteris & nouæ culpæ maculas diluens, ablue, sanctifica, & custodi animam meam in vitam æternam.

Vel: O Pater amantissime, offero tibi & volo tibi omnes actus, quos dilectissimus Filius tuus tibi hîc in hoc Sacratissimo SACRAMENTO offert gratissimos.

Vel: O Pater æterne offero tibi Sanguinem dilectissimi Filij tui pro omnibus peccatis meis & totius mundi,

Sanguine tuo Christe IESV, à peccatis omnibus laua me, & concede, vt anima mea, cum à corpore migrauerit ante tribunal tuum appareat munda. O bone IESV ne deseras me in suprema mortis hora & lucta, à qua tota pendet æternitas.

O Sacratissima vulnera IESV mei suscipite me, abluite me, ignifacite me. Immergo dulcissime IESV totum me tuo sanguini, tuis vulneribus.

Memento Defunctorum.

MEmento etiam Domine famulorum famularumq; tuarum N. N. pro quibus primariò hoc sacrificium offero. Memento demùm omnium mihi peculiariter commendatorum, eorum pro quibus me vis potissimùm orare, omniumq; aliorum fidelium in Christo dormientium,

Præcipuè verò supplico tibi DEO meo pro Parentibus, propinquis, benefactoribus, pro ijs qui in templo vel cæmeterio quiescunt, pro Clero seculari & Religioso defuncto, pro cultoribus Marianis & SS. Eucharistiæ, & pro quibus orare nos vult ac gaudet DEIPARA, pro ijs qui pridem &

gra-

grauiùs purgatorium patiuntur, & qui ſunt diu futuri in purgatorio.

Supplico etiam mi DEVS! pro omnibus inter infideles ac Ethnicos, in gratia tua defunctis, fame, peſte, bello, ſubitanea morte ſublatis pro pauperibus & mortuis gentis ac religionis noſtræ.

Horum omnium miſericordiſſime Pater miſerere per tuam infinitam clementiam; per infinita Filij tui merita, per omnium Sanctorum ſuffragia. Oſtende illis faciem tuam vt te videant, ament, glorificent in cælis, in quem crediderunt & ſperauerunt in terris,

Praxis Communionis Spiritualis.

ITa eſt Domine IESV, indigniſſimus ſum quia omnibus peccatoribus & ipſis damnatis deterior ſum, indignus omni bono, & dignus omni malo, Sto tamen pauper, & inops ad menſam magni Regis & amantiſſimi Patris mei, tuam Chriſte IESV: & credo tibi ô æterna veritas, quòd verè è ſummo cælorum ad verbum ſacerdotis, vt me viſites, venire dignatus es, verùmtamen conſcius infirmitatis meæ & peccatorum meorum, de quibus propterea vehementer doleo, non audeo Sacramentaliter ſuſcipere te, ſed dico ex amore tui cum Centurione: Domine non ſum dignus vt intres ſub tectum meum: ſed per os Sacerdotis veni amantiſſime IESV in animam meam. Munda quæſo illam à malis omnibus, & imperfectionibus, orna bonis & virtutibus,

Oratio S. Auguſtini.

Sumpta ex magna tabula Lateranenſis Eccleſiæ, quam quoties quis contritus deuotè dixerit, octoginta millia annorum, Indulgentias conſequetur, & qui quadraginta diebus eam dixerit, plenariam peccatorum remiſſionem obtinebit, quam Bonifacius VIII. conceſſit, & Benedictus XI. confirmauit.

DEVS qui pro Redemptione mundi voluiſti naſci, circumcidi, à Iudæis reprobari, à Iuda proditore oſculo tradi, vinculis alligari, ſicut agnus innocens ad victimam duci, atq; conſpectibus Annæ, Caiphæ, Pilati, & Herodis, indecenter offerri, à falſis teſtibus accuſari, flagellis & opprobrijs vexari, ſputis conſpui, ſpinis coronari, colaphis cædi, arundine percuti, facie velari, veſtibus exui, cruci clauis affigi, in cruce leuari, inter latrones deputari, felle & aceto potari, & lanceâ vulnerari. Tu Domine per has ſanctiſſimas pænas tuas, quas ego indignus recolo, & per ſanctam crucem, & mortem tuam, libera me à pænis inferni, & perducere digneris, quò perduxiſti latronem tecum crucifixum. Qui cum Patre & Spiritu ſancto viuis & regnas DEVS in ſæcula ſæculorum, Amen.

Actus petitionis pro ſtatu Eccleſiæ.

O Pater miſericordiarum, reſpice in faciem Chriſti tui, qui clamore valido & lacrymis interpellat pro Sponſa ſua Eccleſia, Matre noſtra.

Ecce mi Pater profuſus ille corporis ſudor, hor-

rendæ capitis ſpinæ, calidi fontes oculorum, claui manuum, & pedum, liuores, & vulnera, & vox ſanguinis Fratris Noſtri IESV Chriſti clamat ad te de cruce.

Audi ô Pater! ad huius ſuſpiria & gemitus moti ſunt cæli; ſciſſi ſunt lapides, & tenerrima miſericordiæ tuæ viſcera non flectentur?

Protege & defende Pater clementiſſime populum tuum, contra hoſtium ferociam. Ne tradas beſtijs animas confitentes tibi, & animas pauperum tuorum ne proijcias in finem.

Cuſtodi omnes Domine & conſerua, qui te ſincero corde, & ore confitentur, ne à falſis Prophetis, qui veniunt in veſtimentis ouium, intùs autem ſunt lupi rapaces, ſeducantur. Coerce potentiam illorum, machinationes detege, & conſilia aduerſus Eccleſiam tuam diſſolue.

Da fidelibus tuis miſericors Domine, vt in pace & tranquillitate, ac vnione inceſſantèr amemus, & laudemus te, vt doctrinam tuam agnoſcamus, teq; ad mortem vsq; conſtantèr ſequamur.

Intentio & præparatio
Quando conceduntur Indulgentiæ.

OMnipotens DEVS, nec numerus, nec menſura eſt peccatorum meorum, quibus Diuinam Majeſtatem tuam læſi, & hæc tu quidem per pænitentiæ Sacramentum ritè confeſſa ignoſcis, & remittis; ſed tamen rei ſumus temporalium pænarum, quibus exoluendis opera noſtra non ſufficiunt. Quare ad inexhauſtum theſaurum meritorum Saluatoris Noſtri IESV Chriſti confugimus, & obſecramus, vt

vt per illa debitæ pro nostris peccatis pænæ indulgentiam & remissionem ad placitum eius in terra Vicarij, cui potestas hæc commissa est, impetrare concedas.

Ideo enim præscripta in literis Apostolicis opera pro lucrandis Indulgentijs peragere institui; id vnum humillimè deprecans amantissime Pater, vt hæc mea opera ex se prorsus exigua in vnione meritorum Passionis, & mortis vnigeniti Filij tui IESV Christi in satisfactionem admittere, & suscipere velis; & me de Indulgentijs his, & pænarum temporalium remissione, participare concedas. Amen.

Si lucrandæ sint Indulgentiæ, non sufficit Confessio & Communio, sed insuper necesse est, vt illam Ecclesiam, in qua sunt Indulgentiæ visites, ibiq; Communione percepta orationes recitari debent, pro exaltatione S. Romanæ Ecclesiæ, Hæresum extirpatione, & Principum Christianorum vnione.

Formula orandi. *pro Indulgentijs consequendis.*

1. DEVS omnium fidelium Pastor & Rector, cuius Spiritu totum corpus Ecclesiæ sanctificatur, & regitur, quiq; gloriam tuam omnibus in Christo gentibus reuelasti, custodi opera misericordiæ tuæ, vt Ecclesia tua toto orbe diffusa, bonorum omnium incremento augeatur, & stabili fide in confessione tui nominis perseueret, Per eundem &c.

2. DEVS largitor pacis, & amator charitatis, da famulis tuis Regibus & Principibus Christianis veram cum tua voluntate concordiã, vt bellis, dissensionib⁹,

& omni perturbatione ſubmotâ, ſecura tibi ſeruiat Chriſtiana libertas, Per Dominum &c:

3. Omnipotens ſempiterne DEVS, qui neminem vis perire, reſpice ad animas diabolicâ fraude deceptas, vt omni hæreticâ prauitate depoſita, errantium corda reſipiſcant, & ad veritatis tuæ redeant vnitatem. Per Dominum &c:

Deinde ſepties Pater & Aue cum Credo recitetur.

Formula orandi, poſt opera pro Indulgentijs peracta.

CLementiſſime DEVS, vtinam quæ pro Indulgentijs requirebantur, eo modo quo oporteret peregiſſem. Quicquid autem mihi defuit ſuppleant merita, ſuppleat ſanguis Filij tui. Permitte igitur miſericors DEVS, vt de his Indulgentijs participem, remitte & dele pœnas, quas in hac vel in altera vita pro peccatis meis ſuſtinere deberem. Illumina me vt gratiam hanc mihi exhibitam agnoſcam, & tibi ſummo meo Benefactori æternas gratiarum actiones cum omnibus Angelis & electis tuis referam.

Quando Indulgentia Communionis animæ in Purgatorio transcribitur.

AMabiliſſime IESV miſerere animæ huius N. luſtrali incendio torridæ, pro cuius exemptione Indulgentiam hanc communionis meæ, & per eam diuini ſanguinis tui pretium infinitum, tibi offero. Fac vt hæc anima voracibus flammis libere-

tur,

tur, atq; in desideratissimos amoris tui amplexus volet! occupet rebellium olìm Angelorum optatissimam sedem, ac concinat misericordias tuas in æternum & vltra.

Deprecatio pro felici successu Sacræ Religionis.

DOmine DEVS Rex omnipotens, in ditione tua cuncta sunt posita, & non est, qui possit resistere tuæ voluntati, si decreueris saluare, & conseruare nos indignos seruulos mille tibi votis ac desiderijs mancipatos. Tu fecisti cælum, & terram, & quidquid cæli ambitu continetur. Dominus omnium es, nec est qui resistat Majestati tuæ. Et nunc Domine Rex DEVS Patrum nostrorum miserere congregationis tuæ, quam possedisti ab initio.

Ne despicias Domine partem tuam, & hereditatem tuam, quam tuo sanguine acquisiuisti. Exaudi deprecationem meam, & propitius esto sorti, & funiculo tuo. Intende oculos pietatis tuæ in omnes Religionis nostræ Præsules, & Pastores, & fac eos super commissum sibi gregem fidelitèr excubare.

Conuerte oculos tuos misericordes in omnes Religiosos seruos tuos & Fratres nostros, quos de hoc sæculo nequam eripuisti, ad te benignè traxisti, vt hereditatem capiant salutis, Da illis in virtute, & vocatione profectum, & in cunctis feruorem accende. Da vt viuentes per totum mundum laudemus nomen tuum Domine, & ne vnquam claudas ora te canentium, Domine DEVS noster.

Postulatio gratiarum.

SIquidem bone IESV, sine gratia tua nihil boni fieri potest, quocirca peto à te dona & auxilia ad me-

ad meam & proximorum salutem procurandam necessaria Peto auxilium gratiæ habitualis Sanctificantis. Peto continuas, gratias efficaces, excitantes, & cooperantes. Peto intensiores habitus virtutum, fidei, spei, charitatis, iustitiæ, prudentiæ, temperantiæ, fortitudinis.

Largire dona & fructus Spiritûs sancti. Largire opera misericordiæ Spiritualis, & corporalis. Largire etiam gratias gratuitas ad salutem proximorum & amplificandam gloriam tuam. Tribue gratiam orationis mentalis, & vocalis, examinis vtriusq; frequentis recollectionis, silentij, intimæ tecum vnionis, pietatis erga Virginem Beatissimam, cultûs erga SS. Patronos.

Concede vt perfectè obseruentur Regulæ, & vota paupertatis, castitatis, obedientiæ. Auge in me amorem vocationis & da mihi Spiritum statûs, & aptitudinem ad omnia eius munia peragenda. Da virtutes solidas, humilitatis, mortificationis heroicæ, & abnegationis in omnibus, sitim insatiabilem contemptûs & iniuriarum. Da vt nunquam te peccato mortali & veniali deliberato offendam. Da vitam plenam meritis, & tuo amore feruentem. Da perseuerantiam in Religione, & felicem in optimo animæ meæ statu mortem.

Petitio breuior.

℣. *Confirma hoc DEVS quod operatus es in nobis.*
℟. *A templo Sancto tuo quod est in Hierusalem.*

ORATIO.

DEVS qui nos à sæculi vanitate conuersos ad brauium supernæ vocationis accendis, pectoribus nostris purificandis illabere, & gratiam nobis, quâ

in te

n te perseueremus infunde, vt protectionis tuæ muniti præsidijs, quod te donante promisimus impleamus: & nostræ professionis executores effecti, ad ea, quæ perseuerantibus in te promittere dignatus es, pertingamus. Per Christum Dominum nostrum.

Actus ad Virginem Beatissimam & Sanctos Patronos.

Formula dedicandi se Beatissimæ Virgini.

SAncta MARIA Mater DEI & Virgo Immaculata. Ego N. peccator vilissim⁹, vndequaq; purissimo conspectu tuo indignissimus, impulsus desiderio tibi seruiendi, ac fretus pietate tua singulari, coram benedicto Filio tuo, & curia cælesti vniuersa, dedico me tibi hodiè in seruum & mancipium tuum, eligoq; te in singularem meam Dominam, Matrem, & Aduocatam, & firmièr propono, me nunquam te derelicturum, neq; contra te aliquid vnquam dicturum, sed semper tuum honorem defensurum, Te itaq; Virgo Sacrosancta per Sanguinem Filij tui IESV Christi oro, vt me inter alios Tibi deuotos in seruum perpetuum admittere digneris, adsisq; mihi in omnibus necessitatibus meis, & super omnia non me deseras in hora mortis meæ.

Christus proprio ore dictauit in Regula Saluat. c. 5. has duas Orationes.

OMnipotens sempiterne DEVS, qui pro nobis de Castissima Virgine nasci dignatus es, fac nos quæsumus tibi casto corde seruire, & humili mente placere,

Oramus te pijssima Virgo MARIA, mundi Regina & Angelorum, vt eis, quos purgatorius examinat ignis, impetres refrigerium, peccatoribus indulgentiam, iustis in bono perseuerantiam; nos quoq; fragiles ab instantibus defende periculis. Per Christum Dominum nostrum.

Beatissima V. M. hæc dixit S. Brigittæ l. 1. eius Reuelat. c. 8. Sic laudare debes me.

BEnedictus sis tu DEVS Creator omnium, qui in vterum MARIÆ Virginis descendere dignatus es.

Benedictus sis tu DEVS, qui cum MARIA Virgine, esse sine grauamine voluisti, & de ea immaculatam carnem, sine peccato sumere dignatus es.

Benedictus sis tu DEVS, qui ad Virginem cum gaudio animæ eius venisti, & sine peccato, de ea processisti.

Benedictus sis tu DEVS, qui MARIAM Virginem Matrem tuam post Ascensionem tuam crebris consolationibus lætificasti, & per te ipsum eam consolando visitasti.

Benedictus sis tu DEVS, qui corpus, & animam MARIÆ Virginis Matris tuæ in cælum assumpsisti, & super omnes Angelos iuxta Deitatem tuam honorificè collocasti, miserere mei propter preces eius.

Deuota ad B. V. Commendatio.

MEmorare pijssima, & gloriosissima Virgo MARIA Mater misericordiarum, & totius consolationis, à sæculo non esse auditum, quenquam ad tua præsidia currentem, tua implorantem auxilia, aut tua petentem suffragia à te Virgo MARIA derelictum,

derelictum. Idcirco tali animatus fiduciâ, ad te Virgo Virginum, Regina cælorum & Domina Angelorū, ô MARIA Mater Domini nostri IESV Christi confugio; ad te stella maris curro; coram te miser & gemens assisto.

Noli ô Domina mundi, clementissimas aures tuæ pietatis ob ingratitudinem meam ad clamorem meum claudere. Noli Mater omnium ab omni benignitate me excludere: sed benignè fac mecum propter nomen Sanctum tuum. Noli porta cæli, ob scelera mea iugiter obserari, sed reporta me ad portam gratiæ, à qua ingratus exiui, per quam tu mundo vitam & salutem reportasti.

Noli Regina gloriæ, ob tuæ celsitudinis gloriam mei peccatoris obliuisci, sed memor esto fragilitatis meæ, & adiuua me propter magnitudinem gloriæ tuæ. Noli solitam pietatis tuæ manum retrahere, sed tolle quod metuo, largire quo careo, indulge quod offendo. Noli æterni verbi Mater verba mea despicere, sed audi propitia, & exaudi me miserum ad te in hac lacrymarum valle clamantem, nunc, & semper, & in hora mortis meæ. O clemens! ô pia! ô dulcis Virgo MARIA!

Pro felici morte ad Beatissimam.

O Dulcissima IESV Mater, Virgo MARIA, Patrona mea, visceribus misericordiæ plena, succurre mihi misero peccatori, antequam mors subitanea & improuisa superueniat, ne subitò & imparatus de hoc mundo transeam.

Ora pro me MARIA Virgo benedicta ob vnigeniti Filij tui D. N. I. C. passionem, ac mortem amarissimam, vt peccati detestatione, diaboli & operum

perum eius abrenuntiatione, verâ contritione, purâ & humili confessione, pænitentiâ & satisfactione, dignâ DEI acceptione, & proximi dilectione, Filio tuo reconciliatus de hoc mundo transeam.

Et fac mecum misericordiam tuam ô Beata V. M. Mater DEI, in illa tremenda hora, quando spiritus vitales deficient, & mortua lingua se nequibit mouere ad inuocandum te; neq; oculi mei lucem capere poterunt, auresq; meæ nulli voci patescent. Memor esto ô MARIA precum, quas nunc fundo ad aures tuæ pietatis, & subueni mihi in illa vltima hora necessitatis meæ, vt liberer à ministris diaboli, collocer cum Christi Fidelibus, Filij tui seruis & amicis Amen.

Ad SS. Angelos & SS. Patronos.

OMnes Sancti Angeli & Archangeli, Omnes Sancti Throni, & Dominationes. Omnes Sancti Principatus & Potestates Omnes Sanctæ virtutes cælorum. Omnes SS. Cherubim & Seraphim. Omnes SS. Patriarchæ & Prophetæ Omnes Sancti Apostoli & Euangelistæ, Omnes SS. Martyres & Confessores. Omnes SS. Episcopi & Doctores. Omnes SS. Sacerdotes & Leuitæ, Omnes SS. Monachi & Eremitæ, Omnes SS. Virgines & Viduæ, Omnes SS Coniugati & Innocentes. Omnes Sancti & Sanctæ DEI. Et præsertim S. Michaël, S. Gabriel, S. Raphaël, S. Petre, S. Paule, S. Ioannes, S. Andrea, S. Benedicte, S. Bernarde, S. Augustine, S. Dominice, S. Francisce, S. Ignati, S. Antoni, S. Casimire, orate & intercedite pro me indigno peccatore, Vestrâ me tutelâ, vndiq; hostibus irruentibus vallate, vt non accedat ad me malum, & sta-

& flagellum non appropinquet tabernaculo meo. Venite in subsidium fortissimi Athletæ, vt auxilio vestro vltionem videam ex inimicis meis, & vobiscum in æternum laudem, & glorificem Dominum DEVM nostrum in terra viuentium. Amen.

Ad Angelum Custodem

ANgele DEI Sacratissime, mihi à DEO in custodiam deputate, gratias tibi ago pro omnibus beneficijs, quæ mihi in corpore, & anima vnquam exhibuisti.

Laudo, & glorifico te, quòd mihi miserrimo tàm fideliter astare, atq; me contra omnes hostium insultus tueri dignaris.

Benedicta sit illa hora, quâ mihi in custodiam datus, & in defensorem atq; Patronum deputatus es.

Benedicta sit tua in me charitas, omnisq; tua solicitudo, quâ salutem meam promouere non cessas.

In recompensationem omnium obsequiorum mihi á iuuentute exhibitorum, offero tibi nobilissimum Cor IESV Christi: rogans mihi ignosci, quòd toties Sanctis tuis inspirationibus renitendo te contristauerim: firmitèr nunc propono tibi obedire, DEOq; meo fidelitèr seruire.

Ad S. Ioannem Euangelistam pro conseruanda castitate.

ANtiph: Iste est Ioannes, qui supra pectus in cæna recubuit; Beatus Apostolus, cui reuelata sunt secreta cælestia. ℣. Hic est Discipulus. ℟. Quem diligebat solus.

Oratio.

PEctoris illius delicias, & Diuinissimi cordis dulcedinem, supra quod felicissimè decubuisti S. Io-

annes,

annes, ad nos quoq; famulos tuos feliciter extende, vt abiectis mundi illecebris, in puro Christi amore quiescamus, Per &c,

Ad S. Iosephum.

ANtiph: Salue Patriarcharum decus, & Ecclesiæ Sanctæ DEI Oeconomus, qui panem vitæ & frumentum Electorum conseruasti.

℣. Ora pro nobis castissime Ioseph.

℟. Vt digni efficiamur promissionibus Christi.

Oratio.

VIrginum Custos & Pater S. Ioseph, cuius fideli custodiæ ipsa innocentia Christus Iesus, & Virgo Virginum MARIA in terris commissa fuit; te per vtrumq; charissimum pignus tuum IESVM & MARIAM obsecro & obtestor, vt me ab omni immunditia præseruatum, mente intaminatâ, puro corde, & casto corpore, IESV & MARIÆ semper facias castissimè famulari, Per &c.

Votiua ad eundem Sanctum.

SAnctissime Ioseph MARIÆ Matris DEI, & Virginis Sponse, periclitantium & agonizantium Aduocate. Ego N, te hodiè coram IESV & MARIA Sponsa Tua, in Dominum, Patronum, & Aduocatum pro tota vita mea, & morte eligo, firmiterq; statuo ac propono, me nunquam te derelicturum, neq; contra te aliquid vnquam dicturum, neq; permissurum, vt à meis subditis aliquid contra tuum honorem vnquam agatur.

Suscipe me ergo in seruum tuum, & me MARIÆ Sponsæ Tuæ in perpetuam protectionem, & in æternas IESV misericordias commenda, adsis mihi in omnibus actionibus meis, quas omnes offero in perpetuum

petuum, ad maiorem IESV, MARIÆ, & tuam gloriam, nec me deseras in hora mortis; ad quam Te nunc Sanctum Patronum inuito: vt tunc quod possibilitas mea non obtinet, tuâ mihi intercessione donetur. Per IESVM Deum animæ meæ.

Gratias tibi Deus meus, pro omni donorum thesauro, quem in IESVM, MARIAM, & S. Iosephum effudisti.

Gratias tibi ago dulcissime IESV, & Tibi SS. Virgo MARIA, pro omni amore & beneuolentia, ac honore, quo Sanctum Iosephum complexi estis.

Gratias tibi S. Ioseph, pro omnibus laboribus & doloribus, quos pro IESV & MARIA libentissimè sustinuisti.

Gratias vobis omnes Sancti, & Sanctæ Dei, quæ peculiari studio IESVM, MARIAM, IOSEPHVM coluistis: adeste mihi vos omnes vnà cum IESV, MARIA, IOSEPHO, semper, sed potissimùm hinc migranti.

Per merita Agni immaculati IESV Christi, ex quo est fons omnis puritatis, & per Immaculatam Conceptionem, SS. Virginitatem, & innocentissimā puritatem Beatæ semper Virginis Matris DEI MARIÆ, & intercessionem castissimi Sponsi eius IOSEPHI emundetur, & immaculatum conseruetur cor & corpus meum. In Nomine Patris, & Filij & Spiritûs Sancti.

Ad S. Antonium de Padua.

Responsorium à S. Bonauentura conscriptū.

SI quæris miracula, mors, error, calamitas, dæmon, lepra fugiunt. Ægri surgunt sani. Cedunt mare vincula, membra, resq; perditas petunt & accipiunt

Iuvenes

Iuvenes & Cani. Pereunt pericula, cessat & necessitas. Narrent hi qui sentiunt, dicant Paduani Cedunt mare &c. ℣. Ora pro nobis B. Antoni Prædicator egregie. ℟. Vt interueniente tuâ gratiâ percipiamus cælestis vitæ gaudia.

Oratio.

CLementissime Domine IESV Christe, qui B. Antonium Confessorem Tuum perpetuis illustras miraculorum splendoribus, concede propitius, vt per eius merita pacem Regni istius, & gratiam consequamur æternam.

Sanctissime famule DEI Antoni, qui inter opera mirabilia, in quibus elucet, meritorum tuorum efficacia, ad conquirendas res perditas accurris, assistis, & instruis. Quæsumus, nobis deperditam gratiam reperire certantibus benigne subueni, vt illam amissam, & gloriam promissam percipere mereamur. Per Christum Dominum.

Ad S. Barbaram.

Henricus Köch ad ossa vsq; exustus, sequenti oratione meruit esse superstes. *Surius 4. Decembr.*

O Sanctissima Virgo Barbara, quodcunq; Sponsi Tui viribus potes, mihi in mortis articulo, obsecro, vt suppedites; adjuua me miserum, ne in peccatis moriar: effectum hunc habeat tuâ intercessione primitùs à Christo tibi facta promissio, cum fidem ejus tuo sanguine consecrares: Redeat in memoriam Sponso Tuo Virgineus collo tuo exuberans sanguis: recordetur ardentissimæ tuæ charitatis, nec animam meam à corpore exire permittas, nisi

confessi-

confeſſione expiatam, & SS. Euchariſtiæ Sacramento refectam, Amen.

Ad S. Annam.

ANna pia Ioachim Dominam magnam genuit, Beatam MARIAM Genitricem Domini.
℣. Valde honoranda eſt Beata Anna.
℟. Quæ cæli Reginam genuit.

Oremus.

DEVS qui Beatæ Annæ tantam gratiam donare dignatus es, vt Beatiſſimam MARIAM Matrem tuam in ſuo vtero glorioſo portare mereretur; da nobis, quæſumus, per interceſſionem Matris, & filiæ, tuæ propitiationis abundantiam, vt quarum memoriam pio amore complectimur, earum meritis, & precibus ad cæleſtem Ieruſalem peruenire mereamur. Qui viuis & regnas per omnia ſæcula ſæculorũ, Amẽ.

Ad S. Bernardum.

BEatus Bernardus ab infantia ſpiritum ſortitus eſt bonum, per quem erat puer docilis, & amabilis valdè. ℣. Ora pro nobis Beate Bernarde.
℟. Vt digni efficiamur promiſſionibus Chriſti.

Oremus.

PErfice, quæſumus Domine pium in nobis ſanctæ religionis affectum, & ad obtinendam tuæ gratiæ largitatem, B. Bernardus Abbas, & Doctor egregius, ſuis apud te ſemper pro nobis meritis, & precibus intercedat. Per Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Ad S. Patronum cuius nomen in baptiſmate ſortitus es.

O Beatiſſime N. Patrone fideliſſime, inuictiſſime miles purpurati exercitûs. Subſterno me tibi

tibi in seruum perpetuum, commendo vitam & mortem meam, maximè autem extremum spiritũ meum.
Obsecro mi Patrone sanctissime per amorem, quo tam feruentèr DEO adhæsisti, vt nunc liberari possim à cunctis malis animæ, & corporis, ac te duce, & comite securior peruenire merear ad vitam æternam.
O DEVS Omnipotens & misericors, nomen meum mellifluo nomini tuo digneris subscribere in libro vitæ, & qui me famulum tuum Sancti tui N. nomine voluisti gaudere; da vt in omnibus tibi placitis eius vestigijs insistam, & tandem cum illo Beatissimam faciem tuam contemplari valeam.

Contra pestem, & quosuis morbos contagiosos.

RECordare Domine testamenti tui, & dic Angelo percutienti, cesset iam manus tua, & non desoletur terra, ne perdas omnem animam viuam.
℣. Adjuua nos DEVS salutaris noster.
℞. Et propitius esto peccatis nostris.
Domine exaudi orationem &c.

Oremus.

PReces populi tui Domine clementèr exaudi, vt qui justè pro peccatis nostris affligimur, pro tui nominis gloria liberemur.
DEVS qui non mortem, sed pænitentiam desideras peccatorum: populum tuum ad te reuertentem propitius respice, vt dum tibi deuotus existit, iracundiæ tuæ flagella ab eo clementèr amoueas.
Da nobis quæsumus Domine, piæ supplicationis effectum, morbosq; pestilentiales à nobis propitiatus auerte; vt mortalium corda cognoscant, à te indignante talia flagella prodire. Per Dominum nostrum Iesum Christum &c.

Saui-

Sæuiente peste Conimbricæ 1317. Moniales S. Claræ quotidiana, quà palam, quà priuatim, huius quam subdo antiphonæ recitatione, immunes à peste seruatas esse, atque illam eis, à S. Bartholomæo Apostolo medici specie spectandum se illis præbente, allatam esse affirmat post alios Waldingus apud Marracium in Apostolis Mari. c. 10. pag. 222.

Stella cæli extirpauit
(Quæ lactauit Dominum)
Mortem pestis quam plantauit
Primus Parens hominum.
Ipsa stella nunc dignetur
Sidera compescere,
Quorum bella plebem cædunt
Diræ mortis vlcere.
O piissima Stella maris
A peste succurre nobis.
Audi nos Domina.
Nam filius tuus nihil negans Te honorat,
Salua nos, IESV, Pro quibus Virgo Mater orat.
℣. Ora pro nobis S. Dei Genitrix,
℟. Vt digni efficiamur promissionibus Christi.

DEVS misericordiæ, DEVS pietatis, DEVS indulgentiæ, qui misertus es super afflictionem populi tui, & dixisti Angelo percutienti populum tuum, contine manum tuam: ob amorem illius stellæ gloriosæ, cuius vbera pretiosa contra venena delictorum, quàm dulciter suxisti; præsta auxilium gratiæ tuæ, vt ab omni peste & improuisa morte securè liberemur, & à totius perditionis incursu misericorditer saluemur. Per te IESV Christe Rex gloriæ, qui viuis & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

Modus honorandi quemcumq; Sanctorum in eius festiuitate.

O DEVS æternæ infinitarum perfectionum Authot, adoro te creatura tua, vt supremum rerum omnium Dominum, & Principium omnium donorum, naturæ, gratiæ & gloriæ, quibus S. N. in terra ornasti, & nunc ornas in cælis

Gratias tibi bone IESV, gratias Sanguini tuo, ex quo omnia Sancti huius merita fluxerunt.

Gratias tibi o Patrone fidelissime ob tuos istos amores, quibus Diuinam Maiestatem olim in terris, & nunc amas in cælis. Gratias tuo benedicto cordi, gratias sanguini (si est Martyr) quem effudisti.

Gratias ob tot exempla virtutum nobis relicta, & beneficia multis per merita tua collata.

Benedicta sit Beata Virgo MARIA, benedicti Sancti Patroni & Angeli Custodes, quorum ope ad hanc paradisi gloriam peruenisti.

Confundor & erubesco, quòd vitijs meis sim adeò tibi dissimilis, & præsertim tuæ puritati,

Recipio te in Patronum & Aduocatum meum, ac me tibi trado in seruum & clientem in vita & in morte.

O S. Patrone cæli Princeps, per amorem IESV & MARIÆ, impetra Ecclesiæ Sanctæ pacem, omnium infidelium, Hæreticorum, ac peccatorum conuersionem.

Offero tibi ô SS. TRINITAS merita omnia SS Patroni mei ad gustum diuinissimi cordis tui, & gaudeo de omni amore & seruitio, quod exhibuit tibi fidelis iste seruus tuus,

Offero preces omnes, quæ in eius honorem funduntur, vt ante Tribunal tuum Altissime DEVS præsententur, & per eas mihi benefacias.

Gratulor tibi ô S. Patrone, de omni honore & cultu, quem in terra habes, & quem in regno gloriæ consecutus es

Actus Antemeridiani.

MEmento Domine per viscera misericordiæ tuæ, per merita Filij tui, per merita Beatissimæ Virginis MARIÆ ac Omnium Sanctorum & Electorum tuorum, inprimis Ecclesiæ Sponsæ tuæ: auge in ea fidei puritatem, & labore virorum Apostolicorum dilata eam toto orbe terrarum.

Da Summo Pontifici nostro N. Spiritûs Sancti abundantiam, vt populo sibi commisso verbo & exemplo præluceat Intende oculos pietatis tuæ in vniuersos Ecclesiæ Præsules & Pastores, & fac eos super gregem sibi commissum fideliter excubare.

Adesto Parochis & Presbyteris, & omni Clero, vt nulli præbeant scandali occasionem, diligant puritatem, & ea sequantur quæ pacis sunt,

Esto propitius omnibus Religiosis, da illis continuum in virtute profectum, votorumq; ac regularum exactissimam obseruantiam. Da huic domui bonorum temporalium sufficientiam, & Spiritum excita in Prælatis nostris, & in cunctis feruorem accende.

Effunde miserationes tuas Domine Princeps Regum terræ in omnes Reges, & Catholicos Principes, eiusq; tribue in obedientia fidei & Ecclesiæ perseuerantem famulatum, subditorum curam, iustitiæ zelum, & obseruantiam mandatorum tuorum.

Da Virginibus continentiam & castitatem, coniugatis sanctimoniam, pænitentibus indulgentiam,

 viduis

viduis & orphanis sustentationem, peregrinantibus reditum, nauigantibus portum, iustis perseuerantiam, bonis vt meliores fiant, tepidis vt feruescant, malis & peccatoribus, qualé me dolens esse confiteor, vt conuertantur.

Conserua Cælum in salubritate, terram in fertilitate, mundum in prouidentia ex omni parte sufficienti.

Respice omnes ægrotos, tentatos afflictos, agonizantes, incarceratos & in aliquo periculo, vel necessitate constitutos, da illis auxilium & consolationem, prout expedit ad gloriam tuam, & salutem illorum.

Miserere Domine omnium consanguineorum meorum, affinium, amicorum. Miserere inimicorum meorum, quos intime amore tui diligo; Miserere omnium, quos ego scandalizaui & offendi.

Respice etiam Clementissime Domine, Paganos, Turcas, Idololatras, Hæreticos, Schismaticos, Iudæos, & gentes omnes à fine alienas, collustra eas Domine veritatis tuæ splendore, ne pereant tot imagines tuæ, pro quibus pretiosus Filij tui Sanguis effusus est.

Memento demum Rex æterne cui omnia viuunt, animarum omnium fidelium defunctorum, præcipuè earum, quæ suis carent suffragijs, & pro quibus orare teneor. Extingue earum ardorem optato rore misericordiæ tuæ, & citò purgatas in conspectum tuum admitte.

Pro me ipso tandem infelicissimo Clementiam tuam humillimè imploro. Miserere mei secundùm magnam misericordiam. Dona mihi virtutes statui meo necessarias. Da terrena despicere & amare cælestia.

Actus

Actus Meridiani.

O Candor lucis æternæ Domine mi IESV! ô ignis qui dulciter ardes, secretè luces, suauiter odoras! quando? o quando nox illa sicut dies illuminabitur, in qua, tuo in lumine videbo lumen tuum?

O quando veniet dies illa, cui nox non succedit, quæ temporum vices nescit, sed semper lucet & diescit?

Quando mi suauissime IESV flammis tuæ immensæ charitatis transflammatus, ego Te solo & Te solum ardere incipiam? quando ardescet pigrum frigus meum igne tuo, & accensus in te paruus erit mihi omnis amor, quo creatura quæuis diligit te? quando mi IESV vitali amoris tui morte moriar, igne tuo consumptus fauilescam, abibóq; in cineres dilectionis tuæ?

O Domine! quando ero tuus totus & tu meus? quando suspensus de te, deficiam à me, & transibo in te? quando in loco tabernaculi admirabilis reficiar in admiratione gloriæ tuæ? quando gustabo & videbo quàm suauis sis Domine IESU?

Quanti mercenarij abundant in domo Patris mei panibus, & ego hic fame pereo? ô si citius possem surgere & ire ad Patrem meum. Quamuis verò iste panis non sit dandus canibus, quorum vnum me meum facit peccatum, attamen & catelli edunt de micis, quæ cadunt de mensa Dominorum suorum.

O DEVS cordis mei! quemadmodum desiderat ceruus ád fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te fontem viuum.

Quis indicabit mihi, quem diligit anima mea, vbi cubet in illo meridie, vbi pascat? & quando requiescam in meridie illo: meridie iucunditatis & lætitiæ? O meridies præclarus nesciens vesperum non habens occasum!

Veni suspirata quies amantis animæ meæ, vt nulli mihi dies, nullæ noctes eant sine te, nullus mihi somnus, nulla requies sine te: te solum esuriam & sitiam, qui pasceris inter lilia, mi IESV suauissime.

Actus ante refectionem.

LIberalissime Domine, illinc tu escam dabis, qui te non semel conuitijs & opprobrijs saturauit? cur me potius non enecabis fame? cur talem escam alijs melioribus non prouidisti? Indignus enim sum rationalis creaturæ cibis, & pane Filiorum, qui iumentis insipientibus similis factus sum propter innumera peccata mea.

O immensam vim benignitatis tuæ, quâ vilissimum seruum pænis duntaxat dignum tot bonis cumulare non cessas? O quot pauperes fame pereunt, cum mihi indignissimo nihil desit! Da mihi Domine operari non cibum, qui perit, sed qui permanet in vitam æternam.

Gratias tibi ago ô DEVS meus! Misericordia mea! qui pascis me à iuuentute mea, & vsq; nunc aperis manum tuam, & imples me licet indignum animal benedictione.

O si tam deuotè, temperanter, modestè, vires corporis mei reficere possem, bone IESV, sicut tu olim in terris.

Decerno temperatissime Domine escâ & potu ideo

tantum

tantum vti, vt natura ad seruiendum tibi consistat. Nolo Domine vllam in mensa voluptatem percipere, memor fellis & aceti, quod ipse gustasti. Vellem potius Domine, vt ea quæ sumpturus sum absinthium saperent propter te.

Tibi Domine hoc corpus meum nutrio non mihi, tibi hanc vitam conseruo. Si possem viuere & vires tibi seruiendi habere sine vlla esca, ne aspicerem quidem illam ob meam delectationem, sed quia tu ita ordinasti, ita vis, comedo tibi, & propter te ex puro amore tui. Ac ideò subministra cibum & potum corpori meo, vt te reficiam in me, qui toties in Sanctissimo SACRAMENTO venis ad me.

Benedic Domine & delectare in refectione mea, sicut delectatur herus super iumento aut seruulo, quem refici videt in obsequium sibi.

In ipsa refectione condimentum spirituale.

PAter! da mi portionem substantiæ quæ me concernit. Sed portio mea tu es DEVS meus, aliam nec quæro, nec admitto.

Quàm magna multitudo dulcedinis tuæ Domine, quam abscondisti timentibus te.

Tu es sitis cordis mei DEVS meus, quò te plùs gusto, plus esurio, quò plùs bibo, plùs sitio.

O mi DEVS! vtinam sic consumar amore tui, sicut hic cibus consumitur. Vtinam tot millenis cordibus te amem, quot guttæ in potu, micæ in cibo.

Virtus tui diuini amoris me totum tibi incorporet amantissime IESV.

Tu es spes mea Domine, portio mea in terra viuentium. Tu scis Domine, Quia sicut desiderat ceruus ad fontes aquarum, ita ego sitio amorem tuum.

Intingo Domine omnes micas, quas sumo in phlegmate consputæ faciei tuæ. Vtinam Domine IESV felle, quod gustasti, omnia mea prandia condiantur.

O Cæna magna quando accumbam ad te? ô torrens voluptatis quando potabis me? Quanti mercenarij abundant in domo Patris mei panibus, & ego hîc fame pereo?

O quàm millies felicior esses anima mea! si colligeres micas, quæ cadebant de manibus IESV, nunc in deserto, quando illi ministrabant Angeli, nunc in domo Pharisæi, vbi Magdalena lacrymis rigauit pedes eius. O si etiam in societate Virginis MATRIS puerum IESVM pascentis, hunc cibum sumeres!

O IESV felle & aceto potate! omnes qui nobis benefaciendo prouiderunt, & eos qui ante me hic refecti sunt, obsecro, educ de tenebris, & in patria refice.

Post sumptam refectionem.

BEnedicimus DEVM cæli, & coram omnibus viuentibus confitebimur ei, quia fecit nobiscum misericordiam suam.

Laudate Dominum omnes gentes, laudate eum omnes populi. Quoniam confirmata est super nos misericordia eius: & veritas Domini manet in æternum. Gloria Patri &c.

Quid mihi ex hac refectione accessit sanguinis & vitæ, aut etiam accedere potuisset, totũ id vestrum sit, quibus offero corpus in victimam. vitam in holocaustum IESV & MARIA.

Considerandа circa refectionem.

MEnsæ accumbens deuotè, decenter, circumspectè consueta corporis alimenta sume, memor illius D. Pauli 1 Cor. 10. *Siue manducatis, siue manitis bibitis, omnia in gloriam DEI facite.* Et illius S. Bernardi: Obseruandus est cibi modus, & tempus, quantitas & qualitas, fugienda quoq; sunt superflua & adulterina condimenta. Obseruandus est modus, vt non effundat, qui comedit animam suam, super omnem cibum. Tempus ne ante horam. Qualitas quibus vtitur communitas fraternitatis, exceptâ causâ manifesta infirmitatis.

Imprime etiam menti illa D. Basilij verba, in cit. Apostoli locum: Is manducat & bibit ad gloriam DEI, quando beneficiorum erga se memoriam conseruat, & talem animi affectionem retinet, quæ etiam ex compositione corporis declaretur, vt non omnino securus manducet, sed vt qui habet Inspectorem DEVM propositumq; habet manducandi, non vt ventris mancipium propter voluptatem, sed tanquam operarius DEI, vt in operibus firmior esse possit.

Deinde præterquam, quòd deuotè & decenter consueta corporis alimenta sumenda tibi sint, etiam seruanda tibi moderatio, & surgendum necesse est à mensa cum fame, ad memoriam reducenda Sanctorum in cibo parcitas, qui cum S. Iob dicebant; Antequam comedam, suspiro.

SS. Hilarion & Hieronymus carni suæ & corpori tanquam iumento insipienti frequenter ingeminarunt: Ego aselle faciam, vt non calcitres, non te hordeo pascam, sed paleis, fame te conficiam &

siti,

siti, graui onerabo pondere, vt cibum potiùs, quàm lasciuiam cogites.

S. Pachomius exhalaturus vltimum spiritum hæc protulit vltima verba: Tu nosti Domine, quia ex quo suscepi hunc habitum Monachi, nunquam satiatus sum pane & aquâ; vel quâlibet creaturâ aliâ quam fecisti

Euagrius, Niceforo teste l. 11. c. 43. ad Macarium Anachoretam sub meridie reuisit, cumq; fatigatione ac siti exhaustus frigidam postularet, Macarius ad illum placidè: Mi fili, ait, contentus esto hâc vmbrâ; multi enim viatores, & nauigantes eâ nunc carent. Euagrius vir mitioris ingenij, ad tranquillitatem se componens, de temperantia cæpit disserere. Cui Macarius: Confide, ô fili, ait, & bono esto animo; ego iam totis viginti annis neq; panem, neq; aquam, neq; somnum ad satietatem admisi. Et panem quidem ad modicum libellæ pondus comedi, aquam ad mensuram parcissimam bibi; cum verò fatigatio me cogeret, parieti acclinis, exiguam somni partem rapui: Hæc meæ vitæ methodus est.

Referebant quidam Fratres de Abbate Niceta, qui fuit discipulus Abbatis Siluani, quia quando in cella sua in monte Sina degebat, moderatè abstinebat pro necessitate corporis: quando autem Episcopus ordinatus est in Faran, nimis constrinxit seipsum abstinentiâ diutinâ, & in vigilijs propensiùs, atq; in orationibus intentiùs agebat. Hæc autem videns discipulus eius dixit ei: Quid est Domine hoc, quia quando in eremo conuersabamur, non tantum in abstinentia laborabas? Respondit ei Beatus vir dicens: Considera frater, quoniam ibi eremus

mus erat, & secreta vita, ac paupertas: nunc autem egressi de eremo, cum sæcularibus conuersamur hominibus, & multæ ac variæ nobis occasiones occurrunt, & ideo timeo, ne in fine vitæ meæ aliqua occasione DEVM offendamus. Si enim S. Apostolus Paulus, qui Christum in se loquentem habebat, & qui tantas virtutes animi possidebat, vt vsq; ad tertium cælum, adhuc in corpore positus ascenderet, tamen dicebat: Macero corpus meum, & seruituti subijcio, ne forsan alijs prædicans ipse reprobus inueniar: quid nos humiles & peccatores facere oportet?

Actus Pomeridiani.

O Bonitas! ô misericordia DEVS meus! quid retribuam tibi pro omnibus, quæ tribuisti mihi? en vilissimus terræ vermiculus immensas tibi gratias ago.

Quia ex æternitate vidisti & dilexisti me (vt de tua misericordia spero) me ad gloriam tuam efficaciter elegisti, & per conuenientia media ad eam prædestinasti.

Quia per Creationem me ex nihilo condidisti, ad tuam imaginem & similitudinem fecisti, & innumeris donis in anima & corpore ditasti.

Quia me & omnia propter me tam longâ duratione conseruas, sine cuius actuali concursu in nihilum rediremus, nec possemus vno momento subsistere.

Quia me pretioso vulnerum tuorum sanguine redemisti, & per merita ac passiones tuas à seruitute diaboli liberasti.

Quia me cum paucis respectu multorum ad Eccle-

Ecclesiam tuam, & ad cui cognitionem & obsequium vocasti.

Quia me cum paucissimis ad statum Religiosum, & ad hunc amabilissimum quem profiteor, misericorditer adduxisti.

Quia Sacramentis, inspirationibus, sanctorum exemplis, spiritualibus libris, & alijs plurimis medijs ad bonam vitam adiuuisti, & adiuuare non cessas.

Quia me ab innumerabilibus periculis perdendi gratiam liberasti, & liberare non desinis.

Quia plurimis donis tum internis, tum externis, tum naturæ, tum gratiæ ditasti.

Quia mihi (vt spero) ab æterno certum, secundùm tuam prædestinationem, gradum, gloriæ efficaciter præparasti

Quia me hodie ad orationem & tui colloquium admisisti, (pretioso corpore & sanguine satiasti) & per totam vitam infinitis alijs beneficijs, ac postea per totam æternitatem afficies.

Insuper gratias tibi Domine, quia cuiusuis benignè prouides corpori & animæ, & das escam omnibus in tempore oportuno. Neq; tantùm hominibus, sed & iumentis das escam ipsorum, & pullis coruorum inuocantibus te. Ergo pro omnibus & in omnibus sis benedictus in æternum.

Actus antevespertini.

O Quàm serò te cognoui ô pulchritudo diuina! ô quàm serò amaui te bonitas infinita! Tu ab æterno, id est ex quo tu DEVS! & DEVS amasti me, & ego primo instanti in quo esse cæpi, non amaui te, imò dies mei transierunt non amando te.

Agnosco

Agnoſco beneficentiſſime DEVS! diuinam tuam in me liberalitatem, tot beneficijs teſtatam; quoties cogitaſti de me, quod vixi momentis; tot meis obſequijs dignam, quod habeo mentis, cogitationis, animi affectus, corporis membra, reſpirandi vires.

Quid verò & quando mi Domine! pro his omnibus retribuam tibi? En iam corpus meum in dies ruinam ac occaſum minatur, mors continuò inſidiatur, & in breui, poſt lucem in tenebris ſternam lectulum meum; adeoq; dum claudentur oculi mei, lingua mea etiā & cor meū in tuis deficient laudibus.

Proinde mi DEVS! ſaltem ex hâc horâ volo cum gratia tua, & deſidero omnes dies vitæ meæ, omnes horas & momenta impendere cum fructu. Opto quouis reſpirio ac ſuſpirio meo millies ac millies tendere ad te, mille obſequijs ſeruire tibi, mille cordibus amare te.

Inſuper omnia bona opera poſt exitum meum è vita hac, vſq; ad tempora Antichriſti, tibi in toto mundo impendenda, nunc offero, dono, ac dedico. Præcipuè offero tibi mi DEVS! omnium Sanctorum Angelorum ac beatorum comprehenſorum, incendia amoris, adorationes, tibi impendendas in Patria.

Anticipatè etiam repræſento omnium electorum tuorum in via perſecutiones, animarum conuerſiones, dolores, ac labores, omnes mortificationes & Martyria. Omnia demùm ſacrificia in toto orbe celebranda.

Quidquid etiam in omnibus, qui edentur libris ad vltimum diem judicij, virtutum, piorum affectuum, &

um, & amorosissimorū actuum tibi placentium, modorumq; eos eliciendi describetur, tibi offero, his affectibus te nunc laudo, & ab omnibus per totum orbem exaltari cupio.

Quidquid siue vlla creata voluntas tibi gratum volet, siue intellectus intelliget, aliquid factibile quod tibi placeat; Imò quidquid tu ipse scis fieri posse tibi acceptum, adeoq; quam acceptissimum, id omne approbo tibi voloq;

O si etiam mi DEVS! possem cineres meos, dum in illos corpus meum redactum fuerit, conuertere in linguas & corda æstuantissima, quibus ad extremum iudicij diem intensissimè amarem ac laudarem te! omnia ossa mea dicerent, Domine quis similis tibi.

Actus euntis dormitum.

CRedo Domine, quidquid de te credit S. Romana Ecclesia, & quidquid illa damnat, ego damno & anathematizo, imò pro hac fide sum paratus ac opto mori

Spero Domine etiam si vilis, indignus, & abiectus homuncio in abysso misericordiarum tuarum, & in sanguine tuo cum tanta charitate pro me effuso, quia me saluum facies, & in carne mea videbo te DEVM Saluatorem meum.

Amo te ô DEVS cordis mei, & amare volo in æternum. Et quia parum amo te, eum amorem quo anima Christi, Beatissima Virgo, & omnes Sancti te amarûnt, imò infinitum, quo te ipsum amas, tibi offero, & si possem omni illo amore, vellem te amare in perpetuum.

Laudo & approbo omnia bona opera facta in toto

in toto mundo, & deinceps ad finem mundi facienda, & si possem ea millies nunc vellem multiplicare ad gloriam tuam.

Gratias tibi Domine pro beneficijs proprijs, communibus, gratias tibi pro beneficijs cuiuscunq; quantumuis irrationali creaturæ hodie concessis.

Doleo mi IESV, quod te summum bonum, bonum infinitum, bonum amabilissimum toties hodie & tam grauiter offenderim, & doleo ex corde, non propter amissionem cæli, aut metum inferni, sed ob amorem tui solius.

Detestor simul & abominor peccata totius mundi, hodie præcipuè commissa, Opto ex animo, vt compensari aliquatenus meo sanguine possent.

Protestor coram te Domine, quòd millies potiùs impendere eligam vitam, quàm posthac vlli peccato etiam veniali consentiam. Hucusq; sit terminus delictorum meorum, & non vltra in æternum.

Parco Domine omnibus qui me aliquâ molestiâ in vita affecerunt, & eos propter te sincerè amo.

Offero me ad omnem nutum diuinæ voluntatis tuæ. Visnè bone IESV vt hac nocte moriar? lubens moriar, Offero me & ad omnia mala pœnæ toleranda, etiam ad ipsas infernales pœnas, renuncians iudicio, voluntati, amori meo proprio.

Et quia vitæ & salutis incertus velut sepulchrum ingredior, somnum capturus, voueo (si est Religiosus) coram tota curia cælesti, Paupertatem, Castitatem, & obedientiam.

Omnia quæ feci, aut facere debui, substerno pedibus IESV. Et quia non impleui mensuram meritorum meorum, quam hodie implere debui, inuestio me superexcessiuo sanguine Domini IESV,

SV, quia quod potuit sanguinis gutta, redemit vnda.

Sacratissima IESV & MARIÆ nomina vesperi ante somnum, digito in fronte efformare contra mortem repentinam, docuit ipse Christus Dominus S. Edmundum Cantuar: Episcopum. Tu similiter fac.

PEr signum † Sanctæ Crucis de inimicis meis, libera me DEVS noster. (hoc ter dicat) Procul recedant somnia & noctium phantasmata, hostemq; nostrum comprime, ne polluantur corpora.

Dignare Domine nocte istâ, sine peccato me custodire. Miserere mei DEVS secundùm magnam misericordiam tuam.

Pax Domini nostri IESV Christi, & Virtus sacratissimæ Passionis eius, signum S. Crucis & titulus triumphalis, IESVS NAZARENVS REX IVDÆORVM, Integritas quoq; Beatæ MARIÆ Virginis, Custodia SS. Angelorum & suffragia omnium Electorum, sint inter me, & omnes inimicos meos.

O cor IESV dulcissimum tibi commendo hâc nocte cor & corpus meum, vt in te dulciter requiescat. Et quoniam ego obdormiturus DEVM laudare nequeo, hoc tuum mi IESV suauissimum Cor pro me supplere dignetur.

Sancte Angele Custos, SS. Patroni mei, vos etiam pro me assistite SS. TRINITATI, Humanitati Christi Domini, & Beatissimæ Virgini Matri. SS. Patroni mei, ad quorum Ecclesiam viuo, assistite SS. Eucharistiæ, in persona vestri mancipij

adora-

adorate, laudate, benedicite perpetuò, & non interruptè, DEVM, HumanitatemChristi Dñi, Virginem Beatissimam Dominam meam.

IESVS NAZARENVS REX IVDÆORVM præseruet me à subitanea morte. IESV sis mihi IESVS, Virgo MARIA sis mecum in via. Omnes Sancti & Sanctæ DEI intercedite pro me. Nos cum prole pia benedicat Virgo MARIA.

O IESV MARIA IOSEPH dono vobis cor & animam meam.

Cum iam decumbis.

ANtequam obdormiscas breuiter tecum reuoluere poteris, quibus illi, qui infernalem regionem incolunt, lectis vtantur: quàm etiam mollibus lectis ij, qui amæna cælestis paradisi loca inhabitant, accubent. Postea imaginare te somnum capturum, esse circumdatum ab Angelis, qui custodiæ tuæ inuigilent. Vel mente concipe te aliquando cum CHRISTO dormire in stabulo, vel in deserto: aut in carcere Caiphæ, aut sub Cruce. Sic tibi nox sicut dies illuminabitur, & nox illuminatio tua erit in delicijs tuis.

Aspirationes.

Si quando noctu euigilare contingat.

BEati qui habitant in domo tua Domine (vbi neq; nox, neq; mortis vmbra, somnus est) in sæcula sæculorum laudabunt te.

Approbo & renouo quantùm possum, omnes benedictiones & affectus, quos nunc in cælo electi tibi DEO deferunt, & sine fine concinunt: Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus DEVS Sabaoth.

Offero omnia Sacrificia, quæ in altero Orbe

nunc fiunt, & quidquid vspiam tibi DEO gratum agitur, Omnium Religiosorum psallentium affectus, per MARIAM tibi ô IESV, per IESVM tibi Pater Sancte offero.

Benedicta sit illa noctis hora, quâ Dominus meus IESVS CHRISTVS, quondam erat pro me pernoctans in oratione DEI; & in qua patiebatur, quæcunq; volebant carnifices crudeles!

O Crux, ô Corona spinea! quàm durum lectulum præbuisti IESV Saluatori meo In hoc lectulo dormiam & requiescam in cogitatione animæ meæ.

O Domine IESV! vtinam feliciter obdormiam in sinu amoris tui, & lux perpetua luceat mihi in lumine viuentium, videntium & amantiū te.

Peto mi IESV & desidero, vt cunctæ respirationes meæ, hâc nocte, sint aspirationes & actus ardentissimi amoris tui.

Custodi me vt rem tuam Domine, & dum ego dormio, humanitas tua dignetur pro me laudare, amare, magnificare DEVM Nostrum. Magnificet etiam pro me anima tua Dominum ô MARIA.

O si etiam animus meus ad amoris lucernam vigil hæreret, dum somnum corpus capit, ita vt dicere possem cum Sponsa; Ego dormio & Cor meum vigilat.

Detestor ōmnia nequam phantasmata, & quidquid tibi DEO displicere posset, contra voluntatem meam esse ac fore protestor.

Tibi lectulum, tibi somnum, tibi corpus & animam, ac motus omnes, quidquid sum & possum, tibi Domine dedico & deuoueo.

S, Cor-

S. Gertrudis cum quodam tempore dormire non posset, hanc Orationem à Christo didicit. l. 3 c. 25.

PEr tranquillissimam suauitatem, quâ ab æterno in sinu DEI Patris accubuisti; & per amænissimam pausationem in vtero Virginali, quâ nouem mensibus quieuisti, & per iucundissimam delectationem, quâ vnquam in amante aliquâ anima dignatus es deliciari; rogo te misericordissime DEVS, vt non ad meum commodum, sed ad æternam laudem tuam mihi concedere digneris aliquantam requiem, quâ lassata membra corporis vsui exercitationis restituantur.

Caue in quantum potes serue DEI, nè totus aliquando dormias, ne sit somnus tuus, non requies lassi, sed sepultura corporis suffocati, non reparatio, sed extinctio spiritûs tui. S. Bern.

Actus breuis pro defunctis.

MIserere pijssime IESV, miserere: & respice de sede magnitudinis tuæ, ad miseras animas in purgatorio detentas, quia tibi proprium est misereri semper & parcere. Miserere gemituum, miserere lacrymarum, quas ad te fundunt, & condona eis pœnas peccatis ipsarum debitas.

Præcipuè verò animabus Fratrum, amicorum, & benefactorum meorum: animabus bellis, peste, fame sublatorum, item pauperum, egenorum, & quorum nulla extat memoria; ac demum istorum, quos à me iuuari vis; per Sanguinem totius corporis tui, per crucem & mortem tuam, per merita omnium Electorum tuorum, per SS. Missæ sacrificia, & omnia bona opera ad gloriam tuam in to-

to mundo facta : Requiem æternam dona eis misericordissime Domine, & lux perpetua luceat eis. Requiescant in lumine viuentium, videntium, & amantium te in æternum. Amen.

CAPVT IV.

Alphabetum Amoris DEI per Hebdomadam dispositum.

Relinquite infantiam, & viuite & ambulate per vias prudentiæ. Prou. 9. *A, a, a, Domine DEVS : ecce nescio loqui, quia puer ego sum.* Ierem. 1.

DIE DOMINICO.

Amo te DEVS meus. Et ideo,

1. ADoro te cultu latriæ tibi soli debito, affectu totius Ecclesiæ militantis & triumphantis, in cælo, Eucharistia, ac vbiq; præsentem.

2. Adoro te in peccatoribus, blasphemis, ingratis, infinitam bonitatem tuam letalibus peccatis offendentibus. Adoro benefacientem probis & improbis, omnia in orbe sanctissimè disponentem: Adoro pro omnibus, & in omnibus creaturis.

3. Adoro omnium Dæmonum ac damnatorum loco ; totiesq; honorem omnem vitâ meâ compensare desidero, quoties blasphemaris.

4. Admiror, antefero te omnibus. Amo vt Filius amantissimum Patrem, cuius amore vitam, ponere si occasio ferat, pro honore, & Catholica fide, pro auertendis peccatis, libentissimè decerno.

5. Amo-

5. Amore tui vellem extinguere infernum, comburere cælum, vt nemo te DEVM meum amet ob timorem pœnæ vel spem præmij, sed propter solam bonitatem tuam.

6. Amore tui desidero obstruere meipso locum inferni, ne in posterum quidquam tibi pereat.

7. Agnosco subjectionem meam, secundùm infinitam à te distantiam, recedo & resilio in abyssum nihili mei.

8. Assumo, mihiq; vnio corda amore tuo ardentia omnium Sanctorum hominum, & Angelorum; adeoq; Cor ipsius Deiparæ Virginis, & Cor humanitatis Christi, hisq; omnibus te intensissimè ac ignitissimè amo.

9. Approbo omnia bona opera hominum & Angelorum, quæ tibi Domine vnquam placuerunt, vel adhuc placebunt; & illa ad gustum tuum millies ac millies per omnia instantia temporis & æternitatis innouari ab omnibus cupio.

10. Abominor omnia peccata quæcunq; in hoc vniuerso fuerunt, sunt & erunt, & illa super omne malum detestor, & retracto; quia tibi displicent, teq; amo, super omnia, in recompensationem aliquam pro illis.

11. Agnosco, quòd sim ego infidelissima ex omnibus creaturis tuis, & malitiosissima, quæ si ex merito suo tractanda esset, jam tu illam centies & millies, in ima inferni præcipitem dare debuisses.

Amo te DEVS meus. Et ideò.

1, BEnedico tibi omnium cælitum benedictionibus, propter honorem, excellentiam, Sanctitatemq; tuam infinitam.

2. Benedictus es Domine DEVS Patrum no-

ſtrorum ; & laudabilis & glorioſus in ſæcula.

3. Benedictum nomen gloriæ tuæ, quod eſt Sanctum & laudabile & glorioſum in ſæcula.

4. Benedictus es in templo Sancto gloriæ tuæ : & laudabilis & glorioſus in ſæcula.

5. Benedictus es ſuper thronum Sanctum Regni tui : & laudabilis & glorioſus in ſæcula.

6. Benedictus es ſuper Sceptrum Diuinitatis tuæ ; & laudabilis & glorioſus in ſæcula

7. Benedictus es, qui ſedes ſuper Cherubim & intueris abyſſos : & laudabilis & glorioſus in ſæcula.

8. Benedictus es, qui ambulas ſuper pennas ventorum, & ſuper vndas maris ; & laudabilis & glorioſus in ſæcula.

9. Benedicant te omnes Angeli & Sancti tui; & laudent & glorificent in ſæcula.

10. Benedicant te cæli, terra, mare, & omnia quæ in eis ſunt, & laudent, & glorificent te in ſæcula.

11. Benedico tibi mi D E V S! & omnibus ſceleratis Iudæis ac infidelibus te blaſphemantib⁹ me oppono, qui dum tibi maledicunt, ego pro illis & nomine illorum clamo intenſiſſimo affectu : Benedictus DEVS in æternum!

Amo te DEVS meus. Et ideo,

1. CRedo quòd ſis, & quòd remunerator ſis. Credo omnia quæ reuelaſti de tua Vnitate & Trinitate, de Incarnatione verbi Diuini, de Sacramentis, de Eccleſia, ejusq; capite, de cultu Sanctorum.

2. Credo ſpecialiter illa omnia, quæ noſtri temporis Hæretici non credunt, ſed blaſphemant.

3. Credo MARIAM Virginem DEI Genitricem eſſe

cem esse, quæ Virgo ante partum, Virgo in partu, Virgo post partum fuit.

4. Credo imagines Christi Domini, Deiparæ semper Virginis MARIÆ, necnon aliorum Sanctorum colendas & venerandas. Credo purgatorium esse, animasq́, ibi detentas fidelium suffragijs adiuuari.

5. Commendo tibi mi DEVS Spiritum meum, Spiritum vocationis meæ. Commendo omnia proposita & decreta mea, quæ Tibi seruare, vel Tuâ causâ facere debui & decreui.

6. Commendo tibi vniuersam Ecclesiam, ejusq; Prælatos & Superiores, ac omnes Religiosos, Reges & Principes, diuites atq; pauperes, afflictos, captiuos, carceri mancipatos, ægros, & in extremis positos, atq; animas in purgatorio existentes.

7. Concentro Domine omnem amorem in Cor meum, quo in æternum totum cælum amabit te, & illo singulis momentis vitæ meæ millies ac millies vellem te amare.

8. Claude, si fieri potest, obsecro mi Domine! januas inferni, vt nemo eò descendat, vbi omnes te oderunt: aperi portas cæli, vt omnes eò conscendant, vbi omnes te diligunt.

9. Cupio tibi omnes illas laudes, quibus te afficere possent innumerabiles Angeli, hominesquè possibiles, & creaturæ aliæ non creandæ.

10. Contemni & pati volo pro te mi DEVS! proijciant me, abijciant me omnes à facie sua Ego sum ille qui cum Lucifero locum in inferno promerui infimum ad delitescendum.

11. Caream mi DEVS cælo, & dato quod carebo te in cælo, hoc ipso nolo te carere in terra, ne sim

ne sim bis miser, ibi & hic, & ne sim ante tempus infelix.

DIE LVNÆ.

Amo te DEVS meus. Et ideo.

1. DOleo ex toto corde, de omnibus peccatis meis quomodocunq; commissis, contra te summum Bonitatis & Sanctitatis Oceanum. Ita doleo de peccatis meis amore tui mi DEVS! vt velim Sanguine meo redimere tempus, quo peccaui, vt non peccassem.

2. Doleo, quòd tu amor meus ab alijs non ameris, Doleo quòd tu amor meus contemnaris.

3. Desidero cum dispendio omnium bonorum & vitæ meæ, vt agnoscaris, ameris, adoreris ab omnibus creaturis rationalibus, in omnibus & super omnia.

4. Detestor, damno, & anathematizo omnes blasphemias in DEVM, & omnes irreuerentias ac contemptus.

5. Desidero inferorum portas obturari ipso me, & per me, ne quidquam amplius in infernum, & damnationem æternam descendat.

6. Desidero quicquid habent Seraphini omnes & omnes dilecti, ac Electi tui vna cum IESV Domino ac Rege nostro, ac MARIA Virgine omnium Electorum Regina.

7. De iustitia, meritis, dignitate mea despero, spero autem in sola tua Bonitate & gratia, in Christi meritis & morte, in pretiosissimæ Parentis patrocinio, in communione Sanctorum.

8. Decretum mortis à tua manu diuina eo animo excipio, quo animo excepit Christus decretum mortis suæ.

9. Desidero

9. Desidero Domine te amare, te diligere Seraphicè, Christiformiter, & omnipossibiliter, & tantùm quantùm amabilis es, quantum dignus es amari. Requiris à me Domine, cur velim ita diligere te? causa diligendi te DEVM meum. Tu ipse DEVS es.

10. Desidero mi DEVS! & in ipsum infernum descendere, & ibi amare te. Nam si potentes potenter tormenta patientur, cur amantes amabiliter tormenta non paterentur?

11. Dono tibi cor meum mi DEVS! suscipe illud, quia meliùs & securiùs apud te erit, quam apud me.

Amo te DEVS meus. Et ideo.

1. EXulto in te solo rebusq; tuis, nihil in hoc mundo habere volo, quod me afficiat, nisi te sapiat.

2. Exulto in te solo mi IESV, Alij alia quærant, te solum mi IESV ego quæro, te solum desidero, hoc millies dicam, hoc millies repetam, DEVS meus & omnia.

3. Exulto mi DEVS! quòd Tibi fideliter seruiatur à multis seruis tuis. Quòd honor tuus & gloria tua per totum mundum innotescat, quòd te omnis creatura DEVM ac Dominum summum recognoscat.

4. Exulto, quòd tibi publicus honor deferatur in Templis, Processionibus, famulatibus Religionum ac sodalitatum. Quòd omnes Cæsares & Reges terræ, te sicut vermiculi creatorem suum potentissimum cognoscant & venerentur.

5. Exulto quòd millia hominum amore tui moriantur, vitam & sanguinem alij profundant, alij profundere sint parati.

6. Exul-

6. Exulto in judicijs tuis quantumuis terribilibus, idem volo approbare, & reprobare, quod tu; idem velle & nolle, quod tu.

7. Exulto & tibi congratulor, quòd DEVS sis summe bonus & perfectus, immensus, infinitus, iustissimus, sapientissimus, & incomprehensibilis. Gaudeo de omnibus his bonis tuis, ob hanc solam causam, quia bona tua sunt.

8. Esurio desideranter omnia peccata mea per tuam justitiam in me dignè castigari, & puniri: vt sicut peccando te inhonoraui; sic libenter pœnam pro peccatis meis patiendo, te honorem & glorificé.

9. Esurio per totum mundum gloriam & honorem tuum vbiq; propagari, præcipuè vbi nec cultus, nec amatus es.

10. Ejuro omnia peccata carnis, ejuro etiam næuos, quantumuis minores venialissimis imperfectionibus, volendo imitari ter Sanctissimam Virginem, ante partum, in partu, & post partum.

11. Erubesco, quòd sim creatura tam ingrata & exosa tibi; indignus sum mi Domine, vt me inter homines tanquam monstrum abominabilissimum foueas & conserues.

Amo te DEVS meus. Et ideo.

1. FEror (toto corde meo) ad te summum bonum meum; in immensa gloria tua exulto: gaudeo quòd ames te, quantum amari dignus es, ames te, quantum amari potes, & quantum amare potes,

2. Fero & patior libenter omnes corporis & animi molestias, has præsertim & illas, quæ tibi omnia pro gustu inprimis & gloria tua; deinde in satisfactionem pro peccatis meis offero

3. Fero

3 Fero & patior amore tui omnem dispositionem äëris, intemperiem cæli, quæcunq; sit, omnes vilipensiones, injurias, sitim, famem, humilem opinionem, sinistra judicia, despectus, & labores omnes.

4. Fædus tale tecum mi DEVS inire desidero, quoties dixero amo te, vellem amare te eo amore, quo nunquam ab vlla pura creatura amatus es, vellem amare amore omni possibili creato.

5 Firmissimè mi DEVS in misericordia tua & meritis tuis confido me saluandum. Vtq; homines & jumenta saluabis Domine ! salua etiam hoc jumentum tuum.

6. Fieri potest mi Domine, quia damnabor, volo ergo nunc in vita mea satiari amore tuo Diuino.

7. Fugere volo delicatè nutrire, aut molliter vestire corpus meum, vt potè rem vilissimam, quod nihil aliud est, quam esca vermium, fætor & horror.

8. Fame vellem me enecare, vt non ampliùs offendam te, vt citiùs veniam & transeam ad te.

9. Famelicus sum mi Domine ! te solum esurio & sitio ! ô quando gustabo & videbo quàm suauis sis Domine ! quàm magna multitudo dulcedinis tuæ, quam abscondisti amantibus & videntibus te.

10 Fædus tale ineo tecum; quoties dixero: mi DEVS adoro te: toties adoro te: tum Angelorum, tum Sanctorum omnium adorationibus, quibus & modo adorant te, adorauerunt, & adorabunt labente tota æternitate.

11. Fateor mi DEVS ! quòd sim sentina iniquitatum, vitiorum pelagus, quòd sim sacrilegis & latronibus

& latronibus, publicanis & veneficis, damnatis & dæmonibus peior.

DIE MARTIS.

Amo te DEVS meus. Et ideo.

1. GRatulor tibi, quòd solus tu sis, qui es.

2. Gaudeo de omni bono tuo, quòd es, quod habes & operaris, & de pleno dominio ac beatitudine, de tuo honore & voluntatis tuæ impletione.

3. Gratulor tibi, quòd adæquate amari tantùm, quantum amabilis es, nonnisi à te ipso possis.

4. Gratias ago tibi pro beneficijs, quæ Humanitati Christi Domini, Sanctissimæ illius Matri, quæ Sanctis Angelis, Sanctis omnibus, præsertim meis Patronis contulisti.

5. Gratias ago pro omnibus spiritualibus & temporalibus beneficijs, Ecclesiæ, huic regno & Religioni meæ concessis.

6. Gratias ago pro creatione, conseruatione, redemptione, pro instituto venerabili SACRAMENTO, pro extirpatis hæresibus & erroribus ex hoc regno.

7. Gratias pro omnibus aduersitatibus, cruce hac & illa, pro omnibus incommodis, fame, peste, bello. Item pro omnibus beneficijs iustis, & iniustis, damnatis & dæmonibus aliquando præstitis.

8. Gaudeo Domine propter bona opera, quæ vnquam facta sunt, hodie fiunt, fientq; deinceps propter amorem tui.

9. Gaudeo ob ea, quæ Dominus noster IESVS Christus, Sanctissima ipsius Mater, Sancti Angeli, & beati omnes egerunt ad gloriam tuam.

10. Gaudeo ob amorem intenſiſſimum, quo te Electi tui æternùm proſequentur, & laudes, quas tibi in perpetuum dicent.

11. Gratulor mihi, quòd per te ſolum poſſim beatus fieri: vnde nec placeret mihi beatitudo, niſi per te illam haberem.

Amo te DEVS meus. Et ideo.

1. HOnoro & reuereor infinitam Majeſtatem, Excellentiam, & Sanctitatem tuam profundiſſimo affectu. Dominus meus es, ego ſeruus tuus & mancipium tuum ex natura. Vita mea & mors in manibus tuis.

2. Honorem & cultum Duliæ exhibeo Sanctis tuis; Sanctiſsimæ Genitrici MARIÆ debitam Hyperduliæ venerationem & cultum offero.

3. Hactenus te Domine mi non amaui, habere nunc cupio Cor IESV, Cor MARIÆ, vt his cordibus te amare poſſim.

4. Habere deſidero mille vitas, quas omnes in augmentum gloriæ tuæ impenderem; mille corda & linguas quibus te glorificarem.

5. Habere cupio amorem intenſiſſimum Seraphinorum, vt omnes homines in tuo amore ſuccendere poſſem

6 Horas omnes, omnia momenta vitæ meæ, volo honori & gloriæ tuæ dedicare, in omni actione & cogitatione mea volo inclamare: Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus DEVS Sabaoth.

7. Hæreſes omnes, & omnia perfidiæ monſtra damno & anathematizo, præcipuè vero Atheiſmum, Paganiſmum, Iudaiſmum, Arianiſmum, Luteraniſmum, Caluiniſmum, & omnes alias Hæreſes ab Eccleſia damnatas.

8. Horas

8. Horas omnes & annos meos malè peractos, item tam omnium hominum, quàm Angelorum prauorum cupio retrouertere, & peractæ ætatis spatia amoris tui actibus replere.

9. Honoro & reuereor tuos Vicarios superiores meos, quibus me amore tui subijcio, voluntatemq; meam, imitando eum, qui factus est obediens vsq; ad mortem.

10. Honorem & gloriam tuam mi D E V S, tanti facio, vt eligam potiùs manere in inferno, & pati omnia tormenta, quàm vt tu vel vnico momento priueris tuo honore,

11. Halitus vltimus quo animam efflabo, vtinam halitus amoris sit. Moriar amore tui mi DEVS, & quia vitam ab amore non inchoaui, da mihi vitam amore finire. Vltimus vitæ actus sit amare,

Amo te DEVS meus. Et ideo.

1. IESV nomen suauissimum & dulcissimum in persona omnium Cælestium, Terrestrium, & Infernorum supplex adoro, adoratumq; vellem in perpetuum ab omnibus creaturis rationalibus.

2. Ignosco amore tui omnibus, qui me injurijs affecerunt totâ vitâ meâ, & illos amo propter te, sicut me ipsum, vt & tu Domine dimittas mihi peccata mea,

3. Indulgentias lucrandi gratiam, & industriam peto à te.

4. Immolo tibi mi DEVS Sacrificium laudis pro omnibus, qui te ignorant vel blasphemant.

5. Iuro & statuo custodire judicia justitiæ tuæ, & quicquid in oppositum vnquam fecero, puta Domine nolenti irrepsisse.

6. Iejunia omnia quæcunq; faciam per gratiam

tuam

tuam, vnio cum tuo, & Sanctorum tuorum jejunio.

7. Iuro & protestor me Pretiosissimæ DEI Parentis esse perpetuum seruum, & mancipium.

8. Ignis amoris tui semper ardeat in altari cordis mei, & in tantum crescat incendium, vt non solum Sacrificium, sed & ipsum altare comburat & consumat.

9. Ita te diligo mi DEVS, vt si scirem me fore annihilandum, adhuc tibi omni studio seruirem, non enim tibi seruio propter me, sed propter te.

10. In balneo sanguinis, sudoris, lacrymarum, in vulnere cordis tui IESV mi dulcissime, immergo & depono me totum, omnes actus meos, & alienos, vt in eo detenti atq; sublimati per Te & per Matrem tuam, SS. Trinitati pro me, & pro omni creatura offerantur.

11. Ignis, crux, bestiæ, confractio ossium, & totius corporis contritio, & cuncta tormenta Diaboli veniant in me, tantummodo IESV amore meo vnico fruar.

DIE MERCVRII.

Amo te DEVS meus. Et ideo.

1. LAborabo purè pro gloria tua, constanter & fideliter vsq; ad mortem, nihil aliud intendens, quàm gloriam tuam.

2. Laborem & laboris præmium, omnes coronas & merita resigno ac transfero in solam gloriam tuam. Hâc vna in cælo coronâ contentus ero, quod omnibus meis meritis & coronis in te translatis, Te magis gloriosum videbo.

3. Laudes omnes, & tantos honores desidero tibi exhibere, quantos nosti exhiberi posse, & quan-

tos mereris, Sed quia non eſt ſpecioſa laus in ore peccatoris, laudet te pro me totum cælum & terra.

4. Laudent te omnes Chori Angelorum, & vniuerſæ turmæ Sanctorum; quos tu ab æterno ad gloriam tuam prælegiſti.

5. Laudent te pro me infinita Sanctorum Angelorum caſtra, quos mittis in miniſterium, propter acquiſitionis tuæ genus electum.

6. Laudent te viginti quatuor Seniores cum omnibus Patriarchis, & Prophetis, qui deponentes coronas ſuas procidunt ante thronum tuum.

7. Laudet te amiciſſimorum Fratrum tuorum Apoſtolica dignitas, quorum ſuffragijs Sanctam Eccleſiam tuam mirabiliter ſuſtentas.

8. Laudet te victorioſa Martyrum tuorum turba, quorum ſtola pretioſo ſanguine tuo eſt purpurata.

9. Laudet te Confeſſorum agmen perfectiſſimum, quorum Spiritum tranſtuliſti in admirabile lumen tuum.

10. Laudet te & jubilet tibi pro me hoc nouum Canticum, quod reſonat in ore eorum, dum te ſequuntur quocunq; ieris, IESV ſponſe Virginum.

11. Libenter mi DEVS pro te omnes perſecutiones, injurias, afflictiones, morbos, & quæcunq; alia mala vſq. ad mortem ſi oportuerit me tolerare, volo tolerare.

Amo te DEVS meus. Et ideo.

1. MARIAM Matrem tuam, Matrem pulchræ dilectionis amo feruentiùs & intenſiùs præ omnibus Sanctis, quia hæc eſt voluntas tua teſte Bernardo. Per illam peto à te Spiritum modeſtiæ, manſuetu-

mansuetudinis, mortificationis, misericordiæ erga viuos & defunctos, & mortem amoris tui plenam.

2. Malo Domine millies mori, millies damnari, quàm deliberato peccato fœdari.

3 Mori millies desidero in tuæ immensæ miserationis profluuio; sicut moritur scintilla ignis in fluminis impetu validissimo.

4. Malo Domine propter te amatum esse in inferno, quàm propter te odio habitum esse in cælo.

5. Momentis singulis vitæ meæ vellem te amare non meo, sed ipso amore Diuino, quo te ipsum amas, amore Theandrico, quo te Christus amat, amore latreutico, quo te justi amant, amore omnium hominum & Angelorum.

6. Mortificationes omnes, omnia martyria, & omnia mala pœnosa animæ & corporis, quæ pro te passi & passuri sunt homines, siue in mundo, siue in inferno, siue in purgatorio, tibi offero: ita vt si tibi placeret in augmentum gloriæ tuæ, omnia talia libenter vellem perpeti.

7. Mori cupio, quia te amo DEVM meum. Dulcius est mihi mors, quàm viuere & offendere te summum bonum meum.

8. Mori desidero, vt immoler tibi DEVS meus, cui me totum debeo: mori desidero ob gloriam tuam, & in meorum criminum pœnam.

9 Moriar mi DEVS, vt in te sine fine viuam, in ardentissimo amoris tui igne consumptus.

10. Mundi huius opes & voluptates omnes aliis non inuideo, mihi DEVS meus & omnia! Quis enim sic delectat, quàm ille, qui fecit omnia quæ delectant?

11. Magnifico, adoro, laudo, glorifico, omnes & singulas perfectiones tuas Diuinas, affectu tibi gratissimo, mihi possibili, imò affectu beatifico, Seraphico, Mariano, Theandrico, quo dignus es.

Amo te DEVS meus. Et ideo.

1. NOlo viuere sine vulnere, quia IESVM meum totum video vulneratum.

2. Nomen dulcissimum IESV vellem infigi cordi meo, vt fuit infixum cordi Ignatij Martyris.

3. Nouerim te mi DEVS, noverim me, nec aliud cupiam nisi te.

4. Noscant te Domine omnes peccatores & timeant. Noscant te Iusti ampliùs, ac tepidi; vt tibi feruentiùs seruiant. Noscant te Gentiles ac Hæretici & conuertantur.

5. Negotia omnia quæ à me geri vis, tibi committo, juua me, vt illa amore tui faciam diligenter.

6. Negligentiam omnem à me amoue velut pestem exosam tibi.

7. Non merui te DEVM meum beatificè videre, nec merebor in æternum. Cupio tamen videre, quia tu me mi DEVS ad hunc finem condidisti, & redemisti.

8. Nullam cupio ex vlla creatura habere voluptatem; omnis mea delectatio est & voluptas, vt delectetur DEVS

9. Nolo ire in cælum mi Domine, si tu non vis, eligo potius infernum, si tibi ita complacuit; illum tamen nollem habere in pœnam meorum peccatorũ, sed in præmium mei erga te amoris.

10. Nolo vnquam in rebus illicitis delectari, & potius malo mori, quàm talem delectationem deliberato animo admittere.

11. No-

11. Nolo vnquam magnificè aut arroganter de me sentire, illud potiùs desidero, vt obscurius & inglorius delitescam; nec oculis alijs, quàm tuis appaream.

DIE IOVIS.

Amo te DEVS meus. Et ideo.

1. OFfero tibi cor dulcissimum & suauissimum IESV, cor purissimum MARIÆ, & omnium cælitum.

2. Offero vitam, passionem, & sanguinem Domini IESV in horto perfusum, ac puncturis spinarum expressum, & illud pretiosissimum balsamum sanguinem cordis Filij tui.

3. Omnes omnium creaturarum substantias, potentias, actus, affectus, circumstantias bonas mihi appropio atq; assumo; atq; ita mecum omnibus in tuum omnimodum amorem & honorem sacrifico.

4. Opto habere tot corda, quot in aëre atomi volitant; quot arenæ in mari, vt amare te possem cordibus his vniuersis, vel vt ita dicam rectius corde vnico, quod omnibus istis æquiualeret.

5. Offero tibi omnes laudes & adorationes, quibus te Angeli & Sancti omnes adorauerunt, & centum millenos adorationum milliones, quas omnes Sancti & iusti Ecclesiæ militantis faciunt.

6. Offero tibi omnes cultus, deuotiones, & omnia bona opera post vitam meam tibi ad finem mundi impendenda.

7. Offero tibi cor meum in laudem æternam ad perficiendum corpore & animâ omne beneplacitum tuum.

8. Omnia vota & proposita mea in honorem tuum ali-

um aliquando à me facta fideliter exequi curabo.

9. Offero omnia Sanctissimæ Missæ Sacrificia peracta in Ecclesia, & ad finem sæculi peragenda.

10. Offero tibi omnes pænas, cruciatus, vulnera, effusiones sanguinis, & omnia martyria: omnem pœnitentiam, jejunia, vigilias, & austeritates omnium Confessorum: omnem amorem, continentiam & puritatem Virginum.

11. Odi, auersor, & execror omnes contemptus & irreuerentias quæcunq; fuerunt, sunt, & erunt in toto mundo.

Amo te DEVS meus. Et ideo.

1. PRoijcio & prouoluo me ante te in cælo, Eucharistia ac vbiq; præsentem.

2. Peto vt tuo amore ames te pro supplendo exili amore meo erga te.

3. Pauper esse tui amore volo, exspolians me totius mundi possessione; & si rebus vtor tanquam tuis à te concessis mihi, vtor & non meis.

4. Pauperculam suppellectilem è domo Parentum meorum me concernentem non tantùm ejuro, sed totius mundi diuitias, si illas possiderem: Tu mihi Domine sufficis.

5. Peccata mea omnia proijcio in immensum ignem amoris tui, demergo in exuberantium meritorum Filij tui pelagus.

6. Peto vt perdito me, omnibusq; creaturis nihil videam, nihil quæram, nisi solum te, vt viuam ego, non ego, sed tu viuas in me.

7. Peto mihi alijsq; concedi ea, quæ vis à te postulari, ea quibus maximè indigeo alijq; & per quæ obtenta maximè tibi placere possimus.

8. Pro-

8. Protestor coram te, quod in omnibus actionibus meis, nihil aliud intendere totâ vitâ meâ volo, nisi solum purum honorem, gloriam, amorem, & beneplacitum tuum.

9. Propono per gratiam tuam, & eligo millies mori, quàm te vel leuissimè DEVM meum offendere.

10 Protestor quod propter peccata mea deterior sim mortuo cane, fæx hominum & labes, indignus qui suspiciam cælos, dignissimus qui post mortem meam in olido fimeto aut sordium receptaculo defodiar.

11. Patiar quæso pro honore tuo, si vis, pœnam omnium damnatorum, & laudem te laude omnium Beatorum

Amo te DEVS meus, Et ideo.

1. QVotidianas meas actiones, occupationes tibi offero. Da vt in illis quæram te non me, amorem tui, non mei

2. Quicquid est auri, argenti, lapidum pretiosorum atq; gemmarum in mundo: quicquid homines sæculares æstimant & amant, totum illud, vt nihil præter te amem, ego nihili æstimo, & vt lutum despicio.

3. Quinq; talenta tradidisti mihi Domine, itaq; diligenter operari volo, vt alia quinq; valeam super lucrari, non vt me excludas à cælo, sed vt per hoc placeam tibi, tuam Sanctissimam voluntatem faciendo.

4. Quæso Domine: vt mihi dones cognitionem tui ac mei, donum perseuerantiæ finalis, & omnes virtutes statui meo necessarias.

5. Quoties ad me àërem attraho, toties cupio

cordiali quodam affectu te Dominum meum IE-SVM Christum & Matrem tuam intra me attrahere.

6. Quotiescunq; corde vel ore dixero: DEVS DEVS meus! vellem hoc nomen tuum infinitè reuereri & repetere corde ac ore omnium Angelorum ac Electorum tuorum.

7. Quia te amo mi DEVS, vellem hinc pasci à vulnere, hinc lactari ab vbere, vellem costam mihi attolli ad latius amandum te cum S. Philippo Nerio: vellem continuò cordialiter dicere cum S. Francisco: DEVS meus & omnia!

8. Quærere primum volo regnum DEI & justitiam eius, postmodum vitæ huius necessaria.

9. Quoties vnquam respiro: toties in me volo trahere corda & affectus electorum tuorum, atq; illis toties te amare & laudare.

10 Quæcunq; tibi DEO meo proposui, promisi, juraui, quæ pretiosissimæ itidem Parenti & omnibus Sanctis Patronis meis, ea omnia promitto, propono, voueo, juro ad gustum tuæ Diuinæ voluntatis.

11 Quia ego & omnia mea nihil sunt & infra te infinities sunt, ideo non meis, sed affectibus tuis Te per Te superamo, te per te superæstimo, te per te superexalto. Sis per te superbenedictus, superlaudabilis, superexaltatus.

DIE VENERIS.

Amo te DEVS meus. Et ideo.

1. RESigno tibi mea omnia Domine IESV, Dispone de me liberè vt de tuo proprio jumento in tempore & æternitate, prout tibi placet

2. Resigno me tuæ adorandæ voluntati ad ino-

piam, ad contemptus, ad infamiam, ad extremos dolores, ad mortem, imo ad ipsam condemnationem æternam.

3. Restituo me tibi, te super omnia appretio, præeligo, appeto & quæro: paratus cæteris omnibus propter te abrenunciare, quotiescunq; & quomodocunq; volueris.

4. Renouo tibi laudabilia animi decreta, itemq; vota mea, piaq; desideria omnia erga te, erga Virginem MARIAM, erga Angelos & SS. tuos facta.

5. Ratifico Domine & innouo omnes actus bonos tibi oblatos & offerendos; omnes laudes à quocunq; Sanctorum impensas & impendendas.

6. Retracto & corrigo omnia opera totius vitæ meæ, quanta quanta sunt mala & imperfecta.

7. Rata habeo omnia bona opera mea per gratiam tuam facta, & ea quæ facere debui.

8. Religiosum statum approbo, amplector, & exnunc ingredior, totiusq; mundi res & spes pro tuo amore & seruitio calco.

9. Retracto & eiuro omnes blasphemias, irreuerentias, contemptus contra te, siue hic, siue in altera vita commissos.

10. Reuereor tua horrenda judicia, tuam dispositionem & quidem æternùm de me duraturam approbo.

11. Regum omnium ac Principum etiam infidelium te non credentium, colla & corda tibi subijcio, licet oppositum volentium, quia tibi Regi sæculorum immortali & inuisibili debetur summa laus & gloria ab omnibus.

Amo te DEVS meus. Et ideo.

1. SACRAMENTA omnia mihi ad salutem necessaria desidero. Da vt illa sanctè frequenter, accipiam, non tantùm SACRAMENTVM, sed etiam rem & virtutem SACRAMENTI.

2. Spem omnem salutis meæ pono in tuo dulcissimo nomine ô IESV, quod Saluatorem significat: igitur ô IESV, sis mihi IESVS! dic animæ meæ, salus tua ego sum.

3. Si scirem quòd damnandus sim, Tibi DEO meo seruire vellem & volo, tanto etiam magis & intensiùs, quantò hoc spatium temporis breuius mihi esset.

4. Si de salute mea æterna certus essem, imò si eam jam haberem, & placeret tibi DEO meo, me hic cùm incertitudine salutis viuere, aliquid autem insigne ad tuam gloriam & voluntatem perficere, præeligo hoc posterius illo priori, purè propter gustum tuum, & adorandæ voluntatis gloriæq; tuæ æstimationem.

5. Si omnia creata corda, omniumq; cordium affectus in meum cor immergere & includere possem, vellem te sic amare dulcis amor meus.

6. Si placet tibi mi DEVS! exure Paradisum, extingue infernum. Non requiro aliam mercedem obsequij à me tibi præstiti, quam illam gloriam, quæ est tibi seruijsse.

7. Si nossem velle tuum mi DEVS esse, vt in æternum torquerer in inferno, me ipsum statim sponte in illas flammas præcipitarem, solùmmodo vt tuæ Diuinæ satisfacerem voluntati.

8. Si possem mi DEVS! vellem ab omnium cor-

ßibus amorem, qui non eſt tuus euellere, & tuum inſerere, vt amore tuo omnes arderent & languerent.

9. Si mihi in omnibus corporibus replicari liceret, cuperem te in illis millenis adorationum Seraphicarum millionibus adorare

10. Siquidem (teſte S. Bernardo) dum amas mi DEVS animam, amat tua æternitas, tua immenſitas, tua Sapientia, & ego vellem te redamare immensè, æternaliter, omnipoſſibiliter, ita vt tuo amori correſpondeat amor meus.

11. Sum ita affectus erga te mi Domine, vt vellim res omnes mundi in linguas, odium omnium peccatorum & damnatorum in tui amorem, blaſphemias eorum in laudem tui commutare.

Amo te DEVS meus. Et ideo.

1. TImeo te: non vt ſeruus emptitius ob pœnam; ſed vt filius chariſſimus, ne tuam Diuinam offenſam incurram.

2. Timeo judicia tua horrenda intcrutabilia, quia ſcire non poſſum, an amore ſim dignus vel odio. Idcircò enitar conſtanter, vt te nunquam deinceps deliberatè offendam.

3. Timeo te timore reuerentiali & inſtar Beatorum reuereor infinitam tuam Majeſtatem, ex toto corde me tibi ſubdens, ac me velut nihilum in conſpectu tuo agnoſcens.

4. Te ſolum vnicè & cordialiter diligo præ omni dulcedine & guſtus ſuauitate, præ omnibus corporis mei commodis, præ omnibus mundi diuitijs, præ omnibus honorum titulis.

5. Totus ſum tuus mi DEVS, eroq; in æternum, ſicut totus tu meus eſſe voluiſti.

6. Talem

6. Talem voluntatem habeo mi DEVS, & illam tibi offero, si nimirum haberem omnia, quæ tu habes omnibus vellem abdicare, & tam liberaliter omnia tibi dare, vt tu posses dare cuicunq; velles.

7. Tuum beneplacitum in me, de me, per me, & in omnibus semper & vbiq; perfici & impleri in tempore & æternitate, in aduersis & prosperis opto & postulo.

8. Tibi Domine mi hoc corpus meum nutrio, tibi hanc vitam meam conseruo: largire mihi vires, vt soli seruiam tibi.

9. Te æstimare mi DEVS te amare, plusquam possum, plusquam valeo desidero, sed æstimando nescio quid facturus sum pro te, Si radius essem, tu autem sol, adderem me tibi, & esses lucidior, si essem gutta & tu mare, effunderem me tibi, & esses plenior. Si essem atomus, & tu mundus, apponerem me tibi, & esses major.

10. Tibi Te ipsum mi DEVS offero, nihil enim est te ipso dignius: offero tuam Excellentiam, tuam pulchritudinem, tuam de te voluptatem.

11. Tibi offero cor meum, vt te solum amet, & nihil aliud nisi te vel propter Te.

DIE SABBATHI.

Amo te DEVS meus. Et ideò.

1. VOueo & renouo fidem tibi in baptismo datam.

2. Voueo, sicut me tibi obligaui coram tota curia cælesti, paupertatem, obedientiam, & castitatem perpetuam.

3. Voluntatem meam, tuæ, volo dedicare in victimam holocausti, Vis me Domine, viuere volo, Vis

lo. Vis mori, & in ipsum infernum abijcere volo. Volo velle, quicquid velle tu me vis.

4. Volo potius quolibet bono priuari, & quodlibet malum perpeti, quàm à tua gratia & amicitia excidere, & tuam indignitatem incurrere.

5. Vtinam possem DEVS meus omnium fidelium intellectibus in te credere, omnium cordibus te amare, omnium viribus tibi seruire.

6 Vtinam possem efficere, vt nullus te offendat, & nullus pereat, libenter etiam vitam meam impenderem, & sanguinem profunderem.

7. Vtinam omnes infideles, Hæretici, Schismatici, Apostatæ, & peccatores obstinati conuertantur! vtinam omnes homines te agnoscant, te solum diligant, tibi seruiant.

8, Volo & per te propono, te in omnibus, & ante omnia purè intendere: nullumq; opus internum aut externum aggredi, nisi propter amorem & beneplacitum tuum.

9. Volo & desidero, vt quoduis momentum vitæ meæ, omnis pulsus & motus cordis mei & arteriarum idem sit, idem significet, quòd hæc verba, Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus DEVS Sabaoth.

10. Vellem te mi DEVS amare amore continuo & infinito, si possem omnibus momentis vitæ meæ, & desidero, dolore quodam velut infinito ex illius amoris infiniti fonte profecto dolere de meis ac totius mundi peccatis.

11. Vellem oblatas tibi omnes laudes, quæ sunt, fuerunt, & erunt in cælo & in terra, quas possunt & possent conferre illæ creaturæ, quæ id neglexerunt, negligunt, & posthac negligent ob ingratitudinem suam, millies ac millies, per gratiam tuam, quouis respirio & ictu oculi mei multiplicare.

Amo te DEVS meus. Et ideo IESV.

1. XCifixi meritis conjungo, quidquid ago. Quidquid in posterum cogitaturus, dicturus, vel facturus sum, totum hoc sudore Christi sanguineo rigatum tibi sacrifico.

2. Xcifixi Domini gloriam & honorem deſidero per totum mundum etiam cum diſpendio vitæ & animæ meæ propagari. Imò cupio, vt hoc nomen digniſſimum, & dulciſſimum IESVS, etiam ipſi dæmones & damnati reuereantur, laudent, & nullus omnino non amet IESVM, qui poteſt amare.

Amo te DEVS meus. Et ideo.

3. ZElo tuæ Excellentiæ, adoro Tuam diuinamEſſentiam, Vnitatem, Trinitatem. Tuam Potentiam, Dominium, magnitudinem, Sanctitatem, Perfectionem, Dignitatem, Tuam Iuſtitiam, Miſericordiam, Gloriam, & Beatitudinem.

4. Zelo tuo, adoro vnionem Hypoſtaticam, Verbi & Filij DEI Perſonam, Hominisq; & Filij Virginis naturam.

5. Zelo tuæ Sanctitatis, æſtimo & veneror profundo affectu, Tuam puriſſimamMatrem Virginem, ex eaq; operante Spiritu Sancto Incarnationem, Tuam Eccleſiam militantem ac triumphantem ex SS. Angelis hominibusq; conſtitutam.

6. Zelo gloriæ tuæ deſidero millies ac millies extenſione ad omnia tempora, & ad omnia omnium temporum inſtantia, ad omnia quoq; momenta æternitatis, ea tibi omnia exhiberi ab omni creatura rationali, quæ tibi homines Sancti & Angeli, Humanitas Christi & Beatiſſima Virgo exhibuit & exhibebit.

7. Zelo

7. Zelo tuæ dignitatis, vellem continuis actibus adorationis, appretiationis, doloris & amoris intensissimi compensare omnes & singulas tam hominum quam Angelorum prauorum malitias, ac injurias tibi illatas, & illis bonis actibus implere omnia, instantia, & momenta actionum peccaminosarum.

8. Zelo tui honoris doleo quantum possum, de omnibus & singulis peccatis à quocunq; commissis & committendis.

9. Zelo charitatis in proximos, opto anathema esse à Christo, pro Fratribus meis in Christo, Opto me ipso obturari portam inferni, ne quisquam, amplius pereat.

10. Zelo tuo & amore tui solius renuntio omnibus hujus mundi bonis, omnibus voluptatibus, honoribus, excellentijs, & vanitatibus.

11. Zelo tuo vellem omnibus diebus vitæ meæ quoad vixero, illud facere, quòd tibi summè placet.

Finis Alphabeti.

1. TV scis ô IESV plusquàm amabilis! quia amo te Amo ex toto corde meo, ex tota anima, ex totis viribus meis.

2. Amo te castissime Sponse supra omnes spurcas & brutas carnis voluptates; supra omnem harmoniam & musicorum concentum.

3. Amo te plusquàm mundum vniuersum.

4. Amo te plusquàm me, plùs vitâ & animâ meâ.

5. Amo te plusquàm cælum, quod infernus absq; te mihi videretur.

6. Amo te & plus in dies amare volo, quàm te oderint & damnati omnes.

7. Quia te amo mi DEVS! ideo omnibus me Sancti tui superent in cælo donis tuis, vellem nemo me superaret amore tui.

8. Pro

8. Pro auersione à te summo Bono & Creatore nostro, & conuersione ad creaturam per peccatum cujuscunq; peccatoris, nunc tibi restituo honorem, cultumq; tibi & amorem debitum à quocunq; denegatum offero: te super omnia æstimo & appretio.

9. Vellem nunc omnes horas & annos meos, & omniũ hominũ ac Angelorũ prauorũ, reuocare, retrouertere, & peractæ ætatis spatia amoris tui actibus replere.

10. Offero tibi omnia corda, quæ tam in cælo, quàm in terra te ardentissimè amant, ita quidem, vt ea omnia simul habere, & immensum quoddam purissimi amoris tui incendium ex illis facere vellem, in quo assiduè incessanterq; consumar.

11. Non ideo te amo, mi DEVS! quia bonis tuis me cumulas: sed etiam, si his retractis, omnibus malis me subijceres. Te amarem; quia te amo, non tam ob id, quòd sum ex munere Tuo, quàm ob id, quòd Tu es ex natura Tua.

CAPVT V.

Solitudo Septemdialis.

Seu quotidiana familiaris cum DEO Viatoris conuersatio.

O anima Sancta sola esto, vt soli omnium serues te ipsam. S. Bern.

HAnc breuem solitudinem & secessum suadent tibi Viator, non tantùm mundi hujus miseriæ, sed ipsius solitudinis deliciæ. Quid enim potest deesse delici-

deliciarum homini, cum illic adest, cujus deliciæ sunt esse cum filijs hominum. Quod per Isaiam Dominus promisit dicens: *Ponet desertum eius quasi delicias: & solitudinem, quasi hortum Domini, gaudium & lætitia inuenientur in ea.* Vnde in hac solitudine de perenni diuinitatis fonte limpidissimis consolationibus affluens S Benedictus non semel *in vno solis radio totum mundum collectum conspexit.* Et S. Ignatius in eadem solitudine interna suauissima cæli gaudia libans erumpebat in hæc verba: *Quam sordet mihi terra dum cælum conspicio.* Ideo Hieronymus sæpius de suo deserto: *Mihi cætera carcer & solitudo Paradisus.* Vt ergo anima his possit vacare delicijs, fugiendo hominum contubernium, & cum solo DEO habens commercium, scire refert ad quem se locum conferet. *Gemina est solitudo, altera exterior corporis, altera interior animi.* Prima, secundùm Ascetas, est locus remotus in abdito recessu, vel extra vrbem, à familiæ strepitu, & inanium rerum agitatione: vnde ille præcursor Domini S. Ioannes Baptista, inter natos mulierum maximus, ab incunabulis solitudinem adiuit, pluribusque annis coluit. S. Magdalena licet singulari gratiâ DEI prædita fuerit, tamen totum vitæ suæ tempus post passionem Christi; videlicet triginta annos in spelunca quadam transigere voluit.

Carolus Imperator, vt solitudine liberiùs frueretur, Regnum suum in Philippum filium deriuauit, de quo sic testantur Annales: Carolum Majorem fuisse in sua Eremo, quàm in Imperio. Ejus nepos Philippus morti vicinus in hæc verba prorupisse dicitur: *Vtinam Corona caput non cinxisset!*

pænitet fuiſſe Regem! melius in aliquo deſerti angulo, extra mundanorum negotiorum tumultum vixiſſem!

Potes tali frui ſolitudine etiam in populoſa ciuitate. Qualem ſibi fabricata eſt Iudith, de qua ita ſacri Annales: *In ſuperioribus domûs ſuæ fecit ſibi ſecretum cubiculum, in quo cum puellis ſuis clauſa morabatur.* Non eſt igitur vt ſis ſolus, excuſationi locus, quia vbiq; eſt ſolitudini locus.

Altera eſt ſolitudo non loci, ſed animi, non montium ſed mentium, non eremi ſed cordis. Non te ab hominibus ſejungas, ſed cum DEO conjungas: non receſſus ab vrbibus, ſed acceſſus ad cælum, attentâ meditatione faciet te ſolitarium. *In populoſa Vrbe,* inquit Petrus Damiani, *amor artifex ſolitudinem reperit.* Ideo nulllum vitæ genus eſt adeò negotijs addictum, adeò curis implicitum, in quo ſolitudo animi, mentisq; ſeceſſus nequeat reperiri. Quare in turba itinere, conuiuijs, etiam, faciat ſibi cogitatio ſecretum, faciat ſolitudinem, & familiarem cum DEO conuerſationem.

Si ergo ſecedere non potes ad hebdomadas aliquot, ſi non potes ad aliquot dies, animum colligendi gratiâ, ſaltem horam vnam aut alteram concede DEO loquenti in ſolitudine ad Cor. Benè ſuaſit cuidam Hieronymus: *Adhibe tibi in Vrbe ſolitudinem, & remotus ab hominibus iunge te DEO.* Nam talis ſolitudo, eſt quidam paradiſus cæleſtis voluptatis, eſt via recta ad cælum, conſcientiæ cathedra, magiſtra ſilentij, eſt nuptialis thalamus, in quo Sancti Spiritus annulus tribuitur, & cæleſti Sponſo felix anima fœderatur,

DIE

DIE DOMINICO.

Meditatio Prima.

De Beneficio Prædestinationis.

Præłud. 1. Statue te coram DEO, in quantum Prædestinator est, cui soli cognitus est numerus prædestinatorum & præscitorum.

Præłud. 2. Pete vt possis cognoscere media ad finem prædestinationis consequendum.

Punctum 1. CONsidera hoc beneficium non esse commune sed peculiare, eorum duntaxat, qui ab æterno electi sunt à DEO ad vitam æternam, quod est omnium beneficiorum maximum, non solùm, quia datur ante omne meritum, sed quia cæterorum est fundamentum.

2. Cogita tecum: Quis scit an nomen meum scriptum est in libro vitæ, vasnè sum in honorem an in contumeliam, hædusne an agnus? Ingessit olim hanc cogitationem S. Bernardus Fratribus suis dicens: *Quis scit an omnium Vestrûm quos hic video nomina scripta sint in libro Vitæ? Multi enim Vocati, pauci electi.*

3. Admirare tam sublimem finem creationis tuæ, vt in æternum fruaris DEO, viuas cum DEO.

4. Rumina & expende tam magnam DEI propter te resolutionem ac impensam sanè sumptuosissimam: quam, vt scopum æternæ prædestinationis assequereris, in vita sua contemptissima & morte probrosissima ostendit.

5. Colloquere cum Domino DEO: Homo vanitati similis factus est, & quomodo mi Domine reputas eum, & apponis erga eum Cor tuum, vt

inhabitet in domo tua omnibus diebus vitæ suæ, qui es te ipso beatissimus ac felicissimus?

6. Interroga Diuinam Clementiam; Quis effecit quia homo gratus factus est in oculis DEI, qui dignus erat æterno odio iræ DEI? vnde illi, quia è massa æternæ perditionis ac reprobationis eum Diuina bonitas secreuit, qui merito suo eidem cum reliquis præscitis inuoluendus erat?

7. Testare cælum & terram, quod majori cum homine Dominus misericordiâ vsus sit, quàm cum omnibus Angelis Apostatis.

8. Alloquere iterum Dominum IESVM; & dic: Quæ tua mi Domine liberalitas & humanitas! potuisti hominem cum reprobis Angelis supplicio damnare perpetuo, & ecce non tantùm pepercisti illi, verùm etiam decreuisti pro illo homo fieri, & cum omni opprobrio mori?

9. Interroga te ipsum, quid pro his omnibus Domino DEO retribuisti? Eheu! reddidisti mala pro bonis, quia toties tam grauiter, tam impudenter Dominum tuum offendisti.

10. Non fle, sed ejula cum gemitu cordis tui, quia Diuinæ vocationi & ordinationi restitisti, & auxilia contempsisti Sanctorum, & Angelorum societate te indignum fecisti. Odium & indignationem SS. Trinitatis incurristi. Fructu vitæ & passionis Domine te priuâsti.

Pro Colloquio.

Actus Contritionis.

HEu me miserum! quid cogitaui, quid dixi, quid vnquam feci demens! Peccaui contra rationem, contra conscientiam, & in quem, & quis? Egone

Egonè vile & projectum cadauer, nihili homuncio te quauis deterior, & nequior ausus sum, & qua fronte impudens in ipsius numinis & Angelicarum mentium conspectu, scelere meo impetere Creatorem meum, qui me ex nihilo fecit Redemptorem, qui me sanguine redemit, prædestinatorem, qui priusquàm me formâsset in vtero, nouit me, & antequam ex illo progrederer recordatus est in sua æternitate nominis mei, quasi guttulæ in vasto mari & arenulæ in vniuerso hoc!

O me infelicem! ergonè pro momentanea voluptatula infamis mercator DEO contempto æternos mihi ignium inferorum cruciatus compararim! Ah pudet me mei, etsi nemo alius conscius foret, quid vero erit, cum toti mundo reuelabuntur fœditates ac turpitudines meæ?

Sed quàm immani ingratitudinis vitio scelus est à me perpetratum, in eum, qui me tot beneficijs præuenit ac prosecutus est! Quid! tot beneficia contempsisse me amaro recordor animo? ô me ingratissimum!

O DEVS meus! peccaui! jam non sum dignus intueri altitudinem cæli, non sum dignus vocari creatura tua, Quid tamen faciam miser, quo fugiam à facie iræ tuæ? cui conquerar ô Domine, omnia mala aduersum me, nisi tibi Saluatori & Redemptori meo.

O bone IESV ne permittas me damnari, quem pretioso sanguine redemisti, Manus tuæ Domine IESV fecerunt me, manus inquam illæ, quas cruci affixas tenes pro me, ergo opera manuum tuarum ne despicias, vulnera manuum tuarum precor vt aspicias, ecce in manibus tuis descripsisti me, fac

vt nomen meum, hic beatæ prædestinationis liber per totam æternitatem adscriptum retineat.

Fieri etiam potest mi Domine, quòd sim damnandus, ergo saltem hic in vita mea volo satiari amore tuo Diuino. Imò si in ipsum fundũ inferni descendero, etiam ibi volo, & desidero te amare intensissimè, vt sic euacuato per amorem inferno, vbi solus amoris ignis deinceps arderet, omnibus damnatis te blasphemantibus, opponere me possim, clamando in æternum: Benedictus DEVS! Iustus Dominus.

Spero tamen mi Domine in bonitate & misericordia tua! Quid spero? Te ipsum! Animant me omnes miserationes tuæ, quas mecum ab infantia exercuisti, vt non cessem sperare in te. Appello viscera tua Paterna, appello misericordiam tuam abyssalem, appello illum actum, quo crucifixus pro peccatoribus orabas, quo peccatores ex visceribus diuinæ tuæ misericordiæ saluare decernebas. Et spero in misericordia illa quòd ego sim saluandus.

Tantam enim de te mi bone IESV habeo fiduciam, quòd licet millies plus peccâssem quàm feci, sciremq. certò te grauissimè iratum mihi, attamen licet penes me esset eligere mihi judicem, nullum tamen alium, quàm te eligerem, certiùsq; à te misericordiam expectarem, quàm ab optimo meo amico.

Etenim si toties tamq; grauiter contra aliquem amicorum meorum sicut contra te, peccâssem, certissimus essem, quòd mihi non ignosceret, licet charissima Mater esset. Si enim ei ita rebellis, ac injurius fuissem, ac tibi; vel millies me abjecisset, & execrata fuisset Tu verò post tot graues acceptas injurias, foues me nihilominus ac nutris.

Actus Amoris DEI.

O Bonitas infinita DEVS meus! ecquid est homo, putredo & cinis: vt tu ab æterno ad Salutem & beatitudinem æternam eligeres illum ac prædestinares? vnde inuenit hanc gratiam in oculis tuis, quòd ostendere volueris diuitias misericordiæ tuæ in illo? Cur vnũ mi Domine vilem & inutilem homuncionem elegisti & assumpsisti, & innumeros Angelos, qui semel tantùm peccauerunt, reliquisti & projecisti?

Tunè mi DEVS super huiuscemodi peccatore dignum duxisti aperire oculos tuos? Tibinè mi Saluator ab æterno nos lutea vasa cordi fuimus, vt non veniremus in obliuionem coram te? Tantinè nos æstimâsti vilissima mancipia tua, rebelles tuos inimicos, immemor scelerum, ingratitudinum, ac vilitatum nostrarum? Quid aliud in nobis inuenimus, nisi omnimoda impedimenta, & obstacula æternæ saluationis, tuæ fruitionis, tui suauissimi cõplexus?

Quomodo te non exaltabo DEVM meum dignissimum salutis meæ? quomodo non benedicet tibi anima mea? quomodo tota se non euiscerabit exinanietq; in dilectionem Bonitatis & charitatis tuæ! O bonitas! ô benignitas! vtinam ab æterno fuissem & te ab æterno amare potuissem! vtinam nunc saltem, amem te, sed amem ex toto corde, ex tota anima, amem millies millibus cordium, & igne ardentissimorum Seraphinorum.

Vtinam semper te dilexissem superoptime DEVS, ex quo sum homo, quia tu me dilexisti ex quo es DEVS! vtinam te magis ac magis diligã, quia eripuisti animam meam de morte, quia respexisti canem mortuum & pulicem vnum.

O mi Domine! vtinam saltem ex hoc momento in æternum tot bonis prouocatus à te, non declinem à mandatis tuis, neq; derelinquam te fontem aquæ viuæ! sed eheu! nescio, nescio quid serus vesper vehat; nam audio: Qui stat, videat ne cadat: & post hæc dona tua omnia horresco, dum cogito, quòd ecce Domine mi, nisi tu adjuuares me, etiam hoc momento calcarem te, & rursum crucifigerem te mihi pro tot scilicet donis tuis.

En ergo, Saluator pijssime, minimus seruorum tuorum in timore & tremore supplico tibi, ne me proijcias à facie tua, nec à participatione Sacratissimæ Passionis tuæ, sed juxta magnam misericordiam tuam da mihi congrua salutis media, vt in æternum cum Electis tuis misericordias tuas concinam.

Eodem Die Meditatio Secunda.

De Beneficio Creationis.

Prælud. 1. Constitue te coram DEO, & imaginare te ipsum quasi vas quoddam recenter manibus DEI efformatum. Cogita tecum quo fine?

Prælud. 2. Pete vt finem ad quem creatus es cognoscere possis, & ad illum peruenire.

Punctum 1. CONsidera bonitate DEI! quanta fecit animæ tuæ! nouisti quòd ante annos paucos nihil fueris, & nullibi. Ecce elegit te DEVS ex millibus immo infinitis possibilibus, & condidit in hunc mundum, vt thesauris bonitatis suæ te ditaret in tempore & æternitate.

2. Ad imaginem & similitudinem fecit te, quem ante præuidit vilem & inutilem, indignum & ingratum, inimicum sibi & exosum.

3. Creauit DEVS animam tuam eo fine, vt cognoscas eum, illum ames, ei seruias, & tandem saluus

nus fias. Finis Sanctissimus, nobilissimus, celsissimus. Quid enim suauius, quàm amare amabilissimum, quid jucundius, quàm æternum cum & in DEO viuere?

4 Aperi oculos & vniuersum mundum vno quasi obitutu comprehende, in illo omnia tibi subjecta reperies. Tibi seruiunt Angeli, tibi bruta viuunt, diffunditur áèr, fluit aqua &c. Vide homo, dicit totus mundus, quomodo amauit te, qui propter te fecit me: Seruio tibi quia factus sum propter te, vt seruias illi, qui fecit me & te, si accipis benignitatem, redde humanitatem.

5 Lauda Dominum ob admirabilem potentiam ostensam in Creatione. Quia nimirum ex nihilo propter te tam multa, tam varia, tam solida, tam perfecta creauit.

6. Gratias agas pro beneficio existentiæ actualis, quam tibi Diuina bonitas contulit. Item quòd habueris Parentes Christianos, ex quibus natus es non Iudæus, non Paganus, non etiam Hæreticus, sed Christianus. Quod natus sis cum membrorum integritate, complexionis bonitate, non cæcus, non claudus, non monstrum aliquod.

7. Humilia te ante DEVM & dic: O Domine! ego sum verum nihil ante te! & quid recordatus es mei, vt creares me, sciens me grauissimum fore peccatorem, & tuum capitalem inimicum?

8. Confunde te coram cælo & terra, & erubesce, quia toties deturpâsti imaginem Domini DEI tui: quia toties rebellis factus es Creatori tuo, ita, vt juste possit de te tactus dolore intrinsecùs conqueri, Pænitet me hunc hominem fecisse.

9. Interroga Diuinam Clementiam, cur propter scelera tua sicut alter Nabuchodonosor non fueris

toties

toties in bestiam conuersus? nonne merebaris, vt te DEVS in canem, qui fætore peccatorum putidus fuisti, aut suem, qui non semel ad volutabrum sordium tuarum redijsti, aut in aliam bestiam, qui jumentis deterior & insipientior factus es, juste verteret?

10. Miraberis, quod creaturæ te hucusq; sustinuerint. Confiteberisq; te dignum jam pridem fuisse, quem dehiscens terra subrueret, aqua demergeret, ignis consumeret. Resume postea fiduciam, accurre ad pedes IESV, tene illos nec dimittas, donec misertus fuerit tui. Proteftare in posterum de tua fidelitate, & emendatione vsq; ad mortem.

Pro Colloquio.

Actus Contritionis.

PAter peccaui in cælum & coram te, jam non sum dignus vocari filius tuus, sed nec creatura tua, Me miserum! quid feci ego demens, vbi est præcellens illa imago, quâ similitudinem creatoris mei per omnia gerebam? ob grauissima facinora & fætores peccatorum meorum denigrata est super carbones facies eius; non est agnita in plateis cælorũ erepta est à consortio Angelorum, deputata est cum perditis inferorũ.

Dicarnè ô Domine amplius Creatura tua; non sum dignus Creatura tua esse, etiam in quacunq; pæna constitutus. Si enim ego solus haberem illam partem infernalem, quam omnes Dæmones & damnati habent, non sufficienter secundùm peccata mea punirer.

Nemo tibi Domine tam ingratus extitit vt ego. Latrones ipsi & sacrilegi perfectiùs tibi famularentur, si eos tot, vt me, affecisses beneficijs. Animalia ipsa pro captu suo tibi appropinquant: solus ego infinitâ turpitudine vitæ meæ à te recedo. Ne-

Nescio ô Domine ! quomodo hucusq; sustinuerunt Angeli perduellem Creatori? quomodo perexerunt Sol & astra benignis me aspectibus obseruare : elementa confouere ? quomodo non irruerunt in me volucres cæli, pisces maris & bestiæ terræ ? Cur non insurgit in me rebellem tibi, & non clamat terra vsq; & vsq;. Quare tam nequissimum sustineo? cur non dicit àër : Quare non deficio? ignis : quare non comburo? Infernus : quare eũ non deuoro? quomodo dignantur homines me societate suâ ? Profectò pijssime DEVS, ego deberem in sterquilinio jacere à cæterorum hominum conuictu sequestratus, ne illos peccatorum contagione inquinarem!

Heu me miserum ! quid dicam ô Creator ! Creatura tua sum, en perij ! Creatura tua sum, iam morior ! Dominus & Plasmator meus es tu, & nunquam vidi te ? tu me fecisti & refecisti, & nondum noui, imò jam amisi te : Quid tamen miser faciam, recurram ad te, ô I E S V, fontem misericordiæ.

Expande ô Domine expande super hunc nequissimum seruum, pallium immensæ Clementiæ tuæ, cui proprium est misereri semper & parcere. Non pereat in malitia sua, quod operata est bonitas tua. Quæ enim vtilitas in creatione tua erit, si descendero in corruptionem & damnationem æternam? Ipsa te vincat charitas ad saluandum me, quæ te vicit ad creandum me,

Fac iterum Domine IESV lutum ex sputo, & lini oculos meos, vt qui cæcus sum, videre valeam deturpatam in me imaginem tuam. Iterum atq; iterum aperire digneris latus tuum mihi nequissimo peccatori, vt oculi mei, qui deprædati sunt animam meam, in tuo latere inueniant prædam suam.

Reduc

Reduc Domine oculos tuæ Majestatis super opus ineffabilis tuæ pietatis. Ego autem contra me ipsum armabor, & ero præ cæteris crudelior mihi Iudex. Et quia non sufficio me detestari: contra me vniuersum creaturarum cætum congregabo, & à qualibet confundi & puniri desiderabo, quia earum contempsi Creatorem.

Actus Amoris DEI.

SIccine ô Creator meus! ô bonitas infinita! ô DEVS plusquam amabilis in Charitate perpetua dilexisti me, & ideò ad imaginem & similitudinem tuam creasti me, miserans mei! quomodo ita amantem me redamare potero? Quâ in re animum meum, & ingenium nunc occupo, si non excogito mille modos, quibus testificer me diligere te?

O mi sint corda mille, & millies mille, eaq; omnia plena ijs affectibus, ijs ardoribus, quibus abundauit Cor IESV, Cor MARIÆ, cor maximi Sancti tui, vt desiderijs meis, & amori tuo respondeat amor meus.

O si ego solus omnium Angelorum corda possiderem, quibus te incessanter summum bonum & vnicum animæ meæ centrum diligerem: O si haberem omnium hominum amorem & affectum, quo te mi Deus complecterer.

O si etiam mi Domine tot habere possem corda, quot sunt in vniuerso creaturæ, vt illis omnibus earum nomine te diligerem & glorificarem, quas propter hominem condidisti, reddens tibi debitum, quòd illæ nequeunt, & cujus ego illarum causâ debitor sum.

O si possem singulas guttas aquæ, & singula grana arenæ maris, ac singulos atomos in cælos conuertere, pro gloria & honore tuo! O si

O si incessanter eâ amoris flammâ arderem, quâ ardent Seraphini, quâ ardet totum cælum, quâ ardes tu, vt omnes ad amorem tui succendere possem! O si in omnibus locis, in omnibus mundi partibus replicari possem, & ibi te amarem!

Sed superabundo gaudio Domine, & infinitas tibi gratias ago, quòd Tu ipsemet meum & omnium creaturarum officium suppleas in amando Te ipso & dignificando. Summo etiam gaudio afficior, quod quidquid creaturæ omnes præstare conantur tui amore, longè sit impar tuæ dignitati. Hunc ego ipsum amorem tui ipsius offero tibi in gratiarum actionem pro omnibus thesauris beneficiorum in creaturas omnes effusis.

FERIA SECVNDA.

Meditatio Prima.

De mundi Vanitate.

Prælud. 1 Statue te ante Christum Dominum, & admirare altissimam illius sapientiam respuentem, quæ mundus amat, & præeligentē, quæ mundus detestatur. Dic cum S. Bernardo: *aut Christus errat, aut mundus, sed Christus errare nequit, quia æterna Sapientia est, ergo errat Mundus.*

Prælud. 2. Pete, vt gratiâ Diuinâ adjutus, siue blandientem, siue terrentem mundum, DEO inimicum feliciter effugias

Punctum 1. CONsidera, quomodo Dominus IESVS inter plagiarios, patibularios, sceleratos deputatur, & ambiet Christianus magnus inter homines reputari? Intolerandæ superbiæ est, vt vbi majestas humiliatur, vermiculus inflētur & intumescat.

2. Aduerte, si quid sensus habes: Mundus clamat, ego deficiam. caro clamat, ego inficiam, diabolus clamat, ego interficiam, Christus dicit ego reficiam: cur tamen decipientem & interficientem, & non reficientem sequeris?

3. Considera quia bona terrena, quibus hic pascimur siliquæ sunt porcorum, quæ appetitum nostrum infiniti boni capacem non explent sed contaminant. Conuenitnè ergo tanti parentis filium siliquis porcorum ventrem infarcire? Decetnè te Dominum tuorum pedibus sordidis conculcandum subdi?

4. Audi quid de mundo S. Bernardus sentiat, ita ille: *O homo! quid tibi cum mundo, qui citò transit & concupiscentia eius? quid tibi cum terrenis diuitijs? aurum & argentum verè terra rubea est & alba, quam solus error hominum, facit aut magis reputat pretiosa?* quid tibi cum carne, quâ haud aliud viliùs sterquilinium inuenisti.

5. Interroga damnatos, vbi deliciæ vestræ maledictæ? vbi honores? vbi amatus præ DEO mundus? Ah quàm infructuosè miseri in illis inferorum triremibus deplorantes respondebunt, & dicent, quod Ionathas Patri suo Sauli: *Gustans, gustaui paululum mellis & ecce morior!* Ita illorum quilibet Eheu! propter stillam voluptatulæ carnem titillantis, amisi, quo refici poteram, torrentem voluptatis!

6. Alloquere omnes mundi amatores: O miseri! quis ita fascinauit oculos vestros, vt non videant vanitatem hanc, quâ major nequit inueniri sub sole! crumenæ, quas hic mercator perduellis mundus ostentat, vento magis quàm ære turgent, coronæ nitentes auro sentibus & spinis horrent, torques aureæ ferrearum compedum instar, non honorant sed one-

onerant, quid vestes? bombycum excrementa apud nos, quia rara, ideò chara.

7. Defle quantùm potes cæterorum hominum insaniam, qui pro eo, quòd debeant diligere Dominum DEVM suum ex toto corde, diligunt mundum, non mundi Conditorem, diligunt dæmonem DEI inimicum, non DEVM super omnia benedictum.

8. Elice contemptum rerum terrenarum, & alloquere omnes illas nugas, quæ te à DEO retrahunt & dic: DEVS meus pendet in patibulo, & ego vanitatibus & voluptatibus operam dabo? absit! non decet sub spinoso capite membrum esse delicatum.

9. Argue & defle tuam dementiam, quia stultus negotiator fuisti, dum pretio bonorum omnium extremum malum mercatus es.

10. Pudore suffundere, quia pro caducis, inanibus, fallacibus, æterna, solida, vera pessumdedisti, pro vna voluptatula animam, pro cæno cælum erogasti.

Pro Collòquio.

Actus Contritionis.

O Anima mea sceleratissima non vitâ, sed morte perpetuâ, ex tuis actibus digna, quid tibi cum mundo, qui in momento transit, & ejus concupiscentia? ô perfida anima, quid fecisti? ob vnam sordidam voluptatulã, de sublimi in profundum, de gratia in peccatum, de cælo in infernum cecidisti!

Quid ergo dicam infelix esca totius inferni, homo miser, proiectus à facie oculorum Domini Creatoris mei! vendidi eheu! animam meam sine pretio. Quid enim sunt hæc vniuersa, quæ Apostolus arbitratur vt stercora, quorum finis est interitus? Heu me de-

quanto

quanto bono in quantum malum cecidi! quò tendebam, & quò deueni? quæsiui bona, & ecce turbatio. ecce jam morior, & IESVS non est mecum. Certè meliùs mihi erat non esse, quàm cum his omnibus vanitatibus sine IESV esse.

Proh pudor! quem fructum habeo miser, in quibus nunc erubesco! Quid? caduca, vana, & propè nulla infelix & insanus præferre non erubui æterni Patris amori & honori?

Istanè est ô bone IESV viuæ vocis tuæ doctrina in operibus meis expressa? Pompasnè mundi & honores nudus in infami crucis ligno suspensus docuisti? deliciasnè carnis doloribus grauissimis ad mortem compulsus prælegisti? superbiamnè Sathanæ in vltimo agone obedientiam Patris fideliter prosequens professus es?

Me miserum! quânam fronte attollam iam oculos ad vultum Patris amantissimi tam malus & peruersus filius? Pudet indigna gessisse genere meo, pudet tanto Parenti vixisse degenerem. Exitus aquarũ deducite oculi mei, operiat confusio faciem meam, deficiat in dolore vita mea, & anni mei in gemitibus, quia dereliqui te fontem aquæ viuæ, quia dilexi vanitatem, & prosecutus sum vmbras, quæ nos fugiunt.

Et an aliquid vltra, me separare poterit à te ô IESV! ô Vita, ô amabilissima charitas! ô omne bonum DEVS cordis mei & omnia: cur oculos meos conuertam ad vanitatem, & non potiùs ad te ô IESV, vbi solum, purum, & omne bonum meum? Abhinc, quicquid mihi dare vis ô DEVS meus, aufer totum; & te solum mihi da, & sufficiet mihi.

Actus Amoris.

O Summum & vnicum bonum meum DEVS

meus! hoc millies dicam, hoc millies repetam. DEVS meus & omnia! neq; enim vel majus dicere, vel maius cogitare, vel dignius optare possum, quàm hoc ipsum, DEVS meus & omnia! Alij alia quærant, alia desiderent, vnum ego DEVM quæro, DEVM desidero, DEVS meus & omnia! Opes & honores, voluptates & gaudia relinquo, montes gemmeos & aureos alijs non inuideo, mihi sit DEVS meus & omnia.

O DEVS meus & omnia! nihil quæso præter te, requirat anima mea. Tu mihi sufficis Domine, ideo habens & possidens te, omnes mundi spes derelinquo, omnem libertatem, inclinationes connáturales abdico, omnia quæ mundus amat, reijcio.

Sum etenim mi Domine, ita erga te affectus, vt etiamsi mihi ad voluptatem, & absolutum dominiū, tot deliciosissimi mundi darentur, quot sunt possibiles arithmetici numeri, nunquam desererem te, neque præponerem illos tibi. Si omnia mundi bona haberem, hoc momento, (si ita opus esset, & ad gloriam tuam cederet) illis amore tui renunciarem. Imò etiamsi cum æquali gloria tua & pari merito meo possem esse pauper & diues, vilis & honoratus, infamis & gloriosus, afflictus & deliciosus, eligerem nihilominus contemptum propter te, quia tu mihi sufficeres DEVS meus & omnia.

Duo simus ô DEVS! Tu & ego! & nihil aliud! quia minus te amat Domine, qui aliquid tecum amat, quod non propter te amat. Extingue me Domine in corde omnium hominum, & cunctos homines in corde meo occide, vt tu solus in me, & ego solus in te viuam.

O si etiam possem à cordibus omnium, amorem, qui

qui non est tuus auellare & tuum inserere, vt amore tuo omnes arderent & languerent! vtinam sibi subdere possem mi DEVS! omnia colla filiorum Adæ, ut te solum requirerent & amarent.

Vtinam plurimi Sancti sint in mundo, qui omnes mundi illecebras amore tui conculcent, te perfectissimè æstiment, ament, honorent! vtinam omnes peccatores mundo dediti & imersi ad te conuertantur!

Produc Domine austrum ardentissimæ dilectionis tuæ, qui nos omnes tam valido impetu à mundo impellat in te, vt à nobis ipsis translati, deinceps Spiritum non habeamus extra te.

Eodem Die Meditatio Secunda.

De Breuitate Temporis.

Prælud. 1. Statue te ante DEVM, cujus oculi semper in te respiciunt, & quære: quot sunt dies serui tui Domine, quoniam numerus mensium eius apud te est?

Prælud. 2. Pete, vt totum tempus vitæ tuæ fructuosè impendas, & particula boni diei nunquam te prætereat.

Punctum 1. COgita quænam occupatio Domini DEI tui? cogitare de te. Cur non reddis vicem Domino tuo?

2. Erubesce de tua ingratitudine, qui cum scias DEVM continuò ita super custodiam tuam vigilare, veluti si totius creaturæ oblitus te solùm curaret, & haberet, tu ex toto corde tuo, DEI tui obliuisceris.

3. Præsentis diei viginti quatuor horas in computum voca; quot ex his sæpiùs sibi rapiunt, somnus non necessarius, gula, otium, ludi, confabulationes,

tiones, O vitam miserrimam! hâcne tu ratione te DEO satisfacturum arbitraris? ita sanguinem Christi remuneraturum?

4. Interroga te ipsum, quot infernos tibi debet justitia DEI, qui totum ferè vitæ tuæ tempus non DEI obsequio, sed mundi & Dæmonis impendis seruitio.

5. Finge regressum in vitam offerri ijs, quos jam in infernum præcipitauit DEVS, vnaq; conijce, quàm sanctè concessos sibi dies agerent, quàm exactam & rigidam agerent pœnitentiam? & tu dicis: cras, & cras, emendabo vitam. Cur non hodie, cur non hâc horâ finis malorum & turpitudinis tuæ?

6. Apprehende, quanta tibi exhibeatur gratia, dum tibi spatium pœnitendi conceditur

7. Interroga Clementiam diuinam, quare tam diu te sustinuit, nec condemnari permisit? Quot jam millia animarum ardent in inferno, quæ minus peccauerunt! quis ligauit manus DEI vindicis tuorum scelerum? quid retribues Domino, quia tantum tibi contulit spatium pœnitentiæ?

8. Elice actum agnitionis, coram omnibus damnatis, quòd majori misericordiâ Dominus tecum vsus sit quàm cum omnibus illis, qui minus peccauerunt, & tamen jam ad inferos descenderunt.

9. Ingemisce cum S. Anselmo & dic: *O DEVS meus! cur amaui? quare concupiui in omni vita mea quidquam præter te IESVM DEVM meum! cur intermisi vllo tempore te IESV versare in corde, te totâ mente amplecti? vbi eram quando tecum non eram? quò defluxerunt, quando non te solum habuerunt desideria mea?*

10. Obstupesce, quomodo tot annis, tot diebus

à DEO tuo propter peccata tua elongatus & exclusus, esse & viuere potuisti!

Pro Colloquio.

Actus Contritionis.

O Me miserum! quantum tu mihi Domine temporis dedisti ad te amandum, tibi seruiendum! & quid ex eo jam superest? nihil mi IESV! nisi bonorum tantorum amissorum tristis recordatio, & malorum commissorum erubescenda memoria!

Infelix ego homo! quis me liberabit de corpore mortis hujus? vt quid viuo diutius! vt quid terram occupo ego lignum aridum & infrugiferum, ego semper ingratus in DEVM meum, & nonnisi peccata peccatis toto vitæ meæ tempore accumulo, & sic thesaurizo mihi iram in die iræ & justi judicij!

Heu me! justus scelerum vindex, fortè jam inexorabilem sustulit manum, scribens contra me amaritudines, consumere me vult peccatis adolescentiæ meæ?

Quis dabit capiti meo aquam, & oculis meis fontem lacrymarum, & plorabo die ac nocte, quia serò te cognoui ô pulchritudo antiqua! serò te amaui, ô bonitas infinita, imo tam exosis peccatis offendi te ô misericordia mea; ô DEVS meus! ô me miserum! cur non amaui te semper, Amor semper amabilissime! semper infinite! Tu es in medio cordis mei, & quomodo ad latus meum, ausus sũ terrenum aliquid congregare?

Omnia corda hominum, qui sunt, fuerunt, & erunt, & omnes voluntates Seraphinorum, & reliquorum spirituum, non sufficiunt, vt occupentur in DEO, cur ego pusillus homuncio, vnicum Cor meum occupabo

cupabo in alijs vanitatibus. & non efficiam; vt tradatur DEO meo?

Serò nimium ad te venio ô IESV Crucifixe! optimam vitæ meæ partem peccatis consecraui! vel nunc tempus est, vt gratiam tuam quæram.

Suscipe ô bonitas infinita DEVS meus in manus ineffabilis pietatis tuæ residuum annorum meorum. Pro his verò, quos viuendo perdidi, quia perditè vixi. Cor contritum & humiliatum DEVS non despicias. Dies mei sicut umbra declinauerunt, & perierunt sinè fructu, impossibile est, vt reuocem eos; Placeat ergo, vt recogitem eos in amaritudine animæ meæ.

Volo dignissime DEVS, grandem hanc amoris jacturam nunc & singulis residuæ vitæ meæ momentis pensare. Volo amabilissime DEVS, vt abhinc totus Spiritus, totum Cor, totum corpus meum, tota vita mea viuat tibi vita mea dulcis. Addo, totus dies, totæ hebdomadæ, toti menses, toti anni mei viuant tibi æternitas mea.

Actus Amoris.

O Satietas cordis DEVS meus! nunquid non sufficis amanti? quid extra te euager? quid aliud desiderem? Eja quæso vulnera animā meā amoris tui jaculo. Imple omnia desideria mea, vt nihil me extra te delectet, nihil afficiat, te solum ardentissimè in omni creatura diligam, ad te semper æstuantissimis desiderijs toto vitæ meæ tempore anhelem.

Potesnè mi Domine sustinere, vt aliqua creatura non diligat te? quæso hoc in me non sustineas, sed irrumpas in cor meum, & vim facias mi potentissime, vt sicut tu à me amando cessare non potes, ita fac, vt & ego feruentiùs & intensiùs in singula momenta te amare possim.

O si te ab instanti conceptionis meæ cepissem amare & nosse! ô si primo rationis impetu mentem animumq; conjecissem obstrinxissemq; tibi mille votis, nulla postmodum culpâ dissoluendis! ô si pueritiam juuentutemq; sceleris puram in castissimis & sanctissimis tuis amoribus exegissem! Heu optima vitæ pars non ampliùs reditura vnquam, vt velociter fugisti, nec vidisti bonum! liceat mi Domine damnum hoc saltem desiderijs compensare.

Desidero abhinc Domine, vt nullum sit deinceps momentum temporis & æternitatis, in quo tibi debitum amoris, laudis, venerationis, ac exaltationis non exhibeam, quod tibi deuotissimè Sancti & Electi tui exhibuerunt, & in æternum exhibebunt. Desidero vt omnis mea actio sit ad te aspiratio. Volo Domine, vt omne momentum vitæ meæ, omnis motus substantiæ meæ, omnis cogitatio & respiratio nihil aliud sit, aliud aspiret nihil & sonet, nisi Sāct⁹, Sāct⁹ Domin⁹ De⁹

O amor diuine! vtinam è singulis residuæ vitæ meæ momentis vsq; ad momentum extremum possem facere totidem secula amoris tui! sit in posterum omnis cogitatio mea, omnis respiratio, viuum holocaustum Amori tuo, & honori profundissima humilitate, altissima charitate oblatum.

Et quia omnes dies & momenta annorum meorum non transegi in castissimis tuis amoribus ô vita mea dulcis IESV! omnia momenta vitæ tuæ Theandricæ, tum ea quæ ab æterno vixisti cum Patre, tum ea, quæ ex tempore viuere cepisti genitus ex Matre, & quicquid in illis à te gestum toleratumq; est tibi offero. Offero & SS. Matris tuæ merita, ac omnium Electorum tuorum amoris incendia, labores, affectus cum his omnibus veluti nullius mo-

menti

menti obulum, infiniti valoris pretio junctum meipsum & residuum vitæ meæ tempus, in tuum mi Domine omnimodum amorem & honorem offero & sacrifico.

FERIA TERTIA.

Meditatio Prima.

De peccatis.

Prælud. 1. Statue te coram DEO veluti reum aliquem grauissimorum criminum, qui stet ante Iudicem catenatus, vinctus manibus, & pedibus arctissimè constrictus

Prælud. 2. Pete à DEO lumen, quo rectè malitiam peccati mortalis & miseriam agnoscas, & vt illud tibi ignoscat, si fortassis eo animam tuam aliquando contaminaueris.

Punctum 1. COgita quid sit peccatum mortale. Est offensa & contemptus DEI summi boni, imo voluntas perdendi DEVM si perdi posset, eumq; perimendi quidam conatus, *quo* (vt ait S. Bern.) *homo peccando vult interimere aut Sapientiam DEI, volendo ne suum peccatum videat, aut justitiam volendo ne puniat, adeoq; peccatum est quoddam in voto Deicidium.* Est demum sanguinis Christi conculcatio. Est rebellio creaturæ contra supremum Principem, & cum hoste ipsius Diabolo conjuratio.

2. Quæ damna operatur in te peccatum. Primo peccatum te turpissimum facit, ac exosum omni creaturæ. Per peccatum mortale committis Sacrilegium, quia violas templum DEI: apostasiam, quia à mandatis DEI ad pedes Diaboli transis, quia datã fidē in baptismo frangis. Per peccatum amittis gratiam

vniuerso orbe pretiosiorem. Per peccatum iteratò Christum crucifigis &c. Vnde S. Thomæ Aquinati mirum etiam videbatur posse hominem alicujus peccati mortalis conscium in eo damnationis æternæ periculo ridere vnquam & lætari *Ribad. 7. Mart.* S. Ludouicus Rex Galliarum maluit vitâ exui quàm fædari peccato mortali, *Surius 25. Aug.*

3. Considera quanta fuerit iniquitas, malitia, & audacia tua, qui summæ bonitatis & Majestatis DEVM peccatis tuis aggredi ausus es, & eo vsq; amaritudine compleuisti ipsum incircumscriptæ bonitatis Oceanum, vt dolore cordis, & pænitudine intrinsecùs tangeretur, quòd te hominem creasset.

4. Interroga teipsum, quid tibi mali fecit DEVS! quare illum toties tam grauiter offendisti & contristasti? quid tibi dedit dæmon, quia ad ejus pedes transijsti?

5. Admirare non esse vltas ipsas creaturas, omniaq; simul elementa contemptum & injuriam Creatoris sui à te per omnia irrogatam.

6. Testare cælum & terram, quòd peccâris super numerum arenæ maris, quod omnibus peccatoribus & ipsis damnatis deterior sis,

7. Cogita te non tantùm pejorem esse dæmone, sed ipso, qui fuit pessimus dæmonum principe: inter homines verò pejorem pessimorum pessimo ipso Iuda, qui Christum quidem vendidit, sed nondum mortuum vidit: pejorem ipso Antichristo, qui non toties vt tu, experietur in se Christi gratiam.

8. Exclama cum filio prodigo: Pater peccaui in cælum & coram te, jam non sum dignus vocari filius tuus, sed nec creatura tua.

9. Opta tibi tot lacrymas, quot sunt guttæ in mari,

mari, aut guttæ Sanguinis tui, quibus defleas miseram & miserabilem conscientiam & vitam tuam.

10. Proijcias te ad pedes IESV, cum lacrymis postula veniam, Quid enim tibi superest misero, ne pereas miserè, quàm vt te conferas ad illum, cui proprium est misereri? Protestare, quòd abhinc eligas millies mori, quàm peccato fædari.

Pro Colloquio.

Actus Contritionis.

HEu me miserum! peccaui tibi ô bonitas! ô misericordia mea! peccaui & super numerum arenæ maris multiplicatæ sunt iniquitates meæ! non est peccatum super peccatum meum! non est iniquus super iniquitatem meam.

O si vastus in lacrymas vertatur Oceanus & exundet ex oculis meis! quis mihi det, vt præ acerbo dolore omnes guttæ sanguinis mei mutentur in lacrymas; aut lacrymæ mutentur in sanguinem, nec vnquam taceat pupilla oculi mei! Quis mihi det, vt sit magna velut mare contritio mea, ex quo semper lacrymarum flumina exeant, & in illud intrent, vt iterum perenniter fluant!

O Pater misericordiarum! esto placabilis super multitudinem malitiæ meæ, quia vox sanguinis Fratris nostri IESV Christi clamat ad te pro nobis de Cruce.

O IESV! ô MARIA! ambo offensi estis, sed ambo estis abyssus misericordiæ & dulcedinis, parce ergo misericordissime IESV, parce seruo Matris tuæ, misericordissima Mater MARIA, parce mancipio Filij tui.

Displicent mihi Domine: displicent singula pec-

cata mea : quia ex se mala & peruersa, quia supremæ tuæ Majestati amabilissimæ bonitati ac voluntati injuriosa: Odio perfecto, quo tu DEVS meus detestaris peccata mea, detestor odiq; & ego, odisseq; volo in æternum. Horreo illa, & contremisco totus ad memoriam illorum.

O vtinam nunquam te mi DEVS offendissem! non corde, non opere, non omissione, nec vllâ prorsus ratione! vtinam prius extinctus fuissem!

Spero tamen omnium ac singulorum peccatorum meorum plenam perfectamq; à te misericordissimo Patre condonationem. Propter bonitatem tuam, propter IESV Christi amarissimam mortem, propter pretiosissimæ Filij tui Matris omniumq; Electorum tuorum intercessiones & merita.

Actus Amoris DEI

O Charitas abyssalis! ô bonitas infinita DEVS meus! quàm triste, quàm durum mihi est, quòd vnquam in te sic & sic peccauerim: cur ô DEVS meus vel momento vnico recessi à te? cur tibi ô dulcedo animæ meæ tam amarus & felleus fui? cur inebriaui te absynthio qui mille benedictionibus, dulcedinis præuenisti me?

O anima mea? dic mihi; quid tandem illa bonitas illa misericordia fecit tibi, aut in quo vnquam contristauit te responde mihi? Eja disrumpere immani dolore vel nunc!

O mi IESV! cur intermisi vllo tempore te versari in corde, te totâ mente amplecti & delectari in dulcedine tua! Ad te nunc ô Amor suspiro, clamo, anhelo, Te stringo intimis cordis meis medullis, & totis præcordiorum affectibus. O si semper te solùm cogitassem, te dilexissem dignissime perpetuo amore

amore DEVS! O si omnia desideria cordis tui ad amussim expleuissem! confidentiùs nunc irem in tuos amplexus Sanctissimè amor! nunc autem conscius pudor infamem animam confundit reijcitq; ad oscula pedum tuorum nitentem!

Et quid vltra poterit me diuellere & separare à charitate tuâ ô DEVS meus! an voluptas breuis! opes caducæ, honor falsus? an vmbræ vmbrarum, nugæ nugarum & vanitates vanitatum? & istæ & illæ non facient ô bone IESV non facient! In æternum ex hoc momento, tu es mihi carorum omnium carissimus, tu dulcedo, tu vnicum centrum cordis mei, & vita animæ meæ, tu thesaurus, diuitiæ, & deliciæ meæ.

Te solum mi IESV ex hoc momento quærere, te solùm ex toto corde diligere constituo. Et non solum corde meo, sed etiam omnium ac singularum, possibiliumq; creaturarum, omnibus genere, specie, numero, possibilitate, distinctis desiderijs, cordibus & affectibus vellem te mi DEVS amare: idq; in omni istorum omnium desideriorum intensione ab ipsa pretiosissima Parente, IESVq; Christi humanitate elici possibilibus: ac etiam in extensione ad omnia loca, & spatia, etiam imaginaria extensione quoq; ad omnia tempora, ad omnia momenta æternitatis, tàm ante, quàm post.

Eodem Die Meditatio Secunda.

De morte & circumstantijs eius.

Præl.d. 1. Imaginare te in extremis constitutum. Efferri Christi cruci affixi imaginem, accendi cereum, atq; intonari tibi à Sacerdote: Proficiscere anima Christiana; plurimis interim circum orantibus, & animæ excessum præstolantibus. *Præ-*

Prælud. 2. Pete vt ante mortem diligentem rationem temporis & occasionis, quæ modo offeruntur habere possis.

Punctum 1. CONsidera quia in separatione animæ & corporis, anima cujusq; suam ingredietur viam. Ah! quam viam tua ingredietur? si tunc à corpore separata foret, quid cum illa fieret! dignanè esset, vt ab Angelo deduceretur? dignanè esset, cui Mater Virgo obuiaret?

2. Reuoca tibi in memoriam, quæ tibi in morte erunt grauia. Erit graue quando ponetur ante oculos tuos imago crucifixi! & quomodo in eum quem pupugisti, cujus sanguinem peccatis tuis conculcasti oculos defiges! Erit grauè, quando dabitur lucerna in manu index bonorum operum, quæ non thesaurizasti.

3. Considera extremum cum vita agonem & angorem mortis, quandò inclamabitur auribus, vt corde saltem, si non ore te DEO commendes. Quo pacto etiam Sanctissimi viri magno metu tunc concuti solent, vt S. Hilarion etiam clamasse dicitur: *Eggredere anima mea, septuaginta annis seruiuisti DEO, quid times?*

4. Cogita, quomodò tunc totus pallesces, oculi concident & euertentur, pectus palpitabit, cor supra modum saliet, interius verò cum maligno Spiritu bellum geretur.

5. Concipe insuper affectum majoris timoris, quia in illo judicio particulari vides judicem iratum, qui te conturbato vultu respiciens ad tuam confusionem aperit cicatrices & cruenta vulnera, tibiq; tuam ingratitudinem, malitiam, & impietatem exprobrat.

6. Imaginare quòd audias Angelum tuum Custodem

ftodem contra te inftigantem, omniaq; occulta peccata tua coram Iudice recenfentem.

7. Puta te videre à finiftris Diabolos terribiles vt catulos, leonum rugientes & præparatos ad eſcā, tibiq; inclamantes: *Euge euge deuorabimus eum.* Qui etiam motus defperationis excitare folent & dicere: *si justus vix saluabitur, impius & peccator vbi parebunt?* Et *Qualis vita, finis ita.*

8. Interroga te ipfum, quid tunc mifer facies, quando infra te os inferni apertum, tetrum odorem exhalans, afpicies? intra vermem confcientiæ fenties: furfum cælum occlufum & DEVM iratum confpicies, ad tanta quomodo non deficies?

9. Gratias age diuinæ bonitati, quia tam diu te fuftinuit, & conceffit tibi fpatium pænitentiæ, vt pretiofam in confpectu ejus mortem promereri, & à morte peccatorum peffimâ liberari poffis.

10. Deteftare peccata tua, quæ te fola perdere poffunt, & mortem æternam afferre, & ftatue firmiffimè nunquam deliberatè peccare.

Pro Colloquio.

Actus Contritionis.

O Infcrutabilis abyffus pietatis Domine DEVS meus; quomodo apparebo ante faciem tuam in illa terribili hora exitus animæ meæ de corpore, portans iniquitatem meam, reatum deperditionis vitæ meæ, & pondus multæ nimis negligentiæ meæ. Talentum temporis mihi creditum non folùm expendi in vanum, fed & amifi, deprauaui & perdidi totum. Quo ibo, quo me vertam, & quo à facie tua fugiam?

Væ ingratitudini, impietati, & cæcitati meæ, quia peccaui

peccaui Domino, quia te DEVM meum offendi, qui vt me exaltares, humiliasti te vsq; ad mortem, mortem autem crucis. O lacrymæ vbi vos subtraxistis, vbi estis fontes lacrymarum!

O æquissima DEI mei Iustitia, quæ nullum peccatum impunitum relinquis! cum omni humilitate accepto sententiam mortis meæ egredientem ab ore tuo, tanquam dignum supplicium, quod millies & millies promerui malo vsu vitæ meæ.

Accepto separationem corporis & animæ meæ, fateorq; has geminas partes essentiæ meæ esse hâc pœnâ dignissimas, quòd toties vnâ conspirauerint in transgressionem mandatorum tuorum.

Accepto priuationem vsûs omnium sensuum meorum, quia januæ fuerunt, per quas peccatum intrauit in animam meam. Accepto putrefactionem & corruptionem carnis meæ in pœnam illecebrarum, quas prætuli diuino amori tuo, & consentio, vt sub terram abijciatur, quia animam meam, ne se in cælum attolleret impediuit.

Accepto mortem, quam dabis mihi tanquam stipendium quidem peccati, sed etiam tanquam finem vltra quem peccare non potero, & tanquam initium felicissimæ necessitatis, quâ non potero non amare te, vt spero beatâ tuâ æternitate receptus.

O mi DEVS! accepto solitudinem tumbæ atq; sepulchri mei ad reparandam injuriam, quam irrogaui Majestati tuæ, amando & sectando societates, conuersationes & amicitias creaturarum, quæ me toties auerterunt & fortè etiam separârunt à sancto amore tuo.

O Diuina justitia, quàm recta sunt judicia tua! vt per hæc ipsa nos punias, per quæ te offendimus! puni ergo

ni ergo me DEVS, puni superbiam, & vanitatem meam per humilitatem mortis meæ. Puni sensualitates meas per dolores & acerbitates ægritudinis meæ. Vlciscere cupiditates insatiabiles auaritiæ meæ. Et dum justitia tua exequitur sententiam condemnationis meæ, ego cũ Fratribus Iosephi dicam humiliter: En tandem DEVS vlciscitur illatas sibi injurias, Et nos justè hæc patimur, quia peccauimus non tantùm in Fratrem, sed in DEVM nostrum.

Actus Amoris DEI.

QVid possum mi DEVS facere ad declarandum tibi ardorem amoris mei pro omnibus, quæ tu tribuisti mihi, nisi vt tibi sacrificem & offeram vitam meam!

Quod pignus amabilissime IESV reddam tibi amoris mei, vt aliquantum accedat ad excessum illum incomprehensibilem amoris, quo tu acceptasti mortem crucis amore mei, qui non tantùm pati, sed & ignominiosè coëgit te mori pro me in cruce inter duos latrones tanquàm caput omnium sceleratorum scelestissimum & infame!

O Saluator amabilissime, cùm te in hoc miserando statu mori videam amore mei, nonne oportet Cor meum aut saxo durius aut glacie frigidius esse, aut me ardere & mori in flammis amoris tui; O IESV amor meus, cur non habeo mille vitas, quas relinquam amore tui;

O si in mea dispositione & potestate essent omnium hominum vitæ, protestor mi DEVS! quòd darem illas omnes libentissimè pro tuo amore, O possim saltem mori morte per omnia simili illi, quam tu Domine pro me subijsti! O gloriosi Sancti Martyres, quàm vestram vobis gloriam inuideo, qui Sal-

uatori

uatori meo vitam pro vita, sanguinem pro sanguine reddidistis!

O IESV amore mei crucifixe! siquidem non sum dignus mori & effundere sanguinem meum amore tui intra manus carnificum, saltem volo totam vitam meam gloriæ & amori tuo dedicare Vtinam & vltimus halitus, quo animam efflabo, halitus amoris sit, Moriar amore tuo DEVS meus, & quia vitam ab amore non inchoaui, da mihi vitam amore finire, vltimus vitæ meæ actus sit amare.

Hoc etiam insuper de me certum tibi esse velim ô dulcis amor DEVS meus, vt cùm etiam virtus loquendi mortis horâ defecerit, & te dulcissimum meum IESVM ampliùs proferre non valebo, supplex peto, vt saltem nutus oculorum, vel extensio digiti, vel palpitatio cordis, sit innouatio & confirmatio omnium desiderabilium affectuum, verborum, atq; operum præteritorum, ac futurorum, quæ vsq; ad extremum judicij diem amore tui cum deuoto famulatu offerre vellem, si tamdiu viuere possem.

FERIA QVARTA.

Meditatio Prima.

De Iudicio Vniuersali.

Prælud. 1 Imaginare quòd videas, quomodo Angeli tubis assumptis, omnia horrendo sonitu complent, mortuosq; è cineribus ad summum Iudicij tribunal citantes intonant: surgite mortui.

Prælud. 2. Pete gratiam, quâ illuminatus præcognoscas, & animo præsentias horrorem judicij, & discrimina, quæ manent impios, præcipuè malos Christianos, in futuro DEI judicio.

Punctum I.

Punctum 1. MEnte concipito te videre innumeras hominum myriades à quatuor mundi partibus in vallem Iosaphat congregari. Sed ah! quali differentiâ? Plurimi enim comparebunt, in corporibus fædis, deformibus, horridis! quid de tuo speras corpore? an gloriosâ & corruscanti, an tetrâ & horribili apparebit formâ?

2. Imaginare, quòd sub tuum conspectum ex infernali abysso, aliqui infelices rapientur damnati in squalidis corporibus, ardentibus onerati catenis, pallidi, vermibus scatentes, vlcerosi, verbo velut quædam monstra horribilia.

3. Imaginare, quòd videas plurimas dæmonum cateruas, quorum plurimi contra te fremunt & instigant; item quòd audias Angelos, instinctus diuinos & omnia beneficia tibi recensentes, conscientiam propriâ uiscera tua corrodentem & te incusātem

4. Puta te videre iratum Iudicem assurgere, eundem cruenta vulnera ostendere, quibus veluti tot linguis loquetur damnatis: Ecce hominem, quem crucifixistis, videte vulnera, quæ inflixistis: agnoscite latus quod pupugistis, quoniam per vos & propter vos apertum est, nec tamen intrare voluistis. Tunc demum indignabundo vultu dicet: sanguis meus sit vobis in condemnationem. *Ite maledicti in ignem æternum.*

5. Contemplare dæmones reproborum carnifices, auditâ Iudicis sententiâ velocissimè ad prædam suam accurrere, viuos ignitis compedibus oneratos, in stagnum sulphure & flammis horrens cum summa rabie pertrahere.

6. Intuere apertam teterrimam abyssum infernalem fumo denigratam, in illaq; conspice fornaces sulphu-

sulphureas, turbidos fumos, vasa toxico & felle plena, ferramenta ignita, quibus cruciantur damnati.

7. Imaginare, quòd post feralia Iudicis verba, tanquam e flammeis nubibus excussa tonitrua, audias stridorem dentium, maledictiones, execrationes, horribiles in DEVM blasphemias damnatorum clamantium: Væ! væ nobis miseris! cur nati sumus? cur lucem vidimus! cur non felicitas bestiarum datur nobis!

8. Interroga te ipsum: potestnè fieri, vt tam horribilis sententia irati Iudicis ac æterna reproborum confusio & perditio, medullas ossium tuorum non penetret?

9. Inquire ex anima tua: an non millies propter pessimam vitam & malitiam suam audire meruit hanc terribilem sententiam ex ore justi Iudicis. *Ito maledicta in ignem æternum.*

10. Ingemisce & ejula, quia DEVM tuum incircumscriptæ bonitatis Oceanum eousq; amaritudine toties compleuisti, vt dolore cordis intrinsecùs tactus, te opus manuum suarum maledicere, & execrari debeat.

Pro Colloquio.

Actus Contritionis.

O Anima mea miserabilis! & quid est, quòd innumeris coinquinata peccatis infelicissimum tuum statum non consideras? cur non paues Iudicis vultum ipsis quoq; tremendum Angelicis potestatibus; cur non contremiscis ab ira Potentis, à facie furoris eius, à fragore ruentis mundi, à conflagratione elementorum, à tempestate valida, à voce Archangeli, & à verbo aspero?

Cur non

Cur non contremiſcis anima mea à dentibus beſtiæ infernalis, à ventre inferi, à rugientibus præparatis ad eſcam? cur non horres vermem rodentem, & ignem torrentem, & Spiritum procellarum?

Heu me miſerum! quid dicam vel quid faciam, cum venerit tempus tremendi judicij: quis eruet me de manu potenti & brachio extento contra me? quis præſeruabit me à ventura ira, æterna morte, à laqueis infernalibus? quid faciam, cum cæli reuelabunt iniquitatem meam, & aduerſum me terra & omnis creatura conſurget?

Quid dicam infelix eſca totius inferni? incidamne in foueam quàm feci? nunquid laqueo deſperationis præcurrere contendam ſententiam quam merui æternæ damnationis? Abſit! recurram ad pedes tuos mi dulcis IESV!

Recordare IESV pie, quòd ſim cauſa tuæ viæ: ne me perdas illa die. Die illâ tremendâ, quandò cæli mouendi ſunt & terra; quandò veneris judicare, noli me condemnare. Quærens me ſediſti laſſus, Redemiſti crucem paſſus; tantus labor non ſit caſſus. Sediſti laſſus ad fontem: flexiſti laſſus in horto; ſteriſti laſſus ad columnam: iuiſti laſſus ad montem. Ah! tantus labor & dolor, ſudor & cruor, tantus amor non ſit caſſus.

Caro tua ſumus ô Iudex viuorum & mortuorum, Sanguis tuus ſumus, membra tua ſumus, qualiacunq; tandem. Carnem igitur tuam ne deſpexeris. Carnem tuam odio ne habueris. Carnem tuam ne condemnaueris.

Non gloriamur de noſtris meritis, in hoc ſoli gloriamur, & confidimus, quòd membra ſimus illius corporis tui, quod pro nobis paſsum, crucifixum,

 mortuum,

mortuum,abundè pro peccatis totius mundi satisfecit. Quamobrem si merita à nobis quæris, ecce tibi proferimus meritum carnis tuæ. His meritis freti coram Tribunali tuo nos sistimus intrepidi. Nostra sunt, quia nostri sunt corporis, cui per lauacrum regenerationis in virtute sanguinis tui incorporati sumus.

Tua merita mi IESV ponimus intra nos & judicium tuum, aliter tecum judicio, contendere recusamus.

Actus Deprecationis.

O Bone IESV! plene misericordiâ & pietate; ne me perdat iniquitas mea, quem fecit omnipotens bonitas tua, recognosce, quod tuum est, & absterge quòd alienum est. Miserere mei benignissime IESV dum tempus est miserendi ne damnes me in tempore judicandi. Quæ enim vtilitas in sanguine meo, si descendero in æternam corruptionem & damnationem?

Non patiaris benignissime DEVS, vt quem in filium adoptasti, tota æternitate habeas inimicum. Non patiaris, vt cui naturæ tuæ infudisti imaginem, ille tuorum hostium præda fœdissimè dilaceretur. Non patiaris vt cui inter cælites Spiritus lumen gloriæ præparasti, ille ad inferorum tenebras condemnetur. Non patiaris, vt quem cæli sedibus destinâsti, ille damnatorum incendijs triste pabulum obijciatur.

Hoc, tuæ bonitatis inclinatio, hoc, naturæ tuæ benignitas suadet, hoc, paterni affectûs suauitas exigit, hoc, viduatæ Angelorum sedes suspirant, hoc, sanguis filij tui postulat, qui clamore valido interpellat pro nobis, vt miserearis mei in tempore judicandi, Exhibe hoc mundo amænissimum spectaculum ex quo

ex quo discat, nunquam apud te irritas esse pæniten-tium preces; & quoties contrito corde timeris Iu-dex, toties te Patris affectum exhibere.

Si verò Domine DEVS, placebit tibi damnare & proijcere me in æternos cum reprobis gehennæ cruciat⁹,hoc decretum libentissimè accepto,hoc tamè vnicum postulans, vt in illis ardoribus sempiternis majori amoris tui igne, quàm flammis inferni ardere possim. Et dùm tibi omnes dæmones & damnati rabido ore maledicent;ego inter blasphemias eorum,intensissimo affectu & amore clamare possim incessanter: Benedictus DEVS! misericordiam & judicium cantabo tibi Domine! Quia dignus es Domine, vt in omni loco dominationis tuæ benedicat tibi quæuis anima & laudem tibi dicat;tum quia adhuc citra condignum punies me. Scio enim Domine omnes gehennæ pœnas non sufficere ad vlciscendas & dignè puniendas tot & tantas meas contra te offensas: cùm vnica mortalis offensa gehennæ supplicia mereatur æterna.

Eodem Die Meditatio Secunda,

De pœnis Inferni.

Præl. 1. Interroga te ipsum: Quo discedis peccator cogitationibus tuis! vt tuæ tam peruersæ vitæ horrorem concipias, ad tenebrosam, horridam, fætidam; ac fumo denigratam inferni cauernam te conuerte.

Præl. 2. Humiliter supplica, vt igne diuini amoris emolliatur, & liquefiat peccatis induratum cor tuum, ex quo vberrimæ lacrymæ fiant, ne in locum tormentorum descendas.

Punctum 1. STatue te in fundo inferni coram

illis igneis & fumosis cathedris damnatorum. Aspice in hac terribili fornace refertâ flammis inexstinguibilis ignis, innumera damnatorum ejulantium & vlulantium millia, & quomodò ex oculis, naribus, ore ardentes & sulphureas ignis flammas, quibus aduruntur, spirent.

2. Interroga te ipsum, potesnè tu his ardentibus prunis vnicam tantùm manum, vnius duntaxat horæ spatio immittere? quomodò in ijsdem æternùm cruciari sustinebis?

3. Conuerte te ad aliam partem ad gelidissimum illud stagnum glaciei, cui damnatæ animæ ex ardentissimis ignibus immani cum furia immerguntur O glacies! ô gelu horridum! Heu quis frigidissimo hyemis tempore per vnam horulā nudus immersus glaciei stare posset?

4. Insuper considera, quia continuò damnatorum aures puniuntur infelicissimis gemitibus, vlulatibus, terribili rugitu. Ah! qualis hæc musica æternùm non finienda! quàm canina est hæc musica!

5. Aspice, quomodò à venenosis bestijs alij torqueantur, cùm capillis eorum serpentes, cerebro ranæ, visceribus vermes, pectori basilisci, dorso dracones adhæreant.

6. Imaginare, quòd audias maledictiones damnatorum, maledicentium diem, in qua nati sunt, Parentes, complices scelerum. Item execrantium Christi Incarnationem, Passionem, mortem, gloriam, Christi Matrem, Sanctos omnes, peccata propria non ad pænitentiam sed rabiem.

7. Imaginare quòd sentias fætorem ex ambustis damnatorum cadaueribus. Caro enim verminans & putrida prunis imposita quale thus redolebit!

8. Puta

8. Puta te videre damnatos arctè vinctos sicut canes ac porcos fætidos, sicut haleces in canistro, sicut lateres ardentes in fornace, sicut hædos jugulatos in macello, continuò conturbari, gemere, fremere propter dæmones insultantes, & vermem conscientiæ eorum viscera corrodentem, & illis continuò exprobrantem; En tanquàm bestia, tanquàm canis putridus à DEO in hanc cloacam projectus es! en frustra pro te Christus mortuus est!

9. Inquire nunc ex anima tua: an non millies jam pridem has flammas infernales; illa horrifica tormenta suis sceleribus debita promeruit? quis continuit vltrices Christi manus, ne tua tam exosa puniret scelera? quis obstruxit os inferni patulum, ne excæcatus peccatis, eò præceps cum cæteris descenderes?

10 Elice actum agnitionis coram omnibus te viuente, in infernum detrusis, quòd majori tecum misericordiâ Dominus vsus sit, quàm cum illis omnibus, neq; cum illis damnari permisit. Demum postula indulgentiam, & spatium pænitentiæ.

Pro Colloquio.

Actus Contritionis.

QVis dabit capiti meo aquam, & oculis meis fontem lacrymarum, vt præueniam fletibus fletum, & stridorem dentium, & pedum dura vincula, & pondus catenarum prementium, stringentium, vrentium, nec consumentium? Heu me Mater mea, vt quid me genuisti filium doloris, filium amaritudinis, & plorationis æternæ? cur exceptus genibus, cur lactatus vberibus, natus in combustionem, & cibus ignis?

Heu me! factus sum sicut Sodoma, combustus sum sicut Gomorra! Quis miserebitur cineri meo? O quàm acerbus est fructus peccati amarior felle, crudelior gladio!

Væ animæ meæ peccatrici! væ mihi quia tibi Domine soli peccaui nimis in vita mea & malum coram te feci: cui vni soli semper à me, & ab omnibus creaturis summa laus, honor, amor, & gloria debetur; omnibus autem creaturis à te tua benedictio, gratia, & miseratio; sed quia solus ego peccaui tibi idcirco nulla mihi à te debetur venia, gratia, & miseratio, sed potiùs omnis tuus furor, ira, damnatio, & perditio. Idcirco infernus domus mea est, ego inferni incola & hæres sum.

Idcirco etiam omnes damnatos, reprobos, præscitosq; ex inferno facessere, ac mihi locum meum cedere jubeo: quia præ me omnes illi innoxij sunt, & præ omnibus illis mihi vni & soli infernus debetur: ego solus inferni pœnas pœnis meis exhaurio, & adhuc inferno dignus sum alio atq; alio. Idcirco etiam infra omnes Luciferos, Asmodæos, Beelzebubos, infra Cainos, Iudas, Pilatos, descendo ac me demergo: omnibus enim ingratis, perfidis, abjectis, malignis, ego magis ingratus, perfidus, malitiosus.

At misericordissime Domine, quamuis ego infelix commisi multa nimis, vnde me justissimè damnare & abijcere in æternum debes: quia tamen tu misericordiarum Pater non amisisti, vnde misericordissimè saluare potes; propterea ego de profundissimis miseriarum mearum abyssis clamo ad te: Tibi soli peccaui & malum coram te feci, miserere mei; Istud in me peccatisq; meis displicet, quia tibi soli peccaui. Amare cordialissimè & æstimare te solum super omnia debui, & tibi soli peccaui. Non

Non ergo Domine deprecor amissionem cæli, aut deprecor supplicium inferni, sed deprecor offensam tuam. Nec ardere metuo, sed peccâsse doleo. Nec me contristat damnum meum, sed afficit & affligit injuria tua & iniquitas mea,

Actus Amoris DEI.

O DEVS meus! quanta mihi felicitas eueniret, si possem ego supplere defectum prauorum Angelorum, prosequendo te actibus illis amoris, quibus ipsi prosequi te deberent, & non solùm ipsorum defectum, sed etiam hominum damnatorum, qui pro amore & laudibus execrabili contra te odio irâq; flagrant longè pejùs, quàm flammis inferni.

O si per meam ad inferos relegationem & condemnationem honori & gloriæ tuæ posset aliquid accedere, rogarem te hanc gratiam. Et si mihi in profundissimo inferni loco sedem præparares, in quem ego maximus totius orbis peccator & abominabilissimus recluderer, & tanquam incus omnium carnificum malleis exposita, tormenta omnia, quæ sunt, fuerunt, & erunt, meo corpore excipere possem, quæ omnibus dæmonibus & damnatis debentur, ego ex cordis mei intimo affectu offero me continuò ad has pœnas subeundas, plùs inde capiens voluptatis, quòd inferno exhausto, nullæ ampliùs blasphemiæ in te DEVM meum erumperent, & ex tot animarum redemptione, quæ te DEVM meum æternis laudibus prosequerentur, quàm de mea vnius salute.

Amo te DEVS meus, quàm intensissimè possum, & opto supra id, quod possum, omnes omnium creaturarum affectus & amorem transferre in te, o-

 dium

odium peccatorum omnium & damnatorum in tui amorem, blasphemias eorum in laudem tui commutare, arenas omnes, & guttas, & atomos in ardentissimos Seraphinos?

Et quia te amo mi Domine! mallem ex voluntate tua acerbissimas inferni pœnas sine fine tolerare, quàm sine te gaudijs perfrui sempiternis. Ibi enim locus meus est, vbi est locus majoris gloriæ tuæ, paradisus sine majori gloria tua, infernus mihi esset, infernus autem mihi paradisus erit cum majori gloria tua.

FERIA QVINTA.

Meditatio Prima.

De Gloria Cælesti.

Prælud. 1. Contemplare magnificentiam, altitudinem, & pulchritudinem illius ciuitatis supernæ, quæ margaritis & auro ornata constat; odores suauissimos spirat, radijsq; splendidissimis vndiq; illustratur.

Prælud. 2. Roga vt prægustatis interiori sensu istis paradisi cælestis delicijs, & Ægypti peponibus ac paludibus cænosis, mundi inanes siliquas ac sordes nauseabundus semper despuas.

Punctum 1. FInge animo te per ciuitatem cælestem ambulare: in eaq; palatia, vicos, hortos, Reges, Cæsares, aliaq; similia intueri. O Patriam desiderabilem!

2. Erige postea oculos ad altissimum hujus cælestis aulæ fastigium, ibiq; conspice SS. Trinitatem in coruscanti & splendidissimo throno gloriæ suæ innumeris Angelorum millibus cincto, residentem.

3. Intuere ibidem gloriosam Christi Humanitatem,

tem, ac cicatrices ejus mirificè resplendentes. Ad latus Filij inspice Reginam cæli stellis coronatam, ac omnes Beatorum cætus velut lucidissimos soles.

4 Expende tecum, quomodò felices illæ cateruæ simul cum Angelis gaudeant, & in continuis cantibus & suauissimis symphonijs vitam jucundissimam viuant. Quam flagrantia lilia! quam odoriferæ rosæ videntur esse singuli!

5. Cogita quantâ felicitate delicijsq; Beati in singulis sensibus corporum & animæ potentijs perfruantur. O felicem æternitatem!

6. Gratulare Sanctis omnibus tantam gloriam & beatitudinem, tantam summi boni possessionem & æternam fruitionem.

7. Accendere famelicissimo desiderio adnumerandi & adjungendi te Sanctis, cum illis DEVM videndi, DEVM possidendi, & cum SS. Angelis de illorum felicissima beatitudine participandi.

8. Concupisce quàm plurimos Sanctos, quàm maximos, vt ab ijs DEVS laudetur, honoretur, & exaltetur, & quibus viduata cælestis Hierusalē instauretur.

9 Confunde te coram cælo & terra, quòd tantùm deuiaueris à via gloriosæ Sanctorum habitationis, & æternæ DEI visionis, quòd pro voluptatibus tam sordidis deserueris æternas & infinitas cæli delicias.

10 Arguendo tuam stultitiam exclama: O magna domus DEI! ô Patria desiderabilis, quàm vilis mihi fuisti, & quàm turpiter te pro nihilo toties contempsi!

Pro Colloquio.

Actus Contritionis.

OPeriat confusio faciem meam Domine DEVS meus, quia tam dissimilis factus sum fratribus meis &

is & filijs matris meæ Ecclesiæ ! Heu quomodo apparebo in conspectu tuo Domine, & in concilio justorum tantâ charitate ardentium ! Illi cum timore & tremore operabantur salutem suam. Alij castigabant corpus suum, & in seruitutem redigebant, cæteri non vestiebantur mollibus, sed de pilis camelorum tegebant lumbos suos.

Alij ludibria & verbera experti sunt, lapidati sunt, secti sunt. Ego autem vilis, exosus & ingratus peccator, non tantùm crucem propriam tollere & Sanctis tuis assimilari renuo, sed etiam, quod grauius est, te DEVM meum centrum omnium bonorum grauissimis peccatis offendere non desino.

Quomodo ergo tam exosus peccator dignus erit aliquandò DEO, qui offendit & contempsit DEVM? quomodò possidebit DEVM, qui eum abjecit? quomodò videbit intuitiuè DEVM, qui totum intellectum auertit à DEO? quâ fronte gratiam requiret, qui æterno odio est dignus? & cui pœna debetur, quâ temeritate gloriam deposcet? Quid mi Pater dicam, merui mortem, & præsumam petere vitam? nonne dulcem affectum Patris stultus exacerbat Filius, qui post illatas Patri contumelias adhuc contumax hæreditatis sibi vsurpat celsitudinem?

Ergonè mi Domine, & ego deinceps audebo te offendere & nihilominus petere regnum tuum? Ergonè deinceps audebo delicatus miles molli strato vti, indui splendidè & epulari? si beati qui lugent, eheu! quomodo felices erunt, quibus nil placet, nisi jocus, cibus, & ludus? Itanè me non pudebit sub spinoso capite membrum esse delicatum? Quomodo potero carni indulgere ac nihilominus petere regnum tuum, qui non habuisti mi IESV vbi caput tuum reclinares? qui & fame cruciatus fuisti & felle potatus?

Eruntnè fortiores ac prudentiores filij hujusſæculi, quàm ſerui tui? tollerabunt illi omnia pro ſupplicio, & ego nihil pro præmio æterno? An ad hoc veni ô bone IESV, vt ignauus ſim miles in caſtris tuis?

O DEVS cordis mei! non vltra mihi ſapiet mundus aut bona illius, quando guſtaui & vidi, quàm ſuauis ſis Domine! Imo etiam ignis, crux, beſtiæ, confractio oſſium, membrorum diuiſio, & totius corporis contritio, & tota tormenta diaboli in me veniant, tantùm te DEO meo fruar.

Aſpirationes ad cæleſtem Patriam.

O Domus DEI magna & ſpatioſa nimis, quando inhabitabo te! ô terra viuentium, quando viuam in te! ô ingens locus habitationis DEI, quando capies me! ô vbertas domûs DEI, quando inebriabor abs te! ô terra lacte & melle fluens, quando perueniam ad te! ô templum Domini, quando viſitabo te! ô cæna magna, quando accumbam ad te! ô torrens voluptatis, quando potabis me! ô fons vitæ, quando ſitim extingues in me! ô gaudium ſuper gaudium vincens omne gaudium, quando intrabo te, vt videam DEVM Deorum in te.

O IESV! ô IESV! quam dilecta tabernacula tua, Domine virtutum! concupiſcit & deficit anima mea in atria tua! ſitiuit anima mea ad te DEVM fontem viuum. O quando induces me in purum, in exceſſiuum, in abſorptiuum tui amorem? quando demittes me in abyſſum amoroſiſſimi cordis tui, vt omnium præter te ſolum oblitus, etiam me ipſum nunquam inveniam? quando in lumine tuo videbo lumen tuum?

O quando ſuauiſſime mi IESV licebit ſacros pedes tuos pro me perforatos oſculari & lambere? os aperto lateri admouere? ad pedes tuos in æternum ſedere?

O Si

O Si hoc gaudio! ô si te solo & vnico post aliquot miseros dies frui, & vocari possim ad cænam agni & DEI mei! O IESVM DEVM meum! ô omne desiderium meum! quemadmodum desiderat Ceruus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te ô IESV. Quid enim mihi est in cælo, & à te quid volui super terram? defecit Caro mea & Cor meum in salutare tuum DEVS cordis mei & pars mea DEVS in æternũ!

Infelix ego homo, quis me liberabit de corpore mortis hujus? cupio dissolui & esse tecum mi bone IESV! Creasti nos Domine ad te, & inquietum est Cor nostrum, donec requiescat in te. Nam vbi Pater meus est, ibi spes mea, & patria mea, portio mea in terra viuentium. Vade vade cor meum, ad DEVM tuum, ad amorem tuum IESVM. Ecquid vis agere diutius in hujus pectoris mei cloaca? vade, vade Cor meum, vade ad DEVM tuum, tam dulcem, tam pium, tam amabilem! nonne anima mea, ibi debet esse Cor tuum, vbi est thesaurus tuus?

O amor meus! ô DEVS meus! ô mellifluum osculum & amplexus dulcissimus, ô indissolubilis conjunctio, ô pabulum, suauissimum, ô inflammatio incentiua, non amplius, non amplius possum viuere sine te. O conflagrem! ô liquesiam amore DEI mei! ô vtinam nunc mori possem præ amore Domini mei IESV! ô anime mi quis te adeò beatum efficiet, vt confestim ex hac ærumnosa vita, aut morte potiùs euoles in DEVM!

Age bone IESV dulcis amor cordis! educ vinctum amore tui animum debitum charitatis tuæ triomphũ. Videant te oculi mei dulcis IESV, videant te, & hic moriar, vt te fruar! Ne patiaris me diutius præ tui amore & desiderio languere & diu interire.

Eodem

Eodem Die. Meditatio Secunda.

De Æternitate.

Prælud. 1. Statue te cum S. Dauide cogitante dies antiquos & annos æternos in mente habente, atq; infige diligenter cordi tuo; quid sit æternitas.

Prælud. 2. Pete humiliter, vt felicem & beatam æternitatem promereri possis.

Punctum 1. CONsidera, quid sit æternitas! an duratio nunquam fluens, semper præsens, perpetuum aliquod hodie! an circulus cujus centrum semper & peripheria est nunquam! an rota quæ perpetuò voluitur & quiescit nunquam! an oceanus sine fundo, littore, termino & fine!

2. Cogita, quid sit damnatorum æternitas? an mors semper reuiuiscens, & vita semper moriens? an ignis viuacissimæ flammæ nunquam extinguendæ? an vorago profundissima aquarum semper ardentium? an triceps cerberus omni tempore latraturus! an vermis continuò rodens & nunquam moriens! an Basiliscus mortifero oculo! an Draco ignitis visceribus semper nocens & nunquam interimens,

3. Quære: quid æternitas vtrorumq;? O exoptata Beatorum æternitas! ô exoptata cælitum patria! ô detestandum exilium damnatorum! Quam placet ista Chanaan perpetim manans lacte & melle! quàm displicet illa Ægyptus repleta absynthio & felle! Euge euge fortunata ter & amplius filia Syon! Væ væ ter & amplius filia Babylonis misera.

4. Considera quam diu hi & illi? semper & nunquam! nunquam & semper! durabit ignis in stygio sepulchro semper, torquebit semper, extinguetur nunquam. Hi dilatato corde lætabuntur in cubilibus suis

semper.

ſemper. Illi præ anguſtia Spiritûs gementes latrabunt in antris ſuis ſemper. Verbo tam diu durabit æternitas, quàm diu DEVS erit DEVS.

5. Ingemiſce & defle maledictam damnatorum æternitatem, quorum vnica erit in tota æternitate occupatio, ſine fine, ſine termino ejulare, rugire, flere, in igne ſulphureo torqueri, dentium ſtridore concuti, præ deſperatione finis malorum ſuorum, æternùm ardere.

6. Obi animo omnes miſeras animas, & damnatos omnes, illosq; alloquere: quot ſecula vobis hic cum alijs contubernalibus reſtant tranſigenda? quamdiu erunt veſtri cruciatus? an non videbitis Dominum in æternum in terra viuentium?

7. Interroga Dominum IESVM, an non ſanguine ſuo has infernales flammas mitigabit? an non Diuino ſuo cruore ardorem hunc ſempiternum poſt myriades ſeculorum extinguet? nunquid in æternum proijciet DEVS: reſpondebit tibi: In inferno nulla eſt redemptio. Damnatis jam non poſſunt prodeſſe vel integra lacrymarum effuſa maria, nec ſanguis Martyrum, & ipſius Chriſti licet infiniti valoris in cruce effuſus.

8. Inquire ex anima tua, an non deteſtabitur vitam ſuam tam peſſimè traductam! an pro momentaneo, quod delectat, eliget æternum quod cruciat? an pro vnica gutta conſolationis præeliget mare ærumnarum & æternæ plorationis!

9. Computa vires tuas an poteris habitare in æternum cum igne deuorante & ardoribus inferni ſempiternis? an poteris exul eſſe à DEO, æternùm execrari cum damnatis DEVM, blaſphemare Sanctos ejus?

10. Reſolue te pro commiſſis peccatis tuis ad maximam

ximam pænitentiam. Desidera vt ex oculis tuis sanguineæ erumpant lacrymæ, vt cor tuum præ immani dolore scindatur, ita vt hic vultum amantissimi Patris toties offensi deprecari possis.

Actus Contritionis.

IVstissime DEVS, qui fieri potest vt æternitatem mihi mineris pænarum, neq; tamen justitiæ tuæ metum extorqueas à durissimo corde meo? an nondum apprehendo, tametsi fornacem videam æternùm arsuram, quantus peccati sis hostis, & quàm enorme sit delictum, te offendere Dominum vniuersorum?

Quî fieri potuit vt tanta insania nidularetur in corde meo, vt viuere auderem, vel momento duntaxat vnico tibi inimicus? neq; momento tantùm, sed & mensibus & annis integris perstiti in hoc miserabili statu, nihil interea immemor veterum mearum deliciarum; & quamuis tot peccatorum grauatus pondere, somnum tamen capio quietissimum.

O insaniam omnium, quæ vnquam occupauêre hominis animum, insanissimam! merebar dudum plecti sententiâ, ad emendationem vsq; meam tam diu dilatâ, merebar equidem, fateor, sed tu Clementissime DEVS bonitate tua malitiam meam superâsti; age igitur, ne dedignare, diutius etiam sufferre me. En vinctum me, & captiuum Diuinæ misericordiæ tuæ; qui me fugitiuum tanto labore quæsiuisti, ne repellas supplicem à pedibus tuis, ah! ne reijcias animam, tam carò tibi emptam.

Largire fortitudinem, vt fugiam peccatum, quod ducit ad damnationem, da gratiam, vt timeam infernum qui separat à te, timeam æternos cruciatus, dele sanguine tuo sententiam, quâ toties damnari debui ad infernum, Sic ergo his omnibus li-

ber,

ber, velut viuum bonitatis tuæ trophæum, misericor-cordias tuas in æternum cantabo.

Actus Deprecationis.

O Infinitè misericors DEVS! si tu me eijcis, quis me recipiet? si tu me despicis, quis me aspiciet? Et quid proderit mi dulcis IESV, Majestati tuæ pro me tam humiliter exinanitæ, si me in æternum à facie tua projectum & exclusum in abyssum inferni æternis trades cruciandum tortoribus?

Cujus vtilitatis erit ineffabile pretium tui sanguinis adeò pro me abundè effusi? & quomodo mors tua morte mortua erit, cum tartarus deglutiens imaginem tuam, simul in obliuionem absorbeat infinita merita tuæ durissimæ passionis, & animam igni inextinguibili destinatam à tua beatissima præsentia perpetuò separet.

Quomodo relinques ô Pastor bone ouiculam tuam solam in terra horroris & vastæ solitudinis, inter leones, vrsos, & tygrides infernales? poterisnè vocem spernere ballantis hujus miseræ ouiculæ & fugientis ad te?

Nunquid mi IESV cognoscentur in tenebris mirabilia tua, & justitia tua in terra obliuionis? Nunquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam! nunquid iratus fueris, misericordiæ nunquam recordaberis? nunquid hæreditatem tuam delebis, & claudes ora te canentium? nunquid facies hominem, quem creasti ad laudem tuam, gaudium sempiternum inimicis tuis?

O Pater misericordiarum! ô DEVS æternæ consolationis! qui non lætaris in perditione peccatorum, sed magis vis vt conuertantur & viuant: en habes ad thronum misericordiæ tuæ prostratum supplicem, cui vnicum hoc pro totius vitæ gemitu relictum est,

Peccaui!

Peccaui! & heu petulantissimè iram tuam. Tibi soli peccaui ô Pater benignissime! mereor mille infernos. Non habeo vnde soluam; mea satisfactio est tuus sanguis.

Non auertas bone IESV faciem tuam ab hac anima mortis æternæ affecta doloribus, quam non auertisti ab ijs,qui eam sputis & colaphis malè tractârunt. Noli benignissime IESV filij tui licet prodigi in æternum obliuisci, quia in manibus tuis descripsisti me. Noli in æternum à facie tua creaturam &opus manuum tuarum repellere: vtiq; Domine nihil horum odisti quæ fecisti. Hic potiùs vre, hic castiga, vt in æternùm parcas.

FERIA SEXTA.

Meditatio Prima.

De Passione Domini.

Prælud. 1. Statue tibi ob oculos cordis, IESVM totum liuidum, sanguinolentum, vulneratum, dilaniatum, de cruce pendulum, & discerptum in toto corpore.

Prælud. 2. Roga Dominum IESVM, vt ex ipsius laboribus, sumptibus, & sudoribus, vberes fructus colligas.

Punctum. 1. COnsidera, quis & qualis pro te patitur? Dignitate DEVS & homo! Quid mirabilius! quid horribilius! quis vnquam cogitauit simile! potuitnè vitâ mori! DEVS flagellari! potentia DEI funibus ligari! imago æterni Patris conspui! D E V S deniq; nudus inter duos latrones suspendi!

2. Quære: quid & quanta patitur? Tam magna,

tam multa, tam ignominiosa tormenta passus est, in vrbe Orbis principe in oculis innumeræ multitudinis, post tot miracula, in tenerrima corporis constitutione omni genere immanissimo suppliciorum. Fuêre tanta, vt Angeli pacis amarè planxerint, tanta vt rupes scissæ, cælum, terra, omniaq; elementa trepidârint.

3. Pro quo patitur? Non pro diuinissimis illis Spiritibus Cherubinis aut Seraphinis, sed pro hominibus vilissimis; pro te in particulari luto & cinere: pro suo inimico: pro te abiectissimo & ingratissimo homuncione: te damnationis æternæ reo: te nequam & prodigo filio.

4. Quo tempore incepit Christi passio? Duæ fuerunt Christi cruces, vna spiritualis, quæ à primo instanti conceptionis cæpit: altera corporalis, cui principium datum in præsepio. Spiritualis Crux consistebat in continua tristitia interna, quam causabat viua futurorum vulnerum & mortis crudelissimæ apprehensio: priusq; Christus ab amore, quàm ab odio crucifigi voluit.

5. Quare patitur? nulla illi patiendi necessitas, non quòd indigeat nobis, vt potè se ipso felicissimus, non quòd accedat quidquam aut detrahatur, si vitam aut damnationem æternam incurramus. Patitur ergo ex solo amore, pietate, misericordia, vltro, sponte, alacriter.

6. Tunc demum dulce cum IESV tuo institue colloquium; Quid facis bone IESV! nos mori debuimus, & tu soluis! nos peccauimus & tu luis! quæ non rapuisti reddis! Opus sine exemplo, gratia sine merito, charitas sine modo.

7. Deinde admirare effusissimam ipsius in redemptione & passione liberalitatem & dic: Quæ tua mi

IESV

IESV humanitas & liberalitas? vna guttula non dico cruoris sed sudoris, ad redimendum vniuersum mundum, & mille alios, si extarent, sufficeret: & tu non guttam sed torrentem sanguinis tui effundis?

8. Reuoca tibi in memoriam illa verba amoris plena Christi Domini ad S. Gertrudem prolata: Vide quomodo crucifixus sum amore uestri, quomodo pendeo nudus, despectus, toto corpore vulneratus, per singula membra distentus! & adhuc te ita amo, vt si aliter salutem consequi non posses, vellem iterum mori pro te. Et si fieri posset, vt toties morerer, quot sunt animæ in inferno, ego promptissima voluntate corpus meum traderem, eandemq; passionem pro qualibet anima sustinerem, quam sustinui pro omnib⁹

9. Cogita nunc atq; delibera; Quo ille dignus sit? quid tu illi debeas: quid retribuisti Domino tuo pro omnibus quæ tribuit tibi!

10. Erubesce & confundere, quòd tanta tamq; indigna mala pro tantis bonis & donis retribuas: quòd tantis ejus ærumnis, malitiâ tuâ & perditione causam dederis; quòd illi compati & crucem tuam tollere nolis.

Pro Colloquio.

Actus Contritionis.

O IESV pro me crucifixe! quantorum ego tibi dolorum causa fui! verè languores meos tulisti bone IESV & dolores meos portasti! O IESV! ô amor! vix pro justo quis moritur, tu pro inimicis & pro injustis mortuus es? O ardentissima charitas! ô quàm suauiter vris! quàm fortiter trahis in funiculis Adæ & charitatis? vulnerasti Cor meum IESV mi, vulnerasti Cor meum: vtinam amore tui mori possem & viuere tibi!

O me ingratũ hominẽ! quid pro his omnibus reddidi tibi? pro tantis beneficijs tanta reddidi mala! pro his omnibus toties tam grauiter contra te benignissimum Patrem ego ingratissimus filius, contra te supremum Principem, ego rebellis seruus: contra te DEVM & Redemptorem meum ego ingratissimus & vilissimus terræ vermiculus insurrexi: toties sanguinem tuum peccatis meis conculcaui, iterum atq; iterum te in crucem adegi: tot animas tuis vehementissimis doloribus & pretioso Sanguine emptas occidi!

O Zelosissime & profundissime amator & Pater animæ meæ, induo & superinduo sicut diploide faciem meam, confusione peccatorum meorum, Sto pudore plenus ante te. Et non me mouet ad confusionem & dolorem horrendus infernus, quia offendi te, non me mouent acerba vincula & æterni gehennæ cruciatus! Tu me moues mi DEVS! non me mouet cælum, quod propter peccata mea amisi. Mouet me, quòd videam te totum excarnificatum, & in toto corpore discerptum. Mouet me Caput tuum Spinis coronatum. Mouet vultus tuus sputis, alapis, & liuore deformis. Mouent manus & pedes clauis saucij. Mouent me opprobria, & mors tua, & Sanguis tuus, & ita mouent, vt si non esset infernus vllus, & si nullum esset cælum, tamen peccata mea detestari & execrari amore tui vellem.

O si vel nunc tota abyssus ingentium aquarum recipiatur sinu cordis mei, illamq; effundam in signum doloris mei! ô si præ acerbo dolore omnes guttæ sanguinis mei mutentur in lacrymas, aut lacrymæ mutentur, in sanguinem, quia toties ausus sum contemnere ô bone I E S V pretium sanguinis tui.

O si etiam daretur in me vnicum æterno priùs in

te amo-

tè amore donatum, & in eo confirmatum omnium damnatorum & damnandorum pœnas colligi & acervari, sic vt cæteri omnes qui modò impiè calcant pedibus suis tuum sanguinem, te Saluatorem suum laudarent, & nullus omnino non amaret, qui potest amare! profectò mi IESV non diceres amplius, justè conquestus, quæ vtilitas in sanguine meo?

Actus Compassionis.

QVis mihi hoc tribuat, vt pro te moriar amantissime IESV? tuas angustias considerans in me ipso deficio, & præ dolore, exanimis efficior, dum te pro me tanta mala sustinere conspicio. Quid fecisti Domine? quare pro me vilissimo ascendisti crucem? & quid sum ego putredo & vermis, pro quo tu Dominus omnium debeas sic affligi?

Quare talem mi IESV commutationem fecisti, vt dares vitam pro morte, veritatem pro vanitate, gratiam pro malitia, & gloriam pro miseria? Nonnè meliùs erat mi bone IESV, vt non essem, quàm vt factus te occiderem? & cur carnes meas non lacero præ dolore? aut quomodo me omnis Creatura non occidit, qui fui occasio tuæ mortis?

Nonnè mirabile videtur me cogitare, te tam nobilissimum & benignissimum Dominum pro me vilissimo mortuum, & non statim deficere præ nimia tristitia? O Frater dilectissime & primogenite, tristitiâ nimiâ affecte, quomodo ego frater tuus, si hujus tristitiæ tuæ conscius non contristor! O IESV benignissime, qui pro me angustiatus & afflictus es, flagellis laceratus, & terribili morte peremptus, quomodo ego filius tuus, si hæc videns mærore non consumor! O Sponse dulcissime pro me tantâ amaritudine plene, quomodo ego Sponsa, si tuam amaritudinem non participo?

Morior

Morior mi IESV, morior, nisi videro in manibus meis fixuram clauorum tuorum, & in pedibus meis cicatrices & vulnera pedum Sanctorum tuorum. Morior mi IESV nisi videro pectus meum tuâ lanceâ transuerberatum, & Caput meum tuâ spinea Coronâ redimitum. Certè mi dulcissime IESV nolo viuere sine vulnere, quia te totum pro me video vulneratum.

O cur crucis illius loco non fui, vt tu Domine mi fuisses manibus meis & pedibus conclauatus! certè illi Ioseph ab Arimathæa dixissem: non auferas IESVM à me, sed mecum illum sepelias, & deponas in sepulchro.

Eodem Die Meditatio Secunda.

De pœnis Purgatorij.

Prælud. 1. Descende viuens in purgatorium, domum flammarum ingentium, lacumq; intuere maximum & ardentissimum, ac ibidem intuere hominum myriades, & inter illos Principes, Prælatos; Sacerdotes, Religiosos, plebeios conspice.

Prælud. 2. Pete lumen, vt agnoscas, quàm sit intensus ignis purgatorij.

Punctum. 1. Considera, quia pœnæ purgatorij tantæ sunt, vt S. Augustinus dicat: *Ignis durior est purgatorij, quàm quidquam in hoc sæculo pœnarum videri, excogitari, aut sentiri potest* Ser. 41. de Sanctis. Et S. Thomas 3. p. q. 46 à 6. asserit pœnis Martyrum omnium, imo ipsius Christi Saluatoris cruciatibus esse acerbiores pœnas purgatorij.

2. Quære ob quam causam, hæ animæ, creaturæ nobilissimæ, genus electum, gens Sancta, tantas & tam atroces patiantur pœnas? Ideo, *quia etiam stipula, etiam fœnum in judicium & pœnam veniunt:* 2. Cor. 3.

Etiam

Etiam de verbo otioso reddetur ratio in die judicij Mat. 12, *Etiam minutißima cogitatio diuinis oculis discussa non placuit.* S. Gregor. 21. Homil.

3 Tunc demum imaginare, quòd videas ignea in flammis purgatorij corpora, lacrymas, quas fundunt ignes esse,

4. Postea adorare sulphureum illum & teterrimum odorem, & gusta quàm amarus sit calix punientis DEI.

5. Deinde si quam illæ flammæ animam extulerint ad conspectum tuum, percunctare; cur tot annis in igne deuorante & ardorib⁹ sæuissimis misera permaneat? certè respondebit tibi, vt ille Paraliticus, qui 48 annis jacuit ad Piscinam Probaticam: *Domine hominem non habeo?* qui me è loco isto moueat.

6. Insuper inspice mentis oculo, quantus sit in animis illarum dolor & mæror. Vt clamant querulæ: Quia lumen cæli non video! quia à DEO meo centro & vltimo bono meo, tam diu arceor & exulo!

7. Gratias age nomine animarum purgatorij, Diuinæ bonitati, quòd temporaliter in illas igne & pœnis aduertat, ne in æternum igne gehennæ puniat.

8 Opta tibi tantam felicitatem. O si Diuina misericordia te etiam hoc igne purgatorij dignaretur! O si hic potiùs vreret, hic secaret, vt in æternum parcere possit.

9. Excita in te desiderium, quòd velis ex corde animas purgatorij tanquam ardentes stipulas lateri Christi aperto admouere, vt ex illo ceu limpidissimo fonte guttæ Sanguinis, aut aquæ stillæ bullientes effluant ad extinguendum, vel saltem mitigandum ardorem purgatorij.

10 Pete gratiam, vt totum vitæ tuæ tempus benè & fructuosè impendere possis, & pro peccatis hic satisfacias

facias; ne cogaris ibi soluere vsq; ad nouissimum quadrantem.

Actus pro defunctis.

RESpice pie Pater de sede magnitudinis tuæ, ad miseras animas in purgatorio detentas. Respice pænas & cruciatus, quibus tam miserabiliter torquentur. Considera gemitus & lacrymas quas ad te fundunt: audi preces & supplicationes, quibus misericordiam tuam implorant, & esto propitius peccatis eorum

Offero tibi Pater Clementissime animam dulcissimi Filij tui IESV cum omnibus ejus actibus, & animas omnium Sanctorum & Sanctarum, vt è pænis liberentur Electi tui

Offero tibi pie Pater IESVM flagellatum & crucifixum, & Sanguinem ejus in terra effusum, IESVM morientem & lacrymantem pro omnibus peccatis animarum purgatorij, quæ vnquam perpetrârunt, ac pro illarum negligentijs, offero tibi feruentissima ejus desideria: pro omissionibus bonorum operum, offero tibi ejusdem meritorum abundantiam.

Denium pro omnibus pænis quibus obnoxiæ detinentur, offero tibi omnes pænitentias, jejunia, vigilias, orationes, labores & afflictiones, vulnera, liuores, passionem & mortem, quàm innocentissimè & promptissimè Filius tuus sustinuit.

Insuper offero tibi misericors DEVS venerabile SACRAMENTVM in omnibus templis per vniuersum mundum, omnia Sacrificia jam peracta, & ad finem seculi peragenda, omnia Martyria, omnia vota & obsequia justorum, quæ tibi dant gustum, vel quæ tibi placuerunt, & in æternum placebunt, omnem pænitentiam, mortificationem, jejunia, vigilias, & omnia merita totius militantis Ecclesiæ.

Ecclesiæ. Et offero hæc omnia pro peccatis animarum purgatorij, humiliter obsecrans, vt per hæc, libertatem vel saltem leuamen pænarum consequantur.

DIE SABBATHI.

Meditatio Prima.

De beneficio vocationis.

Prælud. 1. Constitue te coram DEO totaq; cælesti Curia, & cogita quantâ tecum Dominus misericordiâ vsus est, qui te cum paucis alijs, imò paucissimis respectu multorum ex prædestinatione, vt speras, vocauit ad Religionem Sacram.

Prælud. 2. Pete lumen cæleste, quo clarè cognoscas beneficium vocationis tuæ, & ad quem finem vocatus es.

Punctum 1. REuoca tibi in memoriam in quantis periculis versabaris viuens in seculo, commemorando peccata tua, occasiones, & miserias, in quibus ceu in limo profundo hærebas.

2. Perpende, quanto in periculo versentur ij, qui sceleribus implicati viuunt in seculo, vel qui gratiam similis vocationis acceptam deseruerunt. quis hoc effecit, vt ab illis auulsus ad portum securitatis peruenires?

3. Considera, quomodo singularem beneuolentiã, familiaritatem, & intimos amores SS. TRINITAS exhibet castis & à mundo auulsis. Nam tota anima sanctificante gratia nobilitatur, Deiq; filia electa dulcissimis affectibus DEVM semper intra se complectitur. Deinde gaudent Religiosi; quia nomina illorum scripta sunt in libro vitæ. Imò jam corde in cælo fixi ea gaudia prægustant. Tanta hæc est exultatio, vt Xauerios exclamare cogat: *Satis est Domine, satis est*. Et Antonij

Antonijs, Macarijs, Bernardis, breues dulcesq; reddat totas insomnes noctes cum DEO transactas. Verissimè S. Aug. *Iustis non subtrahuntur delicia, sed commutantur illicita in licitas, fluxa in solidas, fœda in puras.*

4. Commemora, quid S. Bernardus dicat de Cella Religiosi ita ille; Cæli & cella Religiosi habitatio cognata est; à celando enim cælū & cella, nomen habere videntur, & quod geritur in cælis hoc in cellis Quid enim aliud est hoc? vacare DEO & frui DEO? à cella sæpè in cælum ascenditur, rarò à cella in infernum descenditur.

5. Adora Dominum in illo loco, in quo tibi primùm data gratia efficax ingressûs in Religionem. Itē in loco, in quo vestem Religiosam assumpsisti: vota & Professionem fecisti.

6. Gratias age Sancto Religionis Fundatori, quòd te inter suos adelegerit, cùm tu millies indignus fueris hâc veste Religiosa, indignus omni gratiâ, & cælestibus inspirationibus.

7. Incusa & argue te coram cælo & terra: O si hoc medium salutis alij haberent, vocationis scilicet beneficium, quàm Sanctè illo vterentur! Hoc enim cordi tuo altè imprime, quia dum vinci te a sæcularibus in seruitio DEI permittis, cadit sæpius super te ipsius Christi sententia. Auferetur à vobis regnum DEI, & dabitur genti facienti fructus ejus. Multi venient ab oriente & ab occidente, & recumbent cum Abraham, Isaac, & Iacob in regno DEI, Filij autem regni ejicientur in tenebras Sic in die judicij dicet multis Christus, qui in nomine ejus multas virtutes fecerunt: Nescio uos, recedite à me operarij iniquitatis.

8. Interoga te ipsum: quoties Religionem Sacram

tuâ pessimâ vitâ diffamasti? quot à te neglectæ inspirationes Diuinæ? quot occasiones DEO seruiendi præteritæ? quàm exigua talentorum à DEO concessorum, temporis pretiosissimi, consiliorum piorum, & exemplorum bonorum cura?

9. Plange itaq; super te, quia te plangunt Angeli, te plangunt guttæ sanguineæ Christi, plangunt lacrymæ Sancti Patris tui, quia peccatti, & mali illius quod commisisti, pænitentiam non egisti, quinimò grauiùs in Religione deliquisti.

10. Protestare de tua fidelitate & emendatione, quòd velis in posterum sanctius in Religione viuere, & diligentius vota emissa obseruare, continuò ad perfectionem debitam aspirare.

Pro Colloquio.

Actus Contritionis.

OBstupesco Domine! quomodò ampliùs sustineas conspectum meum, cùm sim creatura tibi tam ingrata & rebellis. Profectò Domine ego sum vilior peccator omnibus reprobis, & credo neminem tam longè vnquam à te recessisse, quàm ego recessi per mea flagitia. Imò credo si maximi quiq; peccatores mundi habuissent talia auxilia, qualia ego à te accepi, majore sinceritate cordis & festinatione ad te redituros. Latrones ipsi & sacrilegi perfectiùs tibi Domine famularentur, si eos, tot vt me affecisses beneficijs & vocasses.

Ideo, prorsus me indignum reputo, mi Domine, vt tibi seruiam, tuq; exaudias orationes meas, indignus sum hâc veste Religiosa, indignus omni gratiâ. Indignus sum etiam, cùm tibi sim inobediens & refractarius, qui habitem inter tuos seruos, à quibus si pro me-

ritis

ritis me tractare vellent, nihil aliud audire me oporte-ret, quàm contumelias & conuitia.

Quin etiam procul amandari me conueniret à con-sortio tuorum seruorum, ne fortè putredo abomina-bilium vlcerum, & vitiorum meorum quenquam il-lorum inficiat.

O IESV mi Clementissime! en grauissimus pecca-tor, seruus tamen tibi mille votis mancipatus, recurro cum fiducia ad pedes tuos, summoq; cum dolore a-nimi meam ingratitudinem & malitiam accuso, con-fitendo omnia peccata, praecipuè in Religione com-missa; quorum me summoperè paenitet.

Nihil inferni, mi dulcis IESV, timor, neq; amit-tendi caeli metus in detestatione scelerum meorum locu habet. Solus ante oculos meos: Tui amor ob-uersatur. Non aliam doloribus oppressi cordis pro-pter iniquitates meas reperio causam, quam quia te IE-S V M amo.

Largire quaeso Domine vt omnia peccata inposte-rum longè à me fiant: & quamuis ego naturá non possim esse impeccabilis, saltem ô bonitas infinita, fac mihi hanc gratiam, ne vnquam mortaliter peccem. Deinde fac Domine, vt loco vitiorum in me imprimantur omnis generis Sanctae virtutes, quod totum tibi ce-dat in gloriã, gratiarũ actionẽ, & salutem animae meae.

Actus Amoris DEI.

O Fons amoris perpetui bone IESV, quid dicam de te? quomodo potero tui obliuisci, qui mei dignatus es recordari, etiam postquam perij? quis hoc misericordissime Domine effecit, vt cum ego in pec-catis mortuus & sepultus iacerem me tua gratia exci-taret! Quid feci ego? quid merui? nihil; sed vox sangui-nis tui ô IESV! ô IESV! clamauit ad Patrem, & inueni

gratiam

gratiam in oculis eius, & venisti, & sustulisti me, ex medijs periculis.

O altitudo judiciorum & magnitudo miserationum tuarum! quot homines interea in medio peccatorum suorum cursu subita morte sunt abrepti, qui nunc miserè torquentur in inferno! quid factum fuisset de me, si tu me tunc ad strictum euocasses tribunal? quis cùm ego dormiebam, pro me deprecatus est?

Quid in me dulcissime IESV inuenisti obsequij, vt tantum rependeres præmij? quid in me vidisti amplius, quàm in alijs quos reprobasti? Toto vitæ meæ tempore te non cognoscebam, te non amabam, abyssus eram iniquitatis & tenebrarum; & tamen tu mi IESV super hujuscemodi peccatore dignum duxisti aperire oculos tuos.

Benedictus sis Domine IESV in illo primo intuitu ad peccatricem animam meam, & cum in tota collectione animarum nullam indigniorem haberes, quam respiceres, in eam tamen indignissimam respexisti. Benedictus sis Domine IESV in hoc triumpho bonitatis tuæ de Te ipso, in quo tam magnificè, & gloriosè triumphauit de te Bonitas & misericordia tua. Laudent te Domine omnes Sancti tui, quia respexisti super vnum canem mortuum.

Quomodo ergo mi bone IESV non exaltabit te anima mea pro tantis miserationibus tuis, omnibus diebus vitæ meæ? quomodo non tota se euiscerabit exinanietq; in dilectionem bonitatis & charitatis tuæ? O DEVS meus! ô dulcis amor meus! hoc tibi de me certum esse velim, quòd abhinc tam firmâ, tamq; constanti voluntate statuerim te diligere, vt etiamsi mihi nihil vnquam, neq; in hac, neq; in altera vita, boni cō-ferre velles, imò si in hac vita omnibus ærumnis, pæ-

nis

nis & cruciatibus, & in altera vita supplicijs æternis me afficeres, nihilominus amare te velim, & ex intimis cordis mei medullis tibi seruire.

Eodem die. Meditatio Secunda.

De Cultu Magnæ DEI Matris

Prælud. 1. Statue te in conspectu Pretiosissimæ DEI Parentis Virginis MARIÆ.

Prælud. 2. Petas vt pretiosissima DEI Parens, tibi sit Domina, tu autem illius sis seruus, & mancipium.

Punctum 1. GRatulare Beatissimæ, quòd sit arctis vinculis alligata affinitatis & consanguinitatis cum Diuinissima Trinitate. Est enim Filia Patris æterni: est Mater Filij DEI: est Sponsa Spiritus Sancti? est templum SS. Trinitatis.

2 Gratulare ipsi de illo gustu & complacentia, quam habet SS. Trinitas de hoc singulari opere suo.

3. Exulta, quòd DEVS amet Beatissimam super omnia opera sua.

4. Gratias age DEO pro electione hujus Virginis in Matrem, pro conjunctione Virginitatis & Maternitatis.

5. Adora in B Virgine relucentem DEI Puritatem, Sanctitatem, Sapientiam, Misericordiam &c.

6. Gratulare, duo dona soli Beatissimæ propria: donum Virgineæ Maternitatis diuinæ, & donum Immaculatæ Conceptionis.

7. Congaude illi, quòd sit Domina, & Regina totius vniuersi & omnium creaturarum: creaturas autem omnes & singulas illius esse subditas ejusq; mancipia. Quia enim Filius ejus est verus DEVS, & ideo absolutus rerum Dominus, omniaq; ei subjecta naturaliter fiunt; inde consequenter; Mater hujus DEI

æ Domini omnium, est etiam naturaliter omnium Domina, & omnia ejus mancipia.

8. Cum tota Ecclesia ages gratias DEO pro omnibus donis naturæ, gratiæ, & gloriæ, pro omnibus fauoribus & priuigelijs, super omnes Sanctos Beatissimæ à DEO collatis.

9. Protestare coram DEO quòd gloriæ ipsius integritatem redimere, augmentumq; illius procurare cupias, etiam cum tui ipsius jactura, in quantum id gustui diuino conforme esset.

10. Exulta & gaude, quòd Beatissima (teste S. Anselmo) sit Aduocata, Patrona, & Mater nostra, *tam pia, tam potens, vt omnem ad eam conuersum & ab illa respectum impossibile sit perire. Imò nullus est, qui saluus fiat, nisi per hanc Sanctissimam: nemo est qui liberetur à malis, nisi per hanc purissimam: nemo cui cæleste donum conferatur, nisi per hanc charissimam*, inquit S. Germanus.

Affectus varij erga B. Virginem.

EMinentissima DEI Mater & Virgo, adoro Te cultu Hyperduliæ; cum tota Ecclesia, tanquam Matrem DEI & Dominam mundi.

Saluto te in vnione amoris & per Cor dilecti Filij tui, atq; omnium te amantium dicens cum S. Mechtilde: Aue ex Omnipotentia Patris: ex Sapientia Filij, ex Clementia Spiritûs Sancti, dulcissima Virgo MARIA cælum & terram illuminans.

Saluto te eo affectu, quo salutat te Æternus Pater, tanquam Filiam suam: eo affectu quo te salutat Verbum æternum, tanquam suam Matrem: eo affectu, quo te salutat Spiritus Sanctus tanquam suam Sponsã.

Saluto te, eo affectu, quo te salutauerunt Sancti, qui ante nos fuerunt, quo te salutant nunc, & saluta-

bunt

bunt ad tempora Antichristi. Saluto te & omnibus Salutationibus, Sanctorum omnium, tota æternitate duraturis.

Pretiosissima D E I Parens, amo te post D E V M super omnia: quia D E V S super omnem puram creaturam amauit & amat te; quia omnes ciues cæli amauerunt & amant te; quorum amore amo te.

Tantum te diligo, dulcissima D E I Mater, vt si ego solus possiderem omnium Electorum gratissima corda, libenter illa omnia amori tuo impenderem.

Agnosco te & recipio, dignissima DEI Mater, in Matrem & Dominam meam, meq; Tibi in filium & mancipium perpetuum offero,

Monstra, ô MARIA, te veram esse mihi Matrem, ama me vsq; in finem, & fac vt te redamare totis visceribus cordis mei contendam.

Accipe ô Serenissima Regina, & Domina mea, accipe jam ex hac hora possessionem absolutam & perpetuam mei.

Tibi tuoq; seruitio, omne tempus, quantùm possum dedico: & opto momenta singula illius conuerti in æternitates, quibus Tibi inseruiam

Doleo, quòd hactenus non seruierim Tibi vt debui. Pænitet me, quòd tibi aliquando ingratus fuerim ô dulcissima Domina mea, confundor, quòd nihil dignum hucusq; honore tuo fecerim.

Vtinam, vtinam omnia momenta uitæ meæ pro maxima gloria tua impendissem, & seruiuissem Tibi corde perfecto,

O Mater dilectissima, de filijs tuis semper solicita, accende nostrum in te affectum, vt te Matrem nostram ex corde veneremur, diligamus, & colamus.

CAPVT VI.

De pænitentiâ, vera salutis ſemita, quâ homo ex regione longinqua ad DEVM & ſalutis viam reuertitur.

ITinere trium dierum Iſraelitæ ad montem DEI Oreb profecti ſunt, vt ſacrificarent Domino DEO. Viator poſtquam reuertitur ad viam ſalutis æternæ, & vult contritioni operam dare, veluti quodam itinere tridui pergat in deſertum ex Ægypto, & de Pharaone & exercitu ejus triumphabit. Huius tridui, ſpirituali intellectu, dies primus eſt contritio, ſecundus confeſſio, tertius ſatisfactio.

Motiua ad maturam & ſeriam conuerſionem Viatoris ad DEVM.

1. *Incertitudo mortis.*

DEVS pænitentibus promiſit veniam, ſed peccantibus ſpatium pænitendi non promiſit. Quotidie efferuntur cadauera, cadunt juuenes & ſenes, audis & legis, ille hodie occubuit gladio, ille ceruicem fregit, ille ſomnum produxit in mortem, alius peſte, fulmine, latrocinio interijt. Quid ſi & tuam hac nocte, hac die, repetent animam à te? Quot millia hominum deluſit iſta ſpes, aut potiùs ſtulta præſumptio? an nunc in inferno poſiti ſunt, mors depaſcit eos; præciſa enim eſt velut à texente vita eorum, dum adhuc ordiri viderentur. Omnem ergo diem crede tibi diluxiſſe ſupremum, ac vltimum, & cum mane fueris, puta te ad veſperum non peruenturum.

Conſidera diligenter, quia continuò veloci curſu

pergis ad æternitatem nullo termino concludendam, & finiendam, & audes vel vno momento manere in statu peccati mortalis? in quo si moriaris, in puncto descensurus es in infernum! cur non recogitas, quia, si in statu peccati decesseris, habitabis infelix in igne devorante & ardoribus sempiternis? quia totus DEVS vacabit ad pœnas tuas, & vacabit per omnem æternitatem suam, vsq; ad inferni nouissima, vsq; dum compleat inebrietq; sagittas furoris sui justissimi in te. Computa vires tuas, num poteris sustinere irruentes super te montes vindictæ DEI!

Quòd si nunc sub tuum conspectum ex infernali abysso (DEO ita jubente) infelix ille Christi discipulus, aut alius ob vnicum solùm peccatum mortale damnatus raptaretur, catenis oneratus igneis; quem si hujuscemodi compellares verbis: Expone Iuda quinam & quamdiu tui erunt cruciatus? quot secula tibi cum tuis contubernalibus pro diluendo tuo peccato restant ibidem transigenda? cruciatus nostri reddet ille, sunt acerbissimi. Vos in plumis stertitis, nos in flammis æternas vigilias agimus. vos ridetis, nos dentibus stridemus, vos gulæ litatis, nobis pix & sulphur propinatur.

2. *Passio Christi Domini.*

VIde durum & impœnitens cor, vide Christum Dominum pro peccatis tuis in cruce erectum, nudum tot scurrarum risui & blasphemijs inimicorum expositum! caput immiti spina ad cerebrum vsq; perfossum, & ad mortis imperium incuruatum, sub quo astra tremunt. Vide pectus diuinorum ignium officinam lethali frigore contractum languere & manus ac pedes attritis Clauis ligno affixos, totum Virgineum corpus vnum propè vulnus factum.

Intuere illum ipsum, qui cum DEVS esset, propter te DEVS homo factus est, & propter eundem te, propè non homo, sed hominis figura, specie & decore amisso O quale spectaculum porrigit oculis tuis Golgota! in medio Palæstinæ.

Inspice vulnera pendentis, sanguinem morientis, pretium redimentis. Caput habet inclinatum ad osculandum, cor apertum ad diligendum, brachia extensa ad amplectendum Et his non moueris vt peccata deseras? quamdiu ludes & illudes sanguini Christi tui? Christus innocentissimus Saluator, pro te in acerbissimis cladibus ac doloribus suis, in infami ligno medius inter latrones pendet, & tu ingrederis in domum tuam, domum infelicis gaudij, domum improbæ voluptatis, vt comedas & bibas, & dormias, atq; indormias peccatis tuis?

Moueat te amor boni IESV & ad eum reuertere? Crudelis es, si fructu laboris sui IESVM tuum defraudes, frustra pro te mortuus est. Sanguinem suum seriò de manu tua requiret, & tota passio Christi stabit contra te ad maiorem damnationem tuam.

3. *Pænitentia sera, rarò solet esse vera.*

TAlis pænitentia vsq; ad mortem dilata sæpiùs ex parte pænitentis non est vera: quia talis pænitentia non est voluntaria, & consequenter non est meritoria. Ratio quia si mors nunquam veniret, aliqui ex pænitentibus nunquam pænitentiam facerent Hinc S. Augustinus ser. 36. Age pænitentiam dum sanus es, si sic agis, dico tibi quia securus es: quia pænitentiam eo tempore egisti, quo peccare potuisti; si vis pænitentiam agere, quando iam peccare non potes: peccata te dimiserunt, non tu illa. Et iterum. Ipsa est res, quæ multos occidit, cum dicunt cras, cras, & subito

clauditur ostium, Remansit foris cum voce coruina; qui non habuit gemitum columbinum.

Quia licet pænitentibus venia, non tamen perinde etiam pænitendi gratia promissa est, vti rectè Hugo de S. Victore cum alijs aduertit dicens: Ego scripturam audio dicentem, quia *in quacunq; hora ingemuerit peccator, saluus erit.* Ezech. 33. Non dicit biduo, aut biennio ante mortem si ingemuerit, sed in quacunq; hora ingemuerit, saluus erit. At verò paulò post subiungit: Nec tamen sub hac spe securè tibi peccandum est, propterea quod in fine, si conuersus fueris, salus tibi promittitur. Nam quamuis etiam tunc venia tibi, si verè pænitueris promittatur, non tamen tibi, vt tunc verè pænitere debeas promittitur, valde difficile est, vt tunc vera sit pænitentia.

Deinde omnes SS. Patres, & sapientes viri talem procrastinationem disuadent. De quo motiuo sic discurrit Dionysius Carth. a. 2. de couer: peccat: In omni materia acquiescendum est prudentibus, & expertis in illa materia. Cum ergo ipsemet Dominus noster IESVS Christus, Sapientia DEI Patris, & magni consilij Angelus, & vniuersi Sancti ipsius Apostoli, & Prophetæ, & Sancti Doctores hanc pænitentiæ dilationem omninò disuadeant, concorditer reprobent, ac vehementer condemnent, cèrtum est, quòd stultissimum & iniquum sit, pænitentiam sic differre.

Dionysius Carthusianus, de quodam defuncto scribit, illum ex diuina dispensatione alteri apparentem, ad nostram eruditionem, in memorabilia hæc prorupisse verba: O cras, cras! quàm longam mihi restim fecisti, & in barathrum mortis me procrastinando traxisti!

In vita Thomæ Mori, Regni Anglicani Magni Cancellarij

cellarij, & Martyris; sequens impij cujusdam legitur exemplum, in tom. 1. l 2. c 13. operis, quod mortes peccatorum pessimæ, intitulatur, his verbis recensitum : Rogabant amici amicè hominem, vt maturaret ad meliorem mentem redire, sed responsum aliud non tulerunt, quàm plenum illud vanissimâ præsumptione, cùm migrandum hinc fuerit, tribus se verbulis DEVM ad clementiam expugnaturum, & cælum exoraturum. Verùm res aliter cecidit, cùm enim postea, equitando transiret in ponte fluuium, & improuidum pedem equus impingeret saxo, vnâ secum sessorem Herum in subjectam aquam effudit. Iam miserando casu præcipitabatur eques, cùm subitò, vbi periculum animaduertit, sensitq; intra fluctus non sicca se morte occubiturum, contentissimo nisu clamauit tria nouissima verba. Et quæ illa? vtiq; quibus salutem, & astra momento vno apud DEVM impetraret, quemadmodum jactauerat non semel, facturum se in vltimo vitæ discrimine? Dixerit itaq; cum Regio Vate: Miserere mei DEVS: aut illud, Tibi soli peccaui, vel cum publicano: DEVS propitius esto: sed heu: de sceleribus suis, de cælo, de DEO altum seruauit silentium, illud vnum ingeminauit: Rapiat omnia dæmon. Ita, miserum sua memoria destituit, & cum deberet in eo casu tria salutis verba dicere, tria desperationis protulit, tractus inter vortices ad eum, quem vocibus vltimis compellauit.

Insuper sciendum est, quia talis procrastinatio, seu impænitens cor peccatoris numerum peccatorum à DEO ad reprobationem prædefinitum citiùs implere facit, vt sentit Mansi disc. 19. n. 7. Nam certum est, DEVM vniuscujusq; omnes enumerasse passus & gressus, quibus à diuinorum præceptorum suorum semi-

ta deuiauit, dicente patientiæ speculo: *Tu quidem gressus meos dinumerasti.* Paulo post clariùs inquit: *Signasti quasi in sacculo delicta mea:* Diuina enim justitia, certum quendam limitauit peccatorum præfixum numerum, ad quem vsque tolerare vult impium, filum vitæ ipsius detruncaturus, mox vt ad illum peccatorum numerum, impius peruenerit. Vnde apud S. Iobum Spiritus Sanctus ait: *Vsq; huc venies, & non procedes ampliùs, & hic confringes tumentes fluctus tuos:* Cum igitur, ad quem vsq; peccatorum numerum, DEVS nos expectare decreuit, ignoremus, meritò de vno quoq; peccato, quod futurum sit vltimum, timendum nobis erit.

4. *Seria cogitatio post vitam pœnarum.*

QVia paucitas dierum nostrorum finietur breui, ibimus vel cum Electis in vitam æternam, vbi omne bonum: vel cum reprobis in supplicium æternū, vbi omne malum. Habitatio reproborum paucis describitur à misero ejusdem loci incola diuite Epulone Luc. 16. *Est locus tormentorum.* Est locus cadauerosus, teterrimus, vbi fætor, squalor, illuuies, putredo; *Ille dabit ignem, & vermes in carnem eorum, vt vrantur & sentiant vsq; in sempiternum.* Iudith. c. 6. Ibi damnati quærent mortem, & non inuenient eam, & desiderabunt mori, & fugiet mors ab eis. Apoc c 9.

Ibi oculi atrâ torquebuntur caligine, continuò videbunt formidabiles dæmones, horribilia spectra, videbunt serpentem illum antiquum, colubrum tortuosum, Asmodæum cruentum, Beemot illum immanem & Leuiathan, cuius (teste Iob c. 41.) *sternutatio splendor ignis*, de cujus ore procedent lampades, & de naribus fumus

Quid auris? continuo damnatorum aures punientur

nientur infeliciſſimis gemitibus, vlulatibus, terribili beſtiarum rugitu. Nihil aliud ibi audietur præter mæſtum illud *Væ*. Ah! in quo incondito cantu tanta erit vocum confuſio, tantus ſtridor, tantus quiritatus, in tenebricoſa illa cauerna, acſi ſciſſis vndiq; nubibus horribilium tonitruum fragores vndiq; reſonarent.

Quid odoratus? Hæc Arabia infelix, quos odores exhalat? quantus tot dæmonum tot damnatorum erit fætor? vel vnius ſufficeret inficiendo orbi vniuerſo! quid è tot cadauerum putreſcentium aceruo, è ſulphuris Oceano, ex obſcæniſſimo illo volutabro, vbi monſtra illa putida in ſtercoribus ſuis volutantur.

Quid guſtus? linguæ ſitientiſſimæ & aridiſſimæ etiam guttula vnica aquæ negabitur. Cibus & potus eorum erunt vua fellis & botri amariſſimi, fel draconum vinum eorum, & venenum aſpidum inſanabile.

Quid tactus? jacebunt in igne vt vaſa ſordium fætidiſſima, vt bufones flammei, monſtra turpiſſima, hædi fætentiſſimi colligati, continuò cremabuntur corpora, & in proprio adipe frixæ libidines bullient.

Hæc omnia prudentiſſimè conſiderans ita complectitur S. Greg. apud Manſi diſc. 22. n. 8. Dum recognoſco Iob ſedentem in ſterquilinio, Ioannem eſurientem in eremo, Petrum pendentem in patibulo, Iacobum decollatum Herodis gladio, cogito, qualiter DEVS in futurum cruciabit, quos reprobat, qui ita durè affligit quos amat. Si cum intimis amicis hic agitur tempore gratiæ, quid hoſtibus fiet tempore vindictæ & juſtitiæ?

5. *Momentaneum eſt quod delectat, æternum, quod cruciat.*

SAnctus Gregorius interrogatus, quomodo juſtum ſit, vt culpa, quæ cum fine perpetrata eſt, ſine fine

puniatur? Respondet: Hoc rectè diceretur, si districtus Iudex non corda hominum, sed facta pensaret. Iniqui enim ideò cum fine deliquerunt, quia cum fine vixerunt, nam voluissent vtiq; si potuissent sine fine viuere, vt potuissent sine fine peccare. Ostendunt enim, quia in peccato semper viuere cupiunt, qui nunquam desinunt peccare, dum viuunt. Ad magnam ergo justitiam judicantis pertinet, vt nunquam careant supplicio, qui in hac vita nunquam voluerunt carere peccato.

Similem rationem assignat S. Bernardus ep. 253. cur peccatum in hac vita commissum & præteritum, æterno subijci debeat supplicio; dicit enim: Ob hoc procul dubio inflexibilis & obstinatæ mentis sumitur æternaliter malum, licet temporaliter perpetratum, quia quod breue fuit tempore, vel opere, longum esse constat in pertinaci voluntate. Illa namq; contumacia, & mentis obstinatio, qua cum peccator in hac vita DEVM offendit, nisi illam in hac vita corrigat, in perpetuas æternitates incorrigibiliter perseuerabit.

Qui enim in peccatum mortale propria voluntate labitur, se in eum statum injustitiæ redigit, ex quo proprijs viribus erui nusquam in æternum poterit: vnde ex hoc ipso quod vult peccare, vult consequenter in peccato per totam æternitatem manere. Quare justè à DEO peccator, non solùm ob actionem peccati, sed præsertim & ob voluntatē in peccato permanendi, quæ in æternum protenditur, pœnâ interminabili & æternâ plectitur.

At verò non pauci requirent, quâ ratione pœna æterna dæmonibus & alijs damnatis justè infligatur, cum illorū peccatum fuerit quasi momentaneum? Resoluit S. Thomas in suppl, q 99. a, 1. Pœna peccati taxa-

tur secundùm dignitatem ejus, in quem peccatur: vnde majori pæna dignus esset, qui percuteret alapâ principem ac regem, quam si cuicunq; alteri priuato hanc injuriam irrogaret. Atqui siue diabolus, siue homo mortaliter peccans; contra DEVM infinitæ majestatis & excellentiæ peccat, ejusq; honori summam (quantùm in ipso est) infert injuriam, dum in creatura per peccatum finem vltimum constituit Ergo infinitâ pæna dign⁹ est. Cùm autē creatura, quæ in se finita est pœnam secundùm intensionem acerbitatis infinitæ ferre non possit, pæna secundùm durationem temporis infinita illi subeunda est, quæ proinde justè à DEO illi infligitur.

Quædam obseruanda ante Confessionem Sacramentalem.

1. DIspertire totum tempus à nouissima Confessione in certa spatia, tum menses, hebdomadas, & dies singulos percurre, qualibus cogitationibus, verbis, & operibus vsus fueris, quibus te peccatis contaminaueris: quibus cum personis, quo loco.

2 Postea institue comparationem inter DEVM & te ipsum, inter opera ejus & tua.

Quis peccauit? Ego quoddam phantasma, horror, & fætor, & pene nihilum. Ego fons malitiæ, sentina prauæ concupiscentiæ Ego vermis terræ vilissimus, damnationis æternæ pridem reus, sponsa adulterá.

In quem peccaui? In DEVM Creatorem, summū bonum, amorem infinitum. Peccaui filius rebellis in optimum Patrem, seruus infidelis in benignissimū Dominum Vilis & abjecta creatura in Conditorem vniuersi. Peccaui in eum, cui Angeli seruiunt, cui omnes creaturæ obediunt, illi ego solus fui refractarius,

Quid

Quid peccando feci! Animam meam interemi, & ad infernum detrusi: Chirographum meæ fidelitatis conscripsi dæmoni: ex corde meo Angelos exturbaui. Heu! quis vnquam crederet, ipsum Spiritum Sanctũ à me expuli, & libellum repudij dedi DEO.

Cur peccaui? Ob res caducas & vilissimas, propter obscænam voluptatem, pro luto & cinere. Sine metu, sine horrore peccati, in præsentia DEI, acsi vnius idoli, quo tempore à DEO conseruabar, & beneficijs obruebar.

3 His peractis, imaginare tibi SS Angelos te fugere, contra te instigare. Ipsam B. Virginem, te vltra pati non posse, SS omnes te abominari.

4. Insuper concipe affectum adhuc majoris timoris, quia ipse DEVS te detestatur, ac iratus præcipit, ne coram eo vltra compareas, ne ipsius ampliùs creatura dicaris,

5. Deinde conuertere ad cor tuum, illudq́; de duritia sua increpa, quòd nihil tot considerationibus emolliatur. Inuoca contra illud in testimonium cælum, terram, elementa, & creaturas omnes. Sicq́; coram illis conquerere, Cor tibi esse lapideum,

6. Post hæc tunde pectus tuum perseuerans in oratione & compunctione, brachia in modũ crucis componens, imaginem crucifixi intuere.

7. Ad extremum humi prostratus cum gemitu cordis plora clamans: O Domine pietatem, lacrymas, contritionem, misericordiam, & veniam humiliter efflagito, qui veniam publicanis, meretricibus, latronibus, prædonibus non denegasti. Ne patiaris me diutius præ contritionis desiderio languere aut interire.

Premunt cor meum mala, quæ non sum verecundatus facere in facie cæli. Video ah me! auersum

tui mi DEVS irati vultū Heu! heu! quis me liberabit à perditione mala hac? quis placabit vindicem DEVM? Plorans plorabit anima mea, gemens sub pondere peccatorum.

Quid tamen faciam ô Pater ego rebellis ac prodig' filius, Patri recalcitraui, Domino non seruiui, Creatorem non agnoui, imò offendi, cælo excidi, terra sub ingrato pondere meo gemit, expecto donec me dehiscat infernus.

Ah! damnum, filij ego titulum prorsus deperdidi! sed an tu Patris? tu tamen Pater es, qui facis oriri solē super bonos & malos. Aperi igitur pijssime Pater, aperi neminem despicientes oculos tuos! vide indignum quidem visu, tamen filium ad te ô Pater recurrentem, audi confitentem: Peccaui coram cælo & terra & te Pater! Non ampliùs tamen non amplius, malo millies mori, quàm te offendere, hìc sit terminus delictorum meorum,

Ante Confessionem.

Actus Contritionis.

QVis dabit ó bone IESV, capiti meo aquam, & oculis meis fontes lacrymarum, vt diebus ac noctibus rigare possim stratum meum rugiens à gemitu cordis mei? Exitus aquarum deducite oculi mei, operiat confusio faciem meam, deficiat in dolore vita mea & anni mei in gemitibus; quia offendi DEVM meum! Patrem meum! ego rebellis seruus.

O anima mea! dic mihi, quid tandem illa bonitas, illa Majestas, illa misericordia fecit tibi? aut in quo vnquam contristauit te, responde mihi? Cur inebriaui te dulcis IESV absynthio, qui mille bene-

dictionibus

dictionibus dulcedinis præuenisti me? Cur me tibi DEO meo ego improbus & rebellis opposui?

Fierinè potuit mi IESV, vt credens ego te ad iracundiam prouocarem, in re vilissima & momentanta & pudenda, & despicerem te, & lacrymas & vulnera & sanguinem tuum? O caput mille dignum inferis! si pro vno delicto infernum, pro tot, quot infernos promerui? Quot scelera tot onera, tot vincula, tot debita sunt, quibus dissoluendis, nec si memetipsum vendam, satis sum.

Cur terra tam diu sceleratum pondus portas tanti patiens flagitij? Cur non aër pro Conditore tuo contra tam insensatum mille pugnas fulminabis? Cur mare non mille concitas tempestates in me Iona multo nocentiorem? Cur non omnis creatura in me armata peccatorem adeo impudentem in Orcum præcipitat.

Væ mihi quia peccaui! væ mihi quia DEVM, & Sanctos contra me prouocaui, iram tremendi Iudicis in me concitaui! Quis eruet me de manu potenti, & brachio extento contra me?

O quam bonum erat si natus non fuissem, neq; enim vitam mihi dedisti, vt te offenderem DEVS meus: vtinam prius repentina morte extinctus fuissem, quàm te ô IESV offendissem! Quantò suauius flammis infernalibus in gratia tua arderem, quàm extra gratiam paradiso gauderem!

Quid tamen grauissimus & ingratissimus peccator faciam? en ad tuos Sanctissime IESV pedes pronus confugio. Hi sunt afflicti & contriti cordis mei solatium. Abhinc juro & statuo custodire judicia justitiæ tuæ. Malo millies mori, quám te offendere. Vtinam nunc omnia corda, omnium lacrymas haberem! omnium

cor-

cordibus, omnium lacrymis peccata deflerem! cum a neq; sic sufficerem, offero tibi Pater dolorem & lacrymas Filij tui. Aspice in Filio, quod condones & propitieris seruo.

Effusio contriti & humiliati cordis.

O Pater amantissime! cujus ego vnicum terræ monstrum ob grauissima facinora mea non sum dignus vocari filius, qui Patrem in inferis elegi sceleribus meis, aperio tibi abyssũ peccatorum meorũ.

Tentarem Domine flumine lacrymarum abluere scelera mea, sed nonnisi cruor amantissimi mei IESV lixiuium peccatorum est. In inferno nequitiæ meæ descriptæ sunt, ideo non guttam aquæ, vt ille diues à Patre Abraham, sed guttam sanguinis Christi postulo, ego diues & locupletissimus, ac plenus omni iniquitate.

Hâc verò mea petitione ô Pater misericordiæ! nolo fraudare justitiam tuam, sed volo deprecari bonitatem & Majestatem tuam. Non deprecor amissionem cæli, non deprecor supplicium inferni: sed deprecor offensam tuam, nec ardere metuo, sed peccasse doleo.

Quinimò optarem in ipsum infernum descendere viuens, ne ampliùs vultus tuus horrendis peccatorum meorum spectaculis lædi possit.

Sed quanta arrogare audeo? an in profundo inferni sub pedibus Luciferi aut Iudæ collocabor? an sub pedibus ejus, qui alapam IESV dedit? an expectabo præcipitium Antichristi? an ad januam inferni collocabor, vt omnes introeuntes me dilacerent & pessumdent? nihil horum! cum ego non infernum sed nouos millies ac millies infernos commeritus sim! Ac proinde indignum me censeo etiam societa-

te dæmo-

te dæmonum ac damnatorum, quia mihi soli infernus vilior & atrocior præparandus esset, quia ego omnium peccatorum maximus!

Ego sum opprobrium naturæ, pudor generis humani! si in te Creator dignissime verecundia aliqua cadere posset, nullius rei te puderet, nisi quòd tam horrendum & abominabile monstrum conserues in mundo, vt meæ culpæ me fecerunt.

Quin & ipsis dæmonibus dedecori sum, & à sua societate infernali meritò me repellerent. Nam licet illi peccauerunt, non tamen experti erant tantam misericordiam DEI: non peccauerunt contra DEVM, qui pro ipsis crucifixus fuit, qui se ipsum dedit in cibum. At ego peccaui! Ergo indignior & deterior sum Lucifero, indignior Iudâ, qui nondum viderat IESVM pro se mortuum! indignior Antichristo, qui non toties experietur gratiam vt ego, indignior omnibus dæmonibus, qui semel peccauerunt.

Quid igitur miser faciam? nunquid cum Cain præcurrere contendam laqueo desperationis sententiam, quam merui æternæ damnationis? Misericordia Domine, Misericordia! Hoc solùm verbum relictum mihi est: in reliquis os meum apud te sine voce, & silentium meum loquitur tibi: Ne proijcias me à facie tua misericors IESV, & propitius sis mihi maximo peccatori. Et cùm præ multitudine iniquitatis meæ loqui non audeam, gemitus meos & lacrymas cordis mei intellige misericordissime Domine.

Breuiores Actus Contritionis.

HEu mihi! heu millies dicam! peccaui! super numerum arenæ maris multiplicatæ sunt iniquitates meæ! non est peccatum super peccatum meum

meum! non eſt iniquus ſuper iniquitatem meam. Indignus ſum miſerationibus tuis Domine, ſed miſericordia tua ſuperat malitiam meam.

O IESV Fili DEI viui miſerere mei, & propitius eſto mihi peccatori, quia tibi nihil impoſſibile eſt, quàm miſeris nolle miſereri.

O Pater miſericordiarum! patientiam habe in me, & omnia reddam tibi, non de meo, ſed de pretio Sanguinis Filij tui.

O dulcis IESV, quia te amo, deteſtor omnia peccata mea, ſupra quidquid deteſtabile & execrabile eſt, & ſi poſſem de illis infinito dolore, ſemper dolerem.

O DEVS meus! ſumma bonitas omnium creaturarum, tuoq; ipſius amore infinitè digna, doleo quòd tàm impudenter te offenderim; doleo, non quia timeo, ſed quia amo. Si ſanguine meo fieri poſſet, vt non ſis offenſus; ecce me, diſcerpe me, paratum cor meum. Si tormentis inferorum deleri poſſit, ecce me: nullum eſt, quod non merui; nullum quod amore tui non præeligo peccato quod tantopere odiſti.

O ſi omnes præteritos dies, horas, momenta pro maxima gloria tua impendiſſem mi DEVS! ô ſi ex corde perfecto tibi toto vitæ meæ tempore ſeruijſſem, te intenſiſſimè amâſſem! ô pretioſum tempus non amplius rediturum!

His peractis omnibus, perge cum omni compunctione ad pedes Confeßarij, tanquam ad pedes ipſius Chriſti Domini. Erubeſce & confundere ad tanta facinora; quæ cum ſummo dolore confiteberis.

Ad quodcunq; peccatum, quod profers, puta te videre venenoſiſſimum bufonem egredi per os, ex viſceribus cordis tui.

Postea persuade tibi, te cernere Angelos imò ipsam Angelorum Reginam, tibi congratulantem & applaudentem.

E contrario aspice aduersariorum tuorum rabiem, qui tanquam maximâ clade affecti, & opimâ prædâ spoliati, præ inuidia, rabie, & furore rumpuntur.

Actus post Confessionem.

O DEVS meus! ô misericordia mea! quis sum ego homo miser & miserabilis, vt memor sis mei, imò vermis sum ego & non homo, omnium malitiosissimus & ingratissimus. Et dignum ducis super hujuscemodi peccatore aperire oculos tuos; & vel semel respicere de summo cælorum? quis hoc effecit ô Sponse animæ meæ; quia me ingratissimum homuncionem, me vilissimum terræ vermiculum, tam benignè respexisti, ad pænitentiam vocasti, & in gratiam vt spero ac in dilectionem tuam recepisti?

Quoties verò ô inexhausta bonitas in ipsis peccatis morti me in spolium permittere potuisses, & æternum perdere, & hucvsq; tamen conseruasti? Et nunquid mille animæ in igne inextinguibili jam ardent, æternùmq; ardebunt; & minorum, & pauciorum, quàm ego scelerum reæ? & ego nondum ardeo toties læsæ reus Majestatis?

O Domine! quàm diu halitus erit in ore meo, misericordias tuas in æternum cantabo. Benedicam te Dominum meum in omni tempore, semper laus tua in ore meo, qui propitiaris omnibus iniquitatibus meis, & sanas omnes infirmitates meas, qui redimis de interitu vitam meam, & coronas me in misericordia & miserationibus.

Quis ergo me ampliùs separabit à te ô bone

IESV.

IESV! an diabolus? an caro? an mundus? an tribulatio? an voluptas? an mors? nihil horum cum gratia tua mi DEVS! O vtinam nunc mi IESV opere monstrare possim, quòd abhinc sincerè te ex toto corde, ex tota anima, & ex totis viribus amem! vtinam meus amor in te adæquet omnium Seraphinorum, omniumq; Electorum in cælo & in terra ardentissimum amorem, Vtinam priùs moriar in gratia tua, quam vel vnico iterum peccato te offendam.

Quod verò mi DEVS! ad dignos pænitentiæ & satisfactionis fructus faciendos, ex mea parte vel intermissum, vel imperfectè peractum, obsecro mi IESV amantissime, suppleant tua vulnera, suppleat tuus Sanguis, tuæ lacrymæ, tua mors, suppleant merita totius triumphantis & militantis Ecclesiæ.

CAPVT VII.

Praxis Sacræ Communionis.

Ambulauit in fortitudine cibi illius vsq; ad montem Dei Oreb. **Exod. c. 3.**

Obseruanda ante Sacram Communionem.

1. ERige primò mentis oculos ad cælum, & puta te videre DEVM Patrem innumeris cinctum Angelorum millibus, & ex ejus latere B. Virginem filium infantulum in gremio suo gestantem.

2. Prouolue te pedibus Virginis Beatissimæ, & obsecra, vt pro te supplicet, quatenus per manus ejus dulcissimum IESVM accipias. Puta eam primo quidem congressu, repulsam pati propter peccata tua; at post multas preces tui gratiâ prolatas, eum tandem placare.

3. Audi quomodo DEVS ob amorem Matris MARIÆ, & preces illius, tibi polliceatur filium suum.

4. Exulta, & gratias age vtriq; quòd Imperator totius vniuersi descensurus sit in pauperculam domum tuam, eamq; inhabitaturus.

5. Admirare tantum DEI erga te amorem, tam effusissimam humanitatem & liberalitatem.

6. Æstima Sacerdotem esse Angelum DEI, qui à manibus B. Virginis suscepturus sit speciosissimum Filium ejus, eumq; de cælo susceptũ tibi porrecturus.

7. Eo puncto quo tibi communicandum est, puta tibi ab Angelis reserari cælos: Christum à throno siue manibus Beatissimæ Matris suæ plenum Majestate & gloriâ in occursum tuum descendere; his te alloquentem: En adsum anima dilecta! En ego ipse ad te venio! Quid desideras ampliùs? quid vltra requiris?

8. Eja summâ animi demissione inuita Christum Dominum, & pete vt his modis ad te veniat. Veni Domine cum patientia, vt sustineas grauissima facinora mea. Veni cum humilitate, quia homo inops & pauper sum ego. Veni cum liberalitate, vt me donis tuis munificentissimè dites. Veni cum dulcedine, vt corda nostra in imbres lacrymarum resoluas. Veni cum charitate & amore, vt nos totos ad tui amorem accendas, inflammes, & comburas.

9. Dum tibi Sacerdos Angelico adiutus ministerio porrigit verum DEI Filium, imaginare te os applicare lateri Christi, & Sanguinem ejus pretiosum exugere. Vel considera te videre puerum speciosissimum radijs splendidissimis circumfusum, vndiq; Angelis circumdatum. Cogita te fieri tunc templum Spiritûs Sancti, & tabernaculum totiusSS. Trinitatis, præcipuè verò sacrarium quoddam Filij DEI.

Actus timoris & humilitatis ante Sacram Communionem.

O Amor vim patior reſponde pro me! quid dicam DEO vitæ meæ? ô amor quò tuam inclinas Majeſtatem? vnde mihi vt tu venias de templo ſancto gloriæ tuæ? DEVS de DEO? & quo? ad me ſpeluncam latronum, ſerpentum habitaculum, cloacam fætidam, vas contumeliæ toties fœdatum, licet toties in ſanguine tuo lotum! ad me leproſam & fornicariam Sponſam, quæ pro dilectione odium, pro beneficijs maleficia reddidit!

O amor quò ducis fontem Sapientiæ? ſtupet cælum mirantur Angeli, certè vſq; ad abyſſum miſeriæ & malitiæ! Quis credat mi IESV, eo te in amore progreſſum, vt mihi mortuo cani & prodigo filio ad te reuerſo des carnem tuam & ſanguinem vnde comedam & bibam? ô flos campi! ô lilium conuallium! ô panis Angelorum! quomodo factus es pabulum beſtiarum? Ideonè Domine venies ad me, quia te amorem ſummum toties peccatis meis calcaui, ſpreui, & crucifixi?

Quæ pars animæ meæ munda eſt, in qua te potero ſepelire? quid os meum niſi ſepulchrum patens, de quo nihil præter fœtores peccatorum meorum procedit? quid cor meum, niſi ſpelunca & abyſſus iniquitatis? An forte Domine vis iterum in ſtabulo naſci beſtiarum? an denuo vis ad inferos deſcendere?

Non ſum dignus Domine IESV, vt intres ſub tectũ meum, cordialiter tibi dico, dico millies: vndequaq; mi IESV conſpectu tuo ſum indigniſſimus, Indigniſſimus, quia ſum vas ſordidum, eſca vermium, putredo & cinis; Indigniſſimus ſum ob execranda facino-

ra, nequitiam & malitiam meam. Indignissimus sum ob abusum naturæ & gratiæ, spretum sanguinem tuum, tuam diuinam Clementiam pessum datam. Indignissimus sum ob peccata, quæ præuides DEVS meus me in posterum commissurum.

Ergo nec oculos, nec cor audeo leuare Pater Sancte, quia peccaui nimis in cælum & coram te, quia omnibus peccatoribus, ac ipsis damnatis deterior sum Exi à me Domine quia homo peccator sum. Non expedit hanc pretiosam cæli gemmam ante porcum proijcere. Et non est Domine bonum sumere panem Angelorum & mittere canibus.

Scio tamen mi IESV! quia etiam catelli edunt de micis, quæ cadunt de mensa Dominorum suorum: ideo & ego miser & indignus catellus tuus Domine, pedes tuos sacratos lambens, corpus tuum esuriens & sanguinem sitiens clamo post te: Da mihi dulcis IESV amor meus micas panis viui, qui de cælo descendit, vt refocilletur anima mea.

Resolutio.

FIat mihi amor mi IESV secundùm verbum tuum. Iam veni Domine IESV, ingredere benedicte Domini, quid foris stas, & perstas. Attollite portas Principes vestras, & eleuamini portæ æternales portæ cordis mei. Ecce enim introibit Rex gloriæ. Hæc est porta Domini, & Sanctus Sanctorum intrabit per eam. Paratum tibi cor meum IESV, paratum cor meum.

Exurge igitur gloria mea, mi IESV, exurge psalterium & cithara mea, mi IESV. Iam veni mi IESV, & noli tardare. Tibi dicit cor meum, Domine IESV veni, facies mea requirit te & vultum tuum exquirit. Audeo & aueo dulcissime IESV recipere te, habere te, possidere te, vesci te, conjungi tibi, concorporari tibi,

Tædium.

VSquequo Domine dulcissime amor mi IESV, tenes animam meam,& non venis ad eam, ecce jam tædet ipsam vitæ suæ. Domine descende, festina, veni, priusquam moriatur vita mea in me, & antequam extinguatur lucerna spiritûs mei. Odiosa est mihi omnis quies sine te, omnis dulcedo amara, omnis consolatio insulta est, longa est mihi omnis mora, aut tolle me, aut veni ad me.

Vbi est expectatio mea, vbi est Dominus meus, vbi est qui dicebat: Ecce venio cito? O Domine! quovsq; modicum, modicum expecta, quovsq; illud? Expecto ecce modicùm, iamq; transit, & tu non compares. Ades Domine, ades, desidero te millies, moriar sine te, ueni, ostende mihi faciem tuam. Ades mi IESV, ades ocyus, & tædium cordis mei præsentiâ tuâ releua, nolo Angelos, nolo quidquam tuum, te volo, tu veni.

Fames.

CAligant ecce oculi mei præ inedia dulcissime Amor IESV, & non est tibi curæ, fames oppressit animam, & tu non venis? ô vbi es qui dicebas! Caro mea vere est cibus, sanguis meus vere est potus. Quomodò verò est, quando non est? aut si est, cur & non mihi? Famesco & non cibas me, sitio & non inebrias me.

Ecce ostenduntur mihi cibi, sed quia non tû, non vere cibi. Nolo illos, tuum cibum, te cibum volo, aruerunt fauces, substantia meá redacta est in nihilum, & tu ô cibus meus non venis, das escam omni carni in tempore opportuno, ego autem cur hic fame pereo? Nunquid sanguinem taurorum, aut hircorum bibam?

Aut si esuriero, cui dicam, si non tibi, cujus est orbis terræ? O DEVS! qui pascis me à juuentute mea, da mihi panem hunc vitæ supersubstantialem quotidianū, vt mortem non gustem in æternum.

Inuitatio Christi.

O Sancti DEI omnes, ô S. Angeli, ô diuinissima Mater MARIA, nunc saltem adeste & operam vestram non denegate! Abite ad Sanctissimum hoc Sacramentum, & Dominum vestrum, Amorem meum, quâ scitis, & soletis reuerentiâ, pro me adorate, & ad cordis mei habitaculum inuitate. Adoro te, dulcissime IESV, adorationibus Sanctorum, & adorationibus Sanctorum Angelorum, & adorationibus beatissimæ tuæ Matris, & eas in æternum continuo.

Inuito te ad cordis mei domunculam, tibi desideratam, apertam, & pro paupertate mea paratam, veni igitur ô Sanctissimū Sacramentum, veni amor mi IESV, venite merita, gratiæ, dona, gloria, beatitudo. Veni amor mi IESV ad seruum tuum, ad domum tuam. En cor meum area est, materia est, tu architectus es, omnipotens es Verbum, omnia creans es. Vis palatium, vis mundissimum, vis te dignum, ædifica illud & erit.

Veni mi IESV, veni millies, veni, fuge Dilecte mi, formose mi, veni vnice mi, columbule mi veni, veni similis capreæ hinnuloq; ceruorum. Veni saliens in montibus, transiliens colles, veni ascensor cælorum, ascensor Cherubinorum, qui ambulas super ventorum pennas, veni, en te desidero, veni, te concupisco, veni tui amore langueo, veni mi IESV, veni & desiderium meum imple, implendo auge, vt plus te appetat, te habeat, te habere in æternum gaudeat.

Affectuosæ

Affectuosæ aspirationes ad Christum suscipiendum.

O Mi suauissime IESV! anima mea ardet, æstuat, flammescit in te, tota se exerit, quanta quanta est, tota ignescit & ebullit in te, deficit in te vsq; ad languorem & deliquium.

O amoris dulcedo! ô vnicum centrum cordis mei! manducet te anima mea, & omnia interiora mea dulcissimo suauitatis tuæ liquore repleantur.

O vita & totum bonum meum! non possum viuere ampliùs sine te. Desidero te I E S V mi intimè frui, da vt te comprehendam. Anima mea, corpus tuum concupiscit, cor meum tibi vniri desiderat.

Quid dicam? quo vadam? vbi te mi IESV inueniam? quis renunciabit dilecto, quia amore langueo? Ibo & ibo plorans quæram quem diligit anima mea. Vbi es dilecte mi? vbi requiescit cor tuum? vbi latet amor meus?

Vbi es ô speciose IESV præ filijs hominum, odorem tuum haurio, te autem non video? cur faciem tuam abscondis? an ideo quia dicis: non videbit me homo & viuet? Eja Domine moriar vt te videam, videam vt hic moriar!

Pacifica mi bone IESV spiritum meum ad inhærendum tibi jubilosis excessibus anhelantem. In te enim est totum, quod desiderare possum, tu salus mea & redemptio, tu spes & fortitudo, tu decus & gloria, tu diuitiæ thesaurus & possessio.

Cupio te suauissime IESV cum tali affectu, amore & honore suscipere cum tali fide, spe, & puritate, sicut te suscepit Virgo Beatissima.

Desidero ex corde te tractare & suscipere cum tali deuoti-

deuotione, gratitudine, & amore, quemadmodum multi Sancti & deuotæ personæ te desiderauerunt in communicando. qui tibi vnquam placuerunt.

Desiderium & inuocatio Christi.

O Pater amantissime! monstra te esse Patrem! ostende mihi Filium tuum & sufficit mihi. Quid enim mihi est in cælo, & præter illũ, quid volo in terra? ille DEVS cordis mei, & pars mea DEVS in æternum.

Adjuro te Mater misericordiæ, & vos animæ Beatæ: nuntiate dilecto IESV meo, quia amore langueo, præ magno faciei ejus videndæ desiderio.

O mi IESV suauissime, spes suspirantis animæ, te quærunt piæ lacrymæ, & clamor mentis intimæ. Desidero te millies. mi IESV quando venies, me lætum quando facies? Quemadmodum desiderat Ceruus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te DEVS. O IESV: ne patiaris me diutiùs præ tui amore & desiderio languere aut interire.

Alij alia quærant, te solum ego mi IESV quæro, te solum mi IESV desidero. Hoc millies dicam, hoc millies repetam; DEVS meus & omnia! Quid enim possum extra te desiderare cum in te sint omnia? nimis auarus est, cui tu non sufficis.

Veni obsecro Domine & noli tardare. Veni, descende priusquam moriar ô vita meà vt viuam. Desidero te millies in quem desiderant Angeli prospicere, cujus pulchritudinem sol & luna mirantur.

Veni Domine in domum tuam, templum tuum animam meam, quam tibi millies dedicavi & dedico toto corde meo. Absorbeat me vel nunc immensa & melliflua vis amoris tui; vt amore amoris tui moriar, qui amore mei dignatus es mori

Veni IESV mi dulcissime! IESV suauissime! vt quiescas

quiescas & maneas in me, vt videam te, amem te, ardeam, liquescam, consumar, & consummer in te Moriar mi IESV nisi videro te; moriar nisi gustauero, quàm suauis sis Domine.

Iam iam accessurus dic.

O Anima mea! en Sponsus tuus! en amor tuus! diuertit in pauperculum diuersorium cordis tui! En cælestis medicus accedit ad sanandum te! En amicus millies dilectissimus ditare vult extremam paupertatem tuam! En sol amabilissimus illuminabit densissimas tenebras tuas. O pietas! ô bonitas! ô misericordia mea! O vtinam mi IESV nunquam te offendissem! vtinam te semper & vnicum amassem.

Veni ergo bone IESV! Veni Sponse animæ meæ! Veni ad me & ne spernas pauperculam animam meam, Veni ô vnice amor meus! O IESV dono tibi cor meum, animam meam, corpus meum Paratum cor meum DEVS, paratum cor meum.

Affectus in sumptione Corporis Christi mente & corde ardentissimo exercendi.

DOminus meus & DEVS meus: Quid mihi & tibi ô IESV Fili MARIÆ Virginis? O res mirabilis manducat Dominum pauper seruus & humilis!

Quis sum ego seruus tuus, quoniam respexisti super canem mortuum similem mei?

Iam quod quæsiui habeo, quod concupiui teneo, DEVM meum possideo, & summo bono gaudeo, cur jam corde non ardeo? Quàm panis hic dulcissimus, & verè suauissimus, plùs millies gratissimus, quàm dicere sufficimus.

O Pater dono tibi cor IESV? ô IESV dono tibi

cor

cor MARIÆ, dono tibi cor meum licet indignissimum! O IESV osculor Vulnera tua, osculor pedes tuos! O IESV amo te ex toto corde, vtinam non meo, sed amore ardentissimorum Seraphinorum.

Aue dulcissime IESV amor meus! aue dulcedo cordis mei. Auete venerabiles manus pro me cruci affixæ. Aue latus speciosum pro me vulneratum. Aue cor suauissimum mei IESV. Moriar mi IESV moriar, inter desideratissimos amoris tui amplexus.

O IESV gaudeo de omni bono & gloriâ tuâ. O IESV omnia peccata mea & totius mundi commissa, quantùm possum detestor propter te. O IESV esto mihi IESVS & Saluator nunc & in hora mortis meæ. O Domine totus sum tuus eroq; in æternum, sicut tu totus meus esse voluisti.

Obseruanda post S. Communionem.

IMaginare quòd videas mentis oculis speciosissimum puerum in medio cordis tui radijs splendidissimis circumfusum.

2. Admirare tanti Hospitis apud te præsentiam! Ergonè putandum est, quòd vere DEVS habitet super terram? Quid! Ergonè corculum meum (ô amor meus) locus est tuus, tuum templum, tua sedes, tuum tribunal?

3 Gratias age, quas potes maximas, quia ad vnum stabulum, ad vnum grauissimum peccatorem Filius DEI descendit. Inuita omnes creaturas, ad gratias ei tecum referendas?

4. Considera postea, quæ fuerint loca minùs digna, quæ tamen Christus, sponte ingressus est, eaq; glorificauit. Itaq; his eum alloquere.

Æstimo Domine te hodie intrasse stabulum Bethlehemiticum, in quo sunt bestiæ indomitæ & effrænatæ passionum

passionum mearum, conuerte obsecro illud in Sacrum tibi palatium. Persuadeo mihi te accubuisse in præsepi pleno stramine & paleis sensualitatis: conuerte illud quæso in thronum gloriæ. Agnosco te DEVM meum intrasse infernum tot dæmonibus plenum, quot anima mea inquinata est sceleribus, conuerte illum obsecro in paradisum Angelorum,

Præterea exerce omnes actus, quos cogitatione concipere potes exercuisse S. Paulum raptum ad tertium cælum. Et S. Magdalenam, quando post tot annos pænitentiæ inter Angelorum melodias Sacrum hoc Viaticum de manibus S. Maximi Aquensis Episcopi suscepit.

6. Considera attentè, quid fecerit & dixerit B. Virgo, quanto cum feruore & ardore gratias DEO retulerit, quando sensit se grauidam DEI Filio.

7. Imaginare, quòd videas SS. Angelos ante SS. Hostiam prostratos, & eam in corde tuo adorantes.

Actus Salutationis CHRISTI.

SAlue mundi salutare, Salue, Salue IESV Chare, cordi tuo me aptare, vellem verè, tu scis quare. Ore meo te contingo, & ardenter ad me stringo, in te meum cor intingo. O quàm dulcis panis iste, qui te gustat IESV Christe, tuo victus à dulcore, mori posset præ amore.

Salue sacer Christi vultus, cæsus, consputus, incultus, qui mutasti tuum florem, pro me versus in pallorem. Salue caput venerandum, totis votis amplexandum, quod diræ spinæ presserunt, & vndiq; confixerunt.

Aue caro delicata, flagris scissa fatigata, quæ pro me pergens ad lethum gustasti fel & acetum, Aue latus fons dulcoris, in quo patet vis amoris, te saluto cor amænum, cor omnibus bonis plenum, Ma-

Manus, pedes perforatos, & cruore purpuratos; corde veneror ac ore, interno ductus amore; Tuas mi IESV sacratas, & mirè vernantes plagas, nunc inscribe meo cordi, vt sim gratus tuo cordi.

Aue dulcissime & gratissime IESV, desideratissime & expectatissime, dignissime & honorabilissime Hospes, amorq; mi IESV, ô quàm te libenter in hac paupercula domo mea degentem video.

Benedictus sis infinities IESV dulcissime Amor meus, benedicta sit caro tua, sanguis tuus, anima tua; Diuinitas tua, quòd venire dignatus es ad me. Benedicta sint omnia membra corporis tui, omnes guttulæ Sanguinis tui. Benedicta sit vnio hypostatica. Benedicta sit sacratissima Diuinitas, & omnes Diuinitatis personæ, quæ cum carne & sanguine tuo concomitanter ad me hodie venire dignatæ sunt.

Actus Adorationis.

Saluto & adoro te Augustissimum Sacramentum, adorationibus omnium hominum & Angelorum vsq; ad diem iudicij duraturis.

Agnosco te ô diuinissimum Sacramentum in pectoris mei sacrario, inibiq; te totâ cordis mei præparatione adoro ac glorifico. Adoro te Corpus & Sanguis dulcissimi amoris mei Iesu Christi.

Adoro te adorationibus omnium animarum purgatorij, & omnium Sanctorum iam in cælo triumphantium & omnium creaturarum, quæcunq; fuerunt, sunt, & erunt.

Saluto te Domine illâ præcipuè salutatione, quâ te SS. Mater Incarnatum, genitum, rediuiuum, in Eucharistia ad se venientem solita fuit salutare. Illâ quâ te Sancti cùm primùm in cælum veniunt salutare solent. Illâ quâ tu Patrem Cælestem, & quâ te Pater

ter

ter Cælestis vnaq; omnes Angeli cælum ascendentem salutauêre.

Laudo & adoro te SS, Sacramentum tot laudibus, quot ore proferri, quot corde omnium hominum excogitari vnquam potuêre vel possunt.

Laudo & adoro te SS, Sacramentum tot laudibus, quot Sanctissima Trinitas suâ potentiâ depromere, Sapientiâ concipere, bonitate optare potest.

O adorande & diuinis tantummodo amoribus sat digne redamande amor meus, inassumo etiam omnium creaturarum possibilium adorationes, & amorosos affectus, omnesq; illos ante te amor meus Iesu dulcissime, plenâ hilaritate effundo, eosq; omnes tibi impendo, & affectum hunc in omne momentum & æternitatem continuare cupio, ac quantùm possum continuo.

Actus Gratiarum actionis.

QVid retribuam tibi Domine IESV pro omnibus quæ tu tribuisti mihi? quomodo te non amabo dulcissime Hospes amorq; mi IESV, aut potiùs quomodo amabo te?

Non est quidquam in omnium rerum vniuersitate pretiosius temet ipso mi IESV. Itaq; te ipsum, cum tua diuinitate, humanitate, gratia, donis, meritis, gloria, omnibusq; diuitijs tibi offero. Offero & omnium iustorum ab origine mundi, vsq; ad ejus consumationem virtutes & merita, ac pios affectus erga te dulcissime IESV in Venerabili SACRAMENTO existentem.

O quis etiam mihi det omnium Sanctorum triumphantium & militantium corda ad te mi IESV diligendum? ô vtinam haberem latitudinem cordis sicut arena maris, sicut totus mundus, vt amare te possim

possim latissimè mi IESV! Vtinam cor omnium hominum, cor omnium Angelorum, atq; vtinam cor tuum & MARIÆ meum esset, vt ardore succensus Seraphico & diuino igne inextinguibilis charitatis tuæ ardeam, & totum me consumat, totum rapiat ignita vis amoris tui, ac me tecum vnum efficiat.

O quàm libenter te mi IESV excipio! ô quàm cupio digne tractare te! ô vtinam ab initio semper fuissem secundùm cor tuum! vtinam nunquam te offendissem! confidentiùs irem in tuos amplexus sanctissime Amor. Nunc autem conscius pudor reijcit animam meam ad pedes tuos hærentem.

Actus Petitionis post S. Communionem.

O Diues Domine in misericordia & miserationibus, cujus sapientiæ & bonitatis infinitus est thesaurus, miserere tam magni mendici, cujus hodie paupercuiam domum visitasti,

Benedic mi IESV hospes amantissime toti corpori, animæ, sanguini, visceribus, vitæ, membris, in quibus es receptus, & hodie moraris. Benedic linguæ meæ, labijs, pectori, palatui, atq; illi horæ, momento, quo ad me venisti, Benedic omnibus, cogitationibus, concilijs, operibus, sermonibus, officijs, muneribus, motibus meis.

Extingue in me omnia terrena desideria, & succende me ignitâ vi amoris tui, vt sim tecum consummatus in vnum, omninò abstractus à me ipso, & ab omni creatura. Dirige me in via tua & doce me facere voluntatem tuam Auge in me fidem, spem, charitatem, & reliquas virtutes statui meo necessarias. Da mihi veniam peccatorum meorum, quæ multiplicata sunt super numerum arenæ maris, Da vsum salutarem

tarem hujus SACRAMENTI, & concede, ne vnquam te in mortali peccato suscipiam, & ne sine hoc viatico decedam ex hac vita.

Miserere omnium pro quibus orare debeo, præcipuè consanguineorum, affinium, amicorum & N. Respice Domine omnes ægrotos, afflictos, tentatos, agonizantes, & in quacunq; necessitate vel periculo constitutos. Respice misericors DEVS, omnes Reges, Principes, & gentes Catholicas. Respice omnes Hæreticos, Schismaticos, Iudæos, & totum Ethnicismum, omnes gentes à fide alienas, & omnes in peccato mortali existentes ac obstinatos peccatores, da illis gratiam vt resipiscant, & ad te conuertantur. Miserere Domine omnium inimicorum meorum. Succurre omnibus, qui se meis precibus commendauerunt, & pro quibus orare debeo. Da omnibus viuis gratiam & veniam, animabus fidelium defunctorum lucem & requiem sempiternã.

Deprecatio pro felici morte.

O Corpus Domini mei IESV crucifixi custodi animam meam migrantem in vitam æternam. O IESV esto mihi IESVS in vita & in morte. O sanguis pretiose Domini mei, fac ne tuus infinitus valor & pretium pereat in me.

O mi dulcis IESV pro suprema illa necessitate supremam misericordiam tuam imploro, Illam gratiam peto, per MARIÆ & omnium Electorum tuorum merita, cum qua vides gratum me fore tibi in æternum. Suggere Domine mi ijs, qui circa me tunc erunt, suggere illa, quæ maximè vis fieri à me.

Anticipatò benedic mihi misericors Domine, benedic mihi morituro. Et dum spiritus vitales deficient, mortuaq; lingua non poterit hoc tuum suauissi-

mum

mum nomen eloqui Agnoſce tamen tunc creatu-ram tuā non à dijs alienis creatam, ſed à te ſolo DEO viuo & vero Non pereat in malitia ſua, quod operata eſt bonitas tua.

Pulſant ad oſtium tuum ô IESV crucifixe deſideria rugientium præcordiorum meorum, vt in æternum non auellar à te. Noli me ô DEVS! in æternitatem plenam ærumnarum condemnare, qui pro me ad crucem damnatus es. Non expedit vt hæc lingua mea, quæ tunc pretioſo ſanguine rubeſcit, in æternum cum dæmonibus blaſphemet te.

Ne patiaris mi IESV! Sanguinem tuum pretioſum perire in me, ſuoq; fructu priuari, quem pro ſalute noſtra effudiſti. Ne patiaris Saluator Clementiſſime tantos labores tuos, quos noſtri causâ pertuliſti fieri irritos, tantum pretium ne ſuſtine inuanum fuiſſe expenſum: ſed compleatur in nobis fructus Paſſionis tuæ, labor tuus in nobis proficiat, mors tua in nobis vitam operetur.

Ad B. Virginem & Sanctos.

RESpice in me glorioſiſſima Virgo MARIA, quia nunc habeo in corde meo amantiſſimum Filium tuum IESVM, illum ipſum hodie mihi dono datum tibi repræſento, & offero tuis brachijs conſtringendum, tuo ore exoſculandum, tuo corde amandum, & vnà mecum adorandum.

Sancti Angeli, Sancti Archangeli, Cherubim & Seraphim aſpicite primogenitum Patris æterni, quem introeuntem in orbem terrarum juſſu Patris adoraſtis, adorate nunc eundem in corde meo, cantate illi pro me Sanctus, Sanctus.

Omnes Sancti & Sanctæ DEI, vos præſertim Patroni mei amate in corde meo, laudate & magnificate

mecum

mecum hunc Dominum meum, quia esurientem implcuit bonis, & respexit super canem mortuum, similem mei.

Conclude.

ANima IESV sanctifica me. Sanguis IESV laua me, Passio IESV conforta me. Vulnera IESV sanate me Cor Iesu recipe me. Spiritus Iesu anima me. Bonitas Iesu reconcilia me Pulchritudo Iesu attrahe me. Humilitas deprime me. Mansuetudo IESV mitiga me. Pax IESV pacifica me. Amor IESV inflamma me. Gratia IESV reple me. Misericordia IESV salua me. Sanctitas IESV consecra me. Puritas IESV, emunda me. Crux IESV sustenta me. Claui IESV configite me. Spinæ IESV coronate me. Fel IESV inebria me. Os IESV benedic me, in vita & in morte, in tempore & in æternitate. Amen.

Praxis alia.

Deuotissimè CHRISTO in S. Eucharistia sumpto, DEVM colendi.

ACcedo supplex & repo ad te mi DEVS! cùm sim puluis & cinis, atomus & minuscula creatura tua, imò nihil sum & nihil est te dignum, quod ego ex me, cum omnibus puris creaturis, in vllo genere tibi offerre possim. Sed habeo tamen ex dono tuo vnde me juuem, vt dignè & vt diuinam Majestatem tuam decet, glorificem, te adorem, laudem, amem, gratias agam. Habeo enim intra me Christum IESVM, DEVM hominem, hominem DEVM, qui ita se mihi communicauit, imò commiscuit, vt ego in illo & ille sit in me; Vsurpare igitur nunc Domine commodissimè aptissimèq; possum verba Prophetæ tui: Benedic

anima mea Domino, & omnia quæ intra me sunt nomini Sancto ejus.

O mi DEVS, quod nunc intra me est, est vt dixi, homo-D E V S, Filius tuus, ille igitur qui nunc totus meus est, & intra me positus, vices meas obeat; ille digné pro me benedicat nomini Sancto tuo, ille intra me, & in me amet te, glorificet, adoret, gratias agat, deferatq; tibi (nam potest) non modò infinitum, sed dignum te honorem, ad infinitam complacentiam & gustum tuum.

Per illum Majestatem tuam laudant Angeli, adorant Dominationes, quidni & ego per illum id faciam? cùm sit intra me; imò verò, quia factus sum illi concorporeus, consanguineus, adeoq; ita in illum transmutatus, vt non tam ille sit vnum mecum, quam ego vnum cum illo, amo te sic vnum cum illo factus corde, & amore illius infinito, jam & corde meo, ad infinitum gustum tuum.

Detestor omne peccatum, & quidquid tibi displicet, odio & detestatione illius: adoro te, glorifico, magnifico, benedico, adoratione, glorificatione, magnificatione, laude, benedictione, obsequijs infiniti valoris, & theandricis, ac te dignis.

Gratias tibi ago pro omnibus beneficijs, Sanctissimæ illius humanitati, Beatissimæ Virgini Matri ejus, omnibus Sanctis, atq; omnibus creaturis, & inter illas mihi postremò concessis, gratitudine & affectu illius, vniuersosq, ejus affectus internos & externos, vitæ mortalis ac immortalis, seu æternæ; quos & secum mihi donauit, & sicut me vnum secum, ita illos meos fecit, tibi velut thymiama suauissimi odoris ad infinitam oblectationem diuini cordis tui tibi offero.

CA-

CAPVT VIII.

Praxis deuotè & reuerenter celebrandi Sacrificium Missæ.

Ante celebrationem, considerandum, quanta sit Sacerdotum dignitas, & quanta debeat esse Sanctitas.

DIgnitas Sacerdotum, omnium Principum, omnium Regum & Cæsarum fulgorem & potestatem superat ac excedit. Ita de illa S. August. in Psal. 37. O veneranda Sacerdotum dignitas, in quorum manibus DEI Filius, velut in vtero Virginis incarnatur, O felices Sacerdotes, si sacerdotaliter vixeritis. O magnum mysterium, quod per vos Sanctissima TRINITAS operatur, Cælum miratur: horrescit infernus: contremiscit diabolus: reueretur quàm plurimùm Angelica celsitudo. Ille enim, qui creauit me sine me (si fas est dicere) creatur mediante me. Et ille, qui ex nihilo cuncta creauit sine me, dedit mihi creare se. O Sacerdotes attendite: major est vobis dignitas collata, quàm Angelis, qui adorant, quod vos conficitis.

Considerate ergo (monet aurea Chrisosthomi lingua) quo non oporteat esse puriores atq; feruentiores tali & fruentes & ministrantes sacrificio? quo solari radio non splendidiores manus Christi carne diuidentes? Os quod igne spirituali repletur, & lingua quæ tremendo nimis Sanguine rubescit? Cogitate, quali sitis insigniti honore, quali mensa fruimini, quod Angeli horrescunt, neq; liberè audent intueri propter enicantem inde splendorem, hoc vos tra-

ctatis, hoc diuiditis, hoc pascimini, & facti estis vnum Christi corpus & vna caro. Nullus itaq; Iudas assistat.

Idem in alio loco: Sacerdotem Christi sic necesse est esse purum, ac si in cælis ipsis collocatus inter cælestes illas virtutes medius staret: Illi enim qui non mundâ animâ Corpus Christi accipiunt, idem supplicium perferunt cum illis, qui eum clauis cruci affixerunt. Immo magis exaggerat S. August. qui dicit: Grauiùs peccant indignè offerentes Christum regnantem in cælis, quàm qui eum crucifixerunt in terris.

At verò multi sunt ministri seu Sacerdotes Altissimi, qui contra eminentissimam Angelici Apostolici imò summi atq; diuini statûs dignitatem in grauissimorum facinorum cæno volutantur. Vnde vt talib⁹ ad emendationem, probis autem ad cautelam, Deitimorem incutiam, adduco terrificam S. Gregorij Magni de off. past. sententiam: Nullum puto ab alijs majus præjudicium, quàm à Sacerdotibus tolerat DEVS, quando eos quos ad aliorum correctionem posuit, dare de se exempla prauitatis cernit. Et S. Petri Dam. op. contra Instit. Cler. Deteriùs nemo peccat, quàm Sacerdos indignè sacrificans. Aliter in quocunq; modo peccantes, quasi Dominum in rebus ejus offendimus: indignè verò sacrificantes, velut in personam ejus manus inijcere non timemus.

Nec immeritò in Sacerdotem indignum inuehitur purpuratus Ecclesiæ Doctor S. Hieron. *Væ tibi Sacerdos! qui eodem ore oscularis filiam Veneris, quo paulò ante sumpsisti Filium Virginis. O impie Iuda! osculo filium hominis tradis?* Tales multo dignius multoq; rectiùs ad carcerem vel catastam pœnalem, quàm ad Sacerdotium protracti fuissent.

In

In Reuelationibus S. Birgittæ sæpissimè DEVS conqueritur super iniquitate Sacerdotum, exaggerans grauitatem, &c: vocans eos pejores Iudæis & Paganis, & omnibus alijs delinquentibus, asserens majora tormenta inferni esse illis reseruata, & majori supplicio puniendos, quàm Iudam. Et in quodam capite, replet eos mille horrendis maledictionibus, & in fine maledicit IESVS, quidquid edunt, bibunt, tangunt elementa quæ eos sustentant. & illæ Reuelationes sæpiùs ab Ecclesia approbatæ fuerunt.

D. Dion. Cart ait. Angelum reuelasse seruo DEI, ferè nullos in Purgatorio Sacerdotes inueniri, eò quia, qui sanctè viuunt, illico cælum intrant, vel parum in igne morantur, cæteri, qui impurè viuunt, damnantur, non permittens DEVS ob grauem injuriam illatam ordini, & Sacramento, vt verè pæniteant; cui concordant D. Io. Chrysostomi verba, *Non temerè dico, sed vt affectus sum, ac sentio, non arbitror inter Sacerdotes multos esse, qui salui fiant, sed multò plures qui pereant, in causa est, quia res excelsum requirit animum, & innumeris oculis illis opus est vndique.*

Quapropter ô Sacerdotes ô Religiosi ad tantum dignitatis fastigium euecti! recogitate (per salutem vestram) recogitate, quia membra Christi, ac templum estis Spiritûs Sancti. Si beatus est venter qui nouem mensibus Christum portauit, & beata debent esse corda eorum, in quibus quotidie elegit hospitium Filius DEI Si beata sunt vbera, quæ paruulus suxit, beatum debet esse os quod carnem tuam sumit, & sanguinem sugit. *Nescitis* inquit S.Paulus, *quia templum DEI estis, si quis autem templum DEI violauerit disperdet illum DEVS.* Si Laicus est templum DEI, quantò magis Sacerdos?

Et ideo Fratres chariſſimi (verba ſunt Sancti Auguſtini ſer. 152 de temp) vnusquiſq; conſideret conſcientiam ſuam, & quando ſe aliquo crimine vulneratum eſſe cognouerit, priùs confeſſionis lauacro, orationibus, jejunijs, & eleëmoſinis ſtudeat emundare conſcientiam ſuam, & ſic Euchariſtiam præſumat ſuſcipere.

Præcognitio futuri Operis.

QVid facere aggredior? negotium omnium negotiorum maximum! introibo in SanctaSanctorum, hominum ad DEVM mediatorem agam! In conſpectu Curiæ cæleſtis coram SS. Trinitate publicam totius mundi cauſam perorabo! Parum eſt, ſed etiam quod non eſt conceſſum Angelis, quòd omnis creaturæ merita excedit, corpus & ſanguinem IESV Chriſti veri DEI verbis producam, & cum SS. Trinitate operabor hoc magnum Sacramentum! inſuper etiam manibus tractabo! intuebor oculis! ore contingam! in viſcera recondam!

O negotium omnium negotiorum maximum! Faceſſite quæuis alia negotia, omnes aliò auocantes cogitationes abite. Ruat mundus, pereant amici, quidquid pretioſiſſimum eſt vnius horæ inuoluatur damno. Majus præ omnibus negotium eſt. Ad hoc ſolum anima mea omnes potentiarum ſenſuumq; vires intende, hoc tracta. Cum illo jam inde occupari elige, cum quo beatiſſimè æternùm occupabere. Melior omnibus creaturis DEVS, huic omnia creata poſtpone.

Antè Missam dicenti hanc Orationem concessit 50. annorum indulgentiam Gregorius XIII.

EGo volo celebrare Missam & conficere corpus & Sanguinem Domini nostri IESV Christi, juxta ritum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, ad laudem omnipotentis DEI, totiusq; Curiæ triumphantis: ad utilitatem quoq; meam, totiusq; curiæ militantis, pro omnibus qui se commendauerunt orationibus meis, in genere & in specie, & pro felici statu Sanctæ Romanæ Ecclesiæ.

Gaudium cum pace, emendationem vitæ, spatium veræ pænitentiæ, gratiam & consolationem Sancti Spiritûs, perseuerantiam in bonis operibus, tribuat nobis omnipotens & misericors Dominus Amen.

Deinde illa potest dici Oratio ex l. 2. Mach. 1. Ionathæ Sacerdotis. Domine DEVS omnium Creator, terribilis & fortis, justus & misericors, qui solus es bonus Rex, solus præstans, solus justus, & omnipotens, & æternus, qui liberas Israël ab omni malo qui fecisti Patres electos & sanctificasti eos: Accipe Sacrificium pro vniuerso populo tuo, & custodi partem tuam & sanctifica, vt sciant gentes, quia tu es DEVS noster.

Oblatio Sacrificij in quantum est Latreuticum seu Adoratiuum.

O Ter magne Deus? in vnione primi & summi sacrificij & Sacerdotis Christi: in vnione testamenti, & sacrificaturorum vsq; ad diem iudicij, Toto corde & corpore prostratus ego puluis & cinis, hodie offerre tibi intendo Sacrificium corporis & sanguinis

IESV CHRISTI Domini noſtri. Et inprimis.

In recognitionem Tuæ admirabilis in vnitate TRINITATIS; Tuarum Perſonalitatum, DEI Patris, DEI Filij, DEI Spiritus Sancti

In adorationem infinitarum Perfectionum, Attributorum, & Proprietatum tuarum, Tuæ nimirum Sapientiæ, quâ comprehendis te ipſum, & omnia poſſibilia, præſentia, præterita & futura. Tuæ immenſitatis, quâ cælum & terram imples. Tuæ æternitatis & immortalitatis, quâ ſemper idem es, & anni tui non deficient. Tuæ Omnipotentiæ, Tuæ voluntatis, Pulchritudinis, Beatitudinis.

In adorationem tuorum actuum liberorum, Tuæ Miſericordiæ, quâ grauiſſimos quoſq; toleras peccatores vt conuertantur. Tuæ Iuſtitiæ, quâ nullum peccatum impunitum relinquis. Tuæ Prædeſtinationis Electorum, ac reprobationis præſcitorum. Tuæ Prouidentiæ & diſpoſitionis æternam de nobis duraturæ. Tuæ liberalitatis in omnes creaturas diffuſiuæ.

In cultum latriæ tibi ſoli debitum, ac in proteſtationem ſupremi tui dominij in omnes creaturas, & noſtræ ſubjectionis, ac omnimodæ dependentiæ à te.

In recompenſationem laudis & gloriæ tibi ab Angelis Apoſtatis & damnatis, item ab omnibus infidelibus & peccatoribus, denegatæ & non perſoluendæ. In ſupplementum omnium blaſphemiarum, quæ fiunt in terra & inferno contra Euchariſtiam. In ſuppletionem omnium ſuperſtitionum & adorationum impenſarum creaturis inanimatis & falſis Numinibus; & ſubtractarum Tibi DEO viuo & vero.

In quantum eſt Gratiarum actiuum.

IN vnione gratiarum actionis, quam agit & egit ab initio creationis ſuæ Sanctiſſima anima Chriſti B. Virgo

Virgo MARIA& omnes Sancti & beati Gratias tibi Domine hoc Sacrificio ago, pro immenso gratiarum, donorum & gloriæ thesauro, quem contulisti Humanitati Christi Domini in via & in Patria.

Gratias tibi pro beneficijs concessis Beatissimæ Virgini, præcipuè verò dono Virgineæ Maternitatis diuinæ, & Imaculatæ Conceptionis, ac pro ipsius exaltatione in cælesti gloria super omnes Angelos & Sanctos.

Gratias tibi pro beneficio creationis, conseruationis, cooperationis, concursûs exhibito & exhibendo omnibus & singulis creaturis. Pro Incarnatione Verbi diuini, Pro vita, Passione IESV Christi. Pro doctrina ejus, consilijs, præceptis, exemplis, miraculis. Pro redemptione nostra, pro vsu & institutione Sacramentorum. Pro dilatatione per totum mundum Christianæ fidei, fundatione Religionum, extirpatione hæresum.

Pro creatione omnium Angelorum ad gloriam tuam, & nostram custodiam, Pro prædestinatione, Vocatione, Iustificatione, Glorificatione omnium Electorum Pro conuersione omnium peccatorum,

Pro beneficijs collatis omnibus comprehensoribus & viatoribus prædestinatis & reprobis peccatoribus, ingratis & infidelibus, dæmonibus & damnatis; imò etiam pro beneficijs, omnibus creaturis irrationalibus, quæcunq; fuerunt, sunt & erunt præstitis.

Gratias tibi Domine & pro beneficijs mihi indignissimo collatis. Præcipuè quia me creasti ad imaginem & similitudinem tuam. dono tuæ gratiæ per baptismа ditasti. Angelum ad mei custodiam deputasti, me pretioso Sanguine Filij tui redemisti, è sæculo nequam eripuisti, Sacerdotem fecisti, donis tuis naturalibus ditasti, tot media ad salutem æternam & alia ne-

cessaria ad decentiam statûs, copiosè præbuisti: ac pro beneficijs omnibus notis & incognitis, præteritis, præsentibus, & futuris mihi præstitis & præstandis.

In quantum est Impetratorium.

O Pater misericordiarum & DEVS totius consolationis! quia me famulum tuum, licet grauissimâ flagitiorum meorum onustum sarcinâ, legatione fungi apud te voluisti pro omnibus hominibus viuis & defunctis. Offero tibi Sacrificium hoc.

Inprimis pro Summo Pontifice Papa nostro. N. Cardinalibus, Patriarchis, Episcopis, Abbatibus, Parochis, Sacerdotibus, & vniuerso Clero, & omnibus alijs curam animarum gerentibus: vt omnes oues sibi commissas verbo & exemplo fideliter pascant.

Pro statu Religionum omnium, & cunctis Religiosis, præcipuè N. vt reducantur ad feruorem & perfectionem in qua fuerunt institutæ.

Pro Augustissimo Christianorum Imperatore, & cunctis Regibus & Principibus Catholicis, pro omnibus Magnatibus & Magistratibus, vt Ecclesiam venerentur, mandata tua custodiant, & de hostibus fidei triumphent.

Pro omnibus Benefactoribus, consanguineis, amicis, & inimicis, Pro omni statu Ecclesiæ, Pro Virginibus, conjugatis, viduis, & orphanis, pauperibus, peregrinantibus, captiuis ægrotis, nauigantibus, incarceratis, afflictis, in quacunq; necessitate & periculo constitutis: vt illis dones auxilium, remedium & consolationem, prout expedit ad gloriam tuam, & salutem illorum

Pro omnibus Infidelibus, Turcis, Mauris, Idololatris, Iudæis, Hæreticis, Schismaticis, & alijs dissidentibus ac omnibus obstinatis peccatoribus, vt ad te conuertantur & resipiscant.

Pro

Pro me ipso tandem infelicissimo peccatore; supplico tibi DEO meo, vt præsentiam tui æterni Remuneratoris semper viuacem vbiq; in omnibus circumferã; ac omnes annos meos, menses, dies, & noctes, horas, & momenta, cogitata, dicta, & facta impendam soli gloriæ tuæ

Da mihi Domine veniam & remissionem omnium peccatorum. Confirma me in gratia tua, ne vnquam mortaliter peccem. Da vitam plenam meritis & tuo amore feruentem. Da mihi gratiam semper dignè celebrandi, communicandi, & Viaticum in extremo agone sumendi. Largire præseruationem à malis animæ & corporis, perseuerantiam in bono finalem. Insuper tribue gratiam, vt in his totâ vitâ mihi carissimis immoriar nominibus: IESVS & MARIA. In particulari autem fructum quem possum & debeo illi N. principaliter applico, pro quo celebrare intendo.

In quantum est Propitiatorium.

QVis sum ego indignissimus terræ vermiculus, vt audeam faciem meam leuare ad te, & aspicere altitudinem cæli? Christi igitur Filij tui, clementissime Pater, pretiosissimo Sanguine & meritis onustus, offero tibi infinitam hanc propitiationẽ diuinissimi hujus Sacrificij, pro omnibus peccatis, quibus offensus es à creatione mundi, & offenderis vsq; ad diem judicij.

Offero pro omnibus peccatis meis commissis, corde, ore, & opere. Accipe tremenda justitia DEI corpus & sanguinem Domini mei, & delicta mea, ac ignorantias meas ne memineris.

Offero tibi Sacrificium hoc & pro omnibus, cum majori Majestatis Tuæ indignatione perpetratis peccatis: Præcipuè per hæreses, superstitiones, idolola-

trias

terias, dæmonum inuocationes, errores, & magicas artes. Per Christicidium & Antichristi peccata.

Offero & pro animabus omnium fidelium defunctorum præcipuè N. implorans Clementiam tuam, cui proprium est misereri semper & parcere, vt extinguas earum ardorem optato rore misericordiæ tuæ, & cito purgatas in conspectum tuum admittas.

Actus diuersarum Virtutum.

Actus Fidei.

PErsuadeo mihi firmiter, mi dulcis abscondite IESV me sub candido specierum Sacramentalium velamine, millies desideratissimum & speciosissimum vultum tuum latentem agnoscere.

Persuadeo mihi, videre mentis oculis roseum corpus tuum, ex quo fontes saluberrimi quinq; vulnerum tuorum, fontes aquarum viuentium scaturiunt.

Et si non videam nunc in manibus tuis fixuram clauorum, & si non mittam manum meam in latus tuum, credo tamen, quia tu es Dominus meus & DEVS meus.

Et quia te DEVM meum in SS. SACRAMENTO hic latentem firmiter confiteor, ideò nomine omnium infidelium te non credentium & scire uolentium, nomine omnium Hæreticorum & Schismaticorum te blasphemantium, nomine omnium dæmonum & damnatorum te non adorantium, ego credo, adoro, ante te procido, tibi nomine terrestrium & infernorum inclamo: centies millies laudetur SS. SACRAMENTVM.

Actus Spei.

SCio mi Domine! quia propter peccata mea indignus sum áére, quem respiro, indignus cælo quod aspicio, dignus mille inferis. Et quomodo præsumã

accedere

accedere ad te sub his Eucharisticis speciebus verè præsentem? Ibi enim adest corpus tuum sole splendidius electum ex millibus. Ibi est Sanguis pro nostra salute effusus. Ibi deniq; latet diuinitas tua.

Abyssus tamen malitiæ, nequitiæ, & nihili mei, abyssum inuocat misericordiæ & bonitatis tuæ Domine. Nam licet plures sint areaâ maris iniquitates meæ, spero tamen quia non repelles me à te, spero in pretio Sanguinis tui, vtiq; Domine nihil horum odisti quæ fecisti. Vtiq; & catelli edunt de micis Dominorum suorum.

Actus Charitatis.

QVid retribuam tibi Domine IESV, quia transiturus de hoc mundo ad Patrem, reliquisti nobis pignus amoris immensi, donans nobis pretiosissimi corporis & Sanguinis tui Sacramentum?

Cur non mille habeo corda mi IESV: quæ ad tantam tui viui incendij flammam resoluantur in cineres dilectionis tui? quomodo anima mea tota se non euisceerabit exinanietq; in charitatem bonitatis & misericordiæ tuæ?

O si quantus quantus sum, totus nunc consumar totus liquescam, totus suspensus de te deficiam à me, & transeam in te, totus vitali amoris tui morte moriar.

Actus Humilitatis.

QVis sum ego eminentissime DEVS, vt tantum opus aggredi audeam? quis ego sum & quis tu es? Tu DEVS magnus & grandis nimis! DEVS Majestatis! DEVS cui cogitatio nulla par! DEVS nihil horum omnium, quæ cogitantur aut sunt, sed super illa omnia!

Ego

Ego autem quis sum? ego conceptus & educatus totus in peccatis! ego peccator major & vilior, quàm putem, & quàm cogitare possim! ego labijs & toto corpore pollutus! ego mille titulis debitum inferno caput! ego terræ exosum pondus, & cæli odium! ego tanto vilior, quantò plurium peccatorum constringor reatu! ego vilissimorum omnium vilissimus!

Tantusne DEVS tantillo homini incorporabitur? O Sacramentum! ô Mysterium! ô arcanum abditum? quis vnquam id beneficij genus ausus est optare? nunquam in cor hominis descendit dignatio tanta.

O Domine! si tu ob immensitatem non agnoscis te, sine saltem, vt mea vilitas cognoscat se, & quidem meritò formidet conjungi tibi.

O cor meum, quàm audax & temerarium es, quod vel cogitare audes accedere ad hoc Sacramentum, Estnè tibi Seraphica illa crystallo nitidior puritas? Instar miraculi Ecclesia prædicat, quòd Filius DEI non horruerit Virginis vterum, qui tamen á Spiritû Sancto pulcherrimo gratiarum donorum ac virtutum omnium apparatu fuerat instructus. Quomodo igitur te cubile draconum, te prostibulum, immunditíes, te sentina scelerum non exhorrescat? &c.

Actus Contritionis.

O Quantâ contritione ac lacrymarum fonte, quantâ reuerentiâ, & tremore, quantâ corporis & animæ puritate hoc diuinum ac cæleste Sacrificium est celebrandum mi Domine; vbi caro tua in veritate sumitur, vbi Sanguis tuus in veritate bibitur, vbi ima summis, terrena diuinis junguntur, vbi adest Sanctorum Angelorum præsentia, vbi tu es sacrificium & Sacerdos mirabiliter & ineffabiliter constitutus,

O vtinam & millies vtinam, nunc totum mare

versum in sanguinem, vel potius lacrymas ducere possem per caput meum, vt vel sic mundaretur sentina extremæ vilitatis & peccatorum meorum, quam tu inexcogitabilis dignitatis Domine mi IESV inhabitare elegisti.

O vtinam & millies vtinam cor meum extractum à corpore daretur mihi candentibus carbonibus frustatim adeò examinandũ, vt decoctâ ad purum scoriâ ejus, saltem & si non dignam, non tamen tàm nimis indignã tibi præbere possem mansionem.

O vtinam mi IESV nunquam te offendissem! ô vtinam te solum & vnicum semper amassem! Pænitet me peccasse, ideò solùm quia amo te, semperq; pænitebit: & si possem infinito dolore nunc dolerem, quòd offenderim te. Non ámplius tamen mi IESV non amplius, Hìc sit terminus delictorum meorum. Priùs à dæmone obsidear, aut pænas inferni patiar, quàm pèccem; & te amorem meum offendam.

Commemoratio Dominicæ Passionis.

OMnes Sancti Patres, Commemorationem Dominicæ Passionis, Sacrificium celebranti, super omnia necessariam esse affirmant, præcipiente Apostolo: *Quotiescunq; manducabitis panem hunc & calicem bibetis, mortem Domini annunciabitis donec veniat.* Quæ verba expendens Seraphicus Doctor dicit: Timeo nequaquàm sine remorsu conscientiæ ac præjudicio ad Sacrificium posse accedere, nisi præmemorata ipsius instituentis charitate, ac ejus passione & morte, in cujus memoriam perpetuò recolendam, illud Sacramentum debere confici & percipi ipsò praeclarè assernit & injunxit.

Praxis.

SAluete delicata membra Domini mei IESV Christi, pro salute nostra diuersis pœnis in passione cruciata. Salue reuerendum caput pro nobis spinis coronatum, arundine percussum. Salue pretiosissima facies pro nobis consputa & alapis cæsa. Saluete benignissimi Saluatoris nostri oculi pro nobis lacrymis perfusi. Salue sacrum os, gutturq́; suauissimum pro nobis felle & aceto potatum. Saluete aures nobilissimæ pro nobis opprobrijs & contumelijs afflictæ.

Salue collum regium pro nobis colaphizatum, dorsumq; Sanctissimum pro nobis flagellatum. Saluete venerabiles manus & brachia pro nobis in cruce extensa. Salue pectus diuinissimum pro nobis in passione conturbatum & contusum. Saluete pedes adorandi pro nobis clauis confixi. Salue latus gloriosum pro nobis lanceâ militis perforatum. Salue corpus IESV totum pro nobis in cruce suspensum, vulneratum, mortuum, ac sepultum.

Salue cor mellifluum summæ Trinitatis gazophilacium pro nobis in cruce disruptum. Salue ter Sanctissima IESV Christi anima ad mortem vsq; contristata. Salue Sanguis pretiosissime è vulneribus Christi copiosè effuse. Saluete adoranda Saluatoris nostri vulnera, monimenta charitatis & pretia Redemptionis humanæ. Per hæc vulnera tua mi bone IESV, sana animam meam, & esto propitius mihi indignissimo peccatori.

Pia desideria & affectus immediatè ante Sacrum eliciendi.

O IESV millies desideratissime! ecce jam appropinquat hora, hora inquam felicissima, quâ te

DEVM

DEVM meum in animam meam suscepturus sum. Extende igitur Sacratissimas manus tuas mi dulcis IESV ad amplexandam animam meam, & ne proijcias me à facie tua, licet id peccatis meis meruerim.

O vtinam nunc talem ac tantam deuotionem, talem ac tantum amorem, talem ac tantam munditiem, quâ vllum vnquam humanum cor ornatum fuit, in me haberem:

Vtinam & millies vtinam, omni virtute, omni desiderio repletus essem?

O vtinam & millies vtinam omnium Angelorum puritatem, omnium Apostolorum charitatem, omnium Martyrum merita, omnium Confessorum sanctitatem, omnium Virginum haberem puritatem & munditiem.

Vtinam tali reuerentiâ, deuotione & amore te possem suscipere, sicut Beatissima Mater tua in tua Incarnatione & postmodum in Sacramento suscepit.

O quàm ego illo tempore, quo Sanctissimam hostiam sumam, cuperem esse Cherubin & Seraphin, non propter meam sensualitatem, sed propter tuam dignitatem mi DEVS!

O vtinam & millies vtinam tuum sacratissimum & diuinissimum Cor haberem mi IESV! vt Te in illud ipsum, tali quo dignus es modo suscipere possem.

Vtinam me dulcis IESV totaliter ex tua præsentia accendas, comburas, & in te transmutes, vt vnus tecum efficiar Spiritus per gratiam intimæ vnionis, & liquefactionem ardentis amoris.

O si vel ad vnicum momentum transferar in te, absorbearq; à te, vt te Deo meo, quantus quantus es in te, fruar & satier, poter & inebrier, hauriar & obruar, tenendo atq; fruendo, amando atq; innatando.

O Virgo Beatiſſima Mater miſericordiæ! ô SS, Angeli, Sancti DEI omnes præcipuè Patroni mei N. N. ad vos clamo pauper, nudus, & humilis me euntem ad altare, ad immolandum corpus & ſanguinem IESV Chriſti, ornate veſtris virtutibus, fulcite meritis veſtris

O Pater da mihi filium tuum IESVM! ô IESV! da mihi te ipſum! O diuiniſſime Spiritus da mihi corpus & ſanguinem Domini mei, O IESV ſis mihi IESVS.

De proxima diſpoſitione ad Miſſam.

Antequam Sacras Veſtes induas breuiter tacita mente inſtitue colloquium. Et inprimis.

INterroga te ipſum: Quid facere aggrederis peccator & vilis homuncio? tunè hodie apud SS. Trinitatem in conſpectu Curiæ cæleſtis habebis audientiam? tunè introibis in Sancta Sanctorum?

Poſtea alloquere DEVM Patrem: O Pater! egonè mancipium tuum indignum, repræſentabo hodie Filium tuum in ara crucis tibi immolatum? Egonè labijs ſordidioribus ipſius inferni faucibus, & manibus Luciferi, manibus quodammodo inquinatioribus præſumam attrectare dilectum filium tuum? Egonè linguâ meâ fœdis contaminatâ ſceleribus, è ſinu tuo in terram ſub ſpecies Sacramentales vnigenitum tuum euocabo?

Interroga Clementiam diuinam, quî fieri poterit, vt pro tanto auſu & temeritate ipſi dæmones tuorum ſcelerum conſcij, te è veſtigio altaris abreptum in oculis hominum non ſtrangulent?

Dum Sacras Veſtes induis, velut lupum te in veſtimentis ouium eſſe æſtima: & dæmones tuorum ſcelerum conſcios videaris audire per irriſum exprobrantes: En Saul inter Prophetas!

Poſtea ſingula ſacri cultus ornamenta cum contume-

liolo

tiosè Christi amictu compara. Porro Amictus velamen illud significat, quo facies Christi velata est, cùm percutiebant eum, illudentes. Alba, vestem albam denotat, quâ ab Herode velut stultus indutus fuit. Cingulum funes, quibus in horto vinxerunt eum, siue flagella quibus columnæ alligatum crudelissimè ceciderunt. Manipulus vincula, stola funes collo ejus injectos, siue crucis patibulum humeris ejus impositum. Planeta vestem purpuream.

Ad altare procedens, mente intueberis Christum, quasi cruce onustum ante oculos tuos ad montem Caluariæ incedentem.

Cum perueneris ad Altare, cælum tibi desuper velut apertum contemplare, & effusam innumerabilem Angelorum & Sanctorum omnium multitudinem te intueri, cogita. Admirare tunc, esse tibi homuncioni indignissimo, & exuli cantanda cantica Domini in terra aliena, & cantica Angelorum.

Epistolam & Euangelium lecturus dic intra te; Egonè in Ecclesia DEI depromam oracula, qui tamdiu sedi in Cathedra pestilentiæ? Egonè Euangelium promulgabo, qui factis & exemplis Euangelium impugnaui?

Ante tempus oblationis erubesce & confundere, tecum serio versans; quidnam animi gerere velis, qui vnicum & percarum Patri Filium, quem non semel peccatis tuis enecasti, præsumas offerre?

Quando patenā cum hostia accipis, repone simul in ea cor tuum, cor omnium circumstantium & fidelium. Dum vinum Calici infundis, gratias ages DEO, quòd sub his speciebus se occultare voluerit, vel elicies desiderium te totum immergendi in abyssum meritorum CHRISTI.

Dum manus lauas, desidera vt erumpant sanguineæ lacrymæ ex oculis tuis, vel pretiosissimæ guttæ aquæ & sanguinis ex latere Christi ad diluenda peccata tua.

Cum dicis ante consecrationem, memento Domine famulorum famularumq; tuarum: statue tibi ob oculos cordis IESVM recenter cruci affixum, totum sanguinolentum, dilaniatum, & discerptum in toto corpore, eumq; cum lacrymis pro omnibus nobis Patri supplicantem.

Memento igitur viuorum junges cum memento Christi in cruce pendentis, ac in ipsius vulneribus depones omnes ac immerges, pro quibus orabis.

Ante Consecrationem cum summo timore & horrore Christi verba tibi ad aurem dici existima: *Ecce appropinquat hora, & filius hominis tradetur in manus peccatoris.* Dum accipis panem, puta te videre splendidissimos & lucidissimos reserari cælos, Angelos omnes effundi, ipsum Filium DEI in diuinis splendoribus supra panem consecrandum descendere.

Verba consecrationis prolaturus, considera te ipsius Christi personam gerere, & verba enuntiatiuè in persona ipsius proferre. Proinde tunc vel maximè mentaliter intentionem actualem breuiter formare poteris, Volo in personaChristi & Ecclesiæ conficere corpus & Sanguinem Christi. vel sicut ego conuerto mi DEVS substantiam panis in substantiam corporis tui, & vini substantiam in Sanguinem tuum, ita desidero conuerti cor meum in amorem tui perpetuum.

Cogita & illud Augustini sub actu consecrationis, quòd tunc quasi incarnatur & nascitur Filius DEI in manibus Sacerdotis. Proinde desidera, vt gustu hujusSacrificij aboleantur omnes offensæ (& vt ita dicam) disgustus diuini ob mundi peccata. Deinde desidera

reno uare

renouare gustum diuinum ex Sacrificio cruento Christi & ex omnibus Sacrificijs à primo ad vltimum ante diem judicij,

Insuper tunc elice desiderium concentrandi omnes actus sanctissimos cujusuis creaturæ intellectualis & possibilis, omnia merita, affectus, deuotiones, præparationes ab vllis elicitas & eliciendas, cujusuis loci & temporis. cum omni circumstantia, intensione, multiplicatione, extensione, perfectissimè.

Prolatis verbis consecrationis cum summa admiratione, amore, & timore. puta te videre aut infantulum IESVM, eumq; speciosissimum formâ præ filijs hominum, ad quem adorandum eumq, custodiendum innumerabiles Angeli de cælo lapsi sunt: aut I E S V M in manibus tuis quasi in cruce recens extensum. Proinde tunc cordialissimos mente affectus elice.

Dominus me⁹& Deus meus. vel Iesu Fili Dauid miserere mei, vel: ô Pater! dono tibi Iesum. Vel; Non dimittam te Domine Iesu donec benedixeris mihi & toti mundo, vel; voces cælestium, terrestrium & infernorum dicite eleuato Domino: Laudetur SS Sacramentum. vel Amo te DEVS meus pro omnibus & in omnibus & in æternum amare volo. vel: O IESV crucifixe parce mihi & omnibus peccatoribus: vel O Pater dilectissime respice in me, quia in manibus meis habeo dilectissimum Filium tuum: vel O si exulcerationem illam sentire nunc possem, quæ te Dominum, dum crux attolleretur, totum excruciauit! vel O MARIA! en dilectus Filius tuus: Vel: Hâc genuflexione in persona omnium creaturarum adoro te, ac demum pro omnibus qui te non adorant, sed blasphemant, siue in terra siue in inferno

Dum Calicem eleuas dic in corde: O Pretiose San-

guis Domini mei ablue me: Vel: O IESV in sanguine tuo depono & demergo peccata mea & totius mundi. Vel: Quis mihi det vt moriar etiam pro te mi IESV? ô si meum scatentem in venis cruorem pro te effundere possem! Vel: O Pater! en sanguis Filij tui clamat ad te pro nobis non vindictam sed misericordiam.

In memento Defunctorum. primo commendabis animam, pro qua specialiter offers Sacrificium. Postea sine præjudicio illius commendabis animas consanguineorum, benefactorum, Religiosorum, deuotorum ad Beatissimam, fame, peste, bello sublatorum, animas quæ suis carent suffragijs. Animas, quarum corpora in hac Ecclesia & in omnibus alijs per totum mundum requiescunt, &c.

Ante Communionem post verba: Domine non sum dignus. Imaginare Sanctos Angelos cum summa alacritate aperire penetralia cordis tui, & illuc introducere optatissimum Hospitem tuum dulcem IESVM.

Admirabundus ad tanti hospitis præsentiam clama ardentissimo corde: vnde mihi vt veniat Dominus meus ad me? Exi à me Domine, quia peccator sum, & ipsis damnatis deterior. Cur tantùm te mi IESV humilias? Credo, spero, diligo. O IESV dono tibi cor meum. Paratum cor meum DEVS, paratum cor meum Doleo mi IESV, quod vnquam offenderim te, Misericordias tuas in æternum cantabo. Non dimittam te Domine, donec benedixeris mihi.

Ante Euangelium daturus benedictionem populo, eleuatis in Christum crucifixum oculis dic: O mi IESV tu ipse auulsis à cruce manibus benedic mihi, benedic circumstantibus, benedic Patriæ nostræ, & omnibus Fidelibus.

Actus post Missam.

CRedo quia tu es Christus Filius DEI viui, qui ad me descendisti. Viuo ego jam non ego, viuit verò in me Christus. Quid sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum mi IESV? Cor meum & caro mea exultauerunt in DEO meo. Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus DEVS Sabaoth. Pleni sunt cæli & terra gloriâ tuâ. Per viscera misericordiæ DEI nostri visitauit nos oriens ex alto. Gloria in excelsis DEO. Quid mihi jam est in cælo & à te quid volui super terram? defecit caro mea & cor meum DEVS cordis mei, & pars mea DEVS in æternum. Nunc dimittis seruum tuum Domine secundùm verbum tuum in pace, quia viderunt oculi mei salutare tuum, quòd parasti ante faciem omnium populorum. Domine IESV nouerim me, nouerim te, nec aliud cupiam nisi Te. Magnificat anima mea Dominum, & exultauit Spiritus meus in DEO salutari meo. Misericordias Domini in æternum cantabo.

Actus Admirationis & gaudij de DEO.

EN coram te suauissime IESV, se sistit anima mea, miserijs plena! vt quid permisisti à me indignissimo peccatore te hodie tractari: & in latrinam corporis mei sceleribus multis labefactatam deponi? Quomodo tulisti vt hanc tibi execrandam injuriam irrogarem? Anni lacrymarum & pænitentiæ mille non sufficerent ad Sacramentum tàm excellens semel dignè suscipiendum, quantò minùs ego indignus aptus esse possum, qui peccare quotidie non cesso, incorrigibilis perseuero, & imparatus accedo?

Pro admirando habetur, quòd ad imperium Iosue Sol in cælo steterit, sed nunquid non magìs est stu-

 pendum,

pendum, quòd ad vocem Sacerdotis, velut vocem meam hominis nequissimi & malitiosissimi, Deus cum tota sua immensa ac infinita Deitate sub species Sacramentales descendit, & ibi non rarò indignissimè tractatur?

Quid est hoc mi dulcis IESV? Quid inquam est hoc? Tu qui adeò immensus es, vt cuncta creata te capere non valeant, à parvula contentus Hostia in mea intrasti viscera fæda? vnde mihi Domine vt tu venias ad publicanum & peccatorem? An nescis quis sum ego? puluis vtiq; & cinis, vas sordidum, esca vermium, & ad hunc tu de cælo venis? O DEVS & Dominus noster, quàm admirabile est nomen tuum! Quid retribuam tibi Domine pro omnibus his, quæ retribuisti mihi?

O si te nunc non meo indignissimo, sed Seraphico, sed Mariano, sed tuo corde, mi IESV intensissimè amare possem! ô si omnia creata corda omniumq; cordium affectus & amores in meum cor immergere & includere possem, quàm vellem te amare dulcis amor meus!

Tibi laudes concinant, tibi mecum gratias agant, te pro me mi IESV ignitissimè ament Beatissima Virgo MATER, SS. Angeli, ac omnes Beati, vniuersi populi, tribus & linguæ iubilent tibi pro me omnes creaturæ, & misericordias tuas in æternum concinant.

Actus Adorationis.

AVe augustissimum SACRAMENTVM. Aue dulcissime & gratissime hospes amorq; mi IESV: Saluto te salutationibus omnium creaturarum, quæcunq; fuerunt, sunt & erunt.

Aue mi bone IESV, delitiosissimum cordis mei centrum, recipe me in suauissimos amoris tui amplexus. Transfer me in te.

Oscu-

Osculor mi IESV venerabiles manus tuas pro me cruci affixas; Osculor pedes tuos pro me clauis confixos Osculor latus gloriosum pro me vulneratum.

Aue tremendum Saluatoris mei caput coronâ spineâ redimitum. Aue frons sole serenior cruentata & in lapsu percussa. Auete oculi pro me velati, contusi, liuore pleni. Auete aures contumelijs sauciatæ. Aue dulce os pro me siti & aceto cruciatum.

Petitiones post Missam.

O Domine! cujus viscera misericordiæ patent omnibus, qui neminem vis perire, ideoq; pro omnibus hominibus mortem subijsti, & hoc Sacramentum instituisti. Respice in me oculis misericordiæ tuæ, succende me ignitâ vi amoris tui. Dirige me, & da finalem in gratia tua perseuerantiam.

Obsecro etiam Domine, ne ob respectum fœditatis meæ & peccatorum meorum illos negligas vel non exaudias, qui se per me tibi in hoc Sacrificio commendauerunt. Succurre itaq; & esto propitius benefactoribus, consanguineis, &c. &c.

Effunde miserationes tuas Domine Princeps Regum terræ, in omnes Reges & Catholicos Principes, & in omnes gentes, quæ te non nouerunt, Turcas, Idololatras, Hæreticos, &c.

Defende omnes fideles tuos à fame, peste, & bello, à cunctis aduersitatibus & periculis. Memento tot miserabilium peccatorum in peccatis mortalibus existentium. Ne finas eos labi, qui in periculo & occasione peccandi versantur.

Succurre Summo Pontifici nostro, cunctisq; Prælatis & Presbyteris. Dissipa consilia impiorum ne quidquam Ecclesiæ tuæ, Regno huic & propagationi gloriæ tuæ efficiant. Da huic congregationi ad quam me vocare

vocare dignatus es bona ſpiritualia & temporalia. Da Superioribus omnibus zelum diſciplinæ, ſubditis, obedientiam,

Succurre omnibus afflictis, pauperibus, ægrotis, agonizantibus, tentatis, incarceratis, & vniuerſo omnium ſtatuum populo tuo. Succurre animabus purgatorij, vt refrigerium, quietem, & lucem æternam obtineant.

Actus alij ſuperiùs videantur poſt Communionem fol. 307.

Ad Beatam Virginem & Sanctos.

RESpice me ô Domina quoniam vnitus ſum Filio tuo IESV, & cum vnitus ſim Filio tuo, ego quoq; Filius tuus ſum.

O Domina mea! ô Mater mea! doce me Filium tuum amare, vt tu illum amaſti, doce me cum illo deliciari.

Omnes Sancti Angeli & Patroni mei, vos amate, vos adorate, vos laudate meum dulciſſimum IESVM, quia ego neſcio, quid dicam DEO vitæ meæ.

Conclude poſt Miſſam.

ANima Chriſti ſanctifica me: Corpus Chriſti ſalua me: Aqua lateris Chriſti laua me: Paſſio Chriſti conforta me: O bone IESV exaudi me: Intra vulnera tua abſconde me: ne permittas me ſeparari à te: Ab hoſte maligno defende me; In hora mortis meæ voca me; & jube me venire ad te: vt cum Sanctis tuis laudem te, in ſæcula ſæculorum.

CAPVT IX.

Proponuntur quædam Praxes ſeu Exercitia colendi per Annum Feſta Chriſti Domini.

VIATOR DEVS

In Aduentu Domini.

O Quando factus Viator DEVS cæli exultabit vt Gigas ad currendam Viam? o quando procedet tanquam Sponſus de thalamo ſuo?

2. O Pater miſericordiarum! num in perpetuum obliuiſceris noſtri? derelinques nos in longitudinem dierum? operi manuum tuarũ non porriges dexterã? Excita Domine potentiam tuam & veni, vt ſaluos facias nos.

3. Quid lactor ſpe magna dilecte mi, & ſpe detineor ſola? quovſq; promiſſis diues, pauper, & inops jaceo? quoties diſciſſis oculorum nubibus, flumina effudi melior delphinus, nec tot aquis prodigè ſparſis, attraxi dilectum meum?

4. Quouſq; noſtrûm æmuli cæli, tot promiſſum ſeculis tanquam ære circumſeſsum dilectum meum cingitis? tot ſeculis veſter eſt, vt exſatiari fames ſitisq; potuerit. Quid negatis; promiſſum pignus mundo ad vos rediturum?

5. Vtiq; tot ſeculis expectatus, tot ſignis adumbratus, tot vaticinijs prædictus, tot votis expetitus, tot ſuſpirijs exoptatus, tot deniq; lacrymis quæſitus es mi Domine! quid moraris? ô longa mora! ô tædioſa dilatio!

6. Quemadmodùm deſiderat ceruus ad fontes aquarum, ita deſiderat anima mea, vt te videre poſſit, in ergaſtulo carnis, natum ſine contagio carnis,

7. O nos felices! quid audio? propter miseriam inopum & gemitum pauperum nunc exurgam dicit Dominus. Læsus est peccato DEVS; satisfaciat DEVS, factus est homo reus, fiat homo DEVS, vt liberetur reus. Peccauit caro, mundet caro.

8 O ingenium amoris diuini! vt redimeretur homo, factus est DEVS homo.

9. Ecce jam Rex noster aduenit de cælis, lætentur cæli & exultet terra ante faciem Domini quia venit: quoniam venit saluare nos & dare se nobis.

10 Salue dies tot ætatibus exoptata, quâ DEVS pro nobis factus est homo. Salue Gabriel Archangele tantum nobis añuntians gaudium Salue Virgo gloriosa in cujus vtero castissimo carnem assumpsit DEVS!

11. O quàm potens est amor, qui ad tam infima abijcis DEVM! ô quàm diuino est dissimilis amor meus.

12 O bonitas infinita! ô admiranda dignatio tua Domine, vt seruum redimeres; Filium tradidisti!

13. Ama, amplectere Virgo Beatissima pro me dulcissimum Filium tuum in claustro vteri tui Virginalis latentem.

14. O Sancti Angeli adorate pro me primogenitum Patris æterni, quem ad nos traxit amor, rapuit charitas, reclinauit in vtero Virginis misericordia, amate illum pro me, cantate illi Sanctus.

15. Tu qui in Sancto habitas excita potentiam tuam, & veni ex vtero: tædet animam meam vitæ meæ, quia non videbo te DEVM Deorum in Syon.

16 O vtinam mi Domine citiùs disrumperes cælum vteri Virginalis, & ad nos descenderes! ô longa mora! ô tædiosa dilatio!

17. Tibi dicit Domine IESV cor meum, exquirit

te

te facies mea, faciem tuam ardentissimè videre concupisco: sonet vox tua diuine Pusio in auribus meis, vox enim tua dulcis, & facies tua decora.

Eodem tempore.

Actus ante S. Communionem.

DIlexisti nos ô bonitas & tantopere, tanta cum amoris vehementia dilexisti, vt dares non creaturam sed Filium, eumq; non è pluribus vnum, sed vnigenitum atq; vnicum, donasti nobis vilissimis, indignissimis, ingratissimis, perditissimis.

Etenim ille propter nos, homines & propter nostram salutem descendit de cælis, & Incarnatus est de Spiritu Sancto, qui Amor est, & HOMO factus.

Mi DEVS amabilissime! eonè te adduxit amor, vt in vnam remcompaginares res dissimillimas, infinitèq; distantes, DEVM & hominem, vt DEVS fieret homo, quæ major potest esse exinanitio? vt homo fieret DEVS, quæ major potest exaltatio? qui excogitari potest arctior cum creatura nexus, imo vnitas? Nempe hoc amoris est, amantem cum amato reddere quàm potest maximè vnum.

O Ingeniose amor quid non ampliùs excogitasti, quod nec cogitari quidem videbatur posse, en non tantùm homo fieri propter me voluisti, sed etiam in SS. Sacramento te ipso tuo corpore & sanguine nos cibare constituisti?

Obstupescite cæli super hoc! sed & laudate cæli & exultet terra, jubilate montes laudem, simulq; vniuersa cantate Domino canticum nouum, quia mirabilia fecit Dominus, verè mirabilia. An non hoc nouum, non hoc mirum, quod creauit Dominus super terram? hominem peccatorem cum DEO, DEVM cum homine vnum facit amor!

Veni

Veni ergo ô Amor etiã ad paupercula animã meam; & qui fecisti vt vnum sint DEVS & homo vnitate personæ, effice, vt vnus tecum efficiar sub speciebus Eucharisticis te sumendo, amore inseparabili.

O panis vitæ descende de cælo vteri Virginalis, refice esurientem animam meam, non amplius non ampliùs possum viuere sine te. Quid me dilecte diutius mortem inter vitamq; suspensum tenes? mors mihi certa sine te, vita nulla sine te est. Quid vitam morituro negas? tu vita mea & vita solus es. Viuam, si in me viuas, mihi moriar si moreris mihi. Quovsq; Virginis pasceris vtero & fraudor aspectu tuo?

Quid te tenet in conclaui castitatis abditum? tot jam annos expectaui ante secula conditum Redde pignus, quod tulisti Virgo manens integra, satis venire nutriuisti Matris dones vbera. Scimus Matrem, scimus natum nasciturum seculo, tumor prodit cælo datum, quem fouebas clanculo.

Quovsq; Virgo Mater dilecto gaudes solo? impleamur omnes votiuo tantùm in hunc diem gaudio grauidi, Tuus est fateor, sed & meus est. Matris jure tuus, adoptionis meus. Quid diutiùs recondis Mater & publicare metuis cælo concessum natum? Si non erubuisti ad conceptionem. quid erubescis ad partum? concepisti Virgo, fouisti Virgo, paries Virgo, lactabis Virgo.

Ne verere, solo Virgineo lacte pascetur dilectus tuus, virgineo ludet ille sinu tuo, collo pendebit tuo, vbere lactabitur tuo: Videamus te Matrem; an erubescis ad nomen Matris? Vterus natum prodit, Angelus totq; jam ante Vates cælo pleni. Largire proinde mundo natum vt propriè jam dicaris Virgo Mater.

O veni & expectatione lassam refice mentem mi

dulcis

dulcis hospes, hæc vota mea de penetrali cordis mei deprompta, inter suspiria lacrymis natantia, inter inæstuantes amorum flammas oculorum fluminibus temperatas, inter calentes melioribus ignibus preces denso oculorum imbre rigatas, offero tibi & effundo.

Quo affectu te suscepit Virgo Beatissima dulcis IESV, eodem affectu sub his speciebus tibi manenti cor meum inscribo, exhibeo & offero. Tu homo factus es in vtero. Ecce anima mea ancilla tua, fiat ei, fiat mihi secundùm verbum tuum Veni Domine Homo DEVS. Vtiq; apud te non eit impossibile omne verbum, non est difficile in conspectu Domini ditari pauperem.

Impetra mihi Virgo Mater, vt Verbum Caro tua factum habitet in nobis per Sacramentalem præsentiam, & videamus gloriam ejus, gloriam quasi vnigeniti à Patre pleni gratiæ & veritatis.

O S. Gabriel Archangele impetra mihi vt gratiâ plenus sim, & Dominus sit mecum in SS. Sacramento præsens, vtinam idem regnet in domo mea in æternum, & regni ejus non sit finis.

Gaude & exulta anima mea, ecce Rex tuus venit tibi. En ipse stat post parietem, en pulsat adCor tuum, vt ipsi aperias. O quanta mea felicitas! Regem cæli & terræ meo suscipiam hospitio, illum complectar, quem castissimis suis visceribus, ac in vlnis suis Virgo Mater gestauit.

Actus post S. Communionem.

ANima mea liquefacta est vt dilectus locutus est, quæsiui & inueni quem diligit anima mea Verè viderunt omnes fines terræ salutare DEI nostri.

Nolite mirari SS Angeli & Archangeli, quòd DEVS homo ad hominem peccatorem diuerterit, Spiritus

ritus enim Sanctus superuenit in me, & virtus altissimi obumbrauit mihi, ideoq; & quod per verba consecrationis natum est, sanctum vocatur, DEVS homo vocatur, latens & immolatus DEVS.

Salue itaq; ô dilecte, salue ô ex millibus electe, salue candide & rubicunde fili MARIÆ Virginis, salue totus desiderabilis, totus delectabilis Salue vnice votorum meorum, spes mea ab vberibus.

Salue Puelle maximè, salue infans Verbum DEVS-homo, te adorant omnia viscera animæ meæ, te agnoscit, te amat, te æstimat ignitissimè anima mea.

Tu Virgo Mater dignissimo hospiti meo, Filio tuo, canta in corde meo illud tuum Magnificat, quo SS. Trinitatem delectasti, Tu mihi concede illos tuos affectus amoris, quibus eundem, siue in vtero, siue in vlnis tuis prosecuta es.

Benedicant etiam te ô tenelle IESV generosè Virginis Matris sanguis, omnes Sancti & Electi tui, qui propter nos homines & propter nostram salutem descendens de cælis incarnatus es, nec horruisti purissimæ Virginis vterum, sed de pretioso ejus sanguine carnem assumens, Homo factus es.

Agnosco & amplector misericordiam tuam æternam erga me hospes amantissime, atq; infinitas tibi pro omnibus quæ tribuisti nobis gratias ago. teq; supplex omnium creaturarum possibilium possibili affectu adoro, laudo, glorifico, te amo & amabo super omnia in æternum.

Accedo etiam ad te acclinis Virgo Mater, ago tibi gratias, quòd hunc filium DEI Dominum meum, quem ego nunc in Sacramento suscepi, in vterum tuum suscepisti. quòd ei sanguinem tuum purissimum ad formandum hoc corpus suppeditasti,

quod illum pro hoc vſu meo nutriuiſti & educaſti Beata viſcera tua, quæ portauerunt hunc æterni Patris Filium, & beata vbera, quæ lactauerunt Chriſtum Dominum.

In vigilia Natiuitatis Domini.

1. NAſcere tandem aliquando poſt tot ſeculorum luctum atq; ſquallorem ô parue DEVS! ô magne puer! tàm impatienter expectate, quàm vehementer expetite.

2. Naſcere Domine expectat te Mater tua vt te oſculetur oſculo oris ſui, ac pannis inuoluat: expectat te Ioſephus, vt te DEVM in carne adoret: expectat bos, vt cognoſcat te poſſeſſorem ſuum, aſinus, vt cognoſcat præſepe Domini ſui.

3. Natiuitas tua infans diuine, gaudium annuntiabit vniuerſo mundo, tu enim es ſol iuſtitiæ, & gaudium vniuersæ terræ.

4. Egredere Domine de terra tua; euocat te militia cæleſtis, vt euangelizet gaudium magnum; Paſtores, vt te ſalutent: Magi vt munera offerant, Symeon vt te excipiat in vlnas ſuas.

5. Veni Domine propter miſeriam inopum & gemitum pauperum: expectant te cæci vt videant; claudi vt ambulent, leproſi vt mundentur; mortui vt reſurgant.

6. Age, perge Rex magne, ab ætheris palatio ad pauperrimam caſam, à ſtellis ad paleas, ab Angelis ad iumenta, à diuina Numinis tui forma ad humanam Chriſti ſpeciem delabere.

7. Dic mihi Virgo Mater vbi naſcetur Filius tuus? num in ſtabulo? ô inaudita amoris prodigia! dilecti mei cubile, ſtabulum eſt, lectus Sponſi mei fænum, puluillus ſtramen, aula vilis ſpelunca.

8. O Puelle diuine! Amor magne & parue! Tu es qui Seraphinos tuis dulcissimis ignibus inflammas, cur non stipulam & fænum, in quibus iacebis infantulus accendes?

9. O diuinitas tremenda! ô Humanitas amanda! ô DEVS! ô HOMO! ibi magnus in cælis es! & hic paruus in terris! ibi regis sydera, hic suges vbera! ibi sedes inter Angelos, hic iacebis inter bestias! ibi diues in throno, hic pauper in fæno.

10. Heu me! quàm votis meis contraria ego video? noluerunt te mi DEVS homines, hominem DEVM habere inter se non te admiserunt, sed ad bestias & stabulum amandârunt, quasi de te dictum fuisset, quod de superbo Rege dictum erat: *Ab hominibus eijcient te, & cum bestijs ferisq; erit habitatio tua.*

11. Vtinam mi IESV tuæ natiuitati præsens adesse possem, dignusq; habitus, qui te halitu meo, pro brutis animalibus calefacerem!

12. At miserebuntur tui ipsa iumenta, tui satellites, bosculus & asellus, hi rigens immiti brumâ & frigore tenerrimum corpusculum & delicatula membra anhelitu suo vtcunq; fouebunt & calefacient.

13. Veni ergo Domine & noli tardare. veni IESV pulcherrime, clarissima gemma nata in mari diuinitatis paternæ, cuius originem nullus intellectus creatus potest indagare

14. O Puer! ô DEVS! ô hominum & Angelorum amor! ô Rex cordis mei! ô Imperator animæ meæ, te videre concupisco, te desidero amplecti, osculari, tuos pedes, quia catellus tuus lambere, volo.

15. Felicem diem, quâ amplectar dilectum meum, quâ infigam casti pudoris oscula, quâ teneras plantas

plantas dissuauiabor basijs, quá manus illius tornatiles aureas, digitosq; ebore candidiores purpureis figam labris: quâ membra à virgineo Matris vtero recentia, virgineo ante purpureoq; rore pasta, sinu manibusq; fouebo meis.

16. Cur non hodie hâc felicitate beari possum, vt conniuente Matre, plaudentibus Angelis, arridente Nutritio, stupente cælo, mille dilecto meo figam basia? inuoluam cordi cunarum vice, pro fascijs stringam brachijs, pro culcitra substernam pectus, pro puluillo genas? O si hodie staret dulce pondus genibus meis! ô si suauis penderet collo sarcina!

Eodem die.

Actus ante S. Communionem.

HEu mihi quia incolatus meus prolongatus est dum dicitur mihi quotidie vbi est DEVS tuus? IESVS tuus? Quando veniet Dominator, quem tu anima mea quæris & Angelus testamenti, quem tu vis & desideras? Quis mihi det vt inueniam te mi dulcis IESV foris, & deosculer te?

Quid igitur dicam aut quid respondebo dum dicitur mihi: Vbi est Rex tuus & DEVS tuus? vbi Rex gloriæ & Dominus virtutum?

Si Rex est, & quidem Regum Rex; an in eo sedet quem demonstrauit Daniel throno; vbi millia millium ministrant ei & decies centena millia ei assistunt? An ibi est, vbi eum vidit Isaias sedentem super solium excelsum & eleuatum, vbi Seraphim velant faciem & pedes ejus alis, clamantq; alter ad alterum Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus DEVS exercituum?

An ascendit super Cherubim & volat super pennas ventorum, & è tenebrosa aqua in nubibus aëris

tonat, ac mittit sagittas suas fulguraq; multiplicat, vt commoueatur & contremiscat terra & fundamenta montium conturbentur?

At frustra in augusta atq; horrifica specie quæro Amorem meum! Non benè conueniunt nec in vna sede morantur majestas & amor. Non etiam ego te quæro dilecte mi prout intus es in sinu Patris, quia sic lucem habitas inaccessibilem, te potiùs quæro in gremio Virginis Matris.

O Virgo inclita vt potè partui proxima speciosa facta es & suauis in delicijs tuis, ex quo gaudium Angelorum & delicias humani generis possidere incæpisti, quàm gloriosa dicta sunt de te ciuitas DEI, ex quo homo DEVS, homo victus & homo captiuus receptus est in te.

Scio Domine, quia in cælo parasti sedem tuam & in sole vteri Virginalis posuisti tabernaculum tuum, & ego non sum dignus videre altitudinem cæli præ multitudine iniquitatum mearum; dixisti tamen Domine deliciæ meæ sunt esse cum filijs hominum Et alibi: Ponam tabernaculum in medio vestri. Ergo veni Domine & noli tardare Visita nos in salutari tuo. Excita potentiam tuam & veni.

Iam enim venit mi DEVS plenitudo temporis, & Matri impletum est tempus pariendi, quo debet apparere benignitas & humanitas tua, vt visites nos, qui nouem mensibus, diebus ducentis septuaginta sex inhabitasti Virginis vterum, similis per omnia infantibus reliquis effectus,

O dulcissima Mater dulcissimum mihi portans pondus, descende ad me, en tibi cor meum, Scio quia non es habitura locum in diuersorio, diuerte ad cor meum, ibi tuum & totius mundi thesaurum depone,

volo illum halitu meo, imò amore intensissimo calefacere.

Veni Domine IESV veni, adest jam dies vt adsis, veni patet tibi porta cordis mei. Veni amor mi, jam tandem inueniam te fons fraterculum meum, Veni amplectar te, exosculer te, introducam te in cubiculum cordis mei. In vnione amoris illius quo tu suscepisti carnem nostram. In vnione puritatis, amoris, affectuum & meritorum, cum quibus te suscepit Virgo Mater in incarnatione, desidero te hodie suscipere, te tractare, illos æstus amoris concentrare in cor meum, quibus cor Virginis Matris ardebat in tuo aduentu.

Actus post S. Communionem.

SAlue mi dulcissime ac potentissime hospes Domine mi IESV diu desiderate, anxiè quæsite, solicitè adamate, saluto te ex intimis animæ meæ visceribus, ac quâ possum veneratione, te excipio.

Adoro & amo te Infans diuinissime, quo Verbum assumpsit corpus & animam inter se vnita ad componendam indiuiduam naturam humanam.

Iubilate etiam omnes Angeli & Sancti in conspectu Regis Domini: conspiciendum enim se, humanitate indutus præbuit Rex & Dominus noster, visus in terris est, & cum hominibus conuersatus. Moueatur mare & plenitudo ejus, flumina plaudant manu; montes exultent ab hoc conspectu Domini quoniam uenit.

Laudem dicite DEO nostro pusilli & magni, venit enim ad me desideratus cunctis gentibus, & qui in sole posuerat tabernaculum suum, nunc ad hominem peccatorem diuertit. Verè viderunt omnes fines terræ salutare DEI nostri. Benedictus qui venit, De-

vs Dominus & illuxit nobis, Dominus venit: Occurrite illi omnes animæ meæ potentiæ dicentes: Magnum principium & regni ejus non erit finis, DEVS, princeps pacis.

Dignus es ô agne mi! ô Verbum incarnatum, ô mi dulcis IESV, accipere honorem & gloriam & benedictionem ab omni creatura, quæ in cælo est & super terram, & sub terra, vt omnes junctis vocibus sine cessatione dicant tibi: Benedictio & honor, & gloria, & potestas, Agno & DEO nostro humana carne induto, & ad nos venienti in secula seculorum.

Media Nocte Natiuitatis Domini.

1. NVm? quem diligit anima mea vidistis, vobis loquor Angeli Sancti: dicite mihi de IESV meo, cui nunc cecinistis? indicate mihi quem diligit anima mea.

2. Pijssima IESV Mater aperi mihi ostium dilecti mei; vadam & videbo hunc Puerum natum antequam moriar.

3. IESV Fili DEI, ostende quæso te animæ quærenti, & vultum tuum cernere cupienti: quare enim dignatus es nasci, nisi velles etiam agnosci?

4. Omnes Reges terræ desiderabant videre faciem Salomonis, & audire Sapientiam ejus, & ecce plus, quam Salomon hic: sinite ergo Pastores me introire ad Regem natum, vt osculer scabellum pedum ejus, & stabulum ejus.

5. Iam quod quæsiui habeo, IESVM meum inuenio, & summo bono gaudeo, cur jam corde non ardeo?

6. Gaudens hodie gaudebo in Domino, & exultabit anima mea in DEO IESV meo: inueni quem diligit anima mea, tenebo pedes ejus, nec dimittam, donec benedixerit mihi.

7. Salue

7. Salue millies desideratissime hospes, salue dulcis puelle IESV, ô IESV Nazarene, Rex seculorum, Rex cordium, deliciarum omnium, primæ ac summæ deliciæ, felicissima beati amoris æternitas. Salue viuificans gemma diuinæ nobilitatis. Salue immarcescibilis flos humanæ dignitatis IESV amantissime.

8. Salue IESV, dominator omnium, speciosus forma præ filijs hominum, te agnoscimus & veneramur nostrum clementissimum Dominum.

9. O Mater! ecce Filius tuus. En pallent illius labella corallina! marcēt roseæ genæ, vbertim stillāt geminæ ocellorum gemmulæ; crebrò gemit os formosulum; alternis singultit pectusculum lacteum, miserè tremunt frigidulæ manus; vndiq; titubat mollicela caro; tenere palpitant paruula cum corculo viscera; tot trepidant infantiles artus.

10. O verè beatissima nox clarior omnibus seculi noctibus, quæ scire meruit tempus & horam, quando de virginali vtero egressus est DEI Filius nostræ fragilitatis corpore indutus.

11. O benedicta nox, & laudent eam omnes Filij lucis, quia natus es in ea Christus Filius DEI lux æternæ lucis.

12. Sed quomodo mi D E VS! pusillus vagis in duro præsepio, & iaces mutus inter animalia?

13. O prodigium! en Viator IESVS cæli terrarumq; amor, procumbit inter bestias, quia non est, vbi reclinet caput suum in diuersorio, & fessus est ab itineribus æternitatis!

14. Angelus dicit: Euangelizo vobis gaudium magnum, natus est Saluator, at quale mihi gaudium, dum plorat contemptus nec diuersorio receptus Amor?

15 O prodigium gaudij simul & doloris! Salue, inquit Deipara, Fili mi, & osculabatur eum, sed lacrymando, quia præsagiebat illud: Aue Rabbi: Ecce DEVS, & canitur; Gloria in altissimis! sed quid illud? Ecce homo, & clamabitur: Crucifige eum. O quam diuersa sors, hìc in stramine, ibi cum arundine: hìc in fascijs, ibi in vinculis: hic tenero vagitu vitam inchoat, ibi clamore valido & lacrymis vitam finiet.

16 O Virgo beatissima, præbe lambenti IESVLO mamillam, vt ipse pro te præbeat percutienti maxillam. Lacta pia Mater Christum tuum & Dominum in gratiam nostram. Lacta eum quem concepisti sine pudore, peperisti sine dolore.

17 O mi IESV humillime & altissime plartulis tuis pronus accido, osculor pedes tuos intra præsepis angustias arctatos, osculor pro me clauis perforandos. Adoro in paruo corpusculo tuo tuam immensitatem, in paupertate tuas diuitias, in muta infantia tuam sapientiam, in tenella ætate tuam æternitatem, in carne mortali tuam immortalitatem.

Die Natiuitatis Domini.

1. O Felix: ô ter beata hora! quâ hodie secus viam cecidit Verbum caro factum.

2. Cur non ardet cor meum tenerrimo tui amore infans formosissime, qui salutem meam in ipso tui ortu operari cœpisti? quomodo non amabo te mi Domine ita amantem me?

3. O homo, quantùm magnificatus es, & quantùm DEVS benignissimus apposuit cor suum erga te? an non clamabis vsq; & vsq;: Quid retribuam Domino pro omnibus quæ tribuit mihi?

4. Non misit DEVS Angelum, non Archangelum,

gelum, non Patriarcham, non Prophetam, sed ipse venit Rex Angelorum, & Dominus Prophetarum ad liberandum me.

5. O DEVS bonitatis! nunquam magis te reddidisti amabilem, quàm cum te exhibuisti miserabilem, Nunquam clariùs resplenduit bonitas tua, quàm cum annihillata videbatur maiestas tua.

6, Vulnerasti cor meum tuo aduentu mi IESV, vulnerasti cor meum, vtinam exnunc mori possem & viuere tibi.

7. Quis te adduxit mi IESV nisi amor? & quis de cælo te traxit, & ad me inclinauit nisi amor? O amor & amor, quàm dulcis & fortis est hic amor! O etiam in me tam vehemens nascatur ardor, cui nihil sapiat, nisi IESVS æternus amor.

8, O quando in amplexibus vestris beatæ cunæ colliquescam totus? quando pro fæno substernar tibi dilecte votorum meorum? quando pro fascijs stringam, inuoluam pro pannis? quando infigam dilecto meo casti pudoris oscula? occupauit ora Mater? infigam pedibus cum Euangelica amatrice, amoris lauando fontibus, tergendò crinibus. Spargite oculi amica lacrymarum balnea, quibus innatent pedes ab vberibus Matris pendentes.

9 Meis affectibus paruule I E S V careo: offero tibi affectus Angelorum psallentium, & pastorum te adorantium. Offero tibi affectus Virginis Matris. Quàm enim grata & suauia Matris oscula tuis teneris impressa labris? quàm mollia tui ipsius basia, Virginis Matris suauiantia genas: quàm dulcia Matris vbera Virgineo rore granida?

10 Repræsento tibi terra puerum natum, tibi datus, tibi natus, ex intacta Virgine.

11. Non audebam ob peccata mea accedere ad te mi IESV, nunc accedam, quia vinctus es & ligatus. Quis enim posset timere hunc paruulum? quem non succendent amore callentes IESVLI lacrymæ?

12. O dulcissime Fili MARIÆ! ô dilecte mi IESV candide & rubicunde! en pauperculus seruus accedo ad te. Veni intra brachia mea. Requiesce supra cor meum. Irriga me lacrymis tuis. Inflamma me amore tuo. Benedic mihi paruulis manibus tuis. Osculare me suauissimis labellis tuis.

13. Tu es mi IESV Pater pauperum, dator munerum, da mihi obsecro strenam, strenam gratiæ & amoris tui. Quid enim nobis denegare poteris, qui te ipsum nobis dedisti?

14. Quam verò etiam ego tibi mi Domine hodie strenam offeram? dono tibi mi IESV cor meum, dono me totum, dispone de me, sicut de jumento tuo in tempore & æternitate. O Domine ego seruus tuus, & mancipium perpetuum Matris tuæ MARIÆ.

Eodem Die

Actus ante S. Communionem.

VBi quæso est natus Filius tuus? ô mi DEVS amantissime æterne Pater! cum introduxisti primogenitum tuum in orbem terrarum dicito mihi, vbi posuisti eum? & ego eum tollam. Si enim mihi natus, mihi datus est, quidni eum mihi tollam? vbi est qui natus est Rex Iudæorum? imò & Rex gentium.

Quis mihi det, vt eum inueniam fratrem meum, sugentem vbera Matris meæ, eumq; deosculer, &

iam

iam nemo me despiciat, summâ votorum potitum. Surgamnè & circuibo ciuitatem, per vicos & plateas Bethleem quæram quem diligit anima mea ?

Dicitis Sancti Angeli: Inuenietis infantem, vbi ? ô vbi! Anima enim mea desiderauit illum in nocte, sed & spiritu meo in præcordijs meis de mane vigilabo ad eum, nec cessabo die ac nocte, neq; dabo somnum oculis meis, nec requiem temporibus meis, donec inueniam tabernaculum Dei Iacob.

Quid vero audio? non est ei locus in diuersorio. Vbi igitur pascit vbi cubat in calentissimi amoris æstu & meridie amor meus? Ergonè vulpes foueas habent & volucres cæli nidos, ille vbi caput reclinet non habebit?

Tu potiùs Virgo Mater conseruas omnia conferens in corde suo, dicito mihi, vbi puer natus est nobis, Saluator mundi, qui est Christus Dominus in ciuitate Dauid? Vbi est Rex meus & DEVS meus? si cuncta prospera sunt erga tuum natum? Vbi posuisti eum? & ego eum tollam. O Spectaculum admirabile mundo Angelis & hominibus! positus est in præsepio! positus inter bestias, qui natus est Rex noster & DEVS noster. Eonè ex splendoribus Sanctorum in tetrum tenebrosumq; antrum ac spelæum se demisit candor lucis æternæ? in hoc nè throno, hoc solio, se visendum præbet Rex gloriæ, Dominus virtutum, DEVS majestatis, Princeps Regum terræ?

O dolor! en vagit coram oculis Matris ac sui Nutritij inter paleas candidus & rubicundus Pusio, ille electus ex millibus, fouet pauperculis pannis rigentia membra Regina Mater, occupant cœlestes ephebi obsequia, quæ homo ingratus contempserat.

Quid

Quid igitur ages amor meus? ô DEVS meus! ô dilecte votorum meorum quid ages? quorsum te ab amore abduci abripiq; fines? dum te homines cognata similitudine, habitu, specie, carne, sanguine, corpore, humanitate indutum, ad eos adeuntem ne recipiunt quidem, hospitij jure excludunt, locum vbi diuerteris, quin & quò diuertas negant, ergone te ad jumenta relegabunt?

Tu verò etiam, quid agis anima mea, aut quid ages? excludesne ex tuguriolo cordis exulē infantem recens natum? ô mi IESV quò me vertam, aut quid priùs, quid posteriùs agam? Vndiq; vrit me amor tuus & liquefacit ô Amor! anima enim mea liquefacta est ad id quod de te audio, & in te video dilecte mi. O liquescam & diffluam penitus mihi, tibi verò arctissimè vniar, & in vnum tecum instar ceræ colliquescentis coalescam.

Illinc discindit me dolor, cùm cerno te tam amabilem, & tàm amantem Dominum, non modò non redamari, sed tam indignè & injuriosè tractari, excludi, negligi, contemni. An non hic dolor adigit me vt non tantùm eo discindar, sed in atomos discerpar? Hinc admiratio tantæ dignationis & charitatis tuæ leuat me super me, & sustollit super altitudinem cæli in sublime mirabilium tuorum.

Quid tamen miser faciam? scio quia humilitas & cognitio vilitatis meæ arctat me & constringit me, ne præsumam te Dominum meum primogenitum Patris in orbem terrarum ab Angelis inductum ad pauperculum cordis mei diuersorium inuitare, sine tamen quæso, sine Domine, vt quò te charitas adegit, venias, & mansionem apud me facias. Vtiq; Domine frater noster es, os nostrum, caro nostra factus

factus es, cur nos tibi socios habere detractabis?

Vtquid Dñe diutiùs hærebis inter bestias? transfer te in stabulum cordis mei: an felicius tu es ô stramen in quo iacuit Christus quàm cor meum? Intelligis tu paruule infans & superintelligis omnia, intellige super me egenum & pauperem qui cordialiter clamat ad te: Veni Domine IESV & lassam expectatione refice mentem.

Veni dilecte mi. Ne patere tot lacrymis frustra rigari terram. Ego te semel mihi concessum reddam dilectæ Genitrici tuæ, quid dico? ignosce Mater, mihi natus mihi datus est puer. Non reddam. Quamdiu enim ludes inter basia nunquam satianda, nunquam fatiganda amico pondere? meus est. Osculetur me osculo oris sui. Quid accusas temeritatem peccatricis animæ meæ? Non pro peccatoribus vtero clauditur, collo & vberibus pendet, fæno decumbit, inuoluitur pannis, stringitur fascijs? Ignosce. Multis nominibus meus est.

O paruule ac pro me de virgine nasci dignate IESV, quo te cum affectu Parens dulcissima ex se natum pannis infantiæ inuoluit, ac in præsepio reclinauit, hoc eodem affectu ego indignus te sub hisce speciebus sacramentalibus inuoluo ac depono in corde meo.

Actus post S. Communionem.

IAm quod quæsiui habeo, quod concupiui teneo, dulcem IESVM inuenio, cur jam corde non ardeo? Venite audite omnes, qui timetis, imò qui amatis DEVM, quanta fecit Dominus animæ meæ; en hodie puer natus ex MARIA, & Filius Virginis datus est nobis! En hodie dilectus meus mihi, & ego illi inter vbera mea in corde meo commoratur, & qui creauit me, requiescit in tabernaculo meo.

Credo mi dulcis IESV, quia tu venisti ad me, Rex meus & DEVS meus, Tu Rex gloriæ Christe, Tu ad liberandum susceptuⅹus hominem non horruisti Virginis vterum, Tu gaudium meum, lumen oculorum meorum, tu amor meus, lux incomprehensibilis.

Et vnde hoc mihi ô Creator cæli & terræ quia iterum è stabulo ad hoc sterquilinium cordis mei descendisti? vnde mihi ingratissimo seruulo tuo tanta dignatio tantæ Majestatis, vt me oculis misericordiæ tuæ tàm benignè respicere, tàm amanter visitare, tàm misericorditer reficere dignatus es? & dignum ducis super hujuscemodi peccatore aperire oculos tuos, & esurientem implere pane (videlicet te ipso) qui de cælo descendit? O mi dulcis hospes! ô mi Creator! ô mi Redemptor quantùm tibi debeo! & quomodo non amabimus te Domine ita amantem nos?

Fuerunt mihi sæpiùs lacrymæ meæ panes die ac nocte, dum dicebatur mihi quotidie: vbi est DEVS tuus? IESVS tuus? Sitiuit anima mea ad te DEVM meum fontem viuum, sitiebam Domine corpus & sanguinem tuum, sicut infans vbera Matris, sicut Samaritana aquas viuentes, & sitim explentes, ac salientes in vitam æternam.

Exulta & lauda habitatio Syon, habitatio cordis mei, quia magnus in medio tui Sanctus Israël. Viuo ego jam non ego, sed viuit in me Christus, Iam in Domino meo gaudebo & exultabo in DEO IESV meo. Verè videt omnis caro salutare DEI.

Saluto te hospes amantissime meo & totius mundi nomine, effundo tibi mare illud affectuum quos Mater Sanctissima erga te recens natum elicuit. In-

nouo

nouo tibi affectus Angelorum obsequioso cantu te laudantium, ac pastorum te adorantium.

Tibi Pater amantissime offero incendia amoris, quibus ardebat corculum Filij tui recens nati, offero pias lacrymas, quæ intuitu mundi de ipsius geminis erumpebant ocellis.

Et quia vinctus es mi Pusio, neq; repelles me à te, accedo ad te, osculor tibi pedes, manus, & vaticinor tibi de plagis hic infligendis. Osculor tibi cor, ex quo hauriemus aquas in gaudio de fontibus tuis Saluator amantissime, dum lanceâ latus tuum aperietur, & continuò exibit sanguis & aqua.

Noli mi dulcis IESV è visceribus pauperculi peccatoris properare, non jam ampliùs dimittam te. Iam captiuus es, jam vinctus in corde meo, si mihi dederis totius mundi pro te substantiam, quasi nihil despiciam eam, te in æternum constringam. Felicia erunt vincula mea, quibus innectetur amor meus, & tanquam nexibus stringetur dilectus amore meo omni fasciâ potentiùs.

Vulnerasti cor meum dilecte mi, sponse mi, quem desponsaui mihi primis cunarum lacrymis. Vulnerasti cor meum pannis & fascijs infantiæ tuæ, cum penderes leue gratumq; pondus è collo Genitricis tuæ. Vulnerasti cor meum amoris tui telo, cum tanquam fulmine ossium medullas intimaq; depasceret cælo jaculatus ignis tuus. Vulnerasti cor meum tuo hodierno in fæda licet viscera mea aduentu.

Ne verò fugiat dilectus meus à me assimilatus capreæ hinnuloq; ceruorum, tu Virgo Mater Vnigenito tuo in domo mea commoranti dulcia pro me cantica, vt dilectus meus purissimis tuis agitatus manibus, dulciq; virgineo cantico somni pro-

uocatorio in placidam depressus quietem, indormiat cordi meo, vt inter tuas modulationes diutiùs dilecto frui, osculisq; teneras fatigare plantas valeam.

Vos etiam Sancti Angeli custodite dilectum meum quiescentem in corde meo, ne qua inimica manus inter somni delicias furtim abripiat, quem diligit anima mea.

In Circumcisione Domini.

1. DEVS eras paruule IESV, & eras innocens Filius Virginis innocentis; vnde ergo opus tibi circumcisione?

2. O lapsus Adæ, quàm amarus es Dño meo! ego peccaui, & tu Domine pœnam exoluis? ego in concupiscentia conceptus & natus sum, & tu suscipis in te vltionem? Agnosce ô homo, quàm grauia sint tua vulnera, pro quibus! necesse est hunc diuinum infantulum vulnerari!

3. Sponsus sanguinum tu mihi es, qui cum voce nondum possis, ipso cruore tuo clamas ad Patrem, & infantulus, quem vix dum habes, sanguinem profundis.

4. Propter primitias sanguinis IESV, ô Pater! benedic mihi, benedic Ecclesiæ, huic Regno, Religioni, benedic coronæ anni, & toti mundo.

5. O verbum incarnatum! ô Fili Virginis Matris æterniq; Patris! gaudeo & exulto, quia vocatum est nomen tuum IESVS.

6. O IESV! adoro te, vt nomen Majestatis. Amo te, vt Nomen suauitatis, Inuoco te, vt nomen potestatis. Opto sanguinem profundere, vt saluus fiam; quoniam & tu sanguinem tuum dedisti, vt Saluator esses.

7. Nomen tuum sanctum & terribile mi IESV! in

in perſona omnium cæleſtium, terreſtrium, & infernorum adoro, adoratumq; volo ab omnibus, ſuper omnia, in æternum

8. O IESV nomen dulciſſimum, eſto mihi ſalus, & redemptio: non enim eſt aliud nomen hominibus datum, in quo oporteat nos ſaluos fieri. Eſto mihi IESV, id quod diceris: Eſto mihi turris fortitudinis à facie inimici.

9. O IESV! pone te vt ſignaculum ſuper cor meum, vt ſignaculum ſuper os meum, vt ſignaculum ſuper brachium meum; vt non cogitem niſi de te, vt non loquar niſi de te, vt non laborem, niſi propter te.

10. Impetra mi S. Bernarde, vt hoc nomen ſuauiſſimum & dulciſſimum IESVS, ſemper dulceſcat in corde & ore meo. Sit IESVS mel in ore meo, in aure melos, in corde jubilus.

11. Hoc ſit mi Domine tecum in æternum pactum: ſiue quidpiam vnquam ſcripſero, non ſapiet mihi, niſi legero ibi IESVM. Siue vnquam diſputauero, non ſapiet mihi, niſi ſonuerit ibi IESVS.

12. O vtinam hoc ſuauiſſimum nomen IESVS, vel ſaltem in extremo mortis meæ articulo, corde ardentiſſimo & deuotiſſimo pronuntiare poſſim! O IESV ſis mihi IESVS in morte, ſi quid commiſi, vnde damnari poſſim, tu non perdidiſti, vndè ſaluare poſſis.

13. Nihil habeo quod offeram tibi, paruule IESV! præter lacrymas contriti & amantis cordis, ſuſcipe eas & miſce Sanguini tuo.

14. Quia dignus es Domine ſemper accipere laudem, gloriam, & honorem; ideo deſidero ſingulis hujus anni momentis, quolibet ictu oculi, reſpirio,

millies ac millies Seraphicè, Marianè, Theandricè, tè adorare, te diligere, te appretiare, tibi gratias agere, gaudere, & congratulari de bonis tuis, & de gloria tua.

15. Omnes actus meritorios, omnes cultus, omnia Sacrificia tibi impendenda, anticipatò tibi offero, approbo, ratifico, Omnia instantia & momenta actionum peccaminosarum, quæcunq; erunt, desidero implere actibus Christi Domini, Beatissimæ Virginis, & Sanctorum omnium. Omnes cruces, morbos, afflictiones à me tolerandas libenter accepto Omnia, quæcunq; cogitaturus, dicturus, & facturus sum, asperго Sanguine Domini IESV, vnio meritis IESV, MARIÆ & omnium Sanctorum.

16. Si vides Domine me aliquando hoc anno deliberatè contra te grauiter peccaturum, fac vt pro illo momento à dæmone obsidear, antequam peccem, & tamdiu patiar, donec pertranseat momentum, quo peccaturus eram.

Eodem die

Actus ante S. Communionem.

AMo te domus gentilitia, Amoris Bethleem, in qua IESVS Amor triumphat! amænior millies illâ cisternâ Bethleem; cujus vndis leuare sitim, Dauidis votum fuit. Ah in te! ô specus patria DEI mei! ah in te origo fontis est! cujus aquæ saliunt in vitam æternam, & ex quo qui bibit non sitiet in æternum.

O Bethleem! ô natale solum Amoris! ô horreum & domus panis, vnde Angeli fiunt immortales! ô quale in te frumentum conditum est! frumentum electorum O quale granum ex aridis aristis tuis eminet!

Tu

Tu etiam dixisti Domine: Panis quem ego dabo caro mea est pro mundi vita. Ita est mi DEVS! Credo quidquid tu dixisti DEI Filius: nihil hoc verbo veritatis verius.

O mirum tui mi IESV amorem, qui à primò incarnationis instanti, in tenello corde tuo cæpit incendi! verè apparuisti mi Domine in flamma ignis de medio rubi.

O cibus potusq; noster, accende, inflamma, & exure me igne desiderij tui, tu qui Pater desideriorum es, fiat mihi secundùm verbum tuum, fiat mihi secundùm ignitissimum votum tuum. Quemadmodum enim desiderat ceruus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea satiari ab vbertate domûs tuæ. Sitio Domine lassatus in via iniquitatis, sitio te DEVM meum, venam aquarum viuentium, sitio sanguinem tuum, quem mihi in potum mirabiliter contulisti.

Pater meus es tu Domine, & ego Filius tuus licet prodigus, da mihi portionem substantiæ, quæ me contingit, sed portio mea tu es DEVS meus: aliam non quæro, nec admitto, illabere cordi meo, & omnibus potentijs meis DEVS vita mea & amor meus, vt intimè sim tibi vnitus. Vni me tecum indissolubili eoq; strictissimo vnionis vinculo, ad eum si possibile est modum, quo tuæ humanitati vnita fuit diuinitas.

O Mater circumcisi puelli gemitibus ingemiscens, & nomen IESV imponens, atq; illud cum summa veneratione pronuntians, da mihi filium tuum IESVM. Vtiq, caro filij, tua est caro, sanguis ejus verè est tuus, is enim ex tuo Virgineo lacte, aut potius lac fuit, vtiq; IESVS propter salutem nostram descendit de cælis & incarnatus est de Spiritu Sancto in Vtero tuo, adeoq; nobis datus, nobis natus,

Veni dilecte mi in hortum tuum animam meam, perfla eam Auster cælestis, vt fluant aromata illius, purga illam stillicidio tui pretiosissimi sanguinis, riga fluentis gratiæ. Desidero te millies mi IESV quando venies, vt me teipso saties, quando erit hæc fælix hora, quando te videbo facie ad faciem Millies mi I E S V moriar, dummodo te amorem meum videam.

Exulta & gaude anima mea. Ecce Rex tuus, diuinus Pusio? è sinu Matris properat ad te. En ipse stat post parietem & velamen istorum accidentium panis, Veni dilecte mi candide & rubicunde electe ex millibus. An verò ingressum oris, cordis & viscerum meorum horres? vtiq, postquam completi sunt dies octo, circumcisus es puer, ac sanguinem tuum, quem vix habes, effudisti, purifica ergo mi IESV sanguine tuo, tuis calentibus lacrymis, fæda viscera mea, vt commodum tibi euadant hospitium.

Actus post S. Communionem.

O IESV sis mihi IESVS in vita & in morte & salua me. IESV fili Dauid miserere mei In nomine IESV omne genu flectatur cælestium terrestrium & infernorum. Misericordias tuas Domine IESV in æternum cantabo.

Vox sanguinis filij tui ô Pater clamat ad te detersa, Audi sanguinem filij tui altiùs pro nobis peccatoribus clamantem, quàm sanguinem Abel, non vindictam sed misericordiam, non vt irascaris sed miserearis.

En Pater amantissime! hic est IESVS filius tuus dilectissimus, qui se mihi communicauit, & me in se conuertit! Amo te itaq; amore ipsius, corde ipsius, lacrymas præsento & sanguinem illius.

O dul-

O dulcissime IESV bibam cum hoc Sanguine tuo suauissimo amorem tuum. In te solo ab hoc momento viuam ac spirem, magisq; anima mea in te viuat quem amat, quàm in corpore, quod animat. Transforma me in te, vt omnis substantia mea pereat in te, nec me inueniam ampliùs nisi in te.

In tuo dulcissimo nomine ô IESV, quod Saluatorem significat, firmam spem salutis meæ pono, igitur ô IESV! sis mihi IESVS, dic animæ meæ salus tua ego sum. Applica precor vim nominis tui animæ meæ, & innocens ero, munda me hoc recenti sanguine tuo, & super niuem dealbabor.

Sanguine tuo mi Domine à peccatis omnibus laua me & concede, vt anima mea cum à corpore migrauerit ante tribunal tuum appareat munda. O bone IESV ne deseras me in omnibus angustijs, ac præcipuè in suprema mortis lucta, à qua tota pendet æternitas.

O Pater per amorem sanguinis tui filij. O fili per amorem sanguinis tui proprij hodie effusi O SS. Spiritus per amorem corporis & Sanguinis à te in visceribus Virginis Matris efformati. O DEVS vnitas & DEVS Trinitas, benedic mihi, benedic Patriæ pro hoc nouo anno, benedic toti mundo, effunde miserationes tuas in omnia regna, Da mihi & toti mundo amorem tuum perfectum, & obseruantiam mandatorum tuorum. Indulge veniam peccatoribus, da tui cognitionem infidelibus, da gratiam amicis meis & inimicis, da Religiosis omnibus progressum in virtutibus & gratiam finalem.

Age hospes amantissime mi dulcis IESV! in corpore meo & anima mea (vt domum tuam ingressus) quidquid vis, dispone in me, de me, de oculis meis,

de corde ac omnibus occupationibus meis, prout vis, illas ego tuæ gloriæ & amori dedico vniuersas, ac tuo sanguine imbutas, volo omnes pendere è tui amoris directione atq; imperio.

In Epiphania Domini.

1. QVid facitis ô Magi, quid facitis? infantulum & pauperem adoratis in tugurio vili, in vilibus pannis? Ergonè DEVS est iste?

2. Quid facitis ô Reges quod & aurum offertis? Ergo Rex ipse? vbi aula Regia, vbi thronus? nunquid aula est stabulum, thronus præsepium, curiæ frequentia IOSEPH & MARIA, serui, bos & asinus?

3. O IESV Rex meus & DEVS meus, hoc Theophaniæ tuæ die, à sapientibus tribus Regibus adorate, à Ioanne baptizate, à Patre laudate; cum Matre ad nuptias inuitate: ac ibi ejus rogatu, aquâ in bonum vinum conuersâ, primo miraculo gloriose, cum summa humilitate plantis tuis accido, & cum tribus Regibus procido ante te.

4. O Diuine Puer! turbetur licet Herodes, & omnis Hierosolyma cum illo, meus eris Rex, isq; vnicus.

5. Condoleo tibi mi IESV, quia in propria venisti, & tui te non receperunt, quinimo vix es natus, & statim morti destinatus.

6. Crudelis Herodes expecta paulisper, quod nato Domino facere cupis, hoc lancea feri militis faciet.

7. Gratias tibi mi DEVS, pro primitijs Gentium, & earum illuminatione admirabili.

8. Gratulor oculis vestris ô Magi: quibus vidistis Regem natum.

9. Apertis thesauris suis Reges obtulerunt tibi mi Domine munera. Aperi tibi thesaurum meum optimum, cor meum, tu habes clauem, claude illud alijs, tibi pateat soli,

10. Ore-

10. Orere ſuper tenebras cordis mei ô gloria Domini, ô IESV gloria Patris & Matris. Expergefac illud, dic animæ meæ: ſurge illuminare Ieruſalem; quia venit lumen tuum.

11. Da mihi Domine vt cum Abele, & cum his Regibus, optima optimè dem tibi optimo DEO meo. Accipe ſi quid boni habeo, vt illud amore tuo perficias, imò accipe etiam quicquid habui vel habeo mali; vt illud amore tuo exuras, & è peſſimo facias optimum; vt vbi abundauit delictum, ſuperabundet gratia.

12. Amor tuus mi Domine, præparet pænitentiæ myrrham primam in munus gratum tibi, ille me faciat thus tuum dolore contritum: ille me faciat aurum tuum, aurum ignitum: vt omnia opera mea ſint è puro amoris tui metallo; & oratio mea aſcendat vt virgulâ ex aromatibus mirrhæ & thuris, tibi Regi opera mea dedicans.

13. O IESV ſtella ſplendida & matutina in MARIÆ ſinu, tanquam in firmamento ſplendens. fac, vt cum his Regibus, in ſplendore ortûs tui, ambulet cor meum; ac ſingulæ cogitationes & actiones meæ, ſicut ſtellæ manentes in ordine ſuo, ſint diſcipulæ tuæ.

14. O mi DEVS! vtinam omnes gentes, omnes tribus & populi, omnes Reges terræ, & Principes cum his tribus Magis venirent, teq; adorarent, ante te Deum prociderent, te ſolum mi IESV fide uiua cognoſcerent, te ſolum amarent, tibi fideliter ſeruirent, tunc videndo efflueret & dilataretur cor noſtrum cum gaudio magno valde.

15. Quia tibi Regi ſæculorum ac Domino dominantium debetur ſumma laus, honor, & gloria, ideo omnium Regum, omnium Principum, tam Catholicorum, quam infidelium, etiam oppoſitum volentium

colla & corda tibi subijcio, in persona illorum ante te procido, te adoro, adoratumq; volo & desidero ab omnibus, quicunq; futuri sunt.

Eodem die.

Ante S. Communionem.

PVtasnè Domine, quia abscondes Te à me?ergonè non videbo te Dominum meum in terra viuentium? Scio Domine! quia tu es DEVS absconditus, & posuisti tenebras latibulum tuum: surgam tamen & circuibo ciuitatem, per vicos & plateas Bethleem, quæram quem diligit anima mea.

Vt verò ociùs inueniam dilectum meum, sequar vos ô Magi, tàm fortunata stella duce, errare non potest, qui è cælo ducatum præbet. Amo te mea stella, quæ me ducis adRegem meum.

O si possem velocissimè totam terram peragrare & inuenire te mi IESV: tu enim es desideratus cunctis gentibus, tu desiderium collium æternorum, tu Sponsus, tu Rex cordium, tu amor meus, & omne bonum, qui trahis nos ad te, & inquietum est cor nostrum, donec requiescat in te.

Ducito me ô stella ad amorem meum, volo velocibus te sequi passibus. Nam quis negabit alas amanti? Quid si in Virginis Matris sinu Virgineo pastus lacte virgineoq; uertice ludat amor meus? quid si inter amica casti IOSEPHI basia! quid si in fæno & præsepi inter bouem asinumq; medius? quis scit an non admittent commutationem præsepia, vt cum redierit à sinu castæ Matris, vbere jam plenus virgineo amor meus, nouo præsepi, cunisq; pro veteribus indormiat nouis? O si ludere fallereq; amico dolo possem Matrem, vt pro fascijs & pannis animâ hac, cordeq;

cordéq; meo inuoluam dilectum meum ?

Quid verò immoror nec satior his nudis votis? vale jam mea stella, cælos pete. Non sequor. Miraris ? inueni quem diligit anima mea. Audio quid loquitur in me Dominus DEVS: Venite inquit, ad me omnes qui laboratis & ego reficiam vos. O verbum in auribus meis dulcissimum ! ô cæleste conuiuium, ô suauissimam refectionem, & amoris excessum! O magneticum sancti amoris illicium, paruule IESV! en vix es in stabulo paupere natus, & in sinu Matris exaltatus, omnia trahis ad te ipsum.

Vtinam etiam me indignum rapiat ignita vis amoris tui, quæ me transformet, & in te absorbeat, ac me tecum vnum efficiat.

Ad te venio mi Domine ! & clamo post te liberator meus, esuriens & sitiens, miserere mei fili Dauid & da mihi hodie panem tuum, da vinum quod miscuisti, vt refocilletur anima mea.

O Pater amantissime ! qui sic dilexisti mundum, vt Vnigenitum filium tuum dares, da mihi hunc eundem. Fili vnigenite DEI, qui de sinu Patris ad terram descendisti, descende Domine ad cor meum. Spiritus Sancte qui beatam Virginem dignum habitaculum fecisti filio DEI, effice quoq; in me hospitium filio DEI.

O beatissimi tres Reges, degustem illam spiritûs vestri dulcedinem in hujus contactu SACRAMENTI, quâ diffluebatis, cum cor vestrum & caro vestra exultauerunt in DEVM Viuum.

Actus post S. Communionem.

OSculor paruule IESV infans Verbum pedes tuos ore Magorum te adorantium, sacrifico tibi præcordia mea. Nolo Rex speciose formâ præ filijs homi-

hominum aliam hæreditatem nisi te. Viue potentissime Imperator in medio cordis mei,& dominare sicut decet te. Confiteor coram cælo & terra, quia tu solus Dominus, tu solus Altissimus, tu Rex regum & Dominus dominantium.

O magne Amor, paruum numen! cum his tribus Regibus procidens ante te, tuis me subijcio plantulis! en me totum submitto ditioni tuæ! en ego me dedo imperio tuo! en ego me consecro arbitrio tuo! en ego inclino collum seruituti tuæ!

Ah! quid stant jumenta duo? an forsan à te jugum expectant? En ego! ô diuine puer, ceruicem meam vinculis tuis præbeo! ne præferas me bestijs qui me creasti, vt dominarer bestijs terræ, ah! me innoda & illiga jugo tuo. En corpus & anima mea facta sunt, vt duo jumenta ante te. Conscende currum præsepij tui, inside fæno tuo: ego jungam jumenta mea, & te toto orbe circumueham, atq; elatâ voce clamabo: Sic triumphat amor!

Quidquid mi Domine habeo, quidquid sum, quidquid possum, tibi penitus trado, vt me totum tibi vendices. Imò in simplicitate cordis mei lætus offero tibi vniuersa. Dispone de me DEVS meus, de bonis fortunæ, corporis & animæ, dispone de me toto in tempore & æternitate.

Vtere me velut re tua, meis omnibus famâ, vitâ, fortunis, corpore, animâ, ad arbitrium tuum. Offero corpus in victimam, cor in templum, vitam in holocaustum, vires omnes & facultates in beneplaciti tui obsequium. Et sicut tu totum te mihi tradidisti in nutrimentum animæ meæ, ita ego totum me tibi in æternum dono ac consecro.

Die Cinerum.

1. VIs Domine me flere, jubes me flere, peccata mea & meorum? Ad sacros pedes tuos velut ad asylum reus accurro, & ante illos toto corde prostratus clamo! Eheu! peccaui Domino. Tibi soli peccaui, quem solum amare debui.

2. Tu dixisti Domine: nolo mortem peccatoris, sed magis vt conuertatur & viuat; ideò adrepo cinere aspersus ad te, cum sim puluis & cinis, qui tuum altare olim cinere mundari jussisti; Iobum tuum cinere coopertum amasti; Dauidi cinerem, tanquam panem manducanti pepercisti.

3. Ne reminiscaris Domine delicta nostra vel Parentum, Fratrum &c: neq; vindictam sumas de peccatis nostris.

4. Ne reminiscaris iniquitatum nostrarum antiquarum, mi Domine, cito anticipent nos misericordiæ tuæ, quia pauperes facti sumus nimis.

5 Adjuua nos DEVS salutaris noster, & propter gloriam nominis tui Domine libera nos: & propitius esto peccatis nostris propter nomen tuum

6. Nonne dixisti Domine: gaudium esse in cælo super vno peccatore pænitentiam agente? exple igitur hoc gaudium in cælis de me. Pænitet me peccasse, semperq; pænitebit: & si possem infinito dolore dolerem, quod offenderim te.

7. Detestor & execror omnia peccata mea, supra quidquid detestabile & execrabile est, & propono me nunquam ampliùs te offensurum.

8. O IESV! ô MARIA! ambo quidem offensi estis, sed ambo estis abyssus misericordiæ & dulcedinis, parce ergo misericordissime IESV, parce seruo Matris tuæ, misericordissima Mater MARIA, parce mancipio filij tui.

9. Et

9. Et quia mi Domine amore tui solius detestor, omnia peccata mea, en etiam omnia & singula mea jejunia offero & dedico tibi in sacrificium amoris tui, cujus imperio volo tibi, ea per Ecclesiam imperanti, obedire, quæ conjungo cum omnibus tuis, MARIÆ ac omnium electorum jejunijs, & meritis omnibus, vt tibi placeant,

10. Eo item fine mi DEVS hoc jejunium instituo. Vt nimirum subtraham materiam vitiorum. Vt tuear castitatem, meo statui conuenientem. Vt seruem sanitatem virtuti impendendam. Vt animum aptem inspirationibus tuis. Vt imiter jejunium tuum & Sanctorum. Vt me comparem ad orationem & venerabilem Eucharistiam. Vt satisfaciam pro excessu in cibo & potu.

Tempore Passionis.

1. SIvnquam aliàs, nunc certè tempus est exhibendi te mihi DEVM misericordiæ ac benignitatis, IESV mi amantissime, Conditor ac Redemptor! atq; omne bonum meum. Ecce! monstrum ingratitudinis ac perfidiæ sistit se diuino conspectui tuo.

2. Quid facere poteras amplius in gratiam mei, quàm mori in cruce? poterasne maiori pretio regnum tuum ac potestatem mercari, quàm quo salutem meam redemisti?

3. Quid dixerint Seraphini, cum DEVM viderent inter duos latrones cruci affixum? mori DEVM & mori quidem inter tormenta tàm immania, inter opprobria tàm nefanda, fluctibus doloris obrutum decumanis? nunquid par erat, vt excelsæ illæ mentes attonitæ obstupescerent tàm inexpectato caritatis excessu, cujus capax non erat cor aliud, quàm diuinum?

4. Sed en! noua admirandi materies! en prodigium in-

um ingratitudinis, ſupra bonitatis exceſſum nouum atq; inſolens! poſt tot perpeſſiones, poſt tantum ſanguinis prodigè effuſum, quos fructus refers mi DEVS? nondum expugnare potuiſti ingratum hoc cor meum?

5. O dedecus abominandum! poſt mortem mei cauſâ exantlatam, potui contemnere te, potui renouare vulnera tua, nouiſq; ſceleribus tuum conculcare ſanguinem?

6. Ah! vt nunc ſaltem parem ingratitudini meæ ſentirem dolorem, vt pænitentiam ſaltem pro amore, pro ſanguine lacrymas redderem! ſed & iſtic deficio miſer, neq; aliud mihi reſtat, quàm vt ad te confugiam mi DEVS! & deſiderem hunc dolorem & ex toto corde flagitem.

7. Vis Domine & ſcis me dolorem non mereri, ſed & ſcis, conſequi me eum non poſſe abſq; te; ex me cadere poſſum, at non reſurgere, auerti à te, ſed non redire ad te, peccare ſed non pænitere.

8. Tu amator animæ huius fideliſſime, reliquis miſerationibus tuis etiam hanc adde, vt operi manuum tuarum porrigas dexteram, meq; miſerum ſubleues atq; ſuſtentes; ego amori tuo victas do manus, æſtimo te & amo ſuper omne bonum, & propter hunc ſolum amorem tui abominor peccatum ſuper omne malum, deteſtor illud & execror, velut cauſam perpeſſionum tuarum, tuæq; mortis vnicam originem.

9. Patrocinentur ergo mihi mi IESV vulnera tua, pro mea ſalute clament ad Patrem, impetrent mihi miſericordiam, gratiamq; abundantem, vt moriar priùs, quàm te rurſus offendam.

Eodem

Eodem tempore.

Actus ante S. Communionem.

O Dolor! vt quid auctus es dolenti & amanti cordi meo? an parum fuit malis tuis, quia tu mi IESV candidus & rubicundus, electus ex millibus, gloriosus totus, pro me factus es Rex dolorum, Rex despectuum, saturatus opprobrijs, vermis & non homo, quomodo iterum permittes ad fæda viscera mea declinare, à me tanquam sceleratissimo iterum crucifigi.

O mi IESV tuæne sapientiæ atq; maiestati venire hoc in mentem potuit, vt nobis te in cibum potumq; dares? An non erat satis bonitati tuæ carnem nostram assumere, & tuæ diuinitati associare? innocentissimam carnem tuam pro nobis lethalibus tormentis excruciare? animam sanctissimam pro nobis in mortem dare? nonne inquam erant hæc satis?

Vt quid insuper opus erat adinuentionibus istis magnis? vt quid opus erat manducari te à nobis inuiscerari? Parum erat ablui sanguine tuo, etiam oportebat inebriari nos illo? Parum erat corpore tuo redimi etiam oportebat nos eodem saginari? Quomodo demirabor stupendam adeo bonitatem tuam mi dulcis IESV?

O bonitas, ô charitas, ô misericordia! quid tibi pro tantis tuis erga nos miserationum tuarum profusionibus non dico retribuam, sed respondebo? Maiores sunt miserationes istæ super nos, quàm vt sufficiamus omnes pro ijs dignas Majestati tuæ gratias agere.

Quia ergo mi dulcis IESV cum famescente auaritia manducari te vis à nobis, fiat itaq; mihi secundùm

cundùm verbum tuum. Ardet tibi amor meus, ſi parum, ampliùs ſuccende illum, vt ardeat ardore tuo, amore tui, tantùm quantùm tu vis, quantùm tu das, quantùm tu dignus es.

Veni Domine IESV ecce patet porta cordis mei, ecce patet oſtium animæ meæ, ingredere ô benedicte Domine, Paratum tibi, paratum cor meum IESV, ſi parum, tu ampliùs para illud.

Actus post S. Communionem.

QVid dignum in conſpectu tuo egi, quòd pro me ſeruulo tuo redimendo incarnari, naſci, laborare, pati, ac mori voluiſti mi Domine, me toties non lacte vt Mater filium! ſed corpore & ſanguine tuo reficis, & nunc etiam refeciſti?

O abyſſus bonitatis, tantanè res erat ſalus peccatricis animæ meæ, vt ei expiandæ tantum ſacrificium ab æterno deſtinares? eſurienti tantum Conuiuium præparares?

O corpus ſacratiſſimum quinquè vulneribus ſauciatum, millies ac millies te exoſculor, tui ſolius amore ſemper languere deſidero, illud ſemper eſurire eiuſq; dulcedine ſemper paſci. Amplector pedes tuos cum Magdalena pro me in cruce transfixos.

Saluto te frons ſole ſerenior Saluatoris mei ſpinis cruentata in lapſu percuſſa. Auete oculi cæli ſydera, pro me velati, contuſi, liuore pleni. Aue vultus Angelis deſiderabilis conſputus. Aue dulce os pro me felle & ſiti cruciatum. Auete humeri crucem ſuſtinentes & flagellis cæſi.

Saucia Domine cor meum vulneribus tuis, mentem meam inebria ſanguine tuo, vt quocunq; in poſterum me vertam, ſemper te videam crucifixum, & quidquid aſpexero tuo ſanguine tinctum appareat mihi.

Reſpi-

Reſpice in me Pater æterne, quia vnigenitus Filius intra viſcera tua clamat ad te. Attende in filio, quod te moueat miſereri ſerui tui, & dum dilecti Filij patent vulnera, mea quæſo tegantur ſcelera, & quia caro mea te laceſſiuit ad iram, caro filij tui te flectat ad miſericordiam.

Aſpice pie Pater in faciem Chriſti tui, & cum ſit hic Filius tuus dilectus, in quo tibi ſemper benè complacuit, qui mihi nunc intimè conjunctus eſt, ſupplex rogo, vt me quoq; reſpicias oculis miſericordiæ tuæ, ſub eius protectione ac tutela, ſub vmbra meritorum ipſius compareo coram te; vt illum præcipuè intuens, me quoq; clementer ac benignè reſpicias, tanquam mancipium eius & ſeruum perpetuum. Ne permittas obſecro, vt pereat illa anima, quæ toties in ſe recepit Filium tuum, qui à te miſſus venit in mundum, quærere & ſaluum facere quod perierat.

Die Cœnæ Domini

1. O Mi I E S V! dum te video ad pedes Iudæ hodie proſtratum, timor & tremor veniunt ſuper me! & dum conſidero opera tua expaueſco!

2. Amabiliſſimam hanc charitatem tuam ô mi DEVS, admiror & veneror, æſtimo & laudo, magnifico & benedico, quantùm poſſum: neq; poſſum quantùm volo: neq; velle valeo, quantùm debeo.

3. Exoſculor mi I E S V illas tuas diuinas manus, quibus lauiſti pedes diſcipulorum, & ipſius proditoris tui.

4. O ſi & ego hodie in toto mundo omnium egenorum, omnium pauperum pedes in terra proſtratus lauare poſſem! quia id præſtare non valeo, offero tibi Domine lotiones pedum vbicunq; factas, à deuotis tuis faciendas vſq; ad finem judicij.

5. Exo-

5. Exosculor mi IESV tuas sacras manus, quibus sub speciebus panis & vini, hodie pretiosissimi corporis & sanguinis tui Sacramentum discipulis tuis tradidisti.

6. O anima Christiana! vide & considera, quomodo memoriam fecit mirabilium suorum misericors & miserator Dominus, & fecit cœnam magnam.

7. O prodigium! ecce homo quidam fecit cœnam magnam. Magnam, quia à magno Deo, magnâ charitate propositam. Magnam, quia magno prodigio elaboratam, Magnam, quia magnis ferculis instructam corpore Christi, animâ Christi, Diuinitate Christi.

8. O mi IESV! si me totum debeo pro me facto, quid dabo pro refecto hoc modo?

9. Vicisti Domine vicisti misericordiâ & bonitate tua omnia exempla, omnia ingenia, omnes amores, omnium amorum gradus, & omnem expectationem omnium creaturarum superasti.

10. O si possem mi DEVS! reparare omnes irreuerentias, profanationes, impietates, contra tuam Majestatem in hoc Sacramento verè contentam, præcipuè hodie à Iudæis, hæreticis, & sagis commissas & committendas.

11. O si possem nunc tantum tibi exhibere honorem, quantum tibi dedissent, darentq; omnes simul, Athei, infideles, hæretici, Turcæ, idololatræ, & omnes blasphemi, si essent vel fuissent fideles, teq; totâ vitâ suâ, debito cultu & recognitione honorassent.

12. Pro omnibus contemptibus & irreuerentijs, quas aliquando mi Domine tulisti & feres vsq; ad tempora Antichristi, innouo tibi & offero primum sacrum à te, & primam communionem à Beatissima,

 Aposto-

Apostolis, & omnibus alijs factam, cum illa adoratione & honore, qualem Spiritus Sanctus illis inspirauit.

Eodem Die.

Actus ante S. Communionem.

O Quanta vis amoris cor tuum succendit amantissime IESV. Cum transiturus de hoc mundo ad Patrem, mensam parasti nobis habentem omne delectamentum & omnis saporis suauitatem.

Grande quidem fuit & admirabile opus amoris tui, quòd naturam nostram assumere dignatus sis, sed longè præstantius & mirabilius est, quòd corpus tuum in cibum & sanguinem in potum reliqueris, in illo siquidem nostram suscepisti humanitatem, in hoc tuam largiris diuinitatem.

O cænam admirandam! ô gratiam ineffabilem! idem Dominus conuiua est & conuiuium, cibans & cibus, offerens & oblatio. Manducat homo panem Angelorum, qui iumentis insipientibus comparatus fænum vt bos comedere dignus erat. Cibum percipit vitæ, qui de cælo descendit, cibum omnis suauitatis, Sanctorum delicias, ferculum immortalitatis.

O quanta felicitas, homuncio bibit vinum cæleste, vinum germinans Virgines & aridas sitibundæ animæ fauces potu saliente in vitam æternam refocillat: in loco pascuæ, in loco vberi collocatus, flumina mellis, fontes lactis, liquorem balsami sugit, torrente voluptatis potatur, & ab vberrimis cælestis ambrosiæ inundationibus inebriatur.

Sic totum mi Domine thesaurum gratiæ tuæ in nos effudisti, vt immensa hâc dilectione præuenti amoris, vicem tibi rependere totis viribus satagamus.

Amo itaq; te vnicum meum solatium in hoc exilio, vnica spes languentis animæ, vnica mea felicitas & summum bonum, quo in terris frui licet. Amo te toto corde, tota virtute, atq; vtinam omni momento te feruentiùs semper amarem!

Hoc est ardens desiderium meum, huc feruntur gemitus mei, & suspiria cordis mei. Ad te enim trahis omnes vires animæ meæ, dum te ipsum transfundis in me, dum quantùm fieri potest, me simile tui facis, dum esurientem animam meam non cibo aliquo terreno, sed pretioso corpore & Sanguine nutris, satias & saginas.

O ignis iugiter ardens & nunquam deficiens, vre cor meum vt ardeat amore tui. Ignem venisti mittere in terrā, accende illū & euentila, vt sēper crescat.

Atq; vtinam possem omnium Sanctorum affectus & inflammata desideria habere, teq; semper sitire fontem vitæ, fontem sapientiæ, fontem æterni luminis, torrentem voluptatis! Vtinam te semper esuriat cor meum, panem Angelorum, refectionem animarum Sanctarum, & dulcedine saporis tui, repleantur viscera animæ meæ.

Renuit consolari anima mea donec suscipiam te omne bonum meum Domine IESV, quem solum ardentissimè concupisco, cum omni affectu & deuotione omnium electorum tuorum, tecum epulantium in mensa tua.

Actus post S. Communionem.

CRedo dulcissime Amor mi IESV! te in Sanctissimo SACRAMENTO, quod recepi, esse cum diuinitate, animâ, corpore, sanguine, meritis, virtutibus, gratijs, viuum totum, ac omnipotentem, & credo te cum Patre Spirituq; Sancto esse in anima mea,

Credo autem, quia tibi credo, quia tu veritas es; & quia tu dixisti illud: Hoc est corpus meum. Tu es qui venisti ad me Domine IESV DEVS meus, Dominus meus, Redemptor meus, salus mea, vita animæ meæ, tu ipse & non alius, quem sub hoc panis velamento suscepi.

O admirabile mysterium, ô dulcissimum SACRAMENTVM, ô adorande & diuinis tantummodo satis digne redamande amoribus Amor meus, quomodo ita me amantem redamabo? O si millena corda haberem eaq; omnia plena ijs affectibus, quibus abundauit vnquam cor MARIÆ, cor omnium electorum, vt desiderijs meis respondeat amor meus!

Nunquam te amabo, quantùm amabilis es, & quantùm te amare vellem. Vellem si fieri posset me tibi ita vniri, vt in permistione hujus tàm amabilis vnionis me ipsum perderem, neq; ampliùs essem nisi in te.

In æternum volo amare te mi dulcis IESV verus DEVS & verus homo, qui ex voluntate Patris cooperante Spiritu Sancto te mihi nascens in socium, conuescens in edulium, moriens in pretium, regnans in præmium dare dignatus es.

Assumo omnium creaturarum etiam possibilium adorationes, & amorosos affectus, omnesq; illos in Te amor mi, quem hodie recepi plena hilaritate effundo, eosq; tibi omnes impendi, & affectum hunc in omne momentum & æternitatem continuari cupio & continuo.

O Sanctissime Amor, exosculor millies venerabiles manus, in quas acceptus est panis & benedictus, fractus, datusq; discipulis! Exosculor pedes speciosos pro me clauis confixos Exosculor latus diuinum pro me lanceâ vulneratum, Exosculor

mitiſſimum cor amore mei indigniſſimi peccatoris ſaucium. Exoſculor totum ſacrum corpus.

Compatior tibi DEVS meus, quia pro tantis miſerationib⁹tuis tanta reddimus mala En non tantùm à Iudæis olim ô mitiſſime Domine paſſus es opprobrium & contemptum, ſed etiam hodie ab Ethnicis, hæreticis, ſagis, & quod majùs eſt à nobis perditis ac impijs Chriſtianis, & Catholicis, quid non injuriæ pateris? Vellem mi DEVS euiſcerare me ad abolendos omnes defectus & irreuerentias, quas aliquando tuliſti & feres Domine, præcipuè hodie à Sagis, Iudæis, hæreticis, in ſua cæna, paganis, idololatris.

In ſupplementum harum omnium blaſphemiarum deſpectuum, contemptuum, deriſionum. innouo tibi DEVS meus & effundo mare illud affectuum, quos erga Euchariſtiam elicuerunt Angeli Sancti, dum primùm conſecrata eſt, item Apoſtoli, Beatiſſima, ipſe quoq́. Chriſtus corpus ſuum, primùm in cænaculo ſub ſpeciebus panis ponens, & vt putatur, ſumens.

Inſuper deſidero tot actus adorationis, ſalutationis, & recognitionis tibi mi Saluator amantiſſime facere, quot in vniuerſo mundo conſecratæ ſunt, & conſecrabuntur hoſtiæ, & quoties poſſunt fieri partibilitates hoſtiarum, ita vt cuiuis correſpondeat amor & recognitio mea;

Die Paraſceues

1. O Anima Chriſtiana! reſpice in faciem Chriſti tui, & intuere ſpecioſum formâ præ filijs hominum opprobrijs, injurijs, verberibus, liuoribus, contuſionibus pro te ita deformatum, vt non ſit ei ſpecies neq; decor.

2. Vide caput nobiliſſimum ſpinarum punctionibus

nibus transfossum & percussionibus attritum. Vide genas modestissimas sputis fœdatas, alapis cæsas, sanguine cruentatas. Vide oculos benignissimos lacrymis perfusos, & ad ignominiam velatos. Vide os suauissimum siti ardentissima cruciatum; & felle atq; aceto potatum.

3. Vide dorsum, supra quod fabricauerunt peccatores verberibus dilaniatum, & humeros crucis pondere oppressos. Vide brachia amabilissima funibus deuincta, & in cruce crudeliter extensa. Vide manus innocentissimas durissimis clauis perforatas. Vide pedes delicatos tot itineribus defatigatos, ac cruci tandem affixos.

4 Vide corpus venerabile pro nobis in cruce suspensum, vulneratum, mortuum, & sepultum. Vide sanguinem pretiosissimum, vsq, ad minimam guttam, pro nostra salute misericorditer effusum.

5. O Pater! quàm stupendâ, quàm inauditâ charitate dilexisti me! vt seruum redimeres, Filium tradidisti.

6 O mi IESV suauissime! abyssus bonitatis, tantanè res erat salus peccatricis animæ meæ, vt ei expiandæ tantum sacrificium ab æterno destinares? adeonè non taurorum aut vitulorum sanguine non corruptibilibus auro vel argento redemptus sum, sed tui ipsius pretioso sanguine quasi Agni immaculati?

7. Quid retribuam tibi Domine mi IESV pro omnibus his quæ tu tribuisti mihi? quomodo amabo te, vel potiùs quomodo redamabo te ita amantem me?

8. O si incessanter tot millenis vicibus te adorare, & benedicere, te salutare & amare possem, quot suspiria mi IESV emisisti, lacrymas fudisti, quot dolores sustinuisti, quot lapsibus cecidisti, quot pænosis gressibus ambulasti?

9. O

9. O si incessanter eâ flammâ amoris arderem, amando te, quâ ardes Tu, quâ ardet Mater tua, quâ ardent Seraphini! quâ ardent omnes Sancti tui!

10. O si tot millenis vicibus amore tui languinem meum effundere possem, quot vulneribus in flagellatione concissus, quot spinis in coronatione vulneratus, quot fætentibus sputis es maculatus, quot funibus ligatus, quot iniquis iudicijs es condemnatus!

In Solennitate Sancti Sepulchri.

1. O Angeli! ô cæli! ô elementa! ô creaturæ omnes! adeste: En iam Dominus IESVS mortuus est!

2 Venite omnes ad sacrum hoc depositum iam sepulchro conditum, & mecum flete, nam pupilli facti sumus absq; Patre. Cecidit corona capitis nostri.

3 O anima Christiana! Ecce quomodo bonus IESVS amauit te! Dedit pro te genas vellentibus, faciem conspuentibus, capillos extrahentibus, corpus percutientibus, caput coronantibus, manus pedesq; perforantibus.

4. Ecce quomodo amauit te! Quando vnica guttâ sudoris, vnicâ lacrymula, gressu, gemitu, ictu oculi, voluntatis actu te redimere potuisset: ah! quot guttas sanguinis, quot lacrymas, gressus, gemitus, horas, dies, annos impendit!

5. O dulcedo mea, quot amaritudinibus, ô gaudium meum, quot lacrymis! ô sanitas mea quot vulneribus! ô vita mea, quot mortibus pro me obruta es!

6 O mi Creator, ô mi Redemptor, quantùm tibi debeo? quomodo tam exilis amor meus respondebit diuino affectui & amori tuo? 7. O si

7. O si cor meum esset Salamandra, & continuò ardens viueret in flamma amoris diuinini ô si audiente toto cælo & terra semper & vbiq; clamare possem: Millies ac centies millies dignus est Agnus qui occisus est, accipere virtutem, & Diuinitatem, & sapientiam, & fortitudinem & honorem & gloriam, & benedictionem.

8. O si incessanter mi, dulcis IESV: tuum reuerendum caput pro nobis spinis coronatum, tuam faciem pro nobis consputam, tuos oculos lacrymis perfusos, tuas manus & pedes clauis confixos, cum gemitu & lacrymis osculari possem!

In Resurrectione Domini.

℟ EXurge Domine! exurge de tenebris, & vmbra mortis, non decet Sanctum Domini videre corruptionem.

2. O anima mea! en dilectus tuus candidus & rubicundus loquitur tibi, surge propera amica mea & veni: iam enim hyems transijt doloris, imber abijt sanguinis, flores renascuntur lætitiæ.

3. O Pater! annuntio tibi gaudium magnum, IESVS Filius tuus viuit! quem fera pessima deuorare voluit, & ipse dominabitur in cælo & in terra.

4. Consurge, consurge MARIA, induere vestimentis gloriæ tuæ Virgo gloriosa. Surge & illuminare, quia uenit lumen tuum, & gloria Domini IESV, gloria Filij tui resurgentis, super te orta est.

5. O Angeli pacis! gaudete in Domino, iterum dico gaudete, en ille nuper despectus Rex vester, iterum speciosus formâ præ filijs hominum factus est.

6. Quàm magna multitudo dulcedinis vestræ ô SS. Apostoli! quam habuistis videndo & amplectendo Dominum vestrum è mortuis rediuiuum.

7. O si pos-

7. O si possem velocissimè totam peragrare terram, & clamore valido vbiq; vociferari; Viuit IESVS! viuit IESVS!

8. Lætare & exulta anima mea! en cui nuper non erat aspectus neq; decor, nunc resplenduit facies ejus sicut sol, vestimenta autem illius facta sunt alba sicut nix.

9. Infelix Synagoga, vidisti nuper Regem tuum & fecisti tanquam leprosum, & nouissimum virorum, en cerne vt pulchritudinem illius sol & luna mirantur.

10. Ostende etiam mihi mi dulcis IESV faciem tuam gloriosam! sufficit mihi illam videre antequam moriar. O si citiùs venirem & apparerem ante te! tunc cum lætitia exclamarem: Dominus meus & DEVS meus.

11. Sancte IESV per sanctam Resurrectionem tuam te rogo fac me sanctum: resuscita me cum sanctis illis de quibus dicitur: Multa corpora Sanctorum, qui dormierant, surrexerunt. Duc me in Sanctam ciuitatem tuam, in qua tu es: fac me ita viuere, sicut Sancti illi, à te resuscitati vixerunt tecum.

12. O vere Agne, qui abstulisti peccata mundi! aufer & mea qui mortem nostram moriendo destruxisti, destrue & meam; qui vitam resurgendo reparasti, repara & meam.

13. Quia vero sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum? in medio pedum tuorum, in medio cordis tui? O verè sunt æterni testes amoris, diuinæ monumenta pietatis; cruentæ trophæa victoriæ, nimiæ symbola charitatis, verè sunt ianuæ cælorum, sunt claustra inferorum, sunt fodinæ gratiarum, sunt deliciæ hominum & Angelorum.

14. Exosculor mi IESV hæc rosea vulnera, ac

cicatrices tuas splendidiores sole, exosculor tuum deificatum cor, quod in morte tua tam vehemens rupit amor & dolor.

15. O vtinam mergar & absorbear pelago pietatis istius abysso miserationum istarum; vtinam inter vulnera illa intra viscera illa abscondar ibiq; perpetuo stupore defixus, exclamem æternitate tota: DEVS meus & Amor meus!

15 Imprime mihi, mi dulcis IESV! cicatrices istas, & lancinent cor meum altissimo vulnere, & vulnere sempiterno; vt tui vnius desiderio langueat cor meum, tui vnius amore moriatur, & moriens resurgat, & te diligat in æternum.

Eodem Die

Actus ante S. Communionem.

ADjuro vos Filiæ Ierusalem, animæ beatæ, si inueneritis dilectum meum, vt nuntietis ei quia amore langueo. Quæro dilectum meum candidum & rubicundum & non inuenio.

O vita! per quam viuo, sine qua morior vbi quæso es, vbi te inueniam? vbi es dilecte ex millibus vbi es? longa mora amanti! quousq; ludis amantem amor? sonet vox tua in auribus meis, vox enim tua dulcis & facies tua decora.

Quid dicam? quid faciam? quo vadam? vbi eum quæram? vel quando inueniam? quem rogabo, quis renuntiabit dilecto quia amore langueo? Defecit gaudium cordis mei, versa est in luctum lætitia mea: defecit caro mea & cor meum DEVS cordis mei & pars mea DEVS in æternum, Renuit consolari anima mea nisi de te dulcedo mea. Quid enim mihi est in cælo, & à te quid

voluı

volui super terram? Te volo, te spero, te quæro, tibi dixit cor meum: Quæsiui vultum tuum, vultum tuum Domine requiram, non auertas faciem tuam à me.

At verò non ampliùs plorans plorabo, quia consolatus est Dominus populum suum, & pauperum suorum miserebitur. En Angelus Domini euangelizat nobis gaudium magnum: Surrexit Dominus, non est hic, ecce locus vbi posuerunt eum. Dicite omnes Sancti in nationibus, & annuntiate hoc in vniuersa terra, quia surrexit Dominus, viuit IESVS!

Verè surrexit, quia Dominus est, quia potestatem habet ponendi animam suam, & iterum sumendi eam. An non licet ei facere quod vult? an non Dominus est vitæ & mortis, habens clauem in manu sua & quis resistet illi? Quis similis tui in fortibus Domine, magnificus in sanctitate, terribilis atq; laudabilis & faciens mirabilia?

Benedictus sit Dominus DEVS noster, in multitudine virtutis tuæ, in magnitudine brachij tui, in splendore fulgurantis hastæ tuæ, in altitudine consilij tui, & profundis abyssis cogitationum tuarum, vere Domine tu es Rex potens ad saluandum, redemisti, saluasti, viuificasti, eduxisti nos, confregisti sceptrum exactoris, & triumphasti aduersarios tuos oppressores nostros.

Gratulamur tibi Domine Majestatis gloriosam & magnificam resurrectionem tuam, gratulamur tibi, quia eduxisti in fortitudine tua vinctos de lacu in quo non erat aqua. Gratulamur tibi, quia non dedisti Sanctum tuum videre corruptionem in sepulchro, sed stolâ immortalitatis, & communicatione gloriæ illud induisti, simulq; etiam nobis seruulis

tuis

tuis spem, & expectationem resurrectionis per te nostræ futuræ exhibuisti.

Exultamus cum Sanctorum Patriarcharum, Prophetarum, Patrum cœtibus vniuersis, quos Tu ô Rex gloriæ & desideratus eorum, eduxisti vinctos de lacu, in quo sedebant te expectantes liberatorem suum. Exultamus cum vniuersis cælis, & cælestibus choris, quos hodie lætificauit resurrectio tua. Exultamus & cum vniuersis creaturis, quas splendor resurrectionis tuæ viuificauit & recreauit.

Consolari etiam digneris hodie animam meam mi Domine! vt cognoscam te in fractione panis, qui de cælo descendit. Appare mi I E S V gloriosus & formosus animæ meæ. Cupio te eo affectu intensissimo non tantùm apparentem mihi, sed etiam te inuiscerantem in hoc Sanctissimo SACRAMENTO excipere, sumere, manducare, quo affectu te resurgentem, & gloriosum salutauit, excepit, adorauit dulcissima Mater, ac omnes discipuli tui.

Actus post S. Communionem.

CRedo quòd Redemptor meus viuit. Viuit in me Christus. Exultat Spiritus meus in DEO salutari meo. Gratias tibi ago, quia tu venisti ad me, Dominus meus & DEVS meus. Osculor Domine sacrosancta vulnera tua.

Viuat in me Iesus, regnet, triumphet Iesus, Dei viui & Mariæ filius, qui ex Patre genitus ante omnia secula eidem consubstantialis, pro me nasci & mori voluit, qui deniq; à mortuis rediuivus hodiè victor exijt.

Amate & recreate Dominum in me contentum omnes Sancti Angeli, cantate illi pro me Sanctus vestrum. Deficiam Domine esse si non debeo amare te. Sa-

te. Saluto te hoſpes amantiſſime, cum tua Sanctiſſima Genitrice, Matreq; omnium noſtrûm MARIA, quæ te viuum & triumphantem de morte recepit, ſalutauit, complexa eſt. Cujus animam ſicut in tua morte gladius doloris pertranſiuit, ſic in reſurrectione tuâ triumphus exultationis inundauit.

Salutat te etiam cum omnibus creaturis tuis anima mea, quæcunq; ſunt in cælo & in terra, ſanguine tuo redempta, morte tua viuificata, reſurrectione tua reſuſcitata, inſuper etiam corpore & Sanguine tuo paſta, refecta, & ſaginata.

In perſona omnium hominum in toto mundo exiſtentium, ac præcipuè nomine vniuerſæ ſanctæ Eccleſiæ tuæ Catholicæ, ſolennitatem Reſurrectionis tuæ cum lætitia & exultatione recolentis ſaluto & adoro te immortalis V I C T O R mortis & inferni, Domine I E S V Redemptor humani generis, Pater futuri ſeculi, primitiæ reſurgentium, te Dominum vniuerſorum agnoſco, de tuo triumpho & deuicta morte ac inferno, cum toto mundo gaudeo & exulto.

Nomen tuum & memoriale tuum Domine mi in deſiderio animæ noſtræ, quia cum dilexiſſes nos ſeruulos tuos vſq; in finem dilexiſti, & poſuiſti animam tuam dilectam pro nobis, rurſumq; aſſumpſiſti eam, & reduxiſti victor à ſepulchro inter mortuos liber.

In Aſcenſione Domini.

1. ABijſti Domine in cælum, quia malè tibi in terra à nobis peccatoribus fuit.

2. O Domine ideonè tot annis quæſitus, tot ſeculis expectatus, tot lacrymis quæſitus fuiſti, tot votis expetitus, tot ſuſpirijs exoptatus, vt breui nobiſcum conuerſatus redires? quid diſplicuit tibi in nobis?

3. Quomodo mi Domine potes dicere: deliciæ meæ ſunt eſſe cum filijs hominum, cum in altiſſimis habites, nos autem relinquas in infimis?

4. O Pater! quid facis nobis ſic? omnes dolentes amittimus Saluatorem noſtrum, & non eſt tibi curæ, quòd nos deſolatos relinquat?

5. Vtinam mi Domine! diſrumperes terram hujus corporis mei, & irem ad te, Quid enim mihi eſt in cælo, & præter te quid volo in terra?

6 O ſi citiùs de cuſtodia corporis mei educeretur anima mea, quod videndo DEO meo officit! O ſi darentur mihi pennæ ſicut columbæ, volarem & requieſcerem ſub vmbra illius quem deſiderat anima mea!

7. Super flumina tantiſper Babylonis hujus ſedebo & flebo, quamdiu recordabor tui Syon non quidem propter te, ſed propter eum, qui habet ſolium ſuum in te.

8. Dic ergo jam anime mi vltimum vale Saluatori tuo. Vale mi Redemptor, vale mi dulcis Amor, ſed memento mei, dum veneris in regnum tuum. Vale Frater amabilis nimis! vale Sponſe animarum noſtrarum! ſed prius ante diſceſſum da IESV benedictionem, da Frater amplexum, da Sponſe dilectæ amoris ſuauium.

9. Intelligis tu Domine & ſuperintelligis omnia! Intellige ſuper me egenum & pauperem, ac me deſolatum redde Matri tuæ: ne derelinquas me orphanum, da mihi dulciſſimam hanc Matrem, qui dona das hominibus

10. O qui aſcendens in altum captiuam duxiſti captiuitatem! gratulor tuæ magnificentiæ, ſuper cælos eleuatæ! Fac me magnificum in ſanctitate. Tu ſcis quid me captiuum teneat, ne liberamem te, hanc

meam

meam captiuitatem captiuam ducas in triumpho tuo.

11. Omnis pulchritudo tua eleuata est super sidera: da vt omnis amor meus habitet ibi tecum, in amore veræ pulchritudinis occupatus, Vtinam semper ibi sit cor meum, vbi est thesaurus meus!

12. O IESV, qui es plusquam Elias curru igneo hinc abreptus: fiat super me Spiritus tuus duplex, timoris quo timeam DEVM tuum & DEVM nostrum, amoris, quo amplectar Patrem tuum & Patrem nostrum ad quem ascendis.

13. Dixisti Domine: Ego si exaltatus fuero à terra omnia traham ad me ipsum. Trahe me obsecro post te, & educ in altum; vt mihi quotidie ascensiones in corde disponenti; hæc infima, minora semper & minora videantur.

14. O gloriose triumphator, qui hodie super omnes cælos ascendisti, & iam venisti in regnum tuum, obsecro, memento nostri, memento quòd sis os de ossibus nostris, & caro de carne nostra. Vtiq; & in manibus tuis descripsisti nos, lege scripturam istam & salua nos.

15. Iam non possum tristari, quia Christum Aduocatum habemus in cælis; ille pro nobis exhibebit Patri latus & vulnera, Mater Filio pectus & vbera, certè non poterit esse repulsa, vbi tot concurrent charitatis testimonia.

Eodem die.

Actus ante S. Communionem.

HEu mihi Domine! heu animæ meæ! recessisti consolator animæ meæ nec vale dixisti. Ingrediens vias tuas benedixisti tuis, nec affui! Eleuatis manibus à nube susceptus es in cælum nec vi-

di.

di. Angeli promiserunt te rediturum nec audiui.
Cur ego indignus & infelix ascendentem Regem Regum Dominumq; gloriæ videre non potui, mirari non potui, comitari non potui? credere vix per gratiam ejus mereor. Ah me! quare non adfui cum ille formosus in stola sua juuenis Homo-DEVS in superna cælorum conscendit?
Quare non excepi ejus vltima verba? quare vltimò benedicenti suos caput non reuerenter inclinaui? cur non sum diuinam illam amplexatus osculatusq; dexteram? cur ad pedes non sum prostratus diuinos? O si ego tunc potuissem fuisse illa particula terræ, in qua vltimo steterunt pedes ejus, & in qua vestigià impressa reliquit pedum suorum.
O quam felix & beatus fuissem, si vidissem te mi IESV cum ad cælos te tua virtute subuehebas, quando omnis pulchritudo tua exaltabatur super sydera? Tunc ego totus me ipsius non tantùm oblitus, sed etiam exutus, atq; totus vox exultationis factus, dedissem vocem meam in orbem, clamans & jubilans: Omnes gentes plaudite manibus, jubilate DEO in voce exultationis, facite vocem jucunditatis, magnificetur coram omnibus gentibus nouum Alleluja, quia ascendit DEVS in jubilatione, & Dominus in voce tubæ.
O quám beati illorum oculi, qui obeuntem in cælos DEVM hominem contemplati, atq; fixis obtutibus comitati sunt. Quibus gratuler vobis vocibus ô animæ Sanctæ, Sanctissimi gregis Christi, beatum illud spectaculum, ipsis etiam Angelicis mentibus admirandum! Gratulor vobis ô animæ Sanctæ, quia interfuistis vidistis ascensorē cæli Deum & Patrem vestrū. Multi enim Reges & Prophetæ desiderauerunt videre

tanta mysteria, quæ vidistis, nec viderunt.
O tu cor Virgineum, ô cor Maternum, ô cor MARIÆ ecquid tibi & Filio abeunti intercessit? Hoc vtiq; nec humana mens nec ipsi Angelorum chori comprehendere sufficiunt.

Quid ergo nunc dicam, aut quid respondebo, dum dicitur mihi hodie: vbi est DEVS tuus? vbi es tu mi IESV amor dulcis noster? Conuerte parumper oculos tuos vt intuear te, nec faciant à me auolare aspectum tuum: sonet adhuc vox tua, vel vltimo in auribus meis, vox enim tua dulcis & facies tua decora.

Tibi amator hominum benignissime, derelictus est pauper, orphano tu eris adiutor, ergo miserere mei orphani derelicti, pupillus factus sum absq; Patre, anima mea quasi vidua. Exhibe te adhuc ori animæ meæ, & faucibus cordis mei in cibum atq; potum salutis, vt gustem te, & explear te.

Quis enim scit, quando replebimur ab vbertate domus tuæ? & torrente voluptatis tuæ potabimur? & quando perueniet spiritus meus vsq; ad locum habitationis gloriæ tuæ. vt ibi super mensam refectionis ciuium supernorum pascatur de micis tuis in loco pascuæ tuæ iuxta fluenta plenissima?

Interea dum tedia vitæ toleranda sunt? in loco hoc peregrinationis meæ & exilij, pascar eucharistico manna, pane Angelorum, delicijs cæli, donec aspiret dies æternitatis, & inclinentur vmbræ hujus vitæ, donec videam facie ad faciem illum, qui modo abs conditus hic me respicit per cancellos.

Illo te mi dulcis IESV cordis mei affectu, tàm dulciter expansis animæ meæ brachijs, tâm affectuoso mentis gaudio excipere desidero, quo te Pater æternus

æternus tuus venientem ad se in cælum excepit, atq; ad dexteram suam collocauit. Tam hilariter pateat tibi anima mea vniuersa, quàm effusè patuit tibi ingredienti tota cælorum Regia. O cordis porta dilatare vt sis vastior cælo, cæliq; Dominum capere possis.

Actus post S. Communionem.

VNde inueni hanc gratiam in oculis tuis mi IESV, quia me vilissimum peccatorem admittere dignatus es, ad viuificum tuæ mensæ conuiuium?

Et quis sum ego puluis & cinis, vt apponeres erga me cor tuum inclinans cælos & descendens, vt deficientem præ fame animam meam non manna de cælo, sed carne tua immaculata, reficeres & satiares?

Si cæli cælorum te capere non possunt, & Angeli non sunt mundi in conspectu tuo, quis ego sum & quæ domus mea, vt ad me venire & in me commorari volueris? Quid in me inuenisti Rex tremendæ majestatis, quòd à templo gloriæ tuæ traheret te, & iterum descendere faceret in abyssum miseriarum?

Vos Angeli Sancti, vos omnes Electi DEI, venite, audite, & narrabo vobis quanta fecit DEVS animæ meæ. Cum essem pauper & abominabilis, nec auderem oculos meos leuare ad cælum præ multitudine iniquitatum mearum, ille me de puluere suscitauit, vt de mensa ejus comederem omnibus diebus vitæ meæ.

Quid ergo retribuam Domino pro omnibus quæ tribuit mihi? Ego nescio loqui quia puer ego sum, non annis, sed sensu. Quis enim amor infinitæ charitati ejus à me reddi potest, qui frigus & gelu dici, non autem amor mereatur? Quæ laus adora-

tio,

tio, quale obsequium meum erit, quod nullum non reddat infinita ejus perfectio & dignitas,& ima ac summa indignitas mea? Tu nosti Domine figmentū meum.

Tibi ergo laudes concinant, tibi mecum gratias agant vniuersi populi, tribus, & linguæ, omnes Angeli & Sancti tui, quoniam misericordia tua magnificata est super me, & miserationes tuæ super omnia opera tua. Iubilent tibi omnes creaturæ, quæcunq; cæli, terræ, & abyssi ambitu continentur, & laudem tibi perpetuam dicant.

O si etiam cor meum illâ amoris flammâ, illo æternæ charitatis igne succensum in æternum ardere posset, quo ardent Seraphini, quo tuo in cælum aduentu ardebat Mater tua, & omnes electi tui, tua illa in triumpho ducta beata captiuitas.

Die Pentecostes.

1. QVod munus pro Saluatore nostro dabis cælum nobis? emitte obsecro Spiritum tuum, & renouabis faciem terræ.

2. Vtinam Diuinissime Spiritus disrumperes cælos, & ad me descenderes, quia anima mea, velut terra sine aqua tibi.

3. Quemadmodum desiderat ceruus ad fontes aquarum, ita anima mea Te desiderat, desiderijs Virginis Matris, & Apostolorum.

4. Veni Creator Spiritus & emitte cælitus lucis tuæ radium: Veni Pater pauperum, veni dator munerum, veni lumen cordium. Consolator optime dulcis hospes animæ, dulce refrigerium, In labore requies, in æstu temperies, in fletu solatium.

5. O lux beatissima, reple cordis intima, tuorum fidelium Sine tuo numine, nihil est in homine, nihil est innoxium. Laua quod est sordidum, sana quod

 est sauci-

eſt ſaucium, flecte quod eſt rigidum, foue quod eſt frigidum, rege quod eſt deuium.

6. Da tuis fidelibus in te confidentibus ſacrum ſeptenarium Da Virtutis meritum, da ſalutis exitum, da perenne gaudium.

7. Recipe me (ô Sponſe) inter ſuauiſſimos amoris tui amplexus, quibus conſtrictus ſpiritus meus totus ardeat & comburatur.

8 Accende cor meum frigidiſſimum igne tuo DEVS meus; tu enim ignis comburens es, & facis miniſtros tuos ignem vrentem.

9. Produc diuiniſſime Hoſpes auſtrum ardentiſſimæ dilectionis tuæ, qui me tàm valido impetu à mundo impellat in te, vt à me ipſo translatus deinceps ſpiritum non habeam extra te.

10. O ſi vulnerares mi DEVS hanc animam meam peccatricem igneo & potentiſſimo telo tuæ nimiæ charitatis, vt ex ipſo vulnere amoris tui vberrimæ fluant lacrymæ die ac nocte.

11. Meis affectibus careo optatiſſime ac deſideratiſſime Hoſpes? ideo offero tibi affectus & amoris æſtus, quibus ardebat cor Virginis Matris & Apoſtolorum in tuo aduentu.

12. O ſi linguis omnium hominum & Angelorum loqui poſſem, irem per vniuerſum mundum, & annuntiarem hoc gaudium magnum: Spiritus Domini repleuit orbem terrarum.

13. O Patris ô Filij amor æterne SS. Spiritus! gratulor quòd ſis DEVS! Gratulor quòd infinita illa pulchritudo & bonitas ametur à ſe ipſa tantùm, quantùm eſt ipſa.

14. Quicquid boni accepit vllus à te, gratias ago tibi! Quicquid boni fecit vllus gratulor tibi

& illi!

& illi: Opto vt ameris tot Seraphicorum chororum cordibus, quot tu mente tua infinita potes concipere. Opto vt omnes homines tuo amore semper ardeant, & nullus non amet, qui potest amare.

15 Displicet mihi, quidquid mali fit, aut vnquam factum est contra te. Vtinam prohibere possem mala omnia, & bona quæ fiunt augere omnia, ac omnium cordibus amare te, singulisq; momentis vitæ meæ tantùm facere boni, quantùm factum est ab omnibus vnquam!

16. Vtinam mea & omnia omnium peccata, possem in pretiosissimos tibiq; gratissimos excelsæ & ardentissimæ erga te charitatis actus, adeoq; ipsas inferni flammas (si id tibi placeret) in æternum tui amoris ignem conuertere, ac omnia corda frigida linguis igneis tibi accendere!

Eodem die.

Actus ante S. Communionem.

EN puluis & cinis procido ante te! adoro te, confiteor & agnosco diuinissime Spiritus Paraclete, Spiritus veritatis, DEVS de Patre DEO, de filio DEO, procedens DEVS. Tu enim es Patris & Filij consubstantialis & coæternus ac coæqualis amor.

O quis mihi dedisset tunc immistum stare turbæ illi sanctæ, pusillo gregi Christi, nouellæ Ecclesiæ, in quam tu sacro Pentecostes die in linguis igneis dispertitis descendisti & sedisti: tunc illa purissimâ flammâ illo insatiabiliæ tu desiderij, amoris, gaudij arderet cor meum, tunc dilataretur & delicijs afflueret ab omnimoda gloria tua.

O ardor salutaris! ô ignis diuine, ignis sancte,

ignis desiderabilis, ignis viuificans, ignis accendens & purificans, ignis transformans, Spiritus Sancte Paraclete! te nunc appello, te obtestor, qui felicissimo incendio hodie orbem terrarum succendisti, accende me, purifica me, ad amorem tui inflamma me.

O Lux beatissima cordium quibus te desiderabo votis, quibus anhelabo tædijs, quibus ad te suspirabo cordibus? ecce quantus quantus sum totus desidero te, totus suspiro ad te, tota substantia mea tibi ostium patet.

Complaceat tibi ô DEVS donum, & DEVS Spiritus, ô DEVS amoris, complaceat inquam tibi in anima mea ancilla tua. Respice ad illam & descende in eam Complaceat quæso tibi hoc etiam exiguum cor meum, vt deflectas ad illud, & accendas illud, & sanctifices, & inhabites.

O dulcis hospes animarum, & quid est quod impedit te, ne possit requiescere pes tuus in me? non quidem loquar quasi me justum sciam, cum contra me testimonium meum dicant peccata mea multa & magna nimis, sed quia ipsa peccata mea ac miseriæ meæ, faciunt locum misericordiæ tuæ, prouocantq; bonitatem tuam, vt sanet infirmitatem meam & auferat iniquitatem meam, Veni itaq; ô Sancte Spiritus, veni ad animam meam Planè Domine incusarem te, si nolles venire ad me. En desidero recipere te, & desidero cordialiter.

Hæc sunt vota mea ad te ô Pater votorum meorum. Hæc sunt suspiria mea quibus clamo post te currentem ad animas justas abs te tibi præparatas, vt venias quoq; ad animam meam, neq; pertranseas eam, alioqui quæ mihi vtilitas in aduentu tuo, aut quis mihi fructus donorum tuorum. Si ego vacuus

te sum & sic nec de te, nec de bonis tuis, gustat & gaudet anima mea?

Noli expectare, vt animam præparem tibi, quia illa ipsa expectat vt pares eam tu ipse tibi. Vtrq; in hunc finem nobis creaturis tuis orphanis suis, misit te Vnigenitus DEI ad corda nostra, vt mundares ea, & faceres templum tibi, atq; illi, & Patri æterno. Veni ergo Pater pauperum, veni dator munerum, veni lumen cordium.

Veni cum illa carne cum illo sanguine, cum illa anima, cum illa humanitate, cum illo DEI Patris Virginisq; Mariæ Vnigenito, cum illo Homine DEO de te concepto, à te sanctificato, cui de purissimo Virginis MARIÆ sanguine corpus & sanguinem adaptasti in vtero Virginali.

O amor cordis qui semper ardes & nunquam extingueris, ô vita animæ meæ, ô dulcedo! dilata angustias cordis mei vt capiam te, & degustem interiori mentis ore, quàm suauis sit Domine spiritus tuus.

Actus post S. Communionem.

QVid retribuam tibi Domine pro omnibus quæ tu tribuisti mihi! quid retribuet tibi anima mea, insignita tua imagine, redempta tuo sanguine, desponsata fide, dotata Spiritu Sancto, & ab eodem sanctificata, insuper corpore & sanguine tuo refecta?

Vnde mihi indignissimo terræ vermiculo, peccatori miserrimo, tanta dignatio, tanta miseratio, tàm stupenda tantæ majestatis dilectio, vt tu sic venias ad me, vt corpus & sanguinem tuum, id est te ipsum, modo prorsus admirabili, in hoc SACRAMENTO largiaris? O charitas! ô pietas, ô nouum & admirabile beneficium!

O Diuinissime Spiritus! si venisti ignem mittere in terram, cur non accendis hoc frigidissimum cor meum, vt succensum comburatur & in cineres abeat dilectionis tui? cur flammis tuæ immensæ charitatis transflammatum te solo & te solum non ardet? cur ego totus non consumor, non liquesco? cur non totus deficio à me & transeo in te? quomodo non tota se anima mea euiscerabit in charitatem bonitatis & misericordiæ tuæ?

O Domine pro omnibus quæ tu tribuisti mihi misericordias tuas in æternum cantabo. Magnificet anima mea Dominum tot tantisq; affecta ejus beneficijs & exultet Spiritus meus in DEO salutari meo, quia respexit humilitatem serui sui, & fecit mihi magna qui potens est, & esurientem impleuit bonis.

O si omnium electorum tuorum corda Spiritus sancte DEVS amore tui inflammatissima, si ora in laudem tuam eloquentissima nunc haberem, omnibus illorum cordibus te amarem, omnibus illorum vocibus te laudarem, cum Patre & Filio in corde meo commorantem, atq; per communionem sanctissimi corporis Christi IESV, præsentiam tuam mihi indulgentem.

Benedicat te mi DEVS tota substantia animæ meæ & corporis mei. Glorificent te omnia interiora mea. Benedicant & laudent te pro me omnia mirabilia opera tua. Benedicant te magnæ miserationes & misericordiæ tuæ, infinita beneficia tua mihi à te ô DEVS cordis mei impensa, & vniuersæ creaturæ. Iubilent tibi omnia pietatis & bonitatis tuæ viscera.

In Festo SS. Trinitatis.

I. CRedo te DEVM Patrem ingenitum, Filium vnigenitum, Spiritum Sanctum ab vtroq; proce-

procedentem. O credam & fruar semper, quia tu DEVS meus es principium meum & finis vltimus, & mea æterna beatitudo!

2. O DEVS immensæ majestatis! in omni loco cæli, aëris, terræ, aquæ, purgatorij, inferni, in omni loco dominationis tuæ ante te procido, tibi genu flecto, te vbiq; præsentem adoro.

3. O Pater, principium absq; principio! gaudeo, quòd intra te verbum æternum concipias, Filiumq; generes, adeò tibi similem, vt sit vnum & idem tecum in essentia.

4. O DEVS infinite, qui es trinus in personis, sed vnus in essentia; & ita diuinitatem communicas, vt vnitas non lædatur, communica mihi copiosam gratiam, vt sim vnus tecum charitate perfecta.

5 O DEVS vnitas! ô DEVS Trinitas! Credo, adoro, & laudo te, pro omnibus, qui te ignorant, vel blasphemant, siue in terris, siue in inferno.

6. O si fidem annuntiare possem in vniuerso mundo, & omnes infideles ad te DEVM conuertere! quàm libenter id facerem, etsi propterea omnia tormenta omnes cruciatus sustinere deberem.

7. Vtinam possem DEVS meus omnium infidelium intellectibus in te credere, omnium affectibus te amare, omnium viribus tibi seruire! vtinam possem blasphemias omnium damnatorum in laudem tui commutare.

8. Detestor mi DEVS contra te trinum & vnum omnes errores, & irreuerentias vbicunq; in toto mundo factas, ac omnes blasphemias, anathematizo.

9 Pro omnibus & in omnibus creaturis, quæcunq; fuerunt, sunt, & erunt, siue rationales illæ, siue non, te adoro, te laudo, tibi gratias ago, tibi in-

clamo;

clamo: Benedicite omnia opera Domini Domino: Sanctus Sanctus Sanctus Dominus DEVS Sabaoth. Gloria Patri &c.

10. Desidero vt quæuis creatura rationalis tibi seruiat, te laudet, te amet, propter solam & maximam gloriam tuam, ob amorem & beneplacitum tuum, ob tuæ voluntatis impletionem, ac in adorationem & latriam tibi debitam

11. Desidero per quamlibet creaturæ rationalis actionem, exhiberi tibi, quicquid vnquam te dignum cogitari & exhiberi tibi debet, potestq; à quocunq; & omnibus in toto mundo.

12. Opto per quamlibet actionem meam reproduci, approbari, & ratificari omnes actus sanctissimos, siue in cælo, siue in terra elicitos & eliciendos ad gloriam tuam.

13. Quidquid boni de te scriptum habent bibliothecæ omnes; quicquid boni de te scripsit, vel cogitauit vllus; quicquid in thesauro scientiæ tuæ est, quod tibi offerri à me possit, id omne tibi offero

14. Quicquid vnquam per totam vitam meam cogitauero, dixero, fecero, id totum offero tibi & consecro, in gratulationem de bonis tuis, in satisfactionem pro malis meis, in impetrationem amoris, quo te magis ac magis amare velim semper.

15. Quotiescunq; ad te sustulero animum meum, atq; de te cogitauero, audiero; toties cordialiter cupio dissolui & videre te in cælo: toties omnes & singulos omnium actus peccaminosos, desidero per intensissimos ac elici possibiles, amoris, doloris, & appretiationis affectus compensare; toties cupio in persona omnium peccatorum restituere honorem Excellentiæ, dignitati, & immensitati diuinæ.

Eodem

Eodem Die
Actus ante S. Communionem.

IN miſericordia ſempiterna miſertus ſum tui, dicis Redemptor meus Domine Sed quantâ vel quali? tanta quæ ſeculis reſpondeat infinitis.

Præ cæteris dilexiſti me & diuitias bonitatis tuæ copioſiùs in me effudiſti, dum ex tot millibus, quos obliuioni dediſti, elegiſti me vt eſſem in tempore, adhuc terram non feceras, & me creaturam tuam fore præuidiſti, de nihilo me facere decreuiſti, priuſquam me formaſſes in vtero nouiſti me, & antequam exirem de illo, quidquid tibi placuit præordinaſti de me

Quid quæſo inueniſti in me quod præ cæteris ante mundi conſtitutionem ſic diligeres me? Quid enim egeram qui non eram? Siccine ô bonitas infinita in charitate perpetua dilexiſti me, & ideo eduxiſti me de nihilo miſerans mei? Vtinam fuiſſem ab æterno & ab æterno te amaſſem amore Seraphico!

Necdum hic ſtetit amor tuus. Inſuper mi Domine, eò te in amore video progreſſum, vt mihi mortuo cani, & viliſſimæ Creaturæ tuæ, dones & offeras carnem tuam, & ſanguinem, vnde comedam & bibam, & inebrier amore tui, & viuam & moriar in te vita mea DEVS meus & omnia!

O prodigium amoris! ergonè pauper & humilis paſcar & ſatiabor pane hoc ſuauiſſimo de cælo præſtito, quo tuam in filios dulcedinem demonſtras, quo eſurientes reples bonis, & faſtidioſos dimittis inanes?

Quid eſt homo, quòd memor es ejus mi Domine, aut filius hominis quia reputas eum? Vtiq; ſum cadauer putridum, eſca vermium, vas fætidum, ci-

bus igni-

bus ignium. Vtiq; homo vanitati similis factus, comparatus iumentis insipientibus, & sæpiùs similis effectus illis.

O mi Creator, ô mi Redemptor, quantùm tibi debeo! opus vtriusq; mirabile & amabile. In primo enim opere me mihi dedisti, in secundo te. Loquar ergo ad te Dominum meum, cum sim puluis & cinis. Memento verbi tui seruo tuo Domine, in quo mihi spem dedisti, tu enim promisisti. Ad eum veniemus & mansionem apud eum faciemus.

Domine ante te desiderium meum, & gemitus meus à te non est absconditus, paratum cor meum DEVS paratum cor meum, quod totum tibi offero. Desiderium pauperis exaudi ô Domine, præparationem cordis eius audiat auris tua.

Ecce in siti desideriorum feruenti hodie venio ad te & tibi cor meum in habitaculum humiliter offero, tuam exorans clementiam vt dignanter aduenias in animam meam & in medio cordis mei sedem tibi colloces vt delicias tuas etiam in me habere digneris

Desidero Pater æterne cum eo affectu, eaq; donorum cælestium copia Christum sub his speciebus suscipere, quo illum pretiosissimæ Virgini Parenti & per illam vniuerso generi humano in Incarnatione dedisti

Desidero Fili Redemptor mundi DEVS cum eo affectu te suscipere, quo tu ipse te in vltima cæna confecisti & sumpsisti, in ara crucis obtulisti.

Desidero Spiritus sancte DEVS tàm mundum cor & corpus habere, propter diuinissimum Sacramentum recipiendum, quàm mundum, purum, atq; dignum effecisti in Parente pretiosissima Virgine MARIA, quando verbum æternum exceptum erat.

Actus post S. Communionem.

O Taceo! nec habeo vltra spiritum. sed & anima mea liquefacta est à vultu decoris tui mi Hospes amantissime, Verè implesti quod promisisti, credo enim quia venistis ad me ô Pater ô Fili ô Spiritus sancte, & mansionem apud me fecistis.

Ideo cum Angelis & Archangelis, cum Thronis & Dominationibus, cum Cherubinis & Seraphinis, & cum omni militia cælestis exercitus hymnum gloriæ tuæ concino; ô DEVS vnitas, ô DEVS Trinitas: Sanctus Sanctus Sanctus Dominus DEVS Sabaoth. Pleni sunt cæli & terra gloriâ tuâ.

Benedicimus te DEVM cæli & coram omnibus viuentibus confitebimur tibi, quia fecisti nobiscum misericordiam tuam, Tibi laus, tibi gloria, tibi gratiarum actio in secula sempiterna ô beata Trinitas.

Pronus ac supplex procido ante te, ô superaugusta ac ineffabilis Trinitas DEVS meus, sub his sacramentalibus speciebus existentem. Nam tu ô Pater æterne isthic æterno genitum filium tuum generas, & tu ô Fili ex Patre hic nascens, ibidem Spiritum sanctum vnà cum ipso Patre spiras. Et tu ô Spiritus sancte à Patre Filioq; hic spiratus

Adoro te deuotè hic latens Deitas, quæ sub his figuris verè latitas. Adoro & laudare cupio tot laudibus, quot tu ô Sanctissima Trinitas tuâ sapientiâ concipere, bonitate optare potes, quot omnes Sancti Angeli & electi tui elicuerunt & elicient,

Sis ô IESV cum Patre & Spiritu Sancto infinitè benedictus ab omnibus Sanctis tuis & omnibus etiam possibilibus creaturis, in omnibus perfectionibus operibus & beneficijs tuis, super omnia gratis propter te in æternum & vltra.

Assumo omnes omnium creaturarum affectus, ijsq; te hic præsentem & latentem adoro, colo, veneror, hancq; adorationem in æternum continuo. Imò etiam in persona omnium de te mi DEVS nescientium aut scire nolentium, vti sunt idololatræ, pagani, athei, blasphemi, firmissimè profiteor Te trinum esse & vnum. nomine illorum ac totius mundi Tibi Regi seculorum immortali & inuisibili reddo gloriam & honorem.

In Festo Corporis Christi.

1. VEnite omnes audite, & narrabo vobis, qui timetis DEVM, qui amatis Dominum IESVM, quanta fecit animæ nostræ! En DEVS & homo fecit nobis cænam magnam! fecit conuiuium magnum

2 O res mirabilis manducat Dominum pauper, seruus & humilis! ô prodigium! en catelli non tantùm de micis edunt, quæ cadunt de mensa Domini, sed panem Angelorum manducat homo catellus Domini,

3. O quàm suauis est Domine Spiritus tuus, qui vt dulcedinem tuam in filios demonstrares, pane suauissimo de cælo præstito esurientes reples, & diuites dimittis inanes,

4. Vicisti Domine vicisti misericordiâ & bonitate tua, omnia exempla, omnia ingenia, omnes amores, & omnem expectationem omnium creaturarum superasti.

5. Vtinam hodie replicari possem, & in omnibus Ecclesijs quæ sunt in toto mundo tibi mi DEVS Eucharisticè existenti offerrem & innouarem omnes actus adorationis; salutationis, recognitionis, impensos & impendendos.

6, Vtinam cor meum extractum corpore in-

tot minutissimas diuidi posset particulas, quot pulueris pirij grana in cineres hodie redigentur, vt totum redactum in cineres in cultum Eucharistiæ consumeretur!

7. Vtinam in omnibus Ecclesijs, in omnibus plateis, processionibus, loco lampadum & candelarum ante Eucharistiam suspendere possem in venis cor meum, vt arderet continuò. & totum combureretur, totum consumeretur, totum abiret in cineres amoris diuini!

8. Gaudeo & exulto mi IESV! quòd tibi in Sacramento latenti publicus per totum mundum honor deferatur in templis; processionibus. Quòd omnes Reges & Principes tibi Regi potentissimo cum summa humilitate & reuerentia genu flectant, ante te procidant; te agnoscant, & venerentur.

9. Desidero in locum idolorum & falsorum Numinum, quæ sunt inter Ethnicismum, & infideles omnes, introduci SS. Eucharistiam, ipsiusq; cultum vbiq; promoueri & celebrari.

10. Doleo mi DEVS, doleo cordialissimè ob infinitam Majestatis & bonitatis tuæ excellentiam de omnibus sacrilegijs, hæresibus, blasphemijs, irreuerentijs: abusu Eucharistiæ, contemptibus, quibus nunquam à sagis, hæreticis, malis Catholicis, in hoc SACRAMENTO verè præsens; offensus es & offenderis.

11 Desidero vt ab omnibus creaturis rationalibus adoreris, & glorificeris in hoc SACRAMENTO, & dignè suscipiaris.

12. Effundo tibi mi Domine in hoc SACRAMENTO præsenti mare illud affectuum, adorationum. & salutationum, quas Virgo Beatissima, quas Angeli,

Angeli, quas omnes deuotiſſimi ſerui tui elicuerunt, eliciunt, & elicient ad tempora Antichriſti.

13. Deſidero mi IESV exhibere tibi tantùm honoris, laudis & benedictionis, quantùm damnati tibi exhibent contumeliarum toto tempore ſuppliciorum ſuorum, & quoniam ipſi te adorare & benedicere nolunt, ego nomine ipſorum te adoro, laudo & benedico.

14. Gratias tibi Domine pro omnibus Communionibus ſumptis & ſumendis à me & à quocunq; in toto mundo, itemq; à me accipienda (vt ſpero in gratia tua) communione viatici.

15. Deſidero potius mi IESV millies mori, quàm te vnquam indignè, in Euchariſtia præſentem ſuſcipere, te tractare.

16. O ſi ſemper mi DEVS! Communionem ſumendo, illos omnes amoris æſtus concentrare poſſem in cor meum, quibus ardebat cor Virginis Matris, cor maximi Sancti tui!

Eodem die.

Actus ante S. Communionem.

O Quanta mi DEVS! creaturas omnes ob exceſſum amoris tui admiratione ſtuporeq; defigis. Nihil deinceps admirari volo, quàm tua inuenta amoris, niſi fortè cogar obſtupeſcere frigus meum, & modicum illud amoris, quo in te feror.

Audio ex hoc Sanctiſſimo SACRAMENTO illam ſuauiſſimam vocem tuam: Panis quem ego dabo caro mea eſt pro mundi vita, Accipite & comedite hoc eſt corpus meum, quod pro vobis tradetur. Qui manducat meam carnem, & bibit meum ſanguinem, in me manet & ego in eo,

O SA-

O SACRAMENTVM! ô myſterium! ô arcanum abditum! ô ſacrum conuiuium in quo Chriſtus ſumitur! Quis vnquam id beneficij genus auſus eſt optare? nunquam in cor hominis deſcendit dignatio tanta.

Quid de hoc loqui præſumam beneficio ineffabili? fecit Dominus exercituum omnibus populis in monte hoc conuiuium pinguium, conuiuium vindemiæ pinguium medullatorum (Iſai 25.) vindemiæ defæcatæ. Verè epulum omnium delitioſiſſimum, ſuprema (teſte Bernardo) omnium felicitas, guſtus cæleſtium voluptatum, fruitio amplexûs Chriſti.

Quis enim dat hunc cibum? DEVS. Quem dat tibi anima mea cibum, DEVS? DEVM. Cui dat hunc cibum? homini DEVS. Tu dixiſti Domine ore S. Auguſtini: Cibus ſum grandium, creſce & manducabis me, nec tu me mutabis in te, ſicut cibum carnis tuæ, ſed tu mutaberis in me.

O Prodigium amoris cùm videretur non conuenire vt diuina perſona ſingulis vniretur, quàm admirabile amor diuinus excogitauit inuentum! quod nunquam in Angelorum mentem venire potuiſſet, vt ſe videlicet ſub cibi potusq; ſpecie occultatum hominum corporibus & mentibus immitteret.

O quantùm nos DEVS amat. Vocat nos ad eandem ſecum eamq; æternam beatitatem. Parum hoc eſt! fit in gratiam noſtri homo, humanitatem aſſumptam tormentis & cruciatibus dilacerari diſcerpiq; pro nobis ſinit, vitam & ſanguinem propter nos profundit Parum eſt!

Inſuper ſeipſum in nos viſceraq; noſtra ob nimium noſtri amorem ponit ac locat, factus nobis eſca & potus, nec contentus ſe quaſi transmutaſſe

in nos per Incarnationem, & vnum se nobiscum effecisse, nos quoq; per Eucharistiam in se transmutat, & vnum secum efficit. Et sicut cera liquefacta alteri ceræ infusa cum ea efficitur eadem, sic anima dum carnem & sanguinem Christi recipis, cum ipso ita conjungeris, vt Christus in te, & tu in Christo inueniaris.

Accende ergo ô DEVS meus viuam flammam beati amoris tui in medio cordis mei. Da mihi continuum charitatis tuæ incendium, fac me castissimo ardentissimoq; tui amore igniri, in te rapi ac absorberi. Peream mi Domine! in tui viui amoris diluuio, sicut perit stilla maris in suæ plenitudinis profundo.

O amor diuine! inflamma voluntatem meam, accende omnes affectus, vt sicut ferrum igni, ita ego vniar tibi IESV amori meo.

Actus post S. Communionem.

ERgonè credibile est, quod DEVS habitet super terram? Quid mihi est in cælo & præter te quid volo in terra? DEVS cordis mei & pars mea DEVS in æternum. O quàm bonus Israel DEVS his qui recto sunt corde! Cantabo Domino qui bona tribuit mihi hodie, & psallam nomini Domini altissimi.

O charitas, ô pietas, ô misericordia mea! Ergonê mi DEVS tu qui cibus es Angelorum, factus es cibus viatorum? Parasti in dulcedine tua pauperi DEVS. Panem de cælo præstitisti nobis omne delectamentum in se habentem. Panem Angelorum manducauit homo.

Non fecisti taliter omni nationi vt mihi, & cur mihi? quia amabas me! Amabas me? & ego vllo

momen-

momento vitæ meæ, te non redamabo? O amor meus ô DEVS meus! amo, & amo millies, amo coram cælo & terra & omni creatura, & amare desidero plùs quàm possum, plùs quàm valeo, Diligam te Domine quoniam tu prior dilexisti me. Vtinam amem te & ferar in te non meo sed corde ardentissimorum Seraphinorum. omnibus affectibus omnium & singularum creaturarum etiam possibilium omnibus genere, specie, numero, distinctis desiderijs.

In æternum gaudens gaudebo in te Domine; & exultabo in te IESV DEO meo, quia hodie licuit mihi vesci pane Angelorum, & non tantùm vt catello de micis sumere, quæ cadunt de mensa Dominorum suorum, sed ad ipsam mensam accumbare, propterea narrabo nomen tuum fratribus meis ô IESV, & in medio Ecclesiæ laudabo te. Diligam te ô suauis amator, diligam te ô vnica salus animæ meæ.

Tu te totum in SACRAMENTO mihi das cum corpore, anima, & diuinitate. Da vt ego vicissim totum cor, totum corpus, & animam meam, & quidquid sum reddam tibi, qui aliàs tuus sum, vt omnes facultates corporis & animæ meæ nihil agant aliud, quàm quod tu vis.

CAPVT X.

Breues Meditationes de Passione Domini.

Siue peregrinatio Viatoris cum Christo patiente.

O vos omnes qui transitis per viam, attendite & videte, si est dolor similis, sicut dolor meus. Thr. 1.

PErge Viator plorans, quò trahent funes, quò raptabunt catenæ, quò crudelis feritas incitabit, Perge quò rapit dolor & amor. Sequere IESVM, qui dolorum passibus immensum nostrorum scelerum & infinitæ suæ bonitatis campum dimetitur Defluit ex vulneribus Christi Sanguis pro te ô Viator, sed non in te, nisi tu facias eum per gratitudinem recurrere ad principium suum.

Amor SS. TRINITATIS totus consistit in passione & vulneribus Christi, illa enim mouent DEVM ad fundenda liberaliter in nos beneficia, vt docent Doctores qui ajunt, omnia dona gratiæ effectus esse & præmia meritorum ac vulnerum Christi. Si cupis à DEO diligi, ama vulnera CHRISTI, commorare in illis sacris cauernis, Tota tua occupatio sit cum S. Comite Elseario in vulneribus Domini. Sic ille ad conjugem suam scribit: Si me videre cupis, quære me in vulnere lateris Christi, ibi enim habito, & ibi me poteris inuenire.

Vnde exclamat S. Bonau. *O cæcitas filiorum Adæ, qui per hæc Vulnera in CHRISTVM nesciunt intrare. Ecce apertus est thesaurus diuinæ sapientiæ & charitatis æternæ. Intra per Vulnerum aperturam & delicias obtinebis, Certa enim & secura expectatio promissa beatitudinis* (inquit S. Leo) *Vbi est participatio Dominicæ Passionis.*

Christus S. Gertrudi dixit: Filia qui amanter crucifixum in vita intuetur, eum amanter Crucifixus in hora mortis respicere dignabitur.

Virgo

Virgo quædam Crucifixum fixè intuens, amore æstuans, exclamabat: O DEVS! ô amor! ô excessus amoris da mihi tantam vocem, quæ audiatur ab Oriente ad occidentem, à cælo vsq; ad infernum, vt te Amorem meum omnibus inclamem, vt ab omnibus agnoscaris & ameris.

S. Edmundus Episc. Cant Dæmonem in virtute sanguinis CHRISTI adegit ad significandum sibi quo potissimum modo superari potest. Adjuro te, inquit, per aspersionem sanguinis CHRISTI, in quo faciliùs te vincere possum. Respondit dæmon: DEO sic ordinante, in eo quod nominasti, illius sanguinis virtute facilè vincor.

Simplex recordatio Passionis CHRISTI (teste B. Alberto magno) multò plùs valet, quàm si quis integrum annum in pane & aqua jejunaret; vel si quotidie virgis & flagellis cæderetur vsq; ad effusionem sanguinis; vel si quotidie legeret integrum Psalterium. Apud Discipul Ser. 1. in die Parasceues.

Cuidam viro eximiæ Sanctitatis inter precandum, medium efficacissimum pro excitando in se amore diuino flagitanti, respondit CHRISTVS: exerce te in humanitate mea passionata & vulnerata, nam in ea maximè lucet mea charitas non aliter, quàm sol in suo splendore, rosa rutilans in suo odore, ignis vehemens in suo æstu & ardore.

Christus in horto sudat.

1. EGredere Viator ac plorans comitare IESVM euntem in hortum Oliuarum, vel potius in montem myrrhæ & collem thuris. Primus Viatori DEO ad hortum erit passus, non vt flos campi transplantetur in amæniorem locum, sed vt lilium collocetur inter spinas acerbissimorum cruciatuum.

2. Cogita dum jam egreditur CHRISTVS ad montem Oliuarum, cum quanto dolore vniuersa Matri suæ, quæ sibi in passione euentura erant, prædicit: quia omnino oportet Filium hominis conspui, flagellari, crucifigi.

3. Vide quomodo mæsta Mater ad tantum nuntium exanimata in brachia Filij sui procidit, O dolorem cruentum Matris!

4. Penetra hic viscera Filij & Matris! & quomodo vberrimæ ex oculis vtriusq; erumpunt lacrymæ!

5. Aspice, quàm triste spectaculum sit hoc, Matrem DEI & Filium lacrymis diffluere! Eheu! quò vadit dilectus tuus ô Noëmi, ô pulcherrima mulierum, quò vadit? ad hortum vbi sudabit sanguinem; ad Annam vbi alapis cruentabitur; ad Herodem vbi illudetur vt demens; ad prætorium vbi cædetur vt reus; ad montem vbi suspendetur vt latro.

6. Cogita quem putas eum dolorem sensisse in egressu portæ ciuitatis, dum intra se diceret: Non sum vltra transiturus per portam hanc, nisi vinculis & catenis constrictus.

7. Cum lacrymis inspice, quantis angustijs prematur bonus IESVS in hortum veniens. O triste spectaculum? en protinus DEI Filius geniorum cælestium voluptas expallescit, submittit genua, procumbit humi, diuinum os solo adsternit, cum morte luctatur.

8. Imaginare, quòd videas per poros & venas, sanguineas erumpere guttas. Heu qualis hortus hic est Gethsemani! in hortis alijs sunt deliciæ, in hoc mæror & dolor.

9. Interroga Dominum IESVM, cur tam præ-

maturè ex illius corpore erumpit sanguis; sudant pori, stillant venæ, ora lacrymis rigant oculi, pluunt cuncta membra?

10. Cogita, si primo in passu Viator sanguinem sudat, quis sperandus est tam atrocis transitus ac itineris progressus?

Affectus.

O Mi bone IESV! quò tua demùm in nos abibit liberalitas? paulo ante sub extremæ cænæ finem, tuum nobis in calice sanguinem propinasti, jam illum iterum in tuo corpore, in veste, in horti pauimento propinas.

Cur ita ô amor meus, ipse tormenta præcipitas? nondum adsunt carnifices, nondum te flagella lacerant, nondum aculeatæ spinæ diuinum verticem perfodiunt, nondum prægrandes claui manus pedesq; configunt. & tamen jam nunc, tam vberes cruoris fonticuli fluunt? Quid cras tecum fiet, cùm totum corpus vnus erit liuor, vulnus vnum?

O nimium amorem istum, cui explendo mors vna satis non fuit, sed ante mortem vitam hanc nostram mori coegit! ita vt nostri amantissimus Dominus membratim interire, guttatim contabescere, & per lenta sanguinis stillicidia, diuersis vijs animam abire voluerit.

O felicem te terram! quæ Domini tui cruorem combibisti, nunquam tam pretioso rore irrigata. Quis mihi det, vt sexcentis osculis fatigem & amplectar locum, quem Saluatoris mei presserunt vestigia, genua contigerunt.

Quid verò purpureum hunc & tam copiosum sudorem è corpore IESV eliquauit? Eheu? peccata & scelera mea. Hoc prælum fuit, hoc torcular,

quo hortus ſucco plenus fuit expreſſus! ſub iſto culparum mearum onere bonus IESVS ingemiſcit, mæret, plorat, fatiſcit, ſudat largiter.

Tantane res erat ſalus noſtra mi Domine! vt eam tanti æſtimares, & præditam tantis impendijs ſarcires? Tam pretioſæ in oculis tuis erant animæ noſtræ, vt eis redimendis tantum & tam copioſum deſtinares pretium? Adeone diligens me, tradidiſti temetipſum pro me, ne perennibus traderer flammis? Ergo non diligam te ſed tradam me concupiſcentijs meis, tradam me juratis hoſtibus tuis?

Meliora DEVS meus meliora! Potius trado me tibi, vel nunc, vt diſponas de me in tempore & æternitate, vt cantem miſerationes tuas ſtupendas, & magnas in æternum & vltra.

Chriſtus in horto comprehenditur.

1. PEnetra cor Saluatoris: vide cum qua promptitudine & charitate morti ſe ſe offerat, cum qua alacritate obuiam procedat prodituri Iudæ & Carnificibus.

Iuda quid agis? amoris ſigno vulnus infligis? mellis oblatione venenum propinas? charitatis officio ſanguinem fundis? inſtrumento pacis mortem irrogas?

2. Vide, quomodo vnico verbo omnes ſatellites ſtrauerit in terram, ne proſterneret in inferno.

3. Conſidera duritiam ſatellitum, qui nec horrore mortis perterriti, nec blandimento charitatis commoti, quem noluerunt propitium habere Saluatorem, ſibi elegerunt Iudicem ſeueriſſimum.

4. Obſtupeſce, quomodo viles & barbari nebulones in Agnum innocentem cum ingenti clamore irruunt: alij caput benedictum pugnis, alij fuſtibus

cædunt

cædunt : brachia cæteri funibus tam arctè ſtringunt, vt ſanguis proſilire debeat è venis.

5. Intuere, quàm immanem catenam ferream (vt multi volunt) Carnifex inijciat collo ejus. O miſerabile ſpectaculum, onuſtum videre catenis & funibus Creatorem cæli & terræ! Quis vnquam publicus latro, quis prædo tanta cum rabie tractatus?

6. Comitare vlteriùs CHRISTVM, quem ad impiam pertrahunt ciuitatem. O quot anteriùs haſtis & calcibus te propellunt mi IESV! quot à tergo te lapidibus, luto, & puluere impellunt! Eheu! nulla fera tam malè fuit habita à canibus venaticis.

7. Interea mente concipe CHRISTVM appropinquare torrenti Cedron. Intuere illos gradientes per pontem, Chriſtum verò, tanquam indomitam beſtiam raptari per gelidas aquas.

8. Inſpice cum lacrymis, quomodo lapides præacuti illius torrentis calcaneos Domini vulnerant, & ita cruentant vt per totam viam ſanguinis veſtigia relinquat.

9. Inſuper comitare CHRISTVM raptatum ad Tribunal Annæ, capite diſcooperto, facie liuida, manibus poſt tergum vinctis pedibus ſanguinolentis.

O prodigium! en innocentiſſimus ſol juſtitiæ ad iniquitatis Tribunalia conſiſtit. Stat ſine Aduocato Innocentia, ſine Patrono veritas, ſine voce Verbum. Quid enim loqueretur, cui jam nuper ferale Herodis imperium, ad ſaltatriculæ votum, ipſam vocem eripuerat?

10. Conſidera, quàm toruis & ardentibus oculis Baſiliſcus ille aſpiciat Saluatorem! quàm ſuperbè interroget & ſciſcitetur ab eo de doctrina & diſcipulis.

Eheu!

Eheu! obstupesce, vt mox ad primam æternæ sapientiæ vocem, à quopiam ministrorum armatâ manu, tàm crudelissima alapa ei infligitur, vt dentes excusserit, & ex labijs sanguinem elicuerit.

Exhorrescat Cælum ad tam inauditum facinus! contremiscat terra! alapâ DEVS percuti potuit: ô Angeli, quomodo manus continere potestis? an attonitos vos tenet facti insolentiâ?

Loquitur interim ad focum Petrus, eliquatis ad prunas verbis, cui antea pauor ora congelauerat. Loquitur sed mendacium, quia veritas post crudelem ictum conticuerat. Loquitur sed insipienter, quia Sapientia obmutuerat.

Affectus.

QVid retribuam tibi Domine IESV pro omnibus ludibrijs, percussionibus, vilipendijs, derisionibus, & pro innumeris opprobrijs, quibus pro me saturatus fuisti?

Heu mæstissime, heu dulcissime IESV! Cur adeo ferreum ac lapideum cor habeo, quod compassione ac dolore non scinditur? cur præ dolore non tabescit anima mea, quandoquidem tam immanium dolorum & cruciatuum causa est pessima vita mea? Potuitnè fieri, vt pro me vilissimo vermiculo talia Deus pateretur? Eheu patitur! quia pro me conculcatur, pro me DEVS ligatur, irridetur, à satellitibus nefarijs, nunc pugnis, nunc calcibus tunditur.

O amor infinite! quid retribuam tibi, qui pro me seruo nequam tantum, & innocentissimus, & amabilissimus tuis? Fundam sanguinem: sed nocentissimus est, dignissimus, quem canes lingant & porci spurcissimi conculcent. Fundam lacrymas, sed peccatrices sunt, immundæ sunt.

O æterna Sapientia dulcis IESV ! pro hisce contumelijs, injurijs, irrisionibus, insanisq; clamoribus, te honorent, te glorificent, & extollant omnium Beatorum mentium agmina, Vel in solo tuo nomine benedicte IESV, omne genu flectatur, cælestium, terrestrium, & infernorum.

Christus apud Caipham.

1. COgita qualiter Dominus noster, Rex Regum & Dominus dominantium, sub vilissima specie pessimi serui, ab Anna ductus fuit ad Caipham Pontificem illius anni.

2. Considera, quomodo crudelissimi satellites, magis dæmoniorum inferni naturam gerentes, quàm hominum, non sinentes illum pedibus incedere, vi (catenâ collo circumligatâ) raptabant per terram, conculcantes & percutientes illum.

3. Attende, quia ibi juramento Christus, adstrictus, apertè se dixit esse Filium DEI, Caiphas scidit vestimenta sua, dicens coram omnibus eum blasphemasse.

4. Vide nunc, quomodo eâdem omnes, quâ scelestus ille Pontifex rabie in satellites in IESVM insiliunt! Vnus te Domine pugnis cædit, alter conuellit capillos, hic te impellit calcibus, ille calcaribus vulnerat.

6. Insuper obstupesce. En expuunt in faciem Domini! ô nouum & inauditum in terris spectaculum! ô faciem Domini alapis liuidam! ô faciem fœdis sputis maculatam!

6. Considera homines spuere volentes ad sordidos domûs angulos se conuertere. Scilicet impij illi sordidius nihil æstimârunt facie Saluatoris, in quam desiderant Angeli prospicere.

O Pater respice in faciem Christi tui, & miserere nostri, pro quibus sic fœdatur. O si vel modò incipiant oculi mei vbertim flere, vt vel ita eluant faciem Saluatoris mei!

O Mater! nunc soluis cum vsura, quod in partu non habuisti à natura, Filium pariendo, dolorem non sensisti, quem millies replicatum, Filio sic patiente, passa fuisti.

7. Vlterius obstupesce immanium bestiarum, non hominum truculentiam, quomodo hâc non contenti carnificinâ, in profundissimum carcerem, præter tenebras densissimas, plenum fœtore & horrore protrudunt Dominum ferreis constrictum compedibus.

8. Ingredere cum Domino tuo carcerem, quid ibi non tentat Carnificum rabies? en tota nox in crudelissima paupertatis CHRISTI, & innocentiæ supplicia extenditur.

9. Considera anima mea celsitudinem Domini DEI tui adeo profundè exinanitam, vt verè non homo, sed vermis, & opprobrium hominum ac abjectio plebis nunc dici debeat.

Affectus.

O Nox, quam meus IESVS habuit vltimam in carne mortali, quale tu spectaculum exhibuisti mundo & Angelis, & hominibus! Ecce dum medium silentium tenent omnia, en DEVS & homo! ab homine & pro homine à gehennæ circumdatur doloribus! en lamentabiles Domini preces audiuntur ad Patrem!

O horror cæli! ô scelus mundi! ô dolor & amor DEI mei! ô luna, quæ tam luctuoso spectaculo testis sola assistis; quando tu demum obscu-

raberis,

raberis, si luces? quando conuerteris in sanguinem, si serena es.

Quid tibi mi IESV cum terra? quid tibi cum homine? quis audiuit vnquam tale? vt redimeres seruum Te ipsum seruo illudendum tradidisti?

O quàm indebita miseratio, quàm gratuita & probata dilectio, quàm inopinata dignatio, quàm stupenda dulcedo! Regem gloriæ pro vilissimis mancipijs, ijsq; suis inimicis assumere formam serui, tot suscipere labores & dolores!

Quis vnquam parens simile quid fecit pro liberando filio, aut filius pro parente, aut amicus pro amico, quale fecit DEVS pro homine, Creator pro creatura, suprema Majestas pro vermiculo?

O Cor meum plusquam lapideum, cur non accenderis amore tui IESV? lapis calore solutus in cinerem vertitur, & tu ad tantum calorem immutabilis perseueras? O vtinam mi dulcis IESV! mille amoribus amem te! mille obsequijs seruiam tibi, mille millenis laudibus prosequar te, omnibus diebus ac noctibus vitæ meæ; ac deinde totâ quâ patet, æternitate.

Christus apud Pilatum & Herodem.

1. Vide, quòd necdum dies illuxerit, & jam rumor captiuitatis Dominicæ per totam ciuitatem increbuerat: itaq; omnes certatim currunt ad palatium justitiæ: vbi à senioribus populus aduersus Christum concitatur.

2. Obserua quomodo Christum decernunt offerre Pilato præsidi morti condemnandum. O bone DEVS! quantis cum ludibrijs improperijs per medium ciuitatem rapitur!

3. Inspice præsidem Pontium prodire ad solium plenum

plenum arrogantiâ; Christum verò plenum confusione, catenis ligatum coram eo consistere.

4. Audi, quomodo reprobi illi satellites aduersus Dominum, tanquam canes effrænes latrant, falsò IESVM insimulantes, quòd se DEVM faceret, & Regem, & subuerteret populum.

5. Considera, quòd cùm in multis IESVS accusaretur, nec in eo præses causam mortis inueniret, remisit Christum ad Herodem, sub cujus erat potestate.

Eheu miserandum spectaculum! vix se Christus commouere poterat, & tamen barbari milites per mediam vrbem IESVM trahunt, multis probris & sannis afficiunt.

6. Cogita quod cùm videret eum Herodes, putans eum mente captum, spreuerit cum exercitu suo; ac illudens remiserit iterum ad Pilatum.

O bone IESV! quàm ignominiosè ex conspectu Herodis abstractus sis! quantis ludibrijs à tanto militum numero exceptus! quot sordibus petitus! nec enim stulti aliter tractari solent.

7. Contemplare hîc cum deuotione & compassione quartam Domini raptationem ad Pilatum. Quousq; tandem ô Domine hæc barbara mancipia te protrudent, colaphis cædent, comas euellent?

8 Obserua, quòd Pilatus volens illum liberare, dederit sortem ejus cum Barrabba homicida scelestissimo, & concesserit populo, vt peteret ex his duobus, quem vellet dimitti.

9. Obstupesce incredibilem Christi patientiam! qui cum esset DEVS verus de DEO vero, passus est non modò se cum Barabba, infami nebulone comparari, sed etiam, quod indignissimum est illi postponi.

Affectus.

O Admiranda mi dulcis IESV, tuæ circa nos pietatis dilectio! Quomodo tu, qui tribus digitis appendis terræ molem, qui ſedes ſuper Cherubim & intueris abyſſos, tam crudeliter, tam immaniter torqueri à reprobis permiſiſti?

Quid commiſiſti Domine, vt ſic judicareris? quid feciſti mi dulcis IESV, vt adeo crudeliter tractareris? quod ſcelus tuum? quæ noxa tua?

O glacies non cor! cur non liqueſcis ad calorem hunc? nullum prope fingi poteſt, quod auribus non percepit conuitium, nullum quod corpore pro te IESVS non excepit ſupplicium. Vinctus eſt vt fur, conſputus vt blaſphemator, deriſus vt ſacrilegus in DEVM.

O mirabilis myſterij diſpoſitio! peccat iniquus & punitur juſtus, offendit impius & damnatur pius, quod perpetrat ſeruus exoluit Dominus, quod commiſit homo, ſuſtinet DEVS.

Quid ad hæc ô anima mea? vtinam nunc ſaltem amem te mi DEVS! ſed amem ex toto corde, amem ex tota anima, amem ex omnibus viribus meis.

Vtinam obuerſeris ſemper menti meæ ô vita mea! ô amor meus: vtinam ad te ſemper ſuſpirem ô deſiderium; ad te ſemper confugiam ô aſylum meum; ſemper aduoluar pedibus tuis ô mi DEVS; ſemper exoſculer manus tuas ô mi Domine, ſemper inuoleam in amplexus tuos ô mi Sponſe!

Chriſtus flagellatur.

1. VIde, vt agnum manſuetum impius Præſes ad ſedandum populi furorem, prædæ Tigrium & Pantherarum tradit, vt eum flagellis cædant.

Ah

Ah quantâ cum rabie te mi IESV adoriuntur! veſtibus violenter ſpoliant, & eas proijciunt humi! Quis auſit te denudare ô Rex Regum? Ah quanto cum rubore nudus conſiſtis coram illa maledicta multitudine, Virgo Virginum Sponſe.

O execrandum feræ poſteritati facinus! nudatur DEVS, & Virginea illa candidiſſimi corporis membra deteguntur! Quo vno ſcelere, tot mortes DEO inferri crediderim, quot ſunt oculi ſpectatorum.

2. Inſpice cum qua ferocitate CHRISTVS alligatur columnæ, alijs manus vincientibus, alijs brachia contorquentibus. Et multis alijs ita Dominum ſtringunt, vt carnes diſrumpi, & foras ſanguinem proſilire compulerint.

3. Admirare nunc cum lacrymis, IESVM feriri crudeliſſimè, cutem dilaniari, viſcera denudari, partes carnis in âëra exilire.

4. Vide in tenerrima carnè Domini ſulcos, vide ſanguinem defluentem in terram inſtar riuulorum.

5. Reſpice humeros, brachia, pectus, uentrem, & totum corpus tui Saluatoris dilaniatum, totum corpus diſcerptum.

O quantum prodigium! amor cruciat, fundit ſanguinem, dilacerat, & niſi ipſe ſibi obſtitiſſet, interemiſſet.

6. Interroga Dominum IESVM, qui fit, vt poſt tot flagellationes, quæ ad numerum peruenerunt ſex millium ſexcentarum ſexaginta ſex, etiamnum vitâ frui poſſit, cum decem tam immanium percuſſionum ſuffeciſſent ad te occidendum?

7. Meditare hîc, quomodo lictores percutiendo laſſi ſunt & CHRISTVS necdum fatigatus eſt pro te feriri. Quare cùm ampliùs non poſſent crudelitatem

ſuam

ſuam in ipſum exercere, illum à columna ſoluunt.

8. Vide, vt agnus innocens volutatur in ſuo ſanguine propter nimiam debilitatem, & animi deliquium non valens vltra pedibus inſiſtere. Ah! vt truculentæ illæ beſtiæ calcibus eum protrudunt clamantes: ſurge ſeductor: ſurge Rex Iſrael.

9. Inſpice, quòd doloribus plenus, totus dilaceratus præ frigore tremat, nudus, dilaniatus, & ſanguine madidus, vbicunq; firmat pedes, veſtigia ſanguinis relinquat.

Affectus.

O Bſtupeſcite cæli ſuper hoc, & portæ ejus deſolamini vehementer. IESVS DEI Filius in flagella nudatus eſt. IESVS meus Dominus in flagella paratus eſt. Nudatus, qui etiam omnia lilia agri ſic veſtit. Nudatus eſt, qui ſub vmbra alarum ſuarum nos protegit. Vides hoc ſol, nec obſcuraris? Aſpicitis Angeli, nec mortalium omnium oculos percutitis cæcitate?

Si hoc corpus templum Domini eſt, vbi nebula? ſi Sanctum Sanctorum, vbi velum? ſi tuus eſt Filius Virgo Mater, vbi tunica inconſutilis? ſi hic Filius tuus dilectus Pater æterne, vbi nubes lucida eſt?

O mæſtiſſima Virgo, quos fontes lacrymarum dicam erupiſſe de pudiciſſimis oculis tuis, cum cerneres Filium tuum coram te ligari, flagellari, & carnem de carne tua tam crudeliter & immaniter diſſecari.

O Virgo doloroſa, quomodo viuere poteras, quando in tuo conſpectu, tot rabidi canes in teneram damulam: tot ſanguinarij lupi in innocentiſſimum agnum, tot carniuori accipitres in ſimplicem columbam

columbam vngues ac dentes exacuebant;

Quo obſecro Nate DEI, quò tua deſcendit humilitas? quo proceſſit pietas? quò tua flagrauit charitas? Ego crimen edidi, tu torturæ ſubijceris; ego fruor delicijs; tu ad columnam in ſanguine natas; ego pomi dulcedinem, tu fellis guſtabis amaritudinem? Quid eſt hoc? quid feciſti Rex meus & DEVS meus? quid retribuam tibi pro omnibus, quæ tu tribuiſti mihi?

Benedicant te Domine millia millium, & decies centena millia Angelorum. Non hoc ſatis. Benedicat te benigniſſime IESV, multitudo miſerationum tuarum, & amoris tui melliflui ſuauiſſima viſcera, in quibus viſitaſti nos oriens ex alto, in quibus redemiſti nos, & lauiſti nos à peccatis noſtris in ſanguine tuo, & vulneribus tuis.

Chriſtus ſpinis coronatur.

1. Vide nouam truculentiam & immanitatem nefariorum ſatellitum, qui horridam coronam de ſpinis, & acutiſſimis juncis marinis capiti jam ſatis cruentato infigunt & imponunt.

2. Conſidera (vt dicit S. Bernardus) illas ſpinas, non ſolùm carnes & neruos perforaſſe, verùm etiam ipſa oſſa, necnon ipſum cerebrum penetraſſe.

3. Imaginare, quòd videas ſanguinem cerebri humore miſtum ex omni parte per capillos & faciem defluere.

4. Dic ex corde: O Pater! jam iſtud caput non ſemel ſudauit ſanguinem! cur ſpinis eundem elicit juſtitia tua?

O ſacratæ ſpinæ parcite, parcite ſacro illi & innocuo capiti, venite potiùs & vertite aculeum contra me, pungite cor meum punčturis pænitentiæ,

vt si non sanguinem, saltem vel lacrymam possitis è corde duro elicere. Dilatare corona, vt inter istas spinas caput quoq; meum inferam.

5. Vlteriùs mente progredere, & vide quomodo velant faciem Domini turpissimâ vittâ, & percutientes faciem & caput ejus alapis, illudunt ei.

6. Cogita, cur velat faciem Domini hæc barbara Tenebrionum turba? An quia oculis diuinis sua videri scelera pertimescebant? an quia, qui vno ejus aspectu emollitam in lacrymas petram conspexrant, suam quoq; mitigandam crudelitatem metuebant?

7. Consiste hîc parumper & accuratè perspice factum Pilati, qui rabiem infernalis turbæ volens sedare, Christum totum deformatum, deturpatum, & tam crudeliter dilaniatum ad propyleum jussit duci.

8. Ausculta verba Pilati Christum plebi monstrantis: Ecce homo: Acsi diceret; veniat vobis in mentem hunc esse hominem non bestiam; satis immaniter in eum sæuitum, immanius quolibet latrone.

9. Conuerte tu hæc verba Pilati ad Patrem: O Pater! Ecce homo! ecce Filius tuus dilectus, tam crudeliter dilaniatus! ecce Homo plusquam barbarâ, plusquam belluinâ Iudæorum sæuitiâ tractatus.

O Mater! ecce Homo! vide an hæc non tunica, sed caro Filij tui sit? verè fera pessima deuorauit eum. O Angeli pacis! ô anima Christiana! ecce Homo! sed eheu! jam verè exclamare poteris, quia non noui hominem, nam non est ei species neq; decor.

O peccator! Ecce Homo! ecce caput pro te spinis

ſpinis coronatum! ecce facies pro te ſputis & alapis liuida! ecce oculi in lacrymis & morte natantes! ecce os & labia mox felle replenda!

Affectus.

O Anima mea, non diffluis lacrymis! amore non conflagras! Ecce tuus Homo! en vide nouum crudelitatis inuentum doloroſiſſimum! en furore quanto! niſu quanto! dolore quanto! ſæuiſſimi lanienæ immanis miniſtri, coronam ſpinis, ſentibus hiſpidam, viſu horrendam, ſolo capiti Saluatoris imponunt, & ipsum penetrant cranium!

Ah doloroſiſſime IESV! viuis! natura non ſuccumbit adeo læſa? miraculis opus eſt, vt grauiora pro me patiaris.

Egredere nunc filia Syon, egredere ô Virgo Mater, & vide Filium tuum IESVM in diademate, quo coronauit eum Mater ſua, Mater improba Synagoga. O Rex mundi! ô gloria cæli! hoccine eſt regnum tuum, in quo natus es?

O innocentiſſimi, & diuini corporis benedicta terra, rigata non jam rore tantùm, ſed ſanguine, quomodo ſpinarum & tribulorum communi maledicto obnoxia facta es?

Ergonè, qui me gloriâ & honore coronauit, dolore ipſemet & dedecore coronatur? Qui dedit ornamenta aurea capiti meo, ſeruauit tegumenta ſpinea capiti ſuo? qui coronat me in miſericordia & miſerationibus, ſpinis ipſe & ſentibus non renuit coronari? qui mihi repoſitam habet coronam juſtitiæ, ſolàm ſibi coronam patientiæ reſeruauit.

O patientiſſime IESV! quis tibi animus? quem ſumma humilitate juſſu Patris adorant omnes Angeli, hunc coronatum ſummo ludibrio adorant ca-

culæ

culæ vilissimi ? O quale amantissime IESV oppro. brium ! irrident, insultant, blasphemant, alapas ingeminant, & sputa fætentissima agglomerant vsq; & vsq;.

O mi Creator, ô mi Redemptor, quantum tibi debeo ! ô si mille corda & linguas haberem, quibus misericordias tuas in æternum concinerem! ô si nunquam è memoria mea excideret amor tuus ! ô si die noctuq; clamare possem cum omni creatura, quæ in cælo est & in terra: Sanctus, Sanctus, Dominus DEVS.

Christus Crucem baiulat.

1. INspice cum lacrymis, quomodo humeris mitissimi Agni eneruatis & confractis imponunt ponderosam illam crucis molem, cæteris omnibus hoc lignum ferre recusantibus. Eheu ! eheu ! quid facies bone IESV, quia viribus es destitutus ?

2. Cogita tecum, quis vnquam vidit reum, ferre crucem suam & patibulum, cui affigendus ? contra commune jus gentium est; portare tamen innocentissimus IESVS cogitur.

3. Contemplare Dominum vnâ manu ligatâ alterâ crucem bajulantem. Heu quàm illa inhumaniter ô IESV corrodit, & conquassat humeros tuos, quàm profundè carni vsq; ad ossa infigitur. Quid vltra facies mi IESV ?

Perge tamen, perge mi Redemptor, constanter progredere, erige te mi IESV, nouas assume vires, deducat te Pater tuus cælestis & confortet, stipent latus tuum Angelici Spiritus & solentur.

Proficiscere mi bone Viator, proficiscere, vt nos redimas, peccata nostra te ligârunt, & in miserias has adduxerunt.

4. Considera, quoties ob nimiam lassitudinem & Carnificum furiam, sub crucis pondere in medio plateæ CHRISTVS corruit; quoties nefarij satellites è vestigio in eum insiliunt, capillis trahunt, calcibus protrudunt, à tergo luto & lapidibus impetunt.

O prodigium! en cadit Verbum DEI secus viam, & conculcatur ab hominibus. En cadit, per quem cuncti stant, infirmatur, per quem omnes roborantur, in terra DEVS jacet, per quem homines eriguntur in cælum.

5. Intuere, vt occurrit & mæsta Mater in montem Caluariæ eunti Filio. Quo pergis ô Virgo Mater inter militum armatorum cateruas? Ergonè dilectum filium tuum extremo supplicio affici conspicies?

6. Vide quomodo subsistit Dominus fatigatus saxo cuidam insidens, vltimo Matri inter amplexus valedicens.

7. Meditare nunc, quo cum ardore, quibus lacrymis inuicem se se complexi sunt. Quoties ingemugisse putas nunc mæstam Matrem lugendo Filium & dixisse: *Fili mi IESV, IESV Fili mi! quis mihi det, vt tecum & pro te moriar, Fili mi dulcis IESV?*

8. Contemplare, cum qua rabie, canes illi, inhumano quodam impulsu improperantes ei, Matrem à Filio repellunt, & eum semimortuum protrudunt.

9. Vide ô homo! quomodo patiuntur & lacrymis diffluunt pro te IESVS & MARIA! cur ergo tu ferreum cor non commoueris? cur non fles pro te ipso?

Affectus.

Affectus.

TVus ô Domine ingressus in mundum, & egressus è mundo, quàm dispar est! cantantibus Angelis ingressus es, Angelis pacis amarè flentibus egressus es. Ingredientem te Virgo Mater vtero brachijsq; portauit, egredienti tibi grauis crux, ingens illud & infame tormentum, portanda imponitur.

O potentia æterni Patris, quàm imbecillis facta es! ô virtus mundi, quàm infirma effecta es! ô sustentator vniuersæ terræ, quàm infra omnia abjectus es!

Tu æthera firmasti sursum, & nemo te confirmat, tu appendisti fundamenta terræ & nemo te sustentat, tu cum ceciderit è nobis aliquis supponis manum tuam; tibi postquam tam dire collapsus, imò collisus es, nemo ex omnibus adhibet in auxilium vltimum manum suam?

O manus ità vinctæ! quid mali patrastis? numquem fortè occidistis aut vulnerastis? nunquid fortè rapuistis, quod furum & prædonum instar, constrictas funibus vos intueor? absit! illæ, illæ manus sunt, quæ omnibus benefecerunt.

Quis ergo mihi nunc dabit aquas, imò, quis omnes venas, arterias, neruos, ossa, & vniuersa membra corporis mei vertet in Oceanum lacrymarum, vt plangam in amaritudine animæ meæ, IESVM meum sanguine decoloratum, sputis fædatum, post sanguineum sudorem, post dura vincula, post crudelem flagellationem, post horridam coronationem crucifigendum!

O Angeli! ô creaturæ omnes lugentes lamentemini, currite, abundãter currite quia ecce Filius Dei in extremis est. Ecce mundi salus extinguitur. Ecce Saluator noster

ster ad atrocia tormenta, ad vestium spoliationem; ad vulnerum innouationem; ad fellis potum; ad acerbissimam fossis manibus pedibusq; lanienam; ad infame suspendium; ad nouos gemitus, ad clamorem validum & lacrymas, & amarissimam mortem pergit.

Christus Crucifigitur.

1. SVbsiste jam cum CHRISTO in monte Caluariæ, & diligenter inspice, quomodo Carnifices detrahant cum immani violentia vestes CHRISTI, vulneribus ob sanguinem concretum adhærentes.

2. Audi cum lacrymis, quomodo mæstissimæ Matri illas vestes ostendant, horribili cum blasphemia dicentes: Aspice ô improba mulier, num hæc sint vestimenta sceleratissimi Filij tui?

3. Intuere CHRISTVM præ summo frigore, toto corpore trementem, cum nudus vento & aëri asperimæ hyemis tempore exponatur.

4. Cogita quàm ingens confusio ejus fuit, cùm videret se nudatum in præsentia tantæ multitudinis consistere.

5. Vide cum lacrymis quomodo ministri illi infernalibus furijs agitati, instar pantherarum rabie percitarum adoriuntur CHRISTVM, calcibus impetunt, & primo ictu atrocissimè in terram substernũt, horribili clamore vociferantes: Adesdum ô seductor populi; ocyus super hoc lignum te extende, expande brachia, & manus porrige.

6. Deinceps finge animo te coram intueri vnum Carnificum, CHRISTVM capillis tenere, ne se commoueat, alterum pedibus, tertium infigere clauos, & manus extendere;

7. Pene,

7. Penetra hîc, si potes, cor benedictæ Matris, quod exanimabatur ex auditu ad tam diros ictus. Ah! cur vnus horum ictuum non dirumpit & emollit pectus meum adamantinum? Eheu! dimittite claui istas innocentissimas manus, configite cor meum, illudq; compassione vulnerate.

Vlterius inspice quâ immanitate Carnifices funes pedes constringunt, & tantâ cum rabie trahunt, vt ossa omnia laxent ac loco moueant, & omnia vulnera dilatent, propter manuum & pedum extensionem.

9. Obstupesce, quam largi sanguinis riui per brachia, corpus, & crucem diffluunt, lacusq; roseos efficiunt humi! ô DEVS! quam lacrymabile & inauditum tormentum, & necdum CHRISTVS moritur!

10. Vide, quot machinis, quot funibus satellites illi vtantur, qui CHRISTVM in cruce pendentem nunc in hanc, nunc in aliam partem impellunt: demũ crucem erigunt, & in excaueatum scrobem immenso cum sonitu cadere permittunt.

O quanta cum angustia ad terribilem hanc conquassionem disjuncta sunt Christi membra, conturbata interiora ejus, & cuncta ossa, cum incredibili dolore loco mota.

Quæsisti sæpè ô anima Christiana à Domino tuo IESV, & dixisti: Indica mihi quem diligit anima mea, vbi pascas, vbi cubes in meridie? Ecce cubat in monte Caluariæ, medius inter latrones, nudus, liuidus, cruentatus, illic jacet exporrectus in duro lecto crucis.

Affectus.

O Spectaculum ab orbe condito luctuosissimum! DEVS suspenditur! DEVS occiditur! laxentur in gemitus ora, mergantur oculi nostri lacrymarum pelago

Veni, accurre, Oriens, Occidens, Septemtrio, Meridies. Ecce panditur terra Sancta, beati pedes, venerandæ manus, benigna brachia, amabile pectus.

Aspice nunc ô Pater caput Filij tui propter tot canales sanguineos defecisse! intuere ceruicem, olim instar niuis candidissimam, nunc inclinatam & exsanguem.

Defige oculos ô mæsta Mater in faciem dilecti Filij tui, & in membra conquassata CHRISTI tui! vide quàm obscurata sit pulchritudo oculorum! quantùm palleat color regij vultus!

O DEVS! ô IESV mi! adoro te in hoc throno doloris & ignominiæ, O si mihi liceret per te, vt sacram tuorum pedum aram millies exosculer, manantemq; inde cruorem lacrymarum imbre diluam.

O si submitteres tantisper verendum cælo & terris caput, vultum miserabilem, sanguine innatantem suo, ora illa plumbeo mortis calore pallentia, amoris roseo igne purpurascentia.

O anima mea! dic saltem à longè vltimum vale, Saluatori tuo, Vale ergo mi Redemptor! Vale ô Frater amabilis nimis! vale ô Sponse animarum nostrarum. Sed priùs ante discessum da benedictionem, da Frater amplexum, Da crucifixoribus tuis orationis affectum, latroni Paradisum, Matri Filium, Filio Matrem, mortuis vitam, toti mundo sanguinem tuum,

Christus clamans voce magnâ exspirat.

1. INtuere anima mea, quia jam tandem exacto tormentorum itinere, se se durissimum in lectum fessus Viator quieturus reponit: & audi quid loquatur ad te de lectulo crucis.

2 Audio, clamat IESVS: PATER dimitte illis. Quid est hoc? IESVS flagellis cæsus est, spinis coronatus, affixus patibulo, omnium tamen dolorum immemor ait ignosce illis. Cygnea verba! is, qui hactenus in propria causa tacuit, nunc causâ inimicorum disertus est.

3, DEVS DEVS meus vt quid dereliquisti me. Derelictus es mi IESV, sed propter me, quia ego sæpius dereliqui DEVM meum, fontem aquæ viuæ & recessi à DEO salutari meo.

4. Sitio clamas mi IESV! Attendite animæ, quantùm diligat vos, tot dolores perpessus IESVS propter vos, adhuc tamen dolores propter vos sitit, sitit sanguinem effundere, quem adhuc celauit in corde.

5. Domine memento mei. Hiccinè nudus ô latro, sanguine perfusus socius ac particeps patibuli tui Dominus est? hæccinæ spinæ sunt diadema Regis? Beatus es latro, quia caro & sanguis non reuelauit tibi, sed Pater qui in cælo est. Memento & nostri Domine, dum veneris in regnum tuum.

6, Ecce Mater tua. Breue testamentum, paruum peculium facilè dispensatur. Nihil sibi ex suo restabat præter Matrem, & hanc tradidit discipulo.

7. Ecce Filius tuus. O voces miras, mortaliumq; cordibus optatissimas. Filium effici Virginis, quid

dulci-

dulcius? Matrem habere MARIAM, quid securius? O Mater non dedignare nos filios, quoniam DEVS non est dedignatus te Matrem.

8. Consummatum est. Quod consummatum est Domine IESV? dolores tui, passio tua, charitas tua? ita sanè omnia transierunt, consummata sunt, perfecta sunt; præcipuè autem charitas tua, quâ cum dilexisses nos, vsq; in finem dilexisti.

9. In manus tuas Domine commendo Spiritum meum. O si & meum mi dulcis IESV in agone egredientem de corpore Spiritum in manus tuas susciperes! ô si me reciperes & omnes mecum agonizaturos in lateris tui aperti patentem aulam miserorum arcem, pænitentiam triclinium!

10. Et inclinato capite emisit Spiritum. Ergonè meus IESVS clamans voce magna, inclinato capite, vt mihi amplexum, mihi det osculum reconciliationis, inclinato capite, vt mihi dicat ad aurem cordis mei: morior, & libenter morior amore tui; inclinato capite, vt inspiret in faciem meam spiraculum vitæ, inclinato capite tradidit Spiritum?

Affectus.

O Anima mea! tradidit pro me IESVS Spiritum & ego spiro? verbum æternum pro me siluit & ego loquor? DEVS meus pro me mortuus est, & pulcherrimus ille nexus purissimæ carnis cum Sanctissima anima dissolutus est, & ego viuo!

Cur non venies ô hora, vt & ego moriar, si & Dominus meus IESVS mortuus est? cur non saltē compassione morior ego, cum jam exspirauerit in cruce vita mea?

Etsi non habeam mi IESV puritatem & sanctitatem tuæ Matris, vt dignè tibi compatiar, latronis tamen prauitatem habeo, vt ad latus tuum crucifigi

de-

debeam. Etsi non sum tanquam velum nobilissimum templi, vt in morte tua scindar, sum tamen monumentum fætidissimum, vt ad apertionem tui lateris aperiri debeam.

Quid in me quæris dulcissime IESV? si in morte tua petræ scissæ sunt, & ego durior sum petrâ. Si terra mota est, & ego terrenissimus sum. Ipsum etiam ferrum voluisti tuum corpus vulnerando intrare, & me intrare per facta jam vulnera non permittes? Nunquid cor meum est durius omni ferro?

Etsi cælestis non sim in compatiendo tibi, nec queam cum sole obscurari; tamen infernalis conuersationis sum, vt saltem in triduo mortis tuæ à te debeam visitari.

Cur enim me fecisti Domine, si non debeo esse tibi conjunctus? aut si tibi sum conjunctus, quare pariter tecum non sum vulneratus? Nolo mi IESV viuere sine vulnere, quia te pro me video vulneratum.

CAPVT XI.

Proponuntur Praxes colendi Deiparam Virginem, & quosdam Sanctos in Festis ipsorum.

Jn Festo Conceptionis Beatissimæ.

1. QVæ est ista, quæ progreditur quasi aurora, consurgens, pulchra vt luna, electa vt sol, terribilis vt castrorum acies ordinata?

2. Aue ex omnipotentia Patris; aue ex sapientia Filij, aue ex dulcissima bonitate Spiritus sancti MARIA cælum & terram illuminans,

3. Aue candidum lilium fulgidæ semperq; tranquillæ

quillæ Trinitatis, rosaq; præfulgida cælicæ amænitatis, de qua nasci & de cujus lacte pasci Rex cælorum voluit.

4. Salue sacratum Regis palatium. Salue thalame, in quo humanitas Christi desponsabitur. Salue electa DEO antequam nata fueris. Salue diuina cum hominibus reconciliatio.

5 Saluto & veneror Animam tuam gratiâ plenam; Tuum intellectum tam scientiâ instanti Conceptionis infusâ, quàm lumine gloriæ & visione DEI illuminatissimum. Tuam voluntatem impeccabilem, omnibus habitibus & actibus virtutum ab ipsa Conceptione tua ornatissimam.

6. Saluto & veneror tuum corpus sacratissimum DEO Homini in primo gradu consanguineum, Tuum cor semper immaculatum, semper amore DEI ardentissimum, Tua omnia sanctissima & purissima membra.

7. Gaudeo de omnibus virtutibus tuis, quòd eas habueris origine Maternitatis altissimas, in gradu perfectissimas, in instanti tuæ Conceptionis infusas, singulis vitæ mortalis momentis crescentes, heróicas, Angelicas.

8. Gaudeo de tua puritate, quòd sis præseruata ex meritis Christi, non solùm à peccato originali; sed etiam à debito proximo illud contrahendi; quòd sis semper libera ab omni peccato actuali etiam veniali.

9. Gratias tibi æterne DEVS, quia elegisti MARIAM, velut rosam de spinis, velut stellam de tenebris, velut gemmam de luto fæcis. Et quia sola cum filio suo de massa generis Adæ primogeniæ innocentiæ, originalisq; justitiæ hæreditatem retinuit, sola in gratia obedientiæ constitit. 10.

10 Gratulor tibi ô pretiosissima creatura! ô Mater admirabilis illam omnem (quam DEVS solus dare voluit tu sola capere potuisti) abyssum gratiarum, quâ pro omni existentiæ tuæ puncto impleta es, vt dignum majestati diuinæ fieres habitaculum.

11. O felicissima & beatissima mulierum jam præuenio omnium generationum benedictiones & loco earum omnium millies te & infinities beatam, prædico & esse gaudeo,

12. O puella sine macula concepta, tu sola eris gloria Ierusalem, tu honorificentia populi nostri. Vellem nunc capacitatem cordis mei millies milliesq; amplius dilatari, vt possim aliquantulum dignè DEO congaudere & gratulari tibi illud instans ortûs tui superadmirabilis in mundum.

13. O Augustissima Mater DEI! fiat cor meum immaculatum; vt plùs amet te, honoret te, apud omnes extollat te, plùs quàm vlla vnquam creatura possit inhonoratâ vitâ suâ offendere te!

14. Tu inchoasti Virgo, ora vt ego finiam vitam sine macula. Impetra cordi meo illam, quæ ad benè videndum DEVM requiritur munditiem. Habeam cor, quod cordis tui sancti amores omnes offerat pro te Filio tuo, DEO IESV! doceat me cor tuum amores immaculatos æternos!

15. Vtinam possim esse totus Virgineus, totus diuinus, vt cor meum totum, sit amor Virgineus, sit amor diuinus.

16 O sancta Mater DEI! vtinam Filius tuus in morte mea intuens animam meam dicere posset: Tota pulchra es amica mea & macula non est in te.

Eodem

Eodem die.

Actus ante S. Communionem.

IN Sole posuisse diceris tabernaculum tuum mi optime IESV, & ipse tanquam Sponsus procedens de thalamo tuo, nimirum claustro purissimo vteri virginalis. Imò verò mi Domine! MARIÆ Matris tuæ pulchritudinem à primo ipsius ortus instanti & in æternum immaculatæ sol & luna mirantur.

Vnde ergo mihi ô Amor diuinissime! vt tu venias de templo gloriæ tuæ, de purissimo tabernaculo tuo ad me speluncam latronum, vas contumeliæ toties fædatum, licet toties in sanguine tuo lotum?

Quid mihi & tibi ô IESV Fili MARIÆ Virginis, vt inuites me ad te Rex Regum & Dominus dominantium! Tu fons sanctitatis, coram quo Angeli non sunt puri! tu sol claritatis æternæ, qui lucem habitas inaccessibilem, ego verò animal immundum, filius iræ & tenebrarum? Quâ fiduciâ comparebo coram te Iustissime Iudex, ante cuius conspectum columnæ cæli contremiscunt!

Pro admirando habetur, quòd tu mi IESV filius DEI viui non horrueris Virginis vterum, nouemq; mensibus eundem inhabitaueris, qui tamen à Spiritu sancto multiplici gratiarum ac donorum apparatu fuit instructus, quomodo ergo nunc descendes in mea viscera fæda?

Ergo ne mi Domine patieris cum seruulo tuo epulari, qui nosti me in peccatis ac iniquitatibus conceptũ ac etiam ijsdem demùm immersum, quia mandatorum tuorum præuaricatorem? O quantus amor! tu in me vilissimo peccatore, & ego in te DEVS meus, cujus majestas incomprehensibilis est!

Quomodo

Quomodo ergo sine te augustissima Mater & Virgo, sine tuis auxilijs ego pauper seruus tuus dulcissimum amorem cordis tui IESVM meum recipere præsumam? Absit a me tantum audaciæ scelus. Si igitur Filium tuum à me recipi vis, exorna me meritis ac virtutibus tuis, gratijs & gloriâ tuâ, & me sic comptum Filio tuo aduenienti siste, sic me exorna ô dignissima Mater Filio tuo, quemadmodùm te Spiritus Sanctus exornauit eidem Filio ad te venturo, & in visceribus tuis incarnando.

Veni ergo mi dulcis amor ad pauperculam animam meam. Veni misericordissime & amabilissime DEVS cum MARIA Matre tua, præparet illa tibi cor meum (vt sit sine macula) in purum habitaculum tuum, in arcam tuam, tabernaculum, thronum, templum & lectulum tuum, vt quiescas & maneas in me, vt videam te, amem te, ardeam, liquescam, consumar, & consummer in te.

Actus post S. Communionem.

QVibus te ô amorosissimum SACRAMENTVM excipiam & tractabo modis? quomodo te dulcissime Hospes amorq; mi IESV redamabo? Nihil habeo carius, & pretiosius corde Mariæ, hoc tibi dono & offero.

Per te Virgo Immaculatissimè concepta DEVM meum in corde meo latentem, quem ego indignus peccator sub his Eucharisticis speciebus præsentem suscepi, amo, laudo, agnosco, veneror, glorifico, exalto, deprecor & prædico, inuoco, & possideo.

Tuo corde ô pura & deificata pretiosa & super omnes benedicta Virgo Mater, pro me amplectere filium tuum mihi hodie datum.

Concede mihi ô pijssima Genitrix huius ipsius corporis, quod ego sumpsi, illos tuos affectus, illas con-

ſiderationes, omnemq; gratiarum, donorum ac virtutum tuarum apparatum, vt tam decenter & ſanctè, tàm reuerenter & deuotè Filium tuum tractem, ſicut tu illum tractaſti.

Tu enim ſola Virgo Sanctiſſima placuiſti Altiſſimo, tu feliciſſimè concepta primo tuæ conuerſionis ad DEVM actu maximum eidem guſtum exhibuiſti, deinde filium DEI quem cæli cælorum capere non poterant, tuo gremio contuliſti, de puriſſimo ſanguine tuo & de Spiritu Sancto concepiſti, de caſtiſſimis viſceribus tuis genuiſti, genitum vbere de cælo pleno lactaſti.

Quia verò mi Domine ego indignus peccator nihil habeo, quod poſſit tuam maieſtatem & dignitatem condecere, hanc ſaltem voluntatem habeo & offero tibi; quâ affectus plenitudine totam ſe tibi Virgo mi DEVS in omnem vſum obſequiumq; primo ſui exortûs inſtanti conſecrauit ac deuouit, eodem ego affectu offero meipſum totum tibi, atq; trado in hæreditatem & poſſeſſionem æternam Tuus ſum ego in æternum.

Exuo affectum omnem ad omnia, & ad te vnum tanquam centrum meum toto impetu tendo, feſtino, ruo. Sufficiat mihi Amor mi dulciſſime, quòd te habeam; quòd te in SACRAMENTO ſuſceperim. Nihil in hac vita mea amplius & melius deſidero, te vnico ſummo Bono meo amoreq; contentus ſum. Amorem hunc & affectum, quo ad te feror, in omne momentum & æternitatem continuare cupio, ac quantum poſſum continuo,

In Purificatione.

1. O Mater Domini mei monſtra te eſſe Matrem, depone Filium tuum in manibus meis, ſufficit

ficit mihi, vt videam & exoſculer, quem diligit anima mea, antequam moriar.

2. O bone IESV! apud te os meum ſine voce, & ſilentium meum loquitur tibi; vſquequo tardat venire Dominus meus ad me? quando videbunt oculi mei ô Pater ſalutare tuum, quod paraſti ante faciem omnium populorum?

3. Diuine paruule in ſinum meum licet anguſtiſſimum, amore tamen tuo, & tui diuini cordis dilatandũ aduola, requieſce in ſinu meo, vt ſic amore tui moriens in amplexibus tuis cantem: nunc dimittis Domine ſeruum tuum in pace.

4. Suſcipio hodie in medio templi miſericordiam, & amorem meum, gaudium & vitam meam, IESVM & DEVM meum. O delicium ſine deliquio! ô exultationem ſine ſupplicio! ô lætitiam ſine faſtidio!

5. Intelligis tu paruule IESV ſuperintelligis omnia: intellige ſuper egenum me & pauperem maximè in occaſu meo.

6. O puriſſima Domina mea, dulciſſimum amariſſimi agonis ſolatium! da mihi IESVM morienti, & dimitte cum Symeone me ſeruum tuum in æterna pace.

7. Feſtina ô Mater miſericordiæ, & monſtra te eſſe mihi Matrem in hora mortis meæ, veni & fac, vt in occaſu meo oriatur mihi ſol non tam juſtitiæ, quàm miſericordiæ.

8 Non recuſo horrendos ignes, longum illum diem purific[illegible]nis meæ. Malem tamen illos DEI amore, [illegible]an pro pœna culparum pati.

9. Sim ego ô IESV ô MARIA, ſim candidus veſter cereus, conſumar, abſumar amore veſtri

lucens & ardens, vſq; dum hîc felici vos amantium morte extinctus, immortaliter apud vos ardeam igne illo cuius flammæ, ſunt linguæ amoris Dei.

10. Reſpice paruule mi IESV reſpice in templo, & accende me ac mea omnia illis tuis oculis, quos tanquam flammam ignis vidit poſtea Ioannes tuus. Illi tui ignei oculi faciant me alis flammeis auolare illuc, vbi eſt templum amoris æterni, ad quod euocare ſoles dilectos Virginis Matris tuæ.

11. O mi IESV! rogo te per Patrem tuum, cui hodie oblatus es, per te ipſum, qui oblatus es, per Spiritum Sanctum, cuius inſtinctu oblatus es, per Virginem Matrem tuam & S. IOSEPHVM à quib⁹ oblatus es, fac vt ego & omnes tuo diuino ac Matris tuæ amori addicti, ſimus candelæ tuæ, quas tu (quod hodie petit Eccleſia) lumine ſupernæ benedictionis accendere digneris, vt corda noſtra inuiſibili igne, id eſt S. Spiritûs illuſtrata, omni vitiorum cæcitate careant.

12. Tibi me hodie ſiſto paruule IESV, quem Patri hodie in templo ſiſtit Mater; vt cùm ante te mihi ad vltimam ſententiam percipiendam ſiſtendum erit, ad dexteram Electorum me ſiſtere velis.

13. O MARIA dulciſſima Mater mea amantiſſima! quid obſecro dabis nobis in hoc feſto? Purifica me Virgo Sancta, purifica totum mundum. Benedic Filio tuo mihi, quem geſtas in manibus, & toti mundo. Accende me igne tuo, vt cor meum flammis amoris diuini ſemper ardeat.

Eodem Die

Actus ante S. Communionem.

VSquequo Domine dulciſſime amor mi tollis animam

mam meam & non venis ad eam ? Ecce iam tædet ipſam vitæ ſuæ. Quid dicam ? quò vadam, quis renuntiabit tibi dilecto meo, quia amore tui langueo ? Quis mihi det te ô amantiſſime IESV ſugentem vbera Matris meæ, vt amplectar te & deoſculer & introducam in domum meam, tuguriolum cordis mei ?

O deſideratiſſime hoſpes animæ meæ, decore nimis & amabilis ſuper amorem hominum & Angelorum, ſicut Mater amat vnicum filium ſuum, ita ego te diligo ac tuo ſuauiſſimo conſpectu ſatiari volo.

Quemadmodùm deſiderat ceruus ad fontes aquarum, ita deſiderat anima mea ad te Saluator meus Domine I E S V, deſiderat inquam anima mea ſatiari pane tuo, quem de cælo præſtitiſti nobis omne delectamentum in ſe habentem. Sitio te Deum meum venam aquarum viuentium, ſitio ſanguinem tuum quem mihi in potum mirabiliter tribuiſti.

An verò vis animam meam reijcere & pertranſire, quia homo peccator ſum ? ſcis enim Domine quibus te malis offenderim ! quibus peccatis iram tuam irritauerim ? quomodo Spiritum Sanctum tuum contriſtauerim?

Ita eſt Domine IESV, agnoſco & profiteor coram cælo & terra, quia multiplicatæ ſunt iniquitates meæ ſuper arenam maris, adeoq; non eſt bonum hunc panem filiorum mihi cani putrido dare : non expedit hanc redemptionis noſtræ gemmam pretioſiſſimam ante porcum proijcere.

Scio tamen Domine, quia etiam debiles & claudos ad cænam tuam inuitaſti, quia cum publicanis & peccatoribus manducaſti; quia filium prodigum ad te reducem vitulo ſaginato tractaſti. Ad menſam ergo conuiuij tui cum timore & tremore ac-

cedere præſumo, quem ego credo firmâ fide ſub accidentibus Euchariſticis eſſe verè & realiter præſentem vna cum diuinitate, anima, corpore, & ſanguine tuo pretioſo.

Veni ergo Domine & noli tardare, veni dulcedo mea, veni ſalus animæ meæ, vita mea, DEVS meus & omnia! Ecce pando tibi dulcis IESV panis viuentium ſinum cordis mei, & paratum offero totum animæ meæ habitaculum, dignare ad me venire, & mecum vſq; ad finem vitæ meæ manere. Non ſum quidem juſtus & timoratus, quia grauiſſimus peccator, expecto tamen redemptionem Iſrael, expecto donec veniat qui mittendus eſt.

Ad te etiam ſupplex accedo pijſſima Mater, depone ex vlnis tuis Virgineis hunc filium tuum in ſinu cordis mei. Quid enim negabis pauperi quod hodie conceſſiſti Symeoni? fac me vnum de mercenarijs tuis, quia hic fame pereo, amore langueo, non eſt qui conſoletur me ex omnibus caris meis.

Quàm beatus es magne Symeon bajulus factus Amoris mei, quàm beati oculi tui quibus deſideratum cunctis gentibus Redemptorem mundi aſpexiſti! quàm beatæ manus quibus Authorem vitæ contrectaſti! o quàm ſuauiter caſta ludit inter brachia tua dulcis IESVS amor meus, pendet amica collo ſarcina purpuratq; genas baſijs purpuraturq; tuis. Ignoſce, Inuideo tibi magne ſenex. Satis ah ſatis exultauit ſpiritus tuus in DEO ſalutari tuo. Concede etiam mihi hoc amicum pondus, Morior ſi denegas, paululùm concede hanc ſarcinam vicariam geſtandam dexterâ.

Actus poſt S. Communionem.

O Pater æterne ac amantiſſime! ô Mater dulciſſima

cissima MARIA! en jam induxistis Puerum IE-
sum parentes ejus in cor meum, jam filium ve-
strum accepi in vlnas meas, en quod concupiui
teneo, cur jam corde non ardeo?

Intuemini Sancti Angeli quantus sit iste qui
ingreditur, & ipse est Rex justitiæ. Præcursor in-
greditur secundùm ordinem Melchisedech Pontifex
factus in æternum.

Suscipio Domine IESV misericordiam tuam, quia
te ipsum in medio templi tui, cordis mei, cur
non clamabo cum tuo Symeone, qui dum te in
vlnas suas. necdum vnius vlnæ infantem suscepit
tanquam cygnus lætus ante letum cecinit, & petijt
dimitti.

Clamabo & ego & dicam cum eodem: Nunc
dimittis seruum tuum Domine secundùm verbum
tuum in pace. Vidi enim te, & vidi, & gustaui
toties in Eucharistia. Viderunt oculi mei salutare
tuum, quod parasti ante faciem omnium populo-
rum. Lumen ad reuelationem gentium, & gloriam
plebis tuæ Israel.

O Virgo sacratissima, quo tu affectu pignus tu-
um dulcissimum ac diuinissimum hodie templo il-
latum, altariq; impositum diuinis oculis præsenta-
sti & amplexa es, simili cordis deuotione & af-
fectu ego modo Filium tuum in corde meo depo-
situm amplecti desidero.

IESV mi dulcis hospes animæ meæ hodie à
Symeone gestate, benedicte, & eleuate super alta-
re, te ego quoq; seruulus tuus in corde meo ele-
uare gestiens, totâ capacitate mea confirmari, fina-
literq; in gratiæ tuæ amicitiæq; pace dimitti in
æternum postulo.

O si moriatur anima mea morte justi istius, & fiant nouissima mea hujus similia. O sanctissima Mater adsis & mihi in hora mortis meæ O IESV benignissime, dum in extremo vitæ meæ dignaberis è templo sancto tuo venire ad me, & sacro viatico munire me, ne permittas me separari à te, in hora mortis meæ voca me, vt amem te.

Quis mihi det, vt in vltimo vitæ meæ puncto ardere possim immensis ignibus amoris tui, vt qui aliquando remissius fui in amore tuo, nunc æstuem & accendar amore tui Seraphico. O si in puncto resolutionis meæ tantum conciperem tui amorem, qui solus sufficeret separare animam meam à corpore meo?

Obsecro te mi IESV! per illum ipsum amorem, quo te mihi in cibum communicas, & per illud amoris SACRAMENTVM, illam mihi ex hoc gratiarum fonte præsta gratiam, vt hoc corporis tui Sacratissimi cibo confortatus, viam ingrediar vniuersæ carnis, sistarq; judicio tuo non damnandus ad mortem, sed saluandus ad vitam; in qua te summo Bono meo fruar in æternum.

In Festo S. Benedicti.

1. BEnedictus sis Domine DEVS in firmamento cæli, quia Benedictum tuum Patrem multarum Religionum constituisti, filijs ejus benedixisti, & multiplicasti eos sicut stellas cæli.

2. O dilecte Domini Benedicte! cuius hodie solenne festum omnes filij tui (quorum numerus vni DEO cognitus est) sub Sanctissimis legibus tuis militantes concelebrant. Iuua me precibus ac meritis tuis; vt ego nunc & æternum sim dilect⁹ & benedictus à Domino, ac diligens ac benedicens Dominum.

3. Sera-

3. Seraphine terrestris! qui in materno vtero exultare & psallere es auditus. Non potui DEVM amare & illũ benedicere ante, quàm nascerer, fac vt saltem nunc, & in æternum totus dulcedine diuini amoris plenus, totus flammâ diuinæ charitatis incensus diligam DEVM ex toto corde totisq; medullis præcordiorum meorum misericordias eius concinam.

4. Cælestis inter homines Angele! qui è visæ à te olim fæminæ recordatione, immundum Spiritum fædis tibi cogitationibus importunum inter vrticas & spinas volutatus repulisti, & tamdiu corpus tuum senticeti aculeis lacerauisti, donec nesciret insidiator, lilijs an rosis irasceretur; cum innoxia inter spinas lilia efflorescere frendens conspiceret; impetra mihi cor totum candidum, totum lilium, impetra mihi victoriam de mundo, carne, & diabolo.

5. O felicissimi & flammei cordis Vir! qui discipulorum quendam orationis tempore, mente sponte vagum, per fimbriam vestis è templo foras à nigro puero trahi vidisti, eidemq; orationis Spiritum impetrasti, impetra ne me vnquam irretire possit dæmon; vt deniq; non tradat bestijs meam hanc animam confitentem sibi DEVS meus.

6. O Thaumaturge! cujus imperio aquas pede sicco calcauit tuus discipulus Maurus. Qui bibiturus, facto pro more, super vasculum Crucis signo, illud vi diuina fractum, ne venenum biberes vidisti. Qui rogatu cuiusdam parentis filium ejus mortuum resuscitasti: Rogá obsecro IESVM, vt lætitiam Angelis DEI creet mea mors, non verò dæmonibus: vt in templo Sancto gloriæ DEVM meum vna tecum benedicam, æternùm benedictus.

7. Sancte mi! & in altissimo gloriæ throno à Deo collocate Vir! qui Sanctæ Scholasticæ Sororis tuæ, & postea S. Germani Episcopi animam in cælum abeuntem aspexisti; assume animam meam, vt in morte à corde meo abeat ad te, itinere sancto!

8 Martyr amoris DEI! qui scriptis diuinâ sapientiâ plenissimis legibus, miraculorum gloriâ celeberrimus, vatidico Spiritu multa præsagiens, sumpto Viatico, præmortua corporis per austeritates exhausti membra, in parato tumulo inter manus & lacrymas discipulorum placidissimè composuisti. Veris pænitentiæ ac amoris lacrymis cor meum imbue, vt sanctâ verè amantium morte moriar. Impetra mihi Spiritum veri amoris DEI, qui corpus meum mortificatione assiduâ, & animam oratione perpetuâ DEO sacrificet.

9. O dilecte Domini Benedicte! cujus anima fulgentibus circum lampadibus, pretiosissimo pallio velut Sponsa ornata visa est abire in cælum; & vox audita est. Hæc est via, quâ dilectus Domini Benedictus ascendit. Qui hoc tuo die, Sanctæ tuæ filiæ Gertrudi apparuisti, totus efflorescentibus ex te rosis vndiq; corpore toto vernans. Ora pro pigro hoc, & ad dura pro æternitate sustinenda, delicato nimis corpore meo: Patiatur nunc, ne patiatur in æternum. Currat quò anima, quò DEVS vult, vt cælum non infernum comprehendat.

10. Idem etiam nunc oro, quod hodie in solenni oratione ad te clamant alumni tui: vt excites in me Spiritum illum excellentissimum, quo tu calcare mundum, mortificare carnem, subiugare infernum didicisti ac docuisti: vt eodem repletus, Sanctissimam Regulam tuam fideliter obseruem, virtutes

tuas

tuas imitari studeam, dæmonum insidijs viriliter resistam, & te iuuante feliciter moriar.

Eodem Die.

Actus ante S. Communionem.

ITane ab æterno cogitasti de me, & singulis etiamnum momentis cogitas de me & in æternum cogitabis ô amabilissima bonitas DEVS meus? Et ego tam diu fui oblitus tui, etiam modo vix memor tui, & in posterum tui potero obliuisci ô amabilissima bonitas?

Quàm tædet, quàm pudet me mei! ô magnum prodigium, quòd ab æterno amaueris me! sed nunquid non maius prodigium, quod in æternum diliges me? O nimia charitas, quid faciam tibi?

Et quid obsecro vnquam oculis maiestatis tuæ placuit in me? quid boni ego feci? quid merui? elegisti me ante mundi constitutionem, vt sim sanctus & immaculatus in conspectu tuo, & cum in peccatis iacerem, vocasti me è seculo nequam in admirabile lumen tuum, in locum sanctificationis, dissimulans peccata mea propter pænitentiam.

Quid in me dulcissime IESV inuenisti obsequij, quia liberasti corpus à perditione, liberasti me secundùm multitudinem misericordiæ nominis tui à rugientibus præparatis ad escam, de manibus quærentium animam meam, à pressura flammæ quæ circumdedit me, & in medio ignis non sum æstuatus?

Toties ob scelera mea tradendus eram inferno, cum alijs, quos in ipso feruore peccatorum oppressit mors, qui nunc in flammis infernalibus cruciantur, & tamen mihi, cur autem mihi? misericordissimè pepercisti?

Sis millies mi Domine benedictus, qui me ex innumeris mundi periculis liberasti, & ad sanctam religionem mirabiliter euocasti. Benedicta sit illa hora, quâ me eduxisti de tabernaculis peccatorum, quâ eduxisti animam meam ex inferno inferiori, & saluasti à descendentibus in lacum. Benedicta sit hora, quâ me in Filium tuum adoptasti & in templum tuum consecrasti. Verè locus iste sanctus est, verè DEVS in loco isto, vbi Panem Angelorum manducamus.

O Panis Angelorum, factus cibus seruulorum, reple etiam me hodie mendicum tuum suauitate tua, vt totus dulcedine amoris tui plenus, totus flammâ tuæ charitatis succensus, ad te solum æstuantissimis anhelem desiderijs.

Absorbeat quæso mentem meam ab omnibus quæ sub cælo sunt ignita & melliflua vis amoris tui, vt tibi soli inhæream, solâq; tuæ suauitatis memoriâ pascar, te solum in omnibus & super omnia castissimo amore, omni momento diligam & amplectar.

Veni ergo ô Amator ardentissime ad pauperculam animam meam, hic habites quoniam elegisti eam. Ne pertranseas seruum tuum ô dilecte votorum meorum, ô dulcedo cordis mei, ô requies spiritûs mei, ô vita animæ meæ, DEVS meus & omnia.

Actus post Sacram Communionem.

O DEVS immensæ Majestatis & infinitæ bonitatis! quid retribuam tibi pro omnibus quæ tu tribuisti mihi? en non tantùm ab æterno, & antequam essem, gratis adamasti me, & ex nihilo ad gloriam tuam æternamq; felicitatem meam condidisti, fecisti Angelos tuos spiritus etiam propter me, quibus mandasti, vt custodiant me in omnibus vijs meis, pro

is, pro me feruo peccati & dæmonis redimendo fanguinem & vitam dedifti, è tenebris peccati in quibus diutiffimè hæfi, extraxifti; tot gratijs habitualibus ornafti, & actualibus præuenifti & adiuuifti: verùm etiam me toties non lacte vt Mater filium, fed corpore & fanguine tuo reficis & nunc etiam refecifti.

Agnofco mi Domine & amplector vifcera pietatis tuæ, quibus me dilexifti ac diligis. agnofco mifericordes oculos, quib⁹ refpexifti fuper mortuū canem fimilem mihi. Pro his omnibus benedicam te Dominum meum DEVM falutis meæ in omni tempore. Mifericordias tuas in æternum cantabo.

Quia verò homo peccator fum, laudet te & benedicat pro me gloriofiffimæ Virginis huius fancti inftituti Patronæ digniffimum cor & anima. Laudent te & benedicant infinita Sanctorum Angelorum caftra ac præcipuæ laudet te & pro me benedicat nomini tuo laudabilis Confefforum numerus cum fuo diuiniffimo Benedicto, fancta & immaculata huius facri Ordinis Virginum turba, & omnis electorum tuorum exercitus.

Clamo ad te potentiffime protector falutis meæ Sanctiffime Pater, & dux nofter Benedicte, tu de tua falute jam fecurus es, de me obfecro fis folicitus, & quem in vita Patronum elegi, in morte patrocinantem experiar, victurus deinceps tecum beatè, patrocinij tui memor æternùm. Subueni mihi mifero peccatori, fedenti in tenebris & vmbra mortis. & folue vincula captiuitatis meæ. Eleua me ab hac fordida terra, vt mihi mundus crucifixus fit, & ego mundo.

In Annūc.

In Annuntiatione.

1. ECce Angelus Domini nuntiat tibi Virgo beata, quia tu gratiâ plena, concipies & paries Filium, DEVM videlicet & Hominem.

2. Audisti Virgo, quòd concipies & paries filium, expectat Angelus responsum; tempus est, vt reuertatur ad DEVM, qui misit illum. Expectamus & nos ô Domina verbum miserationis, quos miserabiliter premit sententia damnationis.

3. Responde Domina per Angelum Domino verbum, & suscipe Verbum, profer tuum & concipe diuinum, emitte transitorium & amplectere diuinum. Da Virgo responsum, quod terra, quod inferi, quod expectant & superi.

4. O Archangele Dei, qui legatione fungeris pro verbo increato, fortiter & suauiter age pro Dño tuo.

5. DEO gratias. Iam vtrinq; consensus datus est; iam Verbum caro factum est, & habitat in sacro Virginis vtero; iam puer IESVS vocatur.

6. O Mater DEI mei, quibus tibi affectibus gratulabor Maternitatem tuam diuinam? ô si omnium mihi corda essent! ô si cor ipse totus essem, quantum est totum vniuersum, vellem Te toto me gratulari æterno DEO! toto me Tibi gratulari Filium DEVM.

7. Benedicta & venerabilis es Virgo MARIA, quæ sine tactu pudoris inuenta es MATER SALVATORIS, & quem totus non capit orbis in tua se clausit viscera factus Homo.

8. Benedicta sis tota ô dulcissima Virgo, in corpore tuo purissimo, & anima sanctissima.

9. Benedico beatissimum vterum tuũ, in quo Dominum cæli & terræ portasti. Benedico beatissimum cor

tuum,

tuum, quo feruenter filium tuum dilexisti. Benedico beatissima vbera tua, quibus eum lactasti. Benedico os & labia tua, quibus ei dulcissima oscula dedisti &c.

10 Benedictus sit DEVS Pater, qui te in suam Filiam adoptauit. Benedictus sit Filius, qui te in Matrem suam elegit. Benedictus sit Spiritus Sanctus, qui te in Sponsam sibi assumpsit.

11. Sancte Gabriel Archangele MARIANE benedic & saluta mecum, & pro me MARIAM, & doce me illam salutare; vt oret pro me, oret nunc dum viuo; nunc dum oro; nunc dum in periculo damnationis æternæ, & in agone mortis meæ.

12. O Virgo gratiâ plena, esto mihi MARIA, impetra, vt in gratia moriar, vt Dominus sit mecum, & ego cum Domino in æternùm.

13. O benedicta in mulieribus, ora, vt benedictus fructus ventris tui IESVS, sit mihi viuenti & morienti IESVS. Ita fiat ô MARIA Mater DEI, viuentium & morientium, ac prædestinatorum Mater.

14. O Virgo Beatissima, quæ cum esses paruula, placuisti Altissimo, tantùm te & ego diligo, vt si ego solus possiderem omnium Electorum gratissima corda, libenter illa omnia amori tuo impenderem.

15. Si essem ô Domina CHRISTVS, in te non in aliam flumina gratiarum deriuarem Si essem MARIA, relinquerem esse MARIA, vt in sola esses MARIA. Si essem supremus Angelus te non aliam, nomine omnium Angelorum optarem Reginam.

16. Si in me voluntates omnium hominum positæ essent, te non aliam Mediatricem redemptionis hu-

manæ

manæ precarer. Si cordibus & linguis omnium loquerer, te, non aliam Dominam mundi vocarem.

Eodem die.

Actus ante S. Communionem.

DEreliquit me dulcissime Amor, mi IESV, Virtus mea, & lumen cordis mei atq; robur mentis meæ, non est mecum. Formido enim & terror, tremor Majestatis tuæ occupauerunt, & ceciderunt super me. Non sum dignus soluere corrigiam calceamenti tui, & dignus ero in sanctissimo SACRAMENTO recipere te? Quomodo audebo accedere ad te? Vnde mihi tantum dignitatis vt venias ad me?

Ad Virginem Matrem, non priùs venisti, quàm Spiritus sanctus superueniret in eam, & Virtus Altissimi obumbrasset illi, & tamen jam illa fuerat gratiâ plena, quomodo igitur potes ad me, & Spiritu sancto, & Virtute Altissimi, & plenitudine gratiæ destitutum, venire? Cur te mihi obtrudis Domine inuito, trementi, & vilitatis meæ conscio?

Ignosce Dñe, quod formide reciperem te, quia tu es DEVS meus magnus nimis, ego autem sum homuncio vilis nimis, ex nulla parte par, sustinendo tibi, declina à me Domine, quia peccator sum, quia nihil sum, quia non habeo sanctitatem Matris tuæ.

Non audeo quidem resistere voluntati tuæ, & tamen etiam non audeo te admittere ad me Domine. Consentire timeo, & dissentire pertimesco, quis enim resistit tibi & pacem habuit? Aut quis sum ego, qui respondeam DEO pro mille? Si te cupio recipere, audacia est, si renuo ad te accedere miseria

miseria est. Coarctor nimis & angustiæ mihi sunt vndiq;.

Scio tamen miser, quid faciam, en ad tuos pedes supplex accurro pia Mater & Virgo, quia à sæculo non est auditum quenquam ad tua currentem præsidia (teste tuo BERNARDO) tua implorantem auxilia, tua petentem suffragia a te esse derelictum. Per te ergo accessum habeamus ad Filium ô benedicta inuentrix gratiæ, genitrix vitæ. Tuo Filio me reconcilia tuo Filio me repræsenta. vt ad me veniat, & mansionem apud me faciat,

Tu enim sola placuisti Altissimo, quæ ardore diuini amoris accensa, totâ mente, totâq; virtute virium eleuata, DEVM tuum ardenter diligens contemplabaris, & tunc tibi SS. TRINITAS DEVS per vocem Angeli sui salutationem transmisit, Incarnationis Filij DEI consilium intimauit, Virginali integritati, pro qua zelabas honorificè cauit, obedientiam acceptauit. Et quando ancillam DEI te esse professa fuisti, in illa hora benedicta, DEI Filius in te factus est tuus Filius.

En etiam anima mea ancilla tua Domine, fiat obsecro iterum in corde meo VERBVM CARO FACTVM. Eo affectu dulcissime IESV te suscipere hodie desidero, quo te affectu & desiderio tua Mater, Spiritu sancto cooperante in visceribus suis incarnauit, suoq; purissimo Sanguine conuestiuit. Veni Domine IESV, salus & vita animæ meæ, & noli tardare.

Actus post S. Communionem.

O MARIA Virgo & Mater Ecce Filius tuus Homo-DEVS factus mihi concorporeus! pro quo, vt ardentissimas illi gratias agas, suppliciter postulo.

Adoro te mi dulcis IESV, Fili MARIÆ Virginis. Adoro diuinam Carnem & Sanguinem hic realiter sub Eucharisticis speciebus existentem, quam de Virginis MARIÆ substantia in Incarnatione assumpsisti.

Benedictus sis tu DEVS Creator omnium, qui in Vterum MARIÆ Virginis, ac sub tectum meum, descendere dignatus es.

Millies & infinities sit benedictum ô benedictum Sacramentum! Benedictus sis infinities IESV dulcissime Amor meus, benedicta sit Caro tua, Sanguis tuus, anima tua, diuinitas tua, quòd venire dignatus es ad me.

Benedicta sis etiam millies ac millies Virgo Beatissima, quòd lacte proprio, magnisq; laboribus panem hunc ad victum nobis dederis, in Crucis ara pro nobis, & in altari in nostrum remedium æterno Patri offerendum, atq; in Sacrario Cordis nostri reponendum.

Die dolorosæ Virgini sacro.

De septem illius doloribus.

1. PIa Mater fons amoris, me sentire vim doloris, fac vt tecum lugeam, fac vt ardeat cor meum, in amando Christum DEVM, vt sibi complaceam. Vt & tibi complaceam, Cujus animam pertransijt gladius, & vtriusq; dolore & amore langueat, ardeat, liquefiat anima mea.

2. An non toties pertransijt animam tuam gladius Virgo beata? quando in stabulum diuertisti, primogenitum tuum in præsepio collocasti. Circumcisionem ejus commiserata aspexisti, in Ægyptum cum Filio fugere debuisti, ac duodennem in templo amissum triduo dolens quæsiuisti?

3. En

3. En demum anima illa diuina, illud delicium cordi, triſtis eſt vsq; ad mortem Filius tuus, dum ille cæleſtis vultus, in quem deſiderant Angeli proſpicere infuſus lacrymis procumbit in terram, & factus eſt ſudor ejus, ſicut guttæ ſanguinis decurrentis in terram.

4. O dolor! en etiam Filius tuus aptatur ad verbera, jam cæditur. rumpit ſacram cutem violentia flagellorum, repetitis ictibus crudelia verbera ſcapularum terga conſcindunt, jacet extentus ante hominem DEVS! Liceat rem tam immanem ac nouam, nouo, inuſitato vocabulo exprimere? Verbum Incarnatum carnifices excarnarunt, flagris verberibus, multiplicatis velut ſuper incudem ictibus, carnem ab oſſibus mixtam ſanguine per aërem disjecerunt.

5. Vidiſti pia Mater Filium, & non erat ei ſpecies, neq; decor, non erat aſpectus, Vidiſti eum deſpectum, & nouiſſimum, virum dolorum, & ſcientem infirmitatem, & quaſi abſconditus vultus ejus & deſpectus.

6. Egredere inſuper Filia Syon, egredere ô Virgo Mater & vide filium tuum IESVM in diademate, quo coronauit eum Mater ſua, Mater improba Synagoga. Inſpice, quomodo diris ſentibus horrens textum, armatis ferro manibus, & fuſtibus in diuinum IESV verticem alte deprimitur, fluit vndequaq; permiſtus lacrymis ſanguis.

7. Sed non ſtetit hic furor. Cadentem te tui IESV Virgo Mater ingreſſu primo in terram, & ſæpiùs deinde labentem ſolicita ſuo excepit ſinu, fouit oculis, recreauit amplexu, at nunc in egreſſu vltimo ſub immani Crucis pondere toties labentem, non eſt qui adjuuet, non eſt qui recreet. En jam fu-

tore quanto, extra ciuitatem educitur IESVS vſq; in Caluariæ locum, graui onuſtus Cruce, comitatus latronibus. Ergonè credam ejectum te Sanctum Sanctorum ex Ciuitate ſancta, nec vſquam ampliùs comparere in ea?

8 Hæc ſingula confers in corde tuo, & profundè gemens dicis: Ne vocetis me Noemi, id eſt pulchram: ſed vocate me Marai id eſt amaram, quia amaritudine valde repleuit me Omnipotens.

9. O triſtiſſima Matrum, te adjuuat anima mea, & qualis eſt Vnigenitus tuus, qui occurrit tibi? Et dicis: Vnigenitus meus candidus & rubicundus, ſed non illo colore ad miraculum amabili, ſed flebili ſupra omnem modum.

10. O MARIA! ô mæſtiſſima mulierum, ô afflictiſſima Virginum! vbi dilectus tuus cubat, vbi nunc latitat indica mihi? Eheu filiæ Ieruſalem dicunt mihi? quia ad funeſtum Caluariæ locum, pro homine, graui onuſtus trabe, coronâ ſpineâ confixus, poſt mille gemitus, poſt amaras lacrymas, poſt cruentos greſſus, ſtipatus latronibus, pergit crucifigendus.

11. Ita eſt. En jam ſtat toto corpore nudus, expoſitus vndiq; frigido aëri, perfuſus ſtillante cruore, oppletus doloribus, Circumdatus tortoribus, Filius tuus, in loco totius mundi viliſſimo, in cadaueroſo furcis & crucibus infami.

12. Inſpice cum lacrymis, quomodo extentas manus Carnifices trabalibus clauis perfodiunt, demum funibus extendunt, vt nerui omnes ac venæ disrumpantur. Tam atrox porro fit hæc membrorum extenſio, ac tam violenta, vt oſſa ſingula ſuis ſedibus dimota atq; diuulſa numerari poſſint.

13. O

13. O cælum ! ô terra ! ô ſuperi & inferi ! ô quidquid vſquam ſentit aut ſensûs expers eſt! quis audiuit vnquam talia horribilia, quæ fecit genus filiorum hominum? O ſol ſubtrahe te tanto facinori, obſcurare, & in tenebras abi, obuoluite vos caligine sidera; excutere à fundamentis tellus, & ſede tua exili, ſcindite vos petræ, hiate ſaxa ad tantum nefas.

14. Quale ſpectaculum porrigit oculis meis Golgotha! in medio Paleſtinæ. Ah! aſpectum! dignum, poſt quem nihil aliud aſpiciam.

15. O quàm flebile ſpectaculum illud fuit Virginis Matris, lacrymantis, ſuſpirantis, & præ dolore deficientis; & Filij ejus in Cruce pendentis & expirantis!

16. Tu verò amantiſſime IESV, in hoc rerum ſtatu, in his tuis injurijs, doloribus, contemptibus, in hac hominum iniquitate & ſcelere, in hac vniuerſi perturbatione, quid agis? quid animo voluis? quæ tibi mens? quod conſilium? Amas: Et quosnam amas? homines amas? Etiamne mi Amor homines amas? & ardentiſſimè amas? & ſummè amas, & ad mortem vſq; amas.

17. Abſit mihi jam aut gloriari aut quieſcere, niſi in Cruce tua mi IESV, in tuis vulneribus! Amore tui langueo, ac deficio. ſed quæſo vos, quicunq; eſtis, ne me fulcite floribus, ne me ſtipate malis, ſed fulcite me ſentibus, ſtipate me ſpinis, clauis etiam ſi vultis configite, vt Chriſti configar Cruci.

18. Offero etiam Cor meum tibi ô afflictorum & dolentium Regina, ad excipiendos dolores tuos, & liberandum ab eis cor tuum. In tuis & pro tuis

acutissimis doloribus mori exopto. Instans mortis meæ doloribus tuis, & doloribus Filij tui commendo, & communio.

Eodem die:

Actus ante S. Communionem.

ERubesco verè ante conspectum innocentissimi Redemptoris mei, tam crudeli morte, ob scelera mea perempti, vt spectaculum immanis laniænæ factus sit Angelis & hominibus luctuosum, cujus tota corporis compago, tot plagis liuida, tot vulneribus lacerata est, Cor ipsum acpectus diuini amoris reclinatorium immani lanceæ ictu patefactum!

Ah! tuorum est ô animal tuorum hoc opus est peccatorum. Video tamen mi IESV! Video te extendere manus tuas, vt me ingratum fugitiuum non filium, sed rebelle mancipium recipias. Et cum sim vna turpitudo, tu tamen me amplecti, imò etiam Corpore & sanguine tuo recreare vis. Vnde verò mihi tanta gratia, nisi ex speciali, ac profundissimo amore tuo?

Audeamnè ruere in amplexus tuos, & suscipere te, qui me proieci per peccata mea infra pedes Luciferi? sufficeret mihi jacere ad pedes tuos vt caniculo, & illos lambere, atq; ad hos, omnes turpitudines meas & peccata mea euomere.

Quia tamen mi Domine! inuitas me ad sacrum Conuiuium tuum: Venite, inquiens; ad me, qui in me perdendo laboratis, & hoc ipso graui scelerum mole onerati estis, & ego reficiam vos. Venite, bibite, & inebriamini charissimi, bibite vinum, quod torculari Crucis expressum miscui vobis, Venio gaudens Domine mi IESV! ac clamo post te: da mihi.

hi panem vitæ qui de Cælo descendit, vt refocilletur anima mea.

Ad tuos etiam pedes accedo ô MARIA, mea tot titulis, quot ego tibi obligor beneficijs, tanto mihi beneuolentior affectu, quanto propinquior partu. Mater mea es, non conditione naturæ, sed gratiæ jure sub Cruce constituta, quando me genuisti, non ex vtero naturalem, sed ex corde filium Spiritualem, non quidem doloribus parturientis, certè tamen doloribus morientis, non tui, sed in te morientis Filij tui, vnicè dilecti.

Ecce Mater mea! Venit ad te filius tuus, licet Primogenito tuo longè dissimilis, & inter adoptiuos tuos infimus, supplicat tibi non tantùm pro salute sua sanguine Filij tui partâ, lacrymis tuis impetratâ, verùm etiam cum fame pereat, petit micas panis vitæ, quem qui gustauerit, non morietur in æternum.

Monstra igitur te esse Matrem, & respice Filium quo homine si ille indignus est, tu certè materno dignissima, respice ergo vt succurras, respice & non despiciet Filius. Et si quid in me offendis, vnde displiceam, in te reperis vnde placeam.

In Visitatione.

1. EXurge Domina, surge amica mea, DEI Mater & Virgo, gratiosa mea & veni : ostende mihi faciem tuam ; sonet vox tua in auribus meis: vox enim tua dulcis, vox salutis est, nuntia Saluatoris.

2. Loquere Mater, & exultabit præ gaudio cor meum. Dic verbum & sanabitur anima mea. Tu enim habes intra te Verbum DEI, quod dat vitam mundo.

3. O Domina mea! vt facta est vox tua in auribus meis, cor meum, & caro mea, exultant in DEVM viuum. Gaudebo in Domino semper, iterum dico, gaudebo, & exultabo in DEO IESV meo.

4. O Virgo Beatissima! ad cujus hodie Elisabetham visitantis vocem infans Ioannes in Matris vtero, præ gaudio exultauit! non te potui amare antè quàm nascerer, ora, vt saltem nunc, & in hora mortis, & per omnes beatitatis felices æternitates, sim in numero seruorum & filiorum tuorum lætantium in te, & amantium te.

5. Visita me cum tuo IESV ô MARIA, ita vt nunc & in hora mortis meæ visitatio tua custodiat Spiritum meum, hinc migrantem; vt in æternum vnâ tecum, magnificet anima mea Dominum, & exultet Spiritus meus in DEO salutari meo.

6. O quàm beati, quos respexerint illi tui misericordes oculi ô MARIA! hos etiam oculos ad me conuerte, & Filio tuo benignè me reconcilia, & in æternum conjunge.

7. Gaudeo Virgo Beata, quòd sis inuentrix gratiæ, quòd sis thesauraria & dispensatrix gratiarum, ita vt nulla gratia de cælo in terram veniat, nisi transeat per manus tuas.

8. Gaudeo & exulto ô SS. Virgo, quòd DEVS te amet super omnia opera sua, & de hac re super omnia delector.

9. Gaudeo quòd sis Sponsa DEI, Mater Verbi, ministra Incarnationis, omnium gratiarum mare. verè illuminata MARIA, Angelorum Regina, Mediatrix nostra & omnium Domina.

10. Exulto de illo amore, quo te amat DEVS

Pater, DEVS Filius, DEVS Spiritus Sanctus! & de illo amore & honore, quo te amant & colunt omnes Angeli & omnes Beati in cælo, & omnes justi in vniuersa terra.

11. Inuenisti Virgo gratiam apud DEVM; Quid non impetrabit tanta Filia à Patre, Mater à Filio, Sponsa à Spiritu Sancto?

12. Per te accessum habeamus ad DEVM ô benedicta inuentrix gratiæ, genitrix vitæ, Mater salutis.

13. Sis mihi ô MARIA pia, semper Mediatrix apud Filium: sis de me tanquam de filio tuo solicita: succurre erranti: deduc me in semitas justitiæ: misericordes oculos ad me semper conuerte: & mihi in morte succurre vt pia Mater cum festinatione.

Eodem Die

Actus ante S. Communionem.

O Quanti quamq; multiplicis gaudij & exultationis, vna Virginis Beatissimæ, Visitatio, causa fuit! Miratur præ gaudio Mater Elisabeth, dicitq;: Vnde mihi, vt veniat Mater Domini mei ad me? Infans Ioannes ad vocem salutantis Virginis exultat in Vtero: ipse demum Spiritus MARIÆ exultat in DEO salutari suo. Insuper illud gaudium humani generis Homo DEVS, jam nunc delectatur ludens in orbe terrarum, & tanquam sponsus gestiens procedere de thalamo suo, exultat ad currendam viam suam, viam salutis humanæ.

O IESV nunquam satis amate, nunquam satis amande transilias licet colles, & salias in montibus similis capreæ hinnuloq; ceruorum, sequetur te pernicibus alis amor meus, assumet pennas vt columbæ, & vo-

& volabit & requiescet sub vmbra tua, quem desiderat anima mea.

Ibo, ibo, te ducente Virgo, & transibo in locum tabernaculi admirabilis; vsq; ad domum DEI, vt inueniam, quem quæsiui, quem concupiui, quem diligit anima mea, ibi tenebo eum, nec dimittam, donec benedixerit mihi.

O Sponse dulcissime, sonet vox tua in auribus meis, & dicamus inuicem dilectus meus mihi, & ego illi, inter vbera mea, in corde meo commorabitur.

O dulcissima Mater, quo tu affectu & feruore filium tuum IESVM dilectissimum exurgens per montana detulisti, atq; in domum Zachariæ intulisti, eodem affectu & desiderio, cupio dulcissimum Filium tuum, sub speciebus Eucharisticis inclusum, sub tectum cordis mei deferre ac deducere.

Quia verò homo peccator sum, & non sum dignus, vt intret Filius tuus sub tectum meum, sanctifica me priùs pia Mater, vt Ioannem, reple Spiritu sancto vt Elisabetham, imple benedictione illâ & gratiâ, vt domum illam. Fer Virgo Beatissima Dominum IESVM ad me, vt sanctificet me sanctificatione æternâ, tunc exultabit Spiritus meus in DEO salutari meo.

Actus post S. Communionem.

IESV hospes amantissime, occurro tibi in Eucharistia ad me venienti, stupore & humilitate Elisabeth dicens: Vnde hoc mihi, vt veniat Dominus meus ad me?

Cantabo etiam tibi in vita mea cum MARIA Matre tua, psallam tibi DEO meo, quamdiu fuero, clamabo ad DEVM Altissimum, qui bona tribuit.

buit mihi: Magnificat anima mea Dominum, & exultauit ſpiritus meus in DEO ſalutari meo. Quia reſpexit humilitatem animæ meæ ancillæ ſuæ, & fecit mihi magna qui potens eſt. Eſurientem impleuit bonis, & diuites dimiſit inanes.

Gaudebo in Domino ſemper, item dico gaudebo, & exultabo in DEO IESV meo. O delicium ſine deliquio! ô exultationem ſine ſupplicio! ô lætitiam ſine faſtidio! ô gaudium ſine tormento! &c.

In Aſſumptione.

1. VBi eſt mors victoria tua? vbi eſt mors ſtimulus tuus? Non tu vitam aufers Virgini, ſed ad DEVM transfers, non mortalitati ſubijcis, ſed donas immortalitati.

2. Verè fortis eſt mors, ſed fortior dilectio MARIÆ in DEVM, quæ valido impetu animam Virginis à corpore ſeparauit.

3. Non nobis Domine IESV, non nobis, ſed MARIÆ Matri tuæ da gloriam: eleuetur hodie magnificentia ejus ſuper cælos, vbi tu Rex regum, ſtellato ſedes ſolio.

4. O quis mihi daret, vt omnia membra mea, verterentur in linguas, tunc non aliud prædicarem niſi hoc: viuat, regnet, & triumphet MARIA!

5. Si linguis hominum & Angelorum hodie loquerer, adhuc celſitudinis tuæ dignitatem & gloriam ô Virgo pulcherrima ne adumbrare quidem, nedum effari poſſem.

6. Benedictus ſis tu DEVS, qui corpus & animam MARIÆ Virginis Matris tuæ in cælum aſſumpſiſti. & ſuper omnes Angelos juxta Deitatem tuam honorificè collocaſti

7. Gaude MARIA Virgo quia omnes Sanctos

ſuperas.

ſuperas tuo honore. Gaude quia totum cælum & orbem illuminas tuo ſplendore.

8. Gaude quia ad tuum nutum, tota tibi obedit cæleſtis curia. Gaude quia ad tuum votum à DEO impetras omnia.

9. Gaude quia ſola es SS. Trinitati proxima, Gaude quia ſeruis tuis dantur à DEO præmia maxima.

10. O MARIA pulchra vt luna, electa vt ſol, fac me videre pulchritudinem tuam, & ob eam adorare & laudare diuinam Majeſtatem in æternum.

11. Sitiuit anima mea ad te DEI Matrem viuentem & regnantem in cælis! quando veniam & videbo lucidiorem ſole faciem tuam?

12. Speciosa facta es in delicijs tuis dulciſſima DEI Genitrix, quis non diliget te? ô Regina cordium & Mater ſancti amoris, quis non amabit te?

13. Amo te Virgo Beata, & deſidero amare tantùm, quantùm te omnes beatæ animæ in cælo, quantùm te amant omnes nouem Chori Angelorum, quantùm te amat ipſum cor & anima Vnigeniti Filij tui.

14. Saluto te ô Regina cæli & terræ! ô Mater gratiæ & miſericordiæ! vita mea & ſpes mea poſt DEVM! Saluto te & veneror in throno gloriæ, ad quem DEVS te extulit. Video te jam in portu, dum nos jactamur procellis. Video te in patria, dum nos gemimus in exilio. O potentiſſima Mater memento noſtri, dum tibi bene eſt, & ne obliuiſcaris inopiæ noſtræ & tribulationis noſtræ.

15. Scimus quòd pulchra ſis mulier, dic (obſecro) quòd ſoror noſtra ſis, vt benè ſit nobis propter te, & viuat anima noſtra ob gratiam tui.

16. Fratres tui ſumus ô Virgo, os tuum, caro

tua

tua, sanguis tuus. Obsecra Filium, vt misereatur fratrum tuorum, filiorum tuorum, ac proinde fratrum suorum.

Eodem die:

Actus ante S. Communionem.

QVod munus pro MARIA hodie assumpta, lætificante Ciuitatem DEI,. dabis cælum nobis? Ecce dum eleuatur magnificentia Matris DEI super cælos, majus est gaudium Angelis DEI, super vna Virgine, Domina Virtutum, Regina gloriæ triumphante, quam super nonaginta nouem justis.

Vtiq; scio, quia humanis obsequijs diuina vinci beneficentia non silet, quin qui omnes benefaciendi facultate superat DEVS, vincit etiam bene merendi de omnibus voluntate. Calicem aquæ frigidæ sibi datum, diuinæ voluptatis torrente compensat, & cibum esurienti exhibitum regno remuneratur æterno.

Venientem vt viueret inter homines DEI filium MARIA Virgo excepit in domum suam, domum pudici pectoris, quod templum DEI repente factum est, quid igitur Pater sanctissime pro ejus obsequio, pro sanguinis sui dato subsidio, vt filius tuus fieret Homo DEVS dabis nobis?

Scio equidem & certus sum, quia viuentem Filiam tuam, vt viuat inter cælites excepisti in domum tuam, & quæ humanitate circumposita & circumducta carne Virginea filium tuum coronauit, vtiq; illam cælesti gloriâ & diuinitate tuâ circumdatâ coronasti.

Optimè quidem in hoc apparuit benignitas & humanitas tua mi DEVS! cum enim sit Mater

diuinæ

diuinæ gratiæ, & genitrix ſubſtantiæ ejus, ex æquo ſedet ad dexteram Majeſtatis tuæ in excelſis, tantò melior Angelis effecta, quantò differentiùs præ illis nomen hereditauit. Cui enim dixit aliquando Angelorum filius tuus? Mater mea es tu, tu hodie genuiſti me.

Loquar tamen ad Dominum meum, cum ſim puluis & cinis? Quale gaudium nobis eſt, dum in tenebris ſedemus, & hoc lumen cæli non videmus? ſcio verè, quia Virgo Mater inebriatur ab vbertate domûs tuæ, & torrente voluptatis tuæ potatur, nos autem mendici & pauperes hîc fame perimus?

Omnis poteſtas data eſt tibi mi Domine! à Patre, in cælo & in terra, tibi Mater à Filio, quæcunq; ergo popoſceris à DEO, dabit tibi DEVS, quid enim denegare poterit, qui ſeipſum tibi donauit? pete ergo & accipies, dic obſecro, vt panem Angelorum manducet homo, catellus Domini.

Fac vt ambulem in fortitudine cibi illius (qui de cælo deſcendit) vſq; ad montem DEI Horeb.

Actus poſt Sacram Communionem.

VIuat in me IESVS, regnet IESVS, triumphet IESVS, DEI viui & MARIÆ Filius! Quieſce in me ô pijſſimum SACRAMENTVM. ſufficiat mihi, Amor mi dulciſſime IESV, quòd te habeam, quòd te in SACRAMENTO ſuſceperim.

O quàm cupio dignè tractare & ſalutare te! O quis mihi dabit linguam Angelorum? quis Seraphicam, vt te ô IESV mi! tuumq; Corpus ac ſanguinem dignè contrectem, ac complectar.

O ſi ferri poſſem illo incendio amoris tui quo ſanctiſſima Mater tua primum in cælum veniens te ſalutans & adorans, æſtuabat! O ſi omnes guttæ

ſanguinis

sanguinis mei mutarentur in flammas æternæ charitatis, quibus ardent omnes Angeli & Sancti tui.

O adorande, & diuinis tantummodò amoribus sat dignè redamande Amor meus, tu scis; quia amo te! vtinam toto me, toto te! vtinam in æternum corde MARIÆ amem te!

Quia verò homo peccator sum, ad te recurro, ô Virgo Mater DEI: Mater amabilis, Mater admirabilis, amabilis in gaudio, admirabilis in honore. Per te nos exules filij Euæ, accessum habeamus ad Filium, per te serui à DEO profugi refugium habeamus ad Dominum, per te peccatis mortui viam inveniamus ad vitam, per te in æternum amemus DEVM nostrum.

In Festo S. Patris N. BERNARDI *Abbatis.*

1. SAncte mi IESV! MARIA DEI IESV Mater, gratias vobis pro donis bonisq; omnibus in Sanctissimum vestrum ac meum BERNARDVM largè effusis.

2. O cordis felicissimi & flammei Bernarde, tot candidorum filiorum Pater, candidum me faciat non tam vestium, quàm animi candor. Fac vt cygneam ac candidam puritatem in moribus & cogitationibus meis præferam.

3. Melliflua IESV & MARIÆ ac cordium deuotorum apis! fac me verum IESV & MARIÆ seruum, impetra mihi hoc vnum, hoc sanctum, vt non aliter velim viuere, nec mori velim aliter, quàm, tanquam natus ad hoc, vt viuam & moriar IESV & MARIÆ humillimus seruus & filius.

4. Felicissime nascentis IESV I amator & spectator!

qui

qui puer vidisti natali DEI nocte nascentem IESVM; ora, vt cor meum viuat in IESV ac viciſſim in corde meo naſcatur, adoleſcat, delectetur, & nunquam moriatur IESVS.

5. Triumphator mundi, carnis, & Dæmonis; qui turpes ignes aquâ gelidâ extinxiſti, & nocte latronem pudicitiæ fugaſti victor; arce à me machinas immundi Spiritûs, ne quid in carnem meam vel in ſpiritum meum, dolis ſuis poſſit.

6. Martyr amoris diuini! cui fratres tuos ad Religionem pellicienti viſa eſt adeſſe non ſemel olim extincta Mater tua, quæ tibi arridens gratulabatur de conſilio tam felici; alias quoq; à te conſpecta in gloria; fac vt per te diſcam DEVM amare, ita vt tu amaſti, DEI Matri ſeruire, ita vt tu ſeruiuiſti, alta fugere, vt tu fugiſti.

7. O cordium dulcis magnes! qui ad vale mundo & ſalue cælo dicendum, triginta ſocios vnâ tecum traxiſti, tot animas ad DEVM, voce, calamo, exemplo, oratione rapuiſti. Ora vt tales hîc ſocios amem, qui me ducant, vel quos ducam illuc, vbi tu es. Iuua me, vt hîc, & in cælo, tuorum cœtu dignus inueniar.

8. Seraphine terreſtris! è cujus orantis ore viſus eſt ignis erumpere; quem hoc tuo die, glorioſum vidit S. Gertrudis, mirifico quodam ſplendore de tuo pectore, ad omnia eorum pectora erumpente, qui per tua merita feruentem DEI amorem obtinere deſiderant. Ecce me vnum ex illis deſiderantibus, deſidero amorem illum, quo cor tuum, os tuum, tuus calamus abundauit.

9. Cæleſtis inter homines Angele! qui ſingulis tuis orantibus, ſingulos Angelos adeſſe, ac nullâ

omis-

omissâ syllabâ, quidquid orando dicebant, auro, argento, vel aquâ (prout quisq; flagrans erat vel tepidus in orando) adnotare vidisti. Fac vt nomen meum quotidie libro vitæ, frequentibus purissimi erga Deum amoris & laudis actibus velut aureo charactere, inscribam.

10. Potentissime apud IESVM & MARIAM Orator! qui sæpiùs visus es in altum cum Cathedra eleuari. Eleua Sanctissimis precibus tuis frigidas, arentes, & distractionum pondere prægraues orationes meas, vt constanter assuescam eleuato ad IESVM & MARIAM corde, ignea hæc jacula in cælum pleno affectu euibrare.

11. Felicissime IESV collactanee! quem Virgo Beatissima dicentem sibi: Monstra te esse Matrem, purissimo sui pectoris lacte in os tuum immisso, recreauit. Clamo & ego: Monstra te esse Patrem, quod melius non præstabis, quàm si propitiam mihi reddideris clementissimam misericordiæ Matrem. Irriga cor meum igneo hoc lacte, fac vt corde toto rationabile, diuiniq; amoris plenum sine dolo lac concupiscam.

12. Sanctissime Pater! in cujus amplexu solutis de cruce brachijs, se se dimisit Christus, ac tantâ dulcedinis copiâ cor tuum inundauit; vt tunc verè cantare didiceris solenne illud tuum *Expertus potest credere, quid sit* IESVM *diligere.* Inebria aridum cor meum de illa supereffluente gratiarum plenitudine quam è fonte mellifluo Christi vulnerum bibisti. Fac vt residuum annorum meorum sit jugis meditatio dolentis & amantis IESV: nec priùs dolere & amare desinam, quàm viuere.

13. MARIÆ Deiparæ cliens intime, qui moriens

cuidam apparuisti dicens te velle ad montem ascendere ad discendum ; hic enim nullam ibi omnem veri scientiam reperiri : qui deniq; à MARIA sanatus illam spei tuæ fiduciam, & ad cælum scalam esse dixisti, & cælum per illam moriens ascendisti. Commenda me MARIÆ, vt quamuis oculi mei vitijs corrupti, non sint digni illam in hac lacrymarum valle spectare, illius tamen auxilio purgati non excludantur à conspectu ejus in cælo gloriæ.

14. S. Bernarde, ad quem, cum Spiræ ad salutationem pijssimam, salue Regina à te (vt multi non dubitant) inuentam, deuotam illam clausulam addidisses : *O clemens, ô pia, ô dulcis Virgo MARIA:* ex ejusdem Icone, audiente omni populo dulcis echo insonuit : *Salue* BERNARDE, Liceat & mihi te alloqui.

Salue BERNARDE melliflue Pater & spes te amantium Salue, Ad te clamamus exules filij tui; ad te in cælis regnantem suspiramus gementes & flentes peccata nostra in hac lacrymarum valle. Eja ergo aduocate miserorum , illos tuos amabiles oculos ad nos clientes tuos conuerte. Et IESVM solutis de cruce brachijs tibi constrictum, nobis post hoc exilium ostende placabilem, O clemens ô pie ô dulcis BERNARDE.

Eodem Die.

Actus ante S. Communionem.

O Quantùm exultauit Spiritus tuus in DEO salutari tuo, mi suauis & ardens BERNARDE ! quando totus Vox exultationis factus, cantasti Domino canticum nouum, clamans & jubilans: IESV dulcis memoria, dans vera cordis gaudia, sed super mel & omnia ejus dulcis præsentia. Ve-

Verè dulcis præsentia, tua mi DEVS & omnia! nec lingua valet dicere, nec litera exprimere, expertus potest credere, quid sit IESVM possidere, IESVM præsentem habere. Qui te gustant esuriunt, qui bibunt adhuc sitiunt desiderare nesciunt, nisi te solum quem diligunt.

Gustem & ego mi Saluator amantissime te ipsum sub speciebus Sacramentalibus existentem. Gustem & videam, quàm suauis sis Domine mi IESV! Tu enim es balsamo suauior, omni dulcore dulcior, præ cunctis amabilior, tu in ore mel mirificum, in aure dulce canticum, in corde nectar cælitum.

Quocunq; loco fuero, te vnicum desidero, quàm lætus cum inuenero! quàm felix cum tenuero. Te mi hospes dulcissime, spes suspirantis animæ, te quærunt meæ lacrymæ, & clamor mentis intimæ. Desidero te millies, mi IESV quando venies? me de te quando saties?

O cordis felicissimi & flammei BERNARDE! ô Vir desideriorum! ô terrestris Seraphine! accende obsecro cor meum facibus tuis, & viuo cordis tui igne, vt totus quantus sum, ferar ad DEVM meum amore æstuoso, seraphico, immortali. Impetra mihi, vt quem quæro inueniam, quem concupisco teneam, præsente IESV langueam, & corde totus ardeam.

Actus post S. Communionem.

O DEVS amoris æterni! quid mihi est in cælo & à te quid uolui super terram? defecit caro mea & cor meum, DEVS cordis mei & pars mea DEVS in æternum.

Quomodo ô dulcis hospes mi IESV, imò ipsa

dulcedo cordium, excedens omne gaudium, & omne deſiderium, amabo te ita amantem me? quomodo amplectar te?

Vtinam ore tui BERNARDI oſculer te! vtinam cum ipſo vel ad vnicum momentum hinc lactari ab vbere Matris tuæ, hinc paſci à tuo Vulnere poſſim! vtinam quantus quantus ſum transferar in te, abſorbearq; à te, & totus abeam in cineres dilectionis tui!

Vtinam ſaltem haberem mi dulcis & ardens BERNARDE, vel vnum è tuis illis ardoribus conſtantem ſcintillam, quæ mihi ſemper viuat in corde vſq; ad mortem, vſq; ad æternitatem. Vtinam & viuens & moriens ſic æternùm ardeam illo igne æterno, qui eſt DEVS.

O IESV DEVS cordis mei! ſim tuus totus & tu meus in æternum. In te viuam, in te moriar, in te perennem amando te. Vtinam nihil ſapiat, nihil dulceſcat mihi cum tuo BERNARDO niſi tu! tu cibus meus, tu potus ſuauiſſimus, tu omnis delectatio mea, tu vita animæ meæ.

Conde in corde meo Seraphine terreſtris, dulcis Pater, quidquid de amore diuino ſcripſiſti, dixiſti, cogitaſti. Abſtrahe cogitationes meas, voluntates, potentias ab omnibus, quæ ſunt ſuper terram, vt mihi mundus crucifixus ſit, & ego mundo.

In Natiuitate Beatiſſimæ.

1. NOn poſſum triſtari, quia nata eſt nobis puella Sancta, Mater Domini mei, & ipſe fundauit eam Altiſſimus

2. O Sancta feliciſſimorum Ioachim & Annæ Filiola, natiuitas tua gaudium annunciauit vniuerſo mundo; quæ nata es, ut ex te naſcatur DEVS.

3 Ad beatissimas cunas supplex accurro ô paruula Beatissima, annuntio tibi gaudium magnum: Ecce concipies & paries Filium & vocabis nomen ejus IESVM.

4. Nescio quid dicam tibi puella Sancta Virgo MARIA, Regina mundi, quomodo te salutabo, dicam tibi quod per Angelum auditura es: Aue gratia plena, Dominus tecum.

5. Vtinam omnium creaturarum corda haberem, vt ex affectu & viribus omnium te dulcissima Virgo salutarem inquiens: Aue Filia DEI Patris. Aue Mater Filij DEI, Aue Sponsa Spiritûs Sancti. Aue templum SS. Trinitatis.

6. Quot maris sunt guttæ, cæli stellæ, quot beatorum Spirituum agmina, toties ex intimo cordis mei affectu te saluto Virgo Beata, tibi inclamo: Viuat MARIA, cæli Regina, Domina mundi.

7. Te saluto cum Ecclesia Sancta Catholica! Aue maris Stella, DEI Mater Alma, atq; semper Virgo, felix cæli porta. Salue Regina cælorum, aue Domina Angelorum.

8. Te saluto cum S. Bonauentura: Aue Domina mea, Mater mea, imò cor meum, & anima mea Virgo MARIA & MARIA mea.

9. Te saluto cum S. Chrysostomo. Aue animatum DEI templum. Aue cæli terræq; pariter domicilium. Aue naturæ illius, quæ comprehendi non potest amplissimum habitaculum.

10. Æstimo te pretiosissima DEI Mater supra cor & animam meam, super omnia solo DEO minora, quia tu es honos totius creaturæ, (& præcipuè generis nostri,) quæ nec primam similem visa est, nec habere sequentem.

11. Toto cordis mei affectu, & quantùm possum amo te amabilissima Virgo MARIA, super omnia amabilia creata.

12. Amo te decus Angelorum, honor, gaudium Sanctorum, uniuersis imperans. Amo te nostram Mediatrix, afflictorum consolatrix, nostri semper miserans.

13. Trado me tibi in seruum perpetuum, in mancipium, te autem mihi eligo & assumo in Dominam & Reginam.

14 En corpus & animam meam, Spes & omnes res meas, Tibi deuoueo & mancipo in æternum, vt tibi viuam, moriar, Tibi æternùm tuus, Tibi tuoq; seruitio omne tempus, quantùm possum dedico: & opto momenta singula illius conuerti in æternitates, quibus tibi inseruiam.

15. Monstra ô MARIA; te veram esse mihi Matrem, ama me vsq; in finem, & fac; vt te redamare totis visceribus cordis mei contendam.

Eodem Die

Actus ante S. Communionem.

EN ad te supplex accedo, ô puella Sancta, cæli terræq; Regina, etiam in periodo tuæ Natiuitatis Sanctissima, & potentissima. O Mater! ô Virgo, Beatam meritò te dicunt omnes generationes, Domina mundi, quæ omnibus generationibus vitam & gloriam genuisti.

In te pijssima Virgo Angeli lætitiam, justi gloriam, peccatores veniam inueniunt. Meritò in te respiciunt oculi totius creaturæ, quia per te, & in te, & de te, benigna manus Omnipotentis, quidquid creauit, recreauit.

Audi

Audi ergo ô Mater, audi miserum ad te clamantem. Ciba hodie pauperem tuum ô Domina, plena gratiarum, rore cælesti plena, ciba micis panis vitæ, qui de cælo descendit.

Si verò me ejeceris Domina, pace tua ô Virgo! vnde quò progrediar, audi quid loquar. Vnde quæso illa in te magnitudo, vt DEI Mater efficereris, nisi à me?

Fuisses quantumuis humilis & pudica, & sancta corpore & spiritu, fuisses licet omnium virtutum laude præcellentissima, nihil hæc tibi tantum ad honorem suffragata essent. Nisi enim scelera & peccata mea fuissent, nunquam DEI Filius de sinu Patris in sinum tuum delapsus fuisset, nisi malitia mea ascendisset ad cælum, nunquam illa Majestas descendisset ad terram.

Etenim sine me peccatore, quid opus fuisset Redemptore? sine me ægrotante, quid opus fuisset medico visitante? Itaq, nisi mei miserearis, prope, dixerim, te à jure, ab æquitate, ab officio discessuram.

Grati igitur animi ratio exigit à te, vt quo peccante, DEI Matris honore ac homine gaudes, eodem etiam pænitentiam agente, Patronæ ejusdem munere fungaris. Monstra ergo te esse Matrem, ac oculos tuos misericordes ad me in hac lacrymarum valle gementem mendicum conuerte,

Vtiq; nata es, vt ex te nascatur DEVS.
Per te itaq, sumamus panem vitæ, qui de cælo vteri tui Virginalis descendit,

In Festo Nominis Beatissimæ.

1. BEnedic anima mea Dominæ nostræ, Virgini DEI Genitrici MARIÆ, & omnia quæ intra me sunt nomini Sancto ejus.

2. Per singulos dies benedicam tibi ô MARIA Virgo & Mater DEI Sanctissima, & laudabo nomen tuum dulcissimum in sæcula.

3. Adhæreat lingua mea ori meo, si non proposuero te ô MARIA in principio lætitiæ meæ: si non meminero nominis tui, obliuioni detur dextera mea.

4. Magnificate omnes Dominam mecum & exaltemus nomen MARIÆ in æternum, nam nomen MARIÆ, nomen Sanctissimum, nomen dignissimum, nomen potentissimum.

5. O MARIA esto mihi MARIA! ô dulcis MARIA! recognosce, quod IESV CHRISTI Filij tui in me est, & absterge quod mundi & amoris proprij in me est.

6. O Nomen MARIÆ, nomen dulce; nomen MARIÆ, nomen delectabile; nomen MARIÆ nomen gloriosum & salutiferum. Quid est enim MARIA nisi Stella maris? ergo ô MARIA propter nomen Sanctum tuum luceas mihi in procelloso mari hujus mundi nauiganti.

7. Protege me dulcissima Virgo MARIA sub vmbra alarum tuarum; & non recedat in æternum mellifluum Nomen tuum ab ore & à corde meo.

8. O Virgo dulcissima & suauissima fac vt mori nequeam, nisi inuocato hoc jucundissimo, hoc mellifluo, hoc salutifero nomine tuo MARIA, MARIA.

9. Gloriosum ô MARIA & admirabile est Nomen

men tuum : qui illud retinent & inuocant, non expauescent in puncto mortis. Inuocabo & ego semper nomen tuum, vt me tuearis in morte à rugientibus præparatis ad escam; vt me Stella maris deducas ad portum salutis.

10. Data est tibi ô Virgo Sanctissima, omnis potestas in cælo & in terra, & in manu tua est vita & salus nostra, loquere ergo pro me bona, loquere Filio tuo dulcissimo, impetra mihi gratiam & veniam.

11. O MARIA! monstra te esse Matrem, & respice filium inter adoptiuos infimum. Respice & non despiciet Filius tuus; recipe & non seducet inimicus. Quod vt à te impetrem viuus, & obtineam mortuus, per illud tibi charissimum, & mihi dulcissimum Nomen Matris supplico.

Eodem die.

Actus ante S. Communionem.

SCio verè mi dulcissima MARIA Virgo & Mater, & certus sum, quia si quid petierimus Patrem in nomine tuo, dabit nobis. Peto ergo, vt per te accipiam in ulnas cordis mei dilectum Filium tuum IESVM. Peto vt intret sub tectum meum licet indignissimum Dominus meus & DEVS meus.

Tu si vis potes me juuare, omnia etenim tibi data sunt à Filio tuo, vt jure dicat seruus tuus BERNARDVS: Ex ore tuo pendet consolatio miserorum; redemptio captiuorum, liberatio damnatorum, salus deniq; vniuersorum.

Sperent in te, qui nouerunt Nomen tuum ô MARIA, quoniam non derelinquis clamantes ad te.

te, & quærentes per te Filium tuum, quem ego hic ſub candido ſpecierum Sacramentalium velamine latentem, firmiter credo ac profiteor.

Nomen tuum & memoriale tuum ô Domina mea in deſiderio animæ meæ, ſed etiam ſpiritu meo, & totis præcordiorum affectibus ſuſpiro ad te ô IESV vita mea, DEVS meus & omnia! Et ſicut deſiderat ceruus ad fontes aquarum, ita deſiderat anima mea, ſuſcipere te, vniri tibi in hoc SS. Sacramento ac transformari in te.

In Feſto Omnium Sanctorum.

1. O Ter magne DEVS, ſupreme infinitarum perfectionum Author, gratias tibi pro bonis donisq; omnibus naturæ, gratiæ, & gloriæ, quæ in Sanctos tuos effudiſti & effundes.

2 O Sancti Sanctæq; omnes fideles, Sponſæ Chriſti, ſaluto & veneror vos, gratias ago DEO meo, quòd vos elegerit & in ſublimi gloria collocauerit.

3. O Sanctiſſima IESV ac prædeſtinatorum omnium Mater! monſtra te eſſe Matrem, illos tuos miſericordes oculos de ſummo cælorum habitaculo ad nos conuerte. & IESVM benedictum Filium tuum nobis poſt hoc exilium oſtende placabilem.

4 Sancti Patriarchæ & Prophetæ, qui Dominum noſtrum dictis prophetaſtis, & ardentiſſimis deſiderijs è cælo ad terram traxiſtis, ſuccendite me illo igne, quem Dominus miſit in terram, & voluit vehementer accendi. Feliciter ardebo, ſi corde ita ſuccendar.

5. Sancti Apoſtoli & Euangeliſtæ, impetrate obſecro mihi, vt totus dulcedine amoris diuini plenus, totus flammâ diuinæ charitatis incenſus diligam DEVM ex toto corde meo, totisq; medullis præ-

cordio-

cordiorum meorum, habeam DEVM in corde, in ore, & præ oculis, semper & vbiq;.

6. Sancti Martyres, gratulor vobis, quia Saluatori vestro vitam pro vita, sanguinem pro sanguine reddidistis. Vtinam & ego, sicut vos, effundere possem sanguinem, & fieri victima in holocausto fidei, spei, charitatis! Orate, vt sim saltem DEO meo amoris victima incruenta, si cruenta non ero.

7. Sancti Pontifices & Confessores fideles dominici gregis Pastores, ad me respicite adhuc peregrinantem in hoc exilio, & mittite de cælo opem, eleuate me ab hac sordida terra, vt mihi mundus crucifixus sit, & ego mundo.

8. Sancti Monachi & Eremitæ, illibatam mihi mentis & corporis puritatem obtinete, vt hujus vitæ cursu peracto mundus ab omni labe in conspectu Domini merear præsentari!

9. Adjuro vos Sanctæ Virgines & Viduæ filiæ Ierusalem, habitantesq; in ea animæ beatæ, si inueneritis dilectum meum, vt nuntietis ei, quia amore langueo, præ magno faciei ejus videndæ desiderio.

10. Omnes Sancti pænitentes, innocentes, item conjugati olim, impetrate mihi frequentissimos ac pretiosissimos excellentissimi erga DEVM amoris actus, nunc ac potissimum vltimo die atq; momento; vt sit pretiosa in conspectu dilecti DEI, vita mea, mors mea, æternitas mea.

11. Omnes Sancti, qui SS. Trinitati, Crucifixo IESV, SS. Eucharistiæ Sacramento, Virgini SS singulari pietate addicti fuistis in hac vita, impetrate mihi duo hæc præsidia, Crucifixi vulnera & MARIAM, vt viuam & moriar in osculo Domini sicut Moyses.

12. O-

12 Omnes Sancti meæ nationis! omnes Sancti, qui inter prædestinatos omnes DEO estis proximi atq; charissimi: omnes Sancti & Sanctæ DEI, quorum nomina sunt in libro vitæ: impetrate mihi, juuate me vt DEVM vobiscum videam; vt in templo Sancto gloriæ suæ DEVM meum vnâ vobiscum benedicam, æternùm benedictus.

Eodem Die

Actus ante S. Communionem.

JESV mi amantissime! quid inuenisti in me, quod trahat te à summo cælorum, ex splendoribus Sanctorum, & descendere faciat in abyssum miseriarum? Quid reperisti in me, quòd elegeris ad me venire, & mansionem apud me facere?

Ecce cæli cælorum te non capiunt, imò columnæ cæli contremiscunt, Angeli velant facies suas, reuerentur Archangeli, & tu dicis: Venite ad me omnes, & ego reficiam vos?

O quàm bonus es & fuisti mi DEVS erga electos omnes, ac etiam erga me! Agnosco tuam liberalitatem, & amorem Nam cum essem paruulus & abjectus in domo mea, de puluere erexisti me, & constituisti cum principibus populi tui, vt comederem panem, & biberem vinum in mensa tua, omnibus diebus vitæ meæ.

Vnde inueni hanc gratiam in oculis tuis mi IESV, vt ostenderes in me diuitias misericordiæ tuæ, & parares mihi mensam, habentem omne delectamentum, & omnis saporis suauitatem?

Ad vos itaq; clamo omnes Sancti & Electi DEI, omnes beati Cælites, qui nunc ad mensam gloriæ cælestis, DEO per visionem beatificam fruimini, impetrate

petrate mihi tantum erga Sanctissimum Sacramentum à me breui sumendum, deuotionis affectum, plenissimum Angelica puritate, profundissima humilitate, ardentissimo ac planè igneo feruore charitatis, cum quanto vos idem diuinissimum Christi Corpus & Sanguinem in via sumpsistis.

Impetrate mihi tantam mensuram ac plenitudinem cælestium Virtutum, donorum, ac meritorum, quantam vos omnibus Communionibus vestris, ex eodem diuinæ liberalitatis fonte per IESVM Christū hausistis, & vestris precibus alijs impetrastis.

In Festo Præsentationis Beatissimæ.

1. O DEO, Angelis, hominibusq; amabilis Paruula, triennis MARIA, quam Ioachim & Anna, parentes felicissimi, trimulam hodie in Sanctis Sanctorum victuram DEO, præsentárunt in templo, munus præ omnibus hactenus datis majus: offer me nunc, & in agone meo munus Sanctis Sanctorum æternis.

2. O templum DEI! ô Sancta Sanctorum! ego me tibi præsento in seruum. Ad te ô Domina vnicè id pertinet curare, vt ita viuam, ita moriar, sicut decet tuum, & à te in templum gloriæ in Sancta Sanctorum præsentandum

3. Maternæ tuæ curæ Virgo Sancta hoc ipsum transcribo, ne me aliter, quàm tibi dedicatum, & prædestinatum decet, viuere permittas.

4. Fac me pia Mater viuum templum gratiæ DEI. Offer me templo gloriæ; vt sim ædificatio DEI, pone in corde meo altare aureum, cujus Sacerdos sit amor DEI, qui ei, alendo diuino igni, ligna suggerat per singulos dies.

5. Impetra mihi ô dulcissima Paruula, vt sim inter

ignitos lapides in illa vrbe amoris DEI, cujus turres gemmis ædificabuntur, id est amoris actibus pretiosis!

6. O mi DEVS! sint obsecro oculi tui, & cor tuum in hoc templo tuo, quod tibi millies dedicaui; vt oculos meos & cor meum custodiant, & faciant, vt semper te geram in oculis & in corde. Ita cor meum erit domus orationis assiduæ, locus Sanctus, inæstimabile Sacramentum.

7. De viuis & electis virtutum, tibi maximè placentium lapidibus, architecto amore tuo, in me obsecro æternum Majestati tuæ præpara mi DEVS habitaculum; vt cor meum sit aurea domus tua, quies tua, deliciæ tuæ.

8. Nec Salomonis templum fuit adeò sumptuosum, quàm hoc meum, seu tuum in me, cujus ædificatio, expiatio, dedicatio constitit pretio magno valde sanguine Filij tui DEVS! vestias ergo illud cedris DEI. Cogitationes meæ sint in illo tibi Sancta Sanctorum. Pone in medio ejus tuæ voluntatis oraculum, & arcam fœderis æterni, Sacratissimam Virginem Matrem, quæ est fœderis arca.

9. Nihil erat in illo templo quod non auro tegeretur. Tege, imò imbue, intùs & foris, quidquid cogito, dico, ago, illo tuo auro ignito, quod nascitur in montibus Sanctis, in corde tuo DEVS! vt nihil in me sit, quod amore illo solido coopertum non sit.

10. Pone in me mi DEVS! auro tectos Cherubinos, qui me doceant scientiam Sanctorum, id est amoris tui, adde Seraphinos, qui me pretioso illo tui altaris igne perpurgent, illuminent, ac inflamment.

flamment, Vt ita igneis & aureis Seraphinorum ac Cherubinorum alis, ope tuâ, ad te subuectus intellectus meus, & voluntas mea videat te, amet te, ac immortaliter viuat in te, in templo Sancto gloriæ tuæ.

Eodem die.

Actus ante S. Communionem.

O Pretiosissima Parens! parentum tuorum manibus hodie vel potiùs tua oblatione & ardentissimo affectu, DEO in ancillam, in sponsam præsentata & oblata, imperfectum meum videant oculi tui, loquere pro me bona dilectissimo Filio tuo.

Memoriam fecisti mi DEVS mirabilium tuorum dans escam timentibus te, ac panem cæli dans nobis. Veni ergo Domine & noli tardare, reple bonis tuis esurientem animam meam. suscipiamus hodie misericordiam tuam in medio templi tui, per MARIAM.

Quo affectu ac deuotione, puritate ac promptitudine mentis suæ præsentauit se hodie in templo Virgo Mater, æternisq; tuis obsequijs mancipauit, & gratissimam gustui tuo diuino ex se ipsa oblationem fecit, hoc eodem affectu feror in te Domine, ac cor meum do, dono, subijcio, vt non amplius sit meum, sed tuum, cupiens eadem plenitudine in te transfundi, quâ hæc Virgo à primo sui ortûs instanti transfusa in tuam possessionem & hereditatem fuit

In Festo Sancti tui Nominis.

1. SAncte N. cujus nomine ac patrocinio me, jam inde ab ipsa baptismi mei hora, muniuit optimus DEVS meus; commenda me DEO, diuinæ

diuinæ Matri, ac Sanctis omnibus; illis potissimùm omnibus Electis DEI, quicunq; hoc tuum, ac meum, nomen in terris olim magnâ virtute ornârunt.

2. Respice ô Sancte Patrone, ex illa æternæ securitatis ac lætitiæ vrbe, me tibi cognominem, hîc adhuc inter quotidiana æternùm pereundi pericula exulem ac timentem.

3. Effice Sancte & Electe DEI, vt sicut idem tecum nomen gero, ita tuo & nomini & exemplo, Sanctâ heroicorum tuorum factorum imitatione respondeam.

4. Suggere cordi meo, quæ DEVS vult; & tardi cordis mei duritiem ac surditatem vince.

5. Sensus meos omnes, & cor meum guberna, MARIAM Reginam nostram & Sanctos omnes, ac Sanctas DEI, tibi pro auxilio adjunge: totum me Sacratissimæ Trinitati, per IESV sanguinem, & MARIÆ manus, ex toto dedica, in holocaustum æternum: omnes omninò (etiam quas indifferentes dicimus) actiones meas ad majorem DEI gloriam, offer ad thronum gratiæ ejus, & gloriæ.

6 Ope tuâ obsecro mihi assiste cum socijs tuis Sanctis, nunc, & in hora mortis, vt omnia ac singula momenta vitæ ac mortis meæ, sint mihi, tibiq; æterno solatio; IESV & MARIÆ, æterno honori & amori, in felici Sanctorum omnium æternitate, ad quam, quòd DEVS te prædestinauerit, & dotibus ad illam necessarijs decorauerit, gratulor tibi.

CA-

CAPVT XII.

Aſpirationes Viatoris pro felici morte ad Chriſtum.

NOn intres in judicium cum ſeruo tuo Domine IESV! quia non juſtificabitur in conſpectu tuo omnis viuens.

Ne memineris, bone IESV, iniquitatum mearum: citò anticipent me miſericordiæ tuæ, quia pauper factus ſum nimis.

Ne tradas Domine IESV, beſtijs animam confidentem tibi, & animam pauperis tui ne obliuiſcaris in finem.

Illumina manſuetiſſime IESV! oculos meos, ne vnquam obdormiam in morte, ne quando dicat inimicus meus, præualui aduerſus eum.

Tuus ſum ego ſaluum me fac Domine, & ne perdas cum impijs DEVS animam meam.

Saluum fac ſeruum tuum, Domine DEVS, ſperantem in te.

O IESV eſto mihi IESVS! & ſalua me. Iube me venire ad te, vt cum Sanctis tuis laudem te & in æternum fruar te.

O mi dulcis IESV! quando corpus meum morietur, fac vt animæ donetur paradiſi gloria.

In te Domine IESV ſperaui non confundar in æternum.

Alij affectus ad IESVM agonizantem.

IESV agonizans & in cruce moriens pro me, immitte, quæſo Spiritum tuum in cor meum, illoq; animam meam viuifica, quoniam Tuo ſolo Spiri-

tu viuere volo, tam in hujus præsentis vitæ meæ tempore, quàm in mortis meæ articulo.

IESV in cruce agonizans & moriens pro me; adoro te adoratione Latriæ debita Majestati tuæ diuinæ, insuperq; mori totis viribus cupio, vt morte mea quàm citissimè, & condignissimè agonizantem morientemq; Te pro me in Cruce venerer ac morte mea quo ad possum, compensem mortem tuam.

IESV in Cruce agonizans, & moriens pro me; per hunc agonem tuum, & per Spiritum, quem in manus Patris æterni commendasti, obtestor te, vt instans mortis tuæ influat in mortis meæ instans; illudq; dignificet, & in conspectu SS. Trinitatis gratum atq; pretiosum reddat. Instanti igitur mortis tuæ, agoniq; tuo pretioso, instans mortis meæ agonemq; meum humillimè repræsento, recommendo, vnio, consecro.

IESV agonizans & moriens in Cruce pro me, ibidemq; orans pro crucifixoribus tuis Patrem; obsecro vt ores quoq; eundem pro me crucifixore tuo, impetresq; mihi mortem sanctam, & charitate perfecta consummatam.

IESV agonizans & moriens in Cruce pro me; stillantem tepentemq; amore mei sanguinem Tuum colligo, & lambo deuotus, optans simul ac petens à Te; vt in hora mortis meæ adesse mihi præsens cum gloriosa Matre tua, Sanctisq; tuis digneris, adnumeresq; me saltem vltimis redemptis, & electis Tuis, & in illo decretorio agonis mei momento, secundùm magnam misericordiam, copiosamq; redemptionem Tuam miserearis mei.

IESV agonizans & in Cruce moriens pro me; cupio

cupio, propono, & à te peto, vt instans vltimum vitæ mortisq; meæ consummatiuum, sit ardentissimus Tui amor, quo cor meum & accensum ignescat, & vulneratum immoriatur, & consumptum incineretur, & concrematum fauillescat.

IESV agonizans & in Cruce moriens pro me; amo te quàm possum ignitissimè & æstuosissimè, quomodo etiam amare te volo, statuoq; in mortis meæ agone, in quo vt cor meum amoris Tui ignibus Seraphicis Marianisq; ac insuper Tuis æstuet, palpitet, concutiatur, eorumq; actu & æstu conficiatur, ac emoriatur, Tu mi IESV propter agonis mortisq; tuæ instans, misericordissimè facito.

Ad Beatissimam Virginem.

MAter DEI memento mei nunc & in hora mortis.

Adsis mihi Domina in omnibus actionibus meis, nec me deseras in hora mortis.

O Sanctissima Virgo, per pretiosissimam mortem tuam, & illos actus amoris DEI, quos tunc elicuisti; per omnem misericordiam, quâ vlli succurristi, memento mei nunc & tunc. Gere curam mei finis, vt tua defensione munitus ingrediar beatam æternitatem. Experiar te Matrem pulchræ dilectionis, & timoris, & agnitionis, & sanctæ spei.

Per te accepi gratias pia Mater, per tuas etiam manus commendo & offero Spiritum meum DEO meo; vt illum videam, videam, videam; amem, amem, amem æternùm.

O IESV rogo te per MARIAM, ô MARIA rogo te per IESVM: ô IESV & MARIA rogo vos per SS. Trinitatem! ô SS. Trinitas rogo te per

amorem quo te amas; miserere mei, vt felix moriar ad majorem tuam gloriam & amorem: vt vos amem æternùm.

Ad SS. Angelos & omnes Sanctos.

SVccurrite, subuenite ô vos omnes beatissimi Spiritus Sancti Angeli DEI, & cum in extremis vestram opem non amplius implorare poterò, ne me deserite.

Sancte Angele Custos, defende me in hoc prælio, vt non peream in tremendo judicio,

Sancti Dei omnes intercedere dignemini pro animæ meæ salute.

Moriatur anima mea morte Iustorum, sed viuat prius vitâ Iustorum. Amen.

HOMAGIA

In vita & morte DEO præstanda.

Reddite quæ sunt DEI DEO. Mat. 22.

1. AGnosco te ô mi DEVS! vt supremum Dominum meum, Primum Principium & vltimum finem meum, Authorem naturæ, gratiæ, & gloriæ: & profundissima cum humilitate te adoro Dominum vitæ & mortis tibiq; sponte sacrifico vitam meam.

2. Credo te mi DEVS vnum in essentia & Trinum in Personis, Patrem, Filium, & Spiritum Sanctum. Credo, teneo, ac profiteor fidem illam, quam Christus docuit, quam prædicauerunt Apostoli, quam Sancta Romana DEI Ecclesia docet: ac profitetur, & singulos Catholicæ fidei articulos paratus sum sanguine meo subsignare, & morte mea confirmare.

3. Doleo Domine & quidem ex animo, quòd non merui vitam meam alio modo pro obsequio tuo amittere, sanguinem scilicet fundendo cum SS. Martyribus pro nominis tui confessione, sed quia his indignus sum, en etiam hanc mortem meam lubens amplector in incruentum amoris tui sacrificium.

4. Spero misericors Domine, per sanguinem & merita IESV Christi, ab infinita bonitate tua, ac clementia remissionem peccatorum, quibus te summum Bonum meum grauissimè offendi. Spero firmissimè me à paterna liberalitate tua obtenturum gratiam copiosam, & gloriam sempiternam.

5. Amo te amabilissime DEVS ex toto corde meo, super omnia, propter infinitam Bonitatem tuam. Vellem si possem, amare te illo amore, quo te amant omnes Sancti, & IESVS CHRISTVS Filius tuus; & quo teipsum infinitè amas. Fac vt in æternùm amem te in regno amoris & beatitudinis.

6. Gratulor tibi de te Gaudeo de infinita gloria tua. Gaudeo; de diuinitatis tuæ thesauris infinitis. Vtinã Cherubinorum, Seraphinorum, Angelorum omnium, Sanctorum omnium, Beatissimæ Virginis Matris, ac deniq; ipsius IESV corde possem amare ac laudare te, gaudere de te, & gratulari tibi.

7. Veneror, approbo, laudo, & ab omnibus laudari cupio judicia tua omnia occulta, horrenda; tuam de nobis & quidem æternùm duraturam dispositionem.

8. Doleo, doleo, doleo! quòd vnquam vllo modo Te maximum, dulcissimum, optimum DEVM meum offenderim. Doleo! non propter infernum, vel purgatorium, quæ tamen credo & timeo. Doleo! non

non propter cœlestem gloriam: quam tamen credo & spero, sed doleo propter te, optime super omnia, pulcherrime super pulchra omnia, dignissime super omnia DEVS.

9. Doleo! quòd vllum temporis momentum perdiderim, quo te mi DEVS non amaui. Vtinam possem redimere, & excellentissimis excelsissimæ charitatis actibus implere omnes horas illas, ô Deus, qui charitas, qui ignis consumens es!

10. Detestor omnia peccata in toto mundo quomodocunq; commissa & committenda contra te mi Deus! vtinam potuissem, ac possem omnia impedire ac in totidem bona conuertere! vtinam possem omnia instantia & momenta actionum peccaminosarum, bonis ac heroicis actibus implere.

11. Detestor omnes cogitationes præsumptuosas, & magnifacientes merita mea, quas Spiritus malignus in mortis meæ articulo posset inspirare, humiliterq; confiteor, me non posse habere ex me ipso, nisi nihilum, nisi peccatum, nisi damnationem æternam. Ac proinde Domine DEVS te solum & vnicum Authorem salutis & felicitatis meæ agnosco.

12. Rata nunc habeo mi DEVS bona omnia, quæcunq; in tota vita mea, ex Te, circa Te, propter Te habui; ratos habeo pios motus ac sensus & actus meos omnes sub omni latitudine illorum ac sublimitate, eosdem nunc elicitos à me volo, imò illos, quà possum elicio. Approprio mihi merita Filij tui, & facio illa mea, illisq; vnio & dignifico omnia bona mea. Approprio mihi omnes actus bonos à quocunq; elicitos & eliciendos, eosq; tibi mi DEVS, quasi meos offero. Omnia opera totius vitæ meæ, quanta quanta sunt mala & imperfecta retracto, & corrigo ad tuum placitum.

13. Statum Religiosum (si est Religiosus) quem tot annis tenui, approbo, amplector, & exnunc ingredior, totiusq; mundi res & spes pro tuo amore & seruitio calco.

14. Approbo omnia bona opera omnium hominum & Angelorum, Approbo quidquid boni vnquam factum vel futurum est: & vtinam augere bona illa possem in infinitum.

15. Pro omnibus, & singulis beneficijs tuis, mihi quomodocunq; in tota vita mea & ante vitam præstitis, & post vitam præstandis, gratias ago tibi mi Deus, quantas possum, ago quantas debeo, ago quantas Christus pro suis obtulit & Beatissima Virgo, quantas omnes Sancti obtulerunt & offerrent. Deinde ago tibi gratias pro omnibus proximorum, atq; adeò creaturarum omnium bonis.

16. Volo voluntatem meam tuæ dare in victimam. Quidquid vis, quantum vis quomodo vis & ego volo. Visnè Domine vt hoc anno moriar? hoc mense? hâc die? hâc horâ? hoc momento? an lentâ morte? an inopinata? volo & ego, visne vt in inferno omnes cruciatus & omnes damnatorum pœnas æternùm sustineam? lubens hoc faciam, quoniam sic placitum est ante te.

17. Nolo quidquid non vis ô DEVS meus! volo quidquid vis. Doleo quòd fuerit tempus, in quo nolui, quæ volebas; & volui quæ nolebas.

18. Decretum mortis à tua diuina manu, eo animo excipio, quo animo excepit Christus IESVS Filius tuus, decretum mortis suæ pro me, in instanti Conceptionis suæ & in crucis morte. Item eo animo amplector, quo animo excepit nuntium Incarnationis; expressitq; illis verbis; Fiat mihi &c. Pretiosissima Parens Virgo MARIA.

19. Spiritum meum non alibi, quàm in suauissima tua voluntate, IESV Christi latere, Pretiosissimæ Parentis meæ manibus, Ecclesiæ Romanæ Catholicæ fide (in Religione mea) emittere atq; deponere exeuntem ex hoc corpore volo atq; cupio.

20. Non merui quidem te mi DEVS videre beatificè, nec merebor in æternum: cupio tamen æstuantissimis desiderijs vidㆍre, quia tu me ad hunc finem condidisti, sanguine Filij tui redemisti, gratiam largiris, & merendi per Christi sanguinem, facultatem.

Desiderium bonæ Mortis.

Cupio dissolui & esse cum CHRISTO Rom. 7. 24.

OPto mori: quia mortalis sum naturâ meâ: & DEI Creatoris mei sic factus sum voluntate, fiat ergo voluntas ejus.

Opto mori: testimonium & protestationem, tum supremæ potestatis, dominijq, in me diuini: tum totalis meæ rerumq, omnium à DEO dependentiæ.

Opto mori vt primi originalis peccati pænam etiam mihi justo judicio DEI inflictam exoluam morte, tandemq; illud finaliter expiem.

Opto mori: vt sim extra periculum omne peccandi, vel in minimo, contra dignitatem, Majestatem Sanctitatem, Bonitatem DEI mei.

Opto mori: vt mea morte mortem IESV Christi Domini mei, quâ me ille ab æterna morte redemit, honorem imiter, eiq; mortuo, & ipse mortuus assimiler.

Opto mori: vt sequar exemplum Pretiosissimæ DEI Matris MARIÆ Dominæ meæ: quæ carens alioqui moriendi debito, mori tamen voluit & ipsa, vt suâ morte mortem Filij honoraret.

Opto mori: vt in articulo mortis meæ, omnes DEI mei voluntates circa me absolutissimè impleantur.

Opto mori: vt citiùs finem vltimum ad quem creatus sum, assequar.

Opto mori: ex desiderio quàm primùm accedendi ad Sanctos eosq; videndi: tum pretiosissimam DEI MATREM. Verbi quoq; Incarnati sacratissimam Humanitatem: præ omnibus autem Vni Trinam Beatissimi DEI Essentiam; vt mediante morte meâ, tandem DEO æternaliter ac beatificè conjungar in gloria consummata.

Opto mori: ne amplius exosâ vitâ mea alios scandalizem.

Opto mori: vt in Ecclesia sepultus nunquam ampliùs auellar & recedam à præsentia Augustissimi Sacramenti.

Opto mori: vt exhilarem Cor Beatissimæ Virginis, cor Sancti Patris N. quando post mortem gaudens gaudebo in DOMINO, & misericordias Domini cum Sanctis omnibus in æternum cantabo.

Opto mori: vt finaliter de Thesauro Ecclesiæ Sanctorumq; communione participem.

Aspirationes Morientis.

1. PAter in manus tuas commendo Spiritum meum. *Psal.* 39.

2. Cupio dissolui & esse cum Christo. Infelix ego quis me liberabit de corpore mortis hujus. *Rom.* 7. 24.

3. Educ de custodia animam meam Domine ad confitendum nomini tuo: me expectant justi, donec retribuas mihi. *Psal.* 141

4. Lætatus sum in his quæ dicta sunt mihi, in domum Domini ibimus. *Psal.* 121.

5. Pa-

5. Paratum Cor meum DEVS, paratum cor meum Tibi & ad Te. *Psal.* 56.

6. Ecce ſponſus venit exeamus obuiam ei. *Math.* 25.

7. Quemadmodum deſiderat ceruus ad fontes aquarum, ita deſiderat anima mea ad te ô DEVS, *Pſal.* 41.

8. Sitiuit anima mea ad DEVM fontem viuum, quando veniam & apparebo ante faciem Domini, *Pſal.* 41.

9. Miſericordias Domini in æternum cantabo, *Pſal.* 88.

10. Adjuro vos Filiæ Ieruſalem, vt nuntietis Dilecto meo, quia amore langueo, *Canti.* 5.

11. Tædet animam meam vitæ meæ, quia non video Deum Deorum in Syon.

12. O quando vacabimus & videbimus, videbimus & amabimus, amabimus & laudabimus? ô quando erit finis ſine fine? *S. Auguſt.*

13. O Fons vitæ perennis, quando ſitim meam extingues in me! ô beata æternitas, & æterna beatitudo, quando perennabo in te.

14. IESVS & MARIA dulciſſimi mei Amores, patiar ego moriar ego amore veſtri: totus ſim veſter, nullus meus in æternum.

15. Æterna Sapientia dulciſſime IESV, abſorbeat quæſo medullas, & viſcera animæ meæ ignita & melliflua vis amoris tui: vt amore amoris tui moriar, qui dignatus es pro me indigno in ligno Crucis mori. *S. Aug.*

16. IESV noſtra redemptio, Amor & deſiderium, DEVS Creator omnium, Homo in fine temporum Quæ te vicit Clementia, vt ferres noſtra crimina? *Hymn. Eccl.*

17. Desidero te millies, mi IESV, quando venies; me lætum quando facies? me de te quando saties? *S. Bernardus.*

18. Mori desidero, vt videam Christum, viuere renuo, vt viuam cum Christo. *S. Aug.*

19. Eja Domine moriar vt te videam, videam vt hîc moriar. *Ibidem.*

20. Veni Domine & noli tardare, veni Domine IESV, & visita me in pace. Veni & educ vinctum de carcere &c.

Suspiria coram CHRISTI *Crucifixi effigie.*

AGnosce ô Domine creaturam tuam non à dijs alienis creatam; sed à te solo DEO viuo & vero: Ne me perdat Domine iniquitas mea, quem fecit omnipotens bonitas tua.

Respice Domine Sancte Pater de excelso cælorum habitaculo. Ecce vox sanguinis Fratris nostri pro nobis clamat ad te de Cruce. Audi Pater vocem sanguinis Filij tui.

Respice pie Pater innocentes manus Filij tui, quæ distillant pretiosum sanguinem, vt dimittas iniquitatem meam. Intuere illud lanceâ perfossum pectus, & amore mei apertum Cor, meq; ex sacro illo fonte renoua. Defige oculos ô Pater cælestis in faciem hanc dilecti Filij tui, & in membra conquassata Christi tui, & per miserias, quas ille amore mei sustinuit, miserere mei.

Eja dulcissime Redemptor Domine IESV, per illas lacrymabiles voces, quas in Cruce moriturus edidisti: DEVS DEVS meus quare me dereliquisti? ne quæso derelinquas me in hora mortis meæ.

Eu-

En ſuauiſſime IESV in manibus, in pedibus, & in toto Corpore deſcripſiſti me. Cernitur in toto Corpore ſculptus amor, lege ſcripturam tuam hanc & ſalua me.

Reſpice in me oculis miſericordiæ tuæ Domine IESV, Rex æterne, DEVS & Homo, Crucifixus propter hominem. Exaudi me ſperantem in te: miſerere mei pleni miſerijs & peccatis, tu qui fontem miſerationis nunquam manare ceſſabis.

Recordare Domine creaturæ tuæ, quam tuo Sanguine redemiſti. Illa ouis amiſſa ad Paſtorem meum redeo: Vocem tuam noui non alienorum. Poteſne vocem ſpernere balantis ouiculæ tuæ & fugientis ad te?

Scio equidem me conſpectum tuum non mereri; quia dum vitam meam conſidero, confuſio eſt mihi potius appellanda, quàm vita. Sed in Spiritu humilitatis, & in animo contrito ſuſcipe me ô bone IESV ſalus & vita mea. Suſcipe me ſecundùm magnam miſericordiam tuam, & non confundas me ab expectatione mea. Aperi mihi properanti januam vitæ, & principes tenebrarum non occurrant mihi. Tua me manus inducat in locum refrigerij, & vel in vltimam manſionem ex ijs, quas paraſti ſeruis tuis timentibus te.

Quandò moribundus animi territi ſigna oſtendit inculcandum eſt ei illud de S. Bernardo Abbate, qui in ægritudine extrema grauiſſimis & aureis planè verbis inimicum accuſantem confudit; ita habet Author vitæ, qui tunc præſens aderat

Cumq; extremum iam Spiritum trahere videretur, in exceſſu mentis ſuæ ante Tribunal Domini viſus eſt præſentari. Adfuit autem & Satan ex aduerſo, improbis

probis eum accusationibus pulsans: Vbi verò omnia ille, fuerat prosecutus: & Viro DEI eßet pro sua parte dicendum, nihil territus aut turbatus ait. Fateor non sum dignus ego, nec proprijs possum meritis regnum cælorum obtinere. Cæterum duplici illud jure obtinens Dominus meus, hereditate scilicet Patris & merito paßionis, altero ipse contentus, alterum mihi donat, ex cujus dono iure illud mihi vendicans non confundor In hoc verbo confusus inimicus. l. 1. c. 12.

Quædam clarâ voce moribundo suggerenda.

PRoteſtor, quòd morior verus Catholicus, in Fide, Spe, & Charitate in DEVM. Proteſtor, quòd volo mori mancipium IESV & MARIÆ. Proteſtor, quod exnunc & pro reliquo vitæ meæ tempore nolo conſentire vlli tentationi Dæmonis.

In manus tuas Domine commendo ſpiritum meum. IESV Fili Dauid miſerere mei. DEVS in adjutorium meum intende. Domine ad adjuuandum me feſtina. Bone IESV dic animæ meæ ſalus tua ego ſum. Bone IESV qui veniſti perditum redimere, noli redemptum damnare, Domine IESV, ſucipe ſpiritum meum. Fiat voluntas tua.

Addantur hæc in aurem.

ABrenuncio tibi Sathana. Vade Sathana, Domine vim patior reſponde pro me, ne derelinquas me Domine DEVS, ne diſceſſeris à me.

Bone IESV, in quem credidi miſerere mei Bone IESV in quo ſperaui miſerere mei. Bone IESV quem dilexi miſerere mei, Recordare IESV pie, quòd ſim cauſa tuæ viæ, ne me perdas illâ die.

O Mater DEI memento mei, MARIA Mater gratiæ, Mater miſericordiæ, tu nos ab hoſte protege,

tege, & hora mortis suscipe. Eja bona Mater & Aduocata nostra illos tuos misericordes oculos ad nos conuerte, O clemens, ô pia, ô dulcis Virgo MARIA. Angele DEI sit tibi cura mei.

O IESV & MARIA dono vobis cor meum, animam meam. IESV MARIA, amores mei, patiar, moriar amore vestri. O IESV, esto mihi IESVS & Saluator. IESV agonizans, morti tuæ mortem meam vnio. IESV pro me mortue, mors tua sit vita mea. O bone IESV exaudi me, intra Vulnera tua absconde me, & ne permittas me separari à te. Domine IESV suscipe spiritum meum. Tu es Christus Filius DEI Viui, Dominus meus & DEVS meus.

O MARIA sis mihi propitia.

Amore tui morior mi dulcis IESV.

O IESV, IESV, IESV, esto mihi IESVS.

Cum iam in agone sui exitûs anima anxiatur, dicantur sequentes orationes.

PRoficiscere anima Christiana de hoc mundo; In Nomine DEI Patris Omnipotentis qui te creauit: In Nomine IESV Christi Filij DEI Viui qui pro te passus est: In Nomine Spiritûs Sancti, qui in te effusus est. In nomine Angelorum & Archangelorum, In nomine Thronorum, Principatuum, & Potestatum. In nomine Cherubim & Seraphim. In nomine Patriarcharum & Prophetarum. In nomine Sanctorum Apostolorum & Euangelistarum. In nomine Sanctorum Martyrum & Confessorum, In nomine SS. Monachorum & Eremitarum. In nomine Virginum & omnium Sanctorum ac Sanctarum DEI: hodie sit in

pace

pace locus tuus, & habitatio tua sit in Sancta Syon; Per eundem &c.

DEvs Misericors, Devs Clemens, Devs qui secundùm multitudinem miserationum tuarum peccata pænitentium deles & præteritorum criminum culpas veniâ remissionis euacuas; respice propitius super hunc famulum tuum N. & remissionem sibi omnium peccatorum suorum totâ cordis confessione poscentem deprecatus exaudi. Renoua in eo pijssime Pater, quidquid terrena fragilitate corruptum, vel quidquid diabolicâ fraude violatum est; & vnitati corporis Ecclesiæ membrum redemptionis annecte. Miserere Domine gemituum, miserere lacrymarum ejus, & non habentem fiduciam, nisi in misericordia tua, ad tuæ Sacramentum reconciliationis admitte. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

COmmendamus tibi Domine animam famuli tui N. precamurq; te Domine IESV Christe Saluator mundi, vt propter quam ad terram misericorditer descendisti, Patriarcharum tuorum sinibus insinuare non renuas. Agnosce Domine creaturam tuam, non à dijs alienis creatam, sed à te solo DEO Viuo & Vero: quia non est alius DEVS præter te, & non est secundùm opera tua. Lætifica Domine animam ejus in conspectu tuo: & ne memineris iniquitatum ejus antiquarum, & ebrietatum quas suscitauit furor siue feruor mali desiderij. Licet enim peccauerit, tamen Patrem & Filium & Spiritum Sanctum non negauit, sed credidit, & zelum DEI in se habuit, & DEVM qui fecit omnia, adorauit. Amen.

Oratio ad Beatam Virginem.

INtemerata & in æternum benedicta Virgo MARIA, famulo tuo in hoc extremæ necessitatis articulo subueni, illos tuos misericordes oculos ad illum conuerte: ostende illi dulcissimam faciem tuam, & in virtute Sanctæ Crucis inimicos ejus omnes disperde. Libera eum ex omni angustia, vt tecum & cùm beatis Spiritibus Redemptori suo æternas gratiarum referat actiones. Reminiscere misericordiarum tuarum, ô Mater Misericordiæ, & secundùm multitudinem miserationum tuarum animæ illius succurre.

Post expirationem.

SVbuenite Sancti DEI, occurrite Angeli Domini, suscipientes animam ejus, offerentes eam in conspectu Altissimi.

℣. Suscipiat te Christus qui vocauit te, & in sinum Abrahæ Angeli deducant te. ℟. Suscipientes animam ejus, offerentes eam in conspectu Altissimi. ℣. Requiem æternam dona ei Domine. ℟. Et lux perpetua luceat ei. Kyrie eleyson Christe eleyson. Kyrie eleyson. Et ne nos inducas &c.

℣ A porta inferi. ℟. Erue animam ejus. ℣. Requiescat in pace. ℟. Amen. Domine exaudi orationem &c.

Oremus.

TIbi Domine commendamus animam famuli tui N. vt defunctus sæculo tibi viuat, & quæ per fragilitatem humanæ conuersationis peccata commisit, tu veniá misericordissimæ pietatis absterge, Per Christum Dominum nostrum.

DEVS